ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஶாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாந யோகஜந்யஜ்ஞாநங்களைவிட
ஆயிரம்மடங்கதிஶயித்த
பகவத்ப்ரஸாதஜந்ய தத்வயாதாத்ம்யஜ்ஞாநவித்தமராய்
ப்ரபந்நஜநகூடஸ்த்தராய் எழுந்தருளியிருக்கும்
மஹாப்ரபாவரான

நம்மாழ்வாருடைய

பகவதநுபவ பரீவாஹரூபமான, த்ராவிடவேதஸாகரஸாரமாகிய

திருவாய்மொழி

இரண்டாம்பத்து

மூலமும் அதின்வ்யாக்யாநாதிகளும்.

இவை,
ஸ்ரீமத்-உபய-ஸ்ரீமான்-ஆழ்வார்திருநகரி. வடபத்ரஶாயி

அரையர்ஸ்வாமி அவர்களாலும்

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீபாததூளியாகிய,

கா. ராமஸ்வாமிநாயுடு அவர்களாலும்

அநேகப்ரதிகளைக்கொண்டுபரிஶோதிக்கப்பட்டு
சென்னை. ராமாநுஜஸித்தாந்தஸபாத்யக்ஷராகிய
ஸ்ரீமான்,

முதலியாண்டான்முன்னிலையில்

கண்ணபாளயம் - ஐயாபிள்ளை அவர்கள்குமாரர்

ஸ்ரீரங்கப்பிள்ளை

புலியனூர் - இரங்கசாமிமுதலியார் அவர்கள்குமாரர்

கிருஷ்ணஸ்வாமிமுதலியார்

செஞ்சி-கோதண்டராமமுதலியார்அவர்கள்குமாரர்

இராகவராமாநுஜதாசர் இவர்களால்

சென்னை:
ஆதிகலாநிதி அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

ஆழ்வார்திருவவதாராதிவர்ஷங்கள்-௪௯௮௦- பஹுதாந்யவர்ஷம்.
Madras. March 1879.

Registered Copyright.

ஸ்ரீ

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி.

இரண்டாம்பத்து.

முதற்றிருவாய்மொழியின் ப்ரவேஶம்.

ஆறுயிரப்படி.

(வாயுந்திரை) இப்படி நிரவதிக ஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணகண பரிபூர்ணனாயிருந்த எம்பெருமானை ப்ரத்யக்ஷித்தாற்போலே தம்முடைய திருவுள்ளத்தாலே யநுபவித்து, பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்திலுள்ள அபேக்ஷையாலே அதிலே ப்ரவ்ருத்தராய், அதுகை வாராமையாலே அத்யந்தமவஸந்நரா யந்யாபதேஶத்தாலே ஸ்வதஶையைப் பேசுகிறார். பகவத்ஸம்ஶ்லேஷ வியோகைக ஸுகதுஃகையாய், தத்விஶ்லேஷத்தினாலே அத்யந்த மவஸந்நையா யிருந்தா ளொருபிராட்டி, ஸ்வத்ருஷ்டிகோசரமான பதார்த்தங்களினுடைய ப்ரவ்ருத்திவிஶேஷங்களை பகவத் விஶ்லேஷஜநித துஃகஹேதுகமாக ஸ்வாத்மாநு ஸந்தாநத்தாலே யநுஸந்தித்து, அந்த சேதநாசேதந பதார்த்தங்களைக்குறித்து, நீங்களும் நான் பட்டது பட்டீர்களாகாதே யென்கிறாள்.......................................*

பன்னீராயிரப்படி.

இரண்டாம்பத்தில். இப்படிபரத்வாதிகுணங்களாலே பரமேஷியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸர்வரக்ஷகத்வ ப்ரயுக்தமான உபாயத்வத்தை ப்ரதிபாதித்து, அநந்தரம் இப்பத்தாலே - உபேயத்வோபயுக்தமான அவனுடைய நிரதிசயபோக்யதையை யருளிச்செய்வதாக, அந்தபோக்யதாதிசய ஸூசகமான ; அல்பகாலவிஶ்

லேஷத்திலு மதிக்லேஶா வஹத்வத்தையும், ஆஶ்சர்யரூபமான உத்துங்கலலித
த்வத்தையும், ஸர்வஸாரஸ்ய ஸமவாயரூப திவ்யபோக்யதையையும், போகாலாப
த்தில்வந்த ஆர்த்தியைப்போக்கி ரக்ஷிப்பானவனே யென்னுமிடத்தையும், ஆர்த்தி
தீரும்படி கிட்டினவனுடைய ஹர்ஷகாரிதமான ஸௌந்தர்யாதிசயத்தையும், ஆ
ஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷப்ரீதனுடைய தத்விஶ்லேஷ பீருத்வத்தையும், ஸம்ஶ்ரித ஸம்பந்
தி குலஸந்தாநபர்யந்த ஸம்ரக்ஷணத்தையும், ரக்ஷணகாஷ்டையான மோக்ஷப்
ரதத்வத்தையும், மோக்ஷதாத்பர்யமான பாரதந்த்ர்யத்தையு ‡ மருளிச்செய்வதா
க, ததுபபாதகமான; அவனுடைய ஸ்ரீயஃபதித்வத்தையும், ஶேஷஶாயித்வத்தைய
ும், அநிஷ்ட்ட நிவர்த்தகத்வத்தையும், நிவர்த்தநபரி கரவத்வத்தையும், ஶக்தியோ
கத்தையும், ஸத்யவாதித்வத்தையும், ஸம்பந்தவிஶேஷவத்வத்தையும், காருணிகத்
வத்தையும், கமநீயவிக்ரஹயோகத்தையும், காரணத்வத்தையும் அநுஸந்தித்து, ஏ
வம்விதபோக்யபூதனுடைய அல்பகாலவிளம்பத்தி லாற்றாமையாலே அஶேஷப
தார்த்தங்களும் தம்மைப்போலேயவனைப்பிரிந்து நோவுபடுகிறனவாக அபிஸந்திப
ண்ணும்படி கலங்கினப்ரகாரத்தை, நாயகனான ஈஶ்வரனைப் பிரிந்தாளொருநாய
கி, ஸகலபதார்த்தங்களுந் தன்னைப்போலே தத்விரஹதுக்கத்தாலே யீடுபடுகிறன
வாகநினைத்துப் போலிமைக்கிரங்கி யுரைத்தபாசுரத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.
"இததன்னுட்கையா:றெய்திடுகிளவி" என்பர்..................................*

ஈ. ௫.

முதற்பத்தால் - பகவத்கைங்கர்யம் புருஷார்த்தமென் றறுதியிட்
டார்; இரண்டாம்பத்தால் - அந்தக்கைங்கர்யத்தில் களையறுத்தார்; மூன்
றும்பத்தால் - விரோதிகழிந்த கைங்கர்யவேஷம் - பாகவதஶேஷத்வ பர்
யந்தமான பகவத்கைங்கர்யமென்றார் ; நான்காம்பத்தால் - இப்படிப்பட்
டகைங்கர்யத்துக்கு விரோதி - ஐஶ்வர்ய கைவல்யமென்றார் ; ஐந்தாம்ப
த்தால் - அந்தவிரோதியைப் போக்குவானுமவனேயென்றார் ; ஆறும்ப
த்தால் - விரோதிநிரஸநஶீலனானவன் றிருவடிகளிலே ஶரணம் புக்கார் ;
ஏழாம்பத்தால் - இப்படி பெரியபிராட்டியார் முன்னிலையாக ஶரணம்பு
க்கவிடத்திலும், தத்தபடந்யாயம்போலே ஸம்ஸார மநுவர்த்திக்கிற படி
யைக்கண்டு விஷண்ணராகிறார் ; எட்டாம்பத்தால் - "இப்படி ப்ரபந்ந
ராயிருக்கச்செய்தேயும் தத்தபடந்யாயம்போலே நம்மைவிடாதே யநுவ
ர்த்திக்கிறது நம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களில் நசையறாதபடியாலே" எ
ன்றுபார்த்து, அவற்றிலொரு நசையில்லையென்கிறார் ; ஒன்பதாம்பத்தா
ல் - "இப்படி நசையற்றபின்பும் ரக்ஷியாதொழிவானென்" என்று அதி
ஶங்கைபண்ண, "நான் நாராயணன், ஸர்வஶக்தியுக்தன், உம்முடைய ஸ
ர்வாபேக்ஷிதங்களும் செய்துமுடிக்கிறோம்" என்றருளிச்செய்ய, அவனு
டைய ஶீலகுணத்திலே யாழங்காறபடுகிறார் ; பத்தாம் பத்தால் - ஆழ்
வாருடைய பதற்றத்தைக்கண்டு, திருமோகூரிலேதங்கு வேட்டையாகவ
ந்துதங்கி, இவர்க்கர்ச்சிராதி கதியையுங்காட்டி, இவருடைய அபேக்ஷித
ஸம்விதாநம்பண்ணினபடியை யருளிச்செய்தார்.

இழிற்திருவாய்மொழியிலே " மணியைவானவர்கண்ணனைத்தன்
னதோரணியை " என்று - ஸௌலப்யத்தையும், மேன்மையையும், வ
டிவழகையும் சொல்லிற்று ; இவையோரொன்றே போருமிறே மேல்வி
ழப்பண்ணுகைக்கு, இங்ஙனன்றிக்கே, இவைமூன்றும் குறைவற்றவிஷ
யமானல் அநுபவியாதிருக்கப் போகாதிறே ; " இவ்விஷயத்தை யிப்போ
தே யநுபவிக்கவேணும் " என்று பாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷை பிறந்த
து ; அப்போதே நினைத்த பரிமாற்றம் பெருமையாலே பிறந்த அவஸா
தாதிஶயத்தை ; எம்பெருமானோடே கலந்து பிரிந்து ஆற்றாமையாலே
நோவுபடுகிறாளொருபிராட்டி, ஆற்றாமை கைகொடுக்க லீலோத்யாநத்தி
லேபுறப்பட்டு, அங்கேவர்த்திக்கிற பதார்த்தங்களைக்கண்டு, அவையுமெ
ல்லாம் பகவதலாபத்தாலே நோவுபடுகிறனவாகக்கொண்டு, அவற்றுக்கு
மாகத்தான் நோவுபடுகிற பாசுரத்தாலே பேசுகிறார். அஞ்சிறையமடநா
ரையிலும் இதுக்காற்றாமை கரைபுரண்டிருக்கும். அதுக்கடியென்னென்
னில் ; " பெருநிலங்கடந்தநல்லடிப்போதயர்ப்பிலனலற்றுவன் " என்
று - அவதாரத்திலே யநுபவிக்கக் கோலிப் பெறுததாகையாலே, " அ
தொருகாலத்திலே, நாம்பிற்பாடராகை " என்றாறலாம் ; இதங்ஙனன்றி
க்கே, அவதாரத்தில்; பிற்பாடர்க்கு மிழக்கவேண்டாதபடி முகங்கொடு
க்கைக்கு நிற்கிறவிடமிறே உகந்தருளின நிலங்கள் ; " நம்பியைத்தென்
குறுங்குடிநின்ற " என்று - உகந்தருளினநிலத்திலே அநுபவிக்க ஆசை
ப்பட்டுப் பெறுமையாலே வந்த ஆற்றாமையாகையாலே இது கனத்திரு
க்கும். அஞ்சிறைய் மடநாரையில் - தூதுவிடுகைக்குத் தரிப்புண்டாயிற்
று ; இதில் - அங்குத் தூதுவிட்டவையும் நோவுபடுகிறனவாக அவற்று
க்குமாகத் தாம் நோவுபடுகிறார். அநுபவிக்கிற இவர்தம்படியாலும் இத்
திருவாய்மொழிக் காற்றாமை கனத்திருக்கும் ; பத்துடையடியவர்க்குமு
ன்பவ்விஷயத்தை யநுபவித்துப் பிரிந்தவளவாலுள்ள ஆற்றாமையிறே
அதிலுள்ளது ; அஞ்சிறையமடநாரைக்குப் பின்பிவ்வளவும் வர அவனு
டையகுணங்களை யநுபவித்துப் பிரிந்த பிரிவாகையாலே ஆற்றாமை மிக
வுங் கனத்திருக்குமிதில் ; பயிலப்பயிலவிறே யினிதாயிருப்பதிவ்விஷயம்.

நாரையாகில் வெளுத்திருக்கையும், அன்றிலாகில் வாயலகுநெகி
ழ்த்தவாறே கதறுகையும், கடலாகில் எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும்
தெரியாதபடி கூப்பிடுகையும், காற்றாகில் ஸததகதியாய்த் திரிகையும்,
மேகமாகில் நீராயிற்றிற்றுவிழுகையும், சந்த்ரனாகில் தேய்வதுவளருவ
தாகக்கடவதென்றும், தமஸ்ஸாகில் பதார்த்ததர்ஶநம்பண்ணவொட்டா
தென்றும், கழியாகில் அலைவாய்முகமாய் ஏறுவது வடிவதாகக்கடவதெ
ன்றும், விளக்காகில் இற்றிற்றெரியக்கடவதென்றும், இவற்றுக்கிவை நி
யதஸ்வபாவமென்றறியாதே, இவையெல்லாம் தம்மைப்போலே பகவத்

விஶ்லேஷத்தாலே வ்யஸநப்படுகிறனவாகக்கொண்டு, அவற்றுக்குமாகத் தாமநுஶோகிக்கிறார்.

இத்திருவாய்மொழியால் - இளையபெருமாளிற் காட்டி லிவர்க்குண்டான வ்யாவ்ருத்திசொல்லுகிறது. எங்ஙனே யென்னில்; மத்ஸ்யத்துக்கு ஜலம் தாரகமாகவறுதியிட்டாரவர், இவர் அந்த மத்ஸ்யத்தோடு ஜலத்தோடு தம்மோடு வாசியற பகவத்குணங்களே தாரகமென்றிருக்கிறார். ஆகையாலே, து:கிகளாயிருப்பார் தங்களோடு ஸமது:கிகளைக்கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு கிடந்துகூப்பிட்டு ஆற்றாமைக்குப் போக்குவிட்டு தரிக்குமாபோலே, இவளும் கண்ணுக்கிலக்கான பதார்த்தங்களெல்லாவற்றோடும் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டுகிடந்து "நீபட்டதோ, நான் பட்டதோ" என்று கூப்பிடுகிறாளா யிருக்கிறது; "அபிவ்ருக்ஷா:பரிம்லாநா:" (அபிவ்ருக்ஷா:பரிம்லாநா:) என்னுமாபோலே - சேதநாசேதந விபாகமற நோவுபடுத்தவற்றையிறே இவள் பிரிந்தவிஷயந்தானிருப்பது.

[உபதப்தோதகாநத்ய:பல்வலாநிஸராம்ஸிச] (உபதப்தோதகாநத்ய:பல்வலாநிஸராம்ஸிச என்று) ஆறுகளோடு சிறுகுழிகளோடு பெருங்குழிகளோடு வாசியற, கரையருகுஞ் சென்று கிட்டவொண்ணாதபடி ராமவிரஹத்தாலே கொதித்ததிறே. [பரிஶுஷ்கபலாஶாநிவநாந்யுபவநாநிச] (பரிஶுஷ்கபலாஶாநிவநாந்யுபவநாநிச என்று) சிறுகாட்டோடு பெருங்காட்டோடு வாசியற, விரஹாக்நி கொளுத்திற்று. பெருமாள் "ஸீதேம்ருதஸ்தேஶ்வஶுர:பித்ராஹீநோஸிலக்ஷ்மண" (ஸீதேம்ருதஸ்தேஶ்வஶுர:பித்ராஹீநோஸிலக்ஷ்மண) என்று ஒருவரையொருவர் கட்டிக்கொண்டு கிடந்து கூப்பிட்டாற்போலே கூப்பிடுகிறாரிங்கு..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

வாயுந்திரைப்ரவேஶமே, கீழோடிதக்கு ஸங்க்ரஹஸங்கதி (கீழிற்றிருவாய்மொழியிலே யித்யாதி) தன்னதோரணியை - தனக்குத்தானே யத்விதீயமான ஆபரணமானவனே. அவஸந்நையான விவளுக்கு த்யாநகமநமெப்படி யென்ன (ஆற்றாமையித்யாதி) "பகவதலாபத்தாலே நோவுபடுகிறனவாக" என்கிறவிடத்திலே - க்ருஷ்ணன் தர்மபுத்ராதிகளை வினவப்போயெழுந்தருளி யிருக்க, பதினாறாயிரம் ஸ்த்ரீகளும் விஶ்லேஷவ்யஸநம்பொறுக்கமாட்டாமல் நோவுபடாநிற்க, ஒரு நாள்ராத்ரியோரன்றில்கதற, அத்தைப்பார்த்து, "நீயுமெங்களைப்போலே நோவுபட்டாயாகாதே" என்று அவற்றுக்குமாகத்தாங்கள் நோவுபட்டுச்சொன்ன,

“ [illegible] ” (குரரிவிலபஸித்வம் வீதநித்ராநஶேஷ ஸ்வபதிஜகதிராத்ர்யா மீஶ்வரக்ரஸ்த்தபோதே । வயமிவஸகிகச்சித்காடநிர்விண்ண சேதாஃநளிநயநஹாஸோதாரலீலேக்ஷணேந) என்கிறஶ்லோகமும், “ [illegible] ” (த்வம்யக்ஷ்மணாபலவதாகிக்ருஹீதஇந்தோக்ஷீணஸ்தமோநநிஜதீதிபிஃ க்ஷிணோஷி । கச்சிந்முகுந்தகதிதாநியதாவயந்த்வம்விஸ்ரப்யபோஸ்த்தகிததீருபலக்ஷயஸேநஃ) என்கிறஶ்லோகமுமநுஸந்தேயம்.

அஞ்சிறையமடநாரையிலும், இத்திருவாய்மொழியிலும் விஶ்லேஷவ்யஸநம் துல்யமாயிருக்க, அங்கு - நாரைமுதலானவை தூதுவிடும்படி களித்து வர்த்திக்கிறனவாகவும், இங்கு - தூதுவிடவொண்ணாதபடி நோவுபடுகிறனவாகவும் நினைக்கையாகிற இந்தக்கார்யவைஷம்யங் கூடினபடியெங்ஙனேயென்ன (அஞ்சிறையவித்யாதி) அதுக்கடியேதென்ன ; விஷயஸ்வபாவத்தாலே யென்கிறார் (அதுக்கடியித்யாதி) உகந்தருளின நிலங்களிலே யாசைப்பட்டாரோவென்ன (நம்பியையித்யாதி) “ கனத்திருக்கும் ” என்றவநந்தரம் - ஆகையாலே யென்று ஶேஷம். விஷயஸ்வபாவமாத்ரத்தா லன்றிக்கே, அநுபவித்ரு ஸ்வபாவத்தாலு மாற்றாமையதிகமென்கிறார் (அநுபவிக்கிறவித்யாதி) அக்கார்யவைஷம்யத்துக்கடி - ஆற்றாமையின்தாரதம்யம் ; அதுக்கடி - விஷயஸ்வபாவமு மநுபவித்ரு ஸ்வபாவமுமென்றபடி. அதெப்படியென்ன (பத்துடையித்யாதி) பத்துடையடியவர்க்குமுன்பு- பத்துடையடியவரோடேகூட முன்பு. “ [illegible] ” (விநாதேநேதிமர்யாதாஸஹதேநேத்யபிவிதிஃ) இதிந்யாயாதபிவிதிரிஹவிவக்ஷிதஃ. அதிலுள்ளது - அஞ்சிறையமடநாரையிலுள்ளது. இதில் - இத்திருவாய்மொழியில். “ [illegible] ” (அதிபரிசயாதவஜ்ஞாஹிபவதி) என்று - சிரப்பரிசய மிழக்கைக்குறுப்பன்றோவென்ன (பயிலப்பயிலவித்யாதி) பயிலப்பயில - அப்யஸிக்க வப்யஸிக்க.

“ நோவுபடுகிறனவாகக்கொண்டு ” என்கைக்கு - அவற்றுக்கு வாஸ்தவாகாரமேதென்ன (நாரையாகிலித்யாதி) யத்வா, விஸ்தாஸங்கதியாதல். நெகிழ்த்தவாறே - நெகிழ்ந்தவாறே. இற்றிற்றெரியக்கடவதென்று மென்றது-ஸந்தாநாவிச்சேத பரமான “ நந்தாவிளக்கம் ” என்றத்தைப்பற்ற.

ஸ்வாபதேஶம் (இத்திருவாய்மொழியிலித்யாதி) “ [illegible] ” (ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்த்ருதௌ) என்று - ஜலம்தாரகமாக வறுதியிட்டாரொன்றபடி. ஆகையாலே - உக்தஹேதுக்களா லாற்றாமை மிக்கிருக்கையாலே.

யோக்யதையுள்ள விடத்தேயன்றோ ப்ரமமுள்ளது, அசேதநங்களுக்கு பகவத்விரஹவ்யஸந யோக்யதையுண்டோவென்ன (அபிவ்ருக்ஷாஇத்யாதி) அயோத்யாகாண்டே தஶரதம்ப்ரதிஸுமந்த்ரஃ, “ [illegible]

ஸநகர்ஶிதா: | அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா: ஸபுஷ்பாங்குரகோரகா: | உபதப்தோதகா நத்ய: பல்வலாநி ஸராம்ஸி ச | பரிஶுஷ்கபலாஶாநி வநாந்யுபவநாநி ச" (விஷயேதேம்ஹாராஜராமவ்யஸநகர்ஶிதா: | அபி வ்ருக்ஷா:பரிம்லாநா ஸ்ஸபுஷ்பாங்குரகோரகா: | உபதப்தோதகாநத்ய: பல்வலாநி ஸராம்ஸிச | பரிஶுஷ்கபலாஶாநி வநாந்யுபவநாநிச.) வற்று - ஸமர்த்தம். உபஶப்தார்த்தம் (கரையருகுமிதி)

துஃகிகள் ஸமதுஃகிகளைக் கழுத்தைக்கட்டிக்கொண்டு கூப்பிட்டவிடமுண்டோவென்ன (பெருமாளித்யாதி) அயோத்யாகாண்டே ராம:, " ஏவமுக்த்வா து பரதம் பார்யாமப்யேத்ய ராகவ: | உவாச ஶோகஸந்தப்த: பூர்ணசந்த்ரநிபாநநாம் | ஸீதே ம்ருதஸ்தே ஶ்வஶுர: பித்ரா ஹீநோஸி லக்ஷ்மண" (ஏவமுக்த்வாதபரதம்பார்யாமப்யேத்யராகவ: | உவாசஶோகஸந்தப்த: பூர்ணசந்த்ரநிபாநநாம் | ஸீதேம்ருதஸ்தேஶ்வஶுர: பித்ராஹீநோஸிலக்ஷ்மண.) சில ஸ்ரீகோஶங்களிலே யீட்டுவாக்யங்கள் முன்பின்னாகவிருந்தால், அதுக்கநுகுணமாக அரும்பதவாக்யங்களை யோஜித்துக்கொள்வது. " முதற்பத்தால் பகவத்கைங்கர்யம் புருஷார்த்தமென்றறுதியிட்டார் " இத்யாதிவாக்யம் சிலஸ்ரீகோஶங்களிலே யித்திருவாய்மொழியின் ப்ரவேஶாதியி லிருந்தபோது, ப்ரவேஶஶேஷமாக யோஜித்துக்கொள்வது...*

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

இரண்டாம்பத்து.

முதற்றிருவாய்மொழி.—முதற்பாட்டு.

வாயுந்திரையுகளுங்கானன்மடநாரா
யாயுமமருலகுந்துஞ்சிலுநீதுஞ்சாயால்
நோயும்பயலைமையுமீதூரவெம்மேபோ
னீயுந்திருமாலானெஞ்சங்கோட்பட்டாயே.

ஆறுயிரப்படி.

(வாயும்) வாயும்திரைகளுகளுகிற கழியிலே வர்த்திக்கிறமடநா
ராய், நீயுறங்கிலு முறங்காத வுன்னுடைய் தாய்மாரும் ஸ்வபாவத ஏவ
உறங்காத தேவலோகமுமுறங்கிலும் நீயுறக்குகிறிலை; ஆதலால், விரஹ
வ்யஸந வைவர்ண்யத்தாலே அபிபூதையான வென்னைப்போலே நீயுமெ
ம்பெருமானை யாசைப்பட்டா யாகாதே யென்கிறாள்........................*

பன்னீராயிரப்படி.

முதற்பாட்டில், "மணியைவானவர்கண்ணனை" என்று - கீழ்ப்ரஸ்த்துத
மான போக்யதாதிசயத்துக்கு வர்த்தகமாயுள்ள லக்ஷ்மீஸம்ஶ்லேஷத்தையநுஸந்
தித் திடுபட்டநாயகி, கடற்கரைக்கருகானதன்னுத்யாநத்திலேயிருந்ததொரு நா
ரையைப்பார்த்து, நீயுமவனாலே நெஞ்சுபறியுண்டாயோ வென்கிறாள்.

வாயும் - மேல்மேலுங்கிட்டுகிற. திரை - திரையிலே. உகளும் - அமுக்கிந
டப்பதாய். கானல் - கடற்கரையிலே. மடம் - உன்னினைவுகைவருந்தனையு மோங்
கியிருக்கிற. நாராய் - நாராய். ஆயும் - உறக்கமில்லாததாயும். அமருலகும் - உற
ங்காமை நித்யமானதேவலோகமும். துஞ்சிலும் - உறங்கிலும். நீ - நீ. துஞ்சாய்-
உறங்குகிறிலை. ஆல் - ஆதலால். நோயும் - உள்ளேநோவுமுண்டாய். பயலைமையு
ம் - அதின்கார்யமான பயலைமையாகிற உடம்பில்வெளுப்பு. மீதூர - மேலிட்டுவர.
எம்மேபோல் - அபிமதவிஷயமா யகப்பட்ட வெங்களைப்போலே. நீயும் - அறுக்க
டைவற்றிருக்கிற நீயும். ஆஸத்திமாத்ரமே ஹேதுவாக திருமாலால் - ஶ்ரிய:பதியா
லே. நெஞ்சம் - நெஞ்சு. கோட்பட்டாயே - பறித்துக்கொள்ளப்பட்டாயே.

ஏ என்னுமசை - வினா. இத்தால் - ஸாம்ஸாரிக கல்லோலத்தை மதியாதி
ருப்பார்க்கு முறங்காமையும் ரூபவிபர்யாஸமும் பகவத்விஶ்லேஷ ஜநிதமென்றி
ருக்கை,..*

ஈடு - முதற்பாட்டு.

பிரிந்தாரிரங்குவது நெய்தல்நிலத்திலே யாகையாலே, கடற்கரைச்சோலையைப்பற்ற இவள் பிரிவுக்கிரங்கி யிருக்கச்செய்தே, அங்கே ஆமிஷார்த்தமாக அவதாநம்பண்ணிக்கொண் டிருக்கிற தொரு நாரை கண்ணுக்கிலக்காக, அதினுடம்பில் வெளுப்பைக்கண்டு, அதுவுந் தன்னைப்போலே பிரிவாற்றாமையாலே வந்த வைவர்ண்யத்தோடே யிருக்கிறதாகக்கொண்டு ; பாவியே! ன், நீயும் நானகப்பட்ட விஷயத்திலே யகப்பட்டு நெஞ்சு பறியுண்டாயாகாதே யென்கிறாள்.

(வாயுந்திரையுகளும்) வாய்கை-கிட்டுகை. பெரியமலைபோலே வந்து கிட்டுகிற திரைகள் மேலே தாவிப்போகா நின்றாலும் நினைத்தது கைப்புகுருமளவும் சலியாதே யிருக்குமாயிற்று. பகவத்யாநபரரிருக்குமாபோலே யிருக்கும். அலைகடனீர்குழம்பவகடாட வோடியகல்வானுரிஞ்சமுதுகில் மலைகளைமீது கொண்டுவருமீனை மறவாதிருப்பார்க்குப் போலியாயிராநின்றது அலைகளை மீதுகொண்டுவருமீனை மறவாதிருக்கிறவிதுவும். [[illegible]] (கிரயோவர்ஷதாராபிர்ஹந்யமாநாநவிவ்யது: । அபிபூயமாநாவ்யஸநைர்யதாதோக்ஷஜசேதஸ:) என்று சொல்லக்கடவதிறே - நிரந்தரமாக வர்ஷதாரைகள் விழாநிற்கச்செய்தேயும் மலைகள் சலியாதேநின்றன, என்போலேயென்றால், " ஸர்வேஶ்வரனேரக்ஷகன் " என்றிருப்பார் தாபத்ரயங்களால் வந்த வ்யஸநங்களுக்கிடையாதே யிருக்குமாபோலே. வந்துகிட்டுகிற திரையுகளாநின்றுள்ள, கானலிலே - நெய்தல்நிலத்திலே யிருக்கிற மடநாராய். யாகங்களும்பண்ணி பவித்ரங்களும் முடிந்திட்டு " தார்மிகர் " என்னும்படி திரியாநிற்பர்களிறே பரஹிம்ஸை பண்ணாநிற்கச்செய்தே க்ராமணிகள், அப்படியே க்ஷுத்ரமத்ஸ்யங்கள் வந்தாலு மநாதரித்திருக்குமாயிற்று நினைத்ததுகைப் புகுருமளவும் ; பற்றிற்றுவிடாதொழிகையிறே - மடப்பமாவது. (ஆயும்) என்பிறப்பே பிடித்துறங்காததாயு முறங்கிலும், (அமருலகுந்துஞ்சிலும்) தங்கள் ஸத்தையே பிடித்துறங்காத நித்யஸூரிகளுறங்கிலும் நீயுறங்குகிறிலை. இவளைப் பெற்ற தாய்க் குறக்கமின்றிக்கே யொழிவானென்னென்னில் ; முன்பெல்லாம் " இவளுக்கு ஸத்ருஶனாயிருப்பா னொருவனைப்பெற்றுக் கொடுத்தோமாகவல்லோமே " என்று கண்ணுறங்காது, பின்பு நாயகனைப் பிரிந்திவள் நோவுபடுகிறபடியைக் கண்டு, அத்தாலே கண்ணுறங்காது ; [[illegible]] (பதிஸம்யோகஸுலபம்வயோத்ருஷ்ட்வாசமேபிதா । சிந்தார்ணவகத:) என்றாளிறேபிராட்டி - " ஒரு உபக்நத்திலே கொண்டுபோய்ச்சேர்த்து நோக்கில் நோக்கலாய், இல்லை

யாகில் கிடையாதபடியான பருவமாயிராநின்றது, இவளுக் கிடாயிருப்பானொருவனைப்பெற்று அவன்கையில்காட்டிக்கொடுத்தோமாகவல்லோமே” என்று - எங்களையர் சிந்தார்ணவகதரான னொன்றுளிறே பிராட்டி. அப்படியேயிறே யிவளைப்பெற்ற தாயாரும் கண்ணுறங்காதே படும்படி. அநிமிஷராய் ஸதாதர்ஶநம் பண்ணுகிறவர்களாகையாலே நித்ய ஸூரிகளுக்கும் தானே நித்ரையில்லையே. (நோயும்பயலைமையும்) மாநஸவ்யதையும், அத்தாலேவந்த வைவர்ண்யமும் தன்பக்கலிலே காண்கையாலே யவ்விரண்டு மதுக்குண்டென்றிருக்கிறாள். (மீதூர) விஷமேறினாற்போலே யுடம்பிலே பரக்க. (எம்மேபோல்) இப்படி க்லேஶப் படுகைக்கு நானொருத்தியுமென்றிருந்தேன், நீயுமென்னைப்போலே யாவதே. துஃக பரிபவங்களைப் பொறுத்திருக்கையாலும், பற்றிற்று விடாதிருக்கிறபடியாலும், வைவர்ண்யத்தாலு மென்னைப்போலே யிராநின்றாய்.

(நீயும்) விரஹவ்யஸநம் பொறுக்கமாட்டாத மார்தவத்தையுடையநீயும். “ ததஸ்யஸத்ருஶம் பவேச ” (தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத்) என்றிருக்கமாட்டாமைக் கிருவருமொத்தோமோ. (திருமாலானெஞ்சங்கோட்பட்டாயே) மாநஸவ்யதையும் வைவர்ண்யமு மிருந்தபடி கண்டேனுக்கு, நீயும் நானகப்பட்ட துறையிலே யகப்பட்டாயாகாதே. மைந்தனை மலராண்மணவாளனையோ நீயுமாசைப்பட்டது. (நெஞ்சங்கோட்பட்டாயே) நெஞ்சு பறியுண்டாயாகாதே. தோற்புரையன்றியே, மறுபாடுருவ வேர்ப்பற்றிலே நோவுபட்டாயாகாதே.........................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (வாயுந்திரையித்யாதி) அந்தஃபுரத்திலிருக்குமிவளுக்குக் கடற்கரையில் வர்த்திக்கிற பக்ஷிதர்ஶநமெப்படிகூடுமென்கிற ஶங்கையையும்பரிஹரியாநின்றுகொண் டருளிச்செய்கிறார் (பிரிந்தாரென்று) இரங்குவது - துஃகப்படுவது. அவதாநம்பண்ணிக்கொண்டு - ப்ரமாதமின்றிக்கே. பறியுண்டாய் - அபஹரிக்கப்பட்டாய்.

“ வாயுந்திரையுகளும் மடநாராய் ” என்றதுக்கர்த்தம் (பெரியமலைபோலேயித்யாதி) (மேலேதாவி) வாயுந்திரையுகளும்போது மேலேதாவவேணுமிறே. மடப்பம் - பற்றிற்றுவிடாமை. அத்தைச்சொல்லுகிறது (நினைத்ததித்யாதி) (சலியாதே) “ உகளும் ” என்கிறவர்த்தமான நிர்த்தேஶத்தால் - திரைதாவுகையில் அநுஸ்யூதிதோன்றுகையாலே, சலியாமைஸித்தமிறே. நினைத்தது கைப்புகுருமளவும் சலியாமைக்குத்ருஷ்டாந்தம் (பகவத்யாநேத்யாதி) இத்தைவிஶேஷ நிஷ்டமாகக்காட்டுகிறார் (அலைகடலித்யாதி) “ எங்களுக்கொருரக்ஷகரில்லை) என்ன; “ நானுளனாயிருக்க, நீங்களஞ்சவேணுமோ ; நான்ரக்ஷகனாகிறேன்’ என்னும்படியான க்ருபையாலே, க்ஷுபிதமாய் வருகிறதாகவும், தன்கீழ்வயிற்றிலே யலையெறியும்படியாகவும். ஆகாசத்திலே ப்ரஹ்மாதிகள் குடியிருப்பிலேசென்று வீசும்

படியாகத்தன் திருமுதுகிலே மலைகளைக்கழலாதபடி யேறிட்டுக்கொண்டுவருகிற.
ஜலம்தாரகமான வஸ்துவை, ஸர்வாதிகனான ஸர்வேஶ்வரனை. அவனப்படி தன்னு
ருக்கெடுத்து வேற்றுருக்கொண்டு அரியனசெய்து ரக்ஷியாநின்முன், உனக்குச்செ
ய்யவேண்டுமெருந்தெவை - அவனை மறவாதிருக்கை ; இத்தனையுஞ்செய்யப்பாராய்.
மறக்கவொண்ணாதசெயல்களையவன்செய்யாநின்றால் மறவாதிருக்கவேண்டாவோ
வென்றுபொருள், இதுவும் - நாரையும். த்ருஷ்டாந்தாந்தரம் (கிரயஇத்யாதி)
யத்வா, ஆமிஷார்த்தமாகஅவதாநம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறஆகாரத்துக்குக்கீழில்
த்ருஷ்டாந்தமாய், திரைகள் மேலேதாவினாலும் சலியாமைக்குத்ருஷ்டாந்தம் (கி
ரயஇத்யாதி) என்னுதல். முந்தினது - " மடம் " என்றத்தைப்பற்ற ; இரண்டா
ம் த்ருஷ்டாந்தம் - " திரையுகளும் " என்றத்தைப்பற்ற. யத்வா, " பகவத்யாந
பரரிருக்குமாபோலே " இத்யத்ர - ஆத்யாத்மிகாதி து:கஸாகரதரங்கஸஹிஷ்ணு
த்வேநாவஸ்த்தாநம்ஹ்ருதிரிதாய, தத்ரப்ரமாணமாஹ (கிரயோவர்ஷதாராபிரி
தி) அத:க்ருதாங்யக்ஷாணியைஸ்தே - அதோக்ஷா: ; தேஷுஜாயதஇத்யதோக்ஷ
ஜ: - ஜிதேந்த்ரியாணும் மநஸிஸங்கிதத்த இதியாவத். தேஷாஸுலப: - வஶ்யஇதி
வா. யத்வா, தேப்யோராமக்ருஷ்ணுதிருபேண ஜாயத இதிவா. " அம்ருதோத
திவத்ஸர்வைர்பூஜ்யமாநோபிஸர்வதா। அதோநக்ஷீயதேஜாதுயஸ்மாத்தஸ்மாத
தோக்ஷஜ: " (அம்ருதோததிவத்ஸர்வைர்ப்புஜ்யமாநோபிஸர்வதா| அதோ
நக்ஷீயதேஜாதுயஸ்மாத்தஸ்மாததோக்ஷஜ:.) அக்ஷஶப்தநிருக்தி-" நக்ஷீயதே "
என்றது ; " ஜ: " என்றத்தின்நிருக்தி- " ஜாது " என்றது. எல்லாவற்றாலும் - ஸ
ர்வகாலத்திலு மம்ருதோததிபோலே யநுபவிக்கப்படாநிற்கச் செய்தேயும், ஜாது-
ஒருகாலும், யாதொருகாரணத்தாலே. அதோநக்ஷீயதே ; ஆகையாலே - அதோ
க்ஷஜனென்றபடி. ஏதேந- " கொள்ளமாளாவின்பவெள்ளம் " இத்யுக்தம்பவதி.
கொள்ளக்கொள்ள, மாளாத - நசியாத, ஆநந்தஸாகரஇத்யர்த்த:. இஶ்லோகார்த்
தம் (நிரந்தரமாகவித்யாதி) இடையாதே - சலியாதே. க்லேஶப்படாதேயென்ற
படி. ஶப்தார்த்தம் (வந்துஇட்டுகிறவித்யாதி) " திரையுகளும் " என்றது - நாரை
க்கு விஶேஷணமாதல், கானலுக்கு விஶேஷணமாதல். நாரைக்குவிஶேஷணமெ
ன்றது - ஆசார்யஹ்ருதயத்திலே, " திரையுகளும் வ்யஸநவ்யதை " என்றவிடத்தி
லே ஸ்பஷ்டம். இப்போது, உகளாநின்றுள்ளதாயிருக்கிற - நாராயென்றுகொள்
ளவேணும். " திரையுகளும் " என்கிறது - கானலுக்கு விஶேஷணமானபோது,
நாரைக்கு " திரையுகளும் " என்கிறது - அர்த்தாத்ஸித்தம். " கானல் " என்கிற
து- நெய்தல்நிலத்துக்கும், கடற்கரைச்சோலைக்கும்பேர். நெய்தல்நிலம்-ஸமுத்ரதீ
ரப்ரதேஶம். பகவ்ருத்திகளான க்ராமணிகள் ஸ்வபாவத்தை யிதின்ஸ்வபாவத்துக்
கு த்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, க்ஷுத்ரமத்ஸ்யங்களை வந்
தாலும் கணியாதிருக்கும் ப்ரகாரத்தை - மடப்பத்துக்கர்த்தமாக வருளிச்செய்கி
ருர் (யாகங்களுமித்யாதி) மடப்பமென்றால் - இவ்வர்த்தத்தைக்காட்டுமோவென்
னில் (பற்றிற்றித்யாதி)

தடஸ்த்தஶங்கையை யநுவதித்து பரிஹரிக்கிருர் (இவனையித்யாதி) "ஸ
த்ருஶனுயிருப்பா னொருவனைப் பெற்றுக்கொடுத்தோமாக வல்லோமேயென்று க
ண்ணுறங்காது " என்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (பதிஸம்யோகேத்யாதி) " த்ருஷ்டா
வ " (த்ருஷ்ட்வாச) என்கிறவிடத்தில் சகாரம் - முன்பெல்லாம் சிந்தார்ணவக
தரானபடி சொல்லுகிறது. பிதாவென்றது - மாதாவுக்கு முபலக்ஷணம், " வதி

ஸம்யோகேஸதிஸுலபம்" (பதிஸம்யோகேஸதிஸுலபம்) என்றர்த்தம் வி
வக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (ஒருஉபக்நத்திலே யித்யாதி) "ஸத்தையேபிடித்தற
ங்காத" என்றத்தை ஹேதுபூர்வகமாக வருளிச்செய்கிறார் (அநிமிஷராயித்யாதி)

நோயும்பயலைமையு மிதக்குண்டாகைக்கு நியாமகங்காட்டுகிறார் (மாநஸ
வ்யதையுமித்யாதி) வைவர்ண்யஸ்ய ப்ரத்யக்ஷத்வாத் தத்ஜ்ஞாநம்கடதே; மாந
ஸவ்யதாயா அப்ரத்யக்ஷத்வாத், வஸ்துதஃபக்ஷிணிமாநஸவ்யதா பாவாச்ச "நோ
யும்பயலைமையும்" இதிகதமாஹேத்யாஶங்காம், ஸ்வஸ்மிந்ஸாஹசர்யக்ரஹணுதி
த்யபிப்ராயேணபரிஹரதி (தன்பக்கலிலே காண்கையாலேயிதி) "ஊர" என்
றதுக்குத்தாத்பர்யம் (விஷமேறினற்போலேயென்றது) "எம்" என்று - ஆத்ம
நிபஹுவசநம். "எம்மே" என்கிற ஏவகாரத்துக்குவாஸநை (இப்படியித்யாதி)
"எம்மேபோல்" என்கையாலே - தமக்குண்டான ஆகாரத்தை யின்னதென்று
விஶதீகரியாநின்றுகொண்டு, இப்படி நீயுமிராநின்றாயோ வென்கிறுளென்றுதோ
ற்றுவிக்கிறது (துஃகபரிபவங்களையித்யாதி) பகவத்விஶ்லேஷத்தாலுண்டான ப
ரிபவம். பற்றிற்று விடாதிருக்கிறபடியென்றது - "மடநாராய்" என்றத்தைப்ப
ற்ற. த்ருஷ்டாந்தத்திலே, பற்றின பகவத்விஷயத்தை விடாதிருக்கை.

ப்ராதாந்யத்திலே - ஸமுப்தமாக தாத்பர்யம் (விரஹவ்யஸநமித்யாதி) ய
த்வா, பூர்வோக்தபாவ ஏவயுஷ்மச்சப்த விவக்ஷிதவிஶேஷப்ரதர்ஶநபரம்வா. ஸ
முச்சயத்திலேயாக தாத்பர்யாந்தரம் (தத்தஸ்யேத்யாதி) "ஸ்ரீயஃபதியாலேய
பஹ்ருத சித்தையானாய்" என்னுமதுக்கு நியாமகஞ்சொல்லுகிறார். (மாநஸவ்ய
தையுமித்யாதி) திருமாலிடத்திலே தானாசைப்பட்டிருப்பாளோவென்ன (மைந்
தனையித்யாதி) மாநஸவ்யதையும் வைவர்ண்யமும் - நோயும்பயலைமையும். யத்
வா, "நானகப்பட்டதுறையிலே யகப்பட்டாயாகாதே" இத்யேதத்விவ்ருணோதி
(மைந்தனையிதி) புருஷகாரபூதாம் விநாகேவலம் ஸ்வதந்த்ரேஶ்வரவிஷயவாஞ்
சாசேத், "ஸ்வாதந்த்ர்யநாமதஃ, கிங்கராஃ" (ஸ்வாதந்த்ர்யாந்நாகதஃ, கிங்
கர்மஃ) இதி ஸ்வஸ்த்ததயாஸ்த்தாதும் ஶக்யதே; புருஷகாரவிஶிஷ்டேஶ்வரவி
ஷய ப்ராவண்யாத்விளம்பயோக்யதாபாவாத்விஷாதோதிஶயிதோபவதீதிபாவஃ.
"எம்மேபோல்" என்கையாலே, "திருமாலால்நெஞ்சங்கோட்பட்டாய்" என்
றதுக்கு - மைந்தனைமலராள் மணவாளனையோநீயு மாசைப்பட்டதென்று தாத்ப
ர்யமென்கிறுளென்னவுமாம். மைந்தனை - யுவாவை. கோட்பட்டாய் - கொள்ளப்
பட்டாயென்றபடி. "நெஞ்சம்" என்று - அந்தஃகரணம் சொன்னதுக்குதாத்பர்
யம் (தோற்புரையித்யாதி) மறுபாடுருவவென்றதுக்கு - துஃகாதிஶயத்திலேகோ
க்கு. நெஞ்சு எல்லாவற்றுக்குங் காரணமாகையாலே (வேர்ப்பற்றென்கிறார்.)*

இரண்டாம்பாட்டு.

கோட்பட்டசிந்தையையாய்க்கூர்வாயவன்றிலே
சேட்பட்டயாமங்கள்சேராதிரங்குதியா
லாட்பட்டவெம்மேபோனீயுமரவணையான்
றாட்பட்டதண்டுழாய்த்தாமங்காமுற்றாயே.

ஆருயிரப்படி.

(கோட்பட்ட) கூர்வாயவன்றிலே, அபஹ்ருதமான நெஞ்சையுடையையாய் நீளியவானராத்ரிகளி லுறங்காதே யிரங்காநின்றாய்; நீயுமென்னைப்போலே பெரியபெருமாள் திருவடிகளில் திருத்துழாயை யாசைப்பட்டாயாகாதே யென்கிறாள்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஓரன்றிலைப் பார்த்து, நீயும் ஶேஷஶாயியான அவன்திருவடிகளில் திருத்துழாயை யாசைப்பட்டாயோ வென்கிறாள்.

கோட்பட்ட - பறியுண்ட. சிந்தையையாய்-நெஞ்சையுடையையாய்க்கொண்டு. கூர்வாய - அந்தவார்த்தியடியாக கத்கதமாகையாலேசெறிந்தகுரலை யுடைத்தான. அன்றிலே - அன்றிலே. சேட்பட்ட - நெடிதான. யாமங்கள் - யாமங்கள். சேராது - சேக்கையிற்சேராதே. இரங்குதி - துஃகியாநின்றாய். ஆல் - ஆதலால். ஆட்பட்ட - அடிமைப்பட்ட. எம்மேபோல் - எங்களைப்போலே. நீயும் - பிரிவாற்றாமை தோற்றியிருக்கிற நீயும். அரவணையான் - திருவரவணையைத் தனக்குவிருபகமாக வுடையவனுடைய. தாள் - திருவடிகளிலே. பட்ட - போகதசையிலேமிதியுண்ட. தண் - செவ்வியையுடைய. துழாய்த்தாமம் - திருத்துழாய்மாலையை. காமுற்றாயே - ஆசைப்பட்டாயோ.

வாயென்று - வாய்மையாய், குரலைச்சொல்லுகிறது. கூர்தல் - செறிவு. அன்றியே, கூர்த்தவாயென்று - பிரிந்தாரை யீருங்குரலென்றுமாம். இத்தால் - ஆர்த்தத்வநியுடையார் அவனைப்பிரிந்து கூப்பிடுகிறார்களென்றிருக்கை...........*

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

இப்படி நாரையைப்பார்த்து வார்த்தை சொல்லாநிற்கச்செய்தே, அருகே நின்றபனையிலே தங்கின அன்றிலானது வாயலகு நெகிழ்த்தவாறே கூப்பிட்டது, இதினுடைய ஆர்த்தத்வநியைக் கேட்டு, பாவியேன், நீயுமென்னைப்போலே யகப்பட்டா யாகாதேயென்கிறாள்.

(கோட்பட்டசிந்தையையாய்) அபஹரிக்கப்பட்ட ஹ்ருதயத்தையுடையையாய். "அபஹ்ருதமானமநஸ்ஸு" என்றறிந்தபடி யென்னென்னில்; அதினுடைய அடியற்ற த்வநிதான் "நெஞ்சிழந்தது" என்றுதோற்றநின்றதுகாணு மிவளுக்கு. (கூர்வாயவன்றிலே) தனியராயிருப்பாரை யிருதுண்டமாக இடவல்ல த்வநியாயிற்று. (கூர்வாய) வாயென்று - வார்த்தை. அன்றியே, கூர்த்த வாயலகையுடைய வென்னுதல். (சேட்பட்டயாமங்கள்) ராத்ரியாய் நெடுகுகை யன்றிக்கே, யாமங்கடோறும் நெடுகாநின்றதாயிற்று. (சேராதிரங்குதியால்) நெடுகுகிற யாமங்களில் படுக்கையிற் சேராதொழிந்தாலும் தரிக்கலாமிறே. அங்ஙனே செய்யாதே ஶிதிலையாகாநின்றாய்.

(ஆட்பட்டவெம்மேபோல்) நெஞ்சு பறியுண்டு படுக்கையிலுஞ் சேராதே நோவுபடுகைக்கு என்னைப்போலே நீயும் அவன்றிருவடிகளில் தாஸ்யபரிமளத்திலே யாகாதே யகப்பட்டது. (நீயும்) நாட்டாரில் வ்யாவ்ருத்தமாகப் பொந்திருக்கிற நீயும். “ வதிம்விஸ்வஸ்ய,” (பதிம் விஸ்வஸ்ய,) “ யஸ்யாஸ்மி ” (யஸ்யாஸ்மி) என்ரூதினையல்லை. * மயர்வறமதிநலம்பெற்ருயில்லை - என்றனையுட்புகாத நீயுமிப்படியாவதே.

(அரவணையானித்யாதி) “ திருமாலால் ” என்றதிறேகீழே, இருவருமானு விருப்பது படுக்கையிலேயா யிருக்குமே ; “ அவனுமவளுமாய்த் துகைத்த திருத்துழாய்மாலை பெறவேணும் ” என்று அத்தையோ நீயுமாசைப்பட்டது. (தாட்பட்டதண்டுழாய்த்தாமம்) * சுடர்முடிமேல்துழாயொழிய, அவர்களிருவருங்கூடத் துகைத்த துழாயையோ நீயுமாசைப்பட்டது. புழுகிலே தோய்த்தெடுத்தாற்போலே பரிமளத்திலே தெரியுமே, கலம்பகம்நாறுமே. “ தாளிணைமேலணிதண்ணந்துழாய் ” என்றிறே தான்கிடப்பது. தாமம் - ஒளியும், மாலையும். (காமுற்ருயே) ஸங்கத்தளவிலே நின்றிலையாகாதே, பெறில் ஜீவித்தல் பெருவிடில் முடிதலான அவஸ்த்தையை ப்ராபித்தாயாகாதே. ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (கோட்பட்டவித்யாதி) “ கூர்வாயவன்றிலே, எம்மேபோல் தாமம்காமுற்ருயே ” என்றபதங்களைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இப்படியித்யாதி) பனை - தாலத்ருமம். “ முன்றில்பெண்ணைமேல் ” இத்யாதிப்படியே, அன்றிலாகில் பனையிலேயிருக்கைஸித்தம். வாயலகு - சஞ்சுபுடம். நெகிழ்த்தவாறே - நெகிழ்ந்தவாறே இத்யர்த்த:. க்ரௌஞ்சமிதுநம் பரஸ்பரஸம்ஶ்லிஷ்ட சஞ்சுகம் பவதிதிப்ரஸித்தி:.

(கோட்பட்டசிந்தையையாய்) [குரரிவிலபஸீத்யாதி] ஹேகுரரி, த்வம்ராத்ர்யாமீஶ்வர க்ரஸ்தபோதே ஜகதிஸ்வபதிஸதிஎன்று - ஸதிஸப்தமியாய், ராத்ரியிலே யீஶ்வரனாலே க்ரஸிக்கப்பட்டிருக்கிற ஜ்ஞாநத்தையுடைத்தான ஜகத்தானதுநித்ராபண்ணியுள்ளளவில், போயிருக்கிற நித்ரையையுடையையாய்க் கொண்டுசயிக்கிருயில்லை ; கூப்பிடாநிற்கிருயெங்களைப்போலே ; வாராய்ஸகியே, நளிநநயந ஹாஸோதாரலீலேக்ஷணேந - தாமரைபோன்ற திருக்கண்களென்ன, அப்படியிருந்துள்ள திருமுறுவலென்ன, இவற்ருலே யுதாரமான லீலையையுடைய பார்வையையுடைத்தான க்ருஷ்ணனாலே. காடநிர்விண்ணசேதா: - மிகவும் து:க்கப்பட்ட நெஞ்சையுடையை யானையோவென்றபடி. தடஸ்த்தசங்கையை யநுவதித்து பரிஹரிக்கிருர் (அபஹ்ருதேத்யாதி) (அடியற்றத்வநியென்றது) “ கூர்வாய ” என்றத்தின் - க்ரூரமானவார்த்தையென்ற வர்த்தத்தைப்பற்ற. அடியற்ற - அமூலகமான. அடி - மநஸ்ஸு.

வார்த்தைக்குக் கூர்மையேதென்ன (தனியராயித்யாதி) ப்ரதமார்த்தே, கூர்மை - க்ரௌர்யம். தனியராயிருப்பார்-நாயகனைப் பிரிந்திருப்பார். இதின் த்வ

நிக்ரு பாதகத்வம் - நாயகஸம்ஶ்லேஷ ஸ்மாரகத்வேந. (கூர்த்தவாயலகையிதி) வாயலகுக்குக் கூர்மையாவது - க்ரூரமான த்வசிபுண்டாக்குகை.

சேண் - நெடுமை. படுகை - உடைத்தாகை. நீட்சியையுடைத்தான யாமங்களென்றபடி. சேட்பட்டராத்ரி என்னுதே, “ யாமங்கள் ” என்கிறதென்னென்ன (ராத்ரியாயித்யாதி) வ்யஸநாதிசயத்தாலே நெடுகித்தோற்றுமென்றபடி. (சேராதென்று) படுக்கையிலே யென்றத்யாஹார்யம். இரங்குகைஸாதில்யம். அத்யாஹ்ருதபதத்தோடேகூட “ சேராது, இரங்குதி ” என்கிறபதத்வயத்துக்கும் பாவம் (நெடுகுகிறவித்யாதி) அங்ஙனேசெய்யாதே - அம்மாத்ரமின்றிக்கே.

மேலையுங்கூட்டிபாவம் (நெஞ்சுபறியுண்டித்யாதி) பொந்திருக்கிறவென்றதக்கு - உன்னகத்திலே யிருக்கிறநீயும் என்றுஸ்வபாவார்த்தம்; பொந்தென்று - பனையென்று த்வக்யர்த்தம். தாத்பர்யாந்தரம் (பதிம்விஶ்வஸ்யேத்யாதி) யத்வா, வ்யாவ்ருத்யுப பாதநமாதல். இத்தால் - ஶாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாந மில்லையென்றபடி. பலிதம் (என்றனையித்யாதி) என்றனை - என்மாத்ரம்.

ஙிழே “ திருமாலால் ” என்கையாலும், “ அரவணையான் ” என்றபதஸாமர்த்யத்தாலும், “தாட்பட்டதண்டுழாய்” என்றதுக்கு இருவருமாய்த்துகைத்த தண்டுழாயென் றருளிச்செய்கிறார் (திருமாலாலித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே) “தாட்பட்ட” என்றதுக்கு வ்யாவர்த்யம் (சுடர்முடியித்யாதி) இருவரும்துகைத்ததுழாயென் றறியும்படியென்னென்ன (புழுகிலேயித்யாதி) தான் துகைத்ததிருத்துழாயை யாசைப்பட்டிருக்குமோவென்ன (தாளிணையித்யாதி) தாமம் - மாலை.

காமுற்றாயே - ஆசைப்பட்டாயோ. (ஸங்கேதி) ஸங்ககாமாநுராகஸ்நேஹாத்யவஸ்த்தைகளிலே ப்ரதமபர்வம் - ஸங்கம். உத்தரபர்வம் - காமம். விவரணம் (பெறிலித்யாதி)

க்ரமேணுந்வயः. ஆல் - விஷாதே. “ தாட்பட்ட தண்டுழாய்த்தாமம் காமுற்றாயே ” என்கிறவிடத்திலே - “ நெதெ நீலேயலி நஞந ஜேஷடிவஹ ஷொராவீஷி கநணைவதவநவாகி । ஊஸ்யெமதாவயிவாவகத வொஜஷாங்கிவாஸ்ரஜங்ஸ்பிருஹயஸெகபரெணவொஜம் ” நேத்ரேநிமீலயஸிநாகமத்ருஷ்டபக்த்துஸ்த்வம்ரோரவீஷிகருணம்பதசக்ரவாகி | தாஸ்யங்கதாவயமிவாச்யுதபாதஜுஷ்டாம்கிம்வாஸ்ரஜம்ஸ்ப்ருஹயஸேகபரேணவோடும்) என்கிற ஶ்லோகமநுஸந்தேயம்..*

மூன்றாம்பாட்டு.

காமுற்றகையறவோடெல்லேயிராப்பக
னீமுற்றக்கண்டுயிலாய்நெஞ்சுருகியேங்குதியாற்
றீமுற்றத்தென்னிலங்கையூட்டினுன்றுணயந்த
யாமுற்றதுற்றுயோவாழிகனேகடலே.

ஆறாயிரப்படி.

(காமுற்ற) எம்பெருமானை யாசைப்பட்டுப்பெறாமையாலே நீயிரவுபகலெல்லாங்கண்டுயிலாதே நெஞ்சுருகியேங்காநின்றாய்; தீமுற்றத் தென்னிலங்கையூட்டினவன் திருவடிகளை யாசைப்பட்ட நான் பட்டது பட்டாயாகாதே, ஐயோ! கடலே யென்கிறாள் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், கத்துகிறகடலைப்பார்த்து, விரோதிநிவர்த்தகனான அவனுடைய திருவடிகளை யாசைப்பட்ட வென்னைப்போலானாயோவென்று சொல்லுகிறாள்.

காமுற்ற - காமிக்கப்பட்டபோகங்கள். கையறவோடு - கைப்படாதவிழவோடேகூடினாற்போலே. நீ - நீ. இராப்பகல் - இராப்பகல். முற்ற - முழுக்க. கண்டுயிலாய் - கண்ணுறங்குகிறிலை. நெஞ்சு - அகவாயும். உருகி - நீராய். ஏங்குதி - ஏங்கினகுரலிரங்காமல் முழுக்கக்கூப்பிடாநின்றாய். ஆல் - ஆதலால். தென்னிலங்கை - தென்னிலங்கையை. முற்ற - முற்ற. தீயூட்டினான் - தீயூட்டினவன். தாள் - திருவடிகளை. நயந்த - ஆசைப்பட்ட. யாம் - நாங்கள். உற்றது - பட்டது. உற்றாயோ - பட்டாயோ. கனை - இரைகிற. கடலே - கடலே. வாழி - உன்க்லேசந்தீர்ந்து வாழ்வாயாக.

எல்லே என்று - கடலுக்கு ஸம்புத்தியாதல், என்னே என்னும் வெறுப்பாதல். இத்தால் - மஹத்தையையுடையார் வாய்விட்டலறுவது அவனைப்பிரிந்தாலென்றிருக்கை ....*

ஈடு - மூன்றாம்பாட்டு.

அன்றிலினுடைய த்வநிக்கு இடைந்திருக்கிறவளவிலே; கடலென்றொரு மஹாதத்த்வமாய், அது தன் காம்பீர்யமெல்லா மிழந்து கரையிலே வருவது கரையேறமாட்டாதே வுள்ளே விழுவதாய், எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுந் தெரியாதபடி ஊமைக்கூறாகக் கூப்பிடுவதாகிறபடியைக்கண்டு; பாவியேன், நீயும் ராமகுணத்திலகப்பட்டு நான்பட்டது பட்டாயாகாதே யென்கிறாள்.

(காமுற்றகையறவோடு) "நெஞ்சுருகியேங்குதியால்" என்றந்வயம். (காமுற்றகையறவோடு) ஆசைப்பட்டபொருளிழவோடே. கைத்து என்றது - பொருள். ஆசைப்பட்ட பொருள் கைப்புகுராமையால் வந்த இழவோடே. காமுறுகையு மிழவும் கடலுக்கின்றிக்கேயிருக்க, த்ருஷ்டாந்தபூதையான தனக்குண்டாகையாலே, "இதுக்குமுண்டு" என்றநுமித்துச்சொல்லுகிறாள். (எல்லே) இரவோடு பகலோடு வாசியறக்கதறுகிறபடியைக்கண்டு, தன்படிக்குப்போலியாயிருக்கையாலே தோழியை ஸம்போதிக்குமாபோலே ஸம்போதிக்கிறாள் சிறையுறவுபோலே; "ஒருமுநாளுமுறங்காதிருந்தேனே" என்னக்கடவதிறே. அன்றிக்கே,

எல்லேஎன்றது - என்னே என்ருஸ்சர்யமாதல். (இராப்பகல் நீ முற்றக் கண்டுயிலாய்) உறங்கக்கண்ட இரவுக்கும், உறங்காமைக்குக்கண்ட பக லுக்கு முன்பக்க லொருவாசி கண்டிலோமீ !. (நீ) உன் காம்பீர்யமெ ல்லா மெங்கே போயிற்று. (நெஞ்சுருகியேங்குதியால்) உறக்கமின்றிக் கேயொழிந்தால் நெஞ்சுதானழியாதிருக்கப் பெற்றதோ. (பேற்றுக்கே ற்ற) நெஞ்சழிந்து கூப்பிடாநின்ருய்.

(தீமுற்றத் தென்னிலங்கையூட்டினன்) பாவியேன் ! பரத்வத் திலே யாசைப்படமாட்டிற் றில்லையாகாதே, ப்ரணயிநி விரஹம்பொறுக்க மாட்டாத சக்ரவர்த்தி திருமகனை யாகாதே நீயுமாசைப்பட்டது. தென் னிலங்கைமுற்றத் தீயூட்டினன். விபீஷண க்ருஹம் லங்கைக்குள்ளன்று போலே. அவனவர்களுக்குக் கூட்டில்லாதாப்போலே, அவனகமு மவ ர்களகத்துக்குக் கூட்டில்லைகாணும் ; அவனகம் - தாஸோஹமிறே. அ ன்றிக்கே (தீமுற்றத்தென்னிலங்கையூட்டினன்) ராவணபயத்தாலேமு ன்பு அனைவயிருக ஜீவித்த அக்நி, “ ஒள்ளெரி மண்டியுண்ண ” என்கி றபடியே வயிறுநிறையவுண்டு ஜீவிக்கப்பெற்றதாயிற்று பெருமானையண் டைகொண்ட பலத்தாலே ; “ செந்தீயுண்டுதேக்கிட்டதே ” என்னக்க டவதிறே. (தாள்நயந்தயாமுற்றதுற்ருயோ) பரமப்ரணயியான சக்ரவ ர்த்தி திருமகன் றிருவடிகளை யாசைப்பட்ட நான் பட்டது பட்டாயாகா தே நீயும். தாள்நயந்தாரோடு தோள்நயந்தாரோடு வாசியறுவதே க்லே ஶப்படுகைக்கு, பிராட்டியோடு ஸ்ரீபரதாழ்வானோடுவாசியற்றதிறே. (வா ழி) இவ்வவஸாதம் நீங்கி நீஜீவித்திடுக. (கனைகடலே) வாய்விட்டுக்கூ ப்பிடமாட்டாதே, விம்மல்பொருமலாய்ப் படுகிருயாகாதே. கோஷிக்கி ற கடலே என்னவுமாம்..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்ரும்பாட்டு. (காமுற்றவித்யாதி) “ கனைகடலே தீமுற்ற ” இத்யாதிப தங்களைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (அன்றிலித்யாதி) இடைந்து - க்லேஶப்பட்டு. ஊ மைக்கூறன் - மூகஜல்பிதம்.

அவதாரிகாநந்தரம், காமுற்றகையறவோடென்றது - பாட்டுக்கெல்லாமு பாதாநம். நெஞ்சுருகியேங்குதியால் என்றந்வயமென்றது - பாட்டையெல்லாஞ் சொல்லி, நெஞ்சுருகியேங்குதியால் என்று முடிக்கவென்றபடி. எல்லே, கனைகட லே, தீமுற்றவித்யாரப்ய, உற்ருயோ ; இராப்பகல்முற்றவும் நீகண்டுயிலாய்; கா முற்றகையறவோடு நெஞ்சுருகி யேங்குதியால்; வாழியென்றந்வயமென்று தாத் பர்யம்.

காமுற்ற - ஆசைப்பட்ட. கை-பொருள். அறவு - இழவு. “கைத்து” என்ற த்தை “கை” என்று - குறைத்துக்கிடக்கிறது. விவரணம் (ஆசைப்பட்டவித்யாதி) கடலுக்கிவ்வாகாரமுண்டென்றறிந்தபடி யென்னென்ன (காமுறுகையித்யாதி)

"எல்லே" என்றும், "ஏடி" என்றும், "தோழி" என்றும்-முன்னிலைப்பேர். எல்லேயென்று - தோழியை ஸம்போதிக்குமாப்போலே அசேதநத்தை ஸம்போதிக்கிறதென்னென்ன (இரவோடித்யாதி) "வாசியற" என்றவநந்தரம், உறங்காதேயிருந்து என்றத்யாஹார்யம். சிறையுறவு-சிறைக்கூடத்திலேசேரவிருக்கையால் வந்தவுறவு. தன்படிக்குப்போலியாயிருக்குமோவென்ன (ஓதமுநானுமித்யாதி) ஓதம்-ஸமுத்ரம்.

பகல் கண்டுயிலாமைஸித்தமாயிருக்க, இங்கே யெடுத்துக்கழித்தது த்ருஷ்டாந்தார்த்தமென்கிறார் (உறங்கக்கண்டவித்யாதி) பகல்போலேயிராமுற்ற நீகண்டுயிலாய் இத்யந்வயஃ. "நீ" என்கிற ஸ்வரத்துக்குபாவம் (உன்காம்பீர்யமித்யாதி) நெஞ்சழிந்து-மநஸ்ஸைஇல்யம்பிறந்து.

(பாவியேனித்யாதி) பரத்வத்திலே ப்ரணயிநீவிரஹாக்ஷமதா ப்ரஸங்கமில்லாமையாலே விளம்பம்பொறுக்கலாமென்றுபாவம். ப்ரணயிநிவிரஹம்பொறுக்கமாட்டாதவென்றது-"[illegible]" (நைவதம்ஸாந்நமஸகாந்) "[illegible]" (நமாம்ஸம்ராகவோபுங்க்தே) இத்யாதியைப் பற்ற. விபீஷணக்ருஹம்தப்பியிருக்க, "முற்ற" என்னப்போமோவென்ன (விபீஷணக்ருஹமித்யாதி) உபபாதநம் (அவனித்யாதி) "[illegible]" (விபீஷணஸ்து) என்று-அவர்களில்வேறுபட்டானிறே. கூட்டல்லாதபடி யெங்ஙனேயென்ன (அவனகமித்யாதி) ரஸோக்தி. அகமென்று - க்ருஹமும், அபிமாநமும். த்விதீயார்த்தத்துக்கு, "முற்ற" என்றது பூர்ணமாகவென்றபடி. (ஒள்ளெரிமண்டியுண்ண) திருமொழி. ஒள்ளெரி - ஶ்லாக்யமானஅக்நி. மண்டி - ஸாதரமாக. "வயிறுநிறையவுண்டு" என்றதுக்கு ஸம்வாதம் (செந்தீயித்யாதி) சம்பநாடகத்திலே. தேக்கிட்டதென்று - த்ருப்தி.

கீழ்ச்சொன்ன நாரை யன்றில்கள் ஸ்த்ரீவ்யக்திகளாகையாலே தம்மைப்போலே யாசைப்படக்கூடும், புருஷனான கடலுக்குத் தம்மைப்போலே யதிஶயிதப்ராவண்யங்கூடுமோவென்ன (தாணயந்தாரோடித்யாதி) ஸேதுபந்தநஸமயத்திலே தாள் நயந்தது கடல், பிராட்டியவஸ்த்தையை பஜிக்கையாலே தோள்நயந்தார் தாம்; கடலுக்கு ஸ்வாபாவிகதாஸத்வமுண்டிறே. தோள் நயந்தயாம் என்னாதே, "தாள்நயந்தயாம்" என்கிறது - ப்ராஹ்மணர் பிச்சேறினாலும் ஓத்துச்சொல்லுமாப்போலே யடிவிடாததம் வாஸநையாலேயென்று கண்டுகொள்வது. வாசியற்றமையை த்ருஷ்டாந்தத்தாலே யுபபாதிக்கிறார் (பிராட்டியோடித்யாதி)

அவதாரிகையில் "ஊமைக்கூறனாய்" என்றதுக்குச்சேரவருளிச்செய்கிறார் (வாய்விட்டித்யாதி) கனைக்கை - அநக்ஷரமாகவினைகையும் கோஷிக்கையும். விம்மல்பொருமல்-ப்ரீதியில் ஶரீரவிகாரம். "[illegible] । [illegible]" (போபோஸதாகிஷ்டநஸேஉதந்வந்நலப்தநித்ரோஸிகதப்ரஜாகரஃ । கிம்வாமுகுந்தாபஹ்ருதாத்மலாஞ்சநஃ ப்ராப்தாம்தஶாம்த்வஞ்சகதோதுரத்யயாம்) இதிஶ்லோகோத்ராநுஸந்தேயஃ. ப்ராப்தாம்-மயேதிஶேஷஃ. முகுந்தாபஹ்ருதாத்மலாஞ்சநஃ - காம்பீர்யம் கடலுக்குலக்ஷணமிறே.

அந்வயம் கீழ்ச்சொன்னபடியே கண்டுகொள்வது. யத்வா, எல்லேயிராப்பகல் முற்றநீகண்டுயிலாய் ; காமுற்றகையறவோடு நெஞ்சுருகியேங்குதியால்; கனைகடலே, தீமுற்றதொடங்கி, உற்றாயோ ; வாழி இத்யந்வயோவா.....................*

நான்காம்பாட்டு.

கடலுமலையும்விசும்புந்துழாயெம்போற்
சுடர்கொளிராப்பகற்றுஞ்சாயாற்றண்வாடாய்
அட்ல்கொள்படையாழியம்மானைக்காண்பானீ
யுடலநோயுற்றாயோவூழிதோறூழியே.

ஆறாயிரப்படி.

(கடலும்) என்னைப்போலே "எங்குற்றாயெம்பெருமான்" என்றுகடலும் மலையும் விசும்புந்துழாவி யிராப்பகலுறங்குகிறிலை; நீயுமெம்பெருமானுடைய திருவாழியுங்கையுங் காணவாசைப்பட்டுப் பெருமையாலே காலதத்வமெல்லாமுடலம் நோயுற்றாயாகாதே தண்வாடாயென்கிறாள்..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், "விரோதிநிரஸநபரிகரத்தை யுடையவனைக்காணவேணும்" என்னும் வ்யஸநத்தை நீயுற்றனையோவென்று ஒருவாடையைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறாள்.

தண் - ஸங்கிபதித ஶரீரம்போலே குளிர்ந்திருக்கிற. வாடாய் - வாடாய். கடலும் - கடலும். மலையும் - மலையும். விசும்பும் - விசும்பும். துழாய் - தடவிக்கொண்டு. எம்போல் - "அம்பஸ்யபாரே புவநஸ்யமத்யே நாகஸ்யப்ருஷ்டே" (அம்பஸ்யபாரேபுவநஸ்யமத்த்யேநாகஸ்யப்ருஷ்ட்டே) என்று க்ஷீராப்தியிலும் திருமலையிலும் பரமபதத்திலு மவனை யாராய்கிறவெங்களைப்போலே. சுடர் - சந்த்ராதித்யதேஜஸ்ஸுகளை. கொள் - நிருபகமாகவுடைய. இரா - இரவும். பகல் - பகலும். துஞ்சாய் - ஓரிடத்தில் பர்யவஸித் துறங்குகிறிலை. ஆல் - ஆதலால். அட்ல் - மஹாபாரதயுத்தத்திலே. கொள் - "ஆயுதமெடேன்" என்று வைத்து எடுத்த. படையாழி - திருவாழியையுடைய. அம்மானை - ஸர்வேஶ்வரனை. காண்பான் - அந்த பீஷ்மன் கண்டாற்போலே காண நினைத்து. நீ - ஸர்வோபகாரகமான நீ. ஊழிதோறூழி - கல்பபேதங்கள் பிறந்து நடந்தாலும் காலமுள்ளதனையும் அவனை யொருப்பட்டு. உடலம் - ஶரீரமுள்ளதனையும் வ்யாப்தமான. நோய் - வ்யாதியை. உற்றாயோ - கொண்டாயோ.

உபகாரஶீலர்க்கு முடம்பில் வரும் விகாரங்கள் அவனைக்காணப் பெறுமலென்றுகருத்து..*

ஈடு - நான்காம்பாட்டு.

காற்றென்று ஒருவ்யாபகதத்வமாய், அதுதான் அபிமதவிரஹவ்யஸநத்தாலே யிருந்தவிடத்தி லிருக்கமாட்டாதே, மடலூருவாரைப்போலே யுடம்பிலேபுழுதியை யேறிட்டுக்கொண்டு வடிவுதெரியாதபடியாய், ஜ்வரஸந்நிபதிதரைப்போலே குளிர்ந்திருந்தது; அத்தைப்பார்த்து, நீயும் நான்பட்டதுபட்டா யாகாதேயென்கிறாள்.

(கடலும்மலையும்விசும்புந்துழாய்) "காரார்திருமேனி காணுமளவும்போய்" என்று - க்ஷீராப்தியோடு திருமலையோடு பரமபதத்தோடு வாசியறத்தேடுவார்க்குப்போலியாயிருக்கிறபடி. * ஊராயவெல்லாமொழியாமே தேடுவார்க்குப்போலியா யிருக்கிறபடி. "தௌவநாநி கிரீம் ஶ்சைவ ஸரிதஶ்ச ஸராம்ஸி ச। நிகிலேநவிசிந்வாநௌ ஸீதாம் தஶரதாத்மஜௌ" (தௌவநாநிகிரீம்ஶ்சைவ ஸரிதஶ்சஸராம்ஸிச।நிகிலேநவிசிந்வாநௌ ஸீதாம்தஶரதாத்மஜௌ) என்றுதேடித்திரிந்தவர்களுக்குப் போலியாயிராநின்றது. [ஸீதாம்] (ஸீதாம்) "தேடிக்கண்டிலோம்" என்றுறியிருக்கலாம் விஷயமன்று. [தஶரதாத்மஜௌ] (தஶரதாத்மஜௌ) தேடப்பிறந்தவர்களல்லர்; அவர்கள் ஜீவிக்கையென்றொரு பொருளுண்டோ. இத்தால் - சென்றற்றதென்றபடி. (கடலித்யாதி) அபரிச்சிந்நமானகடல், நிர்விவரமானமலை, அவகாசப்ரதாநம்பண்ணுகிற ஆகாசம். அன்றியே, அச்சமான ஆகாசம். (எம்போல்சுடர்கொளிராப்பகல் துஞ்சாயாற்றண்வாடாய்) ஜ்வரஸந்நிபதிதரைப்போலே சென்றற்றாயாகாதே என்னைப்போலே. சுடரொன்று - ஆதித்யன். சுடரைக்கொள்ளப்பட்டதென்றது - ஆதித்யனஸ்தமித்தஇரவோடு, சுடரையுடைத்தான பகலோடுவாசியற உறங்குகிறிலை, குளிர்ந்தவாடாய். (அடல்கொளித்யாதி) அடலென்று - மிடுக்கு. எதிரிகள் மிடுக்கைக்கொள்ளுகை யென்னுதல், தான் மிடுக்கையுடைத்தா யிருக்குமென்னுதல். "ஏதத்வ்ரதம் மம" (ஏதத்வ்ரதம்மம) என்றவளவன்றிக்கே, ஆஶ்ரிதார்த்தமாக அஸத்யப்ரதிஜ்ஞனவனோரத்தளவு மகப்பட்டாயாகாதே. பாரதஸமரத்திலே சக்ரோத்தாரணத்தின்று அர்ஜுநனிளைத்துக் கைவாங்கினவாறே, பண்ணினப்ரதிஜ்ஞையையழித்துத் திருவாழியைக்கொண்டு ஸ்ரீபீஷ்மரைத்தொடர்ந்தானிறே [ஏஹ்யேஹி] (ஏஹ்யேஹி) கெட்டோடுகிறவன் பிற்காலித்துநின்று "எங்களம்மைநாயனார் மாறிமாறியிடுகிறவடி யிருக்கிறவழகென்" என்றான். [புல்லாம்புஜபத்ரநேத்ர] (புல்லாம்புஜபத்ரநேத்ர) என்றுமாணைமறுத்தால் சேதமென், சிறிச்சிவந்த கண்ணழகைக்காணப்பெற்றால். [ப்ரஸஹ்யமாம்பாதய] (ப்ரஸஹ்யமாம்பாதய) "ஆயுத

மெடேன்" என்றநீராயுதமெடுத்தாலும் அடியேன் கையிலாயுதமிருக்கில்தோலேன், ஆயுதத்தைப்பொகடச்சொல்லித் தலையறுத்தருளீர். [லொகநாய] (லோகநாத) உமக்கும் வீரத்துக்கும்தோலேன், முதன்மைக்குத்தோற்பன். (அடல்கொள்படையாழி) மிடுக்கையுடைத்தான படையாகிறதிருவாழி. (ஆழியம்மானை) கையிலே திருவாழியையுடைய ஸர்வேஶ்வரனையாகாதே நீயுங்காணவாசைப்பட்டது. (நீயுடலநோயுற்ருயோ) ப்ரத்யுபகார நிரபேக்ஷமாக வுபகரிக்கும்நீ, ஸர்வரக்ஷகமான சரீரத்திலே நோவுவரும்படி பட்டாயாகாதேயென்கிருள். ஸஞ்சாரமிதுக்கு நியதஸ்வபாவமிறே. (ஊழிதோறூழியே) கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறும். நோவுபடாநிற்கச்செய்தே தவிராதபடி. சரீராந்தமான நோவுகொண்டாயாகாதே. காலம்மாறி வரச்செய்தேயும் நோவுமாருதே ஏகரூபமாய்ச் செல்லுகிறபடி..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நான்காம்பாட்டு. (கடலுமித்யாதி) வ்யாபகதத்த்வம் - வ்யாபிக்கிறதத்த்வம். அதஏவ (இருந்தவிடத்திலிருக்கமாட்டாதே யென்றபடி) "தழாய்" என்றத்தைப்பற்ற (இருந்தவிடத்தில்த்யாதி) ஜ்வரஸந்தபிதனைப்போலே யென்றது - உள்ளில்வெதுப்பும், புறம்பில் சைத்யமும் தோன்றுகைக்காக. (குளிர்ந்திருந்தது) இவளுக்கிப்படியுந்தோற்றிற்றென்றபடி.

"எம்போல்" என்னலாம்படி யிவர்தேடினரோவென்ன (காராரித்யாதி) சிறியதிருமடல். மேகம்போன்ற அழகிய திருமேனியைக்காணுமளவும்போயென்கை. தேடுவார்க்குப் போலியாயிருக்கிறபடி யென்றது - "எம்போல்" என்றதுக்கர்த்தம். தேடுவார்-தாமும், திருமங்கையாழ்வாரும். "காரார்" இத்யாதியிலே-க்ஷீராப்தியும் பரமபதமுஞ்சொல்லவில்லையேயென்ன (ஊரயவித்யாதி) "ஊராயவெல்லாம்" என்கையாலே - க்ஷீராப்தியும் பரமபதமும் ஸித்தமென்றபடி.

இவ்வளவன்றிக்கே, பிராட்டியைத் தேடித்திரிந்தவர்களுக்கும் போலியாயிருக்கிறதென்கிருர் (தௌவநாதீத்யாதி) ஆரண்யகாண்டே ஏகஷஷ்டிதமே. "நிவிஜெந" (நிகிலேந) என்கையாலே - கடலாகாஶமுட்படவெங்கும், விஶ்லேஷப்ரயுக்தமயக்கத்தாலே "அஸாய்ஷ்" (அஸாத்யம்) என்றறியாதே தேடத்தொடங்கினர்களென்றபடி. (தேடிக்கண்டிலோமித்யாதி) அயோநிஜத்வத்தால் வந்த வைலக்ஷண்யத்தையுடையளாகையாலே யாறியிருக்கப்போகா தென்றபடி. "தஶரதாத்மஜௌ" (தஶரதாத்மஜௌ) என்று - ராஜபுத்ரர்களாகையால் வந்த ஸௌகுமார்யஞ்சொன்னபடி. (தேடப்பிறந்தவர்களல்லரென்றது) "மஹாதபஸாராமமஹாதாசாபிகர்மணா । ராஜ்ஞாதஶரதேநத்வலப்தோம்ருதமிவாமரை:" (மஹாதாதபஸாராமமஹாதாசாபிகர்மணு ராஜ்ஞாதஶரதேநத்வம்லப்தோம்ருதமிவாமரை:) என்றத்தைப்பற்ற. சென்றற்றது - ஜீவிக்க ஶக்யமன்று. "அம்பஸ்யபாரே புவநஸ்யமத்யே நாகஸ்யப்ருஷ்டே" (அம்பஸ்யபாரேபுவநஸ்யமத்யேநாகஸ்யப்ருஷ்டே) என்கிறஶ்ருதியை - "கடலும்"

இத்யாதிக்கு ஸம்வாதமாக அருளிச்செய்வர். திழாயெம்போல் - தேடுகிற வெங்களைப்போலே.

குளிர்த்தியைச் சொல்லுகிறவனுடைய ஹார்த்தபாவம் (ஜ்வரஸந்நிபதிதேத்யாதி) சென்றற்றுயாகாதே - முடியுமளவானுயன்றே " சுடர்கொள் " என்று ராத்ரிக்கு விஶேஷணமானபோது, ஆதித்யனை க்ரஸித்தஇரவென்றபடி. கொள்கை - க்ரஸிக்கை. பகலுக்கு விஶேஷணமானபோது, கொள்கை - உடைத்தாகை.

மேலுக்கெல்லாம் பாவம் (ஏதத்வ்ரதம்மமேத்யாதி) யுத்தகாண்டேஷ்டாதஶே, " 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯 𑌤𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌚 𑌯𑌾𑌚𑌤𑍇 । 𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌮𑌮 ॥ " (ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதிசயாசதே। அபயம்ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத்வ்ரதம்மம.) அதாவது - ஏதத்வ்ரதம்மமவென்று - ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தளவன்றிக்கே, ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக்காக அஸத்யப்ரதிஜ்ஞனவனுடைய வோரத்தளவு மகப்பட்டாயாகாதேயென்றபடி. ஓரம் என்றதுக்கு த்வந்யர்த்தம் - திருவாழியின்முனை ; ஸஹஜார்த்தம் - பக்ஷபாதம். ஆஶ்ரிதார்த்தமாக அஸத்யப்ரதிஜ்ஞனை விடமுண்டோவென்ன (பாரதேத்யாதி) பீஷ்மபர்வணி, " 𑌏𑌹𑍍𑌯𑍇𑌹𑌿 𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌪𑌤𑍍𑌰𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌰𑌾𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯 । 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌨𑌾𑌥 𑌰𑌥𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑍇 ॥ " (ஏஹ்யேஹிபுல்லாம்புஜபத்ரநேத்ரநமோஸ்துதேதேவவராப்ரமேய। ப்ரஸஹ்யமாம்பாதயலோகநாதரதோத்தமாம்பூதஶரண்யஸங்க்யே) " பண்ணினப்ரதிஜ்ஞையையழித்து " என்றவிடத்திலே - " 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌿𑌗𑌮𑌮𑌪𑌹𑌾𑌯 𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌋𑌤𑌮𑌧𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌵𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍋 𑌰𑌥𑌸𑍍𑌥𑌃 " (ஸ்வநிகமமபஹாயமத்ப்ரதிஜ்ஞாம்ருத மதிகர்த்துமவப்லுதோ ரதஸ்த்தஃ) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். பீஷ்மனைத்தொடர்ந்தமைக்குஸூசகப்ரமாணம்) (ஏஹ்யேஹீத்யாதி)" 𑌏𑌹𑍍𑌯𑍇𑌹𑌿" (ஏஹ்யேஹி) என்கிற வீப்ஸைக்குபாவம் (கெட்டோடுகிறவனித்யாதி) அஸக்ருதாவ்ருத்தி ஆதராதிஶயகார்யமிறே யென்றபடி. நடையழகிலே யீடுபட்டுச் சொன்னபடி. கெட்டோடுகிறவன் - பீஷ்மன். அம்மைநாயனார் - தாயும் தமப்பனுமானவர். ரதத்தினின்று மவப்லுதனாய்க் கிட்டியிருக்கச்செய்தே " வாரீர்வாரீர் " என்னும்போது - பத்தெட்டடியோடிநின்று சொல்லுகிறானாகவேணுமென்றபடி. ஆணைமறுத்தால் சேதமென்னென்றது - சேஷியுடைய " ஆயுதமெடேன் " என்ற ப்ரதிஜ்ஞையை சேஷபூதன் பரிபாலிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, அதுசெய்யாதே ஆயுதமெடுக்கும்படி பண்ணினாலும்சேதமென்னென்றபடி. லோகநாத என்ற - " முதன்மைக்குத் தோற்பன் " என்கையாலே - " வீரத்துக்குத் தோலேன் " என்றது ஸித்தமென்கை. கீழே, கெட்டோடுகிறவனென்றது - வாஸ்தவமானவாகாரத்தைப்பற்ற ; இங்கு, தோலேனென்கிறது - ஆஶ்ரிதஜயம் தன்னதாக நினைத்திருக்கும் பகவத்குணதிஶயத்தைப்பற்ற. புல்லாம்புஜபத்ரநேத்ர, ஏஹ்யேஹி ; பூதஶரண்ய, ஸங்க்யேமாம் ரதோத்தமாத்ப்ரஸஹ்யபாதய ; லோகநாத, தேவவர, அப்ரமேய, தேநமோஸ்து இத்யந்வயஃ. பாதய - விழவிடு. த்விதீயார்த்தவிவரணம் (மிடுக்கையித்யாதி)

ஸர்வரக்ஷகமான நீ நோயுற்றுயோ என்ன வமைந்திருக்க, " உடலம்" என்கையாலே - அதினுடைய வுத்கர்ஷந்தோற்றுகிறது. நோயுற்றமையை யிவளறிந்தபடியென்னென்ன (ஸஞ்சாரமித்யாதி) அதாவது - நியதமாக ஸஞ்சரிக்கையாலே, " நோவுகண்டது " என்றிருக்கிரு ளென்றபடி. (நியதஸ்வபாவமிறே) இது அபிமதவிஶ்லேஷ ப்ரயுக்தமான நோயாலே வந்ததென் றிருக்கிருள் என்று சேஷம். யாவச்சரீரபாவியான நோயென்று பாவாந்தரம் (நோவுபடாநிற்கவித்யாதி) ஊழி என்னுதே, " ஊழிதோறூழி " என்றதுக்கு பாவம் (காலம்மாறியித்யாதி) " ஶோகஶ்ஶிலகாலேந " (ஶோகஶ்சகிலகாலேந) இத்யாதி. " எம்போல் " என்றது - கீழுக்கும் மேலுக்கும் சேஷம்.

தன்வாடாய், எம்போற்கடலும் மலையும் விசும்பும் துழாய் ; எம்போற்சுடர்கொ ளிராப்பகல் துஞ்சாயால் ; அடல்கொளித்யாரப்ய காண்பான் நீயூழிதோறூழி யுடலநோயுற்றுயோ இத்யந்வயஃ...*

ஐந்தாம் பாட்டு.

ஊழிதோறூழியுலகுக்குநீர்கொண்டு
தோழியரும்யாமும்போல்நீராய்நெகிழ்கின்ற
வாழியவானமேநீயுமதுசூதன்
பாழிமையிற்பட்டவன்கட்பாசத்தாலைவாயே.

ஆருயிரப்படி.

(ஊழிதோறூழி) லோகமெல்லாம் நிறையும்படி யிக்காலமெல்லாம்நின்று நீராயுருகுகிற வாழியவானமே, நீயுமெங்களைப்போலே யெம்பெருமானுடைய குணசேஷ்டிதங்களிலே யகப்பட்டு அவன்பக்கலுள்ள ஸங்கத்தாலே யிப்படிநைந்தாயாகாதே யென்கிருள்...., ...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், நீயு மவன் ஶக்தியோகத்திலே யகப்பட்டு ஶிதிலமாகிறுயோ வென்று ஒருமேகத்தைக்கண் டுைக்கிருள்.

தோழியரும் - ஸமானதுஃகைகளான தோழிமாரும். யாமும்போல் - துஃகோத்தரைகளான நாங்களும்போலே. உலகுக்கு - லோகம் நிரம்பவேண்டும். நீர்கொண்டு - நீரைக்கொண்டு. ஊழிதோறூழி - காலமுள்ளதனையும். நீராய் - ஜலமயமாய். நெகிழ்கின்ற - இற்றுவிழுகிற. வானமே - மேகமே. நீயும் - உதாரஶீலமான நீயும். மதுசூதன் - மதுமர்த்தநனுடைய. பாழிமையில் - பெருமிடுக்கிலே. பட்டு - அகப்பட்டு. அவன்கண் - அவன்பக்கல். பாசத்தால் - ஸ்நேஹத்தாலே. நைவாயே - சிதிலமாகிறுயே. வாழிய - இந்த சைதில்யந் தீர்ந்து வாழ்வாயாக. உதாரஸ்வபாவர்க்கு சைதில்யம் பகவத்விரஹ ஜநிதமென்கை......................*

ஈடு - ஐந்தாம்பாட்டு.

அவ்வளவிலே யொருமேகமானது கரைந்துநீராய் விழப்புக்கது; நீயுமவனுடைய விரோதிநிரஸந சீலதையிலே யகப்பட்டாயாகாதேயென்கிருள்.

(ஊழிதோறூழி - நீராய்நெகிழ்கின்ற) கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறும் நீராய்நெகிழ்கின்ற. (உலகுக்குநீர்கொண்டு) லோகமடங்க வெள்ளமிடவேண்டும்படி நீரைமுகந்துகொண்டு. உனக்கு நல்லநிதர்ஶநமுண்டு (தோழியரும்யாமும்போல்) என்னிழவுக்கு * எம்மின்முன்னவனுக்குமாயுக் தோழிமாரையும் என்னையும்போலே. நீராய்நெகிழ்கின்ற-கரைந்துநீராய்விழுகிற. (வாழிய) ஜகத்துக் குபகாரகமாயிருக்கிற நீயுன்னுடைய கண்ணநீர்நீங்கி வாழ்ந்திடுக. (வானமே) மேகத்தைச்சொல்லுதல், ஆகாசத்தைச்சொல்லுதல். அதிஸூக்ஷ்மமானவாகாசம் நீரைமுகந்துகொண்டு சிதறியுருகி நீராய்விழுகிறதென்று நினைக்கிருள். வானமென்று - மேகத்துக்குப்பேர்; "வரன்கலந்தவண்ணன்" என்றதிறே, "வானம்வழங்காதெனின்" என்ருனிறே தமிழனும். (நீயும்) லோகோபகாரகமாக வடிவுபடைத்தநீயும். (மதுசூதனித்யாதி) விரோதிநிரஸநசீலனானவனுடைய வீரகுணத்திலேயகப்பட்டு, அவன்பக்கலுண்டான நசையாலே ஜீவிக்கவுமாட்டாதே முடியவுமாட்டாதே நோவுபடுகிருயாகாதே. பாழிமை - பலம். இடமுடைமையென்றுமாம். (அவன்கண்பாசத்தால்) அவன்பக்கல் நசையாலே. விஷயாநுகூலமாயிறே நசையிருப்பது; எவ்வளவுநசையுண்டு, அவ்வளவும் நைவுண்டாமிறே வ்யதிரேகத்தில். (நைவரயே) நைவேபலம்.......................................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஐந்தாம்பாட்டு. (ஊழிதோறித்யாதி) "நீராய்நெகிழ்கின்ற, மதுசூதன் பாழிமையிற்பட்டு" என்றபதங்களைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (அவ்வளவிலே யித்யாதி)

"உலகுக்குநீர்கொண்டு" என்றது - லோகரக்ஷகமான வுனக்கும் நோவுவந்ததென்று ஸ்வபாவகதநமித்தனை; அந்யதாவாக ப்ரமிக்கைக்குடலன்று. "ஊழிதோறூழி நீராய்நெகிழ்கின்ற" என்றது - அந்வயப்ரதர்ஶநம். யதாக்ரமமானல், "ஊழிதோறூழி" இத்யாதியாலே - லோகோபகாரகத்வமும், "தோழியரும்" இத்யாதியாலே ஸாதில்யமுந் தோன்றுகிறது; இவை தம்மிற்சேரும்படியெங்ஙனேயென்ன (ஊழிதோறூழியென்று) அந்வயிக்கிறது. "உலகுக்கு" என்கிறவிது - தாதர்த்த்யே சதுர்த்தியன்று, ஸம்பந்தமாத்ரத்திலே ஷஷ்டியென்கிருர் (லோகமடங்கவென்று) (முகந்துகொண்டு) ஒருஸமுத்ரத்தில் நின்றும் முகந்துகொண்டு வந்தாற்போலே யிருக்கிறதென்கிருள் ஜலஸம்ருத்தியைப் பற்ற

வென்று தாத்பர்யம். தங்கள் கண்ணநீர் பாயலுக்குப் பாய்ச்சலாமோபாதி, இந் நீருமென்றிருக்கிறாள்.

மேலுக்கவதாரிகை (உலக்கித்யாதி) தோழியரை முன்னே நிர்த்தேஶித் ததின் தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (என்னிழவுக்கித்யாதி) மாயும் - ஶிதி லமாகாநின்றுள்ள. (கரைந்து) * நெகிழ்கின்றதின்தாத்பர்யம். (நீராய்நெகிழ் கின்றவிதி) அத்ர ப்ராந்தித்வமாகாஶபக்ஷ மேகபக்ஷபிஸமாநம்.

ஜகத்துக்குபகாரகமாயென்றதுக்கு - "உலகுக்குநீர்கொண்டு" என்றதிலே நோக்கு (உபகாரகமாயிருக்கிற) மேகத்தைச் சொல்லும்போது, ஆதபத்ராணத் தாலே ; ஆகாஶத்தைச் சொல்லும்போது, அவகாஶப்ரதாநத்தாலே. ஆகாஶத்து க்கு வர்ஷம் நியதஸ்வபாவமாகவில்லாமையாலே, நீராய்விழக் கூடுமோவென்ன (அதிஸூக்ஷ்மமித்யாதி) பலாஶபுஷ்பவ்ருத்தங்களில் தாவப்ரமர ப்ரமங்கள்போ லே, இங்கு மேககாலத்திலே, மேகத்தையாகாஶமாகவும், வர்ஷத்தைத்துளிக்கிற தாகவும் ப்ரமிக்கக்கூடுமென்று கருத்து. "வானமே" என்று - மேகத்தைச்சொல் லுமோவென்ன (வான்கலந்தவண்ணனித்யாதி) இரண்டாந் திருவந்தாதி. மேக த்தோடு ஸத்ருஶமாய்ச்சேர்ந்த வடிவையுடையவன். "பெருகுமதவேழம்" இத் யாதி. ப்ரயோகாந்தரம் (வானமித்யாதி) "தானந்தவமிரண்டுந்தங்காவியனுல கம், வானம்வழங்காதெனின்" என்று குறள்.

"மதுசூதன்பாழிமை" என்கையாலே - வீரகுணமென்று பலிக்கிறது. "நைவாய்" இத்யத்ர வர்த்தமாநார்த்தமாஹ (ஜீவிக்கவும்மாட்டாதேயித்யாதி) பலம் - காயபலம். இடமுடைமை - ரக்ஷகத்வப்பாரிப்பு. யத்வா, இடமுடைமை யென்றது - "மநஸ்வீ" என்கிறபடியே யவன் மநஸ்ஸிலிடமுடைமை யென்றப டி. க்லேஶகரமாவதிம்ஹேதுகர்ப்பபதாப்யாம்தர்ஶயதி (அவன்கட்பாசத்தாலி த்யாதி) "மதுசூதன்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்துபாவம் (விஷயாநுகூலமித்யா தி) "பாசத்தால்நைவாயே" என்று மேலேகூட்டிதாத்பர்யம (எவ்வளவித்யா தி) ஏவகாரார்த்தம் (நைவேபலமென்று) யத்வா (நைவேபலம்) வர்த்தமாந நிர்த்தேஶதாத்பர்யம். ஸம்ஶ்லேஷவிநாஶங்களி லந்யதரத்தைப் பெறுமலிதுவே பலமாய்விட்டதென்கிறார்.

வானமே, உலகுக்குநீர்கொண்டு, தோழியரும் யாமும்போ லூழிதோறூழி நீராய் நெகிழ்கின்ற நீயும் மதுசூதன்பாழிமையிற்பட்டு அவன்கட்பாசத்தால்நை வாயே ; வாழியஇத்யந்வய:. (தோழியரும்யாமும்போ லூழிதோறூழிநீராய்நெ கிழ்கின்றநீயுமிதி) அநேந - ப்ரதிகல்பம்வ்யாஸமநு ப்ரஹ்மவாதிவத் பராங்குஶ பரகாலயதிவராதயோபிஸந்திதிஸூச்யதே. "[illegible]" (க்ஷணவ:கல்பகோட்ய:) "பலபலவூழிகளாயிடும்" இத்யபிப்ராயாதுக்தம்வா.
"[illegible]"
(மேகஶ்ரீமம்ஸ்த்வமஸிதயிதோயாதவேந்த்ரஸ்யஸூநும் ஶ்ரீவத்ஸாங்கம்வயமிவப வாந்த்யாயதிப்ரேமபத்த: | அத்யுத்கண்டாசபலஹ்ருதயோஸ்மத்விதோபாஷ்பதா ராஸ்ஸ்ம்ருத்வாஸ்ஸ்ம்ருத்வாவிஸ்ருஜஸிபுநர்த்து:கதஸ்தத்ப்ரஸங்க:.) ஶ்ரீமந் - * மே

கங்களோவுனாயீர்திருமால்திருமேனியொக்கும் யோகங்களுங்களுக்கெவ்வாறுபெற்றீர் என்கிறாள். த்வமஸிதயிதः-இப்போதவனுக்குப் போலியான வடிவைக்காட்டிற்றெங்களிடத்தி லாதரத்தாலே. விஸ்ருஜஸி, அத ஏவ புநர்த்துःகதஸ்தத்ப்ரஸங்கः- உங்களிழவுபார்த்திருக்குந்தனை பலமெனக்கில்லாமையாலே யவன்பக்கலுங்களுக்குண்டான இந்த ப்ரக்ருஷ்டமான ஆஸக்தி யெனக்கு துःகத்தை யுண்டாக்காநிற்கிறது...*

ஆறம்பாட்டு.

நைவாயவெம்மேபோனுண்மதியேநீயிந்நாள்
மைவானிருளகற்றும்மாழாந்துதேம்புதியால்
ஐவாயரவணைமேலாழிப்பெருமானார்
மெய்வாசகங்கேட்டுன்மெய்ந்நீர்மைதோற்றாயே.

ஆறாயிரப்படி.

(நைவாய) நாண்மதியே நீயிந்நாள் வலிதானவிருளை யகற்றுகிறிலை; மழுங்கித்தேயாநின்றாய் ; நைவுந்தானுமிருந்த என்னைப்போலே நீயும், " பேதைநினைப்பிரியேன் " என்றும், " ஏதத்வ்ரதம் " (ஏதத்வ்ரதம் மம) என்றும், " ஸாஹஸம் " (மாஸுச:) என்றும் எம்பெருமானருளிச்செய்தவார்த்தையைக்கேட்டு, " திருவநந்தாழ்வான் தொடக்கமாகவுள்ள திவ்யபுருஷர்களோடே பழகி வர்த்திக்கிற இவன் மெய்யல்லது சொல்லான் " என்றுகொண்டு அவ்வார்த்தையை விஸ்வஸித்து, அகப்பட்டாயாகாதே யென்கிறாள்.......................................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், எங்களைப்போலே அவன் ஸத்யவாதித்வத்திலே நீ யகப்பட்டாயோ என்று க்ஷீணனான சந்த்ரனைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள்.

நைவு - நைகையே. ஆய - ஸ்வபாவமான. எம்மேபோல் - எங்களைப்போலே. நாள் - கலாமாத்ரமான. மதியே - சந்த்ரனே. நீ - தேஜோரூபனானநீ. இந்நாள் - இக்காலத்திலே. மை - மைபோலேயிருக்கிற. வான் - ஆகாசத்தில். இருள் - இருளை. அகற்றாய் - போக்குகிறிலை. மாழாந்து - மழுங்கி. தேம்புதி - குறையாநின்றாயே. ஆல் - ஆதலால். ஐவாய் - பொய்ம்மைக்குப் பலமுகமு மிரண்டுநாவுமுடைய. அரவணைமேல் - திருவரவணைமேற்கொண்டு. ஆழி - பொய்க்குப்பெருநிலைநிற்கும் திருவாழியை யுடையராய். பெருமானார் - இவர்களைப் பொய்கற்பிக்கும்பெருமையை யுடையவருடைய. மெய் - பெரும்பொய்யான. வாசகம் - வார்த்தையை. கேட்டு - கேட்டு. உன் - உன். மெய் - வடிவில். நீர்மை - உஜ்ஜ்வலபாவத்தை. தோற்றாயே - இழந்தாயோ.

நாண்மதி - புதுமதி. மைவானிருள் - கறுத்த பெரியவிருளென்றுமாம். மாழாந்து - மழுங்கி. இத்தால் - உஜ்ஜ்வலஸ்வபாவருடைய வொளிமழுக்கம் அவனுடைய உக்திவையர்த்த்யஸூசகமான விளம்பமென்று கருத்து.................*

ஈடு - ஆறும்பாட்டு.

மேகத்தினருகே கலாமாத்ரமானசந்த்ரன் தோற்றினன்; அவனைப்பார்த்து, உன்வடிவிலெழிலிழந்தாயாகாதேயென்கிருள்.

(நைவாயவெம்மேபோல்) நைவையுடைய எங்களைப்போலேயென்னுதல், நைவுதானொருவடிவுகொண்டாற்போலேயென்னுதல். [ஸவஜ்ரா] [ஸபங்காம்] பூமியில் நின்றும் தோற்றினபோதுபோலேயிருந்தாள். [சுநஜ்ஜாரா] [அநலங்காராம்] அத்தையழித்தொப்பிக்குமவரஸந்நிதியாலே யொப்பனையழிந்திருந்தாள். [விவஜ்ரவிவஜ்நீம்] [விபத்மாமிவபத்மிநீம்] "பெருமாள்வந்தாலு மிவ்வாஸ்ரயத்தையுண்டாக்கவொண்ணுது" என்னும்படி முதலிலே தாமரைகுடிபோன பொய்கைபோலேயிருந்தாள். [சவ்ஞ்ஞுவிவநூவோம்] [அவ்யக்தலேகாமிவசந்த்ரலேகாம்] போய்த்தேய்ந்தற்றபிடிக்கும் வைவர்ண்யத்துக்கும் நிதர்ஶநமாகச்சொல்லுகிறது. [வாஂஸஸ்ப்ரதிஷ்டா மிவஹேமவோ] [பாம்ஸுப்ரதிக்தாமிவஹேமலேகாம்] "நற்சரக்குக்குவந்தவழக்கு" என்றுதோற்றவிருந்தாள். [கூதவ்ரூடாமிவபாணவோம்] [கூஷதப்ரரூடாமிவபாணலேகாம்] அம்பு வாயுள்ளேகிடக்கப் புறம்பேஸமாதாநம்பண்ணிறுற்போலே, "அகவாயிலிழவுபெரிது" என்றுதோற்றவிருந்தாள். [வாயுப்ரஹதாமிவமேவோம்] [வாயுப்ரபக்நாமிவமேகலேகாம்] பெருங்காற்றுலே சிதறவடியுண்ட மேகஶகலம்போலேயிருந்தாள். (நாள்மதியே) நாளால் பூர்ணனைசந்த்ரனே. பண்டுபூர்ணனுகக்கண்டுவைக்குமே. (நாண்மதியே) "நாட்பூ" என்னுமாபோலே இளமதியென்றுமாம். (நீ) தர்ஶநீயனைநீ. (இந்நாள்) இக்காலம். (மைவானிருளகற்றுய்) இப்படி குறையற்றிருக்கக்கடவநீ இக்காலத்திலேவந்தவாறே ஆகாசத்தில் கறுத்தவிருளைப் போக்கமாட்டுகிறிலையென்னுதல், கறுத்துவலிதானவிருளைப்போக்கமாட்டுகிறிலையென்னுதல். எதிரி எளியனுனல் ஶத்ருக்கள் கூடநின்று நழுமாபோலே மேலிடாநின்றது. ஸஹாவஸ்த்தாநமுண்டாகாநின்ற தீ!. (மாழாந்துதேம்புதியால்) ஒளிமழுங்கிக்குறைந்திராநின்ருய்.

(ஐவாயித்யாதி) அவருடைய பெரும்பொய்யிலே யகப்பட்டாயாகாதே நீ. "தம்பாம்புபோல் நாவுமிரண்டுளவாயிற்று" என்கிறபடியே, தமக்குப்பொய்சொல்ல வொருவாயுண்டாகில், தம்பரிகரத்துக்கு அஞ்சுவாயுண்டு. அவனுக்குப்பள்ளித்தோழமைபலித்தபடி. (ஆழிப்பெருமானுர்) அல்லாதபரிகரமோதான் நன்றுயிருக்கிறது; தாம் பகலேயிராவாக்கநினைக்கில், அதுக்குப்பெருநிலைநிற்கும்பரிகரம். பேறவர்களாலேயானல், இழவிலுமின்னுதாக ப்ராப்தியுண்டென்கை. (பெருமானுர்) அ

வர்களுக்கும் தம்பக்கலிலே பொய்யோதவேண்டும்படி பொய்யால் பெ
ரியவர். " பொய்ந்நம்பிபுள்ளுவன் கள்வம்பொதியறை " என்னக்கடவ
திறே. "ஆழிப்பெருமானார்மெய்வாசகம்" என்னவே " பொய் " என்று
ப்ரஸித்தமாயிருக்கும்போலேகாணும். பொய்யென்றுதொழிவானென்
னென்னில்; " பொய் " என்னில் - நாட்டார்பொய்யோபாதியாமே. அ
வர் " ஊதத்ருதம்ஐஐ " (ஏதத்வ்ரதம்மம) என்றவார்த்தைகேட்டே நீயுமி
ப்படி யகப்பட்டது. இப்போதுதவாமையாலே " பொய் " என்றிருக்கி
ருளிறே. ராமாவதாரத்தில் மெய்யும்க்ருஷ்ணவதாரத்தில்பொய்யுமிறே
ஆஶ்ரிதர்க்குத்தஞ்சம். (உன்மெய்ந்நீர்மைதோற்றுயே) உன்வடிவிலெழி
விழந்தாயாகாதே. தர்ஶநீயமான தண்ணளியேயாய் லோகோபகாரகமா
ன வுன்னுடம்பினெளியையாகாதேயிழந்தது..........................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆரும்பாட்டு. (நைவாயவித்யாதி) மேகத்தைச்சொன்ன வநந்தரம் சந்த்
ரனைச்சொல்லுகிறதுக்கு ப்ரஸக்தியென்னென்ன (மேகத்தினருகே யித்யாதி) மே
கஸமூஹத்துக் கருகே நிற்கையாலே, பூர்ணனாகிலும் அர்த்தம் ப்ரகாசிக்கையா
லே - கலாமாத்ரமென்கிறாதல் ; ப்ரதமையிற்சந்த்ரனுதல்.

முந்தினவர்த்தத்துக்கு ஶப்தநிர்வாஹமாவது-" நைவு " என்றது - " நை"
என்றுகடைக்குறைத்தலாய், " வாய் " என்று - இடமாய், நைவுக்கிடமாய். அதா
வது - நைவையுடைத்தான வென்றபடி. அன்றியே, " நைவு, ஆய, " என்றுபதபே
தம்பண்ணி, ஆய - உண்டான ; நைவுதானொரு வடிவுகொண்டிருக்கிற வென்னுதல்.
எங்களை என்கிறது-நாரை, அன்றில், கடல், வாடை, வானம், ஆனவிவைகளை. நை
வுதானொரு வடிவுகொண்டாற்போலே யிருக்கிறதுக்கு ப்ரமாணம் (ஸபங்காமித்
யாதி) லங்கையிலே யிருந்தபோது பெருமாளைப்பிரிந்து திருமேனியெல்லாம் புழு
திபடிந்து, அதுக்குமேலே கண்ணநீருமாய், நனைந்தவிடமும் நனையாதவிடமுமாயி
ருக்கையாலே - " ஸஙஜூாம் " (ஸபங்காம்) என்றுவிவக்ஷித்து, அதுக்குத்ருஷ்
டாந்தம் (பூமியினின்றுமித்யாதி) அத்தையென்றது - பங்கத்தையென்றபடி. அ
பத்மாம் இத்யநபிதாய, " விஙஜூாம் " (விபத்மாம்) இத்யபிதாநாத் - விஶேஷ
ணகதாநி - விகதாநி ; விகதாநிபத்மாநி யஸ்யாஸ்ஸா - விபத்மேதி வ்யுத்பத்திம்
ஹ்ருதிநிதாயாஹ (பெருமாள்வந்தாலுமிதி) (இவ்வாஶ்ரயத்தையுண்டாக்க) க
டாதிபதார்த்தங்களைப்போலே, " இதுவுமொரு ஸத்தாயோகிபதார்த்தமுண்டு "
என்னும்படியாகவாகிலும் பண்ணவொண்ணுதபடி சென்றற்றிருந்தாளென்றபடி.
இந்தவர்த்தம் - " விஙஜூாவிஙஜூநீம் " (விபத்மாமிவபத்மிநீம்) என்கிற த்ருஷ்
டாந்தத்தாலே தோற்றுகிறது. " ஸஙஜூாம், விஙஜூாம் " (ஸபங்காம், விபத்மா
ம்) என்கையாலே - நீர்வற்றினமைதோன்றுகிறதிறே ; அத்தாலே - ஓடையினுடை
ய ஸ்வரூபமிழந்தமைதோன்றுகிறதிறே; நீரோடேகூடின நிம்நப்ரதேஶமிறே - ஓ
டையாகிறது.

" எம்மேபோல்நாண்மதியே' இதிபதஸங்கதிம்ஹ்ருதிநிதாயநாயகி சந்த்ர
யோர்த்ருஷ்டாந்ததார்ஷ்டாந்திகபாவேநாபிதாநஸ்யோதாஹரணமாஹ (அவ்யக்

தலேகாமிவேதி) " இதிவதந்தி. " ஸவெஜாம் " (ஸபங்காம்) இதிஸ்லோகஸ் யோக்த ஸங்கதிரோ வாஸ்யாபிஸங்கதி:. போய்த்தேய்ந்தற்றவென்றது - மிகவும் தேய்ந்தற்றவென்றபடி. (போய்த்தேய்ந்தற்றபடிக்கும்) " வநூெவொ " (சந்த்ரலேகாம்) என்றது - க்ஷீணனாய், கலாமாத்ராவஶிஷ்டனான சந்த்ரனைச்சொல்லிற்றிறே. (வைவர்ண்யத்துக்கும்) " வநூெெவ " (சந்த்ரலேகை) என்றுதோன்றுகிறதில்லை வைவர்ண்யத்தாலேயென்றபடி. மேகவிஶேஷ ஸம்ஸர்க்காதிகளாலே காதாசித்கமாக விவர்ணமாகத்தோற்றுமிறே. ஹேமலேகையென்றது - ஹேமஶலாகை. சந்த்ரலேகையை த்ருஷ்டாந்தமாகச்சொல்லி யிருக்க, த்ருஷ்டாந்தாந்தரோபாதாநத்துக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நற்சரக்குக்கித்யாதி) அத்ர- "ஸாவிஜஉநவிஷ்ெஶவெநாவிாஉ௵ உஷிநஉவிஹிஉாெஶாரூக்ஷ ஒக்ஷீணெநாதி । ஐயஉயிகஉெநாஜாவகெநாவிதநீகிவிவஹிஉயஉா ணாஜூணநநாகூதீநாம் " (ஸாஸிஜமநுவித்தம்ஶவலேநாபிரம்யம் மலிநமபி ஹிமாம்ஶோர்லக்ஷ்மலக்ஷ்மீந்தநோதி । இயமதிகமநோஜ்ஞாவல்கலேநாபிதந்வீகிமிவஹிமதுராணாம்மண்டநந்நாக்ருதீநாம்) என்றதநுஸந்தேயம். " க்ஷதவுராெ ஶாவிவபாணெவொ " (க்ஷதப்ரரூடாமிவபாணலேகாம்) என்றது-க்ஷதேஸதி ப்ரரூடாம்பாணலேகாமென்றபடி. க்ஷதமென்றது - க்ஷதஸாதநமான அம்புத்தாரையைச்சொல்லிற்றென்றுக்கி (அம்புவாயுள்ளேகிடக்கவென்கிறார்) பாணலேகை- அம்புபட்டவடு. அன்றிக்கே, க்ஷதமென்று - அம்புபட்ட வ்ரணமென்றுமாம். இந்தபக்ஷத்தில், அம்புவாயென்றது - அம்புபட்டவ்ரணமென்றபடி. அம்புவாயுள்ளே கிடக்க, ப்ரரூடமாய் - மேலேஸமாதாநம்பண்ணப்பட்ட, பாணலேகையுண்டு-பாணம்போனவழியென்றபடி. ப்ரரூடஶப்தம் - ஸமாதாநவாசியாமோவென்ன; [சிந்நஃப்ரரோஹதேஇத்யாதி] என்று கண்டுகொள்வது. (புறம்பேஸமாதாநம்பண்ணினாற்போலேயிதி) உபரித்வசாஸமாஹிதபாணவ்ரணவதித்யர்த்த:. அத்ர, "க்ஷதஶப்தேந-ராவணோக்ததுர்வசந ஶதாயாதவ்யஸநமுச்யதே ' தீயினாற்சுட்டபுண்ணுள்ளாறுமாறுதே|நாவினாற்சுட்டவடு " இதிவதந்தி. (வாயுப்ரபக்நாமிவமேகலேகாம்) வாயுஸ்த்தாநீயோராவண:; மேகஸ்த்தாநீயஸ்ஸீதாவிஶிஷ்டோராம:. (பெருங்காற்றாலேயித்யாதி) "பெருமாளுடைய திருமேனியிற்பிரிக்கப்பட்டஏகதேஶம்" என்று தோற்றவிருந்தாளென்றபடி.

(நாளால்பூர்ணனன்) இல்லையாகில், ஸர்வஸாதாரணமானநாளோட்டை ஸம்பந்தஞ்சொல்லவேண்டாவிறே. " பூர்ணசந்த்ரன் " என்றால் " மாழாந்துதேம்புதியால் " என்றத்தோடு வ்யாஹதமன்றோவென்ன (பண்டித்யாதி) மாழாந்து- மழுங்கி. தேம்புதி - தேயாநின்றாய். "நீ" என்றதுக்கர்த்தாந்தரம் (இப்படிகுறையற்றிருக்கவித்யாதி) வான் - ஆகாஶமும், வலிமையும். " நீயகற்றாய் " என்கையாலே - " அதன்னைமேலிடுகிறது " என்று விவக்ஷித்து ஸத்ருஷ்டாந்தமாகபாவம் (எதிரியித்யாதி)

" பெருமானார் " என்றத்தைப்பற்ற (பெரும்பொய்யென்றது) மெய்யென்று - பொய்யிலே லக்ஷணை. " ஐவாய் " என்றதுக்கு பாவம் (தம்பாம்பித்யாதி) நாய்ச்சியார்திருமொழி. தம்முடைய பாம்புபோலே தமக்கு மிரண்டுநாக்குண்டாயிற்றென்கை. " அரவணை " என்றத்தைப்பற்றசாடு (அவனுக்கித்யாதி) பள்ளி - படுக்கையும், பள்ளிக்கூடமும். பெருகிலேநிற்கையாவது - களவுக்குஸஹா

யமாகப் புறம்பே யாட்பார்த்துக்காத்துநிற்கை. யத்வா, "தானேநிர்வாஹகனும்" என்று கொண்டுவெந்துநிற்கை. புருஷகாரபூதனை வெறுக்கலாமோ வென்ன (பேநித்யாதி) இன்னுதாக - வெறுக்க. உத்தார்த்தத்துக்கு ஸம்வாதம் (பொய்ந்நம்பியித்யாதி) பொய்ந்நம்பி - பொய்யால் பரிபூர்ணன், கபடன், க்ருத்ரிமத்தால் நிறைந்த களஞ்சியமென்கை.

"மெய்வாசகம்" என்றிருக்க, பொய்யாகவே வ்யாக்யாநம்பண்ணுகிறதென்னென்ன (ஆழிப்பெருமானுரித்யாதி) (நாட்டார்பொய்யோபாதியாமே) அத்தை வ்யாவர்த்திக்கைக்காக "மெய்வாசகம்" என்கிறுளென்றபடி. மெய்வாசகமேதென்ன (அவரோதத்வ்ரதமித்யாதி) க்ருஷ்ணவதாரப்ரஸங்கத்திலே, ஏதத்வ்ரதம்மம என்றது-தர்ம்யைக்யத்தாலே. ஆனால், "ஏதத் வ்ரதம்மம" (ஏதத்வ்ரதம்மம) என்றது - பொய்யோவென்ன (இப்போதித்யாதி) ஆனால் வாஸ்தவமான வாகாரமேதென்ன (ராமாவதாரத்திலித்யாதி) க்ருஷ்ணவதாரத்தில் பொய்யுமென்றது - ப்ராஸங்கிகம். "ராமோ த்விர் நாபிபாஷதே" (ராமோத்விர்நாபிபாஷதே) என்னும்படியான "ஏதத் வ்ரதம்மம" (ஏதத்வ்ரதம்மம) என்கிற ராமாவதாரத்தில் மெய்யும், "ஆயுதமெடேன்" என்ற ப்ரதிஜ்ஞையைப் பொய்யாக்கின க்ருஷ்ணவதாரத்திற் பொய்யுமென்றபடி. யத்வா, பொய்யான வார்த்தைக்கு மெய்நீர்மை தோற்கக்கூடுமோவென்ன (ராமாவதாரத்திலித்யாதி) என்னுதல். தஞ்சமாகையாலே தோற்கிறுளென்றபடி. நீர்மை தோற்கையாவது-அழகழிகை. (தர்ஶநீயமானவித்யாதி) தர்ஶநீயமாய், தண்ணளியையுடைத்தாய், லோகோபகாரகமுமான வுன்னுடம்பி லொளியென்றபடி.

நாண்மதியே, நீ இன்னுள்மைவா னிருளகற்ருய் ; நைவாயவெம்மேபோல் மாழாந்துதேம்புதியால் ; ஐவாயரவணை இத்யாரப்யாந்வயஃ. "நீர்மைதோற்ருய்" என்றது -* மாழாந்தின் விவரணமாதல். இங்கே, "த்வம் யக்ஷ்மணா பலவதா நிக்ருஹீத இந்தோ க்ஷீணஸ்தமோ ந நிஜதீதிதிபிஃக்ஷிணோஷி । கச்சின்முகுந்தகதிதாநிய தாவ யத்வம் விஸ்ரப்ய போஸ்ஸ்த்தகிதைருபலக்ஷ்யஸே நஃ" (த்வம்யக்ஷ்மணாபலவதாநி க்ருஹீதஇந்தோக்ஷீணஸ்தமோந நிஜதீதிதிபிஃக்ஷிணோஷி । கச்சின்முகுந்தகதிதாநியதாவயந்த்வம் விஸ்ரப்யபோஸ்ஸ்த்தகிதைருபலக்ஷ்யஸேநஃ) இதிபாகவத தஶமஸ்கந்தஸ்த்த ஶ்லோகோநுஸந்தேயஃ. யக்ஷ்மணு - க்ஷயவ்யாதிநா. நக்ஷிணோஷி - போக்குகிருயில்லை. விஸ்ரப்ய - விஶ்வஸித்து. ஸ்த்தகிதைஃ - கலுஷிதிஸ்ஸர். நஃ உபலக்ஷ்யஸே - எங்கள்முன்னே தோற்றுகிருய்.................*

ஏழாம்பாட்டு.

தோற்ருேமடநெஞ்சமெம்பெருமானுரணற்கெம்
மாற்ருமைசொல்லியழுவோமைநீநடுவே
வேற்ருேர்வகையிற்கொடிதாயெனையூழி
மாற்ருண்மைநிற்றியோவாழிகனையிருளே.

ஆறுயிரப்படி.

(தோற்றோம்) எம்பெருமானுடைய ஆஸ்ரிதஸுலபத்வாதி குணங்களாலே யவனுக்குத்தோற் றடிமையானோம் ; ஆதலால், “ அவனைப்பிரிந்த வ்யஸநத்தையொன்றும் பொறுக்கமாட்டுகிறிலோம் ” என்றுசொல்லிக்கொண் டழுகிறவெங்களை நீநடுவே சத்ருக்களிலும் கொடியையாய் நின்று எத்தனைகாலம் பாதிக்கக்கடவைகனை யிருளேயென்கிறாள்.......*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், நிருபாதிக ஸம்பந்தயுக்தனானவனைப் பிரிந்தார்த்தையான வென்னை உன்னீடுபாட்டைக் காட்டி நலிவதேயென்று இருளைக்கண் டுடுபட் டுரைக்கிறாள்.

எம் - எங்கள். பெருமான் - ஸ்வாமியான. நாரணற்கு - நாராயணனுக்கு. மடம் - எங்களுக்குவிதேயமான. நெஞ்சம் - நெஞ்சை. தோற்றோம் - இழந்தோமாய். எம்மாற்றாமை - அது அடியான வெங்களாற்றாமையை. சொல்லி-வாய்விட்டுச்சொல்லி. அழுவோமை - அழுகிறவெங்களைப்பற்ற. நீ - நீ. நடுவே - பாத்யபாதகஸம்பந்தமற்றிருக்க, நடுவேபுகுந்து. வேற்றோர்வகையில் - ஶத்ருக்கள்படியிலும். கொடிதாய் - கொடிதாம்படி. எனையூழி - காலமுள்ளதனையும். மாற்றாண்மை- எங்கள்நோவுக்கு மறுதலையான ஆளாகையிலே. நிற்றியோ - நிலைநிற்கிறாயோ. கனை - திணுங்கின. இருளே - இருளே. வாழி - உன்ஸந்நிதியைக் காட்டி நலியாதே க்லேஶந்தீர்ந்து வாழவேணும்.

கனையிருள் - திணுங்கினவிருள். இவள்நோவுக்கு மறுதலையான ஆளாகையாவது - இருள்தானுமீடுபடுகை. இதின்கருகுதல் விரகத்தாலேயென்றுநினைத்து, பொறுக்கமாட்டாமலுரைத்தாளாயிற்று. இத்தால் - தமஃப்ரக்ருதிகளுடைய மாலிந்யமும் ஸர்வேஶ்வரனைப்பிரிந்ததென்றிருக்கை ....*

ஈடு-ஏழாம்பாட்டு.

மதிகெட்டவாறே அந்தகாரம்வந்துமேலிட்டதென்கிறாள் (தோற்றோமித்யாதி) கீழுமேலும்போருகிறபடியொழிய, ஶப்தஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற எம்பெருமானாருளிச்செய்து போருவதொன்றுண்டு ; அம்மங்கியம்மாளுமத்தையே நிர்ப்பந்தித்துப்போரும். அதாகிறது-தான், பிரிவாற்றுதாரநேகர் கூடக்கட்டிக்கொண்டு கூப்பிடாநிற்க, இருள்வந்துமுகத்தைமறைக்க, அத்தைப்பார்த்து, ஆற்றாமைக்குப் போக்குவிட்டு தரிக்கவொட்டாதே நீவந்துநலியக்கடவையோ வென்கிறாள்.

“ எம்மேபோல் ” என்கிறபதார்த்தங்களை யெல்லாங்கூட்டிக்கொண்டு சொல்லுகிறது (தோற்றோம்மடநெஞ்சம்) பகவத்விஷயமென்றால் விடமாட்டாதபடி சபலமானநெஞ்சையிழந்தோம். அன்றியே, பவ்யமானநெஞ்சை யிழந்தோமென்னுதல். (எம்பெருமான்நாரணற்கு) கெடுவாய், வகுத்தவிஷயத்திலேயன்றோ நாங்கள்நெஞ்சிழந்தது. “ தன்

னுடைமை" என்றால் வத்ஸலனாயிருக்குமவனுக்கன்றோ இழந்தது. ஸுலபனுக்கென்றுமாம். (எம்மாற்றாமைசொல்லி யழுவோமை) ஆற்றாமையுடையார், தந்தாமாற்றாமைசொல்லிக் கூப்பிடக்கடவதன்றோ. நாங்கள் பெறப்புகுகிறதொரு ப்ரயோஜநமுண்டாய் "அத்தைவிலக்கி நாம் பெறவேணும்" என்றுதான் செய்கிறாயன்றே. அவனைப்பெறவோ, போனநெஞ்சைப்பெறவோ, எங்களாற்றாமையாலே யழப்பெறாமோ; (நீநடுவே) அல்லாதவற்றுக்குள்ள தமையாதோவுனக்கு. அவனையொழிந்தநம்மில் நாம்கழுத்தைக்கட்டிக்கொண்டு கிடந்துகூப்பிடுகையொழிய பாத்யபாதகபாவமுண்டோ. நலிகைக்கொரு ஹேதுவின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தே. (வேற்றோர் வகையில்கொடிதாய்) வேற்றோருண்டு-ஶத்ருக்கள். வகையுண்டு - அவர்கள் நலியும்ப்ரகாரம். அதிலுங்கொடிதாக நலியாநின்றாய். ஶத்ருக்களானாலும், நோவுபட்டானா "ஐயோ" என்னவன்றோ அடுப்பது (எனையூழி மாற்றாண்மைநிற்றியோ) காலதத்வமுள்ளதனையும் ஶாத்ரவத்திலேநிற்கக்கடவையோ. ராவணாதிகள், பிரித்தவித்தனை, கூப்பிடப்பொறுத்தார்கள், நீர்மையுடையார், "ஸஞ்ஜாதபாஷ்ப:" (ஸஞ்ஜாதபாஷ்ப:) என்றுகண்ணநீராவிழவிட்டார்கள்; நீர்மையுடையார் படியுங்கண்டிலோம், ஶத்ருக்கள்படியுங்கண்டிலோம், உன்னதுவ்யாவ்ருத்தமாயிருந்ததீ!.

(வாழி) காதகா "உடன்பிறந்தீர்" என்னுமாபோலே. (கனையிருளே) செறிந்தவிருளேயென்னுதல், கனையிருள் - கனைத்துக்கொண்டு செருக்கிவருகிற விருளேயென்னுதல்.

அன்றியே, ப்ரகரணத்தோடே சேர்ந்தபொருளாவது . தமஸ்ஸென்றொரு பதார்த்தமாய், "அதுதானொளிமழுங்கி யடங்கியிருக்கை ஸ்வபாவம்" என்றறியாதே, அபிமதவிஶ்லேஷத்தாலே யொளிமழுங்கி வாய்விட்டுக்கூப்பிடவும்மாட்டாதே நோவுபடுகிறபடியைக்கண்டு, உன்னிழவுகனத்திருந்ததீ! என்கிறாள். வகுத்தவிஷயத்திலே நாமெல்லாம் நெஞ்சிழந்து கூப்பிடாநிற்க, நீயுன்னாற்றாமையைக் காட்டிநலியாநின்றாய்; உன்னவஸாதம்நீங்கி நீஜீவித்திடுகவென்கிறாள்..................................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (தோற்றோமித்யாதி) மதி என்று-சாடு. புத்தியும், சந்த்ரனும். அந்தகாரம்-இருளும், அஜ்ஞாநமும். மேம்மேலும் போருகிறபடியாவது- "எம்மேபோல்" என்று ஸமது:கிகளாகச்சொல்லுகை. (ஶப்தஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற) "வேற்றோர்வகையில்" இத்யாதியான ஶப்தஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்றவென்றபடி.

“தோற்றோம்” என்கிறபஹுவசநார்த்தம் (எம்மேபோலித்யாதி) முந்தினவர்த்தத்தில், மடப்பம் - பற்றிற்றுவிடாமை “எம்பெருமான், நாரணன்” என்கிறபதத்வயத்துக்கும் க்ரமேணார்த்தம் (கெடுவாயித்யாதிவாக்யத்வயேந) கெடுவாயென்றது-வார்த்தைப்பாடு.

ஆற்றாமையுண்டானாலறியிராதே யழவேணுமோவென்ன (ஆற்றாமையுடையாரித்யாதி) “ஆற்றாமை” என்கிறபதத்துக்குவாஸநை (நாங்கள்பெறவித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) “சொல்லியழுவோம்” என்கையாலே கூப்பிடுகைக்கு ப்ரயோஜநமழுகையென்று தோற்றுகிறது. ஒருப்ரயோஜநமென்றதின்விவரணம் (அவனைப்பெறவோவித்யாதி) எம்பெருமான் நாரணற்கு மடநெஞ்சந்தோற்றோம், எம்மாற்றாமைசொல்லி யழுவோமை இத்யந்வயம் ஹ்ருதிநிதாயோக்தம் (அழப்பெறோமோவென்றது) ஆற்றாமையாலேயழுகைக்கும் யோக்யதையில்லையோவென்றபடி.

(அல்லாதவற்றுக்கித்யாதி) தன்னோடு ஸமது:கிகளானவற்றின்படியு மன்றிக்கே, உதாஸீநர்படியுமன்றிக்கே, உபயவிலக்ஷணமான வாகார முனக்குண்டாவதேயென்று - * நீயின்தாத்பர்யம். கீழ்வாக்யவிவரணம் (அவனையொழிந்தவித்யாதி) (நம்மில்நாம்) உனக்குமிதுவேயிறே யடுப்பதென்றுகருத்து. “நடுவே” என்றவிதுக்கு - எங்கள் மத்யத்திலேயென்றுபொருள்; இல்லையாகில், இந்தயோஜனைக்கு ஶப்தஸ்வாரஸ்யஞ் சொல்ல வழியில்லையிறே. அவதாரிகையிலே, இருள் வந்து மூகத்தை மறைக்கவென்று - ஶப்தார்த்தம் சொன்ன ப்ராயமிறே. “நடுவே” என்றதின்தாத்பர்யம் (நலிகைக்கித்யாதி) நலிகைக்கென்கிறது - இவ்வளவுக்குமார்த்திகார்த்தம். வேற்றோர் - ஹிம்ஸகா:. வகை - தேஶாம்பேத:. அதிலும் கொடிதாக நலிகிறதென்னென்ன; அதினுடைய க்ரௌர்யத்தை யிரண்டுவகையாகவருளிச்செய்கிறார் (ஶத்ருக்களானாலுமென்றுதொடங்கி) (நோவுபட்டாரை) * கச்சாநுஜாநாயியிலே தாத்பர்யம். எனை - அநேகம். “வேற்றோர்வகை” இதி- ஸதயஹிம்ஸகத்வேந, நிர்த்தயஹிம்ஸகத்வேந ச பேதோர்விவக்ஷித: ; தஸ்மாதுபயவிதாத்பேதாதப்யதிகம் க்லேஶயஸீத்யர்த்தாந்தரமாஹ (ராவணாதிகளித்யாதி) நீர்மையுடையார் - நீர்மையுடைய ஶத்ருக்களென்றபடி. பலிதம் (நீர்மையுடையார்படியுமித்யாதி) ஶத்ருக்கள் - நீர்மையில்லாத ஶத்ருக்கள்.

“வேற்றோர்வகையிற்கொடிதா யெனையூழிநிற்றி”, இத்யபிதாநதஶாயாம் “வாழி” இதி - ஆஶீர்வாதஸ்யத்ருஷ்டாந்தமாஹ (காதுகனையிதி) (உடன்பிறந்தீர்) “தயைபிறக்குமோ” என்னும் நகையாலே சொல்லும்வார்த்தை. எம்பெருமான் நாரணற்கு மடநெஞ்சந் தோற்றோமாயிருக்க எம்மாற்றாமை சொல்லியென்றந்வயம். கனவிருளென்னுதல், கனையிருளென்னுதல். (செறிந்தவிருளிதி) அஸ்மிந்நர்த்தே யகாரரயோகா தகாரஸ்யஜகாரஆயாத இதிபாவ:. கனைத்துக்கொண்டு - கோபித்துக்கொண்டு.

யோஜநாந்தரம் (அன்றியேயித்யாதி) (உன்னாற்றாமையைக்காட்டி நலியாநின்றாய்) உன்னாற்றாமையைக்காட்டி ஶத்ருக்களைக் காட்டிலும் நலியாநின்றாயென்றபடி. இந்தயோஜனையில், “நடுவே” என்கிறது - நாரைமுதலானவற்றின்

நடுவேயென்றபடி. அதாவது - நாரைமுதலானவை தங்கள் வ்யஸநத்தைக்காட்டி யென்னைப்பிரியாநிற்க, நீயுமவைபோலே யுன்னுடைய வ்யஸநத்தைக் காட்டிப் பிரிக்கக்கடவையோவென்றபடி. “ நீநடுவே ” என்றது - எங்களாற்றாமையைக்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமாயிருந்ததீ ! உன்னாற்றாமையென்றபடி யென்னவுமாம். இதாளவந்தார் நிர்வாஹத்துக்கு. “ கனையிருள் ” என்றது - நியதஸ்வபாவமென்றறியாதே, “ பகவத்விஶ்லேஷத்தாலே யொளிமழுங்கியிருக்கிறது ” என்றிருக்கிறாளென்றுகருத்து. அடங்கியிருக்கை - வெளிப்புறப்படாமலிருக்கை. எம்பெருமான் நாரணற்கு - மடநெஞ்சந் தோற்றேமென்றந்வயத்திலே யர்த்தம் (வருத்தவிஷயத்திலேயென்றுதொடங்கி) இந்தயோஜனைக்கு, வேற்றோர்வகையித்யாதிக்கு - உன்னாற்றாமையைக்காட்டி ஶத்ருக்கள் நலியும் ப்ரகாரத்திலு மதிகமாக நலிகிறாயென்றுகண்டுகொள்வது, “ எனையூழிமாற்றாண்மை நிற்றியோ ” என்றதுக்கு ஸ்வாரஸ்யமில்லை; “ வாழி ” என்றதுக்கு-ஸ்வாரஸ்யமுண்டு. முந்தினயோஜனையில், “கொடிதாயெனையூழிமாற்றாண்மைநிற்றி” இத்யாதிஸ்வாரஸ்யமுண்டு.

கனையிருளே, எம்பெருமான் நாரணற்கு மடநெஞ்சந்தோற்றேம்; எம்மாற்றாமைசொல்லி யழுவோமை நீநடுவே வேற்றோர்வகையிற் கொடிதாயெனை யூழி மாற்றாண்மைநிற்றியோ; வாழியென் றந்வயம்..................................*

எட்டாம்பாட்டு.

இருளின்திணிவண்ணமாநீர்க்கழியேபோய்
மருளுற்றிராப்பகற்றுஞ்சிலுநீதுஞ்சாயால்
உருளுஞ்சகடமுதைத்தபெருமானார்
அருளின்பெருநசையாலாழாந்துநொந்தாயே.

ஆறாயிரப்படி.

(இருளின்) இருளின்திணிவண்ணமாநீர்க்கழியே, போயறிவழிந்திராப்பகல்முடியிலும் நீயுறங்குகிறிலை; நீயுமென்னைப்போலே உருளுஞ்சகடமுதைத்த பெருமானாரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கையிலுள்ள அபிநிவேசத்தாலே யாழாந்து நொந்தாயாகாதேயென்கிறாள்......................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவன்காருணிகத்வத்திலே நசைபண்ணி யாழங்காற்பட்டாயோஎன்று கழியைப்பார்த்துக் கலக்கியுரைக்கிறாள்.

இருளின் - இருளினுடைய. திணி - செறிந்த. வண்ணம் - நிறத்தையுடைத்தான. மா - பெரிய. நீர் - நீரையுடைய. கழியே - கழியே. போய் - மிகவும். மருளுற்று - அறிவுகெட்டு. இராப்பகல் - அஹோராத்ரரூபமானகாலமும். துஞ்சிலும் - முடியிலும். நீ - நீ. துஞ்சாய் - உறங்குகிறிலை. ஆல் - ஆதலால். உருளும் - உருளுதலையுடைத்தான. சகடம் - சகடத்தை. உதைத்த - திருவடிகளாலேயுதைத்த பெருமானார் - பெரியவருடைய. அருளின் - க்ருபாகுணத்திலுண்டான. பெரு-

பெரிய. நசையால் - ஆசையாலே. ஆழாந்து - ஆழங்காற்பட்டு. நொந்தாயே - நொந்தாயோ.

மாநொன்றது - கறுத்தநீரொன்றுமாம். இத்தால் - ஜலப்ரக்ருதிகளும் அவன் க்ருபாகுணத்திலே யகப்பட்டால் கால்தாழ்வரொன்றுகருத்து..................*

ஈடு - எட்டாம்பாட்டு.

அவ்விருளுக்கிருய்த்து அங்கே இங்கே ஸஞ்சரியாநிற்க, இருள் செறிந்தாற்போலே யிருப்பதொருகழியிலே சென்றிழிந்தாள் ; அதுமடலெடுப்பாரைப்போலே கெட்டோடாநிற்குமே, பாவியேன், சகடாஸுர நிரஸநம்பண்ணின அச்செயலிலே நீயுமகப்பட்டாயாகாதே யென்கிறாள்.

(இருளின்திணிவண்ணம்) அச்சமானவிருள். வெளிறானவிருளன்றிக்கே, இருளின்புறவிதழை வாங்கிவயிரத்தைச்சேரப் பிடித்தாற்போலே யிராநின்றது. இருளின்திணிபோலே யிருக்கிறநிறத்தை யுடைத்தாய்ப் பெருநீரையு முடைத்தானகழியே. (போய்மருளுற்று) மிகவுமறிவுகெட்டு. * மயர்வற மதிநலமருளப் பெற்றாரறிவுகேட்டுக்கு மவ்வருகேயாயிராநின்றதீ! உன்னறிவுகேடு. (இராப்பகலித்யாதி) காலத்துக் கோரெல்லைகாணிலு முன்னுற்றாமைக்கோ ரெல்லைகாண்கிறிலோம்.

(உருளும்சகடமுதைத்த) " காவலாகவைத்த சகடந்தானேஅஸுராவேஸத்தாலே யூர்ந்துவர, தாயுங்கூட வுதவாதஸமயத்திலேமுலைவரவுதாழ்த்துச் சீறிநிமிர்த்த திருவடிகளாலேமுடித்து, ஜகத்துக்கு ஸேஷியைத்தந்த வுபகாரகன் ப்ரணயிநிக்குதவானோ " என்னும்நசையாலே. (அருளின்பெருநசையால்) அருளின்கனத்துக்குத் தக்கபடியிறே நசையின்கனமிருப்பது. (ஆழாந்துநொந்தாயே) தரைப்பட்டுநோவுபட்டாயாகாதே..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (இருளினித்யாதி) இருளுக்கநந்தரம் கழியைச்சொன்னதுக்குச் சேர்த்தியேதென்ன (அவ்விருளுக்கித்யாதி) இருய்த்து - பின்வாங்கி.

" திணி " என்றதுக்குபாவம் (அச்சமானவித்யாதி) (வெளிறானவிருளன்றிக்கே) வெளிறு - அஸாரம். புறவிதழ் - பஹிர்தளம். ஸப்தார்த்தம் (இருளினித்யாதி) திணிபோலே - வயிரம்போலே.

போய் - மிகவும். " வார்தல்போத லொழுகலிவை நெடுமையாகும் " என்னக்கடவதிறே. " மிகவும் " என்றத்தைவிவரிக்கிறார் (மயர்வறவித்யாதி) இராப்பகலென்று - காலாவயவங்களைச் சொன்னது -. காலத்துக்குமுபலக்ஷணம் (காலத்துக்கிதி) " ந நாஹ்ந மவாநுகாலோ நாந்தோஸ்ய த்விஜவித்யதே " (அஹோராத்ரப்பகவாந்காலோநாந்தோஸ்யத்விஜவித்யதே) இதி - அந்தரஹிதஸ்யகாலஸ்யேத்யர்த்த:. தஞ்சிலும் - முடியிலும். தனக்கு திவாராத்ர வியாகமற்றிருக்கையாலு

ம் " காலமாகில் திவாராத்ரவிபாக விபக்தமாயே யிருக்கும் " என்றிருக்கையாலும், "காலம்நஸித்தது" என்றிருக்கிறாள். அஞ்சாயால் - உறங்குகிறிலை. ஆற்றாமையால் வரும்ஜாகரத்துக்கு காலம்வேண்டாவாகாதே. அதவா, " அநாதிர் பகவாந் காலஃ " (அநாதிர்ப்பகவாந்காலஃ) என்கிறபடியே அநந்தமானகால மவன்விஷயமாக மருளுற்று, ஆற்றாமையாலே முடிந்துபிழைத்திருக்கவும், என்னைப்போலே " ஜீவந் பத்ராணி பஶ்யதி " (ஜீவந்பத்ராணிபஶ்யதி) என்னுநசையின் கனத்தாலேமுடிந்து பிழைக்கவும் பெற்றாயில்லையென்றபடி.

காவல் - ரக்ஷை. உருளும் - ஊர்ந்துவரும். தாழ்த்து - விளம்பித்து. " ஶிக்ஷேபஸரணாவூர்த்வம் ஸ்தந்யார்த்தீ ப்ரருரோதஹ " (ஶிக்ஷேபஸரணாவூர்த்வம்ஸ்தந்யார்த்தீப்ரருரோதஹ) இத்யேதத்த்ருதிநிதாயாஹ (மூலைவரவித்யாதி) உதைத்த - முறித்த. கழி, த்ருஷ்யாகையாலே (ப்ரணயிநிக்குதவானென்றது). நசைக்குப்பெருமையேதென்ன (அருளினித்யாதி) ஆழாந்து - தளைப்பட்டு..*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

நொந்தாராக்காதனோய்மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த
நந்தாவிளக்கமேநீயுமளியத்தாய்
செந்தாமரைத்தடங்கட்செங்கனிவாயெம்பெருமான்
அந்தாமத்தண்டுழாயாசையால்வேவாயே.

ஆறாயிரப்படி.

(நொந்தாரா) நந்தாவிளக்கே, இப்பாடுபடுகைக் கிடன்றியே யிருந்தநீயு மென்னைப்போலே, காலதத்வமெல்லா மநுபவித்தாலும் ஆராதகாதல்நோயானது உன்னுடைய மெல்லாவியையுள்ளுலர்த்த, செந்தாமரைத்தடங்கண் செங்கனிவாயெம்பெருமானந்தாமத் தண்டுழாயினுள்ளே ஆசையாகிறமஹாக்நியாலே வேவாநின்றாயாகாதே யென்கிறாள்....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், கமநீய விக்ரஹனானவனுடைய போக்யதாவிஷயமான ஆசையாலே வெதும்புகிறாயோ என்று ஒருவிளக்கை யுரைக்கிறாள்.

நந்தா - ஒன்றாய்வீவற்ற. விளக்கமே - விளக்கே. அளியத்தாய் - இப்படி விலக்ஷணமான. நீயும் - நீயும். நொந்தாரா - ஈடுபட்டிருக்கச்செய்தேயு மீடுபடுத்துகிறதால் வயிறுநிறையாத. காதல் - காதலாகிற. நோய் - நோயானது. மெல் - உன்மேனிபோலே மெல்லிதான. ஆவி - ப்ராணனையும். உள் - உள்ளே. உலர்த்த - உலர்த்தும்படியாக. செம் - சிவந்த. தாமரை - தாமரைபோன்ற. தடம் - பெரிய. கண் - கண்களையும். செம் - சிவந்த. கனி - கனிபோன்ற. வாய் - வாயையுமுடையனான. எம்பெருமான் - என்ஸ்வாமியானவனுடைய. அம் - அழகிய. தண்டுழாய்

த்தாமம் - திருத்துழாய்மாலையிலுண்டான. ஆசையால் - ஆசையாலே. வேவாயே- பரிதபிக்கிறாயோ.

அளியத்தாயென்று - "அருமந்த" என்னுமாபோலே, நன்மையைக்காட்டுகிறது. இத்தால்-அவன்வடிவழகிலாசைதேஜஸ்விகளையும் பரிதபிக்குமென்கை.

ஈடு - ஒன்பதாம்பாட்டு.

அக்கழிக்கொருகரை காணமாட்டாதே மீண்டுவந்துபடுக்கையிலே விழுந்தாள்; அங்கெரிகிற விளக்கைக்கண்டாள்; அது "உடம்பில்கைவைக்கவொண்ணாதபடி விரஹஜ்வரம்பற்றியெரியாநின்றது" என்று அத்தைப்பார்த்து, நீயும் நோவுபட்டாயாகாதேயென்கிறாள்.

(நொந்தித்யாதி) "நோவ" என்றுபுக்கால், நொந்துதலைக்கட்டக் கடவதன்றிக்கே யிருக்கிற ப்ரேமவ்யாதியானது, தொட்டார்மேலே தோஷமாம்படி ம்ருதுவாயிருக்கிற ஆத்மாவைக்குருத்துவற்றாகவுலர்த்த. (மெல்லாவி) பகவத்குணாநுபவத்தாலே நைந்திருக்கை. காற்றுப்படப்பொறாதிருக்கை. (நந்தாவிளக்கமே) ஜ்வாலாபேதாநுமாநமிருந்து பார்க்கிறாளன்றே. ஸந்தாநவிச்சேதமின்றிக்கே உருவ நோவுபடுகிறாயாகாதே. (நீயுமளியத்தாய்) நாட்டுக்குக்கண்காட்டியான நீபடும்பாடேயிது. (அளியத்தாய்) அருமந்தநீ ப்ராரர்த்தமான உடம்பிலேயுனக்குநோவுவருவதே.

(செந்தாமரையித்யாதி) "'பதிஸம்மாநிதா ஸீதாபர்த்தாரம விதேக்ஷண' என்றபேறு பெறவேணும்" என்றத்தையோ நீயுமாசைப்பட்டது. (செந்தாமரைத்தடங்கண்) முகத்தைப்பார்த்துக் குளிரநோக்கினபோதைத் திருக்கண்களில் செவ்விசொல்லுகிறது. (செங்கனிவாய்) இன்சொல்சொல்லுகிறபோதைத் திருவதரத்தில் பழுப்பைச்சொல்லுகிறது. (எம்பெருமானித்யாதி) "நோக்காலும் ஸ்மிதத்தாலுமென்னை அநந்யார்ஹையாக்கினவனுடைய அழகியதிருத்துழாய்மாலைபெறவேணும்" என்னுமாசையாலே. (வேவாயே) உக்கக்காலுக் குளையக்கடவவுன்னுடம்பே நெருப்பாகவேகிறாயாகாதே..............................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (நொந்தாராவித்யாதி) கழியைச்சொன்ன வநந்தரம் விளக்கைச்சொன்னதுக்கு ப்ரஸக்தியேதென்ன (அக்கழிக்கித்யாதி) (அக்கழிக்கொரு கரைகாணமாட்டாதேஇதி) சாடீ. தத்துக்கஸ்யபாரம்த்ரஷ்டுமஸமர்த்தா ஸதிதித்வநீ.

"ஆரா" என்றதுக்குதாத்பர்யம் (நோவவென்றுபுக்கால் நொந்துதலைக்கட்டக் கடவதன்றிக்கேயென்றது) உள்- (குருத்துவற்றாக) ஆத்மாவுக்கு மார்த

வமேதென்ன (பகவத்குணேத்யாதி) "தொட்டார் மேலேதோஷம்" இத்யாதியின் விவரணம் (காற்றுப்படவித்யாதி)

நந்தாவிளக்கு - விச்சேதமில்லாதவிளக்கென்று ஶப்தார்த்தம். நந்துதல் - சிந்துதல். ஜ்வாலாபேதாநுமாநத்தாலேநாசம் சித்தமாயிருக்க, "நந்தாவிளக்கம்" என்கிறதென்னென்ன (ஜ்வாலாபேதேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) (ஸந்தாநவிச்சேதமின்றிக்கே) இருக்கையாலே (உருவநோவுபட்டாயாகாதே) என்கிறுளென்றுகூட்டுவது. ப்ரமித்துச்சொல்லுகிறுளென்றுகருத்து. "நந்தா" என்கிறவிதுக்கு - முடிந்துபிழைக்கப்பெற்றிலேயே யென்றுபாவம். அந்தஸந்தாநமேகாதமாதிஷ்ட்டிதமென்று தாத்பர்யம். எப்போது மொக்கவுனக்கிப்படி யிற்றிற்றெரிகையே ஸ்வபாவமாம்படி விளைவதேயென்றபடி. ஜ்வாலாபேதாநுமாநமாவது - மத்யமக்ஷணபரம்பராவர்த்திநீஜ்வாலா, ப்ரதிக்ஷணமுத்பத்திவிநாஶவதீ; குதஃ, வர்த்த்யவயவஸம் யோகஜந்யவர்த்த்ய வயவவிநாஶித்வாத், ப்ரதமசரமக்ஷணஜ்வாலாவத் என்றது.

அளியத்தாய் - நீயுமென்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றியர்த்தம் (நாட்டுக்கித்யாதி) கண்காட்டியான - கண்ணுக்குவிஷயங்களைக்காட்டுகிற. "அளியத்தாய்" என்றுமுழுச்சொல்லாய், அருமந்தநீயென்றபடி. அதாவது - எல்லாராலும் க்ருபைபண்ணத்தக்க நீயென்றபடி. "அளியத்தாய்" என்றத்தை "வேவாயே" என்றத்தோடே கூட்டிபாவம் (பரார்த்தமானவித்யாதி)

உத்தரார்த்தமாத்ரத்துக்குபாவம் (பதிஸம்மாநிதேத்யாதி) யத்வா, "அந்தாமத்தண்டுழாய்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்துபாவம் (பதீத்யாதி) ஆதல். "ஸம்ஜ்ஞாநிதா, (ஸம்யங்மாநிதா, என்றுய், தந்திருக்கழுத்தில் மாலையைவாங்கிச்சாத்த. அஸிதேக்ஷணு என்கையாலே - அவளுமொரு மாலையிட்டாள்போலே காணும்" என்று ஆழ்வான் நிர்வஹித்தானிறே. அயோத்யாகாண்டேஷோடஶே "பதிஸம்மாநிதா ஸீதா பர்த்தாரமஸிதேக்ஷணா । ஆத்வாரமநுவவ்ராஜ மங்களாந்யபிதத்யுஷீ." (பதிஸம்மாநிதாஸீதாபர்த்தாரமஸிதேக்ஷணு । ஆத்வாரமநுவவ்ராஜமங்களாந்யபிதத்யுஷீ.) பழுப்பு - சிவப்பு. "செங்கனிவாய்" என்றது க்குபாவம் (இன்சொல்லித்யாதி) "வேவாய்" என்றதுக்கு பாவம் (உக்கமித்யாதி) உக்கம் - விசிறி. கால் - காற்று. உலைகை - குன்றுகை.

நந்தாவிளக்கமே, அளியத்தாயான நீயும், செந்தாமரை யித்யாரப்ய, ஆசையால் - நொந்தாராக்காதல் நோய்மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த - வேவாயே இத்யந்வயஃ. உலர்ந்திறேவேவது..*

பத்தாம்பாட்டு.

வேவாராவேட்கைநோய்மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த
வோவாதிராப்பகலுன்பாலேவீழ்த்தொழிந்தாய்
மாவாய்பிளந்துமருதிடைபோய்மண்ணளந்த
மூவாமுதல்வாவினியெம்மைச்சோரேலே.

ஆறாயிரப்படி.

(வேவாரா) அதாஹ்யமான என்னுடையமெல்லாவிமுடிந்தாலும் தவிராதேநின்று வேட்கைநோயானது தஹிக்கும்படி யுன்னுடைய குணசேஷ்டிதங்களாலே யென்னையோவாதே யிராப்பகலுன் பக்கலிலே விழுந்து கிடக்கும்படி பண்ணினாய்; இனி யடியேனைச் சோரவிடாதொழியவேணுமென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இவ்வார்த்தியைக்கண்டு ஸங்கிஹிதனான ஸர்வகாரணபூதனாயுள்ள ஈஶ்வரனை, நீயென்னை நழுவாதொழியவேணுமென் றபேக்ஷிக்கிறார்.

வேவாரா-வேவித்துத்ருப்தமாகாத. வேட்கை - ஆசையாகிற. நோய்-நோயானது. மெல் - விரஹத்தாலேபலஹீநமான. ஆவி-ஆத்மாவை. உள்-குருத்துவற்றுக. உலர்த்த - வற்றுவிக்க. இராப்பகல் - இராப்பகல். ஓவாது - இடைவிடாதே. உன்பாலே-உன்ஸ்வபாவங்களிலே. வீழ்த்தொழிந்தாய் - தாழ்ந்தகப்படும்படிபண்ணினவனாய். மா-உன்னைக்கிட்டுவார்க்குவிரோதியான கேஶியாகிற குதிரையின். வாய்-வாயை. பிளந்து-பிளந்து. மருது-த்வந்த்வமான மருதமுறியும்படி. இடை-நடுவே. போய்-போய். அநந்யார்ஹமாம்படி மண்-பூமியை. அளந்த-அளந்துகொண்டு. மூவா-அத்தாலேயிளகிப்பதித்த. முதல்வர்-ஸர்வகாரணபூதனே. இனி-இனியொருகாலமும். எம்மை-எங்களை. சோரேல்-நழுவவிடாதொழியவேணும்.

மூவாமுதல்வா என்றது - நித்யயௌவநஸ்வபாவனான உத்பாதகனென்றுமாம். இத்தால் - தம்முடையஅநிஷ்டங்களைப்போக்கி ஸத்தையையுண்டாக்கினபடியை யநுஸந்தித்தாராயிற்று. இதில் ஏகாரம் - தேற்றம்..........................*

ஈடு - பத்தாம்பாட்டு.

இவளவஸாதமெல்லாந்தீரவந்து ஸம்ஶ்லேஷித்த எம்பெருமானைக்குறித்து, இனியொருநாளுமென்னைவிடாதொழியவேணுமென்கிறார்.

(வேவாராவேட்கைநோய்) "வேவ" என்றுதொடங்கினல், ஒருகால் வெந்துதலைக்கட்டமாட்டாதாயிற்று. அல்லாதவைபோலன்றிக்கே, ப்ரேமவ்யாதிக்குள்ளதொன்றாயிற்றிதுதான். (மெல்லாவி) ஶரீரத்திலுண்டான ஸௌகுமார்யம் ஆத்மாவிலுமுண்டாயிருக்கிறதாயிற்றிவர்க்கு. (உள்ளுலர்த்த) "𑌗𑍂𑌢𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌵𑌪𑌾𑌦𑌪𑌂" (கூடோக்நிரிவபாதபம்) என்கிறபடியே, உள்ளேபிடித்துப் புறம்பேவரவேவாநின்றதாயிற்று. அதாஹ்மாயிருப்பது கேவலாக்நியாகிலிறே. "𑌮𑌹𑌤𑌾𑌜𑍍𑌵𑌲𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑍇𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃" (மஹதாஜ்வலதாநித்யமக்நிநேவாக்நிபர்வதஃ) என்று வெந்தவிடமே விறகாகவேவாநின்றது. (ஓவாதிராப்பகல்) வேவாராவேட்கைநோய்போலே யிராப்பக லோவாதொழிகிறபடி.

(உன்பாலேவிழ்த்தொழிந்தாய்) அகப்பட்டார்க்கு மீளவொண்ணாதவுன்பக்கலிலே விழவிட்டுக்கொண்டாயென்னுதல்; உன்பாலேவீழ்த்து-உன்பக்கலிலேவிழவிட்டுக்கொண்டு. ஒழிந்தாய் - முகங்காட்டாதேகடக்கநின்றாயென்னுதல்.

(மாவாயித்யாதி) கேஶிவாயை அநாயாஸேநகிழித்து, யமளார்ஜுநங்களின் நடுவேபோய், மஹாபலி அபஹரித்துக்கொண்ட பூமியையெல்லைநடந்து மீட்டுக்கொண்டு, இப்படி யுபகாரங்களைப்பண்ணி, பின்னையுமொன்றும் செய்யாதானாய்க் குறைபட்டு, இவற்றினுடைய ரக்ஷணத்திலே உத்யுக்தனாயிருக்குமவனே. இப்படியெல்லாம் செய்யச்செய்தேயு மொன்றுஞ் செய்யாதாரைப்போலே ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப்பண்ணினவனே.

(இனியெம்மைச்சோரேலே) கேஶிதொடக்கமான விரோதிகளைப்போக்கினாற்போலே தம்விரோதியையும்போக்கி யவன்வந்து முகங்காட்ட, சொல்லுகிறாராதல்; "தம்முடைய ஆபத்தின் கனத்தாலேவந்து முகங்காட்டும்" என்னும் விஶ்வாஸத்தாலே சொல்லுகிறாளாதல். (இனி) "வ்யூதாகாலமதீதஞ்ச ஸமோஹபரமாதுர:" (புத்த்வாகாலமதீதஞ்சமுமோஹபரமாதுர:) என்னுமாபோலே, முன்புள்ளகாலமிழந்ததாகிலும் இனிமேலுள்ளகால மிவ்வஸ்துவைக் கைவிடாதொழியவேணும்; "போனகாலத்தைமீட்கவொண்ணாது" என்று அதுக்குஶோகிக்கிறார். [நமேது:கம்ப்ரியாதூரே] [நமேதுஃகம்ப்ரியாதூரே] என்னுடைய ப்ரியையானவள் தூரத்திலே யிருக்கிறாளென்றதுக்குஶோகிக்கிறேனல்லேன்; அதொருபயணமெடுத்துவிடத்தீரும். [நமேது:கம்ஹ்ருதேதிவா] [நமேதுஃகம்ஹ்ருதேதிவா] வலிய ரக்ஷஸ்ஸாலே பிரிவுவந்ததென்று அதுக்கு சோகிக்கிறேனல்லேன்; அது அவன்றலையை யறுக்கத்தீரும். [ஏததேவாநுஶோசாமி] [ஏததேவாநுஶோசாமி] இதொன்றுமே யெனக்குசோகநிமித்தம். [வயோஸ்யாஹ்யதிவர்த்ததே] [வயோஸ்யாஹ்யதிவர்த்ததே] போனபருவ மிப்பால் மீட்கவொண்ணாதிறே...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (வேவாராவித்யாதி) "இனியெம்மைச்சோரேலே" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இவளவஸாதமித்யாதி)

வேவவென்றுதொடங்கினால்-தஹிக்கவென்றுதொடங்கினாலென்றபடி. லோகத்தில்தஹித்துத் தலைக்கட்டவில்லையோவென்ன (அல்லாதவையித்யாதி) அல்லாதவை சரீராந்தமாகையாலே முடியும், இது ஆத்மாந்தமாகையாலே முடியாதென்றபடி. இதுதான் - வெந்துதலைக்கட்டாமைதான். மென்மைசரீரத்துக்கன்றோ வுள்ளதென்ன (சரீரத்திலுண்டானவித்யாதி) அதாவது -ப்ரேமவ்யாதிக்கு தாஹ்ய

மாமிடத்தில் பாத்தம்போராத மார்தவமிவளதென்றபடி. இதஇருபத்து நாலாயிரத்திலேவ்யக்தம். ஆத்மாவுக்குமார்தவம் பகவத்ப்ராவண்யப்ரயுக்தம். புறம்புலர்த்தியன்றே உள்ளுலர்த்தவேணும், முதலிலேயுள்ளுலர்த்த வென்பானென்னென்ன (கூடோக்கிரித்யாதி) அயோத்யாகாண்டே ஶ்ருங்கிபேரபுரோபரதஃ, "[illegible]" (ராமசிந்தாமயஶ்ஶோகோபரதஸ்யமஹாத்மநஃ) "இத்யாதி, "[illegible]." (அந்தர்தாஹேநதஹநஸ்ஸந்தாபயதிராகவம்|வநதாஹாபிஸந்தப்தம்கூடோக்கிரிவபாதபம்.) "[illegible]" (அதாஹ்யோயம்) என்னுகிற்க இதுகூடுமோவென்ன (அதாஹ்யமாயித்யாதி)

"வேவாரா" என்றதுக்குப்ரமாணம் (மஹாதேத்யாதி) ஸுந்தரகாண்டே பஞ்சத்ரிம்ஶேஸீதாம்ப்ரதிமாருதிஃ, "[illegible]" (ஸதவாதர்ஶநாதார்யேராகவஃபரிதப்யதே। மஹதாஜ்வலதாநித்யமக்நிநேவாக்நிபர்வதஃ.) "ஹிமவத்பர்வதம்' என்றாற்போலே, 'அக்கிநிபர்வதம்' என்றொருபர்வதமுண்டு" என்றவுடாலியைவ்யாவர்த்தித்து, அக்நிமயஃ பர்வதஃ என்று அபூதோபமா விவக்ஷிதேத்யபிப்ராயேணாஹ (வெந்தவிடமேயித்யாதி) அதாவது - அக்நிபர்வத மக்நியினாலே வேமாபோலே யென்றபடி.

(வேவாராவேட்கைநோய்போலே யிராப்பகலோவாதொழிகிறபடியிதி) விரஹக்லேசாதிசயாத்காலஶ்சதீர்க்கோபவதித்யர்த்தஃ. ப்ரேமவ்யாதிஅவிச்சிந்நமாக நலிகிறப்போலே, இராவும்பகலும் அவிச்சிந்நமாகநலிகிறதென்றிறே - வேவாரா வேட்கைநோய்போலே யித்யாதிவாக்யத்துக்கர்த்தம் ; இது "ஓவாதிராப்பகலுன்பாலே வீழ்த்தொழிந்தாய்" என்ற மூலத்துக்கநுகுணமாக யோஜிக்கப்போகாமையாலே, வேவாராவேட்கை நோய்போலே இத்யாதிவாக்யம் - கிஞ்சித்ஸந்திக்தம் ; வேவாராவேட்கைநோய்போலே யென்றவாக்யத்துக்கு - அவிச்சிந்நமாக நோய்வேவிக்கிறப்போலேயென்னை யிராப்பகலோவாதேயுன்பக்கல் விழவிட்டுக்கொண்டாயென்றுபொருள் ; உரையிலே, "இராப்பகலிடைவிடாதே யுன்ஸ்வபாவங்களிலே தாழ்ந்தகப்படும்படிபண்ணினாய்" என்றிருக்கையாலே, என்றிப்படி மூலாநுகுணமாகயோஜிக்கில் ஸந்தேஹம் பரிஹரிக்கலாம். முந்தினஅர்த்தத்திலே, "வீழ்த்தொழிந்தாய்" என்று-முழுச்சொல்லு. த்விதியார்த்தத்தில், பிந்நபதம்.

ஒன்றுஞ்செய்யாதானுய்க் குறைபட்டென்றது - * மூவாவின் தாத்பர்யம். மூவா - முகியாத. சோம்பாதவென்னுதல். மூவுதல்-நஶித்தல். மூவாமை - நஶியாமை. நித்யமென்றபடியாதல். "முதல்வா" என்றதுக்கு ரக்ஷகனுகவர்த்தம். (இவற்றினுடையரக்ஷணத்திலேயித்யாதி) ஸ்ரஷ்டாவாக அர்த்தாந்தரம் (இப்படியெல்லாமித்யாதி)

"இனியெம்மைச்சோரேல்" என்றது-எந்தஅவஸ்த்தையைப்பற்றச்சொல்லுகிறதென்ன ; இரண்டுவகையாக வருளிச்செய்கிறார் (கேஶீத்யாதியாலும், தம்முடைய வித்யாதியாலும்) வந்துமுகங்காட்ட, சொல்லுகிறானென்று - முந்தினஅர்த்தம்; "ஸமீபஸ்த்தனுயிருந்தே முகங்காட்டுகிறிலன், அவஶ்யம்முகங்காட்டும்" என்னும்விஶ்வாஸத்தாலேயென்று - இரண்டாமர்த்தம். "இனி" என்றதுக்கு

தாத்பர்யம் (புத்த்வாகாலமித்யாதி) கிஷ்கிந்தாகாண்டே மால்யவதிராமஃ, ‘ [Grantha text] ’ (ஶாரதீம்ரஜநீஞ்சைவத்ருஷ்ட்வாஜ்யோத்ஸ்நாநுலேபநாம் । காமவ்ருத்தஞ்சஸுக்ரீவம்நஷ்டாஞ்சஜநகாத்மஜாம் । புத்த்வாகாலமதீதஞ்சமுமோஹபரமாதுரஃ.) “ முன்புள்ளகாலமிழந்ததாகிலும் ” என்றத்தால் பலிதமாஹ (போன காலத்தையித்யாதி) அப்படி சோகித்தபேருண்டோவென்ன (நமேஇத்யாதி) யுத்தகாண்டே பஞ்சமே ஸமுத்ரதீரேலக்ஷ்மணம்ப்ரதிராமஃ, “ [Grantha text] ” (நமேதுஃகம்ப்ரியாதூரேநமேதுஃகம்ஹ்ருதேதிவா । ஏததேவாநுஶோசாமிவயோஸ்யாஹ்யதிவர்த்ததே.) (என்னுடைய ப்ரியையான வளித்யாதி) “ [Grantha text] ” (வயோஸ்யாஹ்யதிவர்த்ததே) என்று - போனபருவத்தைமீட்கையினுடைய து:ஶகத்வஞ்சொல்லுகையாலே, மேல்ச்சொன்னவற்றினுடைய ஸுஶகத்வம்த்யோதிதமிறே.

“ மாவாய்இத்யாரப்ய, முதல்வா-வேவாராஇத்யாரப்ய, வீழ்த்தொழிந்தாய் - இனியெம்மைச்சோரேலே இத்யந்வயஃ. உள்ளுலர்த்த - உள்ளேயுலர்த்தும்படியாக..*

பதினொன்றாம்பாட்டு.

சோராதவெப்பொருட்குமாதியாஞ்சோதிக்கே
யாராதகாதற்குருகூர்ச்சடகோபன்
ஓராயிரஞ்சொன்னவவற்றுளிவைபத்துஞ்
சோரார்விடார்கண்டீர்வைகுந்தந்திண்ணனவே.

ஆறாயிரப்படி.

(சோராத) இப்படி எம்பெருமானைப் பிரிந்தவ்யஸநத்தாலே முடியப்புகுகிற தம்மையுஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக வந்துதோற்றியருளின எம்பெருமானைக்கண்டு தாமுஜ்ஜீவித்து, ஸ்வோஜ்ஜீவநத்தாலே யெம்பெருமான் ஸர்வேஶ்வரத்வ மவிகலமானபடியைக்கண்டு ப்ரீதராய், “ அடியேனிவனுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வமவிகலமாகப் பெற்றேனாகாதே ” என்றுகந்துகொண்டெம்பெருமானுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை யநுபவித்து, இப்படி ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்த எம்பெருமான்பக்கலுள்ள நிரவதிகமான ஆசையாலே சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை விடாதார் ஒருநாளு மெம்பெருமானைப்பிரியார் ; இதுநிஶ்சிதமென்கிறார்.................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்கு பலம்பரமபத ப்ராப்தியென் றருளிச்செய்கிறார்.

சோராத. ஒன்றுஞ்சோராதபடி - எப்பொருட்கும். எல்லாப்பொருளுக்கும். ஆதியாம் - காரணபூதனான. சோதிக்கே - பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸப்தவாச்யனுக்கே. ஆராத - ஒருகாலும்த்ருப்திபிறவாத. காதல் - அபிநிவேசத்தையுடைய. குருகூர்ச்சடகோபன் - ஆழ்வார். ஓர் - அத்விதீயமான. ஆயிரம் - ஆயிரமாக. சொன்னவவற்றுள் - சொன்னவற்றுக்குள்ளே. இவைபத்தும் - அதிப்ரேமப்ரகாசகமான இவைபத்தையும். சோரார் - நழுவநில்லாதவர்கள். வைகுந்தம் - பரமபதத்தை. திண்ணன - அறுதியாக. விடார்கண்டீர் - விடாதவர்கள்கிடீர்.

இது - கலிவிருத்தம். நாலடித்தாழிசையுமாம்……………………………*

ஈடு - பதினொன்றும்பாட்டு.

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழிகற்றார், கண்ணாற்கண்டதெல்லாம் பகவதலாபத்தாலே நோவுபடுகிற ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்து நோவுபடாதே, கண்டாரெல்லாம் பகவல்லாபத்தாலே களித்துவர்த்திக்கும் நாட்டிலே புகப்பெறுவரென்கிறார்.

(சோர்ாதவெப்பொருட்குமாதியாஞ்சோதிக்கே) இவ்வளவிலே வந்திவரோடேகலந்து இவரை யுளராக்குகையாலே; ஒன்றொழியாதபடி. ஸகலபதார்த்தங்களுக்கு மீஸ்வரனுமாய்; இவரோடேவந்துகலந்து அத்தாலே யுஜ்வலனுமாயிருந்தான். இவர்க்குவந்து முகங்காட்டுவதற்குமுன்பு ஸர்வேஸ்வரத்வமு மழிந்ததுபோலே கிடந்தது; இவரொருத்தரையும் சோரக்கொடுக்கவே ஸர்வேஸ்வரத்வ மழியுமிறே. இவரிழவுதீரவந்து முகங்காட்டினபின்பு எல்லாப்பொருட்கும் நிர்வாஹகனானான். (சோதிக்கே) பேறிழவுக ளிவரதன்றிக்கே, "தன்னது" என்னுமிடம் வடிவில் புகரிலே தோற்றுகின்றது.

"க்ருதக்ருத்ய:" (க்ருதக்ருத்ய:) என்னும்படியானான். (ஆராதகாதல்) இத்திருவாய்மொழியாற் சொல்லிற்றாயிற்று - கண்ணாற்கண்ட பதார்த்தங்களுமெல்லாம் பகவதலாபத்தாலே தம்மைப்போலே நோவுபடுகிறன வாகக்கொண்டு, அவற்றுக்கு மாகத்தாம் நோவுபடும்படியான இவருடைய அபிநிவேசமாயிற்று. (காதல்குருகூர்ச்சடகோபன்) காதலையிட்டாயிற்று இவரைநிரூபிப்பது. தம்படிசொல்லும்போதுந்தாமே சொல்லவேணுமே. (சொன்ன) இக்காதலோடே யாயிற்றாயிர மருளிச்செய்தது. (அவற்றுளிவைபத்தும்) அல்லாதவை யொருதலையாக, இதொருதலையாம்படி அக்காதலை முக்தகண்டமாகச் சொன்னதிருவாய்மொழியாயிற்றிது. (இவைபத்தும்சோரார்விடார் கண்டீர்வைகுந்தம்) இங்கேயிருந்து, கண்ணுக்கிலக்கான பதார்த்தங்களடங்கலும் பகவதலாபத்தாலே நோவுபடுகிறனவாக அநுஸந்திக்குமவர்கள், இவ்விருப்பைவிட்டு, கண்ணாற்கண்டாரடங்கலும் பகவல்லாபத்தாலே களிக்கும் நித்யவிபூதியைவிடாதே நித்யாநுபவம்பண்ணப் பெறுவர்கள்.

கண்டூரொன்று - கையெடுத்துக் கூப்பிடுகிறூர். (திண்ணனவே)
இதுஸஂஙிஸ்ஙிதம். இவ்வருகே சிலரைப்பற்றிச் சொலலிற்றூரர்த்தமாகி
லிறே ஸம்ஶய விபர்யயங்களுள்ளது, பகவத்ப்ரபாவத்தைப் பற்றிச்சொ
ன்னதாகையாலே இதுதனக்கெங்கேனும் ஶபதம்பண்ணலாம்.

முதற்பாட்டிலேதொடங்கி, நாரைதொடக்கமாக, அன்றில், கட
ல், காற்று, மேகம், சந்த்ரன், இருள், கழி, விளக்கு, இப்பதார்த்தங்களைக்
குறித்தநுசோகித்து மிகவுந்தளர்ந்தவளவிலே அவன்வந்து முகங்காட்ட
" இனியென்னைவிடாதொழியவேணும் " என்று, இத்திருவாய்மொழிக
ற்றூர்க்குப் பலத்தைச்சொல்லித் தலைக்கட்டினூர்.......................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (சோராதவித்யாதி) " இவைபத்தும் சோரார்விடார் கண்டீர்வை
குந்தம் " என்கிறபதங்களைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இத்திருவாய்மொழி கற்றூரித்
யாதி) இந்தவவதாரிகை - " இனியெம்மைச்சோரேல் " என்கிறவிடத்தில் த்விதீ
யார்த்தாபிப்ராயேண. இப்பத்தும் கற்றூர்க்காழ்வாருடைய பாவவ்ருத்தியுண்டா
மென்று தாத்பர்யம்.

சோராதவெப்பொருட்கும்-ஒன்றுங்குறையாத வெல்லாப்பதார்த்தங்களுக்
கும். ஆதியாம்-ஈஶ்வரனும். இவரொருத்தருக்கு முகங்காட்டாவிடில் ஸர்வேஶ்வர
த்வமழியுமோவென்ன (இவர்க்குவந்தித்யாதி) அதெப்படியென்ன (இவரொரு
த்தரையுமித்யாதி) இவரோடேவந்துகலந்தத்தாலே யுஜ்ஜ்வலனுயிருந்தத்தால் பலி
தமாஹ (பேறிழவுகளித்யாதி) அவனப்படியிருக்குமோவென்ன (க்ருதக்ருத்ய
இத்யாதி) ஸ்ரீஸங்க்ஷேபே, " அபிஷிச்ய ச லங்காயாம் ராக்ஷஸேந்த்ரம் விபீ
ஷணம் । க்ருதக்ருத்யஸ்ததா ராமோ விஜ்வரஃ ப்ரமுமோத ஹ " (அபிஷிச்யசல
ங்காயாம் ராக்ஷஸேந்த்ரம்விபீஷணம் । க்ருதக்ருத்யஸ்ததாராமோ விஜ்வரஃப்ரமு
மோதஹ)

" ஆராதகாதல் " என்றிப்போதெதுக்காகச் சொல்லுகிறூரென்ன (இத்தி
ருவாய்மொழியாலித்யாதி) ஸ்வப்ரஶம்ஸைபண்ணலாமோவென்ன (தம்படியி
த்யாதி) இது - * ஆராதவின்தாத்பர்யம். அவர்பக்திஸ்வபாவம் அவர்க்கேதெரியு
மதொழிய, பிறர்க்குத்தெரியாதிறே ; இவருடையவாசாரங்க ளோரிடத்திலும் கா
ணுமையாலேயென்றபடி.

ஆராதகாதல் குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்னவோராயிரம் என்றந்வயித்த
ர்த்தம் (இக்காதலோடேயித்யாதி) " இவை " என்றதுக்குபாவம் (அல்லாதவை
யித்யாதி)

சோரார் - விடாதவர்கள். அநுஸந்திக்குமவர்களென்றபடி. அநுஸந்திக்கு
மவர்களாவது - அநுஸந்திக்க யோக்யரானவர்களென்றபடி. " விடார் " என்ன
வமைந்திருக்க, " கண்டீர் " என்றதின் தாத்பர்யம் (கையெடுத்துக்கூப்பிடுகிறு
ரென்றது) அப்யஸித்தமாத்ரத்திலே யிதுகூடுமோவென்ன (இவ்வருகேசிலரை
யித்யாதி)

சோராதவித்யாரப்ய, இவைபத்தும் சோரார்வைகுந்தம் விடார்கண்டீர் ;
இதுதிண்ணனவே யித்யந்வயஃ...*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(வாயுந்திரையுகளும்.)

நித்ராதிச்சேதகத்வாத்ரதிஜநநதயாஜஸ்ரஸங்க்ஷோபகத்வாதந்வே
ஷ்டும்ப்ரேரகத்வாத்விலயவிதரணாத்கார்ஶ்யதைந்யாதிக்ருத்த்வாத் । சித்தா
க்ஷேபாத்விஸம்ஜ்ஞீகரணதஉபஸம்ஶோஷணாவர்ஜநாப்யாம் த்ருஷ்டாஶ்லிஷ்டா
ஸ்யஶௌரே:க்ஷணவிரஹஜதுஸ்ஸஹத்வம்ஜகாத ॥ (கரு)

(நித்ராதிச்சேதகத்வாத்) மடநாராயாயு மமருலகுந்துஞ்சிலும் நீதுஞ்சாயால், எம்மேபோல் நீயுந்திருமாலால் நெஞ்சங் கோட்பட்டாயே - தன்னைப்பிரிந்திருக்கிற பேர்களுக்கு நித்ராதிநிவாரகனுகையாலும் ; (ரதிஜநநத:) கூர்வாயவன்றிலே சேட்பட்டயாமங்கள் சேராதிரங்குதியால் - ஒருகாலும் தரியாதபடி ஸௌஹித்யத்தை யுண்டாக்குகையாலும் ; (அஜஸ்ரஸம்க்ஷோபகத்வாத்) நீமுற்றக் கண்டுயிலாய் நெஞ்சுருகி யேங்குதியால் - ஸர்வகாலமும் க்ஷோபத்தை யுண்டாக்குகையாலும் ; (அந்வேஷ்டும்ப்ரேரகத்வாத்) கடலும்மலையும் விசும்புந்துழாயெம்போல் சுடர்கொளிராப்பகல் துஞ்சாயால் - திவாராத்ரவிபாகமற எல்லாத்தேசத்திலுந்தன்னை யந்வேஷிக்கைக்கு ப்ரேரகனுகையாலும் ; (விலயவிதரணாத்) தோழியரும் யாமும்போல் நீராய் நெகிழ்கின்ற - முடியுமவஸ்த்தையைப் பண்ணுகையாலும் ; (கார்ஶ்யதைந்யாதிக்ருத்த்வாத்) நாண்மதியே நீயிந்நாள்மழுவாயிருளகற்றாய் மாழாந்துதேம்புதியால் - கார்ஶ்ய தைந்யாதிகளைப் பண்ணுகையாலும்; (சித்தாக்ஷேபாத்) தோற்றோம் மடநெஞ்ச மெம்பெருமான் நாரணற்கு - மநஸ்ஸைக்கொண்டு போதுபோக்கவொண்ணுதபடி யபஹரிக்கையாலும் ; (விஸம்ஜ்ஞீகரணத:) மாநீர்க்கழியேபோய் மருளுற்றிராப்பகல் துஞ்சிலும் நீதுஞ்சாயால் - ஒன்றுந்தெரியாதபடி மதிமயக்கத்தை யுண்டாக்குகையாலும் ; (உபஸம்ஶோஷணாவர்ஜநாப்யாம்) காதல்நோய்மெல்லாவி யுள்ளுலர்த்த, மாவாய்பிளந்து மருதிடைபோய்மண்ணளந்த - ம்ருதுவாயிருக்கிற ஆத்மாவைக் குருத்துவற்ற வுலர்த்துகையாலும், மறந்து பிழைக்கவொண்ணுதபடி வீரோதிநிரஸநாதி வஶீகரண சேஷ்டிதங்களை யுடையனுகையாலும், நிரதிஶய போக்யனுன எம்பெருமானுடைய விஶ்லேஷமொருக்ஷணமாத்ரமும் துஸ்ஸஹமென்ற "வாயுந்திரையுகளும்" என்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறுர்.............................*

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி.

வாயுந்திருமால்மறையநிற்கவாற்ருமை
போய்விஞ்சிமிக்கப்புலம்புதலா - யாய
வறியாதவற்றேடணைந்தழுதமாறன்
செறிவாரைநோக்குந்திணிந்து. (கக)

(வாயுந்திருமால்) இதில் - ஸகலபதார்த்தங்களையும் ஸமதுஃகிகளாகவெண்ணி, துஃக்கித்தபடியைப்பேசின பாசுரத்தையநுவதித் தருளிச்செய்கிறார். எங்ஙனேயென்ன; "பெருநிலங்கடந்த நல்லடிப்போதயர்ப்பிலனலற்றுவன் தழுவுவன் வணங்குவன்" என்று இவர்பாரித்தபடியே அநுபவிக்கப்பெறுமையால் ஷட்குணஸாம்யத்தாலே தாமானதன்மைகுலைந்து, பிராட்டியானதன்மையை பஜித்துத்தூது விடகூஷமரானார்; இங்கு, "நம்பியைத்தென்குறுங்குடிநின்ற" இத்யாதிப்படியே-மேன்மை, நீர்மை, வடிவழகு, மூன்றுங்குறைவறவுண்டாய், அவதாரத்தில் பிற்பாடரும் இழக்கவேண்டாதபடி முகங்கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கிறஸ்த்தலமான அர்ச்சாவதாரத்திலேயநுபவிக்கவாசைப்பட்டுக் கிடையாமையாலேகண்ணுங்குழலையிட்டு, நாரை, அன்றில், கடல், வாடை, வானம், மதி, இருள், கழி, விளக்குத் தொடக்கமான லௌகிகபதார்த்தங்களும் தம்மைப்போலே பகவத்விரஹத்தாலே நோவுபடுகிறனவாகக்கொண்டு, அவற்றுக்கு மாகத்தாம் நோவுபட்டுச்சொல்லுகிறபடியை அந்யாபதேசத்தாலே பேசிச்சொல்லுகிற * வாயுந்திரையுகளிலர்த்தத்தை "வாயுந்திருமால்" இத்யாதியாலே யருளிச்செய்கிறார்.

(வாயுந்திருமால்மறையநிற்க) அநுபவ யோக்யமாம்படி கிட்டுகையே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற ஶ்ரிய:பதியானவன், போகஸாத்ம்யஹேதுவாக விஶ்லேஷித்து அத்ருஶ்யனாய்நிற்க. கீழே "மைந்தனை மலராண்மணவாளனை" என்றத்தையநுபாஷித்தபடி. "நீயுந்திருமாலால்" என்றதாகவுமாம். "மணியைவானவர் கண்ணனைத்தன்னதோரணியை" என்று - மேன்மையும், நீர்மையும், வடிவழகுமுடையவன் விஶ்லேஷிக்கையாலே. (ஆற்றாமைபோய் விஞ்சிமிக்கப்புலம்புதலாய்) "ஆராதகாதல்" என்னும்படி விஶ்லேஷவ்யஸநமானது கைகழியப்போய்மிக்கு, "ஸீதே தஶ்ரு தஸ்வஸ்ரா: விதராஹீநோ விலக்ஷண" (ஸீதேம்ருதஸ்தேஶ்வஸுர:பித்ராஹீநோஸிலக்ஷ்மண) என்னும்படி, "எம்மேபோல்நீயும்" என்றுபலகாலுஞ்சொல்லும்படி மிக்கப்ரலாபமாய். (ஆயவறியாதவற்றோடணைந்தழுதமாறன்) அசேதநங்களாகையாலே தம்முடையதுஃக்கத்தை யாராயவறியாதவற்றைக் கிட்டக்கட்டிக்கொண்டு "ஆற்றாமைசொல்லியழுவோமை" என்றுஸமதுஃகிகளாக அழுத ஆழ்வார். "காற்றுங்கழியுங்கட்டியழ" எனறாறிறே. (செறிவாரைநோக்குந்திணிந்து) அநந்யப்ரயோஜநராய் அந்தரங்கமாக ஆஶ்ரயிக்குமவர்களை த்ருடமாகக்கடாக்ஷிப்பர். தம்மைப்போலே அசேதநங்களைக் கட்டிக்கொண்டழாமல் பகவத்ஸம்ஶ்லேஷமுண் டாயாநந்திக்கும்படி கடாக்ஷித்தருளுவர். *

இரண்டாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி - கக—பாட்டு - கஉக.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

இரண்டாம்பத்து.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

திண்ணன்வீடு-ப்ரவேஶங்கள்.

ஆருயிரப்படி.

(திண்ணன்வீடு) இப்படி ப்ரஸ்துதமானஸர்வேஶ்வரத்வத்தை, தம்முடைய ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே ஸஹேதுகமாக வுபபாதிக்கிருர்......*

பன்னீராயிரப்படி.

இரண்டாந் திருவாய்மொழியில், கீழுக்தமான போக்யத்வத்தினுடைய நிரதிஶபத்வாபாதகமாய், " மாவாய்பிளந்த " என்று தொடங்கிக் கீழ்ப்ரக்ருதமான ஸௌலப்யத்துக்கும் ஸ்வாமித்வத்துக்கும் ப்ரகாஶகமான மநுஷ்யத்வேபரத்வத்துக் குபபாதகமான ; அவதார தஶையிலு மவனுடைய ஸர்வநிர்வாஹகத்வத்தையும், அநிஷ்டநிவ்ருத்திஷ்டப்ராப்தி ஹேதுத்வத்தையும், ஸர்வாதிகத்வத்தையும், ஸர்வப்ரகாரஸமாராத்யதையையும், ஆதித்யஸஂசமான புண்டரீகாக்ஷத்வத்தையும், ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்தமான அர்ணவஶாயித்வத்தையும், அகடித கடநாஸாமர்த்யத்தையும், ஸர்வப்ரகாரரக்ஷகத்வத்தையும், ஜரஜ்ஜர்மாதி ஹேதுத்வத்தையும், ஸர்வதேவதாஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தையு மருளிச்செய்து, ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் ஸர்வஸுலபனான ஈஶ்வரனுடைய போக்யத்வவர்த்தகமான உத்துங்கலலிதத்வத்தை யுபபாதிக்கிருர்..*

ஈடு.

கீழ்த்திருவாய்மொழியில் இவர்க்குப் பிறந்தஆற்ருமைபேச்சுக்கு நிலமன்றிறே, " கடல்வெதும்பினுல் விளாவநீரில்லை " என்னுமாபோலே. " ஆற்ருமையோடேமுடிந்துபோமித்தனை " என்றிருந்தார் ; அநந்தரமவன்வந்து முகங்காட்டினவாறே ஆற்ருமை புக்கவிடங்கண்டிலர் ; " இதுக்கடி என் " என்று பார்த்தாராய்ந்தவாறே, இதரவிஷயங்களினுடைய லாபாலாபத்தளவல்லாத விஷயவைலக்ஷண்யமாயிருந்தது - பிரிந்தபோதுதன்னையொழிய வேருென்றுதோற்ருதபடியாய், கலந்தபோதும் தன்னையொழிய மற்ருென்று தோற்ருதபடியான விஷயவைலக்ஷண்யமாயிருந்தது ; " இதுக்கடி என் " என்றுபார்த்தார், ஸமஸ்தகல

யான குணத்மகனுகையாலேயா யிருந்தது ; “ இதுதனக்கடிஎன் ” என்று பார்த்தவாறே, ஸர்வேஶ்வரனுகையாலேயா யிருந்தது, “ உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் ” என்றால், “ அயர்வறுமமரர்களதிபதி ” என்றிறேதோற்றுவது ; ஆக, இங்ஙனே ப்ராஸங்கிகமாக ப்ரஸ்துதமான ஈஶ்வரத்வத்தை யநுஸந்தித்து, அத்தை யருளிச்செய்கிறார். “ கீழே ‘மூவாமுதல்வா’ என்றுகாரணத்வம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே, அந்தக்காரணத்வத்தை யுபபாதிக்கிறார் ” என்றுபணிக்கும்பிள்ளான். முதற்றிருவாய்மொழியிலுஞ் சொல்லிற்றில்லையோ ஈஶ்வரத்வமென்னில்; “ ஒருகாற்சொன்னேம் ” என்று கைவாங்கியிருக்கவல்லரல்லரிவர், ஒருகாற்சொல்லிற்றென்று கைவாங்கலாம்விஷயமன்று அது. இனித்தான் பகவத்விஷயத்தில புநருக்தி, தோஷாயவாகாது; ஒருகுணத்தையே யெல்லாக்காலமுமநுபவிக்கவல்லாரொருவரிவர்; ஒருகுணந்தன்னையே “இதுக்குமுன்பநுபவிப்பித்தது இக்குணம்” என்றுதோற்றுதபடி க்ஷணந்தோறும்புதுமை பிறப்பித்தநுபவிப்பிக்கவல்லானொருவன் அவன்; *பயிலாநிற்கச்செய்தேயிறே பண்டிவரைக்கண்டறிவதெவ்வூரில் யாமென்பது; ஆகையிறே ஏகவிஷயமே நித்யப்ராப்யமாகிறது ; இவர்தாமும், “ எப்பொழுதும் நாள் திங்களாண்டூழி யூழிதோறு மப்பொழுதைக்கப்பொழு தென்னாராவமுதம் ” என்னாநின்றார். ஆனாலு மிதுக்கு வாசியுண்டு, முதற்றிருவாய்மொழியிலே - பரத்வஞ்சொல்லாநிற்கச்செய்தே, அது ஸ்வாநுபவமாயிருக்கும்; அந்தப்பரத்வந்தன்னையெல்லார்க்கு மநுபவிக்கலாம்படி பிறர்நெஞ்சிலே படுத்துகிறாராகையால் பரோபதேஶத்தாலே பரத்வாநுபவம்பண்ணுகிறார் ; அங்கு - அந்வயமுகத்தாலே பரத்வஞ்சொன்னார், அந்வயவ்யதிரேகங்களிரண்டாலும் பரத்வஞ்சொல்லுகிறாரிங்கு ; அங்கு- ஶ்ருதிச்சாயையாலே சொன்னார், இங்கு - இதிஹாஸபுராணப்ரக்ரியையாலே சொல்லுகிறார் ; அங்கு - பரத்வத்திலேபரத்வம், இங்கு - அவதாரத்திலேபரத்வம்...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

திண்ணன்வீடுப்ரவேஶ, “ கீழோடிதுக்கு, ப்ராஸங்கிக ஸங்கதியும், ஸாக்ஷாத்ஸங்கதியுமென்று த்வேதாஸங்கதி ” என்று திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம் ப்ராஸங்கிகஸங்கதிமாஹ (கீழ்த்திருவாய்மொழியிலித்யாதி, ப்ரஸ்துதமான ஈஶ்வரத்வத்தை யநுஸந்தித்து அத்தையருளிச்செய்கிறு ரென்னுமளவும்) கீழே “ மூவாமுதல்வா ” இத்யாதி வாக்யத்தாலே ஸாக்ஷாத்ஸங்கதிঃ. “ ப்ராஸங்கிக ” (ப்ராஸங்கிகம்) என்றதுக்குபாவம்-ஈஶ்வரன் ஸாத்ம்யபோகப்ரதனுகையாலே, முந்துறத் தன்னுடைய ஈஶ்வரத்வத்தை யநுபவிப்பித்துப்பின்னை * ஊனில் வாழுயிரிலே தன்னை யநுபவிப்பிக்கிறுனென்று. வெதும்பினல்-உஷ்ணமானல். (இதுக்கடி) அவன்பிரிந்தபோது “ முடிந்துபோமித்தனை ” என்றிருக்கையும், அவன்

முகங்காட்டினலாற்றுமை தெரியாமையுமாகிற இதுக்கடியென்றபடி. கீழ்வாக்ய விவரணம் (பிரிந்தபோதித்யாதி) இதுக்கடி - இந்த வைலக்ஷண்யத்துக்கடி. வைலக்ஷண்யத்துக்கடி குணங்களென்றது - “ குணைர்விருருசேராமோ தீப்தஸ்ஸூர்ய இவாம்சுபி: ” (குணைர்விருருசேராமோதீப்தஸ்ஸூர்யஇவாம்சுபி:) என்றத்தைப்பற்ற. இதுதனக்கடி - ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகத்வத்துக்கடி. ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகத்வத்துக்கடி. ஸர்வேஶ்வரத்வமென்று தோற்றுமோ வென்ன (உயர்வறவித்யாதி) “ ‘ குணைர்விருருசேராம: ’ (குணைர்விருருசேராம:) இத்யாதிகளாலே பெருமாள்குணங்களைச் சொல்லிக் கொடுவந்து, கீழ்ச்சொன்ன குணங்களுக்குஹேதுவாக, ‘ ஸஹிதேவைருதீர்ணஸ்ய ’ (ஸஹிதேவைருதீர்ணஸ்ய) இத்யாதியாலே யீஶ்வரத்வஞ்சொல்லிற்றிறே ” என்றருளிச்செய்வர். “ ஈஶ்வரத்வத்தையநுஸந்தித்து ” என்றவநந்தரம் - பராநர்த்தாஸஹிஷ்ணுவாகையாலே, தேவதாந்தரபரத்வபுத்தியாலே யநர்த்தப்படுகிற ஸம்ஸாரிகளுக்கு அத்தைநிவர்த்திப்பிக்கைக்காக “ பகவத்பரத்வத்தை யுபதேசிப்போம் ” என்றுபார்த்து (அத்தையருளிச்செய்கிறுர்) என்றுசிலகூட்டிநிர்வஹிப்பது.

ஸாக்ஷாத்ஸங்கதிமாஹ (கீழேமூவாவித்யாதி)

கீழ்வாக்யத்வயத்தாலும் பரிஹாரத்வயமருளிச்செய்து, த்ருதீயபரிஹாரமாஹ (இனித்தானித்யாதி) “ ப்ரஸாத்யாம் ப்ரதிஜ்ஞாயாம் ப்ரலாபேதர்ஜனே பிவா । பயே சவிஸ்மயே சைவ பௌந: புந்யம் நதுஷ்யதி: ” (ப்ரஸாயாம் ப்ரதிஜ்ஞாயாம்ப்ரலாபேதர்ஜநேபிவா । பயேசவிஸ்மயேசைவபௌந:புந்யமலங்க்ருதி:) என்றதில் பகவத்பரத்வ ப்ரதிஜ்ஞாபரமாகையாலே புநருக்திதோஷமில்லை. “ ஒருகாற்சொன்னேமென்று ” இத்யாதி வாக்யத்வயத்தையும் அடைவேவிவரிக்கிறுர் (ஒருகுணத்தையேயித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) இந்தவாக்யத்வயமும் - அந்தவாக்யத்வயத்துக்கு விவரணமாயிருக்கச்செய்தே, அதிற்சொன்னஅர்த்தத்வயத்திலேயும் க்ரமேண ஹேதுபரமாயிருக்கிறது. யத்வா, உபதேஷ்ட்ருஸ்வபாவத்தாலும், உபதேஶ்யஸ்வபாவத்தாலும், அநுபாவ்ய ஸ்வபாவத்தாலும்,அநுபவித்ருஸ்வபாவத்தாலும்,அநுபாவயித்ருஸ்வபாவத்தாலும்,புநருக்திதோஷாயஅன்றென்கிறுர் (ஒருகாற்சொன்னேமென்றுதொடங்கி க்ரமேண அஞ்சுவாக்யத்தாலே) அப்படி க்ஷணந்தோறும் புதியதாயிருக்குமோவென்ன (பயிலாநிற்கவித்யாதி) பயிலாநிற்கச்செய்தே - பரிசயம்பண்ணுநிற்கச்செய்தே. (பண்டித்யாதி) திருமொழி. பண்டிவனைக்கண்டறிந்த தெவ்வூரிலேநாமென்கை. அவ்விஷயமிவர்க்கு மப்படியிருக்குமோவென்ன (இவர்தாமுமித்யாதி) (எப்பொழுதுமித்யாதி) எல்லாக்ஷணம், எல்லாநாள், எல்லாமாஸம், எல்லாவாண்டு, எவ்வகைப்பட்ட ஊழியூழிதோறுமான அவ்வோவவ்வோகாலங்களிலே யெனக்கு அத்ருப்திகரமான அம்ருதமானவனேயென்கை.

ஆக, கீழ்பௌநருக்த்யத்தை அப்யுபகம்யவாதத்தாலே பரிஹரித்து, அநப்யுபகம்யவாதத்தாலே பரிஹரிக்கிறுர் (ஆனுலுமித்யாதி) இதுக்கு - இத்திருவாய்மொழிக்கு. ஆனுலும் - ஈஶ்வரத்வஞ்சொன்னுலும். வாசியுண்டு - விசேஷமுண்டு. வாசியை நாலுவிதமாகக்காட்டுகிறுர் (முதற்றிருவாய்மொழியிலித்யாதி) அந்வயவ்யதிரேகங்களிரண்டாலுமென்றது “ நங்கண்ணன்கண்ணல்லதில்லையோர் கண்ணே ” என்றத்தைப்பற்ற. ஶ்ருதிச்சாயை - ஸாமாநாதிகரண்யம். இதிஹாஸ

புராணப்ரக்ரியை - வையதிகரண்யம். இதிஹாஸபுராண ப்ரக்ரியையாலேயென்றது - "க்ருஷ்ணவஹ்நிஶோகா நாஶு துதீரவிவாவஹ்யஃ," (க்ருஷ்ணஏவ ஹிலோகாநாமுத்பத்திரபிசாப்யஃ,) "மாபாவம்விடவரற்குப்பிச்சைபெய்" இத்யாதியைப்பற்ற. பரத்வத்திலே பரத்வமென்றது - "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்றத்தைப்பற்ற. அவதாரத்திலே பரத்வமென்றது - "கண்ணன்" என்றத்தைப்பற்ற.............................*

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

திண்ணன்வீடுமுதன்முழுதுமா
யெண்ணின்மீதியனெம்பெருமான்
மண்ணும்விண்ணுமெல்லாமுடனுண்டநங்
கண்ணன்கண்ணல்லதில்லையோர்கண்ணே.

ஆறுயிரப்படி.

மோக்ஷாத்யஶேஷபுருஷார்த்தப்ரதனாய், வாங்மநஸாபரிச்சேத்ய கல்யாணகுணங்களை யுடையனாய், எனக்கு ஸ்வாமியாய், ஸர்வாத்ம ஸம்ரக்ஷகனாயிருந்த வண்டுவரைப்பெருமாளே இஜ்ஜகத்தி லீஶ்வரன்; மற்றீஶ்வரனில்லை; இதிலொரு ஸம்ஶயமில்லை யென்கிறார்... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

முதற்பாட்டில், க்ருஷ்ணனே ஸர்வநிர்வாஹகனென்கிறார்.

திண் - திண்மையையுடைத்தாய். நன் - விலக்ஷணமான. வீடு - மோக்ஷம். முதல் - முதல். முழுதுமாய்-ஸகலப்ரயோஜநநிர்வாஹகனாய். எண்ணின்மீதியன்-நினைவுக்கவ்வருகான அபரிச்சிந்நஸ்வபாவனாய். எம்பெருமான் - இம்மேன்மையைக்காட்டி யென்னையடிமைகொண்ட ஸ்வாமியாய். மண்ணும் - பூமியும். விண்ணும்-ஊர்த்வலோகமும். எல்லாம் - ஒன்றொழியாமல். உடன்-தாரதம்யமில்லாதபடி ஏகோத்யோகத்திலே. உண்ட-வயிற்றிலேவைத்துநோக்கின. நங்கண்ணன்-க்ருஷ்ணனாயவதரித்து நமக்கே தன்னைத்தந்தஸுலபனே. கண் - ஜகத்துக்குநிர்வாஹகன். அல்லது-அல்லது. ஓர்-ஒரு. கண்-நிர்வாஹகவஸ்து. இல்லை-இல்லை.

கண்-கணகண். திண்ணனென்றது-நிஶ்சிதமென்றுமாம். ....*

ஈடு - முதற்பாட்டு.

இத்திருவாய்மொழியிற்சொல்லுகிற பரத்வத்தை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்கிறார்.

(திண்ணன்வீடு முதன்முழுதுமாய்) திண்ணனென்றது - திண்ணமென்றபடி. அதாவது த்ருடமென்றபடி. த்ருடமானவீடென்று-நித்யவிபூதிக்கு விஶேஷணமாய், தாத்பர்யமாவது - * ஆவிர்ப்பாவதிரோபாவஜந்மநாஶவிகல்பங்களென்னுமவையில்லாமையாலே கர்மநிபந்தநமாகவருமழிவில்லையென்கை. ஐச்சமாகவரும்விகாரங்களுண்டானால் தோஷாயவுமன்று, அதுஅழிவாயுந்தோற்றுதிறே. ஏதேனுமாக ஸம்ஸாரவிபூதியிற்போலே கர்மநிபந்தநமாக வருமவையில்லையென்கை. திண்ணிதானநித்யவிபூதிதொடக்கமான எல்லாவிபூதியையுமுடையனாய். அன்றியே, "திண்ணம்" என்கிற இத்தை விட்டுவைத்து, வீடுமுதல் முழுதுமாய்-மோக்ஷப்ரப்ருத்யஶேஷபுருஷார்த்தப்ரதனாயென்னவுமாம். (எண்ணின்மீதியன்) அஸங்க்யேயமான கல்யாணகுணத்தையுடையவன். கீழ் - விபூதிபரமானபோது, எண்ணின்மீதியனென்றது-குணபரமாகிறது; கீழ்-குணபரமானபோது. எண்ணின்மீதியனென்றவிடம்-விபூதிபரமாகிறது. வீடுமுதல் முழுதுமாயென்றபோது-மோக்ஷப்ரதத்வத்தையே நினைத்ததாகில், எண்ணின்மீதியனென்றவிடம்-அநுக்தமான குணங்களைச்சொல்லுகிறது. எண்ணின்மீதியனென்றவிடம்-எண்ணுக்குமேலாயுள்ளானென்றபடி. குணங்களாலேயாதல்,விபூதியாலேயாதல்வந்த அபரிச்சேத்யஸ்வபாவதையைச்சொல்லுகிறது. (எம்பெருமான்) குணவிபூதிகளையுடையனாயிருக்கிறஇருப்பைக்காட்டி யென்னையெழுதிக்கொண்டவன். (மண்ணுமித்யாதி) இப்படி யிவற்றையுடையனாய், உடைமைநோவுபடவிட்டிருக்கையன்றிக்கே, ப்ரளயாபத்திலே வயிற்றிலேவைத்து நோக்குமென்கிறார். பூம்யந்தரிக்ஷாதிகளை வெள்ளங்கொள்ளப்புக, எடுத்து வயிற்றிலேவைக்கிறவிடத்திலொன்றும் பிரிகதிர்ப்படாமே, ஏககாலத்திலேவைத்து ரக்ஷித்தநங்கண்ணன். (உடனுண்ட) ரக்ஷணமவனுக்கு தாரகமாகையாலே - "உண்ட" என்கிறது. இல்லையாகில், காக்கும் என்னவமையும். க்ருஷ்ணனோ பின்னை ஜகத்தைவிழுங்கினானென்னில் ; ஆம், க்ருஷ்ணனே; * அங்காந்திடவைமேழுங்கண்டாளிறே யசோதை. ஆகையாலே ஸர்வரக்ஷகனான க்ருஷ்ணனே ஜகத்துக்கு த்ருஷ்டி ; "க்ருஷ்ண ஏவ ஹி லோகாநாமுத்பத்திரபி சாப்யய: | க்ருஷ்ணஸ்ய ஹி க்ருதே" (க்ருஷ்ணஏவஹிலோகாநாமுத்பத்திரபிசாப்யய: | க்ருஷ்ணஸ்யஹிக்ருதே) என்கிற ப்ரமாணப்ரஸித்தியிருக்கிறபடி. (அல்லதில்லையோர்கண்ணே) இவ்வர்த்தத்தையொழிய ரூபத்தைக்கொண்டுபோய், "பீலிக்கண்" என்று வ்யவஹரியாநின்றதிறே ; அதுக்குங்கூசவேண்டும்படியிருக்கும்.

மாலைக்கண்ணென்றிருப்பார்க்கு அல்லாததெல்லாம் மாலைக்கண்ணாய்த்தோற்றுமிறே. இதுதிண்ணம் - த்ருடம். "ஸத்யம்ஸத்யம்" (ஸத்யம்ஸத்யம்) என்னுமாபோலே. நங்கண்ணன் கண்ணென்கையாலே-

அந்வயத்தாலே பரத்வஞ்சொன்னார் ; அல்லதில்லையென்கையாலே - வ்யதிரேகத்தாலே பரத்வஞ்சொன்னார்... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (திண்ணனித்யாதி) திண்ணமென்றபடியென்றது - " மனக்கனுழறிவரும் " என்கிற ந்யாயத்தாலே. ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே ப்ரதமேம்ஸே, " [illegible] " (ததேததக்ஷயந்நித்யம்ஜகந்முநிவராகிலம் | ஆவிர்ப்பாவதிரோபாவஜந்மநாஸவிகல்பவத்) " [illegible] " (அம்ருதம்ஸாஸ்வதம்நித்யமநந்தம்பரமம்பதம் | ஸாத்தஸத்த்வமயம்திவ்யமக்ஷரம்ப்ரஹ்மணஃபதம்) இத்யாதிகளையுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (தார்ட்யமாவதாவிர்ப்பாவேத்யாதி) அவிர்ப்பாவதிரோபாவங்களென்று - ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டியையும், ஸமஷ்டி ஸம்ஹாரத்தையுஞ்சொல்லி ; ஜந்மநாஸங்களென்று - வர்த்தமாநோத்பத்திநாசங்களைச்சொல்லுதல்; ஆவிர்ப்பாவதிரோபாவ ரூபஜந்மநாஸங்களென்னுதல். ஆவிர்ப்பாவம் - தோற்றுகை. திரோபாவம் - மறைகை. விமாநகோபுர மண்டபாதிரூபேண பரிணாமமுண்டாயிருக்க, " இல்லை " என்கிறதென்னென்ன (கர்மநிபந்தநேத்யாதி) அங்கும்பரிணாமமுண்டேயென்ன (ஐச்சமாகவித்யாதி) அழிவாய்த்தோற்றுவிட்டாலும் விகாரமுண்டேயென்ன (ஏதேனுமித்யாதி) ஸப்தார்த்தம் (திண்ணிதானவித்யாதி) இவ்வர்த்தத்தில், " முழுதமாய் " என்றது - லீலாவிபூதியைச்சொல்லுகிறது ; " ஆய் " என்ற ஸாமாநாதிகரண்யம் - நிர்வாஹ்யநிர்வாஹகபாவேந. (மோக்ஷேத்யாதி) ஐஸ்வர்யகைவல்யாத்ய ஸேஷபுருஷார்த்த ப்ரதனென்றபடி. இத்தால் - ஔதார்யகுணத்தைச்சொல்லிற்றாய், இது - மற்றகுணங்களுக்கு முபலக்ஷணமாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களை யுடையவனென்றபடி. " ஆம் " என்றஸாமாநாதிகரண்யம் - ப்ரதாத்ருப்ரதேயபாவேந.

ஔநருக்த்யம் வாராமற்பரிஹரிக்கிறார் (கீழ்விபூதியித்யாதி) (குணபரமாகிறது) ஸமஸ்தகுணபரமாகிறது. (கீழ்குணபரமானபோது) புருஷார்த்தப்ரதத்வம் - குணாந்தரங்களுக்கு முபலக்ஷணமென்று தாத்பர்யம். (மோக்ஷப்ரதத்வத்தையே) மோக்ஷப்ரதத்வமாத்ரத்தையே. அதாவது - ஔதார்யகுணமாத்ரத்தையே சொல்லிற்றாகிலென்றபடி. மோக்ஷபதம் - புருஷார்த்தமாத்ரோபலக்ஷணம். ஆக, " திண்ணன் வீடு " இத்யாதிக்கு மூன்றர்த்தம். அதாவது - " திண்ணன்வீடு " இத்யர்தியாலே - உபயவிபூதியையும், " எண்ணின்மீதியன் " என்று - குணங்களையுஞ்சொல்லுதல்; யத்வா, " திண்ணன்வீடு " இத்யாதியாலே - மோக்ஷபுருஷார்த்தப்ரதத்வரூபௌதார்யாதி குணங்களைச்சொல்லி, " எண்ணின்மீதியன் " என்று - உபயவிபூதியையுஞ்சொல்லுதல்; அன்றிக்கே, " திண்ணன்வீடு " இத்யாதியாலே - ஔதார்யாதிகுணமாத்ரத்தையேசொல்லி, " எண்ணின்மீதியன் " என்று - அநுக்தங்களான குணங்களைச்சொல்லுதலென்று. ஏகஸப்தத்துக்கேகினைத்தவகைகளெல்லாஞ் சொல்லக்கூடுமோவென்ன ; ஸாமாந்யஸப்தமாகையாலே கூடுமென்கிறார் (எண்ணின்மீதியனென்றவிடமித்யாதி) கீழ்வாக்யவிவரணம் (குணங்களாலேயித்யாதி)

"மண்ணும்" இத்யாதிக்கவதாரிகை (இப்படியித்யாதி) "எல்லாம்" என்றதுக்கர்த்தம் (ஒன்றும்பிரிகதிர்ப்படாமேயென்று) "உடன்" என்றதுக்கர்த்தம் (ஏககாலத்திலேயென்று) பிரிகதிர்ப்படாமே - தப்பிப்போகாதே. ரக்ஷித்தவன் என்னுதே, "உண்ட" என்கிறதென்னென்ன (ரக்ஷணமித்யாதி) தாரகமானுலாயிற்று - "உண்ட" என்னவடுப்பதென்றுகருத்து. (காக்குமென்னவமையும்) "கண்ணன்கண்" இத்யாதிக்கு இதுவே ஹேதுவாகப் போருமிறேயென்றுகருத்து. (ஐயநாவழித்தாளுக்கங்காந்திடவையமேழுங்கண்டாள்பிள்ளைவாயுளே) பெரியாழ்வார்திருமொழி. ம்ருதுவான திருநாக்குவழித்த யசோதைக்கதுக்குடலாகவாயைத்திறக்க, லோகங்களேழையும் பிள்ளையுடையவாய்க்குள்ளே கண்டாளென்கை. த்ருஷ்டி-நிர்வாஹகன். "எம்பெருமான்" என்றிருக்க, "நம்" என்கிறதென்னென்ன; அது ப்ரஸித்திபரமென்கிறூர் (க்ருஷ்ண ஏவஹீத்யாதி) மஹாபாரதேராஜஸூயேபீஷ்ம:, "𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌏𑌵 𑌹𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌃 । 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍" (க்ருஷ்ணஏவஹி லோகாநாமுத்பத்திரபி சாப்யய: க்ருஷ்ணஸ்யஹிக்ருதேபூத மிதம்விஸ்வம்சராசரம்) இத்தால்-"உண்ட" என்றதுக்கு - அவாந்தர ப்ரளயாபத்ரக்ஷண விவக்ஷயா, மஹாப்ரளயாபத்ரக்ஷண விவக்ஷயாச பாவத்வயம் ஸூசிதம்.

"ஓர்" என்றதுக்குபாவம் (இவ்வர்த்தத்தையித்யாதி) (இவ்வர்த்தத்தையொழிய) "கண்" என்று - ரக்ஷகமென்னுமிவ்வர்த்தத்தையொழிய. அதாவது-தர்ஶநஸாதநமான சக்ஷுரிந்த்ரியஸ்த்தாநமான கோளகத்தையிறே-"கண்" என்கிறது, தாத்ருஶநிர்வாஹகத்வமில்லாமலிருக்கவும் "பீலிக்கண்" என்று ப்ரயோகிக்கிறதிறே கிஞ்சிதாகாரஸாத்ருஶ்யத்தாலே; அங்ஙனுமிங்குச் சொல்லவொண்ணுது அத்யந்தவைஸாத்ருஶ்யத்தாலே; கிஞ்சிந்நிர்வாஹகத்வமும் ததநிமென்றபடி. பீலிக்கண்ணென்கிறது-மயிற்றோகையிலுண்டானவை. அதுக்கும்-ஶப்தமாத்ரத்துக்கும். கண்-ரக்ஷகன். ப்ரஹ்மாதிகளையும் லோகத்திலே ரக்ஷகராக வ்யவஹரிக்கிறுர்களேயென்ன. (மாலையித்யாதி) மாலைக்கண்ணென்றிருப்பார்க்கு - ஸர்வேஶ்வரனை "ரக்ஷகன்" என்றிருப்பார்க்கு. (மாலைக்கண்ணுய்த்தோற்றுமிறே) ராத்ரியில் பதார்த்ததர்ஶநாக்ஷமமான சக்ஷுஸ்ஸுபோலே அரக்ஷகமென்றே தோற்றுமென்றபடி.

ஸம்வாதம் (ஸத்யம்ஸத்யமித்யாதி) ஐதிஹாஸிகபௌராணிகவசநம் "𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌭𑍁𑌜𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌵𑍇𑌦𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍" (ஸத்யம்ஸத்யம்புநஸ்ஸத்ய முத்த்ருத்யபுஜமுச்யதே। வேதஶாஸ்த்ராத்பரந்நாஸ்திநதைவம்கேஶவாத்பரம்) "அந்வயவ்யதிரேகங்களிரண்டாலும் பரத்வஞ்சொல்லுகிறுரிங்கு" என்று ப்ரவேஶத்திற்சொன்ன வர்த்தத்தைக்காட்டுகிறூர் (நங்கண்ணன்கண்ணித்யாதி) (அந்வயத்தாலேயிதி) வாக்யபேததாத்பர்யம். அல்லது-தத்வ்யதிரேகேண. ஓர்கண்-ஒருநிர்வாஹகன்.

திண்ணன்வீடித்யாரப்ய, நங்கண்ணன்கண்; அல்லதோர்கண்ணில்லையே இத்யந்வய:. யத்வா, வீடுமுதலித்யாரப்ய, அல்லதோர் கண்ணில்லையே; திண்ணம் இத்யந்வய:...*

இரண்டாம்பாட்டு.

ஏபாவம்பரமேயேழுலகு
மீபாவஞ்செய்தருளாலளிப்பாரார்
மாபாவம்விடவரற்குப்பிச்சைபெய்
கோபாலகோளரியேறன்றியே.

ஆறாயிரப்படி.

(ஏபாவம்) இஜ்ஜகத்துக்கு வேறுரக்ஷகனில்லையோவென்னில்; " நஹிபாலநஸாமர்த்ய ம்ருதேஸர்வேஸ்வரம்ஹரிம் " (நஹிபாலநஸாமர்த்ய ம்ருதேஸர்வேஸ்வரம்ஹரிம்) என்றுகொண்டு, ருத்ரனுடையமஹா பாபத்தைப்போக்கி அவனைரக்ஷித்தருளின பரமகாருணிகனுயிருந்தகோ பாலகோளரியேறன்றி, இந்தஸர்வலோகங்களினுடையபாபத்தைப்போ க்கி ரக்ஷிப்பாருளரோ ; ரக்ஷிக்கவல்லார்தானுளரோ ; இது உபபாதிக்க வேணுமோ வென்கிறுர்.. *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அநிஷ்ட நிவ்ருத்திக்கு மிஷ்டப்ராப்திக்கும் ஹேது, க்ருஷ்ண னென்கிறுர்.

மா - அறப்பெரியதான. பாவம் - குருபாதகம். விட - விட்டுப்போம்படி. அரற்கு - ருத்ரனுக்கு. பிச்சைபெய் - பிக்ஷாப்ரதாநம்பண்ணினவனுய். கோபால கோள் - கோபகுலத்திற்பிறந்தார்க்குள். அரியேறு-ஸிம்ஹஸ்ரேஷ்ட்டமானக்ருஷ் ணன். அன்றியே - அன்றி. ஏழுலகும் - ஸர்வலோகத்தையும். ஈபாவஞ்செய்து - நஸித்தபாபத்தையுடைத்தாம்படிபண்ணி. அருளால் - தன்க்ருபையாலே. அளிப் பார் - அபிமதங்களைக்கொடுத்து ரக்ஷிப்பார். ஆர் - ஆர். ஏபாவம் - என்னபாவமி ருந்தபடி. பரமே - இவனுடைய ஸர்வாதிகத்வஞ்சொல்லுதல் நமக்குபரமாவதே. ஏஎன்று - வெறுப்பைக்காட்டுகிறது..*

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

" அல்லதில்லை " என்று நீர்சொல்லுவானென், ப்ரஹ்ம ருத்ரர்க ளு மீஸ்வரர்களாக அவர்களுக்கும் சிலப்ரமாணங்களுண்டாயன்றோபோ ருகிறதென்னில்; அவர்கள்நிலைகளை யாராய்ந்துபார்த்தால், தலையறுப்பா ர் சிலரும், அறுப்புண்டுநிற்பார் சிலரு மாகாநின்றுர்கள் ; அவர்களாபத் தைப்போக்கி ரக்ஷியாநின்றுனிவன் ; அவர்களோ இவனே ஈஸ்வரனெ ன்கிறுர்.

ஏ என்றது - ஓ வென்றபடி. விஷாதாதிஶயஸூசகமிருக்கிறபடி. (ஏபாவம்) ரத்நகரீஷங்களுக்கு வைஷம்யஞ் சொல்லவேண்டுவதே !, சேதநர் மந்தமதிகளாய் பகவத்பரத்வமுபபாதிக்கவேண்டுவதே ! என்னு

யின்னுப்பாலே, என்னே! பாவமென்கிருர். (பரமே) பகவத்குணநுபவம்பண்ணுகையொழிய இது நமக்கு பரமாவதே. இதுநமக்கு ஸாத்யமாய் வந்துவிழுவதே. (ஏழுலகும்) ஏழுலகங்களிலு முண்டான சேதநர் இருந்ததே குடியாக பாபங்களைக் கூடபூரிக்க. (ஈபாவஞ்செய்து) பாபமானது ஈயும்படியாகச்செய்து. அழியும்படியாகப் பண்ணி. இதுதான் சேதநரர்த்திக்க, செய்கையன்றிக்கே (அருளால்) நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே. (அளிப்பாரார்) இவர்களை யிரக்ஷையாலே தடவிரக்ஷிப்பாரார்.

இவர்கள்பண்ணின பாபம் அவனருளாலே போக்கில் போமத்தனையல்லது, தாங்கள் ப்ராயஸ்சித்தம்பண்ணிப் போக்குகையாவது- அவற்றை வர்த்திப்பிக்கையிறே. அளிப்பானிவன் என்னுதே, ஆர்என்கிறது- அவர்களுக்கும் ஸத்வந்தலையெடுத்தபோது, “ நீர்சொல்லுகிறவனே ” என்றிசையவேண்டும் ப்ரஸித்தியாலே ; “ வாவநஸ்ஸ்வலோகா நாம்ஸ்வெவ ” (பாவநஸ்ஸர்வலோகாநாம்த்வமேவ) “ நஹிவாலநஸாமர்த்ய்ரேதே ” (நஹிபாலநஸாமர்த்த்யம்ருதே.)

அவன் ஸர்வவிஷயமாகப் பண்ணின ரக்ஷணங்கிடக்கிடீர், தந்தாங்கால் தாந்தாம்நீட்டி முடக்கவல்லரா யிருக்கிறவர்களுமோரோரளவுகளிலே ஆப்ந்நராஞல் அவற்றைப்போக்கி ரக்ஷிக்கும்படியைப் பார்க்கலாகாதோவென்கிருர் (மாபாவம்விட) ஆனைக்குந்தனக்குத் தக்க வாதமிறே. அல்லாதாரில் ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகளாலே ஓராதிக்யமுண்டிறே அவனுக்கு; அவற்றைக்கொண்டு லோககுருவுமாய்த் தனக்குப் பிதாவுமாயிருக்கிறவன்றலையை யறுத்துப் பாதகியாய்நின்ருன், “ வாமாங்குஷ்டநகாக்ரேண சிந்நம் தஸ்யஸிரோமயா ” (வாமாங்குஷ்ட்டநகாக்ரேணச்சிந்நம்தஸ்யஸிரோமயா) என்கிறபடியே. மஹாபாபமானது விடும்படியாக.

(அரற்குப்பிச்சைபெய்கோபாலகோளரியேறு) அவன்ருன் ஸம்ஹர்த்தாவான வேஷத்தோடே அதிகாரங்குலையாதேநின்று பாபத்தை விளைத்துக்கொள்ள, இவனவனுக்கு துஃகநிவர்த்தகனுயிற்று அங்கேயிங்கே யாவிர்ப்பவித்துத் திரிகிறவிடத்திலேயாயிற்று. இவர்களெத்தனையேனுமுயரநின்ருலு மார்த்தத்தையேசூழ்த்துக்கொள்ளுமித்தனை, அவனெத்தனையேனுந்தன்னைத் தாழவிட்டாலும் ரக்ஷகனுமென்கையுஞ்சொல்லுகிறது. கோபாலருடைய மிடுக்கை யுடைத்தான ஸிம்ஹபுங்கவமென்றபடி. (கோபாலகோளரியேறு) கோளென்று - மிடுக்காதல், ப்ரதிபக்ஷத்தைக்கொள்ளுமென்னுதல். நித்யஸூரிகளுக்கு நியந்தாவானவன்இடையருக்கு நியாம்யமாகப்பெற்றமேனுணிப்பு. கர்மவஸ்யராயாபந்நரான்விவர்களை “ ஈஸ்வரர்கள் ” என்போமோ, ஆபத்துக்களைப்போக்கிரக்ஷிக்கிறவிவனை “ ஈஸ்வரன் ” என்போமோ. ஏறன்றி - அருளாலளிப்பாராரென்றந்வயம். ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (ஏபாவமித்யாதி) "மாபாவம்விடவரற்குப்பிச்சைபெய்" என்றபதங்களைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகையை ஶங்காபரிஹாரமுகேநாஹ (அல்லதில்லையித்யாதி) (அவர்களுக்கும் சிலப்ரமாணங்களென்றது) "ஹிரண்யகர்ப்ப: ஸமவர்த்ததாக்ரே" (ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ஸமவர்த்ததாக்ரே) "ஶிவ ஏவ கேவல:" (ஶிவஏவகேவல:) "ஏக ஏவ ருத்ரோ ந த்விதீயாய தஸ்தே" (ஏகஏவருத்ரோநத்விதீயாயதஸ்த்தே) இத்யாதியைநினைத்து. (அவர்கள் நிலைகளையிதி) அர்த்தப்ரகரணாதிகளாலே ஹிரண்யகர்ப்பாதிஶப்தங்களெல்லாம் பரமாத்மபரங்களென்றுபாவம்.

ஓ என்பானென்னென்ன (விஷாதேத்யாதி) "ஏபாவம்" என்கைக்கு-தமக்குவந்ததென்னென்ன (ரத்நேத்யாதி) விவரணம் (சேதநரித்யாதி) (பரமே) இந்தவுபதேஶமித்யத்யாஹார்யம். "பரமே" என்று தநிக்கிறீர், உமக்கு பரமேதென்ன (பகவத்குணேத்யாதி) விவரணம் (இதுநமக்கித்யாதி) இது - உபதேஶம்.

ஏழுலகும், ஈபாவஞ்செய்து - நஶித்தபாபத்தை யுடைத்தாம்படிபண்ணி. "உலகு" என்றது - லோகஸ்த்தசேதநபரம்; "மஞ்சா: க்ரோஶந்தி" (மஞ்சா: க்ரோஶந்தி) இதிவத். "உலகும்" என்றஅபிஶப்தம்- ஸாகல்யபரம். இருந்ததேகுடியாக - எல்லாருமொக்க. கூடுபூரிக்க - உறையைநிறைக்க. "பாவமீசெய்த" என்றவிடத்திலே- "உபோஷிதஸ் த்ருஜிதோ வா த்ருஷ்டோ வா நமிதோ வாபி வா । ப்ரஸஹ்ய ஹரதே பாபம் கோ நஸ் ஸேவேத ரிங்கத:" (உபோஷிதஃபூஜிதோவா த்ருஷ்டோவாநமிதோபிவா । ப்ரஸஹ்யஹரதேபாபம்கோநஸேவேத்தரிந்தத:) என்றதநுஸந்தேயம். அருளால் - ஈசெய்து என்று கீழேயந்வயித்தார்த்தம் (இதுதானித்யாதி) அருளால் - அளிப்பாரார் என்று மேலேயுங்கூட்டிபாவம் (இவர்களையித்யாதி) "அருளால்" என்றத்தை- "ஈசெய்து" என்றத்தோடேகூட்டிபலிதம் (அவற்றையித்யாதி) தங்கள் ப்ராயஶ்சித்தத்தாலே போக்கவொண்ணுதோவென்ன (இவர்சள்பண்ணினவித்யாதி) "ஈபாவஞ்செய்து" என்றதுக்கு ப்ரமாணம் (பாவநஇத்யாதி) உத்தரஶ்ரீராமாயணே த்வ்யஶீதிதமோராமம்ப்ரத்யகஸ்த்ய:, "அத்ய ப்ரப்ருதி தம் வாக்யம் தவ ராம ஶுபாக்ஷரம் । பாவநஸ் ஸர்வலோகாநாம் த்வமேவ ரகுநந்தந." (அத்யப்புதமிதம்வாக்யம்தவராமஶுபாக்ஷரம் । பாவநஸ்ஸர்வலோகாநாம்த்வமேவரகுநந்தந.) பாவந: - பாபநிவர்த்தக:. அளிக்கையிலே ப்ரமாணம் (நஹீத்யாதி) ப்ரதமேம்ஶே, "நஹி பாலந ஸாமர்த்த்யம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம் । ஸ்த்திதௌ ஸ்த்திதம் மஹாத்மாநம் பவத்யந்யஸ்ய கஸ்யசித்." (நஹிபாலநஸாமர்த்த்யம்ருதேஸர்வேஶ்வரம்ஹரிம்।ஸ்த்திதௌஸ்த்திதம்மஹாத்மாநம்பவத்யந்யஸ்யகஸ்யசித்.)

தந்தாங்காலித்யாதியாலே - அல்லாதாரைப்பற்ற ருத்ராதிகளுக்கு வ்யாவ்ருத்தி. தங்கள்கால் தாங்கள்நீட்டி முடக்கவல்லராகைஎன்று - அவர்கள்ஶக்தியைதுச்சீகரிக்கிறபடி. "மா" என்றதுக்குபாவம் (ஆனைக்குமித்யாதி) விவரணம் (அல்லாதாரித்யாதி) தலையறுத்ததுக்கு ப்ரமாணம் (வாமாங்குஷ்டேத்யாதி)

மாத்ஸ்யபுராணே, “ 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌪𑌰𑍀𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌤𑌨𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌚 ” (ததஃக்ரோதபரீதேநஸம்ரக்தநயநேநச) இதிபூர்வார்த்தம். ஶப்தார்த்தம் (மஹாபாபமானதித்யாதி.)

“ அரற்கு ” என்று-அவனுடையபெருமையையும், “ கோபாலகோளரி ” என்று - இவனுடைய நிஹீநகுலத்திலவதாரத்தையுஞ் சொன்னதுக்கு ப்ரயோஜநமாஹ (அவன்றனித்யாதி) ஹரதீதி - ஹரஃ என்றத்தைப்பற்ற (ஸம்ஹார்த்தாவானவேஷத்தோடேயென்றது) அங்கேயிங்கேயாவிர்ப்பவித்து என்றது- “ கோபாலகோளரி ” என்றத்தைப்பற்ற. இந்தஅபதாநமவதாராந்தரத்திலேயாகிலும், இந்தஅபதாநஸமபிவ்யாஹ்ருதமான இந்தவவதாரம்- அவதாராந்தரத்துக்கு ஸூசகமென்றபடி. பலிதமாஹ (இவர்சளித்யாதி) பிச்சைபெய் - பிச்சையிடுகிற. ஶப்தார்த்தம் (கோபாலருடையவித்யாதி) கோள் - மிடுக்கும், கொள்கையும். “ அரியேறு ” என்று - எந்தமேனுணிப்பைச்சொல்லுகிறதென்ன (நித்யஸூரிகளுக்கித்யாதி) மேனுணிப்பு - கர்வம். பாட்டுக்குத்தாத்பர்யம் (கர்மவஶ்யராயித்யாதி) “ ஏறன்றி ” என்றதுக்கந்வயங்காட்டுகிறூர் (அருளாலித்யாதி)

மாபாவம் விட இத்யாரப்ய, ஏறன்றி - அருளால் - ஏழுலகுமீபாவஞ்செய்து, அருளாலளிப்பாரார் ; ஏபாவம், பரமே இத்யந்வயஃ.,.........................*

மூன்றாம்பாட்டு.

ஏறனைப்பூவனைப்பூமகடன்னை
வேறின்றிவிண்டொழத்தன்னுள்வைத்து
மேறன்னைமீதிடநிமிர்ந்துமண்கொண்ட
மாறனின்மிக்குமோர்தேவுமுளதே.

ஆறாயிரப்படி.

(ஏறனை) * அபர்வறுமமரர்கள் தன்னுடைய ஸௌஶீல்யகுணத்தைக்கண்டு தொழுகைக்காக, ஸர்வேஶ்வரியான பெரியபிராட்டியாரோடெரக்க, அத்யந்தமபக்ருஷ்டரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கும் தன்னையாஶ்ரயமாகக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கையாலும், ஸர்வலோகங்களும் திருவடிகளினுள்ளே யடங்கும்படி யளந்தருளுகையாலு மிவனே ஸர்வேஶ்வரன் ; மற்றில்லையென்கிறூர் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இவனே ஸர்வஸ்மாத்பரனென்கிறூர்.

ஏறனை - ருஷபவாஹநனுனருத்ரனையும். பூவனை - கமலாஸநனுனப்ரஹ்மாவையும். பூமகடன்னை-பத்மவாஸிநியாய்த் தனக்கஸாதாரணையான பிராட்டியையும். வேறின்றி - தன்திருமார்பில்வைத்ததிற்காட்டில் வேறுதோன்றுதபடி. தன்னுள்-தன்திருமேனிக்குள்ளே. விண் - இந்த ஶீலமறிந்தபரமபதவாஸிகள், தொழ-

தன்னைத்தொழும்படி. வைத்து - வைத்து. மேல்தன்னை-ஊர்த்வலோகத்தை. மீதிட-இழ்த்தும்படி. நிமிர்ந்து-வளர்ந்து. மண்-பூமியை. கொண்ட-அளந்துகொண்ட. மால்தனில்-பெரியவனை. மிக்கும்-மிகுத்திருப்பது. ஓர்-ஒரு. தேவும் - தேவதாதத்வமும். உளதே - உண்டோ.

ஏகாரம் - வினா ....*

ஈடு - மூன்றாம்பாட்டு.

ஸௌசீல்யத்தாலும், த்ரைவிக்ரமக்ரமணமாகிற அதிமாநுஷசேஷ்டிதத்தாலு மிவனே யீஸ்வரனென்கிறார்.

(ஏறனை) ஸர்வேஸ்வரன் "கருடவாஹநன்" என்றிறுமாந்திருக்குமாபோலே, ஒரு எருத்தைத்தேடிக் கைக்கொள்ளாண்டிகளைப்போலே யிறுமாந்திருக்கும். (பூவனை) "திருநாபிகமலத்திலே அவ்யவதாநேநபிறந்தவனன்றோ" என்றிறுமாந்திருக்கும் சதுர்முகனை. அதாவது-பத்மயோநித்வத்தாலே "அஜன்" என்றபிமாநித்திருக்கை. (பூமகள்தன்னை) தாமரைப்பூவில் பரிமளமுபாதாநமாகப்பிறந்தவளாய், போக்யதைகவேஷையாய் "உனக்கேற்கும்" என்னும்படியான ப்ராதாந்யந்தோற்றவிருக்கிறவளை. தன்னை என்று-அவர்களிலிவளுக்குண்டான ப்ராதாந்யமிருக்கிறபடி. "ஏறனை, பூவனை" என்கிற அநாதரோக்தியாலும்-இவள் ப்ராதாந்யந்தோற்றுகிறது.

(விண்டொழவேறின்றித் தன்னுள்வைத்து) அந்யபரரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கும், அநந்யையான பெரியபிராட்டியார்க்கு மொக்க முகங்கொடுத்துவைக்கிற ஸீலத்தை யநுஸந்தித்து விண்ணினுள்ளார் தொழாநிற்பர்கள். "ப்ரஹ்மாதிகளெப்போதுந் திருமேனியைப்பற்றியிருப்பர்களோ" என்று நஞ்சீயர் பட்டரைக்கேட்க; "ஓரோஆபத்துக்களிலே திருமேனியிலே யிடங்கொடுக்கிறான், அந்நீர்மையை விடமாட்டாமையாலே ஆழ்வார்களத்தையே வாய்ப்புலற்றுகிறார்களத்தனையிறே" என்றருளிச்செய்தார். (வேறின்றி) "கூறாளுந்தனியுடம்பன்" என்கிறபடியே, வ்யவஸ்திதமாக வுடம்பைக்கொடுக்கை. (விண்டொழ) "மஞ்சாக்ரோஸந்தி" இதிவத். இங்குள்ளார் "ஐஸ்வர்யம்" என்றிருப்பார்கள், அங்குள்ளார் "ஸீலம்" என்று தோற்றிருப்பர்கள். (மேறன்னைமீதித்யாதி) மேல்தன்னை-உபரிதநலோகங்களை, "அப்பால் மிக்கு" என்கிறபடியே விஞ்சவளர்ந்து பூமிப்பரப்பெல்லாந் திருவடிகளின்கீழேயிட்டுக்கொண்ட. (மாறனில்) இவ்வதிமாநுஷ சேஷ்டிதத்தையுடைய ஸர்வேஸ்வரனிற்காட்டில் (மிக்குமோர்தேவுமுளதே) ஒக்கப்பரிமாறுநிற்க,

அ

" கட்டக்குடி " என்று கழிக்கலாந்தெய்வந்தானுண்டோ. எல்லார்தலையிலும் காலைவைத்தவனை " ஈஶ்வரன் " என்னவோ, இவன்காலிலேதுகையுண்டவர்களை " ஈஶ்வரர்கள் " என்னவோ ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றாம்பாட்டு. (ஏறனையித்யாதி) (ஸௌஶீல்யத்தாலுமிதி) ஸௌஶீல்யகுண மீஶ்வரத்வ ஸாதகமென்று கருத்து.

" ஏறனை " என்றத்தை நிருபகமாகச்சொன்னதுக்குபாவம் (ஸர்வேஶ்வரவித்யாதி) அபிமாநிகளுக்கு முகங்கொடுக்கையிறே - ஶீலகுணமென்றபடி. இறுமாந்திருக்கும் - கர்வித்திருக்கும். " பூவனை " என்கிறவிடத்திலும் அபிமாநந்தோன்றுகிறதென்று கண்டுகொள்வது. இறுமாப்புக்கடியேதென்ன (அதாவதித்யாதி) அயோநிஜத்வ மிறுமாப்புக்கடியென்றுகருத்து. ப்ராதாந்யத்துக்குஶப்தமேதென்ன (தன்னையென்றித்யாதி) ஸூசகாந்தரம் (ஏறனையித்யாதி) (அநாதரோக்தியாலுமிதி) " வ்ருஷபவாஹநன், அப்ஜஸம்பவன் " என்றாற்போலே சொல்லிற்றில்லையேயென்றுகருத்து.

வேறின்றி - ஸமமாக. தன்னுள்வைத்து - தன்திருமேனியிலேவைத்து. ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு முகங்கொடுக்கிற விதுக்கு விண்ணினுள்ளார் தொழுவானேனென்னென்ன (அந்யபரரானவித்யாதி) ப்ராஸங்கிகம் (ப்ரஹ்மாதிகளித்யாதி) "வேறின்றி" என்றதுக்குபாவம் (கூறாளுமித்யாதி) " விண்டொழ " என்றால் - விண்ணுளாரைக்காட்டுமோவென்ன (மஞ்சாஇத்யாதி) விண்ணினுள்ளாரொழிய மண்ணினுள்ளார் தொழார்களோவென்ன (இங்குள்ளாரித்யாதி) ஶீலத்திலே தோற்றிருக்கையாலே - " விண்டொழ " என்றதித்தனை, எல்லாரும் தொழுவர்களென்று கருத்து.

மேறன்னை மீதிடநிமிர்ந்து - உபரிதநலோகங்களைக்கிட்டும்படி மிஞ்சவளர்ந்து. மாறனில்-மால்தன்னில். ஸர்வேஶ்வரனிற்காட்டில். மிக்குமோர்தேவுமுளதே-மிகுத்திருப்பதொருதேவதையுண்டோ இதிஶப்தார்த்தஃ. " ஏறு " என்றதுக்குபாவம் (ஒக்கவித்யாதி) கட்டக்குடி-கஷ்டப்படுகிறகுடும்பி. அதிகிர்த்தகுடும்பி. அல்லாதாரோடொக்கப் பரிமாறுகிக்கச்செய்தே, " இறையிறுக்கமாட்டான் " என்று கழிப்புண்ணும் கட்டக்குடிபோலேயென்றபடி. " உளதே " என்றபிரிநிலையேகாரத்துக்கு பாவம் (எல்லார்தலையிலுமித்யாதி)

க்ரமேணாந்வயஃ..*

நான்காம்பாட்டு.

தேவுமெப்பொருளும்படைக்கப்
பூவினுள்முகனைப்படைத்த
தேவனெம்பெருமானுக்கல்லாற்
பூவும்பூசனையுந்தகுமே.

ஆருயிரப்படி.

(தேவும்) சதுர்முகாதி ஸகலபதார்த்த ஸ்ருஷ்டிலீலனாய், தன்னுடைய ஸௌந்தர்யகுணத்தாலே யெனக்கு ஸ்வாமியாயிருந்த வெம்பெருமானல்லது ஸர்வேஸ்வரனு மழகியாருமுளரோ வென்கிறார்......*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஆராத்யதைக்கீடான ஆதிக்யமவனுக்கொழியவில்லையென்கிறார்.

தேவும் - தேவஜாதியையும். எப்பொருளும் - மநுஷ்யாதிஸகலபதார்த்தங்களையும். படைக்க - ஸ்ருஷ்டிக்கைக்காக. பூவில் - திருநாபிகமலத்திலே. நான்முகனை - சதுர்முகனான ப்ரஹ்மாவை. படைத்த - படைத்த. தேவன் - பரதேவதையான. எம்பெருமானுக்கு - என்னையனுக்கு. அல்லால் - அல்லது. பூவும் - புஷ்பாத்யுபஹாரமும். பூசனையும் - ஆராதநோபசாரமும். தகுமே - வேறு சிலர்க்குத் தகுமோ.

தகாதென்று கருத்து...*

---

௩௬ - நான்காம்பாட்டு.

ஸௌகுமார்யத்தாலும் முதன்மையாலு மிவனே யீஸ்வரனென்கிறார்,

(தேவுமித்யாதி) தேவஜாதியையும் ஸகலபதார்த்தங்களையு முண்டாக்குகைக்காக, ஒருபூவிலே நான்குபூப் பூத்தாற்போலே சதுர்முகனையுண்டாக்கினவன். (தேவன்) சதுர்முகஸ்ரஷ்டா வாகையால் வந்த த்யுதியைச்சொல்லுதல், இதுதன்னை லீலையாக வுடையவனென்னுதல், ஸௌந்தர்யாதிகளால் வந்தவிளக்கமென்னுதல். (எம்பெருமானுக் கல்லால்) ஸ்ருஷ்ட்யாத்யுபகாரத்தாலும், ஸ்ருஷ்டிக்குறுப்பான குணங்களாலு மென்னை யெழுதிக்கொண்டவனுக்கல்லது.

(பூவும்பூசனையுந்தகுமே) சிக்குத்தலையனுக்குப்பூத்தகாது, பிச்சையுண்ணிக்குப் பூசனைதகாது; பூத்தருவது ஸுகுமாரனுக்கு; பூசனை தருவது முதன்மையுடையவனுக்கு; இவனையொழிந்தார்க்குத் தகாதென்கிறார். [[illegible]] [ஸௌஷப்ருதுதீர்க்காக்ஷஸ்ஸம்பந்தீதேஜநார்த்தந:] என்று ஸ்ரீபீஷ்மர் கெடும்போது அவனுடைய பரத்வத்தை யுபபாதித்துக்கொண்டு போந்து, ப்ருதிவீத்தமான கண்ணழகையுடையவன் காணுங்களுக்கு மைத்துனனாய்ப் புகுந்திருக்கிறானென்று பரத்வத்தை யவன்றலையிலேமாட்டேறிந்தார்; “ [illegible] ” (அர்ச்யமர்ச்சிதுமிச்சாமஸ்ஸர்வேஸம்மந்துமர்ஹத) என்ற ஸஹதேவன்றலையிலே புஷ்பவ்ருஷ்டியைப்பண்ணினார்களிறே. இத்தால் - ஜ்ஞாநத்திற் காட்டில் வைராக்யத்துக்குண்டான ப்ராதாந்யஞ்சொல்லுகிறது.......................................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நான்காம்பாட்டு. (தேவுமித்யாதி) "பூவும்பூசனையும்" என்றத்தைப்பற்றவாதல், "தேவன்" என்ற - காந்தியையும், "எம்பெருமான்" என்றத்தையும் பற்றவாதல் (ஸௌகுமார்யத்தாலும் முதன்மையாலுமென்றது) யத்வா, "பூவில்" என்ற - பத்மநாபத்வத்தாலே, இரண்டும் ஸித்தமாதல். பத்மநாபத்வம் பரத்வாஸாதாரணமிறே.

ப்ரஹ்மாவைஎன்னுமல், "நான்முகன்" என்றதின் பாவம் (ஒருபூவிலேயித்யாதி) "[illegible]" (திவுக்ரீடாவிஜிகிஷா வ்யவஹாரத்யுதிஸ்துதிமோதமதஸ்வப்நகார்திகதிஷு) என்கிறதாதுவை யுட்கொண்டர்த்தம் (சதுர்முகேத்யாதி) இதன்னை - ஸ்ருஷ்டியை. இப்பக்ஷத்தில், தேவன் - க்ரீடாபரன். விளக்கம் - காந்தி; அத்தாலே - காந்தனென்றும், அதிமநோஹரனென்றபடி. "படைத்த" என்றத்தைப்பற்ற (ஸ்ருஷ்ட்யாதீதி) ஸ்ருஷ்டிக்குறுப்பானகுணங்களாலுமென்றது- "நான்முகனைப்படைத்த" என்று - ஸ்ருஷ்டிசொன்னுற்போலே ததுபயுக்தஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணங்களு மர்த்தஸித்தங்கள்.

"தருமே" என்ற பிரிநிலை யேகாரத்துக்கு பாவம் (சிக்குத்தலையனித்யாதி) சிக்குத்தலையன் - ப்ரஹ்மா; ஜடாவானுகையாலே. ருத்ரனுதல். ருத்ரபக்ஷே "பூவும்பூசனையுந்தருமே" என்றது - ருத்ரனுக்கேயர்வயிப்பது - ஆகில், தருவதார்க்கென்ன (பூத்தருவதித்யாதி) இத்தால்-தபோநிஷ்டனுகையாலே ஸௌகுமார்யமும், உபாஸகனுகையாலே முதன்மையும் ருத்ரனுக்கில்லையென்று கருத்து. "முதன்மையுடையவனுக்கு" என்றவநந்தரம், ஆகையாலே இத்யத்யாஹார்யம்.

"அல்லதில்லையோர்கண்" "கோளரியேறன்றி யருளாலளிப்பாரார்" இத்யாதியாலே- பலகாலும் வ்யதிரேகநிர்த்தேஶத்தாலே வைராக்யஞ்சொல்லுகிறதுக்குக்கருத்து - ஜ்ஞாநத்திற் காட்டில் வைராக்யத்துக் காதிக்ய ப்ரதர்ஶநார்த்தமென்னுமிடத்தை ஸப்ரமாணமாக வருளிச்செய்கிறார் (ஸஹதேவ இத்யாதி) இதம் பாரதே ராஜஸூயே பகவத்பரத்வம் பஹுமுகேநோக்த்வா பீஷ்மஆஹ. தத்ராவ ஸஹதேவः, "[illegible]" (தமிமம்ஸர்வஸம்பந்நமாசார்யம்பிதரங்குரும்। அர்ச்யமர்ச்சிதுமிச்சாமஸ் ஸர்வேஸம்மந்துமர்ஹத) "[illegible]" (மாகிநாம்பலிநாம்ராஜ்ஞாம்மத்யேஸந்தர்ஶிதேபதே। ததோபதத்புஷ்பவ்ருஷ்டிஸ்ஸஹதேவஸ்யமூர்த்தநி.) (ஶ்ருதிஸித்தமான) "[illegible]" (தஸ்யயதா) இத்யாதி ஶ்ருதிஸித்தமான. இது - "[illegible]" (ஏஷः) என்றிருக்க, "[illegible]" என்றதின்தாத்பர்யம். அயம் என்னுமல், "[illegible]" (ஏஷः) என்றது - ஶப்தமுகேந "[illegible]" (ஏஷோந்தராதித்யே) இத்யாதிஶ்ருதிப்ரத்யபிஜ்ஞாநார்த்தம். மைத்துனனுய் - அத்தைப்பிள்ளையாய். மாட்டெறிகை - ஏறிடுகை. (அர்ச்யமித்யாதி) தமிமமர்ச்யமிச்சாமः; யூயம்ஸர்வே, அர்ச்சிதும் - அர்ச்சயிதும், ஸம்மந்தும் - ஸம்மதிங்கர்த்தும், அர்ஹதேதியோஜ

நா. "ஊாநிநா°" (மாகிநாம்) இத்யாத்யுத்தரஶ்லோகத்தை யுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (என்றஸஹதேவனித்யாதி) இத்தால் - பஹுமுகமாக பரத்வத்தை யுபபாதித்த ஜ்ஞாநியான பீஷ்மர்தலையிலே புஷ்பவ்ருஷ்டி கண்டதில்லை; தேவதாந்தரங்கள்பக்கல் ஸரக்கறுத்த "ஊாநிநா°" (மாகிநாம்) இத்யாதிப்படியே-நான்சொன்னத்தை ஸம்மதியாதேயிருக்கிறவன்றலையிலே யென்காலை வைக்கிறேனென்று ஸஹதேவன் காலைக்காட்டினபோ தவன்றலையிலே புஷ்பவ்ருஷ்டி யுண்டாயிற்று; ஆகையால், ஜ்ஞாநத்திற்காட்டில், இதரவிஷயத்தில் ஸரக்கறுக்கையாகிற - வைராக்யம் ஶ்ரேஷ்டமென்றபடி. இத்தால்-புஷ்பவ்ருஷ்டிப்ரதிபாதநத்தால்.

க்ரமேணாந்வயః...*

ஐந்தாம்பாட்டு.

தருஞ்சீர்த்தன்றனிமுதலினுள்ளே
மிகுந்தேவுமெப்பொருளும்படைக்கத்
தருங்கோலத்தாமரைக்கண்ணனெம்மான்
மிகுஞ்சோதிமேலறிவார்யவரே.

ஆறாயிரப்படி.

(தருஞ்சீர்) தன்னுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக் குசிதமான கல்யாணகுணங்களை யுடையனாய், ஸ்வஸங்கல்பகல்பிதநிகிலஜகத்தையுடையனாய், தன்னுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வோசிதமான அழகியதிருக்கண்களையுடையனாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய திருமேனியினழகு ஒருவர்க்கு நினைக்கநிலமோவென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இப்பரத்வஸூசகமான புண்டரீகாக்ஷத்வத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

தரும் - ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளுக்குத் தகுதியான. சீர் - ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளையுடையனான. தன் - தன்னுடைய. தனி - அத்விதியமாய். முதலினுள்ளே-ஜகத்துக்கு மூலமான ஸங்கல்பத்துக்குள்ளே. மிகும் - "ஈஶ்வரன்" என்று ஶங்கிக்கலாம்படி மிக்க. தேவும் - ப்ரஹ்மருத்ராதிதேவஜாதியையும். எப்பொருளும் - மநுஷ்யாதிஸகலபதார்த்தங்களையும். படைக்க - ஸ்ருஷ்டிக்க. தரும் - "இவன்றனக்குத்தகும்" என்னஸூசகமான. கோலம் - அழகிய. தாமரை - தாமரைபோன்ற. கண்ணன் - கண்களையுடைய. எம்மான் - என்ஸ்வாமியானவனைக்காட்டிலும். மிகுஞ்சோதி-பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸு. மேல் - இதக்குமேலொருதத்த்வமுண்டென்று. வைதிகரில் அறிவார் - அறிவார். யவர் - ஆர்.

உண்டென்றறிவார் - அவைதிகரென்றுகருத்து.................................*

ஈடு - ஐந்தாம்பாட்டு.

புண்டரீகாக்ஷனுகையாலு மிவனேயீஸ்வரனென்கிறார்.

(தருமித்யாதி) ஸ்ரஷ்ட்ருத்வத்துக் குபயோகியான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளையுடையனான (தன்தனிமுதலினுள்ளே) கார்யவர்க்கத்துக்கடைய காரணமான மூலப்ரக்ருதியைச்சொல்லுதல், “ வஹுஸ்யாம் ” (பஹுஸ்யாம்) என்கிற - அதுக்குமடியான ஸங்கல்பஜ்ஞாநத்தைச்சொல்லுதல். (தனிமுதல்) ஏககாரணமென்று - பரமாணுகாரணவாதிகளைவ்யாவர்த்திக்கிறது. (மிகுமித்யாதி) தன்னோடு மசக்குப்பரவிடலாம்படியான தேவஜாதியையும். வில்லைவளைத்தபோதாக “ அதிகம்மேநிரேவிஷ்ணும் ” (அதிகம்மேநிரேவிஷ்ணும்) என்னும்படியிறே யிவர்கள்மிகை. (எப்பொருளும்) “ மற்றுமுண்டான ஸகலபதார்த்தங்களையு முண்டாக்குகைக்குத் தருவானொருவன் ” என்னுமிடத்தைத் தெரிவிப்பதாய், ரக்ஷகத்வமில்லையாகிலும் தர்ஶநீயமாய்க்குளிர்ந்திருக்கிற திருக்கண்களையுடையனாய், அக்கண்ணழகாலே யென்னையடிமைகொண்டவனே மிக்க தேஜஸ்ஸையுடையான். திருவடிதோற்றதுறையிலே யிவருந்தோற்றது, [ராமஃ] [ராமஃ] ஸர்வாங்கஸுந்தரராயிருக்கை. [கமலபத்ராக்ஷஃ] [கமலபத்ராக்ஷஃ] அதிலேயொருசுழியாயிற்று அமிழ்ந்துவார்க்குவேண்டுவது. அக்கண்ணழகுக்கெல்லை யென்னென்னில் [ஸர்வஸத்வமநோஹரஃ] [ஸர்வஸத்த்வமநோஹரஃ] திர்யக்ஜாதியனாய்ப் பணையோடுபணைதத்தித்திரிகிற என்னெஞ்சையு மபஹரித்ததன்றே. [ரூபதாக்ஷிண்யஸம்பந்நஃ ப்ரஸூதஃ] [ரூபதாக்ஷிண்யஸம்பந்நஃப்ரஸூதஃ] தேஹகுணங்களாலு மாத்மகுணங்களாலுங்குறையற்றதுதான் ஔத்பத்திகமாயிருக்கும். [ஜநகாத்மஜே] “ அறவிஞ்சச்சொன்னாய், இனியிங்ஙன்சொல்லலாவாருண்டோ வில்லையோ! ” என்று பிராட்டிக்குக்கருத்தாக [ஜநகாத்மஜே] [ஜநகாத்மஜே] பின்னையும்மைச்சொல்லலாம், நீருமுண்டு. (மிகுஞ்சோதி) “ பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய, ” (பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய) “ நாராயணபரோஜ்யோதிஃ ” (நாராயணபரோஜ்யோதிஃ) என்று, நாராயணாநுவாகாதிகளிலே யிவனே பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸென்றோதப்படுகிறான் (மேலறிவார்யவரோ) “ இவனையொழிய நாராயணாநுவாக ஸித்தமாயிருப்பதொரு வஸ்துவுண்டு ” என்றறிவாராரோனுமுண்டோ. (யவரோ) [வைதிகாஃ] [வைதிகாஃ] என்னுமாபோலே. அநந்யபரமான நாராயணாநு வாகாதிகளிலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட வைபவத்தையுடைய வுன்பக்கலிலே பொருமைகொண்டாடியிருப்பானொரு வைதிகனுண்டோ. உண்டாகி லவனவைதிகனாமித்தனை ; “ தஸ்யோத்பத்திர்நிரூப்யதாம் ” (தஸ்யோத்பத்திர்நிரூப்யதாம்)..................................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஐந்தாம்பாட்டு. (தநுஞ்சீரித்யாதி) "தாமரைக்கண்ணன்" என்றத்தை க்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (புண்டரீகேத்யாதி)

தன்தனிமுதலினுள்ளே யிருந்தேவுமெப்பொருளும்படைக்க - தநுஞ்சீரையு முடையனாய், தருங்கோலத்தாமரைக்கண்ணையுடையவெம்மான் யிருஞ்சோதிமே ஸநிவார்யவர் என்றந்வயித்தர்த்தம் (ஸ்ரஷ்ட்ருத்வத்துக்கித்யாதி) இதுவேபாட்டு க்கந்வயம். தன்-தன்னுடைய. (தனிமுதலினுள்ளே) அத்விதீயகாரணமான மூலப் ரக்ருதிக்குள்ளே யென்னுதல், ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநத்துக்குள்ளேயென்னுதல் என் று ஶப்தார்த்தம். அதுக்குமடி-ப்ரக்ருதி, காரணமாகைக்குமடி, "𑌮𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍" (மயாத்யக்ஷேண ப்ரக்ருதிஸ்ஸூயதே ஸசராசரம்) என்னக்கடவதிறே. மூலப்ரக்ருதிபரமானபக்ஷத்தி லருளிச்செய்கிறார் (ஏககாரணேத்யாதி) பரமாணுகாரணவாதிகளை - அநேகபரமாணுகாரணவா திகளையென்றபடி. "அநேகபரமாணுக்கள்கூடி யொருகார்யத்தையுண்டாக்குகிற து" என்றிறே யவர்கள்சொல்லுவது.

அதிஶயஸ்யாவதிமாஹ (தன்னேடித்யாதி) மசக்குப்பரலிடலாம்படி-ஸம்ஶயிக்கும்படி. மசக்கு - ஸம்ஶபம். பரல்-விரை. ஸம்ஶயத்தைப்பண்ணும் விரையென்று ஶப்தார்த்தம். அதாவது - பயல்கள்கோடுகீதி, ஸங்கேதபூர்வகமாக ஆடுகிற புளியின்விரை. அப்படியிருந்திருப்பார்களோவென்ன (வில்லையித்யாதி) பாலகாண்டே ஜாமதக்ந்யப்ராதுர்ப்பாவாநந்தரோப்ராஸங்கிககதா, "𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍈𑌃 । 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌮𑍇𑌨𑌿𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌷𑌿𑌗𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾" (ஜ்ரும்பிதந்தத்தநுர்த்ருஷ்ட்வா ஶைவம்விஷ்ணுபராக்ரமை: । அதிகம்மேநிரேவிஷ்ணுந்தேவாஸ்ஸர்ஷிகணாஸ்ததா.)

(மற்றுமுண்டானவிதி) "படைக்கத்தரும் தாமரைக்கண்ணன்" என்றஸமபிவ்யாஹாரத்தாலே - தநுமைக்குப்ரகாஶகங்களான திருக்கண்களென்கிற வர்த்தந்தோற்றுகிறதென்றபடி. "தாமரை" என்றதின்பாவம் (தர்ஶநீயமித்யாதி) ஸமபிவ்யாஹாரஸித்தார்த்தமாஹ (அக்கண்ணழகாலேயித்யாதி) கண்ணழகிலே தோற்றமையை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார். (திருவடியித்யாதி) அப்படி, திருவடி, கண்ணழகிலே தோற்றிருக்குமோவென்ன (ராமஇத்யாதி) இந்த ஶ்லோகம் ஸுந்த்ரகாண்டத்தில் திருவடிவாக்யம். எடுத்தஶ்லோகத்துக்கர்த்தம் (ஸர்வாங்கேத்யாதி) ரமயதீதி - ராம:என்று - ஸர்வாங்க ஸௌந்தர்யங்களாலே யுமீடுபடுத்துமவரொன்றுகொண்டு (ஸர்வாங்கஸுந்தரராயிருக்கையென்கிறார்) அதிலே - ஸௌந்தர்யத்திலே. பரபுத்தேரப்ரத்யக்ஷத்வாத் ஸர்வஸத்த்வமநோஹாரத்வமேப்படிதோற்றுமென்ன (திர்யகித்யாதி) பணை - சாகை. தத்தி-குதித்து. "ஸம்பந்ந:" என்கையாலே (குறையற்றென்றது) ஸம்பந்நஸ்ஸந் - ப்ரஸூத:-ஸம்பந்நராய்க்கொண்டே பிறந்தாரென்கையாலே (ஔத்பத்திகமென்கிறது) தேஹகுணங்களாலுமென்றது - இழ் "ராம:" என்கிறவிடத்திற்சொன்ன ஸௌந்தர்யவ்யதிரிக்த ஸௌகந்த்யஸௌகுமார்யாதி தேஹகுணபரம்; அதோநபௌநருக்த்யம். குணதாக்ஷிண்யாபிதாநம் - குணந்தரோபலக்ஷணம். ஸம்போதிக்கிறவனுடையபா

வத்தை யாகாங்க்ஷாபூர்வகமாக வருளிச்செய்கிறார் (அறவிஞ்சவித்யாதி) அறவிஞ்ச - மிகவுமதிகமாக. (பின்னையும்மைச்சொல்லலாம்) அடியேதொடங்கி யவனை யபிமுகீகரித்துச்சொல்லாநிற்க, அபேக்ஷிதமான ஸம்போதநத்துக்கிதுவேகருத்தென்று தாத்பர்யம். உம்மைப்பெற்றவனேயிறே ஜநகனென்றபடி.

“மிகுஞ்சோதி” என்றதுக்குபாவம் (பரஞ்ஜ்யோதிரித்யாதி) “பரஞ்ஜ்யோதிரூபஸம்பத்ய” (பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய) இதி சாந்தோக்யே. (நாராயணபரோஜ்யோதி:) நாராயண:பரஞ்ஜ்யோதி: என்றபடி. விஸர்க்கலோபஶ்சாந்தஸ:. (ஆரோனுமுண்டோ) இல்லையென்றபடி. அந்தப்பிரதற்றம் லோகத்தில் பாசுபதாத்யாகமங்களிலே நடையாடாநிற்கிறதேயென்ன; “யவரோ” என்று - எந்தவைதிகரென்று விவக்ஷிதமென்கிறார் (யவரோயென்று) இப்படி விவக்ஷித்ததுக்கு ஸம்வாதம் (வைதிக: க: இத்யாதி) ஸ்தோத்ரே, “ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிஶயேஶித்ருத்வம் நாராயண த்வயி ந ம்ருஷ்யதி வைதிக: க:” (ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிஶயேஶித்ருத்வந்நாராயணத்வயிநம்ருஷ்யதிவைதிக:க:) இதி. எடுத்தஶ்லோகத்துக்கு, “க:” என்று - க்ஷேபத்திலேயாய், தாத்பர்யம் (அந்யபரமானவித்யாதி) அந்யபரமான - தேவதாந்தரபரத்வஸம்பாவநா விதுரமான. “வைதிக:” (வைதிக:) என்று விஶேஷிக்கிறவர்க்கு பாவமாறு (உண்டாகிவித்யாதி) வேதாத்யயநம்பண்ணினவர்களை “அவைதிகர்” என்கிறதென்னென்ன (தஸ்யோத்பத்திரித்யாதி) விஷ்ணுபக்தியில்லாமையாலே “அவைதிகர்” என்கிறதென்றபடி. பாத்மபுராணே, “விஷ்ணுபக்திவிஹீநோ யஸ்ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்தவேத்யபி। ப்ராஹ்மண்யம் தஸ்ய நஷ்டம் ஸ்யாதுத்பத்திஸ்தஸ்ய சிந்த்யதாம்” (விஷ்ணுபக்திவிஹீநோயஸ்ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்தவேத்யபி। ப்ராஹ்மண்யம் தஸ்யநபவேத்தஸ்யோத்பத்திர்நிரூப்யதாம்.) உத்பத்திநிரூபணம் “ய:புத்ர:பிதரம் த்வேஷ்டி” (ய:புத்ர:பிதரம்த்வேஷ்டி) இத்யாதி ஶ்லோகத்திலே கண்டுகொள்வது.

அந்வய:பூர்வோக்த: ....*

ஆறாம்பாட்டு.

யவரும்யாவையுமெல்லாப்பொருளுங்
கவர்வின்றித்தன்னுள்ளொடுங்கநின்ற
பவர்கொள்ஞானவெள்ளச்சுடர்மூர்த்தி
யவரெம்மாழியம்பள்ளியாரே.

ஆறாயிரப்படி.

(யவரும்) அஸம்பாதமாகத்தன்னுள்ளே வைக்கப்பட்ட ஸர்வஜகத்தையுமுடையனாய், ஸ்வாபாவிகஸார்வஜ்ஞத்தை யுடையனாய்; *க்ஷீரார்ணவநிகேதநனான வண்டுவராப்பெருமாளே ஸர்வேஶ்வரனென்கிறார்.*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம், ஆஸ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக க்ஷீரார்ணவத்திலே கண்வளர்ந்தருளி னானென்கிறார்.

யவரும் - எல்லாச்சேதநரும். யாவையும் - எல்லாவசேதநங்களு மாகிற. எல்லாப்பொருளும் - ஸமஸ்தபதார்த்தங்களும். கவர்வின்றி - சோர்வின்றி. தன்னுள் - தன்ஸ்வரூபைகதேசத்திலே. ஒடுங்க - அடங்கும்படியாக. நின்ற - நின்ற. பவர்கொள் - பரப்பையுடைத்தான. ஞானவெள்ளம் - ஞானவெள்ளத்தை. சுடர் - தனக்கு ப்ரபையாகவுடைய. மூர்த்தி - ஸ்வாமிகளான. அவர் - ஸர்வாதிகரானவர். எம் - நமக்குபோக்யமாய். அம் - தர்ஸநீயமான. ஆழி - க்ஷீரார்ணவத்திலே. பள்ளியார் - கண்வளர்ந்தருளுகிறார்.

கவர்வு - சோர்வு. பவர்வு - பரப்பு. சுடர்மூர்த்தி - விக்ரஹமாகவுமாம். *

ஈடு, ஆறும்பாட்டு.

ஆபத்ஸகனுகையாலு மிவனே யீஸ்வரனென்கிறார்.

(யவருமித்யாதி) சேதநவர்க்கத்தையு மசேதநவர்க்கத்தையும், இப்படி யிரண்டுவகையாகச் சொன்னவற்றைக் கூட்டி, இப்படியிருக்கிற ஸகலபதார்த்தங்களும் ப்ரளயாபத்திலே தன் வயிற்றிலே சேரும்படியானபோது. (கவர்வின்றி) கவர்கையாவது - க்ரஹிக்கை. அதாவது-ஹிம்ஸையாய், ஒருவரையொருவர் நெருக்காதபடி.

(தன்னுளொடுங்க நின்ற) "தஸ்யைகதேஸே ஸர்வம் தஸ்யகுக்ஷௌ மஹாத்மந:" (தஸ்யைகதேஸே ஸர்வம் தஸ்யகுக்ஷௌமஹாத்மந:) என்னக்கடவதிறே. தன்னுள் - தன் ஸங்கல்பைகதேசத்திலேயென்னவுமாம் (பவர்கொளித்யாதி) இவர்களை ரக்ஷிக்கைக்குறுப்பான பரம்பின ஞானவெள்ளத்தை யுடையனாய், "இப்படி ரக்ஷிக்கப்பெற்றவிடம் தன்பேறு" என்று தோற்றும்படியிருக்கிற திவ்யவிக்ரஹத்தை யுடையரானவர். (எம்மாழியம் பள்ளியாரே) நாம் ஸம்ஸாரமத்யஸ்தரா யிருக்கையாலே யெல்லாரையுங்கூட்டிக்கொண்டு, எங்களுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக வந்து ஏகார்ணவத்தை அழகிய படுக்கையாகவுடையரானார். "பாயலும்பள்ளியும்பாழியும்படுக்கை." இப்படி யாபத்ஸகனுய் அணியனுகையாலு மிவனே யீஸ்வரனென்கிறார். ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆறும்பாட்டு. (யவருமித்யாதி) "தன்னுளொடுங்கநின்ற" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (ஆபத்ஸகேத்யாதி)

(யவரும்யாவையுமெல்லாப்பொருளும்) சேதநருமசேதநங்களுமானவெல்லாப்பொருளுமென்று ஸப்தார்த்தம். உக்தார்த்தத்துக்கு ப்ரமாணம் (தஸ்ய

யமித்யாதி) ஆரண்யபர்வணி தர்மபுத்ரம் ப்ரதிமார்க்கண்டேய:, “ [illegible] ” (யச்சகிஞ்சிந்மயாலோகே த்ருஷ்டம்ஸ்த்தாவரஜங்கமம் । ததபஶ்யம்) இத்யாதி. “ தன்னுள் ” என்று - ஸங்கல்பபரமானபோது, “ கவர்வின்றி ” என்றது - ஒன்றுந் தப்பாதபடி யென்று பொருள் ; “ ஒடுங்க ” என்றது - மஹாஸம்ஹாரபரம் ; திருவுதரபரமானபோது, அவாந்தரப்ரளயபரம்.

பவர்கொள் - பரம்புதலையுடைய. “ சுடர் ” என்றதிலே நோக்காகபாவம் (இப்படியித்யாதி) மூர்த்தியான - அவனென்றந்வயித்தர்த்தம் (திவ்ய விக்ரஹத்தையுடையரானவவனென்று) “ எம் ” என்றபஹுவசநார்த்தம் (தாம்ஸம்ஸாரேத்யாதி) ஏகார்ணவம் - ப்ரளயஜலதி. “ பள்ளி ” என்று படுக்கையைச் சொல்லுமோவென்ன (பாயலுமித்யாதி) “ ஆழியம்பள்ளியார் ” என்றதனைப்பற்ற (அணியணைகையாலுமென்றது)

க்ரமேணாந்வய:...*

ஏழாம்பாட்டு.

பள்ளியாலிலையேழுலகுங்கொள்ளும்
வள்ளல்வல்வயிற்றுப்பெருமா
னுள்ளுளாரறிவாரவன்றன்
கள்ளமாயமனக்கருத்தே.

ஆறாயிரப்படி.

(பள்ளியாலிலை) ஸர்வலோகாவகாஶ ப்ரதத்வபரமௌதார்யத்தையுடைத்தாய், ஸர்வலோகபரண ஸமர்த்தமாயிருந்த தன் வயிற்றிலே ஸர்வலோகத்தையும்வைத்துக்கொண்டு ஆலிலையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற இவனுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வ சிஹ்நபூத திவ்யசேஷ்டிதங்களுக்கொரு முடிவுண்டோவென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், வடதளஶாயித்வரூபமான அகடிதகடநா ஸாமர்த்த்யத்தாலே அவன் பரத்வம் துரவபோதமென்கிறார்.

பள்ளி - படுக்கை. ஆலிலை - ஆலிலையாக. ஏழுலகும் - எல்லாலோகத்தையும். கொள்ளும் - கொள்ளுகைக் கிடங்கொடுக்கும். வள்ளல் - ஔதார்யத்தையும். வல் - ஶக்தியையுமுடைத்தான. வயிறு - வயிற்றையுடைய. பெருமான் - ஸர்வாதிகனானவனுடைய. கள்ளம் - ஒருவர்க்குந்தோன்றாதே. மாயம் - ஆஶ்சர்யமான. மனக்கருத்து - மாநஸவ்யாபாரம் - ஜகதர்த்தமான ரக்ஷணசிந்தாவ்யாபாரம். உள்ளுள் - மாநஸவ்யாபாரத்தாலே. அறிவார் - அறியுமவர்கள். ஆர் - ஆர்.

எவர்க்குமறியவரிதென்றுகருத்து...*

ஈ௫ - ஏ ழா ம் பா ட் டு.

அகடிதகடநாஸாமர்த்யத்தாலு மிவனே யீஸ்வரனென்கிறார். (பள்ளியாலிலே) படுக்கை, பவனுயிருப்பதொரு ஆலந்தளிர். (ஏழுலகுங்கொள்ளும்) இப்படுக்கையிலே ஸப்தலோகங்களையும் வயிற்றிலே வைத்துக்கண் வளரும். (வள்ளல்) புக்கலோகங்களுக் கவ்வருகே "இன்னங்கொடுவா" என்னும்படி யிடமுடைத்தாயிருக்கை. (வல்வயிற்றுப்பெருமான்) உட்புக்கபதார்த்தங்களுக்கு பயப்ரஸங்கமின்றியே யொழியும்படி மிடுக்கையுடைத்தாயிருக்கை. (பெருமான்) இப்படி ரக்ஷிக்கவேண்டிற்றுடையவனுகை. அவனுடைய, உள்ளுளாயகள்ளமாய மனக்கருத்தையாரறிவார் - கண்டதொன்றைச்சொன்ன வித்தனைபோக்கி, உள்ளுள் - இன்னமுள்ளேயுள்ளேயுண்டாய், கள்ளமாய் - ஒருவர்க்குந்தெரியாதபடியாய், மாயமாய் - ஜ்ஞாதாம்ஸமாஸ்சர்யமா யிருக்கிற அவனுடைய, மனக்கருத்து - மநோவ்யாபாரதை, ஒருவராலறியலா யிருக்கிறதோ..*

ஜீ ய ர் அ ரு ம் ப த ம்.

ஏழாம்பாட்டு. (பள்ளியித்யாதி) "பள்ளியாலிலே" இத்யாதியைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (அகடிதேத்யாதி) "மண்ணும்விண்ணுமெல்லாமுடனுண்ட" என்றது - இத்திருவாய்மொழியி னர்த்தஸங்க்ரஹ ரூபமாகையாலும், "யவரும்யாவையும்" இத்யாதி - ஆபத்ஸகத்வபரமாகையாலும், "பள்ளியாலிலே" இத்யாதி - அகடிதகடநாஸாமர்த்யபரம்; அதோநபௌநருக்த்யம்.

பவனுயிருப்பது - பவனுயிருப்பது; அப்போதுண்டாயிருப்ப தென்றபடி.

"அவாந்தரப்ரளயத்தில் வயிற்றிலேவைத்தது க்ருதகமான த்ரைலோக்யமாயிருக்க, 'ஏழுலகும்' என்றது - ரக்ஷகத்வப்பாரிப்பாலே; மஹாபலி யபஹரித்தது த்ரைலோக்யமாயிருக்க, ஸத்யலோகபர்யந்த மளந்தாற்போலே" என்றருளிச்செய்வர். "வள்ளல்" என்றது - வயிற்றுக்குவிசேஷணம். இவ்விடத்திலே - "இவ்வேழுலகமுண்டுமிடமுடைத்தால்" என்றதநுஸந்தேயம். "வல்" என்ற- வன்மைக்குபாவம் (உட்புக்கவித்யாதி)

அவனுடைய உள்ளுளாயவென்றது - கருத்துக்கு விசேஷணம். நீரறிந்து சொன்னீரோயென்ன (கண்டதொன்றையித்யாதி)

ஆலிலைப்பள்ளியாகவுடையனாய், ஏழுலகுங்கொள்ளும் வள்ளல் வல்வயிறையுடைய பெருமானுன அவன்றன்னுடைய வுள்ளுளாய - கள்ளமாய மனக்கருத்தை - ஆரறிவார் இத்யந்வயஃ..*

எ ட் டா ம் பா ட் டு.

கருத்திற்றேவுமெல்லாப்பொருளும்
வருத்தித்தமாயப்பிரானையன்றியாரோ
திருத்தித்திண்ணிலைமூவுலகுந்தம்மு
ளிருத்திக்காக்குமியல்வினரோ.

ஆறுயிரப்படி.

(கருத்தில்) ஸ்ருஷ்ட்டிரக்ஷணங்கள்பிந்நகர்த்த்ருகமல்லவோ, இவற்றைப்பரமபுருஷைக கர்த்த்ருகமாகச் சொல்லுவாருண்டோவென்னில் ; பெற்றமாதாவேபுத்ரரக்ஷணம்பண்ணுகிறுப்போலேஸ்ருஷ்ட்டித்தவனேரக்ஷிக்கப்ராப்தம், ஆதலால்ரக்ஷிக்கிறுன் பரமபுருஷனே. ஸ்ருஷ்ட்டிரக்ஷணங்களிரண்டும் பரமபுருஷைககர்த்த்ருகமென்கிறுர்..................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஸர்வப்ரகாரரக்ஷக னவனேயென்கிறுர்.

கருத்தில் - தன்னினைவாலே. தேவும் - தேவவர்க்கமும். எல்லாப்பொருளும் - மநுஷ்யாதிஸகலபதார்த்தங்களும். வருத்தித்த - ஸத்தைபெற்றுஅபிவ்ருத்தமாம்படியுண்டாக்கின. மாயம் - ஆஶ்சர்யஶக்த்யாதிகளையுடைய. பிரானை - ஈஶ்வரனை. அன்றி - ஒழிய. ஆரே - ஆர்தான். மூவுலகும் - ஸமஸ்தலோகத்தையும். திண் - திண்ணிதான. நிலை - நிலையையுடைத்தாம்படி. திருத்தி-அநிஷ்ட்டநிவ்ருத்யாதிகளாலேதிருந்தச்செய்து. தம்முள் - தன்னினைவுக்குள்ளே. இருத்தி - அவற்றை ப்ரதிஷ்ட்டிதமாக்கி. காக்கும்-ரக்ஷிக்கும். இயல்வினர் - ஸ்வபாவத்தையுடையார். ரக்ஷணைகஸ்வபாவ னவனென்றுகருத்து..................................*

௯-எட்டாம்பாட்டு.

ஸ்ருஷ்ட்டியும் பாலநமும் ஸ்வாதீநமாகவுடையவனுகையாலே யிவனேயீஶ்வரனென்கிறுர்.

(கருத்திலித்யாதி) தன்னுடையஸங்கல்பத்திலே தேவஜாதியையும் மற்றுமுண்டானஸகலபதார்த்தங்களையும், வர்த்திப்பித்த-உண்டாக்கின. ஸ்ருஷ்ட்டித்த. ஆஶ்சர்யபூதனானஸர்வேஶ்வரனையன்றி, மூன்றுலோகங்களையும் திண்ணிதானஸ்த்திதியை யுடைத்தாம்படியாகத்திருத்தி, தம்முளிருத்தி, அவ்வோபதார்த்தங்களுக் கநுரூபமான ரக்ஷணங்களையும் திருவுள்ளத்தேவைத்து, காக்கும் - “ நஹிபாலநஸாமர்த்ய௱ ” (நஹிபாலநஸாமர்த்த்யம்) என்கிறபடியே ரக்ஷணத்தைப்பண்ணும். (இயல்வினரோ) இத்தைஇயல்வாக வுடையவர். ஸ்வபாவமாக வுடையவரார். மாயப்பிரானையன்றி - காக்குமியல்வினர் - ஆரென்றந்வயம்...................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (கருத்திலித்யாதி) “ வருத்தித்த, காக்கும் ” என்கிறவதங்களிலேநோக்காக (ஸ்ருஷ்ட்டியுமித்யாதி)

கருத்தில் - ஸங்கல்பத்தில். வருத்தித்த - வர்த்திப்பித்த.

திண்ணிதானஸ்த்திதி - ஸத்தாநுவ்ருத்தி. திருத்தி - மர்யாதைகளையுண்டாக்கி. தம்முள் - தம்முடையதிருவுள்ளத்திலே. காக்கை - அநிஷ்ட்டநிவர்த்தநேஷ்ட்டப்ராபணங்கள். “ இயல்வினரார் ” என்றதால் பலித்தவர்த்தத்துக்கு ப்ரமாணம் (நஹீத்யாதி)

தேவுமெல்லாப்பொருளும் - கருத்தில் - வருத்தித்தமாயப்பிரானையன்றி - மூவுலகும் திண்ணிலையாகத்திருத்தி - தம்முளிருத்திக்காக்கு மியல்வினர் - ஆர் இத்யந்வய:...*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

காக்குமியல்வினன்கண்ணபெருமான்
சேர்க்கைசெய்துதன்னுந்தியுள்ளே
வாய்த்ததிசைமுகனிந்திரன்வானவ
ராக்கினன்றெய்வவுலகுகளே.

ஆறாயிரப்படி.

(காக்கும்) கேவலம்ஸ்ருஷ்ட்டிமாத்ரமேயென்று பரமபுருஷகார்த்ருகம், ப்ரஹ்மாதிஸ்த்தம்பபர்யந்த ஸர்வஜகத்ஸ்ருஷ்ட்டிஸ்த்திதிஸம்ஹாரங்கள்மூன்றும் பரமபுருஷகார்த்த்ருகம்; ஆதலா லவனே ஸர்வேஸ்வரனென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இந்தரக்ஷணத்தோபாதி ஜகதுத்பத்தி ஸம்ஹாரங்களும் தததீநமென்கிறார்.

காக்குமியல்வினன் - ரக்ஷணத்தைஸ்வபாவமாகவுடைய. கண்ணன் - க்ருஷ்ணனென. பெருமான் - ஸர்வேஶ்வரன். சேர்க்கைசெய்து - ஸம்ஹ்ருதிஸமயத்திலே நாமரூபவிபாகரஹிதமாய், “ தமேகீபவதி ” (தமேகீபவதி) என்கிறபடியேசேரும்படிபண்ணி. தன்னுந்தியுள்ளே - தன்திருநாபிக்குள்ளே. வாய்த்த - ஸ்ருஷ்ட்டிக்குவாய்த்த. திசைமுகன்-சதுர்முகன். இந்திரன் - இந்த்ரன். வானவர் - தேவர்கள். தெய்வவுலகுகள் - அவர்களுக்கு வாஸஸ்த்தாநமான திவ்யலோகங்கள். ஆக்கினன் - இவற்றையுண்டாக்கினன்.

உந்தியுள்ளேபிறந்ததிசை முகனென்றுமாம்.....................................*

ஈடு - ஒன்பதாம்பாட்டு.

ஸ்ருஷ்ட்டிஸ்த்திதி ஸம்ஹாரங்கள்மூன்றும் ஸ்வாதீநமாம்படியிருக்கையாலு மிவனேயீஸ்வரனென்கிறார்.

(காக்குமியல்வினன்) “ நஸம்பதாம்ஸமாஹாரே ” (நஸம்பதாம்ஸமாஹாரே) என்கிறபடியே பாலநகர்மத்தை ஸ்வபாவமாகவுடையவன். (கண்ணபெருமான்) ரக்ஷணார்த்தமாக க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரித்த ஸர்வேஶ்வரன். (சேர்க்கைசெய்து) ஸம்ஹாரகாலம் வந்தவாறே, கார்யரூப ப்ரபஞ்சமடையத் தன்பக்கலிலேசேர்க்கையாகிற செயலைச்செய்து. (தன்னித்யாதி) தன்னுடைய திருநாபிகமலத்திலே, தான்ஒருகா

ல் “ ஸ்ருஷ்டி ” (ஸ்ருஷ்ட்டி) என்றுவிட்டால் பின்புதன்னையுங்கேட்கவேண்டாதபடி ஸ்ருஷ்ட்டிக்ஷமனான சதுர்முகன், இந்த்ரன், மற்றுமுண்டான தேவர்களோடேகூட, இவர்களுக்கிருப்பிடமான லோகங்களையும் கட்டளைப்படவுண்டாக்கினான். தன்னுந்தியுள்ளே - ஆக்கினான்.............*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (காக்குமித்யாதி) “ சேர்க்கைசெய்து ” என்ற - ஸம்ஹாரமொன்று மேகீழ்ப்பாட்டைப்பற்ற இப்பாட்டுக்குவிசேஷம்.

“ பாலநமவனது ” என்னுமதுக்குப்ரமாணம் (நஸம்பதாமித்யாதி) ஸமாஹாரே - ஸம்பாதநே.

சேர்க்கை - ஸமாஹாரம். அத்தால் - ஸம்ஹாரஞ்சொல்லுகிறது.

“ வாய்த்த ” என்றதுக்குபாவம் (தாநேருகாலித்யாதி) வாய்த்த - ஸமர்த்தனான. திசைமுகன் - திங்முகன், வானவர் - தேவர்களோடேகூட. தெய்வவுலகுகள் - தேவதைகளுக் கிருப்பிடமான லோகங்களை. கட்டளைப்பட - மர்யாதைபடும்படி.

காக்குமியல்வினன் இத்யாரப்ய, வானவர்களோடேகூட - தெய்வவுலகுகளை - தன்னுந்தியுள்ளே - ஆக்கினானித்யந்வயஃ...................................*

பத்தாம்பாட்டு.

கள்வாவெம்மையுமேழுலகுநின்
னுள்ளேதோற்றியவிறைவவென்று
வெள்ளேறனான்முகனிந்திரன்வானவர்
புள்ளூர்திகழல்பணிந்தேத்துவரே.

ஆறாயிரப்படி.

(கள்வா) இப்படி சதுர்முக பசுபதி ஶதமகப்ரப்ருதிதேவர்களுக்கு யெம்பெருமானே காரணபூதனுமா யீஶ்வரனுமாயிருக்குமென்னுமிடத்தில் ப்ரமாணமென்னென்னில் ; அவர்கள் தங்களுடைய வாக்யமே ப்ரமாணமென்கிறார்...................................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஸர்வஸ்மாத்பரனாகையாலே ஸர்வதேவதாஸமாஶ்ரயணீயனவனேயென்கிறார்.

கள்வா - அவதாரமுகத்தாலே யாதிக்யத்தை மறைக்கும் க்ருத்ரிமனே. எம்மையும் - எம்மையும். ஏழுலகும் - ஸமஸ்தலோகங்களையும். நின்னுள்ளே - உன்னுடைய ஸங்கல்பத்துக்குள்ளே. தோற்றிய - தோன்றுவித்த. இறைவ - ஸ்வாமியே. என்று - என்றுகொண்டு. வெள் - வெளுத்த. ஏறன் - ஏற்றையுடைய ருத்ர

னும். நான்முகன் - சதுர்முகனும். இந்திரன் - இந்த்ரனும். வானவர் - ஸ்வர்க்கவாசிகளும். புள்ளூர்தி - கருடவாஹநனுடைய. கழல் - திருவடிகளை. பணிந்து - ப்ரணாமம்பண்ணி. ஏத்துவர் - ஸ்துதியாநிற்பார்கள்.

இத்தால் - தர்மபர்யாய வ்ருஷபவாஹநத்வத்தாலே ருத்ரனுடைய கர்மவஸ்யதையும், வேதமயனானகருடன் வாஹநமாகையாலே யீஸ்வரனுடைய வேதாந்தவேத்யத்வமுந் தோற்றுகிறது...*

௰ - பத்தாம்பாட்டு.

இவ்வளவும்வர, நான் ப்ரதிபாதித்த பரத்வத்தை நீங்களாஸ்ரயணீயராக நினைத்திருக்கிறவர்கள் மேலெழுத்தைக்கொண்டு விஸ்வஸியுங்கோளென்கிறார்.

(கள்வா) ஸர்வேஸ்வரன்பக்கலிலே வந்து வரங்கொள்ளுகிறவிடத்திலே, “ தேவரீரென்னமென்க்கொருவரம் தரவேணும், நீர் தந்தவரம் நிலைநிற்கும்படி யென்பக்கலிலேவந்தொருவரம்பெற்றுப்போகவேணும்” என்றர்த்திக்க, “ அப்படியேசெய்கிறோம் ” என்றுவிட்டு, “ ருக்மணிப்பிராட்டிக்கொரு பிள்ளைவேணும் ” என்றுசென்றுநின்று, “ நமோஸ்து கண்டாகர்ணாய ” (நமோகண்டாயகர்ணாய) என்றாற்போலேயேத்த, அவனும் “ உமயாஸார்த்தமீஸாநः ” (உமயாஸார்த்தமீஸாநः) என்கிறபடியேபுறப்பட்டு, “ நீகறுப்புடுத்துத்தாழ நின்றநிலையிலே யிச்செயலைச்செய்தால் இத்தைநாட்டார் ‘ மெய் ’ என்றிருப்பர்களோகள்வா ” என்பர்கள். தன்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைமறைத்து பரதந்த்ரனாய் நிற்கையிறே - களவாகிறது. கைலாஸயாத்ரையிலே “ நமோஸ்து கண்டாகர்ணாய நமः கடகடாயச” (நமோகண்டாயகர்ணாயநமःகடகடாயச) என்றுஸ்தோத்ரம்பண்ணினபடியைக்கேட்ட ப்ராஹ்மணன், “ இதுக்குமுன்பொருவரை ஸ்தோத்ரம்பண்ணியறியாத வாயானவாறே மீன்துடிக்கிறபடிபாராய் ” என்றான். “ நாத்தழும்பநான்முகனு மீசனுமாய் முறையாலேத்த ” என்கிறபடியே ஸ்தோத்ரம்பண்ணிநாத்தழும்புபட்டுக் கிடக்கிறதன்றே. “ இவன்தாழநின்றநிலையும் ஸ்தோத்ரம்பண்ணினநிலையும்களவு ” என்னுமிடத்தை [உபபாதிக்கிறதுமேல் (எம்மையுமித்யாதி) நீயிவற்றைமனைகிறபோது, எங்களையும்மனைந்து பின்னையன்றோதிர்யக்ஜாதிகளை யுண்டாக்கிற்று. (இறைவ) இறைவ என்னாநிற்பர்கள். இங்ஙனேசொல்லுகிறவர்கள் தாமாரென்னில் (வெள்ளேறணித்யாதி) ராஜஸேவைபண்ணுவார் தந்தாமடையாளங்களோடே சட்டையும்பிரம்புமாய் ஸேவிக்குமாபோலே, இவர்களுந்தந்தாமடையாளங்களோடே யாயிற்றுவந்துஸேவிப்பது. “ இரவியர் மணிநெடுந்தேரொடும் ” இத்யாதி.

(புள்ளூர்திகழல்பணிந்தேத்துவரே) ஸர்வேஶ்வரன், பெரியபிராட்டியாருந் தானுமாயிருக்கிறவிருப்பில் புகப்பெருமையாலே, திருப்பாற்கடலுக் கிவ்வருகேகூப்பிட்டால், இவர்களுக்குக் காட்சிகொடுக்கைக்காகத் திருவடிதிருத்தோளிலே யேறிப்புறப்படும். ஆட்டத்துவெளியிலே யானைக்காலிலே துகையுண்ணுநிற்பர்கள்...... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (கள்வாவித்யாதி) கீழெல்லாம் ப்ரதிபாதித்த வர்த்தத்தை யிதிலே த்ருடீகரிக்கிறானென்கிறார் (இவ்வளவுமித்யாதி) மேலெழுத்தென்றது-பூர்வார்த்தத்திற் சொன்னவவர்கள் பாசுரம்.

பராவஸ்த்தையில் வரங்கொள்ளாதே தான்தாழநின்று வரங்கொள்ளுகைகளவென்றுவிவக்ஷித்து இதுக்குஹேதுவேதென்ன (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி) "தேவரீரின்னமெனக்கொரு வரந்தரவேணும்" என்கிறவிடத்திலே - மஹாமேதத்திலேருத்ரன், தன்றலையையறுத்து ஹோமம்பண்ண வுத்யோகித்தபோது, ஸர்வேஶ்வரன்வந்து தோற்றிச் சிலவரங்கள்கொடுத்து, "இன்னமெதுவேணும்" என்றவளவிலே, "ஊருஂதிருவவருவஸிஹுஂஸஙஜநுஷ.।ஊருத்ராஹூவா ஹவானவஊஊராயயகேஶவ। ஊஂவஹவவஉயூவெஶவாஉதூராஹுஹாணவ। யெநாஹஂஸஙஹஹூதாநாஂவஹஜூராதூஜவதரோஹவஂ" (அந்யஂதேஹிவரந்தேவப்ரஸித்தம்ஸர்வஜந்துஷு।மர்த்த்யோபூத்வாபவாநேவமாமாராதயசேஶவ । மாம்வஹஸ்வசதேவேஶவரம்மத்தோக்ருஹாண ச। யேநாஹம்ஸர்வபூதாநாம்பூஜ்யாத்பூஜ்யதரோபவம்) என்றதநுஸந்தேயம் [வஹவ] (வஹஸ்வ) வஹித்ததுமேகமாய்; வராஹபுராணே ருத்ரகீதாயாம்பகவாந், "தெவகாஂரவதாரெஷுஊநுஷ்யூதஊவெயிவாநு।தாஊவாராயயிஷ்யாஊஹநூஂவரதொஹவ । வொஹஂவஹாஊதாஂதெவஊவொஹூதாஶதஂ ஸஊஂ। ஶவஊவஹரிரெவஸுரேஶஸஹாவநஃ। வரதொஹூத்ரொஊஹுஂதநாஹஂதெவதெதஃ." (தேவகார்யாவதாரேஷு மநுஷ்யத்வமுபேயிவாந்। த்வாமேவாராதயிஷ்யாமிஹரத்வம்வரதோபவ। ஸோஹம்ஹாமித்வாம்தேவமேகோபூத்வாஶதம்ஸமாஃ।ஏவமேவஹரிர்த்தேவஸ்ஸர்வேஶ ஸ்ஸர்வபாவநஃ। வரதோபூத்பரோமஹ்யம்தேநாஹம்தைவதைர்க்கதஃ.) "மேகமாய்த்தாங்கினன் திருமால்காண்சாழலே" என்றிறேயவர்கள் சொல்லுவது. கறுப்புடுக்கை - பரத்வத்தைமறைக்கை. இச்செயலைச்செய்தால் - ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகை வரங்கொள்ளுகை முதலானசெயலைச்செய்தால். மெய்யென்றிருப்பர்களோவென்றது - "வரங்கொடுத்ததுக் காகச்செய்தான்" என்றிறே யிருப்பர்களென்றபடி. (கள்வாவென்பர்கள்) ருத்ராதிகளென்று கூட்டுவது. தாழநிற்கைகளவோவென்ன (தன்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையித்யாதி) ப்ராஸங்கிகம் (கைலாஸேத்யாதி) கேட்டப்ராஹ்மணன் - புராணஶ்ரவணவேளையாம் கேட்டப்ராஹ்மணன். (மீன்துடிக்கிறபடி) மீன்துடிக்கிறப்போலே நாக்குத்துடிக்கிறபடி. (நமோகண்டாயேதி) ஸ்ரீஹரிவம்ஶே கைலாஸயாத்ராயாம்.தத்ரைவ, "ஊஂஜஹிஂஸஂவடிஂகூஹாவி

[illegible] '' (அஞ்ஜலிம்ஸம்புடம்க்ருத்வாவிஷ்ணுமுத்திஸ்யஸங்கர: | உமயாஸார்த்தமீஸாநோ மாஹாத்ம்யம்வக்துமைஹத.) அப்படிஸ்தோத்ரம்பண்ணி யதியானென்ன (நாத்தழும்பவித்யாதி) திருமொழி. நாக்கானது தழும்பேறும்படியாக சதுர்முகனும், ருத்ரனும், முறையாலே - ஸேஷித்வப்ராப்தியாலே ஸ்தோத்ரம்பண்ணவென்கை. தழும்புபட்டு - தகணேறி.

'' எம்மையும் ஏழுலகும் '' என்றக்ரமத்தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (நீயிவற்றையித்யாதி) மனைகை - ஸ்ருஷ்ட்டிக்கை. நின்னுள்ளே - உன்ஸங்கல்பத்திலே. இறைவ - ஸ்வாமீ.

ஸ்வாமிஸந்நிதியிலே வாஹநங்கொண்டு வரலாமோவென்ன (ராஜஸேவையித்யாதி) அவன்கொடுத்த வரிசையோடேவந்தால் விரோதமில்லையென்றபடி. உக்தத்துக்கு ப்ரமாணம் (இரவியரித்யாதி) திருப்பள்ளியெழுச்சி. த்வாதஸாதித்யர்கள், விலக்ஷணமான பெரியதேரோடேவந்தார்களென்கை.

'' புள்ளூர் திகழல் பணிந்தேத்துவர் '' என்றுவிஸேஷிப்பானென்னென்ன (ஸர்வேஸ்வரனித்யாதி) ஆட்டத்துவெளி - வையாளிவெளி. ராஜாக்களுடைய வையாளி வெளியிலே யானைக்காலிலே ஸாமந்தராஜாக்கள் நிரபிமாநராய்த் துகையுண்பர்களிறே ; அப்படியேயிங்கும் நிரபிமாநராய் ஸ்தோத்ரம்பண்ணு கிற்பர்களென்றபடி.

வெள்ளேற னித்யாரப்ய, கழல்பணிந்து - கள்வாவெம்மையு மித்யாரப்ய தோற்றியவிறைவவென்று - ஏத்துவரித்யந்வய:.......................................*

பதினொன்றாம்பாட்டு.

ஏத்தவேழுலகுங்கொண்டகோலக்
கூத்தனைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்
வாய்த்தவாயிரத்துள்ளிவைபத்துட
னேத்தவல்லவர்க்கில்லையோருனமே.

ஆறுயிரப்படி.

(ஏத்தவேழுலகும்) ஸர்வலோகங்களுந் தன்னுடைய விஜயத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு நின்றேத்த ஏழுலகுங் கொண்டருளின இது தொடக்கமாகவுள்ள திவ்யசேஷ்டிதங்களாலே யெம்பெருமானுடையஸர்வேஸ்வரத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற இந்தத்திருவாய்மொழியை யிந்தபாவனையோடேகூட ஏத்தவல்லார்க் கினி யொருநாளு மெம்பெருமானோடு விஸ்லேஷ மில்லையென்கிறார்.......................................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்கு பலமாக ஸர்வப்ரகார வைகல்யராஹித்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

ஏத்த - லௌகிகரேத்துகிற விதுவேவிலக்ஷணரோக. ஏழுலகும் - ஸமஸ்த லோகத்தையும். கொண்ட - அளந்துகொண்ட. கோலம் - வடிவழகையும். கூத்தனை - வல்லாராடினாற்போலே அளந்தாயாலத்தையு முடையவனை. குருகூர்ச்சடகோபன் - ஆழ்வார். சொல் - அருளிச்செய்த. வாய்த்த - லோகத்துக்கலப்யலாபமான. ஆயிரத்துள் - ஆயிரத்துள். இவைபத்து - இவைபத்தையும். உடன் - அர்த்தத்தோடே யுடன்பட்டு. ஏத்த - ஸ்துதிரூபமாகச்சொல்ல. வல்லவர்க்கு - வல்லவர்க்கு. ஒருனம் - தேவதாந்தரங்களினுடைய வுத்கர்ஷபுத்தியும், அவர்களோடேன்டான ஸாம்யபுத்தியும், அவர்களில் நிகர்ஷபுத்தியுமாகிற குறைவுகளொன்றும். இல்லை - இல்லை.

ஊனம் - குறைவு. சொல்வாய்த்தவென்று- அர்த்தப்ரதிபாதநஸாமர்த்யமாகவுமாம். ஏழுலகென்று - கீழும்மேலுங்கூட்டுகிறது. இது கலிவிருத்தம்......*

ஏடு - பதினொன்றும்பாட்டு.

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை யப்யஸிக்கவல்லவர்களுக்கு, தேவதாந்தரங்கள்பக்க லீஸ்வரத்வபுத்தி பண்ணுகையாகிற ஊனமில்லையென்கிருர்.

(ஏத்தவேழுலகுங்கொண்ட) "ஸமெஜஊஷாணாம்" (ஸங்கைஸ்ஸுராணும்) என்கிறபடியே ஏத்த, அந்த ஹர்ஷத்தாலே ஸகலலோகங்களையும் திருவடிகளின் கீழே யிட்டுக்கொண்ட. (கோலக்கூத்தனை) திருவுலகளந்தருளினபோது வல்லாராடினாற்போலேயாயிற்றிருப்பது. அப்போதைவடிவழகையநுபவிக்குமதொழிய, இந்த்ரனைப்போலே ராஜ்யஶ்ரத்தை யில்லையேயிவர்க்கு. (குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்) ஆப்திக்கு "இன்னார்சொல்லிற்று" என்னக்கடவதிறே. (சடகோபன்) வேதாந்தத்திற்காட்டில் ஆழ்வார்பக்கலிலே பிறந்த ஆபிஜாத்யம் (வாய்த்தவாயிரம்) இத்தனைபோதிவர் ப்ரதிபாதித்த பரவஸ்து நேர் பட்டாற்போலேயாயிற்று இப்ப்ரபந்தமும் நேர்பட்டபடி. வாச்யத்திற்காட்டில் வாசகம் நேர்பட்டபடியென்றுமாம். அதாவது - விஷயத்தை யுள்ளபடி பேசவற்ருயிருக்கை.

(இவை பத்துடனேத்த வல்லவர்க்கு) இத்திருவாய்மொழியை ஸஹ்ருதயமாக ஏத்தவல்லவர்களுக்கு. (இல்லையோருனமே) இவ்வாத்மாவுக்கூனமாவது - அபரதேவதைகள்பக்கலிலே பரத்வப்ரதிபத்திபண்ணுகையும், பரதேவதைபக்கல் பரத்வப்ரதிபத்தி பண்ணமையும். இப்படி வரக்கடவதானவூனம் இதுகற்ருர்க்கில்லை.

முதற்பாட்டில் - மேல்பரக்கவருளிச்செய்கிற இத்திருவாய்மொழியிலர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேண வருளிச்செய்தார். இரண்டாம்பாட்டுமுதல் - து:கநிவர்த்தகனுகையாலும், ஶீலவானுகையாலும், ஸுகுமாரனுகையாலும், புண்டரீகாக்ஷனுகையாலும், ஆபத்ஸகனுகையாலும், அகடி

தகடநாஸமர்த்தனுகையாலும், ஸ்ருஷ்டிஸ்த்திதிகளைப்பண்ணுகையாலும், ஸம்ஹாரமாகிற செயலைச்செய்கையாலும், ஈஶ்வராபிமாநிகளாயிருக்கிறவர்களுடைய ஸ்தோத்ராதிகளாலும், இப்படி பஹுப்ரகாரங்களாலே அவனுடையபரத்வத்தை யருளிச்செய்து, இதுகற்றூர்க்குப்பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினூர். ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (ஏத்தவித்யாதி) " ஏத்தவல்லவர்க்கோருனமில்லை " என்றத்தைப்பற்றவவதாரிகை.

ஏத்த - தேவாதிகள்ஸ்துதிக்க. (ஸங்கைரிதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மே மங்கள்யஸ்தவே, " [illegible] ஹரி:. " (ஸங்கைஸ்ஸுராணுந்திவிபூதலஸ்த்தை ஸ்ததாமநுஷ்யைர்க்ககநேசகேசரை: | ஸ்துத:க்ரமாங்ய:ப்ரசகார்ஸர்வதா மமாஸ்துமங்கள்யவிவ்ருத்தயேஹரி:.) " கூத்தன் " என்கிறதென்னென்ன (திருவுலகித்யாதி) "கோலம்" என்றதுக்குபாவம் (அப்போதையித்யாதி)

ஸ்வப்ரஶம்ஸைபண்ணலாமோவென்ன (ஆப்திக்கித்யாதி) தாத்பர்யாந்தரம் (வேதாந்தத்திலித்யாதி) ஆபிஜாத்யம் - திருவாய்மொழிக்கென்றபடி.

வாச்யஸாம்யபரத்வேந, வாச்யாதாதிக்யபரத்வேநச பாவத்வயமாஹ (இத்தனைபோதித்யாதிவாக்யத்வயேந) (அதாவதித்யாதி) விஷயமானவவன் தன்னையுள்ளபடி ப்ரகாஶிப்பியாமல் மறைத்துக்கொண்டிறேயிருப்பது ; அவனுடைய ஸ்வபாவத்தையெல்லாம் ஸ்பஷ்டமாக ப்ரகாஶிப்பிக்கிறதிப்ப்ரபந்தமிறே.

உடன் - மநஸ்ஸோடே. " ஓர் " என்கையாலே - ஊனத்தினுடையவைவித்யத்தை யருளிச்செய்கிறூர் (இவ்வாத்மாவுக்கித்யாதி) ஊனம் - குறை.

(இரண்டாம்பாட்டுமுதல்) இரண்டாம்பாட்டுத்தொடங்கி.

க்ரமேணுந்வய:..*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(திண்ணன்வீடு)

[illegible] (கச)

(பூர்ணைஶ்வர்யாவதாரம்) திண்ணன்வீடித்யாதி, நங்கண்ணன்கண்ணலதில்லையோர்கண்ணே - பூர்ணமானவைஶ்வர்யத்தோடே க்ருஷ்ணனுய்வந் தவதரித்தும் ; (பவதுரிதஹரம்) மாபாவம்விடவரற்குப் பிச்சைபெய் - ஹரனுடை

யதரித்தத்தைத்தீர்த்தம் ; (வாமநத்வேமஹாந்தம்) மேறன்னைமீதிட நிமிர்ந்து மண்கொண்ட - வாமநனை தான் த்ரிவிக்ரமனாய்வளர்ந்து பூமிப்பரப்பையெல்லாம் திருவடிகளின்கீழேயிட்டுக்கொண்டும் ; (நாபீபத்மோத்தவிஶ்வம்) தேவுமெப்பொருளும்படைக்கப் பூவில்நான்முகனைப்படைத்த - தேவாதிபதார்த்தங்களையுண்டாக்குகைக்காகத் திருநாபிகமலத்திலே திசைமுகனை ஸ்ருஷ்டித்தும் ; (ததநுகுணத்ருஶம்) தகுங்கோலத்தாமரைக்கண்ணன் - அதுக்குத்தகுதியாய்த் தாமரைப்பூப்போலே யிருக்கிற திருக்கண்மலரையுடையனாயும் ; (கல்பதல்பீக்ருதாப்திம்) எம்மாழியம்பள்ளியாரே- ப்ரளயகாலத்திலே பயோநிதியைப்படுக்கையாகக்கொண்டும் ; (ஸுப்தம்ர்யக்ரோதபத்ரே) பள்ளியாலிலை யேழுலகுங்கொள்ளும் வள்ளல் - அப்போது அகடிதகடநாஸாமர்த்த்யத்தாலே ஸப்தலோகங்களையும்திருவயிற்றிலேவைத்துக்கொண்டு ஆலிலைமேலேகண்வளர்ந்தும் ; (ஜகதவநதியம்) மூவுலகுந்தம்மூளிருத்திக்காக்கும் - த்ரிலோகிரக்ஷணத்தை யெப்போதும் சிந்தித்தும்; (ரக்ஷணாயாவதீர்ணம்) காக்குமியல்வினன் கண்ணபெருமான் - ததர்த்தமாகக்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரித்தும் ; (ருத்ராதிஸ்துத்யலீலம்) வெள்ளேறன் நான்முகனித்யாதி - ப்ரஹ்மருத்ராதிகளாலே ஸ்துதிக்கப்படுமவையான சேஷ்டிதங்களையுடையனுமாயிருக்கிறவெம்பெருமானை, “ மநுஷ்யஸஜாதியனா யவதரித்திருக்கச்செய்தேயும் பரத்வந்தோற்றவிருக்கும் ” என்று “ திண்ணன்வீடு ” என்கிற தஶகத்திலே ஆழ்வார் தெளிவித்தருளினாரென்கிறார்..*

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி.

திண்ணிதாமாறன்திருமால்பரத்துவத்தை
நண்ணியவதாரத்தேநன்குரைத்த - வண்ணமறிந்
தற்றார்கள்யாவரவரடிக்கேயாங்கவர்பா
லுற்றாரைமேவிடாதூன். (கஉ)

(திண்ணிதாமாறன்) ப்ராஸங்கிகமாக ப்ரஸ்துதமான பரத்வத்தை யவதாரத்திலே யநுஸந்தித்துப் பரோபதேசம் பண்ணுகிறபாசுரத்தை யநுவதித் தருளிச்செய்கிறார். எங்ஙனேயென்னில் ; பிரிந்தாரைக் கண்ணுக்குழலை யிடப்பண்ணுமளவன்றிக்கே, கூடினாலும் பிரிவைமறக்கும்படி பண்ணவற்றான விஷயவைலக்ஷண்யம், அதுக்கீடான குணவைலக்ஷண்யம், அதுக்கடியான ஸர்வேஶ்வரத்வம், இவற்றை யநுஸந்தித்து, இப்படிப்ராஸங்கிகமாக ப்ரஸ்துதமான ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை இதிஹாஸபுராண ப்ரக்ரியையாலே பிறரைக்குறித்துபதேசித்துச்செல்லுகிற * திண்ணன்வீட்டி லர்த்தத்தை “திண்ணிதாமாறன்” இத்யாதியாலே யருளிச்செய்கிறார்.

(திண்ணிதாமாறன்) கீழே “ மூவாமுதல்வா வினியெம்மைச்சோரேலே” என்றவநந்தரம், “ சோராதவெப்பொருட்கு மாதியாஞ்சோதி ” என்கிறகாரணத்வத்தால் வந்தபரத்வத்தைக்காட்டி ஸமாதாநம்பண்ண, அத்தாலேதார்ட்யத்தையுடைய ஆழ்வாரென்னுதல் ; எல்லார்க்கும் ஸுத்ருடமாம்படி பரத்வத்தையருளிச்செய்த ஆழ்வாரென்னுதல். (திருமால்பரத்துவத்தை) ஶ்ரிய:பதியான ஸர்வேஶ்

வரனுடையபரத்வத்தை. "நீயுந்திருமாலால்" என்றிறேயருளிச்செய்தது. (நண்ணியவதாரத்தேநன்குரைத்த) திருமால்பரத்துவத்தை அவதாரத்தே நண்ணி நன்குரைத்த. முதற்றிருவாய்மொழியிலே ஶ்ருதிச்சாயையாலே பரத்வேபரத்வத்தை யருளிச்செய்தாற்போலன்றிக்கே, இதிஹாஸபுராண ப்ரக்ரியையாலே அதிஸுலபமான அவதாரத்திலே பரத்வத்தையாஶ்ரயணீயமாம்படி நன்றாகவருளிச்செய்த. அன்றிக்கே திருமால்பரத்துவத்தைத்தாம் நண்ணிஅவதாரத்திலே நன்குரைத்தவென்றாகவுமாம். நன்குரைத்த வண்ணமறிகையாவது - இப்படி அவதாரே பரத்வத்தை ஸுஸ்பஷ்டமாம்படி "கண்ணன்கண்ணல்ல தில்லையோர்கண்" என்றும், "கோபாலகோளரியேறன்றி - ஏழுலகுமீபாவஞ்செய்தருளாலளிப்பாரார்" என்றுமருளிச்செய்த ப்ரகாரத்தையறிகை. மற்றும்தச்சேஷமாக "தேவனெம்பெருமானுக்கல்லால் பூவும்பூசனையுந்தகுமே" என்றும், "தருங்கோலத்தாமரைக்கண்ணனெம்மான் மிகுஞ்சோதிமேலறிவார்யவரே" என்றும், "கள்வா" என்றுதொடங்கி, "புள்ளூர்திகழல்பணிந்தேத்துவர்" என்றுமருளிச்செய்தவையுமுண்டிறே. இப்படியருளிச்செய்யுமிடத்து, "[illegible]" (க்ருஷ்ணஏவஹிலோகாநாமுத்பத்திரபிசாப்யஃ) என்றும், "[illegible]" (ஸஏஷப்ருதுதீர்க்காக்ஷஸ்ஸம்பந்தீதேஜநார்த்தநஃ) என்றும், "[illegible]" (அர்ச்யமர்ச்சிதமிச்சாமஸ்ஸர்வேஸம்மந்துமர்ஹத) என்றும், "[illegible]" (பாதேநகமலாபேநப்ரஹ்மருத்ரார்ச்சிதேந ச) என்றுஞ்சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களைப்பின்சென்றிறே யருளிச்செய்தது; "[illegible]" (ராமஃகமலபத்ராக்ஷஸ்ஸர்வஸத்த்வமநோஹரஃ) "[illegible]" (பாவநஸ்ஸர்வலோகாநாம்த்வமேவரகுநந்தந) இத்யாதிப்ரமாணங்களைப்பற்ற "தருங்கோலத்தாமரைக்கண்ணனெம்மான்" என்றும், "ஈபாவஞ்செய்தருளாலளிப்பாரார்" என்றுமருளிச்செய்தாரிறே. இப்படிபரோபதேச ப்ரகாரத்தையறிந்து பரத்வஸ்த்தாபகரான ஆழ்வாரிடத்திலே (அற்றார்கள்யாவர்) அற்றுத்தீர்ந்து அநந்யார்ஹராயிருப்பார் யாவர்சிலர். (அவரடிக்கேயாங்கவர் பாலுற்றாமேலிடாதுஉன்) அவர்கள்திருவடிகளுக்கே அநந்யார்ஹராய், அவ்விடத்திலே அப்படியே அவர்கள்விஷயத்திலே அந்தரங்கராய்க் கிட்டினவர்களை மாம்ஸாஸ்ருகாதிமலரூபமான தேஹமபிபவியாது. இத்தால் - தேஹஸம்பந்தம் மேலிடாதென்றபடி...*

இரண்டாம்பத்தில் இரண்டாம்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி - ௧௨ — பாட்டு - ௧௩௨.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

இரண்டாம்பத்து.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

ஊனில்வாழ் - ப்ரவேஶங்கள்.

ஆறாயிரப்படி.

(ஊனில்வாழுயிரே) இப்படி ஸ்வோஜ்ஜீவநார்த்தமாக வந்து தோற்றியருளினவன் தம்மோடேகலந்தருளினபடியைச்சொல்லுகிறார்.

பன்னீராயிரப்படி.

மூன்றாந்திருவாய்மொழியில், இப்படி யுத்தங்கலலிதனான இவனுடையஸர்வவித ஸாரஸ்யாதிஶய ப்ரயுக்தமான திவ்யபோக்யதையையருளிச்செய்வதாக; அவனுடைய ஸர்வரஸாத்மகத்வத்தையும், ஸாரஸ்யயுக்தனான அவன் விஷயத்தில் தம்முடைய வுபகாரஸ்ம்ருதியையும், ஸ்வவிஷயத்தில் தம்மை யவனபிநிவேஶிப்பித்தபடியையும், அவ்வுபகாரத்தக்கு ப்ரத்யுபகார மில்லாதபடியையும், தன்னுடைய அப்ராக்ருதபோக்யதையையும் ப்ரகாஶிப்பித்துச் சேர்த்துக்கொண்டபடியையும், இந்த ஸம்ஶ்லேஷம் ஸ்வரூபப்ரயுக்தமாகையாலே அநாதிஸித்தமானபடியையும், போக்யதாதிஶயத்தாலே வ்யதிரேகத்தில் தரிக்கவருமையையும், அவ்வநுபவம் தமக்குக் கைப்புகுந்தமையையும், ஸர்வப்ரகாராநுபவத்தால் பிறந்த ஆநந்தவிசேஷத்தையும், இப்படியநுபவித்து ஆநந்திகளான ஸூரிகளோடு தாங்கூடியநுபவிக்கையிலுண்டான ஆசையையுமருளிச்செய்து, மேற்சொன்ன ஸர்வப்ரகாரஸாரஸ்யம் ஸூரிபோக்யமென்னுமிடத்தையு முபபாதித்தருளுகிறார்.........*

ஈடு.

வாயுந்திரையுகளி லார்த்திதீரவந்து ஸம்ஶ்லேஷித்த ஸம்ஶ்லேஷத்தைச்சொல்லுகிற இத்திருவாய்மொழியில்; நடுவு ப்ராஸங்கிகமாகப்ரஸ்துதமானவித்தனை யீஶ்வரத்வம். தாம்பெற்றபேற்றின் கனத்தைப்பார்த்தார்; அதுதாமடியாக வந்ததாகில்றே யளவுபட்டிருப்பது, ஸர்வேஶ்வரனடியாகவந்ததாகையாலே கனத்திருக்குமிறே. தாமநுபவித்தவநுபவத்துக்குள்ளே யெல்லாரஸங்களுமுண்டாய், அதுதான் ஸமாப்யதிக வர்ஜிதமுமாயிருந்தது; “ இப்படிப்பட்டபேற்றுக்கு உசாத்துணையாவாரா

ர்" என்று பார்த்தவிடத்தில ஸம்ஸாரத்திலாளில்லாமையாலே, "அவன்றன்னோடொக்க ப்ராப்யருமாய், அவனை நித்யாநுபவம்பண்ணுநிற்பாருமாய், பகவதநுபவத்துக்கு தேசிகருமாயிருக்கிற நித்யஸூரிகள் திரளிலேபோய்ப்புக்கு * போதயந்த꞉ பரஸ்பரம் பண்ணி யநுபவிக்கப்பெறுவதெப்போதோ" என்னு மநவாப்தியோடே தலைக்கட்டுகிறார். * வாயுந்திரையுகளிலாற்றாமைக்கு அறிவுநடையாடாத திர்யக்குகளையு மசேதநங்களையும் சேர்த்தாரங்கு; இங்கு, ஸம்ஶ்லேஷத்தால் வந்த ப்ரீதிக்கு, அறிவு நைஸர்க்கிகமான நித்யஸூரிகளைத்தேடுகிறார். [𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌥] (ராமஸ்து) பெருமாளும்பிராட்டியும் "𑌏𑌕𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂" (ஏகதத்த்வம்) என்னலாம்படி கலந்தகலவியைச்சொல்லுகிறது. "பித்ருஶுஶ்ரூஷணபராணர், தர்மங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்தார், தேவதாஸமாராதநம் பண்ணினர்" என்றாயிற்று சொல்லிக்கொண்டுபோந்தது; இப்படிபோந்தஇவரிப்போது "வாத்ஸ்யாயநங்கற்றுக் காமதந்த்ரமேயோ நடத்திப்போந்தது" என்னும்படி வேறுபட்டார். [𑌵𑍀𑌤𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂] (வீதயாஸார்த்தம்) பரமபதத்தில் செவ்வியோடேவந்தவளும் பிற்பாடை யாம்படி போகஸ்ரோதஸ்ஸிலே மூற்பாடரானர். [𑌵𑌿𑌜𑌹𑌾𑌰] (விஜஹார) இப்படி பரிமாறச்செய்தேயும் போகோபோத்காதத்துக் கவ்வருகுபட்டிலர். [𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍𑌋𑌤𑍂𑌨𑍍] (பஹூந்ருதூந்) பஹூந்ஸம்வத்ஸராந் என்னாதேயொழிந்தது - "அவ்வோகாலவிசேஷங்களுக்கடுத்த போகோபகரணங்களைக்கொண்டு புஜித்தார்" என்னுமிடந் தோற்றுகைக்காக. [𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑍀] (மநஸ்வீ) ஸம்ஶ்லேஷத்தில் பிராட்டிகோலினவளவுக் கவ்வருகுபட்டுப்பரிமாறினர். [𑌤𑌦𑍍𑌗𑌤𑌃] (தத்கத꞉) தஸ்யாங்கத꞉ - ஜாதிகுணங்கள் த்ரவ்யத்துக்கு ப்ரகாரமாய்ப் பிரிக்கவொண்ணாதபடியா யிருக்குமாபோலே, பிரிக்கவொண்ணாதபடி யொருநீராகக்கலந்தபடி. [𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃] (தஸ்யாநித்யம்ஹ்ருதிஸமர்ப்பித꞉) இவருயர்த்தியையறிந்திருப்பாளொருத்தியாகையாலே "அப்பெரியவனிப்படி தாழவிடுவதே" என்று அச்செயலிலே தன்னெஞ்சு துவக்குப்பட்டு "அதுவது" என்றுகிடக்குமாயிற்று. அப்படியாயிற்று இங்குக்கலந்தகலவிதான். ...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஊனில் வாழுயிர்ப்ரவேசே, ஸங்கதிமாஹ (வாயுந்திரையித்யாதி) நடுவே திண்ணன்வீடெதுக்கென்ன (நடுவித்யாதி)

விஸ்தாமாஹ (தாம்பெற்றவித்யாதி) அளவுபட்டிருப்பது - பரிச்சிந்நமாயிருப்பது. "தேனும்பாலும்" இத்யாதியைப்பற்ற (எல்லாரஸங்களுமென்றது) ஸமாப்யதிகவர்ஜிதமென்றது - "ஒத்தார்மிக்காரையிலையாய" என்றத்தைப்பற்ற. விஷயம் ஸமாதிகரஹிதமாகையாலே யநுபவமும் ஸமாதிகரஹிதமென்றபடி.

" களிப்பும் கவர்வும் " என்கிறபாட்டையுட்கொண்டு (இப்படிப்பட்டவித்யாதி) உசாத்துணை - ஸஹாயம். " நித்யஸூரிகளுசாத்துணை " என்கைக்குஹேது (அவன்றன்னோடித்யாதி) ப்ராப்யராயித்யாதி) விஶேஷணத்ரயமும் - " ஸாத்⁴யாஸ்ஸந்தி " (ஸாத்யாஸ்ஸந்தி) " ஸதா³பஶ்யந்தி " (ஸதாபஶ்யந்தி) " பூர்வே ஸாத்⁴யா: " (பூர்வாஸ்ஸாத்யா:) என்றத்தைப்பற்ற. ஸாத்யா: - ப்ராப்யாஇத்யர்த்த:. " உடன்கூடுவதென்றுகொலோ " என்றத்தைப்பற்ற (அநவாப்தியோடே தலைக்கட்டுகிறானென்றது)

* வாயுந்திரையுகளிற்போலே, ப்ரீதிக்கும் திர்யக்குகளைத்தேடாதே நித்ய ஸூரிகளைத் தேடுகிறதென்னென்ன (வாயுந்திரையித்யாதி) அதாவது * வாயுந்திரையுகளில் - ஆற்றாமையால்வந்த கலக்கத்துக்குச்சேர அஜ்ஞமான திர்யகாதிகளைக்கூட்டிக்கொண்டார் ; இங்கு-ஸம்ஶ்லேஷமுகத்தால்வந்த தெளிவுக்குச்சேர அறிவுடை ஸர்க்கிகமானவர்களைத் தேடுகிறானென்றபடி. (போதயந்தஇத்யாதி) கீதாஶாஸ்த்ரமே, " மச்சித்தா மத்³க³தப்ராணா போ³த⁴யந்த: பரஸ்பரம் । கத²யந்தஶ்ச மாம் நித்யம் துஷ்யந்தி ச ரமந்தி ச. " (மச்சித்தாமத்கதப்ராணா போதயந்த:பரஸ்பரம் । கதயந்தஶ்சமாந்நித்யந்துஷ்யந்திசரமந்திச.)

ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (ராமஸ்த்வித்யாதி) பாலகாண்டே, " ராமஸ்து ஸீதயா ஸார்த்³த⁴ம் விஜஹார ப³ஹூந்ருதூந் । மநஸ்வீ தத்³க³தஸ்தஸ்யா நித்யம் ஹ்ருதி³ ஸமர்பித: " (ராமஸ்துஸீதயாஸார்த்தம் விஜஹாரபஹூந்ருதூந் । மநஸ்வீதத்கதஸ்தஸ்யாநித்யம்ஹ்ருதிஸமர்ப்பித:.) ஶ்லோகதாத்பர்யம் (பெருமாளுமித்யாதி) * துஶப்தார்த்தம். (பித்ருஶுஶ்ருஷணேத்யாதி) பேறுபட்டாரென்றது - * துஶப்தார்த்தம். இதெல்லாம் - பூர்வாவஸ்தாப்ரதர்ஶநபரம். வாத்ஸ்யாயநம் - காமஶாஸ்த்ரம். ஸீதாஶப்தத்தால் தோற்றுகிற - அயோநிஜத்வத்தையும், " ஸஹ யஜ்ஞைர் யயா ந " (ஸஹயுக்தேப்ராதாரே) இதித்ருதியாவிபக்த்யர்த்தத்தையும்பற்றபாவம் (பரமபதத்திலித்யாதி) லாங்கலபத்ததியிலே பிறந்தவள்-ஸீதேத்யர்த்த: - " ஸீதா லாங்க³லபத்³த⁴தி: " (ஸீதாலாங்கலபத்ததி:) " விஜஹார " (விஜஹார) என்று - விளையாட்டாகச் சொல்லுகையாலே (உபோத்காதத்துக்கவ்வருகுபட்டிலரென்றது) உபோத்காதம் - உத்யோகமாத்ரம். ஸம்வத்ஸராக் என்னுதேயென்றது - " ஸமா த்³வாத³ஶ தத்ராஹம் " (ஸமாத்வாதஶதத்ராஹம்) என்றத்தைப்பற்ற. அடுத்த - உசிதமான. " மநஸ்வீ " (மநஸ்வீ) என்கிறவிநிப்ரத்யயம் - பூமாவிலேயென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அது ஸப்ரதிகோடிகமாகையாலே யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷத்திலித்யாதி) " க³த: " (கத:) என்றதுக்குவாஸனை (ஜாதீத்யாதி) " தத்³க³த: " (தத்கத:) என்கையாலே- பெருமாளுக்குப் பிராட்டியிடத்தி லுண்டான ப்ராவண்யஞ் சொல்லுகிறது ; " தஸ்யா ஹ்ருதி³ நித்யம் ஸமர்பித: " (தஸ்யாஹ்ருதிநித்யம்ஸமர்ப்பித:) என்று - அவளுடைய ஹ்ருதயத்திலே தாம் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டாரென்கையாலே - பிராட்டிக்குப் பெருமாளிடத்திலுண்டான ப்ராவண்யஞ்சொல்லப்பட்டது. " அஸ்யா தே³வ்யா மநஸ்தஸ்மிந் தஸ்ய சாஸ்யாம் ப்ரதிஷ்டி²தம் " (அஸ்யாதேவ்யாமநஸ்தஸ்மிந் தஸ்யசாஸ்யாம்ப்ரதிஷ்டிதம்) என்னக்கடவதிறே..........................*

மூன்றாந் திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

ஊனில்வாழுயிரேநல்லைபோவுன்னைப்பெற்று
வானுளார்பெருமான்மதுசூதனென்னம்மான்
றானும்யானுமெல்லாந்தன்னுள்ளேகலந்தொழிந்தோந்
தேனும்பாலுநெய்யுங்கன்னலுமமுதுமொத்தே.

ஆறாயிரப்படி.

ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷைகபோகனாய், ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸ்வபாவனாய், எனக்கு ஸ்வாமியாயிருந்த எம்பெருமான்றானும்யானும் எல்லாப்படியாலு மிந்தக்கலவியினுள்ளே யெல்லாரஸங்களுமுண்டாம்படி கலந்தொழிந்தோம்; திருநாட்டிலேசென்றால் ரஸிக்கக்கடவபகவதேகபோகத்வத்தை, இந்தப்ரக்ருதியிலே யிருந்துவைத்தே பெற்று வாழ்கிற நெஞ்சே, உன்னைப்பெற்றே யிந்தஸம்ருத்தியெல்லாம் விளைந்தது; நல்லைநல்லையென்று நெஞ்சைக்கொண்டாடுகிறார்..............................*

பன்னீராயிரப்படி.

முதற்பாட்டில், ஸர்வரஸமானவஸ்துவோடு தமக்குண்டான ஸம்ஶ்லேஷம் தம்முடைய திருவுள்ளமடியாகவாதலால் நெஞ்சைப்பார்த்துகக்கிறார்.

ஊனில் - மாம்ஸமயமான சரீரத்திலே. வாழ் - இந்தளத்தில் தாமரைபோலே பகவதநுபவத்தைப்பெற்றுவாழ்கிற. உயிரே - நெஞ்சே. நல்லைபோ - நல்லைகாண். எங்ஙனேயென்னில் உன்னை - உன்னை. பெற்று-எனக்குவிதேயமாகப்பெறுகையாலே. வானுளார் - பரமபத வாசிகளான நித்யஸூரிகளுக்கும். பெருமான்-மேலானமேன்மையையுடையனாய். மதுசூதன் - தன்னையநுபவிக்கப்பாரித்த என்னுடைய ப்ரதிபந்தகத்தை. மதுவைமுடித்தாற்போலேமுடித்து என்னம்மான்றானும் - என்னையடிமைகொண்டருளின தன்மையையுடையஅவனும். யானும் - அவனையநுபவிக்கவாசைப்பட்டு அடிமைபுக்கநானும். தன்னுள்ளே - தனக்குள்ளே. எல்லாம் - எல்லாவினிமையுமாம்படி. தேனும் - தேனும் தேனும். பாலும்-பாலும் பாலும். நெய்யும் - நெய்யும் நெய்யும். கன்னலும் - கன்னலும் கன்னலும். அமுதுமொத்து - அமுதமுமமுதமும்போல. கலந்தொழிந்தோம்-கலந்துவிட்டோம்.

இத்தால் - ஏகஜாதித்ரவ்யங்கலந்தாற்போலேயென்றபடி. அநேகத்ருஷ்டாந்ததாத்பர்யம் - ஸர்வவிதஸாரஸ்யமுந் தோற்றுகைக்காக. தேனென்று - ஸர்வரஸம்வாயம். பாலென்று - ஸ்வாபாவிகரஸம். நெய்யென்று - ப்ரும்ஹணரஸம். கன்னலென்று - கரும்பாய், அதினுடைய பாகஜரஸத்தைநினைக்கிறது. அமுதென்று - நித்யரஸம். உயிரென்று - ப்ராணாஶ்ரயமான நெஞ்சைச்சொல்லுகிறது. போவென்று - ஸாதரமான ஸம்புத்திஸூசகம்..*

ஈடு - முதற்பாட்டு.

இதில் முதற்பாட்டில் - ராஜ்யத்தையிழந்தராஜபுத்ரனை ஒருவன், ராஜ்யத்திலே ப்ரவேசிப்பித்தால், "இவனாலே நாமிப்பேறுபெற்றோம்" என்று அவனைக் கொண்டாடுமாபோலே, "கைங்கர்யஸாம்ராஜ்யத்துக்கிட்டுப்பிறந்துவைத்து நெடுநாளிழந்துகிடக்க இந்நெஞ்சிறே யித்தைத்தந்தது" என்று திருவுள்ளத்தைக்கொண்டாடுகிறார்.

(ஊனில்வாழுயிரே) ஊனென்று - சரீரமாய், வாழ்கையாவது - வர்த்திக்கையாய், சரீரத்திலேவர்த்திக்கிற வுயிரென்னுதல்; சரீரத்தைப்பற்றி யவ்வருகொன்றறியாதேவாழ்ந்துபோன வுயிரென்னுதல். மாம்ஸளமான சரீரத்திலேயிருந்துவைத்து வாழ்கிறவுயிரே. பரமபதத்தைப்பெற்று அங்கேகாகாபவநத்தோடே யநுபவிக்கிறவிடத்தே யோநீயுதவிற்று - * மாம்ஸாஸ்ருக்பூயவிண்மூத்ரஸ்நாயுமஜ்ஜாஸ்த்திகளான சரீரத்திலே, நித்யஸூரிகளநுபவிக்கு மநுபவத்தையன்றோ நீயுபகரித்தது. இத்தால்-வாழ்கையாவது-அநுபவிக்கையாய், நெடுநாள் ப்ராக்ருதபோகங்களை புஜித்துப்போந்தநீ அப்ராக்ருதபோகத்துக்குக் கைதாநிற்பதே! என்றபடி. மநஸ்ஸை - "உயிர்" என்பானென்னென்னில்; ஆத்மாவுக்கு தர்மபூதஜ்ஞாநம் நித்யமாயிருக்கச்செய்தே, "மந ஏவ மநுஷ்யாணாம் காரணம் பந்தமோக்ஷயோ:" (மநஏவமநுஷ்யாணாம்காரணம்பந்தமோக்ஷயோ:) என்று - பந்தமோக்ஷங்களுக்குஹேது, மநஸ்ஸென்கிற ப்ராதாந்யத்தைப்பற்ற, "உயிரே" என்று - ஆத்மாவைஸம்போதிக்குமாபோலே, ஸம்போதிக்கிறார். (நல்லைபோ) நல்லைவாவென்றபடி. நல்லைநல்லை என்று கொண்டாடுகிறார். போ என்று ஸம்போதநமாகவுமாம். நல்லைபோவென்று - முழுச்சொல்லாய், நல்லை நல்லையென்னுதல்.

நடுவேயென்னைக்கொண்டாடுகிறதென்னென்ன (உன்னைப்பெற்று) பந்தஹேதுவாய்ப்போந்த நீ மோக்ஷஹேதுவாகப்பெற்று. ஈஸ்வரனுமென்றுமுண்டு, தத்ஸம்பந்தமுமநாதி; அவன் * எதிர்சூழல்புக்குத்திரியாநிற்கவும், நீ ஆபிமுக்யம்பண்ணாமையாலேயன்றோ நெடுங்காலமிழந்தது; இன்று நீயாபிமுக்யம்பண்ணியன்றோ இப்பேறுபெற்றது. நீர்பெற்றபேறேதென்ன, சொல்லுகிறார்மேல் (வானுளார்பெருமான் மதுசூதனென்னம்மானும் யானும்) * அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்தவதரித்து, மதுவாகிற அசுரனைப்போக்கினாற்போலே யென்னோட்டை ஸம்ஶ்லேஷ விரோதியைப்போக்கி, என்னைத்தோற்பித்துத்தன்பக்கலிலே கைங்கர்யத்திலேமூட்டின தானும், கைங்கர்யத்துக்கு விஷயபூதனான நானும். * வாயுந்திரையுகளில் - கண்ணாற்கண்டபதார்த்தங்களடங்கலும் பகவதலாபத்தாலே நோவுபடுகிறனவாகநினைத்து விடாய்த்தநானும், நெடுநாளென்னைப்பெறுகைக்கு * எதிர்சூழல்புக்கு விடாய்ப்பித்த

தானும். க்ருஷிபண்ணினதானும், க்ருஷிக்குவிஷயபூதனானானும். (எல்லாம் தன்னுள்ளேகலந்தொழிந்தோம்) ஆயிரத்திலொன்றும், கடலிற்குளப்படியும்போலே, தானும் நானுமான சேர்த்தியிலே யெல்லாரஸங்களும் பிறக்கும்படி ஸம்ஶ்லேஷித்தோம். (ஒழிந்தோம்) நித்யவிபூதியில்புக்காலும் இப்பேற்றை யசையிட்டிருக்குமித்தனை; அங்கேற்றமாகச்செய்யலாவதில்லை, இதினுடைய அவிச்சேதமேயங்குள்ளது. இப்படியிங்கேகலந்திருக்க, இனிப்பரமபதத்தேறப்போகத்தேடுகிற-உசாத்துணைக்காகவும், இதுதான் விச்சேதியாமைக்குமாயிற்று. என்போலேகலந்ததென்றால் (தேனும்பாலுமித்யாதி) இதுக்காளவந்தாரருளிச்செய்தாராகத் திருமாலையாண்டான்பணிக்கும்படி - "ஏகஜாதீயத்ரவ்யங்கள் தம்மிலேகலந்தாற்போலே" என்று. அதாவது - தேனும் தேனுங்கலந்தாற்போலவும், பாலும் பாலுங்கலந்தாற்போலவும், நெய்யும்நெய்யுங்கலந்தாற்போலவும், கன்னலும் கன்னலுங்கலந்தாற்போலவும், அமுதமமுதங்கலந்தாற்போலவும் என்று. அங்ஙனன்றியே, எம்பெருமானாருளிச்செய்யும்படி, இவற்றை - ரஸவத்பதார்த்தங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணமாக்கி- "தானும் நானுமானகலவிக்குள்ளே யெல்லாரஸங்களும் பிறக்கும்படி ஸம்ஶ்லேஷித்தோமென்கிறார்" என்று. "ஸர்வ ரஸ:" (ஸர்வகந்தஸ்ஸர்வரஸ:) என்கிறவஸ்துவோடேயிறேகலக்கிறது; ஜ்ஞாநாநந்தவஸ்துக்களுடைய சேர்த்தியிலே ஸர்வரஸங்களும்பிறக்கும்படியாயிற்று கலந்தது. இவையெல்லாவற்றையும் சேர்த்துச்சொல்லும்போது வருவதொரு பரிமாணதிக்யமுண்டிறே, அதுதானேயிறே த்ரவ்யஸத்பாவத்தில் ப்ரமாணம் ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (ஊனிலித்யாதி) திருவுள்ளத்தைக்கொண்டாடுகைக்குஹேதுவை ஸநிதர்ஶநமாக வருளிச்செய்கிறார் (ராஜ்யத்தையித்யாதி)

வர்த்திக்கையாயென்றது - ஊனிலிருப்பை வாழ்வாகநினைத்திருக்குமவரல்லாமையைப்பற்ற. (சரீரத்தைப்பற்றியிதி) முன்புண்டான புத்த்யநுஸாரத்தாலே வாழ்வாகச்சொல்லவுமாமென்றபடி. அவ்வருகொன்றறியாமை-வாழ்வென்கையாலே யர்த்தாத்ஸித்தம். மாம்ஸளமானவித்யாதிவாக்யம் - சிலஸ்ரீகோஶங்களிலேயில்லை. உண்டானால்-அர்த்தத்ரயம். அதாவது-வாழ்கை-வர்த்தநமும், ஶப்தாதிவிஷயாநுபவஸுகமும், நித்யமுக்தரைப்போலே பகவதநுபவஸுகமும். இல்லாதபக்ஷத்தில் - அர்த்தத்வயம். அதாவது - ஊனிலேவர்த்திக்கிற வுயிரேயென்றும், ஊனிலேஸுகிக்கிற வுயிரேயென்றும். வாழ்கை - ஸுகிக்கை. முந்தினவர்த்தவிவரணம் (பரமபதத்தையித்யாதிவாக்யத்வயமும்) "ஸணகயா ஹவதி" (ஸஏகதாபவதி) இத்யாதியைப்பற்ற (நாநாபவநத்தோடேயென்றது) (மாம்ஸேத்யாதி) ப்ரதமேம்ஶைதத்யதநயாந்ப்ரதிப்ரஹ்லாதஃ, "ஊம்ஸா ஸ்யாத்ரயவிஞா

மாம்ஸாஸ்ருக்பூயவிண்மூத்ரஸ்நாயுமஜ்ஜாஸ்திஸம்ஹதௌ । தேஹே சேத்ப்ரீதிமாந்மூடோ பவிதா நரகேபி ஸ: " (மாம்ஸாஸ்ருக்பூயவிண்மூத்ரஸ்நாயுமஜ்ஜாஸ்திஸம்ஹதௌ । தேஹேசேத்ப்ரீதிமாந்மூடோபவிதாநரகேபிஸ:) த்விதீயார்த்தவிவரணம் (இத்தாலித்யாதி) இத்தால் - "ஶரீரத்தைப்பற்றி யவ்வருகொன்றறியாதேவாழ்ந்துபோன வுயிரென்னுதல்" என்கிறவித்தால். தடஸ்த்தசங்கையை யநுவதித்துபரிஹரிக்கிறார் (மநஸ்ஸையித்யாதி) (மநஏவேதி) ஷஷ்டேம்ஶேஸப்தமே, "மந ஏவ மநுஷ்யாணாம் காரணம் பந்தமோக்ஷயோ: । பந்தாய விஷயாஸங்கி முக்த்யை நிர்விஷயம் மந: " (மநஏவமநுஷ்யாணும் காரணம்பந்தமோக்ஷயோ:। பந்தாயவிஷயாஸங்கிமுக்த்யைநிர்விஷயம்மந:)

"நல்லபோ" என்றதுக்குமூன்றர்த்தம். முந்தினது - "போ" என்றுவிபரீதலக்ஷணையாய், நல்லவாவென்றபடி. "நல்லவா" என்று - லாலநோக்தியாதல். "நல்லபோ" என்று - முழுச்சொல்லாய், நல்லநல்லயென்று கொண்டாடுகிறதாதல். "போ" என்று - "போ" என்றபடியாய், ஸம்போதநமாதல். த்விதீயார்த்தவிவரணம் (நல்லபோவென்றித்யாதி)

நடுவே-பகவதநுபவமத்யத்திலே, மநஸ்ஸம்பந்தம் முன்பே ஸித்தமாயிருக்க, "இப்போபெற்று" என்கிறதுக்குபாவம் (பந்தஹேதுவாயித்யாதி) என்னை "மோக்ஷஹேது" என்கிறதென்கொண்டென்ன (ஈஶ்வரனுமித்யாதி) ஈஶ்வரனும் தத்ஸம்பந்தமும் நித்யமாயிருக்கச்செய்தேயும், பலாந்வயவ்யதிரேகங்கள் த்வதாபிமுக்யாந்வய வ்யதிரேகாயத்தமாகையாலே மோக்ஷஹேதுவென்கிறதென்று தாத்பர்யம்.

"வானுளார்" இத்யாதிபதங்களுக்கடைவேயர்த்தம் (அயர்வறுமித்யாதி) வானுளார் - வானிலுள்ளார். ஸமபிவ்யாஹாரதாத்பர்யம் (மதுவாகிறவித்யாதி) "அம்மான்" என்றத்தால் பலிதார்த்தம் (கைங்கர்யத்திலே மூட்டினதானுமென்று) கைங்கர்யத்துக்கு விஷயபூதனுனநானும் - கைங்கர்யத்திலேமூட்டுகைக்குவிஷயபூதனுன நானுமென்றபடி. அர்த்தாந்தரம் (வாயுந்திரையுகளிலித்யாதி) ப்ரதமார்த்தவிவரணம் (க்ருஷிபண்ணினவித்யாதி) "அம்மான்ருனும்யானும்" என்கிறதுக்கர்த்தமாக - ஆறுவாக்யங்கள் சில ஶ்ரீகோஶங்களிலே யிருக்கின்றன, சில ஶ்ரீகோசங்களிலேயெட்டுவாக்யங்கள்; இந்த வாக்யங்களெல்லாம் - "ஏகார்த்தபரங்களாதல், அர்த்தத்வயபரங்களாதல்" என்று நிர்வஹிப்பர்கள்; "இந்தவாக்யங்களெல்லாம்-ஆளவந்தார் நிர்வாஹாநுகுணங்கள்; மேலே, 'தானும்யானும்' என்கிறதுக்கர்த்தமாகச்சொல்லுகிற - 'ஸர்வகந்தஸ்ஸர்வரஸ:' இத்யாதிவாக்யங்கள் - 'எம்பெருமானர் நிர்வாஹாநுகுணங்கள்" என்றுசொல்லுவர்.

எம்பெருமானர் நிர்வாஹத்திலே யருளிச்செய்கிறார் (ஆயிரத்திலித்யாதி) ஆயிரத்திலொன்றும், கடலிற்குளப்படியு முண்டாயிருக்குமாபோலே, ஜ்ஞாநாநந்தவஸ்துக்களான தானும் யானுமாகச்சேர்த்தியிலே யெல்லாரஸங்களும்பிறக்கும்படி ஸம்ஶ்லேஷித்தோமென்றபடி. இவ்விடத்திலே - "யச்சாஸ்யேஹாஸ்தி யச்சநாஸ்தி ஸர்வம் தததஸ்மிந் ஸமாஹிதம்" (யச்சாஸ்யேஹாஸ்தியச்சநாஸ்திஸர்வந்தஸ்மிந் ஸமாஹிதம்) என்றதநுஸந்தேயம். "ஒழிந்தோம்" என்று-இனிக்கர்த்தவ்யாம்ஶமில்லையென்று தோற்றுகையாலே யதின்கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (நி

த்யவிபூதியிலித்யாதி) ஆனல், " அடியார்கள் குழாங்களை - உடன்கூடுவதென்று கொலோ " என்கிறதென்னென்ன (இப்படி யிங்கேயித்யாதி)

" என்போலேகலந்ததென்றால் " என்கிறவாக்யம் - நிர்வாஹத்வயஸாதாரணம். ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்துக்கு, " தானும்யானுமெல்லாம் " என்றது - முழுச்சொல்லாய், தானும்யானுமென்றபடியாய், " தன்னுள் " என்று-தன்னிற்றனென்றபடியாய், தானும் யானுமாகிறவிரண்டுபேரும் பாஸ்பரம் தேனும் தேனும் பாலும்பாலும் நெய்யும் நெய்யும் கன்னலும் கன்னலும் அமுது மமுதுங் கலந்தாற்போலே கலந்தொழிந்தோமென்று ஸப்தார்த்தம் ; இப்பக்ஷத்தில், "ஒத்து" என்றது-போலேயென்றபடி. எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்துக்கு, தானும் யானுமாகிறதன்னுள்ளே - தானும் யானுமாகிற கலவிக்குள்ளே, தேனும் பாலும் நெய்யும் கன்னலு மமுதுமான வெல்லாமுண்டாம்படி கலந்தொழிந்தோமென்று ஸப்தார்த்தம்; இந்தயோஜனையில், " தன்னுள்ளே " என்றது-கலவிக்குள்ளேயென்றபடி. "ஒத்து" என்றது-உண்டாம்படி யென்றபடி. அவனோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்துக்குள்ளே யெல்லாரஸமுமுண்டாம்படி யென்னென்ன (ஸர்வகந்தஇத்யாதி) சாந்தோக்யே ஸாண்டில்யவித்யாயாம், " ஸர்வகந்த: ஸர்வரஸ: " (ஸக்ரதும் குர்வீதமநோமய:) இத்யாரப்ய, " ஸர்வகர்மா ஸர்வகாம: ஸர்வகந்த: ஸர்வரஸ: ஸர்வமிதமப்யாத்தோ(அ)வாக்யநாதர:. " (ஸர்வகந்தஸ்ஸர்வரஸஸ்ஸர்வமிதமப்யாத்தோவாக்யநாதர:.) ஆனலுமிரண்டுதலையும்விலக்ஷணமாகவேண்டாவோவென்ன (ஜ்ஞாநாநந்தேத்யாதி)

ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்திலே, தேனும் தேனும்கலந்தாற்போலே கலந்தோமென்றால்-ஸ்வரூபைக்யஞ்சொல்லிற்றுகாதோவென்ன (இவையெல்லாவற்றையுமித்யாதி) சேர்த்துச்சொல்லும்போது-கூட்டிப்பார்க்கும்போது. இவையெல்லாவற்றையும்-தேன்முதலாகியவெல்லாவற்றையும். ஐக்யமாகில், ப்ரஸ்த்தத்வயஸம்மேளநத்தில் ப்ரஸ்த்தமாத்ரபரிசேஷம் ப்ரஸங்கிக்குமென்றபடி; ஆகையாலே பிரிக்கவொண்ணுமைக்கு த்ருஷ்டாந்தமித்தனையொழிய, வஸ்துவிரண்டாயேயிருக்குமென்றபடி. த்ரவ்யஸத்பாவம்-த்ரவ்யாந்தரஸத்பாவம்.

ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்தில், " உன்னைப்பெற்று " இத்யாரப்ய, தன்னுள்ளே தேனும்பாலும்நெய்யும் கன்னலுமமுதுமொத்துக்கலந்தோம்; ஊனில்வாழுயிரே, நல்லைபோவித்யந்வய:. எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்தில், உன்னைப்பெற்று இத்யாரப்ய, தானும் யானுமாகிறதன்னுள்ளே தேனும்பாலும் நெய்யும் கன்னலுமமுதமான வெல்லாமொத்துக்கலந்தொழிந்தோம் ; ஊனில்வாழுயிரே, நல்லைபோவித்யந்வய:. [யச்சாஸ்யேத்யாதி] அஸ்ய-உபாஸகஸ்ய, இஹ-லோகே, யத்-போக்யஜாதமஸ்தி, இஹயந்நாஸ்தி, தத்ஸர்வமஸ்மிந்-ஸர்வேஶ்வரே ஸமாஹிதமஸ்தீத்யந்வய:..*

இரண்டாம்பாட்டு.

ஒத்தார்மிக்காரையிலையாயமாமாய
வொத்தாயெப்பொருட்குமுயிராயென்னைப்பெற்ற
வத்தாயாய்த்தந்தையாயறியாதனவறிவித்
தத்தாநீசெய்தனவடியேனறியேனே.

ஆருயிரப்படி.

(ஒத்தார்) இப்படி நெஞ்சைக்கொண்டாடி, எம்பெருமான் தமக்குச்செய்தருளின ஸம்ருத்தியை யவன்றனக்குச்சொல்லிக் கொண்டநுபவிக்கிறார்.

நிரஸ்தஸமாப்யதிகனாய், ஆஸ்சர்யபூதனாயிருந்துவைத்து, ஆஸ்ரித ஜநங்களெல்லாரோடும் ஸஜாதீயனாய்வந்து பிறந்தருளி யவர்களுக்கத்யந்தஸுலபனாயிருந்து, எனக்கவ்வளவன்றிக்கே ஒருவன் தான்தனக்குச் செய்யும் நன்மையும், மாதா, புத்ரனுக்குச்செய்யும்நன்மையும், பிதா, புத்ரனுக்குச்செய்யும்நன்மையும், ஆசார்யன் ஶிஷ்யனுக்குச்செய்யும் நன்மையும் செய்தருளினாய்; இன்னமடியேன்றிறத்து நீசெய்தருளினவற்றுக்கொருமுடிவுகாண்கிலேனென்கிறார்..................................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஏவம்விதஸாரஸ்யயுக்தன் தம்விஷயத்தில் பண்ணினவுபகாரமபரிச்சேத்யமென்கிறார்.

ஒத்தார்மிக்காரையிலையாய - இந்தஸாரஸ்யாதிசயத்துக்கு ஸமாப்யதிகதரித்ரனாய். மாமாய - ப்ரதிக்ஷணமநுபவியாநின்றாலும் அபூர்வவத்விஸ்மயாவஹமான மஹாஸ்சர்யயுக்தனாய். ஒத்தாயெப்பொருட்கும் - ஸர்வபதார்த்த ஸஜாதீயனாய் வந்தவதரித்து அநுபவிப்பிக்குமவனாய். உயிராய் - ஆத்மாசரீரத்துக்கு தாரகனானாபோலே, ஸர்வபதார்த்ததாரகனாய். என்னை - என்னை. பெற்ற - உத்பாதித்த. அ- அந்தவஸாதாரணஸம்பந்தத்தையுடைய. தாயாய் - தாயாம்படிப்ரியபரனாய். அ- ததர்விதோத்பத்திஹேதுவான. தந்தையாய் - பிதாவாம்படிஹிதபரனுமாய். ஆசார்யனானபோதி, அறியாதன - அஜ்ஞாதமானஅபவாதிகளை. அறிவித்த - அறிவிப்பதுஞ்செய்த. அத்தா - இவ்வுபகாரங்களுக்கடியான ஸம்பந்தத்தையுமுடையவனே. நீ-ஸோபாதிகரானவவர்களைப்போலன்றியே நிருபாதிகஸம்பந்தயுக்தனானநீ. செய்தன-செய்தவுபகாரங்கள். அடியேன் - அடியேனானவுறவாலேயென்றிருக்குமதொழிய. அறியேன் - அளவிட்டறியமாட்டுகிறிலேன்.

ஸர்வவிதபந்துவான நாராயணனிறே மாதாவும் பிதாவும் குருவுமென்று கருத்து..*

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

இப்பாட்டுப்ப்ரஸ்த்துதமான வளவிலேயெம்பார் கோஷ்டியிலே " இவ்வாத்மாவுக்குப்ரதமகுருவார் " என்றுபிறந்ததாய், இருந்தமுதலிகளிற்சிலர், " ஆசார்யனன்றோ " என்றார்கள் ; சிலர் "' ஆசார்யன்ஸ்ரீபாதத்திலேஆஸ்ரயிக்கப்போரு' என்றுஅழைத்துக்கொண்டுபோய்ச் சேரவிட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவன்ப்ரதமகுரு " என்றார்கள் ; " அங்ஙனன்றுகாண், அவனிவனை யழைத்தாலும்இவன் ' அல்லேன் ' என்னாதபடி ' இசைவித்தென்னை ' என்கிறபடியே அகவாயிலேயிருந் திசைவித்தஸர்வேஸ்வரன் காண்ப்ரதமகுரு " என்றருளிச்செய்தார்.

"அகன்றநம்மையவன்றிருவடிகளிலே சேரவிட்டதுநெஞ்சிறே" என்று இவர்திருவுள்ளத்தைக் கொண்டாடப்புக்கவாறே, "நீர்வழிபோவாரைக்கொண்டாடுகிறதென் அடியறியாதே" என்ன; ஆராய்ந்தவாறே, அதுக்குமடி அவனாயிருந்தது; "நடுவேநெஞ்சைக்கொண்டாடினே மித்தனையாகாதே" என்று; அத்தைவிட்டு - "என்னையுமிசைவித்த ஸர்வேஶ்வரனைக்கொண்டாடீர்" என்ன; தந்திருவுள்ளத்தைவிட்டு, ஸர்வேஶ்வரனைக்கொண்டாடுகிறார்.

(ஒத்தாரிக்காரையிலை யாயமாமாய) என்னையிப்படி விஷயீகரித்தநீதான் ஒருகுறைவாளனாய்ச்செய்தாயோ. ஶ்ரிய:பதிக்கும்தன்னால் கழிக்கவொண்ணாதபடி யிருப்பதொரு தாரித்ர்யமுண்டு, "ந தத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே" (நதத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்சத்ருஶ்யதே) என்கிறபடியே - ஸமாதிகதரித்ரனாயிருக்கும். (மாமாய) இதென்னவாஶ்சர்யந்தான். (ஒத்தாயெப்பொருட்கும்) நீயாராயென்பட்டாய் - ஸமாதிகதரித்ரனாயிருக்கிறநீயே! இதரஸஜாதீயனாய் வந்தவதரித்தாய். (எப்பொருட்குமொத்தாய்) ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் நடுவேவிஷ்ணுநாமாவாயும், இந்த்ராநுஜனாயும், ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்பண்ணியும், திர்யக்குகளோடொக்கமஹாவராஹமாய், ஸ்த்தாவரங்களோடொக்க குப்ஜாம்ரமாயும் நிற்கும்நிலை. குப்ஜாம்ரமாய் நின்றதுக்குக்கருத்து - ".செவ்வேநின்றால் பெண்ணுக்கும் பேதைக்குமேறவொண்ணாது" என்றுஎல்லார்க்குமொக்கஸுலபனாகைக்கு. இப்படிநிற்கிறதென்னென்னில்; மேன்மையோடேவரில் "கிட்டவொண்ணாது" என்றகலுவார்கள், தாழவிட்டுவரில் காற்கடைக்கொள்ளுவார்கள், ஆகையாலே ஸஜாதீயனாய் வந்தவதரிக்கவேணும்; "ப்ரஹ்மேஶமத்யகணநாகணநார்க்கபங்க்தாவிந்த்ராநுஜத்வமதிதேஸ்தநயத்வயோகாத் । இக்ஷ்வாகுவம்ஶயதுவம்ஶஜநிஸ்ஸஹஸ்ரம் தஸ்யாஹ்ந்யநுபமஸ்ய பரஸ்ய தாம்நஃ" (ப்ரஹ்மேஶமத்யகணநாகணநார்க்கபங்க்தாவிந்த்ராநுஜத்வமதிதேஸ்தநயத்வயோகாத் இக்ஷ்வாகுவம்ஶயதுவம்ஶஜநிஸ்ஸஹந்தஸ்லாக்யாந்யமூந்யநுபமஸ்யபரஸ்யதாம்நஃ) என்னக்கடவதிறே. இப்படியவதரித்துச் செய்ததென்னென்னில் (உயிராய்) இச்சேதநன்தான் தனக்குப்பார்க்கும் ஹிதத்தையும் பார்க்கக்கடவனாயிருக்கை. தாரகனாயென்னவுமாம். (என்னைப்பெற்றவத்தாயாய்) தானுண்டாகிலிறேதான் தனக்குஹிதம்பார்ப்பது. வளர்த்துக்கொண்டதாயன்றிக்கே, "பெறவேணும்" என்றுநோன்புநோற்றுத்தன் சரீரத்தையொறுத்துப்பெற்று, இவன் ப்ரியத்தையேநடத்தக்கடவதாயாய். (தந்தையாய்) இப்படிநோன்புநோற்று வருந்திவரங்கிடந்துபெற்றதாயும் இட்டுவைக்கைக்கொருபை மாத்ரமாம்படி, இவனுக்குத்பாதகனாய் ஹிதம்பார்க்குந்தந்தையாய். அவ்வளவன்றிக்கே (அறியாதனவறிவித்து) "ஶரீரமேவ மாதாபித

[illegible] ” (ஶரீரமேவமாதாபிதரௌஜநயதஃ) என்னுமளவன்றிக்கே, ஜ்ஞாநவிகாஸத்தைப்பண்ணித் தருமாசார்யனுமாய; “ [illegible] ” (ஸஹிவித்யாதஸ்தம்ஜநயதிதச்ச்ரேஷ்ட்டம்ஜந்ம) என்கிறபடியே. “ [illegible] ” (ஏதத்வ்ரதம்மம) “ [illegible]” (மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ) என்னுமவனிறே. (அத்தா) மஹோபகாரகனானவனே. இவ்வுபகாரங்களை, உடையவனாகையாலே செய்தானென்கிறார். * மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயணஃ என்கிறார். “பெற்றதாய்நீயேபிறப்பித்ததந்தைநீ மற்றையாராவாரும்நீ” என்றாரிறே. (நீசெய்தன) ஒன்றிரண்டாகிலிறே “இன்னது” என்னலாவது, ஆகையாலே “நீசெய்தன” என்னுமித்தனை. ஸ்வாமியானநீ ஶேஷபூதனானவென்பக்கல்பண்ணினவுபகாரங்கள் (அடியேனறியேனே) உபகரித்த நீயறியிலறியுமித்தனை; என்றுசொல்லித் தலைக்கட்டப்போமோ, அநுபவித்துக்குமிழிநீருண்டு போமித்தனை யொழியவென்கிறார் *

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (ஒத்தாரித்யாதி) “ அறியாதனவறிவித்து ” என்றபதத்திலே நோக்காகவைதிஹ்யம் (இப்பாட்டித்யாதி) (பிறந்ததாயிதி) “அறியாதனவறிவித்தத்தா” என்று - ஸாக்ஷாதுபதேஷ்ட்டாவான வீஶ்வரனிடத்திலு மாசார்யத்வம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே யாசார்யபஹுத்வந்தோற்றுகையாலே, அந்தப்ரஸங்கத்திலே, பித்ருமாதுலாத்யநுபதேஷ்ட்டாக்களிலும், காயத்ர்யுபதேஷ்ட்டாக்களிலும், பின்னையும்மந்த்ரோபதேஷ்ட்டாக்களிடத்திலும்-குருஶப்தப்ரயோகங்காண்கையாலே, இவர்களிலே யுத்தேஶ்யரான ப்ரதமகுருக்களாரென்று விமர்ஶம்பிறந்ததாயென்றபடி. (ஆசார்யனன்றோவென்றார்கள்) “ ஆசார்யன் ப்ரதமகுரு ” என்பார்க்கு-குருபரம்பராநுஸந்தாநமாலம்பநம். (ஸ்ரீவைஷ்ணவன் ப்ரதமகுருவென்றார்கள்) “ ஸ்ரீ வைஷ்ணவன் ப்ரதமகுரு ” என்பார்க்கு - “ [illegible] ” (ஸாத்த்விகைஸ்ஸம்பாஷணமாசார்யப்ராப்திஹேதுஃ) இதிவசநமாலம்பநம்.

கீழிற்பாட்டோடே யிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதி (அகன்றவித்யாதி) கொண்டாடப்புக்கவாறே, “ அடியறியாதே நீர்வழிபோவாரைக் கொண்டாடுகிறதென், அத்தைவிட்டென்னையு மிசைவித்த ஸர்வேஶ்வரனைக்கொண்டாடீர் ” என்ன; ஆராய்ந்தவாறே யதுக்கடி யவனாயிருந்தது; “ நடுவே நெஞ்சைக்கொண்டாடினே மித்தனையாகாதே ” என்று தந்திருவுள்ளத்தைவிட்டு ஸர்வேஶ்வரனைக் கொண்டாடுகிறாரென்று வாக்யத்தை யந்வயித்துக்கொள்வது. அத்தை - என்னைக்கொண்டாடுகிறவத்தை.

“ ஒத்தார்மிக்காரை யிலையாயமாமாய ” என்று ஸம்போதிக்கிறவருடைய ஹார்த்தபாவம் (என்னையிப்படியித்யாதி) இப்படி விஷயீகரித்தவென்றது - “ அறியாதனவறிவித்து ” என்றத்தைப்பற்ற. இப்பதம் வந்தவாறே யெம்பா ரருளிச்செய்து போரும்ரஸோக்தி (ஶ்ரியஃபதிக்குமித்யாதிவாக்யத்வயேந) “ ஒத்தார் ”,

இத்யாதிக்கு - ஸமரையு மதிகரையுமுடையை யல்லையாய், அபரிச்சேத்யமான ஆ ஶ்சர்யகுணசேஷ்டிதங்களையுடையவனே யென்று மர்த்தம். இல்லாதவனை- "தரித்ரன்" என்றுசொல்லுவர்களிறே. அதேதென்ன (நதத்ஸமஶ்சேத்யாதி) இயம்ஶ்ருதிः ஶ்வேதாஶ்வதரோ. ஸமாப்யதிகரஹிதத்வேபிஸ்வவிஷயீகாராநுகுண கல்யாணகுணவத்தாம் பராம்ருஶந் "மாமாய" என்றதுக்குபாவம் (இதென்ன ஆஶ்சர்யந்தானென்று) இப்போது, "மாமாய" என்றது - கீழுக்கு சேஷம்.

ஒத்தார்மிக்காரையிலையாய - ஒத்தாயெப்பொருட்குமென்று கீழேயுங்கூட் டிபாவம் (நீயாராயித்யாதி) இப்போது, "மாமாய" என்றது - மேலுக்கு சேஷம். நீயாராயென்பட்டாயென்றது - நீயொரு காபுருஷனை யிப்பாடுபடுகிறுயோ வென்றபடி. விவரணம் (ஸமாதிகேத்யாதி) "ஒத்தார்மிக்காரையிலையாய" என்றதுக்கு - "அறியாதனவறிவித்து" என்றத்தைப்பற்றக் கீழேயொரு தாத்பர்யம் "என்னையிப்படி" இத்யாதிவாக்யத்திலே யருளிச்செய்து, இவ்வாக்யம் - "ஒத்தார்மிக்காரையிலையாய" என்றதுக்குத்தாத்பர்யாந்தரமாகக் கண்டுகொள்வது. ஸகலபதார்த்தங்களிலு மொத்தனும்ப்ராகாரத்தை யருளிச்செய்கிறுர் (ப்ரஹ்மருத்ரர்களித்யாதி) இவ்விடத்திலே - "ஸ ஏகஸ்த்வஞ்சமத்ஸ்யத்வந்நரஸிம்ஹத்வமேவ ச। யதா வா தண்டகாரண்யே குப்ஜாம்ரத்வமபீச்சயா" (ஸஏகஸ்த்வஞ்சமத்ஸ்யத்வந்நரஸிம்ஹத்வமேவச । யதாவாதண்டகாரண்யேகுப்ஜாம்ரத்வமபீச்சயா) என்றதநுஸந்தேயம். இப்படிநிற்கிறது - எப்பொருட்கும் ஸஜாதியனுய் நிற்கிறது. அப்படி தேவதிர்யகாதி ரூபேண வவதரித்தானே, அப்படி யவதரித்தால் ஜந்மநிபந்தநமான தோஷஸம்ஸர்க்கம் வாராதோவென்ன (ப்ரஹ்மேமேஶ்ருதி) அதிமாநுஷஸ்தவே. அர்க்கபங்க்தௌகணநா - "ஆதித்யாநாமஹம் விஷ்ணு:" (ஆதித்யாநாமஹம்விஷ்ணு:) இதி. ஜநிஶ்ச - ஜந்மமும். அஹநி - ஜந்மாநி. அநுபமஸ்ய - உபமாநரஹிதஸ்ய. தாம்ந:பரஸ்ய - நிரவதிகதேஜோரூபமான ஸர்வஸ்வாத்பரனுக்கு. ஶ்லாக்யாநி - தோஷாவஹங்களன்று.

"உயிர்" என்று - ஆத்மாவையும், ப்ராணனையுஞ்சொல்லுகிறது. மாதாபிதாக்கள் செய்யும்க்ருத்யத்தையும், ஆசார்யன் செய்யுமுபகாரத்தையும் தமக்குச்செய்ததாக மேல்சொல்லுகையாலே, இதுவும் - தமக்குச்செய்ததோ ருபகாரமாகவேணுமென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறுர் (இச்சேதநனித்யாதி) "தாரகனுய்" என்றபக்ஷத்திலும் - அந்தர்யாமியாய்நின்று தாரகனுமளவன்றிக்கே, அவர்கள் த்ருஷ்டிகோசரனுய்க்கொண்டு தாரகனுமிருக்கையைச் சொல்லுகிறதென்று யோஜிக்கக்கடவது.

"உயிராய்" என்றதுபோராதோ, தாயாய்த்தந்தையாய் நிற்கையிலேயாதிக்யமேதென்ன (தானுண்டானுலித்யாதி) "பெற்ற" என்றும் "அ" என்றுஞ்சொல்லுகிறதுக்குபாவம் (வளர்த்துக்கொண்டவித்யாதி) மாத்ரமென்றது - "மாதா பஸ்த்ரா பிது: புத்ரோ யஸ்மாஜ்ஜாத: ஸ ஏவ ஸ:" (மாதாபஸ்த்ராபிது:புத்ரோயஸ்மாஜ்ஜாதஸ்ஸஏவஸ:) என்றத்தைப்பற்ற. இப்போது, "ஆசார்யனுமாய்" என்கைக்கு-ஆசார்யன் மாதாபிதாக்களிலும் பற்றப்பண்ணு மாதிக்யமேதென்ன (சரீரமேவேத்யாதி) "ஆசார்யன் ஜ்ஞாநப்ரதாநம்பண்ணும்" என்னுமதுக்குப்ரமாணம் (ஸஹிவித்யாதஇத்யாதி) ஆபஸ்தம்பதர்மே. (யஸ்மாத்தர்மாநாசிநோதி ஸஆசார்ய:தஸ்மைநத்ருஹ்யேத்கதாசநஸஹிவித்யாத ஸ்தஞ்ஜநயதி

தச்ச்ரேஷ்ட்டஞ்ஜந்மஶரீரமேவ மதாபிதரௌஜநயத:) யாதொருகாரணத்தாலே தர்மத்தையநுஷ்ட்டிப்பிக்கிறுனுசார்யன், அவன்பொருட்டொருகாலு மபசாரப்பட க்கடவனல்லன் ; அந்தவாசார்ய னந்தஶிஷ்யனைவித்யையாலே ஜநிப்பிக்கிறுன்; அந்தவித்யையால் வந்தஜந்மமே ஶ்ரேஷ்ட்டமென்றர்த்தம். அறியாதனவறிவித்தானேவென்ன (ஏதத்வ்ரதமித்யாதி) "அத்தா" என்கிறதுக்கர்த்தாந்தரம் (மஹோபகாரகனுனவனேயென்று) அர்த்தாந்தரம் (இவ்வுபகாரங்களையித்யாதி) அத்தன் - ஸ்வாமி. இவ்வுபகாரங்களையென்றது - ப்ரியஹிதகரனுபதேசங்களை. ஆக "அத்தா" என்கிறதுக்கு - ஜ்ஞாநப்ரதத்வமும், உபகாரகத்வமும், ஸ்வாமித்வமு மென்றர்த்தத்ரயம். "தாயாய்" இத்யாதி - ஸர்வவிதபந்துத்வத்துக்கு முபலக்ஷணமென்கிறுர் (மாதாபிதேத்யாதி) ஸுபாலோபநிஷதியம்ஶ்ருதி:. ஸர்வவிதபந்துத்வத்துக்கு ப்ரமாணுந்தரம் (பெற்றதாயித்யாதி) தாய்போல் பரிவனுனவனும்நீ, உத்பாதகனுன பிதாவைப்போலே ஹிதபரனுனவனும்நீ, மஹோபகாரகரான ஆசார்யர்களைப்போலே யறியாதன வறிவிப்பாயும் நீயேயென்கை.

"செய்தன" என்கிறபஹுவசநத்துக்குபாவம் (ஒன்றிரண்டித்யாதி) "அத்தா, அடியேன்" என்கிறபதங்களையுட் கொண்டருளிச்செய்கிறுர் (ஸ்வாமியானவித்யாதி) "அடியேன்" என்கிறதுக்குபாவம் (உபகரித்தவித்யாதி) "அடியேனறியேன்" என்கிறதுக்குத் தாத்பர்யாந்தரம் (அநுபவித்தித்யாதி) குமிழிநீருண்கை - தலஸ்பர்ஶியாக அவகாஹிக்கை.

க்ரமேணுந்வய:...*

மூன்றும்பாட்டு.

அறியாக்காலத்துள்ளேயடிமைக்கணன்புசெய்வித்
தறியாமாமாயத்தடியேனைவைத்தாயா
லறியாமைக்குறளாய்நிலமாவலிமூவடியென்
றறியாமைவஞ்சித்தாயெனதாவியுள்கலந்தே.

ஆறாயிரப்படி.

(அறியா) தந்திரத்திலெம்பெருமான் செய்தருளின நன்மைகளைப்பேசுகிறுர்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், தன்பக்கலிலே அவன் தம்மையபிநிவேஶிப்பித்தபடியை யருளிச்செய்கிறுர்.

அறியாமை - பிறர்தன்னையுள்ளபடியறியாதபடி வடிவழகாலேமதிமயக்கின. குறளாய் - வாமனனுனவனுய். நிலம்மாவலிமூவடியென்று - நிலம்மாவலிமூவடியென்று அநந்விதபதமாய் அபரிஸமாப்தமானவாக்யத்தாலே. அறியாமை - "இவனீஶ்வரன்" என்றறிவிக்கிற ஶுக்ராதிகள் பாசுரமும் நெஞ்சில்படாதபடியாக. வஞ்சித்தாய் - அவன் "தன்னது" என்றிருந்தஜகத்தை வஞ்சித்துக்கொண்

டவனே. எனதாவியுள்கலந்த - இவ்வபதாநத்தையெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்து என்னெஞ்சுக்குள்ளே கலந்தஅக்கணக்கிலே. அறியா - அறியாமையைவிளைப்பதாய். மா - அஸ்தரமான பெருமையையுடைத்தாய். மாயத்து - மாயாகார்யமான ஸம்ஸாரத்திலே. அடியேனை - ஸ்வதஸ்ஸித்தமானசேஷத்வ ஸம்பந்தம்பற்றாசாகஎன்னை. அறியாக்காலத்துள்ளே - அந்தசேஷத்வமறிகைக்கு ஸம்பாவனையில்லாக்காலத்திலே. அடிமைக்கண் - தத்பலமானசேஷவ்ருத்தியிலே. அன்பு - ஆதரத்தை. செய்வித்துவைத்தாயால் - பிறப்பித்துவைத்தாயிறே.

இது, உன்னுடைமை நழுவவிடாமைக்கிறே யென்றுகருத்து................*

௩டு - மூன்றாம்பாட்டு.

ஆளவந்தாரருளிச்செய்ததாகத் திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி - "'அறிவுநடையாடாததசையிலே ஸம்பந்தஜ்ஞாநத்தைப்பிறப்பித்து, பிறந்தஜ்ஞாநத்தையழிக்கக்கடவதான தேஹஸம்பந்தத்தோடே பின்னையும்வைத்தாய், என்கிற இழவாலே சொல்லுகிறார்" என்றும். இத்தையெம்பெருமானார்கேட்டருளி, "முன்னிற்பாட்டுக்களும் பின்னிற்பாட்டுக்களும் ப்ரீதியோடேநடவாநிற்க, நடுவே யப்ரீதிதோற்றச்சொல்லுமது சேராது, ஆனபின்பிங்ஙனேயாமித்தனை 'அறியாமாமாயத்தடியேனை-அறியாக்காலத்துள்ளே யடிமைக்கணன்புசெய்வித்து-வைத்தாயால்-என்கிறார்" என்றித்தையும் ஒருவுபகாரமாக்கியருளிச்செய்தார். "அத்தா நீசெய்தன" என்று-நாம்பண்ணினவுபகாரங்களைச்சொல்லாநின்றீர், அவற்றிலே நீர்மதித்திருப்பதொரு வுபகாரத்தைச்சொல்லிக்காணீரென்ன; அத்தைச்சொல்லுகிறார்.

(அறியாக்காலத்துள்ளே) "பால்யாத் ப்ரப்ருதி ஸுஸ்நிக்த:" (பால்யாத்ப்ரப்ருதிஸுஸ்நிக்த:) என்கிறபடியே, அறிவுநடையாடாதபால்யத்திலே. (அடிமைக்கணன்புசெய்வித்து) அடிமைக்கண் - அடிமையிலே. "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" (அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி) என்கிறபடியே, அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்தரான நித்யஸூரிகளுடைய பரிமாற்றத்திலேயன்றோ என்னை யந்வயிப்பித்தது. (அன்புசெய்வித்து) "வரில் பொகடேன், கெடில்தேடேன்" என்றிருக்கையன்றிக்கே, "குருஷ்வ" (குருஷ்வ) என்னும்படி பெறுவிடில் முடியும்படியன்றோ பண்ணிற்று. (அறியாவித்யாதி) பிள்ளாய், ஊமத்தங்காய்தின்று ப்ரமித்தாரைப்போலே, அசித்ஸம்ஸ்ருஷ்டனாயிருக்கிற வென்னைக்கிடீரிப்படிபண்ணிற்று. அறிவுகேட்டைப்பண்ணக்கடவதானப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டனாயிருக்கிற அடியேனை, "இதெங்கேசிறைப்பட்டாலும்நல்லது" "நம்வஸ்துவன்றோ" என்று (வைத்தாயால்) இத்தண்ணீர்ப்பந்தலைவைத்தாயாலென்கிறார். அறியாமாமாயத்தடியேனை - அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கணன்புசெ

ய்வித்து - வைத்தாயால். இதுக்குநல்லகிதர்ஶநமுண்டு (அறியாமையித்யாதி) நெஞ்சறியாதபடி கார்யம்செய்வாரைப்போலே, திருமார்விலிருக்கிற நாய்ச்சியாருங்கூடவறியாமே வாமநவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்து "கொள்வானன்மாவலி" என்றாற்போலே, நிலம்மாவலிமூவடியென்று-அநந்விதபாஷணங்களைப்பண்ணி. பண்டுமிரந்து பழக்கமுண்டாகிலிறே அந்விதபாஷணம்பண்ணுவது. (அறியாமைவஞ்சித்தாய்) சுக்ராதிகள் "இவன்ஸர்வேஶ்வரன், தேவகார்யம்செய்யவந்தான், உன்ஸர்வஸ்வத்தையு மபஹரிக்கவந்தான்" என்றால், அவர்கள்பாசுரஞ்செவிப்படாதபடி தன்பேச்சாலேஅவனையறிவுகெடுத்துவஞ்சித்தானாயிற்று. அப்படியே (எனதாவியுள்கலந்து) நானிருக்கிற விடத்தளவும்வந்து, என்னோடே கலந்து. அத்யந்தமந்யபரனான என்னாத்மாவிலேபுகுந்து உன்குணசேஷ்டிதங்களாலே வசிகரித்து. அறியாமைக்குறளாய்நிலம் மாவலிமூவடியென்று அறியாமைவஞ்சித்தாற்போலே, எனதாவியுள்கலந்து - அறியாமாமாயத்தடியேனை - அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கணன்புசெய்வித்து வைத்தாயால் என்றந்வயம்...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றும்பாட்டு. (அறியாக்காலமித்யாதி) ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்தில்-கீழிரண்டுபாட்டிலும்கலந்தகலவி மாநஸாநுபவமாத்ரமாய் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷயோக்யமல்லாமையாலே, "இதுக்கடிப்ரக்ருதிஸம்ஸர்க்கம்" என்று வெறுக்கிறிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. "*கையார்சக்கரத்திலேகீழும்மேலும் ஹர்ஷமாயிருக்க, 'என்கொள்வன்' என்கிறவிரண்டுபாட்டாலும்-கீழ்ப்பிறந்தஸம்ஶ்லேஷம் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷயோக்யமல்லாமையாலே, 'இதுக்குடலான ப்ரக்ருதியோடேவைத்தாய்' என்று வெறுத்தாரிறே; இக்க்ரமப்படியே வெறுக்கிறார்" என்றருளிச்செய்வர். எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்திலேயவதாரிகை (அத்தாநீயித்யாதி)

இத்தால்பாவம் (அஹம்ஸர்வமித்யாதி) அன்பென்று-பெறில் ஜீவித்தல்,பெறாவிடில் முடியுமதான ஸங்காநந்தரபாவிகாம்த்தைச்சொல்லுகிறது. "கு௱ஷ" (குருஷ்வ) என்றதில் "மெவயாூ௦மெநஹவிஷ்யெத" (வைதர்ம்யம்நேஹவித்யதே) என்றதிவ்விடத்துக்குபயுக்தம். அயோத்யாகாண்டே, "கு௱ஷ௨ா௨ந௱வா௱௦மெவயாூமெநஹவிஷ்யெத। கூதாஹொஹ௦ஹவிஷ்யாமி தவவாறுஃவுகவஷெத" (குருஷ்வமாமநுசரம்வைதர்ம்யந்நேஹவித்யதே। க்ருதார்த்தோஹம்பவிஷ்யாமிதவசார்த்தஃப்ரகல்பதே.) "வாலூ்ாதுஹூதி" (பால்யாத்ப்ரப்ருதி) "சஹ௦ஸாஜூஷிஷ்யாமி" (அஹம்ஸர்வங்கரிஷ்யாமி) இத்யாதி, பூர்வமேவமஹாப்ரவேஶேலிகிதம்.

இதுக்குத்தாத்பர்யம் (பிள்ளாயித்யாதி) பிள்ளாயென்றது - வார்த்தைப்பாடு. (அசித்ஸம்ஸ்ருஷ்டனாய்) தத்ப்ரயுக்தமௌட்யபர்யந்தம்விவக்ஷிதம். ஶப்

தார்த்தம் (அறிவுகேட்டையித்யாதி) " அடியேன் " என்றதுக்குபாவம் (இதெங்கேயித்யாதி) இந்தவாக்யம் - எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்திலேயானபோது, அதிஜுகுப்ஸநீயமான அசித்ஸம்ஸ்ருஷ்டனேயாகிலும் ஸம்பந்தத்தாலே யங்கீகரித்தடிமைக்கணன்பு செய்வித்துவைத்தாயென்று தாத்பர்யம். ஆளவந்தார்நிர்வாஹத்திலே யானபோது - " நமக்குபாரதந்த்ரமன்றோ, எங்கேசிறைப்பட்டாலும் க்ரமேணாங்கீகரிக்கிறோம் " என்றுவைத்தாயாலென்று வெறுக்கிறுரொன்றுகருத்து. சிறைப்படுகை - ஹேயஸம்ஸ்ருஷ்டமாகை.

அன்புசெய்வித்தாயால் என்னவமைந்திருக்க, " வைத்தாயால் " என்கையாலே - ஒருகௌரவந்தோற்றுகிறதிறே, அத்தையருளிச்செய்கிறார் (இத்தண்ணீர்ப்பந்தலையித்யாதி) இது-எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்தைப்பற்றி உபகாரஸ்ம்ருதியிலே. அந்வயங்காட்டுகிறார் (அறியாமாமாயத்தித்யாதி)

மேலே " அறியாமை " என்றிருக்கையாலே, அத்தோடு புநருக்தமாகாதபடி வ்யாக்யாநம்பண்ணுகிறார் (நெஞ்சறியாதவித்யாதி) " அப்போதுபிராட்டியுண்டோ " என்ன ; ரஸமாக, " 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌜𑌿𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌲𑌾𑌲𑌯𑌾𑌂 ' (க்ருஷ்ணாஜிநேநஸம்வ்ருண்வந்வக்ஷஸ்த்தலாலயாம்) என்னக்கடவதிறே " என்றருளிச்செய்வர். அநந்வயமாகச் சொல்லுகைக்குஹேது (பண்டுமித்யாதி) " 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍇𑌧𑌃 " (ப்ரஸக்தஸ்யஹிப்ரதிஷேதঃ) இதிந்யாயேந, அறியாமைக்கு ப்ரஸங்கம்ஸம்பாதயதி (சுக்ராதிகளித்யாதி)

" அறியாமை " இத்யாதிகம் - த்ருஷ்டாந்தார்த்தமென்கிறார். (அப்படியேயித்யாதி) நானிருக்கிற விடத்தளவும்வந்து என்கையாலே - தாம்விமுகராயிருந்தமை தோற்றுகிறது. மஹாபலியை வஞ்சித்தாற்போலே யென்னையும்வஞ்சித்தான் " என்றுவிவக்ஷித்து, வஞ்சநமுபகாரமாம்ப்ராகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அத்யந்தமித்யாதி)

ப்ரதிபத்திஸௌகர்யார்த்தமந்வயம் (அறியாமையித்யாதி) ஆளவந்தார்நிர்வாஹத்திலே, அறியாமைக்குறளாயென்றுதொடங்கி, வஞ்சித்தாற்போலே யெனதாவியுள்கலந்து அறியாக்காலத்துள்ளே யித்யாரப்ய, வைத்தாயாலித்யந்வயঃ*

நான்காம்பாட்டு.

எனதாவியுள்கலந்தபெருநல்லுதவிக்கைம்மா
றெனதாவிதந்தொழிந்தேனினிமீள்வதென்பதுண்டே
யெனதாவியாவியுநீபொழிலேழுமுண்டவெந்தாய்
எனதாவியார்யானார்தந்தநீகொண்டாக்கினையே.

ஆறுயிரப்படி.

(எனதாவி) இப்படி யெம்பெருமானோடுகலந்த கலவியாலுள்ள நிரவதிகப்ரீதியாலே யறிவழிந்து, " இவ்வாத்மா தம்முடையதன்று " என்று நிரூபிக்கமாட்டாராய், அவன் தம்மோடுகலந்த விப்பெருநல்லுதவி

க்குக் கைம்மாறாகத்தம்முடைய ஆத்மாவை யவனுக்கு மீளாவடிமையா கக்கொடுத்து, பின்னையுந் தம்முடைய ஸ்வரூபத்தையுள்ளபடி விவேகி த்து, தருகிற நானார், தரப்புகுகிறவிவ்வாத்மாவார், பண்டேயுனக்குச்சே ஷமாயிருக்கிற விவ்வாத்மாவை நீகொண்டருளினா யத்தனையிறே யென் கிறார்..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இவ்வுபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரமில்லையென்கிறார்.

பொழிலேழும் - ஸமஸ்தலோகங்களும் ப்ரளயத்திலேயழியப்புக. உண்ட- வயிற்றிலேவைத்துநோக்கின. எந்தாய்-ஸ்வாமியே. அப்படிநானுமழிந்துபோகாத படி எனதாவியுள்-அத்யந்தஹேயமான என்னாத்மாவுக்குள்ளே. கலந்த-ஒருநீராக க்கலந்த. பெரு-அதுதன்பேறும்படிபெருத்து. நல்-நிர்ஹேதுகமாகையாலேநன்றா ன. உதவி-உதவிக்கு. கைம்மாறு-ப்ரத்யுபகாரமாக. எனதாவி-என்னாத்மாவை. தந் தொழிந்தேன்-உனக்குத்தந்தேவிட்டேன். இனி-இனி. மீள்வது - அதுக்குமீட்சியெ ன்பதொன்று. உண்டே-இல்லை. இதுதானாரதென்றாராயில் எனதாவியும் - என்னாத் மாவுக்கும். ஆவி-ஆத்மா. நீ-நீ. ஆதலால் எனதாவியார்-தரப்படுகிறவென் ஸ்வரூப த்தினுடைய கர்மத்வமும் நானிட்டவழக்கல்ல. யானார்-தருகிற என்னுடைய கர்த்த் ருத்வமும் நானிட்டவழக்கல்ல. தந்த-தாத்ருத்வகர்த்த்ருத்வாதிவிசிஷ்டமான வி வ்வஸ்துவினுடையஸத்தையை யடியிலேயுண்டாக்கித்தந்த. நீயே-நீதானே. கொ ண்டாக்கினை-பின்னையும் ஸ்வீகரித்தாய்.

ஆதலால், உனக்கே சேஷமென்றிட்டு, எனக்கு ஸமர்ப்பணத்தில் கர்மத்வ மில்லை, கர்த்த்ருத்வமுமில்லை.

கைம்மாறு-ப்ரத்யுபகாரம்..*

ஈடு-நான்காம்பாட்டு.

“ வைத்தாயால் ” என்று அவன்பண்ணினவுபகாரத்தை யநுஸந் தித்து இங்ஙனேகிடந்து நெஞ்சாறல் படாநில்லாதே, ப்ரத்யுபகாரமாக உம்மதாயிருப்பதொரு வஸ்துவைக்கொடுத்து நெஞ்சாறல் தீரமாட்டீ ரோவென்ன; “ அப்படியேயிறேசெய்வது ” என்று அவன்திருவடிகளி லே ஆத்மஸமர்ப்பணத்தைப்பண்ணி யநுசயிக்கிறார்.

(எனதாவியுள்கலந்த) அநாதிகாலம் ஸம்ஸாரத்திலே வாஸனை பண்ணிப்போந்த என்னுடைய ஆத்மவஸ்துவிலேகிடீர் வந்துகலந்தது. (எனதாவி) வஸிஷ்டன் சண்டாலஶ்ரேணியிலே புகுந்தாற்போலே தம்மையநுஸந்திக்கிறார்; “ நீசனேன் ” என்றிறே தம்மையநுஸந்திப்பது. (உள்கலந்த) அதுதன்னிலுங்கடக்கநின்று சிலபோக மோக்ஷங்களைத்த ந்துபோகையன்றிக்கே, “ எல்லாம் தன்னுள்ளே கலந்தொழிந்தோம் ” என்னும்படிகலப்பதே. (உதவி, நல்லுதவி, பெருநல்லுதவி) உதவியா

வது-உபகரிக்கை. நல்லுதவியாவது - பச்சைகொள்ளாதேயுபகரிக்கை. பெருநல்லுதவியாவது-தன்பேறாக வுபகரிக்கை. இம்மஹோபகாரத்துக்கு, கைம்மாறாக-ப்ரத்யுபகாரமாக. (எனதாவிதந்தொழிந்தேன்) என்னுடைய ஆத்மவஸ்துவை தேவர் திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பித்தேன். அழகிது, இதுதானெத்தனைகுளிக்கு நிற்குமென்றுமுனீஸ்வரன் (இனிமீள்வதென்பதுண்டே) ஸத்யோதஸாஹமாகத்தந்தேன். "அழகிது, நீர்தாம் ஆரதை யாருக்குத்தந்தீரென்றுராய்ந்துபார்த்துக்காணும்" என்றுமுனீஸ்வரன்; ஆராய்ந்தவாறே அவனதையவனுக்குக்கொடுத்ததாயிருந்தது (எனதாவியாவியும்நீ) என்னுத்மாவுக் கந்தராத்மாவாயப்புகுந்து நிற்கிறுயும் நீயாயிருந்தாய். பகவதீயமானவஸ்துவை நெடுநாள் "நம்மது" என்றிருந்து, இத்தை இன்று அவன்பக்கலிலே ஸமர்ப்பித்தோம்; ஸர்வஜ்ஞனவன் என்னினைத்திருக்குமென்று, தாமத்தையறிந்து அதுக்கு லஜ்ஜிக்கிறுர்.

ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணுவிடில் ஸர்வமுக்திப்ரஸங்கமாய், ஸமர்ப்பிக்கில் அவனதானவஸ்துவை யவனுக்குக்கொடுத்ததாம், ஆனுற்செய்யவடுப்பதென்னென்னில்; ப்ராந்திஸமயத்தில் ஸமர்ப்பிக்கவும்வேணும், தெளிந்தால் "கொடுத்தோம்" என்றிருக்கக்கடவனல்லன்; ,, மயாஸமர்ப்பிதஃ-அதவாகிந்நுஸமர்ப்பயாமிதே" (மயாஸமர்ப்பிதஃ - அதவாகிந்நுஸமர்ப்பயாமிதே) என்றுரிறே. (பொழிலேழுமுண்டவெந்தாய்) ஸ்வாபாவிகமான சேஷித்வந்கொண்டுசொல்லவேணுமோ, ப்ரளயாபத்திலே வயிற்றிலேவைத்துநோக்கின வதுபோராதோ "நீசேஷி" என்கைக்கு. (எந்தாய்) ப்ரளயாபத்திலே நசியாதபடி ஜகத்தைரக்ஷித்தாற்போலே, பிரிந்துநசியாதபடி என்னோடேகலந் தடிமைகொண்டவ னென்றுமாம். (எனதாவியார்யானுர்) ப்ரதேயமானவஸ்துவாரது, ப்ரதாதாவாருடையவன்; "நானென்னுத்மாவைஸமர்ப்பித்தேன்" என்னக்கடவேனே. (தந்தநீகொண்டாக்கினையே) முதலிலேயித்தையுண்டாக்கின நீயேகொண்டாயானுய். உண்டாக்குகையாவதென் நித்யவஸ்துவையென்னில்; "இச்சாதஏவதவவிஶ்வபதார்த்தஸத்தா" (இச்சாதஏவதவவிஶ்வபதார்த்தஸத்தா) என்றுஅவனுடைய நித்யேச்சையாலேயிறே யிதினுடைய நித்யத்வம்...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நான்காம்பாட்டு. (எனதாவியித்யாதி) "எனதாவிதந்தொழிந்தேன், எனதாவியார்யானுர்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து ஶங்காபரிஹாரரூபேணஸங்கதி (வைத்தாயாலென்றித்யாதி) அநுஶயிக்கிறுர் - அநுதபிக்கிறுர். நெஞ்சாறல் - மநோதுஃகமும், விசாரமும்.

"எனதாவி" என்றதக்குஹார்த்தபாவம் (அநாதிகாலமித்யாதி) பலிதம் (வஸிஷ்டனித்யாதி) "புகுந்தாற்போலேயவன் தம்மோடேகலந்தான்" என்றுதம்மை யதிநீசனாக வநுஸந்திக்கிறொன்றபடி. இப்படியநுஸந்திப்பானென்னென்ன (நீசனேனித்யாதி) "உள்கலந்த" என்றதுக்குவாசனை (அறுதன்னிலுமித்யாதி) கடக்கநின்று சிலபோகத்தைக் கொடுக்கையாவது - தான்ப்ராப்யனன்றிக்கேயொழிகை. கடக்கநின்று மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கையாவது - "மோக்ஷயிஷ்யாமி" (மோக்ஷயிஷ்யாமி) "நித்யக்ரஹோவிஷ்யஸி" நித்யநிங்கரோபவிஷ்யஸி) என்றுபுருஷார்த்த ப்ரதாநத்தைஸங்கல்பித்து, அந்தரஸத்தையநுபவிப்பியாமலிருக்கை. (எல்லாமித்யாதி) எனதாவியிலுண்டான கலவிக்குள்ளே ஸமஸ்தரஸங்களுமாம்படி கலந்தானென்றபடி. விஶேஷணங்களுக்குபாவம் (உதவியாவதித்யாதி) கைம்மாறு - கைமாறுகை. கை-கொடுக்கை. மாறு - ப்ரதியாக. ப்ரதியாகக்கொடுக்கை - ப்ரத்யுபகாரமென்றபடி. தன்பேறாக - இவனர்த்தியாதிருக்க, ஸ்வப்ரயோஜனமாக.

அழகிது - ஸம்யக்கென்றபடி. (எத்தனைகுளிக்கென்றது) குளியென்று - ஸ்நாநமாய், நாலு ஆறுகுளிபர்யந்தம் புஷ்பாங்கராகாதி பரிமளமிருக்குமாபோலே யிதவு மெத்தனைகாலமிருக்குமென்றபடி. ஸ்த்தாயித்வாபாவத்திலேநோக்கு. ஸத்யோதஶாஹமென்றவிடத்திலே - "க்ரயஶ்ச பரிவ்ருத்திஶ்ச விபாகஶ்ச ஸமேயதி । ஆதஶாஹாந்நிவர்த்தந்தே விஷமே நவவத்ஸராத்" (க்ரயஶ்சபரிவ்ருத்திஶ்ச விபாகஶ்சஸமேயதி । ஆதஶாஹாந்நிவர்த்தந்தே விஷமேநவவத்ஸராத்) என்றத்தைநினைப்பது. நவவத்ஸராத் - ப்ரதமவத்ஸராதித்யர்த்தஃ. "ஆதஶாஹாத்" (ஆதஶாஹாத்) என்றவளவன்றிக்கே, ஸத்யோதஶாஹமென்றபடி.

மேலுக்கவதாரிகை (அழகிதித்யாதி) "ஆராய்ந்தவாறே" இத்யாதிவாக்யாநந்தரம் - "பகவதீயமான" இத்யாதிவாக்யத்தை யநுஸந்தித்து, அநந்தரம், "எனதாவியாவியும்நீ" என்றுபதோபாதாநம்பண்ணி, "என்னுத்மாவுக்கு" இத்யாதி வாக்யஞ்சொல்லிக்கொள்வது. லஜ்ஜிக்கிறொன்றது - "எனதாவியார் யானார்') என்றத்தைப்பற்ற.

இந்தப்ரஸங்கத்திலே ஸ்வரூபசிக்ஷபண்ணுகிறார் (ஆத்மஸமர்ப்பணமித்யாதி) யத்வா, "ரக்ஷாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே" (ப்ரக்ஷாளநாத்திபங்கஸ்ய தூராதஸ்பர்ஶநம்வரம்) என்றிராதே, ஆத்மஸமர்ப்பணம்பண்ணுவானென்; பின்புலஜ்ஜிப்பானென்னென்ன (ஆத்மஸமர்ப்பணமித்யாதி) ஆதல். அதாவது-"'கர்த்ருத்வ...' (கர்த்ருத்யக்துமபிப்ரபத்துமநலம்) என்றுசொல்லும்படியான 'ப்ரபுத்ததீஃ' என்ற அத்யந்தபாரதந்த்ர்யாநுஸந்தாநதஶையைப்பார்த்தால், 'ஆத்மைவ மயா ஸமர்ப்பிதஃ' (அத்யைவமயாஸமர்ப்பிதஃ) 'த்வத்பாதாரவிந்தயுகளம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே' (த்வத்பாதீரவிந்தயுகளம்ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே) (என்றநுஸந்திக்கிற கேவலஶேஷத்வ ஜ்ஞாநதஶையும் பாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநகார்யமே யாகிலும், 'அதுவும்ப்ராந்திதஶை' என்னும்படியாயிருக்கும்" என்றருளிச்செய்வர். [மயி த்வதீநதாம் நிஶ்சித்ய] (மயித்வததீநதாம்நிஶ்சித்ய) என்றவிடத்தில் - த்வத்விஷயமான பாரதந்த்ர்யத்தை நிஶ்சயித்தென்றபடி. இதுக்குநியாமகமேதென்ன (மயாஸமர்ப்பிதஇத்யாதி) அ

தாவது - ஆத்மஸமர்ப்பணம் ஸர்வமுக்திப்ரஸங்கபரிஹாரார்த்தமாகிலும், ஆத்மவஸ்து அத்யந்தபரதந்த்ரமாகையாலே யநந்தரமநுதபிக்கவேண்டும்படி யிருக்குமென்றபடி. "இந்நுஸமர்ப்பயாமியென்று - ஸ்வாதீநகர்த்த்ருத்வநிவ்ருத்திசொல்லுகிறது" என்றபக்ஷாந்தரமயுக்தமென்றபடி. ஸ்தோத்ரே "வவுராதிஷு" (வபுராதிஷு) இத்யாதி, "ஐஐநாயூ" (மமநாத) இத்யாதி.

"எனதாவியர்வியும்நீ" என்றத்தால்-ஸ்வாமித்வஞ்சொல்லி, மீளவும் "எந்தாய்" என்கிறதென்னென்ன (ஸ்வாபாவிகமான வித்யாதி) பொழிலேழுமுண்கையாலே "எந்தை" என்று முந்தினவர்த்தம். அர்த்தாந்தரம் (ப்ரளயாபத்திலே நஶியாதபடியித்யாதி) பொழிலேழுமுண்டாற்போலே யெந்தையானதுவும் என்றிரண்டாமர்த்தம். எனதாவியாவியும்நீயானபின்பு - எனதாவியார்யானார் என்று ஹேதுஹேதுமத்பாவேநார்த்தம் (ப்ரதேயமானவித்யாதி) ஸர்வமு மீஶ்வரனுக்கே சேஷமாகையாலே, தத்வ்யதிரேகேண ஸ்வதந்த்ரதயா ஸமர்ப்பணகர்த்தாவும் ஸமர்ப்பணீயவஸ்துவு மில்லையென்றபடி.

ஶப்தார்த்தம் (முதலிலேயித்யாதி) தந்தநீ - உண்டாக்கினநீ. தருகை-உண்டாக்குகை. கொண்டாக்கினையே-கொண்டாயாநுய். தடஸ்த்தசங்கையை யநுவதித்து பரிஹரிக்கிறார் (உண்டாக்குகையித்யாதி) நித்யேச்சையடியாக விதுநித்யமாயிருக்கையாலே "உண்டாக்கின" என்கிறுரென்றபடி. ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவே, "ஐஷா தவைவ தவவிஶ்வபதார்த்தஸத்தா நித்யம் ப்ரியாஸ்தவ து கேசந தேவிநித்யா: । நித்யம் த்வதேகபாரதந்த்ர்யநிஜஸ்வரூபா பாவத்கமங்கள குணா ஹி நிதர்ஶநம் ந:." (இச்சாதஏவதவவிஶ்வபதார்த்தஸத்தாநித்யம் ப்ரியாஸ்தவது கேசநதேபிநித்யா:। நித்யம்த்வதேகபாரதந்த்ரநிஜஸ்வரூபாபாவத்கமங்களகுணாஹி நிதர்ஶநந்ந:.)

க்ரமேணாந்வய: ....*

ஐந்தாம்பாட்டு.

இனியார்ஞானங்களாலெடுக்கலெழாதவெந்தாய்
கனிவார்வீட்டின்பமேயென்கடற்படாவமுதே
தனியேன்வாழ்முதலேபொழிலேழுமேனமொன்றாய்
நுனியார்கோட்டில்வைத்தாயுனபாதஞ்சேர்ந்தேனே.

ஆறுயிரப்படி.

(இனியார்) அநாஶ்ரிதரொத்தனையேனு முத்க்ருஷ்டரேயாகிலு மவர்களுடைய ஜ்ஞாநங்களுக்ககோசரனாய், அநந்யபக்திகளாயிருப்பார்க்குப்பரமஸுலபனாய், தாத்ருஶபக்திஹீநனாயிருக்கச்செய்தே யெனக்கயத்நஸித்தபோக்யனாய், ஸமுத்ரத்திலே யழுந்திக்கிடக்கிற வாத்மவர்க்கத்தை நிர்ஹேதுகமாகவெடுத் துஜ்ஜீவிப்பித்தாற்போலே, உன்னுடையக்ருபை

யாலே, அநந்யகதியாயிருந்த வென்னுடைய வுஜ்ஜீவநஹேதுபூதனானவனே, உன்றிருவடிகளை இனியொருநாளும்பிரியாதொருபடி சேர்ந்தேனேயென்கிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், உன்னுடைய அப்ராக்ருதபோக்யதையைக்காட்டி ருசிஜநகனானபடியாலே உன்திருவடிகளைப் பெற்றேனல்லேனோவென்கிறார்.

யார்-எத்தனையேனுமதிசயிதரானவர்களுடைய. ஞானங்களால் - ஜ்ஞாநங்களால். எடுக்கல் - எடுக்கைக்கு. எழாத - எடுப்புண்ணாத. எந்தாய் - ஸ்வாமியாய். கனிவார் - உன்பக்கல் ஸ்நேஹத்தாலே பரிபக்வஹ்ருதயரானவர்களுக்கு. வீட்டின்பமே-மோக்ஷாநந்தபூதனாய். என் - உபயவ்யாவ்ருத்தனானவெனக்கு. மதநாதியத்நத்தால் கடல் - கடலிலே. படா - உண்டாகாத. அமுதே - அப்ராக்ருதமானவம்ருதமாய். தனியேன் - ஸம்ஸாரத்திற்பொருந்தாமையாலே தனியனானவென்னுடைய. வாழ் - த்வதநுபவரூபமானவாழ்வுக்கு. முதலே - ருசிஜநகத்வாதியாலே ப்ரதமஹேதுபூதனாய். என்னைஸம்ஸாரார்ணவத்தினின்று மெடுக்கைக்கு ஸூசகமாக பொழிலேழும்-ஸப்தத்வீபயுக்தமானஜகத்தை. ஒன்று - அத்விதீயமான. ஏனமாய்-மஹாவராஹமாய்க்கொண்டு. நுனியார்-கூர்மைமிக்க. கோட்டில்-கொம்பிலே. வைத்தாய்-வைத்தவனே. இனி-இனிநீயேஹேதுபூதனாய் நிர்வஹிக்கிறபின்பு. உனபாதம்-உன்திருவடிகளை. சேர்ந்தேனே-ப்ராபித்தேனேயன்றோ.

ஏகாரம்-தேற்றம். எடுக்கல்-தம்வசமாக்குதல்.................................*

ஈடு-ஐந்தாம்பாட்டு.

ஜ்ஞாநலாபமேயமையுமோ, ப்ராப்திவேண்டாவோவென்ன; என்க்கு ப்ரதமஸூக்ருதமும் நீயேயாய், என்னை ஸம்ஸாரிகளில் வ்யாவ்ருத்தனாக்கினவன்றே பெற்றேனேயன்றோவென்கிறார்.

இனி - மேலேயந்வயம். (ஆர் ஞானங்களாலெடுக்கலெழாதவெந்தாய்) எத்தனையேனுமதிசயிதஜ்ஞாநரானவர்களுடைய ஜ்ஞாநவிஶேஷங்களாலும் ஸ்வயத்நத்தாலே யறியப்பார்க்குமன்று பேர்க்கப்பேராதிருக்கிறவென்னயனே. அதாவது - துர்யோதநனாலே பரிச்சேதித்தல், ராவணனாலே யெடுக்கலாயிருத்தல் செய்யவரிதாயிருக்கை. (கனிவார்வீட்டின்பமே) "நீ" என்றால் உள்கனிந்து பக்வமாயிருக்குமவர்களுக்கு மோக்ஷஸுகமானவனே. அன்றியே, "நீ" என்றுவினியராயிருக்கு மவர்களிருப்பிடத்திலேவந்து அவர்களுக்காநந்தத்தை விளைக்குமவனே. அப்படியெங்கேகண்டோமென்னில்; * யசோதைப்பிராட்டி, தொல்லையின்ப்த்திறுதிகண்டாளிறே. (என்கடற்படாவமுதே) அவ்விரண்டுகோடியிலுமெண்ணவொண்ணாதபடியிருக்கிற வெனக்கயத்நஸித்தபோக்யனானவனே. (தனியேன்வாழ்முதலே) தனியேனானவென்னுடைய வநுபவத்துக்கு ப்ரதமஸூக்ருதமானவனே. ஏகாக்ஷியேககர்ணிகள் நடுவேயிருந்தாற்போ

லே பிராட்டி, இவருக்கும் தனியாயிருக்குமிறே ஸம்ஸாரத்திலிருப்பு. (பொழிலித்யாதி) தனிமையிலேவந்துதவும்படியைச் சொல்லுகிறது. அத்விதீயமஹாவராஹவேஷத்தை பரிக்ரஹித்து, ப்ரளயங்கொண்டபுவநங்களேழையுமெடுத்து. (நுனியார்கோட்டில்வைத்தாய்) நுனியென்று-கூர்மை. ஆர்கை-மிகுதி. கூர்மைமிக்ககோட்டிலே வைத்தாயென்றபடி. இத்தால் - ரக்ஷ்யவர்க்கத்தினளவல்லாத ரக்ஷகனுடைய பாரிப்பைச்சொல்லுகிறது. (இனியுனபாதஞ்சேர்ந்தேனே) ப்ரளயங்கொண்டபூமியையெடுத்தாற்போலே ஸம்ஸாரப்ரளயங்கொண்டவென்னை யெடுத்தபோதே, தேவர்திருவடிகளை நான்கிட்டினேனேயன்றோ. "இமையோர்தலைவா - இந்நின்றநீர்மையினியாமுறாமை" என்னும்படி, அறிவைத்தந்தபோதே யுன்றிருவடிகளைப்பெற்றேனேயன்றோ.........................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஐந்தாம்பாட்டு. (இனியாரித்யாதி) "தனியேன்வாழ்முதலே, இனியுனபாதஞ்சேர்ந்தேனே" என்றபதங்களைக்கடாக்ஷித்திரண்டாம்பாட்டோடே ஸங்கதி (ஜ்ஞாநலாபமேயித்யாதி) "அறியாதனவறிவித்த" என்று ஜ்ஞாநலாபமுண்டாயிற்றென்றபடி.

இனிமேலே யந்வயமென்றது "இனி" என்றதுக்கு - "உனபாதஞ்சேர்ந்தேன்" என்றத்தோடே யந்வயமென்றபடி. ஆர்ஞானங்களால் - ஆருடையஜ்ஞாநங்களாலும். ஆரென்று-உத்க்ருஷ்டபுருஷவாசி. எடுக்கலெழாதவெந்தாய் - எடுக்கைக்கெடுப்புண்ணாத வென்ஸ்வாமீயென்று ஸப்தார்த்தம். பேர்க்கப்போராதிருக்கிற-சலிப்பிக்கச்சலியாதேயிருக்கிற. அதாவது - பரிச்சேதித்தறியப்போகாதிருக்கிறவென்றபடி. எடுக்கப்பார்க்குமன்றெடுக்கப்போகாதிருக்கிற என்று கூட்டிக்கொள்வது. "ஞானங்களால்" என்றது - சக்திக்குமுபலக்ஷணம். "எடுக்கலெழாத" என்றது-அறியப்போகாமைக்கு முபலக்ஷணம். விவரணம் (அதாவதித்யாதி)

வீடு-மோக்ஷமும், க்ருஹமும். மோக்ஷஸுகமானவன் - மோக்ஷஸுகத்தைக்கொடுக்குமவன். வீட்டிலேவந்தானர்த்தத்தைவிளைக்குமவனென் றிரண்டாமர்த்தம். (தொல்லையித்யாதி) பெருமாள்திருமொழி. பழையதான வாநர்த்தத்தினுடைய வெல்லைகண்டாளேயென்றபடி.

(கடற்படாவமுதே) படுகை-உண்டாகை. "கடற்படாவமுது" என்கையாலே - ப்ராப்யத்வஞ்சொல்லிற்று. அவ்விரண்டுகோடியிலுமென்றது - ஶத்ருக்களான ராவணாதிகளுடையவும், அதிஶயிதபக்திமான்களான யசோதாதிகளுடைய கோடியிலுமென்றபடி. எனக்கு - அத்வேஷமாத்ரமுடைய வெனக்கு.

வாழ்முதலே - வாழ்ச்சிக்குமுதலானவனே. இவர்க்குவாழ்ச்சி-பகவதநுபவமிறே. ஸம்ஸாரிகளிருக்க, "தனியேன்" என்கிறதென்னென்ன (ஏகாக்ஷீத்யாதி) பிராட்டிக்கு ஏகாக்ஷ்யேக கர்ணிகள் நடுவிருப்புப்போலே, இவர்க்கும் ஸம்ஸாரத்திலிருப்புத்தனியாயிருக்குமென்றபடி. "ப்ரியஞ்ஜநமபஶ்யந்தீம்" (ப்ரியஞ்ஜநமபஶ்யந்தீம்) இத்யாதி.

தனிமையிலே-ரக்ஷகாபேக்ஷாதசையிலே. இத்தால் - "றனியார்" என்கிறவித்தால்.

பூர்வவாக்யார்த்தத்தை த்ருஷ்டாந்தீகரித்துக்கொண்டு, "அறியாதனவறிவித்த" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து "இனி" என்றதுக்குபாவம் (ப்ரளயங்கொண்டவித்யாதி) *பொய்ந்நின்றஞானத்தில் விசேஷகடாக்ஷபரமாக தாத்பர்யார்த்தரம் (இமையோர்தலைவாவித்யாதி) திருவிருத்தம். நித்யஸூரிகளுக்குத் தலைவனானவனே, இவற்றில் நிலைநின்றபோர்த வாஸநாருசிகளாகிற ஸ்வபாவவிசேஷங்களை, உன்கடாக்ஷம்பெற்ற நாங்களடையாதபடியித்யர்த்தஃ. மேலிற்பாட்டிலே "முதன்முன்னமே" என்றபதத்தின் மூன்றுமர்த்தத்துக்குச்சேர, "இனி" என்றதுக்கும் மூன்றுமர்த்தமாக இன்னமு மோரர்த்தமத்யாஹரித்துக்கொள்வது. அதாவது - *வாயுந்திரையுகளில் வ்யஸநந்தீர, *ஊனில்வாழுயிரிலே ஸம்ஶ்லேஷித்தபோதே, உனபாதஞ்சேர்ந்தேனேயன்றோவென்று. ஆக, "இனி" என்றதுக்கு - மூன்றர்த்தம், அர்த்தத்வயம்வா.

ஆர் ஞானங்களால்தொடங்கி, வாழ்முதலே - ஓணமாய்-பொழிலேழும்-றனியார் கோட்டில்வைத்தா யினியுனபாதஞ்சேர்ந்தேனே இத்யந்வயஃ. "என்கடற்படாவமுது" என்கையாலே-ப்ராப்யத்வமும், "தனியேன்வாழ்முதல்" என்கையாலே - ப்ராபகத்வமுஞ்சொல்லிற்று..*

ஆறாம்பாட்டு.

சேர்ந்தார்தீவினைகட்கருநஞ்சைத்திண்மதியைத்
தீர்ந்தார்தம்மனத்துப்பிரியாதவருயிரைச்
சோர்ந்தேபுகல்கொடாசசுடரையரக்கியைமூக்
கீர்ந்தாயையடியேனடைந்தேன்முதன்முன்னமே.

ஆறுயிரப்படி.

(சேர்ந்தார்) "போனகாலமும் ஸம்ஶ்லேஷித்தோம்" என்று தமக்குத்தோற்றும்படி யெம்பெருமானோடே. தாம்ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலே; ஆஶ்ரிதருடைய ஸ்வவிஷயதிவ்ய ஜ்ஞாநவிரோதிபாபங்களுக்கு நஞ்சாய், அவர்களுக்கு ஸ்வவிஷயத்ருடஜ்ஞாநப்ரதனாய், இப்படி தன்னுடையப்ரஸாதத்தாலே லப்தஜ்ஞாநராகையாலே * ஸம்யக்வ்யவஸிதராயிருந்தவர்களை ஸம்ஸாரத்திற்புகவிட்டாதே யவர்களோடுபிரியாதே ஸம்ஶ்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவனுமாய், ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸ்வபாவனுமாயிருந்த உன்னோடின்றோவடியேன் ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றது, இவ்வாத்மாவுள்ளவன்றே பெற்றேனன்றோவென்கிறார்..................................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இந்தப்ராப்தி, ஸ்வரூபப்ரயுக்தமாகையாலே அநாதிஸித்தமன்றோ வென்கிறார்.

சேர்ந்தார் - உன்னையடைந்தவர்களுடைய. தீ - க்ரூரமான. வினைகட்கு-பாபங்களுக்கு. அரு - காற்றவரிய. நஞ்சை - நஞ்சாய். திண்மதியை - திண்ணிதானமதியாகிற - வ்யவஸாயந்தானுய்நிற்கிறுனென்னலாம்படி யதுக்குத்பாதகனுய். தீர்ந்தார்தம் - அந்தவ்யவஸாயத்தை யுடையவர்களுடைய. மனத்து - மநஸ்ஸிலே. பிரியாது - விடாதே. அவருயிரை - அவர்களாத்மவஸ்துவை. சோர்ந்தே - என்றும்விஷயாந்தரங்களிலேபுக்குச்சோர்ந்து. புகல்கொடா - போகக்கொடாதே. சுடரை - தன் வடிவையே யவர்களுக்குவிஷயமாக்கு முஜ்ஜ்வலஸ்வபாவனுய். அவர்கள்விஷயருசியை - அரக்கியை - சூர்ப்பநகியை. மூக்கீர்ந்தாயை - அழித்தாற்போலே யழித்துக்கொடுக்கவல்லவுன்னை. அடியேன் - உனக்குசேஷபூதமான ஸ்வரூபத்தையுடையநான். முதன்முன்னமே - முதலுக்குமுன்னே. அடைந்தேனே - அடைந்தேனல்லவோ.

* மயர்வற மதிநல மருளுவதற்குமுன்னேப்ராப்தி யுண்டல்லவோவென்று கருத்து...*

ஈடு - ஆரும்பாட்டு.

"இனியுனபாதஞ்சேர்ந்தேனே" என்றுர்; "இனி" என்று விசேஷிக்கவேணுமோ, * பொய்ந்நின்றஞானத்திலே நீவிசேஷகடாக்ஷம்பண்ணினபோதே கிட்டிற்றிலேனோவென்னுதல்; அன்றிக்கே, ஸ்வரூபத்தையநுஸந்தித்தவாறே ஸ்வாபாவிகசேஷத்வமேயாய் நிலைநின்றவாகாரம், நடுவுள்ளது வந்தேறியாய்த்தோற்றுகையாலே சொல்லுகிறுராகவுமாம.

சேர்ந்தாருண்டு - "த்விதாபஜ்யேயமப்யேவம் நநமேயம் துகஸ்யசித்" (த்விதாபஜ்யேயமப்யேவம் நநமேயந்துகஸ்யசித்) என்னும் நிர்ப்பந்தமில்லாதவர்கள். (சேர்ந்தார்) கெடுமரக்கலம்கரைசேர்ந்தாற்போலே யிவனைக்கிட்டினவர்கள். அநாதிகாலம் ஸம்ஸரித்துப்போந்த ஆத்மா ஸர்வேஸ்வரனைக் கிட்டுகையாவது-கரைசேர்கையிறே. * இக்கரையேறினார்களிறே யவர்கள். (தீவினைகட்கருநஞ்சை) அவர்களுடையப்ராப்தி ப்ரதிபந்தககர்மங்களுக்குக் காற்றவொண்ணாத நஞ்சானவனை.

(திண்மதியை) முன்பேசேர்ந்திருக்கு மவர்களுக்குத் திண்ணியதானமதியைக்கொடுக்குமவனை. அம்பரீஷன், தபஸ்ஸுபண்ணுநிற்க, ஸர்வேஸ்வரன் இந்த்ரவேஷத்தை தரித்துக்கொண்டுசென்று, "உனக்கு வேண்டியவற்றைவேண்டிக்கொள்" என்ன, "நானுன்னையாராதிக்குமவனல்லேன்காண், என்னைஸமாதி பங்கம்பண்ணுதே போகவல்லையே, உன்னைக்கும்பிடுகிறேன்" என்றுனிறே - "நாஹமாராதயாமித்வாம் தவ பத்தோயமஞ்சலி:" (நாஹமாராதயாமித்வாம்தவபத்தோயமஞ்சலி:) என்றுதானே யழிக்கப்பார்க்குமன்று மழிக்கவொண்ணாதபடியான திண்ணியமதியைக் கொடுக்குமவனை. (தீர்ந்தாரித்யாதி) "ஜ்ஞாநத்ருஷ்டாவி

வோத்த்ருதௌ" (ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்த்ருதௌ) என்றுதன்னைப் பிரியமாட்டாதே யிருக்குமவர்கள் நெஞ்சைவிட்டுப்போகமாட்டாதே, அவர்களுயிர் தன்னைப்பிரிந்து த்ரவீபூதமாய் மங்கிப்போகக்கொடாதே, "அதுதன்பேறு" என்னுமிடம் வடிவிலேதோன்ற இருக்குமவனே. தீர்ந்தாருண்டு - உபாயத்தில் துணிவுடையார். அவர்களாகிறார் - "ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டுமவனே" என்றிருக்குமவர்கள். அவர்கள் தன்னைப் பிரிந்து நோவுபடாதபடி அவர்கள் நெஞ்சிலேயிருக்கு மவனென்றுமாம். (அரக்கியைமூக்கிர்ந்தாயை) பிராட்டியோட்டை ஸம்ஶ்லேஷவிரோதியைப் போக்குமாபோலேயாயிற்று அவர்களுடைய விரோதிகளைப்போக்கும்படியும். ஆனல், இவனேபின்னையவள் மூக்கறுத்தானென்னில்; ஆம்; கையாலேயறுக்கவேணுமே, "ராமஸ்யதக்ஷிணோபாஹு:" (ராமஸ்யதக்ஷிணோபாஹு:) என்னக்கடவதிறே. (அடியேனித்யாதி) ஶேஷபூதனனான் பண்டேயடைந்தேனேயன்றே. (அடியேனடைந்தேன் முதன்முன்னமே) அநாதிகாலமிழந்த இழவைமறக்கும்படிவந்து கலக்கையாலே; இன்றேபெற்றது, இவ்வாத்மாவுள்ளவன்றே பெற்றேனல்லேனோவென்றுமாம். * வாயுந்திரையுகளில் - கீழ் ஸம்ஶ்லேஷித்ததேற்றம் போய்க்கலங்கி விஶ்லேஷமேயாய்ச் சென்றாற்போலே, இங்கு - கலவியின்மிகுதியாலே பத்தைமறந்து முன்பேபெற்றேனல்லேனோ வென்கிறானென்றுமாம். முதன்முன்னமே - பழையதாகவென்றபடி...... .....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆறும்பாட்டு. (சேர்ந்தாரித்யாதி) கீழிற்பாட்டில், "இனி" என்றதினர்த்தத்வயாநுகுணமாக வவதாரிகாத்வயம் (இனியுனபாதமித்யாதி) (இனி என்று விஶேஷிக்கவேணுமோ) "அறியாதனவறிவித்த" என்று விசேஷிக்கவேணுமோ வென்றபடி. "கிட்டிற்றிலேனோ" என்ற வநந்தரம் - என்கிறானென்றுஶேஷம். (அன்றிக்கேயித்யாதி) இவ்வவதாரிகையிலே, இனியென்று விசேஷிக்கவேணுமோ வென்கிறது - * பொய்ந்நின்றஞானத்திலே * மயர்வறமதிநலமருளினபோதே பெற்றேனேயன்றோவென்று விசேஷிக்கவேணுமோ வென்றபடி. நிலைநின்றவாசாரம் (ஸ்வாபாவிகசேஷத்வமேயாய்) என்றந்வயம். ஸ்வரூபத்தையநுஸந்தித்தவாறே, ஸ்வாபாவிசாகாரம் சேஷத்வமேயாய், நடுவுள்ளதுவந்தேறியாய்த்தோற்றுகையாலே, பண்டேயடைந்தேனேயன்றோ வென்கிறானென்றபடி.

மேலே, "தீர்ந்தார்" என்றுசொல்லுகையாலே, அத்தோடேபுநருக்தமாகாமைக்காக, "ஆபிமுக்யமுடையவர்கள்" என்றர்த்தம் (சேர்ந்தாருண்டித்யாதி) நிர்ப்பந்தமில்லாதவர்கள் - அத்வேஷாதிகளுடையவர்கள். யுத்தகாண்டேஷட்த்ரிம்ஶோவண:, "த்விதாபஜ்யேயம்" (த்விதாபஜ்யேயம்) இத்யாதிபூர்வமேவலிகிதம். இவர்களை "சேர்ந்தார்" என்கிறதென்னென்ன (கெடுமரக்கலமித்யாதி) கெடுமரக்கலம் - வழிதப்பினவோடம், கரைசேர்ந்தாற்போலே யானப

டியென்னென்ன (அநாதிகாலமித்யாதி) இத்தைப்ராமாணமுகேநவருளிச்செய்கி ருர் (இக்கரையித்யாதி) பெரியாழ்வார்திருமொழி. " அக்கரையென்னும் " இத்யாதி-பாட்டடி. அக்கரை-ஸம்ஸாரம். இக்கரை-பரமபதம். காற்றவொண்ணுத-ப்ரத்யௌஷதமிட்டுக்காக்கவொண்ணுத. திண்ணிதானமதி-த்ருடாத்யவஸாயம். " திண்மதியை " என்கிறஸாமாநாதிகரண்யம்-ஜந்யஜநகபாவநிபந்தநம். அப்படிகொடுத்தவிடமுண்டோவென்ன (அம்பரீஷனித்யாதி) உக்தார்த்தேப்ரமாணம்வதந், ஏதேநபலீதார்த்தஞ்சாஹ (நாஹமித்யாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மேத்விதீயேத்யாயே, "𑌵𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌰𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌾𑌭𑌿𑌮𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍 " (வரார்த்திநாந்த்வம்வரதப்ரயச்சாபிமதாந்வராந்) இத்யுத்தரார்த்தம்.

" தீர்ந்தார் " என்றதுக்கர்த்தத்வயம் - ப்ராப்யத்வராநிஷ்டரொன்னுதல், ப்ராப்யப்ராபகநிஷ்டரொன்னுதல். ப்ரதமார்த்தம் (ஜலாந்மத்ஸ்யாவித்யாதி) "சோர்ந்தேபுகல்கொடா" என்கிறதுக்கர்த்தம் த்ரவீபூதமாய் மங்கிப்போகக்கொடாதேயென்று) " சுடர் " என்றதின்தாத்பர்யம் (அதுதன்பேறித்யாதி) த்விதீயார்த்தம் (தீர்ந்தாருண்டித்யாதி) துணிவு - அத்யவஸாயம். ஈடஸ்த்தஶங்கையை யநுவதித்துபரிஹரிக்கிருர் (ஆனுலித்யாதி) (ராமஸ்யேத்யாதி) ஆரண்யகாண்டே த்வாத்ரிம்ஶோவணம் ப்ரதிஶூர்ப்பணகா, " 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 " (ப்ராதாசாஸ்ய) இத்யாதி, "𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌅𑌮𑌰𑍍𑌷𑍀 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌯𑍋 𑌜𑍇𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌲𑍀 । 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚𑌰𑌃. (லக்ஷ்மணோநாமவீர்யவாந் | அமர்ஷீதுர்ஜயோஜேதாவிக்ராந்தோபுத்திமாந்பலீ | ராமஸ்யதக்ஷிணோபாஹுர்நித்யம்ப்ராணோபஹிஶ்சரஃ.

த்விதீயாவதாரிகைக்குச்சேர வருளிச்செய்கிருர் (ஶேஷபூதனுனவித்யாதி) ப்ரதமாவதாரிகைக்குச்சேர ; அறியாதன வறிவித்தபின்பு என்று விஶேஷிக்கவேணுமோ, * பொய்ந்நின்றஞானத்திலே விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணினபோதே கிட்டிற்றிலனுேவென்று த்விதீயார்த்தங்கண்டுகொள்வது. கீழிற்பாட்டில் "இனி" என்றதின் மூன்ருமர்த்தத்துக்குச்சேர மூன்ருமர்த்தம் (அநாதிகாலமித்யாதி) இத்தைத்ருஷ்டாந்தபூர்வகமாக விவரிக்கிருர் (வாயுந்திரையித்யாதி) முழுச்சொல்லென்று காட்டுகிருர் (பழையதாகவென்றபடியென்று) ஆக " இனி " என்றதுக்கு - அறியாதனவறிவித்தபோதே பெற்றேனேயன்றேவென்றும், * பொய்ந்நின்றஞானத்தில் விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணினபோதே பெற்றேனன்றேவென்றும், * வாயுந்திரையுகளிலார்த்திநீர ஸம்ஶ்லேஷித்தபோதே யுனபாதஞ்சேர்ந்தேனேயன்றேவென்று மிப்படிமூன்றர்த்தமானபோது, " முதன்முன்னமே " என்றதுக்கும் மூன்றர்த்தம். அதாவது - " இனி " என்று - * பொய்ந்நின்றஞானத்திலே விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணினபோதே பெற்றேனென்று விஶேஷிக்கவேணுமோ, அநாதிகாலமே பிடித்துப்பெற்றேனே யன்றேவென்னுதல் ; இனியென்று - அறியாதனவறிவித்தபோதே பெற்றேனேயன்றேவென்று விஶேஷிக்கவேணுமோ, * பொய்ந்நின்றஞானத்தில் நீவிஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணினபோதே பெற்றேனென்னுதல் ; இனியென்று - * வாயுந்திரையுகளிலார்த்திநீரக்கலந்தபோதே பெற்றேனென்று வி

ஸேவிக்கவேணுமோ, அநாதிகாலந்தொடங்கி விஶ்லேஷமின்றிக்கே ஸம்ஶ்லேஷமாயன்றோ நமக்குச்செல்லுகிறதென்னுதலென்று. "இனி" என்றதுக்கர்த்தத்வயமானபோது, தததநுகுணமாக வவதாரிகாத்வயம்; அதில் ப்ரதமாவதாரிகாநுகுணபாவபரம் (ஶேஷபூதனனவித்யாதிவாக்யம்) த்விதீயாவதாரிகாநுகுண பாவபரம் (அநாதிகாலமித்யாதிவாக்யம்) வாயுந்திரைமித்யாதிவாக்யம்- தத்விவரணபரமென்று. இப்படியே "முதன்முன்னமே" என்றதுக்கு மர்த்தத்வயம். இரண்டர்த்தமென்றால் நன்றாயிருக்கும். இந்தபக்ஷத்தில், பண்டேயென்றது - * பொய்ந்நின்ற ஞானத்தில் விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணினபோதேயென்றபடி. "என்றுமாம்" என்கிறபதஸ்வாரஸ்யத்தாலே, *வாயுந்திரையுகளிலித்யாதிவாக்யம்-மூன்றும்பாவபரமாகவுமாம். இப்போது, "முதன்முன்னமே" என்றதுக்கர்த்தத்ரயம்; * பொய்ந்நின்றஞானத்தில் விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணினபோதே மிதிப்ரதம:, அநாதியாகவேமிதித்விதிய:, * வாயுந்திரையுகளிலார்த்திக்குமுன்னே தானே மிதித்ருதீய:.

க்ரமேணாந்வய:..*

ஏழாம்பாட்டு.

முன்னல்யாழ்பயினூனரம்பின்முதிர்சுவையே
பன்னலார்பயிலும்பரனேபவித்திரனே
கன்னலேயமுதேகார்முகிலேயென்கண்ணா
நின்னலாலிலேன்காணென்னைநீகுறிக்கொள்ளே.

ஆறாயிரப்படி.

(முன்னல்) ஸர்வ கரணங்களுக்கும் நிரவதிக போக்யபூதனாய், உன்றிருவடிகளுக்கு நல்லராயிருப்பாரொல்லாருக்கு முன்னைக்கொடுக்கும் ஸ்வபாவனாய், அவர்களுடைய த்வதநுபவவிரோதி ஸர்வதோஷநிரஸநஸ்வபாவனாயிருந்த வுன்னை யெனக்கு நிர்ஹேதுகமாகத் தந்தருளினாய்; நீயல்லது எனக்கொரு தாரக:மில்லை; இனியென்னைக் கைவிடாதே இடாய் என்று கொண்டு, "எம்பெருமானோடு தமக்கு வருத்தமான ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு பங்கம்வருகிறதோ" என்னுமதிஶங்கையாலேயெம்பெருமானையபேக்ஷிக்கிறார்..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இப்படி யுபகரித்த நிரதிஶயபோக்யனான வுன்னை யொழிந்தாலெனக்கு ஸத்தையுண்டோவென்கிறார்.

முன் - அநாதியாய். நல் - விலக்ஷணமாய். யாழ்-யாழைப்பற்றியிருப்பதாய். பயில் - வ்யுத்பித்ஸுக்களாலே பயிலப்படுவதான. நூல் - கேஶாஸ்த்ரத்தில் லக்ஷணந்தப்பாத. நரம்பில் - நரம்பிலேகிளர்ந்த. முதிர் - முதிர்ந்த. சுவையே-இ

தாஸம்போலே நிரதிஶயபோக்யபூதனாய். பல் - இந்தரஸஜ்ஞராய் பஹுவிதராயிருக்கிற. நலார் - அஸ்கலிதஜ்ஞாநாதி வைலக்ஷண்யத்தை யுடையார். பயிலும்-நித்யாநுபவம்பண்ணுவதற்கு. பரனே - மேலாயிருக்குமவனாய். பவித்திரனே - இந்தரஸஜ்ஞரல்லாதார்க்கு மஜ்ஞாநாதி தோஷங்களைப்போக்கி புஜிப்பிக்கும்பாவநபூதனாய். கன்னலே - இக்ஷுரஸம்போலே பர்வந்தோறும் நிரதிஶயபோக்யபூதனாய். அமுதே - அழிந்தாரையுமாக்குவதான அம்ருதரஸமாய். கார்முகிலே - ஏவம்விதஸாரஸ்யத்துக் காஶ்ரயமான கார்காலத்தில்மேகம்போலே உதாரவிக்ரஹயுக்தனாய். என் - அவ்வடிவழகோடே யெனக்கநுபாவ்யனானைக்கு. கண்ணா - க்ருஷ்ணனானவனே. நின்னலால் - இப்படி நிரதிஶயபோக்யபூதனான வுன்னையொழிந்தால். இலேன்காண் - எனக்கு ஸத்தையில்லைகாண். என்னை - வ்யதிரேகத்திலழியும்படியானவென்னை. நீ- வ்யதிரேகத்திலழிக்கும்படியான போக்யதையையுடையநீ. குறிக்கொள் - இரண்டுதலையையுமறிந்து திருவுள்ளம்பற்றவேணும்.........*

ஈ௫ - ஏழாம்பாட்டு.

இப்படிதாம்பெற்ற பேற்றின்கனத்தையு மநுஸந்தித்து, இவ்விஷயத்தினுடைய போக்யதையையுமநுஸந்தித்து, "இதிருந்தபடிகண்டோமுக்குத் தொங்காதுபோலேயிருந்தது" என்றதிஶங்கைபண்ணி, தேவரென்னைக்கைவிடில் நானுளேனாகேன், என்னைக்கைவிடாதொழியவேணுமென்கிறார்.

(முன்னலித்யாதி) "முன்னல்" என்கிறவொற்றைப்போக்கி-முனலாக்கி, முரலாக்கி நிர்வஹிப்பாருமுண்டு. அன்றிக்கே, முன்னலென்றது-உன்னலாய், உன்னல்-நினைத்தலாய், இனிமையாலே "அதுவது" என்று வாய்புலற்றும்படியிருக்கை. அன்றிக்கே, முன் - ஶாஸ்த்ரத்தினுடைய பழமையாய், ஆதியிலேயுண்டாய், நல் - அதுதான் நன்றாய், யாழ்பயில்நூல் - யாழ்விஷயமாக அப்யஸிக்கப்படுவதானநூலுண்டு - ஶாஸ்த்ரம். அந்தஶாஸ்த்ரோக்தமானபடியே. (நரம்பின்முதிர்சுவையே) நரம்பிலே தட்டவப்பட்ட-அதிலேபிறந்த பண்பட்டரஸம்போலே போக்யனானவனே. மிடற்றைச்சொல்லாதொழிந்தது - கர்மாநுகுணமாகப்போது செய்யுமதுண்டாகையாலே யதுக்கு. இப்படிபோக்யதைகுறைவற்றால் போக்தாக்கள்வேணுமே. அவர்களைச்சொல்லுகிறதுமேல் (பன்னலார் பயிலும்பரனே) "தெள்ளியார்பலர்கைதொழுந்தேவனார்" என்கிறபடியே - தாங்கள்பலராய், பகவத்குணங்களுக்கு தேஶிகராயிருந்துள்ள நித்யஸூரிகள் ஸதாநுபவம்பண்ணாநின்றாலும், அநுபூதாம்ஶமளவுபட்டு அநுபாவ்யாம்ஶமே பெருத்திருக்கை. (பவித்திரனே) நித்யஸம்ஸாரிகளுக்கும் நித்யஸித்தரோபாதியுன்னை யநுபவிக்கைக்கு யோக்யராம்படியான சுத்தியைப்பிறப்பிக்குமவன். அன்றிக்கே, பன்னலாரென்று - முமுக்ஷுக்களையாக்கி, அவர்களைப்போது மநுபவியாநின்றாலும் தொலையாதபோக்யதையை யுடையையாய், அவர்களுக்கு த்வதநுபவவிரோதியைப்போக்

கும் சத்தியோகத்தையுடையவனே யென்றுமாம். (கன்னலே) எனக்கு நிரதிஶயபோக்யனானவனே. (அமுதே) என்னைச்சாவாமல் ஜீவிப்பித்துக்கொண்டு போருகிறவனே. (கார்முகிலே) ஔதார்யத்தைப்பற்ற. (என்கண்ணா) தன்னைக்கொடுத்தபடி. இவ்வளவு மிவருடையஸங்காஹேது. (நின்னலாலிலேன்காண்) உன்னையொழிய அரைக்ஷணம் ஜீவிக்கமாட்டேன். உன்னையொழிய ரக்ஷகரையுடையேனல்லேனென்றுமாம். (என்னை நீகுறிக்கொள்ளே) என்னைப்பார்த்தருளவேணுமென்னுதல், என்னைத்திருவுள்ளம்பற்றவேணுமென்னுதல். (என்னை) உன்னையொழிந்தவன்று அசித்ப்ராயனானவென்னை. (நீ) இதுக்குதாரகனானநீயென்றுமாம். ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (முன்னலித்யாதி) பேற்றின்கனத்தையுமென்றது-கீழ்ப்பாட்டுக்களெல்லாவற்றையுங்கடாக்ஷித்து. போக்யதையுமென்றது - இப்பாட்டில் பதங்களைக்கடாக்ஷித்தாதல், " வீட்டின்பமே-கடற்படாவமுதே " என்றத்தைப்பற்றவாதல். கண்டோமுக்கு-கண்டநமக்கு. தொங்காதுபோலே - நில்லாதுபோலே. உளேனுகேன்-ஸத்தாவானுகேன்.

(ஒற்றைப்போக்கி) ஒற்று - ஸம்யுக்தாக்ஷரம். முனலாக்கி முரலாக்கியென்றது - " ஈராலாம் " என்கிறலக்ஷணத்தினுலே ரேபனகாரங்களுக்கு பேதமில்லாமையைப்பற்ற. முனலுகை - முரலுகை. அதாவது-ஶப்திக்கை. முந்தினவர்த்தத்துக்கு, ஶப்தியாநின்றுள்ள யாழ்விஷயமாக வப்யஸிக்கப்படாநின்றுள்ள ஶாஸ்த்ரோக்த க்ரமத்திலே நரம்பிலேதடவப்பட்ட-அதிலேபிறந்த பண்பட்டரஸம்போலேயிருக்கிறவனேயென்றபடி. த்விதீயார்த்தத்துக்கு " முன்னல் " என்றது நூலுக்குவிஶேஷணம். ஶாஸ்த்ரத்தினுடைய - காந்தர்வஶாஸ்த்ரத்தினுடைய. " நரம்பிலேதடவப்பட்ட " என்றதுக்குவிவரணம் (அதிலேபிறந்தவென்று) நரம்பிலே தடவுகையாலே பிறந்தவென்றபடி. பட்ட-பிறந்த. பண்பட்டவென்றது - "முதிர்" என்றதினர்த்தம். யாழ்-வீணை. மிடற்றிலுண்டானகானத்தைச்சொல்லாதொழிவானென்னென்ன (மிடற்றையித்யாதி) போதுசெய்யுமது - ஶ்லேஷ்மாதிகளாலே விகரிக்குமது.

(பன்னலாரித்யாதி) பலராய் தேஶிகரான நித்யஸூரிகளுக்கு மளவிறந்தவனென்று விவக்ஷித்து அதுக்குப்ரமாணம் (தெள்ளியாரித்யாதி) நாய்ச்சியார் திருமொழி. தெளிவுடையார் பலர்கைதொழும்படியிருக்கிற தேவரானவரென்கை. நன்மைக்கர்த்தம் (தேஶிகராயிருந்துள்ளவென்றது) " பயிலும் " என்றவர்த்தமாநார்த்தம் (ஸதாநுபவமித்யாதி) பவித்ரம்-ஸ்வதஶ்ஶுத்தமாய், சுத்த்யாபாதகமுமாயிருக்குமது. அதில், சுத்த்யாபாதகத்வத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸம்ஸாரிகளுக்குமித்யாதி) தொலையாத-பரிச்சின்னமாகாத. சுத்தியோகத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக்கித்யாதி)

கன்னல் - வெல்லம். என்னைச்சாவாமலித்யாதியாவது - *வாயுந்திரையுகளிலே விஶ்லேஷித்து முடியாதபடி ஜீவிப்பித்தவனேயென்றபடி. நிறத்தைப்பற்றவுஞ்சொல்லலாமாகையாலே யத்தை நிவர்த்திப்பிக்கிறார்.

(ஔதார்யத்தைப்பற்றவென்று) ஔதார்யசரமாவதி (தன்னைக்கொடுத்தபடியென்று)

குறிக்கொள்ளுகையாவது-மெய்க்காட்டைக்கொள்ளுகையாய், பார்க்கையைச்சொல்லுகிறது. "குறிக்கொள்" என்றதினர்த்தத்வயத்துக்கும் சேரவர்த்தத்வயம் (உன்னையித்யாதி) இதுக்கு - இவ்வாத்மவஸ்துவுக்கு. "இதுக்குதாரகனு னநீயென்றுமாம்" என்றிருக்கையாலே - "நின்னலாலிலேன்" என்றதினர்த்தத்வயாநுகுணமாக "என்னே, நீ" என்கிறவிடத்திலு மர்த்தத்வயபரமானவாக்யங்கள் சிலஸ்ரீகோஶங்களிலேயில்லாதபோது, "ரக்ஷகனுனநீரக்ஷ்யமானவென்னை" என்று மோரர்த்தமத்யாஹரித்துக்கொள்வது.

"முன்னல்யாழ்"இத்யாதிக்கு (அன்றிக்கே, முன்னலென்றது-உன்னலாய், உன்னல்-நினைத்தலாய், இனிமையாலே "அதுவது" என்றுவாய்புலற்றும்படியிருக்கை) என்றுமோரர்த்தம் சிலஸ்ரீகோஶங்களிலே யிருக்கிறது; இந்தவாக்யத்திலே, நினைத்தலாயென்றது - தத்கார்யமானவாய்புலற்றலைலக்ஷித்து, இனிமையாலே வாய்புலற்றும்படியிருக்குமென்று யாழுக்கு விஶேஷணமாதல், நூலுக்குவிஶேஷணமாதல்.

க்ரமேணாந்வயஃ..*

எட்டாம்பாட்டு.

குறிக்கொள்ஞானங்களாலெனையூழிசெய்தவமும்
கிறிக்கொண்டிப்பிறப்பேசிலநாளிலெய்தினன்யா
னுறிக்கொண்டவெண்ணெய்பாலொளித்துண்ணுமம்மான்பின்
னெறிக்கொண்டநெஞ்சனாய்ப்பிறவித்துயர்கடிந்தே.

ஆறுயிரப்படி.

(குறிக்கொள்) தாமிப்படி யெம்பெருமானை யபேக்ஷிக்க, அவனும், "நாம்விஶ்லேஷிக்க ப்ரஸங்கமென்" என்றருளிச்செய்ய, தாமும் நிவ்ருத்தாதி ஶங்கராய்க்கொண்டு; அதிதுஷ்கரமாய் அநேககாலஸாத்யமான கர்மயோகஜ்ஞாந யோகஸஹக்ருதபக்தியோகஸாத்யமான ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி பூர்வகபகவதநுபவத்தை யிஜ்ஜந்மத்திலே யல்பகாலத்திலே அயத்நேந நான்பெற்றேனென்று தாம்பெற்ற ஸம்ருத்தியைச்சொல்லி யநுபவிக்கிறார்.......... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் இவ்வநுபவம் தமக்குக்கைவந்தபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

உறி - உறியிலே. கொண்ட - சேமித்துவைத்துக்கொண்ட. வெண்ணெய் - வெண்ணெயையும். பால் - பாலையும். ஒளித்து - உடையவர்களறியாமல்க்ருத்ரிமத்தாலேபுக்கு. உண்ணும் - அமுதுசெய்தசெயலாலே. அம்மான் - அடிமைகொண்டஸ்வாமியான க்ருஷ்ணனுடைய. பின் - பின்னே. அவ்வபதாநத்துக்குத்தோற்று

நெறி - அவன்போனவழியே. கொண்ட - போய்த்திரிகிற. நெஞ்சனாய் - நெஞ்சையுடையேனாய். பிறவித்துயர் - ஜந்மப்ரயுக்தது:கங்களை. கடிந்து-காற்கடைக்கொண்டநாதரித்து. குறிக்கொள் - கர்த்ருத்வாதித்யாகத்தாலும்யமநியமாதிகளாலும் குறிக்கொள்ளப்படுவதான. ஞானங்களால் - வேதநத்யாநோபாஸநருபபர்வபேதங்களாலும், ஸத்வித்யாதஹர்வித்யாதி வ்யக்திபேதங்களாலும் பலவகைப்பட்ட ஜ்ஞாநயோகங்களாலே "ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு" (ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு) "பஹூநாம்ஜந்மநாமந்தே" (பஹூநாம்ஜந்மநாமந்தே) என்கிறபடியே. எனையூழி - அநேககாலங்களிலே. செய் - செய்யப்பட்ட. தவமும் - பக்தியோகமாகிறதபஸ்ஸினுடைய பலத்தை. கிறிக்கொண்டு - பகவத்க்ருபையாகிற நல்விரகைக்கொண்டு. இப்பிறப்பே - இஜ்ஜந்மத்திலே. சிலநாளில் - அல்பகாலத்திலே. யான் - அநுபவத்துக்கடைவில்லாதநான். எய்தினன் - கிட்டப்பெற்றேன்.

கிறி - விரகு..*

௩-எட்டாம்பாட்டு.

"என்னைநீகுறிக்கொள்ளே" என்றவாறே அவன்குளிரக்கடாக்ஷித்தான், அத்தாலே ஸகலவ்யஸநங்களும்போய் அவனை யநுபவிக்கிறார்.

(குறிக்கொள்ஞானங்களால்) யமநியமாத்யவஹிதராய்க்கொண்டு ஸம்பாதிக்கவேண்டும் ஜ்ஞாநவிசேஷங்களாலே. அவையாவன - வேதநத்யாநோபாஸநாத்யவஸ்த்தாவிசேஷங்கள். (எனையூழிசெய்தவமும்) அநேககல்பங்கள்கூடி ச்ரவணமாய் மநநமாய்த்ருவாநுஸ்ம்ருதியாய், இங்ஙனே வரக்கடவதான தப:பலத்தை. (கிறிக்கொண்டு) ஒருயத்நமின்றிக்கேயிருப்பதொரு விரகைப்பெற்று. அதாவது - அவன்றன்னையே கொண்டென்றபடி. கிறிஎன்ன - அவனைக்காட்டுமோ வென்னில்; "பெருங்கிறியார்" என்னக்கடவதிறே. இதுதானெத்தனை ஜந்மங்கூடியென்னில் (இப்பிறப்பே) இஜ்ஜந்மத்திலே. இஜ்ஜந்மமெல்லாங்கூடியோவென்னில் (சிலநாளில்) அல்பகாலத்திலே. அழகிது, ப்ராபிக்கக்கடவீராய் நின்றீரோவென்ன (எய்தினன்) ப்ராபித்தேன். (யான்) இப்பேற்றுக்கொருயத்நம்பண்ணாதநான். (உறிக்கொண்டவித்யாதி) "தவமெய்தினன்" என்கிற - பலத்தைச்சொல்லுகிறதாதல், "கிறிக்கொண்டு" என்கிற - உபாயத்தைச்சொல்லுகிறதாதல். (உறியித்யாதி) உறிகளிலே சேமித்துக்கள்ளக்கயிறுருவிவைத்த வெண்ணெயையும் பாலையும் "தெய்வங்கொண்டதோ" என்னும்படி மறைத்தமுதுசெய்தவச்செயலாலே ஜகத்தை யெழுதிக்கொண்டவனுடைய. (பின்னெறிக்கொண்டநெஞ்சனாய்) அவன்பின்னேநெறிப்பட்ட நெஞ்சையுடையனாய்; "யேநயேந தாதா கச்சதி தேந தேந ஸஹ கச்சதி" (யேநயேநதாதாகச்சதிதேநதேந ஸஹகச்சதி) என்கிறபடியே - அன்றியே, பின்னெறிக்கொண்டவென்கிறது - ப்ரபத்தியை. பின்னெறிஎன்கிறது - பின்னே சொன்னநெறியென்

றபடி. நெறி - வழி. (பிறவித்துயர்கடிந்தே) பலத்தைச்சொன்னவிடத்திலே விரோதிநிவ்ருத்தியையுஞ் சொல்லிக்கிடந்ததிறே, அத்தைச்சொல்லுகிறது. அன்றியே, (பின்னெறிக்கொண்டநெஞ்சனாய்) பாரதஸமரத்திலே அர்ஜுநனுக்கோரவஸ்த்தையைப் பிறப்பித்திறே யுபாயத்தையுபதேசித்தது ; இவர்வெண்ணெய் களவுகாணப்போனவிடத்திலே அடியொற்றிக்கொண்டுசென்று அவன்புக்க க்ருஹத்திலே படலைத்திருகிவைத்தாயிற்று கேட்டுக்கொண்டது. (பிறவித்துயர்கடிந்தே) “ ஸர்வபாபேஹ்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி ”(ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி) என்றேவைத்தானிறே ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (குறிக்கொள்ளித்யாதி) “ பிறவித்துயர்கடிந்து தவமெய்தினன் ” என்கிறபதங்களைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (என்னைநீயித்யாதி)

குறி - குறிப்பு, ஸாவதாநதை. இத்தால் - யமநியமாத்யவஹிதத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. எனையூழி - குறிக்கொள்ஞானங்களால் - செய்தவமும் ,, என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி, கீழேசொன்ன “ வேதந ” இத்யாதியை விவரிக்கிறார் (அநேககல்பங்களித்யாதி) வேதநத்தால் - ச்ரவணமநநங்களையும், த்யாநோபாஸநங்களாலே - நிதித்யாஸநத்தையும் அதினுடைய வுத்தரோத்தராவஸ்த்தையையும், ஆதிசப்தத்தால் - தர்சநரூபதையையுஞ்சொல்லுகிறது. (இங்ஙனேவரக்கடவதான தப:பலத்தை) இங்ஙனே வரக்கடவதாயிருக்கிற யாதொருதபஸ்ஸுண்டு அதினுடைய பலத்தையென்றபடி. “ தவ ஆலோசநே ” (தபஆலோசநே) என்கிற தாதுவாலும், “ யஸ்ய ஜ்ஞாநமயம் தப: ” (யஸ்யஜ்ஞாநமயந்தப:) என்கிறந்யாயத்தாலும், தபஸ்சப்தம்-ஜ்ஞாநாவஸ்த்தாவிசேஷமான பரபக்த்யாதிபரம். “ தவம் ” என்றது - தப:பலமென்றபடி. பகவத்ப்ராப்தி ரூபபலைலக்ஷணா -“ குறிக்கொள் ” இத்யர்தி - அநேககாலங்களிலே யமநியமாத்யவஹிதங்களான ச்ரவணமநநாதிரூபஜ்ஞாநங்களாலே வரக்கடவ பரபக்த்யாதிகளாகிற தபஸ்ஸினுடைய பலத்தை யென்று சப்தார்த்தம்.

கிறி - உபாயம். (அவன்றன்னையேகொண்டு) அவன்றன்னையே யுபாயமாகக்கொண்டு. தடஸ்த்தசங்கையையநுவதித்து பரிஹரிக்கிறார் (கிறியென்னவித்யாதி) பெருங்கிறியார் - பெருவிரகர், மஹோபாயசாலிகளென்றபடி.

“ பின்னெறிக்கொண்டநெஞ்சனாய் ” என்றதுக்கர்த்தத்வயம். பலபரமாகவும் உபாயபரமாகவுங்காட்டுகிறார் (தவமெய்தினனித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) பலப்ரயோஜநை (உறிகளிலேயித்யாதி) “ கொண்ட ” என்றதினர்த்தம் (சேமித்தித்யாதி) * ஒளித்தினர்த்தம் (மறைத்தென்றது) அவன்பின்னெறிப்பட்டநெஞ்சையுடையனாய்) அவன்பின்னேவழிப்படும்படியான நெஞ்சையுடையனாய். அதாவது - கைங்கர்யத்திலேயந்வயித்த நெஞ்சையுடையனாயென்றபடி. உபாயபரயோஜநாமாஹ (அன்றியே யித்யாதி) பின்னெறிக்கொண்டநெஞ்சனாய் - பின்பு சொன்ன சரமச்லோகோக்தமான வுபாயத்திலே யந்வயித்தநெஞ்சையுடையனா

யென்றிரண்டாமர்த்தம். பலஞ்சொல்லுகிறவிடத்திலே விரோதிநிவ்ருத்தியைச் சொல்லுவானென்னென்ன (பலத்தையித்யாதி) அதாவது - பலபரமானசரமஸ்லோகத்திலுத்தரார்த்தத்திலேயென்றபடி. "வாஙம்ஸாரூஉெவெதி" (பரமம்ஸாம்யமுபைதி) என்றவிடத்திலே, "வுணுவாவெவிய-டிய" (புண்யபாபேவிதூய) என்றுஞ்சொல்லிக்கிடந்ததிறே; அப்படியே யிங்கும் "பிறவித்துயர்கடிந்து" என்றுவிரோதிநிவ்ருத்தியைச்சொல்லுகிறதென்றபடி. இந்தவாக்யம்-பலபரபூர்வயோஜநாசேஷம். "உறிக்கொண்ட" இத்யாதிக்கு ரஸமாகத்ருதியதாத்பர்யம் (பாரதஸமரேத்யாதி) உறிக்கொண்டவெண்ணெயும் பாலையுமொளித்துண்ணுகிற்கிறவம்மான்பின்சென்று, நெறியான ப்ரபத்த்யுபாய ப்ரதிபாதகசரமஸ்லோகத்தை க்ரஹித்தநெஞ்சையுடையனுயென்று ஸப்தார்த்தம். ஓரவஸ்த்தையைப்பிறப்பித்து-சோகயுக்தாவஸ்த்தையைப்பிறப்பித்து. இவர்-ஆழ்வார். அடியொற்றிக்கொண்டுசென்று - அடிபிடித்துக்கொண்டுபோய். பின்னேசென்றென்றபடி. "பலத்தைச்சொன்னவிடத்திலே" இத்யாதிவாக்யவிவரணம் (ஸர்வபாபேப்ய இத்யாதி) இவ்விடத்தில் ததிபாண்டன் கதையைநினைப்பது.

யான், உறிக்கொண்ட இத்யாரப்ய, நெஞ்சனுய்ப் பிறவித்துயர்கடிந்து - எனையூழி-குறிக்கொள்ஞானங்களால் - செய்தவமும் கிறிக்கொண்டிப்பிறப்பே சிலநாளிலெய்தினனென்றந்வயம். ....*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

கடிவார்தண்ணந்துழாய்க்கண்ணன்விண்ணவர்பெருமான்
படிவானமிறந்தபரமன்பவித்திரன்சீர்ச்
செடியார்நோய்கள்கெடப்படிந்துகுடைந்தாடி
யடியேன்வாய்மடுத்துப்பருகிக்களித்தேனே.

ஆறாயிரப்படி.

(கடிவார்) நிரவதிகபோக்யபூதனுய், * அயர்வறுமமரர்க ளதிபதியாய், திருநாட்டிலுங்கூடத் தன்னேடொத்தாரையும்மிக்காரையுமுடையவனல்லாமையாலே பரமனுய், ஸ்வாஸ்ரிதருடைய ஸ்வஸம்ஸ்லேஷ விரோதிஸர்வதோஷங்களையும்போக்கும் ஸ்வபாவனுயிருந்த வெம்பெருமானுடைய கல்யாணகுணங்களாகிற வம்ருதவெள்ளத்திலே யென்னுடைய விடாயெல்லாங்கெடும்படிபோய்ப் புக்குப்படிந்துகுடைந்தாடி வாய்மடுத்துப்பருகிக் களித்தேனடியேனென்கிறுர்..................................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இப்படியவன் குணங்களையநுபவித்து ஆநந்தியானே னென்கிறுர்.

கடி - பரிமளம். வார் - ப்ரவஹியாநிற்கிற. தண்ணந்துழாய் - செவ்வித்திருத்துழாயையுடையனுய்க்கொண்டு, கண்ணன் - ஆஸ்ரிதபவ்யனுனக்ருஷ்ணனுய்.

விண்ணவர்பெருமான் - இவ்வடிவழகையநுபவிக்கிறபரமபதவாசிகளுக்கவ்வருகா
ணமேன்மையையுடையதனக்கு. வானம் - பரமபதத்திலும். படி - ஒப்பு. இறந்த-
இல்லையாகையாலே. பரமன் - தனக்குமேலில்லையானபெரியவனாய். பவித்திரன்-
இப்பெருமையறியாதாரறிவுகேட்டையும் போக்கியநுபவிப்பிக்கும் பாவநபூதனு
டைய. சீர் - பரத்வஸௌலப்யபோக்யத்வபாவநத்வ ப்ரகாசகமானகுணங்களி
லே. செடியார் - ஒன்றோடொன்றுமிடைந்து தூறுமண்டினாற்போலேயிருக்கிற.
நோய்கள் - விஷயருசிதொடக்கமான மஹாவ்யாதிகள். கெட - நஶிக்கும்படி. ப
டிந்து - கிட்டி. குடைந்து - எங்குமுட்புக்கு. ஆடி - முழுகி. அடியேன் - அவனை
யொழியச்செல்லாதபடி அநந்யார்ஹனானநான். வாய்மடுத்து - புஜிக்கைக்குபகர
ணமான அபிநிவேஶமாகிறவாயைமடுத்து. பருகி - பெருவிடாயன் தண்ணீர்குடித்
தாற்போலே நிரம்பபுஜித்து. களித்தேன் - நிரதிஶயமான வாநந்தத்தைப்பெற்
றேன்.

படிவானமிறந்தவென்று - வடிவழகுக்கு மேகமொப்பல்லவென்றுமாம்...*

---

௯ - ஒன்பதாம்பாட்டு.

“ ஸோஸ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஸ்சிதா ”
(ஸோஸ்நுதேஸர்வாங்காமாங் ஸஹப்ரஹ்மணாவிபஸ்சிதா) என்கிறபடி
யே, என்னுடைய ஸகலதுரிதங்களும்போம்படி ஸர்வேஸ்வரனை யநுபவி
க்கப்பேற்றேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

(கடிவார்தண்ணந்துழாய்க்கண்ணன்) பரிமளப்ரசுரமான திரு
த்துழாய் மாலையையுடைய க்ருஷ்ணனென்னுதல்; மது, ஸ்யந்தியாகின்
றுள்ள திருத்துழாயையுடையவனென்னுதல். (விண்ணவர்பெருமான்)
இவ்வொப்பனையழகாலே யெழுதிக்கொள்வது, அநந்தவைநதேயாதிகளை
யாயிற்று.

(படிவானமிறந்தபரமன்) தன்படிக்கு வானிலுள்ளாரொப்பா
காதபடி யிருக்கிறபரமன். பரமஸாம்யாபந்நரான நித்யஸூரிகளும் தன்ப
டிக்கொப்பாகாதபடியான மேன்மையையுடையவனென்னுதல் ; தன்றி
ருமேனிக்கு, வானமுண்டு - மேகம், அதொப்பாகாதபடியிருக்கிறவனெ
ன்னுதல். (பவித்திரன்) இவ்வடிவழகை ஸம்ஸாரிகளு மநுபவிக்கைக்
கு யோக்யராம்படிபண்ணும் சுத்தியையுடையவனுடைய. சீருண்டு-கல்
யாணகுணங்கள். அவற்றை, அடிகாணவொண்ணாதபடி தூறுமண்டிக்கி
டக்கிற ஸாம்ஸாரிக ஸகலதுரிதங்களும்போம்படிவந்துகிட்டி, நாலுமூலை
யும்புக்கு, அவகாஹித்து, அநந்யார்ஹனானநான் மூழுமிடறுசெய்தநுப
வித்து, யமாதிகள்தலையிலேயும் அடியிட்டுக்களிக்கப்பெற்றேன். படிந்து-
கிட்டி. குடைந்து - எங்கும்புக்கு. ஆடி - அவகாஹித்து. அடியேன், வா
ய்மடுத்துப்பருகி - பெருவிடாயோடே யநுபவித்து. (களித்தேனே)
இதரவிஷயஸ்பர்ஶம் துஃகமேயானாற்போலே, பகவத்குணாநுபவம் களி
ப்பேயாகக்கடவது ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (கடிவாரித்யாதி) " செடியார்நோய்கள்கெட - சீர் - வாய்மடுத்துப்பருகிக்களித்தேன் " என்றபதங்களைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (ஸோஸ்நுதேஇத்யாதி) துரிதங்களும் - துஃகங்களும்.

கடி - பரிமளமும், மதுவும். வார்தல் - மிகுதியும், ஒழுகுதலும். கிழோடே கூட்டியர்த்தம் (இவ்வொப்பனையித்யாதி)

படி - ஸ்வபாவமும், விக்ரஹமும். வானமென்றது - "ஜ்ஞாஃ ஜாஸ்தி" (மஞ்சாஃக்ரோஸந்தி) இதிவத், வானிலுள்ளாரைச்சொல்லுதல் ; மேகத்தைச்சொல்லுதல். இறந்த - ஒப்பாகாத. " ஹஸக்ஷஸ்ஹிஷ திஷெயஃ " (ப்ரஸக்தஸ்யஹிப்ரதிஷேதஃ) இத்யத்ர ப்ரஸங்கம் ஸம்பாதயதி (பரமஸாம்யேத்யாதி)

" செடியார் " என்றதினர்த்தம் (தூறுமண்டிக்கிடக்கிறவென்று) தூறுவது - அவித்யாதிகள். ஆர்தல் - பூர்த்தி. " படிந்து, குடைந்து, ஆடி, " என்கிறபதத்ரயத்துக்கும் க்ரமேணார்த்தம் (கிட்டிஇத்யாதி) வாய்மடுத்துப்பருகி - (முழுமிடறுசெய்தநுபவித்து) மிடறுநிறையக்குடித்தென்றபடி. வாய்மடுத்துக்குடித்தென்று ஸப்தார்த்தம். மடுத்து - மடக்கிட்டு. பாநபாத்ரமாக்கியென்றபடி. ஆநந்தஸ்யசரமாவதிமாஹ (யமாதிகளித்யாதி) " வாய்மடுத்து " என்றதுக்குபாவம் (பெருவிடாயோடேயென்று) " களித்தேனே " என்றஏவகாரார்த்தம் (இதரவிஷயேத்யாதி) ஏவகாரம் - அந்யயோக வ்யவச்சேதபரமென்றபடி.

க்ரமேணாந்வயஃ...*

பத்தாம்பாட்டு.

களிப்புங்கவர்வுமற்றுப்பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்பற்
றொளிக்கொண்டசோதியுமாயுடன்கூடுவதென்றுகொலோ
துளிக்கின்றவானிந்நிலஞ்சுடராழிசங்கேந்தி
யளிக்கின்றமாயப்பிரானடியார்கள்குழாங்களையே.

ஆறாயிரப்படி.

(களிப்பும்) இப்படியெம்பெருமானுடைய குணங்களாகிற அம்ருதத்தை புஜிக்கிறவாழ்வார் ; இந்தவம்ருதத்தை, நிரஸ்தஸமஸ்த ப்ரதிபந்தகனாய்க்கொண்டு பகவத்குணைகபோகரான நித்யஸித்தபுருஷர்களுடைய திவ்யபரிஷத்திலேசென்று அவர்களோடேகூட நான்புஜிப்பதென்றோவென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஏவம்விதபோகாநந்தத்துக்கு முக்யபோக்தாக்கள் ஸூரிகளாகையாலே, அவர்களோடுகூடுகையை யர்த்திக்கிறார்.

களிப்பும் - விஷயலாபத்தில்களிப்பும். கவர்வும் - ததலாபத்திலபிநிவேஸமும். அற்று - அற்ற. பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்பற்று - அதுக்கடியானஜந்மவ்யாதி

ஜராமாணங்களுமற்று. ஒளிக்கொண்ட - ஆவிர்ப்பூதமானஜ்ஞாநாதிகளாகிறஒளிகளுக்குப்ரகாசகமான. சோதியுமாய் - ஜ்யோதிர்மயவிக்ரஹத்தையுடையோமாய்க்கொண்டு. துளிக்கின்ற - வர்ஷிக்கிற. வான் - ஆகாசத்தையும். இ - அத்தாலேதரிக்கிற. நிலம் - பூமியையும். பாத்கரஹிதமாம்படி - சுடர் - பேரொளியையுடைய. ஆழி - திருவாழியையும். சங்கு - திருச்சங்கையும். ஏந்தி - ஏந்தி. அளிக்கின்ற - ரக்ஷித்தருளுகிற. மாயப்பிரான் - மஹோபகாரகனுடைய. அடியார்கள் - நித்யதாஸ்யைகநிருபணியரானஸூரிகளுடைய. குழாங்களை - ஸங்கங்களை. உடன் - ஒருநீராம்படியுடன்பட்டு. கூடுவது - கூடுவது. என்றுகொலோ - என்றோ.

ஸமஸ்தவிரோதி நிவ்ருத்திபிறந்து ஆவிர்ப்பூதஸ்வரூப ஸ்வபாவரானவர்க்கு ப்ராப்யம் அடியாரான ஸூரிகளென்றுகருத்து...*

ஈடு - பத்தாம் பாட்டு.

"களித்தேனே" என்று, திரியட்டும் ஸம்ஸாரிகளோடே யிருக்கையன்றியே, இவ்வநுபவத்துக்கு தேசிகரான நித்யஸூரிகள் திரளிலே போய்ப் புகுவதெப்போதோவென்கிறார்.

(களிப்பும்) இதரவிஷயாநுபவத்தாலே வரும்களிப்பும் (கவர்வும்) அவைபெறுதபோது ஆசைப்பட்டுவரும் க்லேசமும். (அற்று) போய். இவையிரண்டுக்கு மடியானஜந்மம், அதுபுக்கவிடத்தே புகக்கடவதானவ்யாதி, அநந்தரம் வரும்ஜரா, "இத்தோடேயாகிலு மிருந்தாலாகாதோ" என்று நினைத்திருக்கச்செய்தேவரும் நிரந்வயவிநாசம், இவையடையவற்று. (ஒளிக்கொண்டசோதியுமாய்) ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் கலசினவிந்த சரீரம்போலன்றியே, சுத்தஸத்வமயமாய் நிரவதிகதேஜோரூபமான சரீரத்தையுடையோமாய். (உடன்கூடுவதென்றுகொலோ) "நான், எனக்கு" என்றகலவேண்டாத இவ்வுடம்புடையார் திரளிலே போய்ப்புக்கு நெருக்கப்பெறுவதென்றோ. (துளிக்கின்றவித்யாதி) வர்ஷிக்கையே ஸ்வபாவமாகவுடைத்தான வாகாசம், அத்தாலேவிளையக்கடவதானஇந்தப்பூமி,இவற்றைக்கடற்கரைவெளியிலேநோக்கினாற்போலே, திவ்யாயுதங்களைத்தரித்து நோக்குகிற ஆஶ்சர்யபூதன். (சுடராழிசங்கேந்தியளிக்கின்றமாயப்பிரான்) பரமபதத்திலாபரணமாய்க் காட்சிதரும், இங்காயுதமாயிறேயிருப்பது. இப்படிரக்ஷிக்கிறவனுடைய அந்தரக்ஷணத்திலே தோற்றிருப்பாராய், அவன்றன்னோடொக்க ப்ராப்யருமாய், பகவத்குணங்களுக்கு தேசிகராயிருப்பாருமாய், * போதயந்தஃ பரஸ்பரத்துக்குத் துணையாயிருக்கிறவர்களுடைய குழாங்களை. கவியர் "கலவரிசிச்சோறுண்ண" என்னுமாபோலே, அத்திரள்களிலேபோய்ப்புகப்பெறுவதெப்போதோவென்கிறார்...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (களிப்புமித்யாதி) " அடியார்கள் குழாங்களை - உடன் கூடுவதென்றுகொலோ " என்றபதங்களைக்கடாக்ஷித் தவதாரிகை (களித்தேனே யித்யாதி) திரியட்டும் - மீளவும்.

கவர்வு - க்லேசம். பிணி - வ்யாதி. நிரங்வயவிநாசம் - சரீராங்வயாபாவரூபவிநாசம். சரீரஸம்பந்தா பாவரூபவிநாசம். மரணமென்றபடி. ஸாங்வயவிநாசமாவது - சைசவயௌவநாத்யவஸ்த்தைகள். சப்தார்த்தம் (ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களித்யாதி) " ஒளிக்கொண்டசோதி " என்றத்தால்பலிதம் (சுத்தஸத்வமயமாயென்றது)

" அடியார்கள் " என்றத்தைப்பற்ற (நானெனக்கென்றித்யாதி) " பாகவதஸமுதாயம்ப்ராப்யம் " என்றறியாநிற்கச்செய்தேயும், அஹங்கார மமகாரங்களாலே யகலவேண்டாநின்றதிறே ; அப்படியகலவேண்டாத ஸம்பந்தஜ்ஞாநமுடையவர்களென்றபடி. இவ்வுடம்புடையார் - சுத்தஸத்வமயமான வுடம்புடையார். கூடுவதென்றுகொலோஎன்னுதே, " உடன் " என்கையாலே (நெருக்கப்பெறுவதென்றோவென்றது)

" துளிக்கின்ற " என்றவர்த்தமாநார்த்தம் (வர்ஷிக்கையே ஸ்வபாவமாகவென்றது) " கடற்கரை " என்றவிடத்திலே - " ராமலக்ஷ்மணகுப்தாஸா " (ராமலக்ஷ்மணகுப்தாஸா) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். அளிக்கின்ற - ரக்ஷிக்கிற. போக்யமானதிருவாழி திருச்சங்குகளை ரக்ஷணத்துக்குப் பரிகரமாகச்சொல்லுவானென்னென்ன (பரமபதத்திலித்யாதி) போக்யமென்றது - " சுடர் " என்றும், "ஏந்தி" என்றுமிருக்கையாலே. ஸமூஹபாஹுள்ய கதநத்துக்குத்தாத்பர்யம் (கலியரித்யாதி) கலியர் - பசித்தவர். ஆற்றாமையின்மிகுதி யிப்படிசொல்லப்பண்ணுமென்று கருத்து.

உத்தரார்த்தபூர்வகம பூர்வார்த்தாநுஸந்தாநமந்வயஃ ....*

பதினொன்றாம்பாட்டு.

குழாங்கொள்பேரரக்கன்குலம்வீயமுனிந்தவனைக்
குழாங்கொடென்குருகூர்ச்சடகோபன்றெரிந்துரைத்த
குழாங்கொளாயிரத்துள்ளிவைபத்துமுடன்பாடிக்
குழாங்களாயடியீருடன்கூடிநின்றாடுமினே.

ஆறாயிரப்படி.

(குழாங்கொள்) ஸபுத்ரஜநபாந்தவமாக ராவணன் மடியும்படி சிவந்தவனையுள்ளபடிகண்டுசொன்ன இத்திருவாய்மொழியை பகவதேக போகராயிருப்பாரெல்லாருங்கூடி புஜியுங்களென்கிறார்.................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழியைப்பாடி பரஸ்பரஸங்கதராய் ஸங்ஸேவித்து ப்ரீதிப்ரேரிதராய் வர்த்தியுங்கோளென்று பலத்தையருளிச்செய்கிறார்.

குழாங்கொள்-பாதகரானராக்ஷஸரைத் திரள்திரளாகவுடையனாயிருக்கிற. பேர் - பெருமையையுடையனானராவணனாகிற. அரக்கன்-ராக்ஷஸனுடைய. குலம்

குலமகப்பட. வீய-நசிக்கும்படி. முனிந்தவனை-முனிந்தருளினவனை. குழாங்கொள்-ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திரளையுடைத்தான. தென்குருகூர்-திருநகரிக்குநிர்வாஹகரான. சடகோபன்-ஆழ்வார். தெரிந்து-ஆராய்ந்து. உரைத்த - அருளிச்செய்த. குழாங்கொள்-பத்தானதிரள்களைவடிவாகவுடைத்தான. ஆயிரத்துள்-ஆயிரம் திருவாய்மொழியிலும். இவைபத்தும்-இவைபத்தையும். உடன் - அர்த்தத்தோடேயுடன்பட்டு. பாடி-ப்ரீதிக்குப்போக்குவீடாகப்பாடி. குழாங்களாய்- பரஸ்பரஸம்ஶ்லிஷ்டராய்க்கொண்டுபலதிரளாய். அடியீருடன் - அடியாரானவுங்கள் ஸ்வரூபத்துக்கநுரூபமாம்படி ஏககண்டராய். கூடி-ஸம்ஶ்லேஷித்து. நின்று-இடைவிடாதேநின்று. ஆடுமின்-ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம்பண்ணப்பாருங்கோள்.

இது-கலிவிருத்தம்..*

ஈடு _ பதினொன்றாம்பாட்டு.

நிகமத்தில் - இத்திருவாய்மொழியை, பகவதேகபோகராயிருப்பாரொன்னைப்போலே தனிப்படாதேதிரளாகவநுபவியுங்கோளென்கிறார்.

(குழாங்கொளித்யாதி) புத்ரபௌத்ராதிகளும் பந்துக்களுமான விவர்களாலே குழாங்கொண்டு, வரபலபுஜபலத்தாலே தழைத்துவேரூன்றின ரக்ஷஸ்ஸினுடைய ஜாதியாகக்கிழங்கெடுத்த சக்ரவர்த்திதிருமகனை; “ 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌮𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂 ” (கரிஷ்யேமைதிலீஹேதோரபிஶாசமராக்ஷஸம்) என்கிறபடியே. (குழாங்கொள் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்) ஜநஸ்த்தாநமடியறுப்புண்டபின்பு தண்டகாரண்யங்குடியேறினாற்போலே, “ *வாயுந்திரையுகளுக்குத்தப்பின ஆழ்வாரைக்காணவேணும் ” என்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களடையத்திரண்டதாயிற்று; * நல்லார்நவில்குருகூரிறே. ஸத்துக்களிருந்தவிருந்தவிடங்களிலே வாய்புலற்றும்படியானதேசமானால், அத்தேசத்திலுள்ளார் திரளச்சொல்லவேண்டாவிறே. (தெரிந்துரைத்த) உள்ளபடியநுஸந்தித்துச்சொன்ன-இவைபத்தும். திரண்டவர்களுக்கு ஜீவநம்வேணுமே (குழாங்கொளாயிரம்) “ தொண்டர்க்கமுதுண்ண ” என்கிறபடியே. பத்துப்பாட்டொரு திருவாய்மொழியாய், பத்துத்திருவாய்மொழியொருபத்தாய், இப்படிபத்துப்பத்தானவாயிரம். திரண்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஜீவநம் வேணுமே. (இவைபத்துமுடன்பாடி) ஸாபிப்ராயமாகவப்யஸித்து. (குழாங்களாய்) என்னைப்போலே, “ பருகிக்களித்தேனே ” என்று, குழாந்தேடவிராதே, முற்படவேதிரளாக இழியப்பாருங்கோள். (அடியீருடன்கூடிநின்றாடுமினே) அவன்பக்கலிலே நிக்ஷிப்தபரராயிருக்கிற நீங்கள்- நால்வரிருவரிங்கிருக்கும் நாலுநாளும், த்யாஜ்யமான அர்த்தகாமங்களைப்பற்றி “ சீறு, பாறு ” என்னாதே, நம்பெரியகுழாத்திலேபோய்ப்புகுமளவு மொருமிடமாயநுபவிக்கப்பாருங்கோள்.

முதற்பாட்டில்-திருவுள்ளத்தைக்கொண்டாடினார்; இரண்டாம்பாட்டில்-அத்தையுமிசைவித்த ஸர்வேஶ்வரனைக்கொண்டாடினார்; மூன்றாம்

பாட்டில்-தம்நெஞ்சிற்பட்டதொரு உபகாரத்தைச்சொன்னூர்; நாலாம்பாட்டில்-அதுக்குப்ரத்யுபகாரமாக ஆத்மஸமர்ப்பணம்பண்ணி அதுதனக்கநுரூபித்தார்; அஞ்சாம்பாட்டில்-எனக்குப்ரதமஸுக்ருதமும் நீயேயானபின்பு உன்றிருவடிகளைக்கிட்டினேனேயன்றோவென்றார்; ஆறும்பாட்டில்-இன்றோகிட்டிற்று, தேவரெனக்கு விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணினவன்றே பெற்றேனேயல்லேனோவென்றார்; ஏழாம்பாட்டில்-அவனுடையபோக்யதையை யநுஸந்தித்து, உன்னைப்பிரியில் தரியேனென்றார்; எட்டாம்பாட்டில்-இப்படி நிரதிசயபோக்யனானவனை எளியதொருவிரகாலே லபிக்கப்பெற்றேனென்றாராதல்; அன்றியே, அநேககாலங்கூடிப்பண்ணி லபிக்கக்கடவ தபःபலத்தை அவனைப்பின்சென்று எளிதாகலபித்தேனென்னுதல்; ஒன்பதாம்பாட்டில்-என்னுடைய ஸகலக்லேசங்களும் போம்படி யநுபவித்துக்களித்தேனென்றார்; பத்தாம்பாட்டில்-இப்படியிவனை யநுபவித்துக்களிப்பார் திரளிலேபோய்ப்புகப்பெறுவதெப்போதோவென்றார்; நிகமத்தில்-இத்திருவாய்மொழியை ஸாபிப்ராயமாக வப்யஸித்து, நாலுநாளும் நால்வரிருவருள்ளார் கூடியிருந்தநுபவிக்கப்பாருங்கோளென்கிறார்..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (குழாங்கொளித்யாதி) "இவைபத்தும் - குழாங்களாய் - உடன்கூடிநின்றுபமினோ" என்றபதங்களைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இத்திருவாய்மொழியையித்யாதி) கூட்டமாக விந்தத்திருவாய்மொழியை யநுபவிக்கையே பலமென்றுகருத்து.

இவர்களாலேகுழாங்கொண்டு - இவர்களாலேதிரண்டுகொண்டு. பெருமையேதென்ன (வரபலபுஜபலத்தாலே தழைத்தவேருன்றினவிதி) தழைத்து - ஸம்ருத்தமாய். முனிந்தமைக்குப்ரமாணம் (சரிஷ்யேஇத்யாதி) ஆரண்யகாண்டேசதுஷ்ஷஷ்டிதமே, "ரூகூாணவெ-ஹுணவெ ஙிஷ-ஹிஜீவவொகூநு-ஙாஸ வெஷ:" (ஆகர்ணபூர்ணைரிஷுபிர்ஜீவலோகந்துராஸதை:) இதிபூர்வார்த்தம்.

(ஜநஸ்த்தாநமிதி) ரகுவம்சேத்ரயோதசே, "கூீஜநஸ்ா நஉவொஙவிவுஉதாஸஙொஙவுநவொடஜா நிகூய)ாஸவெதவீஙஹ்வெதாயமாஸுஜிரொஜீ தாநூாஸுஉணொநி" (அமீஜநஸ்த்தாநமபோடவிக்ரம்மத்வாஸமாரப்தநவோடஜாநி। அத்யாஸதேசீரப்ருதோயதாஸ்வஞ்சிரோஜ்ஜிதாந்யாஸ்ரமமண்டலாநி) இதிப்ரதிப்ரயாணஸர்க்கோக்தம் காளிதாஸவாக்யமத்ரத்ரஷ்டவ்யம். அடியநுப்புண்டபின்பு - ஸம்ஹ்ருதமானபின்பு. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எங்கேதிரண்டிருப்பர்களோவென்ன (நல்லாரித்யாதி) திருவிருத்தம். நவிலுகையாவது - வாய்புலற்றுகையன்றோ, இதுதிரளுகைக்கு ப்ரமாணமோவென்ன (ஸத்துக்களித்யாதி) வாய்புலற்றும் - பலகாற்சொல்லுமென்றபடி.

"குழாங்கொளாயிரம்என்று" விசேஷிக்கவேணுமோவென்ன (திரண்டவர்களுக்கித்யாதி) அதாவது - கீழே "குழாங்கொள்தென்குருகூர்" என்கை

யாலே, “ அந்தத்திரண்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஜீவநம்வேணும் ” என்றருளிச்செய்தாரென்றபடி. இதஜீவநமோவென்ன (தொண்டர்க்கமுதித்யாதி) ஆயிரமும் குழாங்கொண்டிருக்கும்படியென்னென்ன (பத்தப்பாட்டித்யாதி) (திரண்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கிதி) ஆயிரம்பாட்டும் ஜீவநமென்றபடி. கீழேதிரண்டவர்களுக்கு ஜீவநம்வேணுமேயென்றது-பத்துப்பாட்டும் ஜீவநமென்றபடி. யத்வா, “திரண்டவர்களுக்கு ” இத்யாதிவாக்ய விவரணமாதல். குழாங்கொள் தென்குருகூர்ச்சடகோபன் தெரிந்துரைத்த - பத்தென்றுதல், குழாங்கொளாயிரமென்றுதலந்வயமென்றபடி. இதமுந்தினபக்ஷத்திலே.

“ குழாங்களாய் ” என்றுவைத்து, பின்னையும் “ உடன்கூடி ” என்றதுக்குக் கருத்தென்னென்ன (அவன்பக்கலிலேயித்யாதி) நீங்களென்றது - “ அடியீர் ” என்றஸம்போதநஸித்தம். நால்வரிருவரென்றது - அநுகூலர் கிடையாமையாலே. நம்பெரியகுழாத்திலே - * அந்தமில்பேரின்பத் தடியவர்குழாத்திலே. உடன் ஸஹ்ருதயமாக. ஆடுகை - அவகாஹிக்கையாய், அத்தாலே - (அநுபவிக்கப்பாரும் கோளென்கிறார்)

பத்துப்பாட்டினர்த்தநிகமநம் (முதற்பாட்டில் திருவுள்ளத்தையித்யாதி) இப்படிநிரதிசயபோக்யனென வித்யாதிவாக்யத்வயமும் - “உறிக்கொண்ட” இத்யாதிக்கு உபாயோபேயபர யோஜநாத்வயத்லதப்பற்றவென்று கண்டுகொள்வது. “ எளிதாகலயித்தேன் ” என்றவநந்தரம் - என்கிறுரென்றுசேஷம்.

க்ரமேணார்வட 8...*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(ஊனில்வாழுயிரே.)

[illegible] (கடு)

(சித்ராஸ்வாதாநுபூதிம்) தேனும்பாலும் நெய்யும் கன்னலுமமுதுமொத்தே-மதுரங்களான மதுக்ஷீராதிபதார்த்தங்களுடைய ரஸத்தையுடைத்தான வநுபவத்தையுடையனுமாய் ; (ப்ரியமுபக்ருதிபி:) பெற்றவத்தாயாய்த் தந்தையாயறியாதனவறிவித்தவத்தா-மாதாவும் பிதாவு மாசார்யனும்பண்ணு முபகாரங்களையெல்லாந்தானேபண்ணி, அத்தாலே யாஸ்ரிதருக்கு ப்ரியனுமாய் ; (தாஸ்யஸாரஸ்யஹேதும்) அறியாக்காலத்துள்ளே யடிமைக்கண்அன்புசெய்வித்து - அறிவுநடையாடாதகாலத்திலே தாஸ்யரஸத்தையுண்டாக்கினவனுமாய் ; (ஸ்வாத்மந்யாஸார்ஹ

க்ருத்யம்) எனதாவியுள்கலந்த பெருநல்லுதவிக்கைம்மாறெனதாவிதந்தொழிந்தேன் - ஆத்மாவை ஸமர்ப்பிக்கும்படிக்கீடாக வாத்மாவினுள்ளே கலந்திருந்த மஹோபகாரத்தையுடையனுமாய்; (பஜதம்ருதரஸம்) என்கடற்படாவமுதே-ஆச்ரிதர்க்கம்ருதம்போலே போக்யனுமாய்; (பக்தசித்தைகபோக்யம்) நீர்ந்தார்தம்மனத்துப்பிரியாது - "ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டுந்தானே" என்றிருக்குமவர்கள் மநஸ்ஸைவிட்டுப்பிரியமாட்டாதிருக்குமவனாய்; (ஸர்வாக்ஷப்ரீணநார்ஹம்) யாழ்பயினூலித்யாதி-சக்ஷுஃச்ச்ரோத்ராதிஸர்வேந்த்ரிய ப்ரீணநயோக்யமானபோக்யதையையுடையனுமாய்; (ஸபதிடஹுபலஸ்நேஹம்) குறிக்கொள் ஞானங்களாலித்யாதி - "ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு" இத்யாதிகளிற்படியே சிரகாலஸாத்யதபோத்யாநஸமாதிபலமான பக்தியோகத்தைத் தனக்கபிமதரீடத்திலே ஜடிதியுண்டாக்குமவனாய்; (ஆஸ்வாத்யசீலம்) பவித்திரன்சீர்-படிந்துகுடைந்தாடி அடியேன் வாய்மடுத்துப்பருகி-அத்யந்தம்போக்யத்வேநாநுபாவ்யங்களான கல்யாணகுணங்களையுடையனுமாய்; (ஸப்யைஸ்ஸாத்யைஸ்ஸமேதம்) மாயப்பிரானடியார்கள் குழாங்களையே-ஸவயஸ்ஸுக்களான நித்யஸூரிகளோடே ஸஹிதனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானை, மதுரங்களான ஸர்வபதார்த்தங்களினுடைய ரஸத்தையுமுடைத்தான போக்யதையையுடையனாக "ஊனில்வாழுயிரோ" என்கிறதசகத்திலே யாழ்வாரநுபவித்தாரொன்கிறார்...*

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

ஊனமறவேவந்துள்கலந்தமாலினிமை
யானதனுபவித்தற்காந்துணையா - வானி
லடியார்குழாங்கூடவாசையுற்றமாற
னடியாருடனெஞ்சேயாடு. (கரு)

(ஊனமறவேவந்து) இதில் எம்பெருமான் "ஏகத்ரூம்" (ஏகதத்த்வம்) என்னும்படி ஸம்ச்லேஷிக்க, ததநுபவஸஹகாரிஸாபேக்ஷராயருளிச்செய்தபாசுரத்தை யநுவதித்தருளிச்செய்கிறார். எங்ஙனேயென்னில்; இப்படிப்ராஸங்கிகமான பரோபதேசத்தைத்தலைக்கட்டினவநந்தரம், மேல், தம்முடையவார்த்திதீரவந்து கலந்த எம்பெருமானுடைய ஸம்ச்லேஷரஸத்தைப்பேசவொருப்பட்டு, எப்பேர்ப்பட்ட இனிமையும் விளையும்படி தம்முடனே அவன்வந்து "ராமஸ்துஸீதயாஸார்த்தம்" (ராமஸ்தஸீதயாஸார்த்தம்) இத்யாதிப்படியே "ஏகதத்த்வம்" (ஏகதத்த்வம்) என்னலாம்படிகலந்தபடியையும், அந்தக்கலவியால்வந்தரஸம் தம்மொருவராலு முண்டறுக்கவொண்ணாதபடி யளவிறந்திருக்கிறபடியையு மநுஸந்தித்து, தனித்தேட்டமான இதரவிஷயங்கள்போலன்றிக்கே துணைத்தேட்டமாய், அதுக்கிவ்விபூதியிலாளில்லாமையாலே, "இவ்வநுபவத்தில் நிலைநின்ற நித்யஸூரி

கள் திரளிலேபோய்ப்புக்கநுபவிக்கப்பெறுவதெப்போதோ" என்று ப்ரார்த்திக்கிற * ஊனில்வாழிலர்த்தத்தை, "ஊனமறவேவந்து" இத்யாதியாலே யருளிச்செய்கிறார்.

(ஊனமறவேவந்துள்கலந்தமாலினிமையானது) அதாவது - "நித்யஸம்ஸாரி" (நித்யஸம்ஸாரி) என்று ஸங்கோசியாமல், ஸங்கோசமற ஸர்வேஶ்வரன் வந்து "தானும்யானுமெல்லாந் தன்னுள்ளேகலந்தொழிந்தோம் தேனும்பாலும் நெய்யும் கன்னலுமமுதுமொத்தே" என்றும், "எனதாவியுள்கலந்த பெருநல்லுதவி" என்றும், "கனிவார்வீட்டின்பமே" என்றும், "அடியேன்வாய்மடுத்துப்பருகிக்களித்தேனே" என்று மிப்படி ஸர்வரஸங்களுமுண்டாம்படி அந்தரங்கமாகக் கலந்த கலவியினினிமையானது-ஸஹ்ருதயமாக ஸம்ஶ்லேஷித்தஸாரஸ்யமானது. (அநுபவித்தற்காந்துணையா) ஏவம்விதரஸ்யத்தையை யநுபவிக்கைக்கு "அடியார்கள்குழாங்களையுடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்று - அநுகூலஸஹவாஸமபேக்ஷிதமாய். (வானிலடியார்குழாங்கூடவாசையுற்றமாறனடியாருடன்நெஞ்சேயாடு) * வையத்தடியவர்களன்றிக்கே, அநுபவத்துக்கு தேஶிகரான வானிலடியார் குழாங்களுடனே கூடவேணுமென்றபிநிவேஶத்திலே யூன்றின ஆழ்வாரடியாரானவிங்குத்தை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடே நெஞ்சேகூடியாடு. அன்றிக்கே, அக்குழாத்திலேமுழுகி யநுபவிக்கப்பாரொன்றுமாம். "அடியீருடன்கூடிநின்றுடுமினே" என்றாரிறே...*

இரண்டாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி - கங—பாட்டு - கசங.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

இரண்டாம்பத்து.

நான்காந்திருவாய்மொழி.

ஆடியாடி - ப்ரவேஶங்கள்.

ஆறாயிரப்படி.

(ஆடியாடி) இப்படிநித்யபுருஷர்களோடேகூட வெம்பெருமானை யநுபவிக்க ஆசைப்பட்டவாழ்வார், அப்போதே யப்படியநுபவிக்கப் பெறுமையாலே வந்தநிரதிசயாவஸாதத்தாலே யொருக்ஷணமாத்ரமு மாத்மதாரணம்பண்ண வொண்ணாத தயநீயதசாபந்நராய், அந்தத்தசாநுகுணமாக வெம்பெருமானைக்குறித்துத் தாம்சொல்லுகிறவார்த்தைகளையுஞ் செய்கிறசேஷ்டிதங்களையுங்கண்டு தம்மோடுஸமாநஶோகரான தம்முடையபந்துக்க ளெம்பெருமானைநோக்கித் தம்முடையதசையை விண்ணப்பஞ்செய்து சொல்லுகிறபடியை யநுஸந்தித்து; இப்பொருளை, எம்பெருமானை யாசைப்பட்டு அத்யந்தமவஸந்நையா யிருந்தாளொரு பிராட்டியுடைய திருத்தாயாரவளுடைய தசையைவிண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டு, "இவள்முடிவதற்குமுன்பேயிண்டென வந்துவிஷயீகரித்தருளவேணும்" என்றுகொண்டெம்பெருமானை யபேக்ஷிக்கிற வாக்யாபதேசத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்..*

பன்னீராயிரப்படி.

நாலாந்திருவாய்மொழியில், இப்படிதாமாசைப்பட்டபடியை யநுபவிக்கப்பெறுமையா லவஸந்நராய்," தமக்குப்பிறந்த ஆர்த்த்யதிசயத்தை சமிப்பிக்கைக்கு, ஸர்வரக்ஷகனாய் போக்யபூதனானவனையொழிய இல்லை" என்றறுதியிட்டு; அவன்ஆஶ்ரிதனான ப்ரஹ்லாதனுக்குதவினபடியையும், அநிருத்தனுக் குதவினபடியையும் அபிமதையானபிராட்டிக் குதவினபடியையும், நாட்டுக்குதவினபடியையும், சுத்தபாவத்தையையும், நிரதிசயபோக்யதையையும், ரக்ஷணார்த்தமான ஆஸத்தியையும், ஆஸந்நஜநங்களுக்கு மநுபவவிரோதிகளைப்போக்கின படியையும், ரக்ஷணோபகரணவத்தையையும், விரோதிமிகுத்தாலும் வெந்துவிழப்பண்ணும் வீரப்பாட்டையுமநுஸந்தித்து, தம்முடைய ஆர்த்தியைப்பரிவர்முகத்தாலே யவனுக்கறிவித்தபடியை, பிரிந்ததலை மகளாற்றாமைக்கு நற்றாயிரங்கின பாசுரத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்..*

ஈடு.

கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே- "பருகிக்களித்தேனே" என்று ஹ்ருஷ்டராய், "அதுதன்னைப்பாகவதர்களோடே உசாவித்தரிக்கவேணும்' என்றுபாரித்து, அதுக்கிவ்விபூதியிலாளில்லாமையாலே, நித்யவிபூதியிலே நித்யஸூரிகள் திரளிலேபோய்ப்புக்கு * போதயந்த: பரஸ்பரம்பண்ணி யநுபவிக்கக்கோலி ; நினைத்தபோதே யத்திரளிலேபோய்ப்புக் கநுபவிக்கப்பெறாமையாலே மிகவுமவஸந்நராய், தம்முடையதசையை ஸ்வகீயரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெம்பெருமானுக் கறிவிக்கிறபடியை அந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறார். * அஞ்சிறையமடநாராயில் - தூதுவிடக்ஷமரானார் ; * வாயுந்திரையுகளில் - கண்ணாற்கண்ட பதார்த்தங்களுடைய பகவதலாபத்தாலே நோவுபடுகிறனவாகக்கொண்டு அவற்றுக்குமாகநோவுபடக்ஷமரானார் ; அவ்வளவன்றிக்கே யாற்றாமைகரைபுரண்டு, தாமானதன்மையழிந்து ஒருபிராட்டிதசையை ப்ராப்தராய், அதுதன்னிலும்தன் தசைதான் வாய்விட்டுப்பேசமாட்டாதே பார்ஶ்வஸ்தரறிவிக்க வேண்டும்படியாய், ஸ்த்திதிகமநசயநாதிகளி லொருநியதியின்றியிலே அரதியாய்நோவுபட, இப்பெண்பிள்ளைதசையை யநுஸந்தித்த திருத்தாயார், "ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்பண்ணி ஆர்த்தரானாரார்த்தியெல்லாம் பரிஹரிக்கக்கடவ ஸ்வபாவரானநீர் உம்மையாசைப்பட்டவிவள் நோவுபடப்பார்த்திருப்பதே" என்று, எல்லாவளவிலுமவனை யிட்டுப்பரிஹரித்துக்கொள்ளுங் குடியாகையாலே அவன்றிருவடிகளிலேபொகட்டு, "இவளிடையாட்டத்தில் நீர்செய்யநினைத்திருக்கிறதென்" என்று கேட்கிறபாசுரத்தாலே தம்முடையதசையை யருளிச்செய்கிறார். காசையிழந்தவனுக்கும், பொன்னையிழந்தவனுக்கும், ரத்நத்தையிழந்தவனுக்கு மொத்திராதிறேக்லேஶம் ; அவதாரத்திலே * பெருநிலங்கடந்த நல்லடிப்போதை யநுபவிக்கவாசைப்பட்டுக் கிடையாமையாலே வந்தவாற்றாமை - * அஞ்சிறையமடநாராயில், "நம்பியைத்தென்குறுங்குடிநின்ற" என்றர்ச்சாவதாரத்திலே யநுபவிக்கவாசைப்பட்டுக் கிடையாமையாலே வந்தவாற்றாமை - * வாயுந்திரையுகளில், இதில் - அவன்றனக்கும் ப்ராணபூதரான நித்யஸூரிகளை யநுபவிக்கவாசைப்பட்டுக் கிடையாமையாலே வந்தவாற்றாமையாகையாலே அவற்றிலுமிதுக்காற்றாமை விஞ்சியிருக்கும், நித்யஸூரிகள் திரளிலேபோய்ப் புக்கநுபவிக்கப் பெறாமையாலே நோவுபடுகிறதாகில், பின்னையவர்களைச் சொல்லிக்கூப்பிடாதே அவனைச்சொல்லிக்கூப்பிடுவானென்னென்னில்; எங்கேனுமொருகாட்டிலே ரத்நங்கள் பறியுண்டாலும்,நாட்டிலே ராஜாவின்வாசலிலே யவன்பேர்சொல்லியிறே கூப்பிடுவது ; அவர்களோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கும் கடவனவனாகையாலே அவனைச்சொல்லிக்கூப்பிடுகிறது. பகவத்விஶ்லேஷத்திலே யுட்புகுகி

ன்றுவிறே பாகவதவிஶ்லேஷந்தான்தெரிவது ; [கதாந்வஹம்ஸமேஷ்யாமி ஹ்ருதேந மஹாத்மநா । ஶத்ருக்நேந ச வீரேண த்வயா சரகுநந்தந ” (கதாங்வஹம்ஸமேஷ்யாமிபரதேநமஹாத்மநா । ஶத்ருக்நேநசவீரேண த்வயாசரகுநந்தந) ஸ்ரீபரதாழ்வானோடும் ஸ்ரீஶத்ருக்நாழ்வானோடும் கூடப்பெறுத கிழிக்குறையாலே, கூடநிற்கிற விளையபெருமாளோடும் கூடிற்றுய்த்தோற்றிற்றில்லையிறே பெருமாளுக்கு ; [குஹேந ஸஹிதோ ராமோ லக்ஷ்மணேந ச ஸீதயா] (குஹேநஸஹிதோராமோலக்ஷ்மணேந சஸீதயா) கூடப்போன இளையபெருமாளோடும் பிராட்டியோடும் கூடிற்றுய்த்தோற்றிற்று ஸ்ரீகுஹப்பெருமாளோடு கூடினபின்பிறே ; இப்படியிறே யவன்றனக்கு மங்வயவ்யதிரேகங்க ளிருக்கும்படி ; ததீயஸம்ஶ்லேஷத்தையாசைப்பட்டுப்பெறுமையாலே வந்தஇழவு, பெற்றபகவத்ஸம்ஶ்லேஷமிழந்து அடியேபிடித்துப்ப்ரார்த்திக்கவேண்டும்படியாய் வந்துவிழுந்தது. * வாயுந்திரையுகளி லார்த்திதீரவந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தஸம்ஶ்லேஷம் மூற்றுவதற்குமுன்னேவந்த பிரிவாகையாலும் ஆற்றவொண்ணுதிறே..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆடியாடிப்ரவேஶே, வ்ருத்தாநுவாதபூர்வகமாக இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கதி (கீழிற்றிருவாய்மொழியிலேயித்யாதி) பருகிக்களித்தேன் - பாநம்பண்ணி யாநந்தித்தேன். அதுதன்னை - ஹ்ருஷ்டரானமையை. உசாவி-பரஸ்பரஞ்சொல்லிக்கொண்டு. அதுக்கு - அப்படிதரிக்கைக்கு. “ மாதாவஞ்சிமுறைப்பட்டுமுன்றையிடுகிற வெழிலத்யவஸாயம் ” என்றுசார்யஹ்ருதயத்திலும், * கடல்ஞாலாதிகளிலும், “ தாயாராவது-உபாயாத்யவஸாயதசை ” என்றுசொல்லியிருக்க, இங்கே-ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாக ஸ்வாபதேசமருளிச்செய்தது - யோஜநாந்தராபிப்ராயமென்று கண்டுகொள்வது.

அந்யாபதேசத்தில், கீழிற்றிருவாய்மொழிகளில் வ்யாவ்ருத்திகதநமுகேந விஸ்தாரஸங்கதி (அஞ்சிறையவித்யாதி) தாமானதன்மை - புருஷஸ்வபாவம். (தன்தசைதான் வாய்விட்டுப்பேசமாட்டாதே பார்ஶ்வஸ்த்தரறிவிக்கவேண்டும்படியாயிதி) பார்ஶ்வஸ்த்தர்வார்த்தையும் தம்முடையபாசுரமேயாயிருக்க, இதுதான் கூடினபடியெங்ஙனேயென்னில் ; ஈஶ்வரனுழ்வார்க்கு, தந்தசையைத்தாமறிவிக்க மாட்டாதபடி பிறந்த வவஸாதாதிசயத்தைக்கண்டு, இவர்தரிக்கைக்காக, பரிஸரத்தில்வர்த்திக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிவர்தசையைத்தனக்கறிவித்ததாக இவர்க்கொருபுத்திவிசேஷத்தைப் பிறப்பிக்க, அத்தாலே தரிப்புண்டாய் அவர்கள் பாசுரத்தாலே தாம்பேசுகிறுரென்று கருத்து. “ ஆடியாடி ” என்றத்தைப்பற்ற (ஸ்த்திதிகமநஶயநாதிகளி லொருநியதி யின்றியிலேயென்றது) அநதி - விஶ்லேஷவ்யஸநம். “ இலங்கைசெற்றீர் ” “ வாணனுயிரந்தோள்துணித்தீர் ” என்றத்தைப்பற்ற (ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களென்றது) ஆதிஶப்தத்தால் - நரஸிம்ஹாவதாராதிகள், “ பார்த்திருப்பதே ” என்றுஅவனைச்சொல்லுகிறதென், தான்பரி

ஹரிக்கவொண்ணுதோவென்ன (எல்லாவளவிலுமித்யாதி) (கேட்கிறபாசுரத்தாலேயென்றது) "நுமதிட்டமென்சொல்" இத்யாதியைப்பற்ற. "அஞ்சிறையமடநாரை" "வாயுந்திரையுகள்" இவற்றைப்பற்றஇதில் வ்யஸநமதிஶயிக்கைக்கடியேதென்ன (காசையித்யாதி) காசுஎன்கிறது - அவதாரங்களை. பொன்என்கிறது-அர்ச்சாவதாரத்தை. ரத்நம்என்கிறது-நித்யஸூரிகளை. "காசினைமணியை" "செம்பொனேதிகழும்" "செழுமாமணிகள்சேரும்" என்னக்கடவதிறே. "காசு, பொன்," இரண்டுமொன்றுனல், (காசையிழந்தவனுக்கும் பொன்னையிழந்தவனுக்குமென்று) க்லேஶதாரதம்ய ஹேதுவாகச்சொல்லுகைக்கடி - அவற்றிலுத்கர்ஷாபகர்ஷஹேதுவான மாற்றில்தாரதம்யம். அப்படியேயவதாரங்களுக்கும், அர்ச்சாவதாரத்துக்கும் ஸௌலப்யாதிதாரதம்யங்கண்டுகொள்வது. யத்வா, காசு-காசாதல். அத்யல்பகாலீநத்வத்தையும் காலாந்தராநுபயோகித்வத்தையும்பற்ற - த்ரிவிக்ரமாவதாராதிகளைக் காசுஸ்த்தாநத்திலேவைத்தார்; ஸர்வகாலமநுபாவ்யத்வத்தையும், "செம்பொனேதிகழுந்திருமூர்த்தியை" என்றத்தையும்பற்ற - அர்ச்சாவதாரமான நம்பியைஸ்வர்ணஸ்த்தாநத்திலேயாக்கினுர், சரமபர்வத்வத்தையும், "செழுமாமணிகள்" என்றப்ரயோகத்தையுமுட்கொண்டு-ஸூரிகளை ரத்நஸ்த்தாநத்திலேயாக்கினுர்; "செழுமாமணிகளாவார் - திருமழிசைப்பிரான்போல்வார்" என்றிறேவ்யாக்யாநம்பண்ணிற்றென்று - "காசையிழந்தவனுக்கும்" இத்யாதிவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். உபபாதகம் (அவதாரத்திலேயித்யாதி) ப்ராணபூதரானவென்றது - "𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌂" (ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம்) என்றத்தைப்பற்ற.

தடஸ்த்தஶங்கையை யநுவதித்துப்பரிஹரிக்கிருர் (நித்யஸூரிகளித்யாதி) "நரசிங்கா" "இலங்கைசெற்றவனே" என்று - அவனைச்சொல்லிக் கூப்பிடுவானேனென்றபடி. "கூப்பிடுவது" என்றவநந்தரம் - அப்படியேயென்று கூட்டுவது. பரிஹாராந்தரம் (பகவத்விஶ்லேஷத்திலேயித்யாதி) அதாவது - பாகவதவிஶ்லேஷ வ்யஸநாதிஶயந்தெரிவது,பெற்றபகவத்ஸம்ஶ்லேஷமும்போய், அதுவும் ப்ரார்த்த்யமாம்படி யுட்புகநின்றுலிறே; இல்லையாகில், பாகவதவிஶ்லேஷமாகாது; ஆகையாலே, இவர் பாகவதவிஶ்லேஷத்திலே யுட்புகநின்றவராகையாலே, அதிவர்க்த பகவத்விஶ்லேஷபர்யந்தமாய், அவன்றன்னையடியேபிடித்து ப்ரார்த்தித்துக் கூப்பிடுகிருரென்றபடி.

அப்படி, பெற்றது அஸத்கல்பமாகத் தோற்றுமோவென்ன (கதாங்வஹமித்யாதி) ஆரண்யகாண்டே ஷோடஶேலக்ஷ்மணம் ப்ரதிராம:. ஸங்க்ஷேபே, "𑌗𑍁𑌹𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃" (குஹேநஸஹித:) இத்யாதி. கிழிக்குறை - சாளிகைக்குறை. கிழி - சாளிகை. (கூடியதாய்த்தோற்றிற்றில்லையிறே) கூடியிருக்கச்செய்தேயும் கூடிற்றுய்த்தோற்றிற்றில்லையிறேயென்றபடி. எப்படியென்னில், த்ருஷ்டாந்தம் (கிழிக்குறையாலேயென்றது) அதாவது - தநலுப்த்தனுக்கொருமுடிச்சிலேயிலே சிலகுறைந்தால், ஶேஷமிருந்தது இருக்கிறதாய்த்தோன்றுதிறே; அப்படியென்றுகருத்து. அந்வயத்திற்கூடினதா யிருக்குமென்னுமதுக் குதாஹரணம் (குஹேநேத்யாதி) (அவன்றனக்கும்) "𑌨 𑌮𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃" (நமேத்வேஷ்யோஸ்திநப்ரிய:) என்னுமவனுக்கும். அவனுக்குமிப்படியானல் இவர்க்குச்சொல்லவேண்டாவிறே யென்றுகருத்து. "பகவத்விஶ்லேஷத்திலே" இத்

யாதி வாக்யவிவரணம் (ததீயஸம்ச்லேஷத்தையித்யாதி) ஏதத்வாக்யாத்பூர்வம்-அப்படியேயித்யத்யாஹார்யம்.

" இதிலவன்றனக்கும்ப்ராணபூதரான " இத்யாதிவாக்யத்திலே - விஷய வைலக்ஷண்யத்தாலே யாற்ருமைவிஞ்சியிருக்குமென்ருர் ; அவ்வளவன்றிக்கே, ஸ்வஸ்வபாவத்தாலு மாற்ருமைவிஞ்சியிருக்குமென்கிருர் (வாயுந்திரையுகளிலித்யாதி) முடிவிலேயிருக்கிற இந்தவாக்யம் - " இதிலவன்றனக்கும் ப்ராணபூதரான " இத்யாதிவாக்யாநந்தர மநுஸந்தேயம்..*

நான்காந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

ஆடியாடியகங்கரைந்திசை, பாடிப்பாடிக்கண்ணீர்மல்கியெங்கு
நாடிநாடிநரசிங்காவென்று, வாடிவாடுமிவ்வாணுதலே.

ஆருயிரப்படி.

எம்பெருமானைப்பிரிந்த வ்யஸநத்திலே தன்னைக்கொண்டு தரிக்க மாட்டாமையாலே தன்னுடைய ஆஶ்வாஸார்த்தமாக அவனுடையகுண சேஷ்டிதங்களைப்பாடியாடினவிடத்திலும் அதுதனக் காஶ்வாஸகரமாகாதே யவஸாதகரமேயாக, " இனியவனைக்கண்டாலல்லது தரிக்கமுடியாது " என்றுபார்த்து அவனையெங்குந்தேடி, ஆஶ்ரிதருடைய துர்த்தசைகளில் ஸஹஸைவதோன்றிக்கொண்டுநிற்கும் ஸ்வபாவனனவனேயென்றழைத்துப் பின்னையுங்கண்டாலுந் தேறுதடொருபடியறவாடிப்போயற வாடினளிவ்வாணுதலென்று திருத்தாயார்ப்ரலாபிக்கிருள்.

பன்னீராயிரப்படி.

முதற்பாட்டில், " ப்ரஹ்லாதனுக்குதவினாற்போலே வந்துதவுகிறிலன் " என்று இவள் தளராநின்ருளென்கிருள்.

இவ்வாணுதல் - ஒளிவிடுகிறநெற்றியையுடையளானவிவள். ஆடியாடி - வல்லாராடினாற்போலே தர்ஶநீயமாம்படி, தன்னாற்ருமையாலேநின்றவிடத்தில் நில்லாதேபலகாலுமுலாவி. அகங்கரைந்து - மநஸ்ஸைதில்யம்பிறந்து. இசைபாடிப்பாடி. அந்தக்லேஶமடியாக, இசையிலேபலகாலும்பாடுவாரைப்போலேப்ரலாபித்து. கண்ணீர்மல்கி-கரைந்தநெஞ்சு ப்ரவஹிக்குமாபோலே கண்கள்நீர்மல்கி. எங்கும்-ஸர்வதேஶத்திலும். நாடிநாடி - அவன்வரவையாராய்ந்து பலகாலும்பார்த்து. நரசிங்காவென்று-எங்குந்தோற்றவல்ல நரஸிம்ஹரூபத்தையுடையவனேயென்று. வாடிவாடும்-அவ்வளவிலும் வரக்காணமையாலே வாட்டத்தின்மேல் வாட்டமாம்படி தளராநிற்கும்..*

ஈ ரு - முதற்பாட்டு.

முதற்பாட்டில், ஆபத்தேசெப்பேடாக ஆஸ்ரிதன் ப்ரதிஜ்ஞாஸம காலத்திலேவந்துதவும் ஸ்வபாவனானவனைச்சொல்லிக் கூப்பிடாநின்று ளென்கிறாள்.

(ஆடியாடி) ஸ்த்திதிகமநஸயநாதிகளிலொரு நியதியின்றிக்கே அர தியாலேபடுகிறபாடுதான், திருத்தாயார்க்கு ஆகர்ஷகமாயிராநின்றதாயிற் று; ஸ்ரீகௌஸல்யையார் பெருமாளைப்பிரிந்து துடிக்கிறதுடிப்பை "ந்ரு த்யந்தீமிவமாதரம்" (ந்ருத்யந்தீமிவமாதரம்) என்றானிறே; வடிவழகி யார் வ்யாபாரங்களெல்லா மினிதாயிருக்குமிறே, பிரிந்தழகழிந்திருக்கிற ஸமயத்திலேயிறே " ஸபாம் " (ஸபாம்) என்றது. (ஆடி) முதல் " ஆடி " என்றதுக்கவ்வருகே பொருநிலையிறே-இரண்டாமாடி. முதலி லே ஸஞ்சாரமரிதாம்படியிருக்கச்செய்தே, ஆற்றாமைப்பேரிக்க ஸஞ்சரி யாநிற்கும், குணதிகவிஷயமாகையாலே முடிந்துபிழைக்கவுமொட்டா தே. [ராமாகமநகாங்க்ஷயா] [ராமாகமநகாங்க்ஷயா] " இன்னமொரு காலவர்முகத்திலே விழிக்கலாமாகில் அருமந்தப்ராணனைப் பாழேபோக் குகிறதென் " என்று ராஜ்யத்தையும் தொட்டுக்கொண்டுகிடந்தானிறே. முதல் " ஆடி " என்கிறதிற்காட்டில், இருகால்மட்டு " ஆடி" என்றதில்- அவஸாதத்தின்மிகுதி; தாளங்கொண்டறியுமித்தனை. (அகங்கரைந்து) ஸஞ்சாரம்செல்லாநிற்கச்செய்தே ஸஞ்சாரமடியற்றிருக்கும். இவள் வ்யா பாரம் கண்ணுக்கிலக்கானாற்போலே, அகவாயுமிவள் நெஞ்சுக்கிலக்காயி ருக்கிறபடி. மநஸ்தத்வம் நீராயுருகிப்போயிற்றென்கிறாள் (இசைபாடிப் பாடி) " மநःபூர்வோவாகுத்தரः " (மநःபூர்வோவாகுத்தரः) என் கிற க்ரமநியமமில்லை. ஆற்றாமையாலே கூப்பிடுகிற கூப்பீடுதான்பாட்டா ய்த் தலைக்கட்டுகிறவித்தனை ; * பண்ணைவென்றவின்சொன்மங்கையிறே யிவள்தான், "மதுராமதுராலாபா" (மதுராமதுராளாபா) ஆற்றாமை யாலே துடித்ததுடிப்பு ஆடலானாற்போலே, ஆற்றாமையாலே கூப்பிட்ட கூப்பீடும்பாட்டாய்விழாநின்றது. முதல்கூப்பீடுபோலன்றிக்கே, இரண் டாங்கூப்பீடுதளர்ந்திருக்குமிறே. (கண்ணீர்மல்கி) உருகினமநஸ்தத்வம், இசையாய்ப்ரவஹித்து மிக்கதுகண்ணீராய்ப்ரவஹிக்கிறபடி; நெஞ்சொழி யப்பாய்கிறகண்ணீரிறே. (மல்கி) மிக்கு. [நிமக்நம்தவநேத்ராப்யாம் வாரிஸ்ரவதிஸோகஜம்] [நிமர்த்தம்தவநேத்ராப்யாம் வாரிஸ்ரவதிஸோகஜம்] "ஆநந்தாஸ்ருவுக்குயோக்யமானகண்களாலேஸோகாஸ்ருப்ரவஹிக்கிறது ஆர்குடிவேரற" என்றுபட்டரருளிச்செய்யும்படி; அன்றிக்கே,பிள்ளான், " ஆளைச்சேதநராக்கக்கொண்டு " என்றுபணிக்கும். [புண்டரீகபலாஸாப்யாம் விப்ரகீர்ணமிவோதகம்] ['புண்டரீகபலாஸாப்யாம் விப்ரகீர்ணமி வோதகம்) பாவியேன், இவ்வரவுடையபெருமாள் வரவாய்க்காணப்பெ

ற்றதில்லை. (எங்கும்நாடிநாடி) தன்னைப்பத்தேசெப்பேடாக, வரஸம்பாவனையில்லாததிக்கையும்பார்க்கும். [ஸாதிர்யகூர்த்வஞ்சததாப்யதஸ்தாத்] [ஸாதிர்யகூர்த்வஞ்சததாப்யதஸ்தாத்] நினைவின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே வாராத்திருநாமம்செவிப்பட்டவாறே, விலங்கப்பார்ப்பதுமேலேபார்ப்பது கீழேபார்ப்பதானள். கீழ்ப்பார்த்ததுக்குக் கருத்தென்னென்னில்; "பூமியைப்பிளந்துகொண்டு புறப்பட்டு ஒருவன் திருநாமஞ்சொல்ல ஸம்பாவனையுண்டாகில், அல்லாததிக்குகளிலுமுள்ளது" என்றுபார்த்தாள்; அன்றிக்கே, மாஸோபவாஸிகள், "சோறு" என்றவாறே அலமாக்குமாபோலே பார்த்தாளென்னுதல்; அங்ஙனன்றிக்கே, ஶிம்ஶபாவ்ருக்ஷத்தை யெங்குமொக்கப்பார்த்தாளென்னுதல். [தமசிந்த்யபுத்திம்ததர்ஶ] [தமசிந்த்யபுத்திம்ததர்ஶ] அவன்வடிவுகாண்பதற்குமுன்னே அகவாயையாயிற்றுபரிச்சேதித்தது, "இந்நிலத்திலேபுகுந்திடங்கொண்டு நாமிருந்தவிடந்துருவிநிலைகுத்தவல்ல நெஞ்சையுடையவனன்றோ" என்று. [பிங்காதிபதேரமாத்யம்] [பிங்காதிபதேரமாத்யம்] "இவன்ஸ்வதந்த்ரனல்லன், ராஜகார்ய மிவன்கையிலேயுண்டு" என்றறிந்தாள். [வாதாத்மஜம்] [வாதாத்மஜம்] பெருமாளுக்கு ப்ராணஹேதுவானபிராட்டிக்கு ப்ராணங்களைக்கொடுக்கையாலே "இவன்ஸர்வர்க்கும் ப்ராணஹேதுவான வாயுபுத்ரன்" என்றுதோற்றவிருந்தான். [ஸூர்யமிவோதயஸ்த்தம்] [ஸூர்யமிவோதயஸ்த்தம்] லங்கையிலும் கிழக்குவெளுக்கவடியிட்டது. "பெருமாளாகிற ஆதித்யோதயத்துக்கருணோதயம்" என்னலாம்படியிருந்தான்; ஆகையிறே லங்கைநாலுமதிலுக்குநடுவு"ஹரிஹரி" என்றபடியேயிருக்கிறது. இப்படிவருகைக்கு ஸம்பாவனையில்லாததிக்கிலுந் தேடுவானென்னென்னில்; ஸம்பாவனையில்லாதவிடத்தேயும்வந்து தோற்றுமவனாகையாலே. * பத்துடையடியவர்க்குப்பின்பவதாரத்துக்கவ்வருகு இவர்போகமாட்டார். "(எங்கும்நாடிநாடி) தன்கொய்சகமுட்படப்பாராநின்றாள்" என்று பட்டரருளிச்செய்யும்படி. அதுக்குக்கருத்து - "கண்ணனென்னெக்கலையானே" என்று அவனிருந்தப்ரதேஶமாகையாலே. (நரசிங்காவென்று) ப்ரஹ்லாதனைப்போலே யொருதம்பமில்லாதபடியிருக்கையாலேவாடும். "'மத்தஸ்ஸர்வமஹம்ஸர்வம்' (மத்தஸ்ஸர்வமஹம்ஸர்வம்) என்னும்தெளிவுடையவனுக்குத் தோற்றினவன் கலங்கினஅபலைக்குத்தோற்றான், ஓ!" என்னுமத்தாலே. தமப்பன்பகையானலோ உதவலாவது, நீர்பகையாலுதவலாகாதோ; ஜ்ஞாநநிஷ்டர்க்கோ உதவலாவது, பக்திநிஷ்டர்க்குதவலாகாதோ; ஆண்களுக்கோ உதவலாவது, பெண்களுக்குதவலாகாதோ; சேராதவடிவுசேர்த்துதவிலோ உதவலாவது, இருந்தபடியே உதவலாவார்க்குதவலாகாதோ; ஒரு அதிகாரிநியதி, ஒருகாலநியதி, ஒரு அங்கநியதி, என்கிற நிர்ப்பந்தம்வேணுமோ இ

வளுக்கு; இவளுடையரக்ஷணத்துக்கு மேதேனும் மூகம்பண்ணவேணு மோ. (வாடிவாடும்) கொம்பையிழந்ததளிர்போலேவாடும். "முதல் வாட்டம் - தளிர்" என்னும்படியிறே அநந்தரத்தில்வாட்டம். (வாடும்) தர்மிலோபம்பிறந்ததில்லை, "வரும்" என்னுமாசையாலே முடியப்பெறு கிறிலள். (இவ்வாணுதலே) ஒளியுடன்கூடினநுதலையுடையவிவள். இவ்வழகுக்கிலக்கானார் படுமத்தை யிவள்படுவதே. இவள்முடிந்தால், உம்முடையமேன்மையாலே "இன்னமிப்படியிருப்பதொரு வ்யக்தியையுண்டாக்கலாம்" என்றிருக்கிறீரோ. "யாதாயயாவ-ஒூவகெூ யக" (தாதாயதாபூர்வமகல்பயத்) என்கிறபடியே ஸ்ருஷ்டிக்கலாமென்றிருக்கிறீரோ. * ஊனில்வாழுயிரில் கலவியாலுண்டானபுகரின்ன மழிந்ததில்லைகாணும். அம்புபட்டுமுடிந்தாரையும் நீரிலேபுக்குமுடிந்தாரையும் முகத்திலேதெரியுமிறே; குணாதிகவிஷயவிரஹத்தாலேவந்த இழவென்னுமிடம் முகத்திினெழிலிலே தெரியாநின்றதுகாணும்.................... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (ஆடியாடியித்யாதி) "நரசிங்கா" என்றத்தைப்பற்ற (ஆபத்தேயிதயாதி) செப்பேடு-தாம்ரஶாஸநம். ப்ராபகமென்றபடி. (ஆபத்தேசெப்பேடாக ஆஶ்ரிதன்) பண்ணின (ப்ரதிஜ்ஞை) இத்யந்வய8. "இந்தவாபத்தி லவனுதவாதிரான்" என்று விஶ்வஸித்துப்பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையென்றபடி.

அரதியாலே அடியாநிற்க, "ஆடி" என்கிறதென்னென்ன (ஸ்த்திதிகமநேத்யாதி) இப்படிசொன்னபேருண்டோவென்ன (ஸ்ரீகௌஸல்யையாரித்யாதி) (என்றுனிறே) வால்மீகியென்றுசேஷம். (ந்ருத்யந்தீமிதி) அயோத்யாகாண்டே வநகமநார்த்தமபிவாதயப்ரஸ்த்திதேஸதிராமேகௌஸல்யா, "ராமலக்ஷணஸீதாநாம்ஸ்ரவந்தீம்வாரிநேத்ரஜம் । அஸக்ருத்ப்ரக்ஷததாநாந்ருத்யந்தீமிவமாதரம்." (ராமலக்ஷ்மணஸீதார்த்தம் ஸ்ரவந்தீம்வாரிநேத்ரஜம் । அஸக்ருத்ப்ராக்ஷததாந்ருத்யந்தீமிவமாதரம்.) ஆகர்ஷகத்வஹேதுவேதென்ன (வடிவழகியாரித்யாதி) "ஸரஸிஜமநுவித்தம்ஶைவலேநாபிரம்யம்" (ஸரஸிஜமநுவித்தம் ஶைவலேநாபிரம்யம்) இத்யாதி, "ரம்யாணாம்விக்ருதிரபிஶ்ரியந்தநோதி" (ரம்யாணம்விக்ருதிரபிஶ்ரியந்தநோதி) என்னக்கடவதிறே. பிரிந்தழகழிந்திருக்கிறஸமயத்தில வ்யாபாரம் தர்ஶநீயமாமோவென்ன (பிரிந்தித்யாதி)(ஶாபாமிதி) ஸுந்தரகாண்டே ஏகோநத்ரிம்ஶே, "தயாமதாஞாம்வ்யஷிதாநிந்திதாம்வ்யபேதஹர்ஷாம்பரிதீநமாநஸாம் । ஶுபாம்நிஶாம்ய ஹநுமாநிஶாம்யதாம்ப்ரியாஜுஷ்டிவோபஜீவிநஃ." (ததாகதாந்தாம்வ்யதிதாமநிந்திதாம்வ்யபேதஹர்ஷாம்பரிதீநமாநஸாம் । ஶுபாந்நிமித்தாநிஶுபாநிபேஜிரேநரம் ஶ்ரியாஜுஷ்டமிவோபஜீவிந8.) புநஶ்ச "ஆடி" என்கிறதெதுக்காகவென்ன; அவஸாதாதிசயத்தாலேயென்கிறார் (முதலாடியித்யாதி) "ஆடி" என்று-

அதிஞகர்ஷகத்வஞ்சொல்லும்போது ஸஞ்சாரம் ஸித்தமாகவேணுமே, மோஹித்திருக்கிறவிவளுக்கு ஸஞ்சாரமுண்டோவென்ன (முதலிலேயித்யாதி) ஆனுல் க்லேசிப்பானென், முடியவொண்ணுதோவென்ன (குணதிகேத்யாதி) ஏதத்த்ருஷ்டாந்தம் (ராமாகமநேத்யாதி) “ நந்திக்ராமே கரோத்ராஜ்யம் ராமாகமந காங்க்ஷயா ” (நந்திக்ராமேகரோத்ராஜ்யம்ராமாகமநகாங்க்ஷயா) இதி ஸங்க்ஷேபே. இதுக்கர்த்தம் (இன்னமித்யாதி) அருமந்த-ஶ்லாக்யமான. பாழே-வ்யர்த்தமே. “ முதலாடியென்றதுக்கவ்வருகே ” என்றவாக்யவிவரணம் (முதலாடியென்கிறதிலித்யாதி) (தாளங்கொண்டு) வெண்கலத்வநிபோலே யொருகாலுக்கொருகாலோய்ந்து வருகிறதென்றபடி.

* யத்திமநஸாத்யாயதி தத்வாசாவததி தத்கர்மணுகரோதியன்றே, அகங்கரைந்தா லாடுகிறபடியெங்ஙனேயென்ன (ஸஞ்சாரமித்யாதி) ஸஞ்சாரம் செல்லாநிற்கச்செய்தே - யாதாயாதங்கள் நடவாநிற்கச்செய்தே. அவஸாதாதிசயமே ஸஞ்சரிப்பிக்குமென்றபடி. மநஸ்ஸிறேப்ரவ்ருத்திக்கடி, அதுகரைகையாலே யடியற்றிருக்குமென்றபடி. பரபுத்தேரப்ரத்யக்ஷத்வாத் அகங்கரைந்ததறிந்தபடியென்னென்ன (இவள்வ்யாபாரமித்யாதி) காயிகவ்யாபாரத்தைக் கொண்டநுமிக்கிருளென்றபடி. பாதார்த்தம் (மநஸ்தத்வமித்யாதி)

அகங்கரைந்தால் பாடக்கூடுமோ, மநஃபூர்வகமன்றே வாக்ப்ரவ்ருத்தியென்ன (மநஃபூர்வஇத்யாதி) “ மாநிஷாத ” (மாநிஷாத) இத்யாதிஶ்லோகவதிதிபாவ:. கூப்பீட்டை - “ பாடி ” என்னலாமோவென்ன (ஆற்ருமையாலேயித்யாதி) “ நசைவ தேவீ விரராம கூஜிதாத் ” (நசைவதேவீவிரராமகூஜிதாத்) என்னக்கடவதிறே. கூப்பீடுபாட்டாகைக்கு ஹேதுவேதென்ன (பண்ணேயித்யாதி) காநத்தைஜயித்த இனியபேச்சையுடைய மங்கையென்றபடி (மதுரோதி) ஸுந்தரகாண்டே ஷட்ஷஷ்டிதமேமாருதிம் ப்ரதிராம:, “ மதுரா மதுராலாபா கிமாஹ மம பாமிநீ । மத்விஹீநா வராரோஹா ஹநுமந்கதயஸ்வமே ” (மதுராமதுராலாபாகிமாஹமமபாமிநீ । மத்விஹீநாவராரோஹாஹநுமந்கதயஸ்வமே) இதி. பலிதம் (ஆற்ருமையாலேயித்யாதி) வீப்ஸைக்குபாவம் (முதற்கூப்பீடித்யாதி)

“ அகங்கரைந்து ” என்றுதொடங்கி பதச்சேர்த்திக்குபாவம் (உருகினவித்யாதி) அகங்கரைந்தால்கண்ணீர்மல்கக்கூடுமோவென்ன (நெஞ்சொழியவித்யாதி) அதாவது - * முடியானேயிற்கரணங்களாகையாலே கூடுமென்றபடி. ஆகையால் “ மல்கி ” என்கிருளென்றபடி. புத்திபூர்வகமாகிலிறே ததநுகுணமான தாரதம்யமுண்டாவது, அதில்லாமையாலே யபரிச்சிந்நமென்றுகருத்து. “ ஆடியாடி ” இத்யாதியாலே ஸஞ்சாராதிகளுக்காகர்ஷகத்வஞ்சொல்லிக்கொண்டு வருகிறப்ரகரணபலத்தாலே கண்ணீருக்கு மாகர்ஷகத்வத்தை ஸித்தவத்கரித்து இதுக்குத்ருஷ்டாந்தம் (கிமர்த்தமித்யாதி) ஸுந்தரகாண்டே த்ரயஸ்த்ரிம்ஶே ஸீதாம்ப்ரதிஹநூமாந், “ கிமர்த்தம் ” (கிமர்த்தம்) இத்யாதி. “ ஶோகஜம் ” (ஶோகஜம்) என்றதிலே நோக்காக பட்டர்நிர்வாஹம் (ஆநந்தாஶ்ருவுக்கித்யாதி) “ கிமர்த்தம் நேத்ராப்யாம் வாரி ஸ்ரவதி ” (கிமர்த்தம்நேத்ராப்யாம்வாரிஸ்ரவதி) என்று ப்ரஶ்நம் பூர்ணமாகையாலே, “ தவ நேத்ராப்யாம் ஶோகஜம் ” (தவநேத்ராப்யாம்,

ஶோகஜம்) என்றதுக்குபாவம் - உன்னுடையகண்ணுக்கிது யோக்யமோ, ஆநந்தாஶ்ருவன்றோ யோக்யம்என்றிறே தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. (ஆர்குடி) ராவணன்குடிவேர்பறியவோ, "அபிஶாசமராக்ஷஸம்" (அபிஶாசமராக்ஷஸம்) என்றவர்களெல்லார் குடியும்வேர் பறியவோவென்றபடி. "புண்டரீகபலாஶாப்யாம்" (புண்டரீகபலாஶாப்யாம்) என்றதிலே நோக்காகப்பிள்ளான் நிர்வாஹம். (அன்றிக்கேபிள்ளானித்யாதி) (ஆரைச்சேதநராக்கக்கொண்டு) சேதநன்-போக்தா. ஆருடையபோகார்த்தமென்றபடி. இந்தயோஜநையில், கிம் - க்ஷேபே. தாமரையிதழிலே முத்துப்பட்டாற்போலே யிருக்கிறவிந்த ஸௌந்தர்யத்தை யநுபவிக்கைக்கர்ஹரான பெருமாளருகேயின்றிக்கே யிருக்க, இதுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்றபடி. "பட்டர்நிர்வாஹத்தைப்பற்ற, பிள்ளான்நிர்வாஹமே யுத்தரார்த்தத்துக்குச் சேர்ந்திருப்பது" என்னுமிடந்தோன்ற வுத்தரார்த்தோபாதாநம் பண்ணுகிறார் (புண்டரீகேத்யாதி) பிள்ளான்நிர்வாஹவிவரணம் (பாவியேனித்யாதி) இவ்வரவு - நான்வந்தவரவு. உடைய - ப்ராப்தரான - ஆக, "கண்ணீர்மல்கி" என்றதுக்குபாவத்வயம் - ஆநந்தாஶ்ருவுக்கு யோக்யமான கண்களினின்றும் சோகாஶ்ரு ப்ரவஹிக்கிறதென்று முந்தினது, கண்ணீரோடே யிருக்கிற விருப்பத்யாகர்ஷகமா யிருக்கையாலே யிந்தவழகை ப்ராப்தஶேஷியன்றோ வநுபவிக்க யோக்யனென்றிரண்டாவது.

"எங்கும்நாடிநாடி" என்கிறதுக்கு - "நரசிங்கா" என்கிறபர்யந்தத்துக்கு பாதாநம். "எங்கும்" என்றபதத்துக்கு - ஸம்பாவநை யில்லாதஇக்கையும் தேடுமென்றர்த்தம் விவக்ஷித்து, அத்தைஹேதுபூர்வகமாக வருளிச்செய்கிறார் (தன்னுபத்தேயித்யாதி) செப்பேடு - தாம்ரஶாஸநம். (ஆபத்தேசெப்பேடாக) ஆபத்தேப்ராபகமாக நினைத்தென்றபடி. இப்படிபார்த்தபேருண்டோவென்ன (ஸாதிர்யகூர்த்வமித்யாதி) தத்ரைவைகத்ரிம்ஶே ஹநுமத்வாக்ய ஶ்ரவணாநந்தரம்ஸீதா, "ஸாதிர்யமூர்த்வம் ச ததாப்யதஸ்தாந் நிரீக்ஷமாணா ததசிந்த்யபுத்திம் । ததர்ஶ பிங்காதிபதேரமாத்யம் வாதாத்மஜம் ஸூர்யமிவோதயஸ்தம்" (ஸாதிர்யகூர்த்வஞ்சததாப்யதஸ்தாந்நிரீக்ஷமாணாதமசிந்த்யபுத்திம் । ததர்ஶபிங்காதிபதேரமாத்யம் வாதாத்மஜம்ஸூர்யமிவோதயஸ்த்தம்) இதில் "அதஸ்தாத்" (அதஸ்தாத்) என்கிறதுபயுக்தம். (விலங்கப்பார்ப்பது) இலங்கையைச்சுற்றும்பார்ப்பது. (பூமியையித்யாதி) அயோக்யதாபுத்தி, ஸர்வத்ராவிஶிஷ்டமாகையாலும், ஶப்தம் ஶ்ரவிக்கையாலு மெங்கும்பார்த்தாளென்றபடி. த்விதீயபரிஹாரம் (அன்றிக்கேமாஸோபவாஸிகளித்யாதி) முன்னேசொன்ன வபிஸந்தியின்றிக்கே, அலமாப்புத்தானே இப்படிபார்க்கைக்குஹேதுவென்றுகருத்து. அலமாப்பு-அதிக்லேஶம். மூன்றும்பரிஹாரம் (அங்ஙனன்றிக்கே ஶிம்ஶபேத்யாதி) அலமாக்குமாப்போலே-தடுமாறுமாப்போலே. "அசிந்த்யபுத்திம், வாதாத்மஜம்" (அசிந்த்யபுத்திம், வாதாத்மஜம்) என்கிற பௌர்வாபர்யத்துக்குபாவம் (அவன்வடிவித்யாதி) தந்தேவ விஶதயதி (இந்நிலத்திலேயித்யாதி) அருவிநிலைகுத்துகை-தேடிநிக்ஷேபமுள்ளவிடத்திலே குத்துகை. களவுபோனவஸ்துவை யடையாளமறிந்து பிடிக்கையாதல். (இவன் ஸ்வதந்த்ரனல்லனிதி) ஸ்வதந்த்ரனாகிலிந்த வதிஸங்கடஸ்த்தலத்திலேவருவனோ, பரதந்த்ரனாகையாலே "நிவ்ருத்தியில் ஸ்வாமிதண்டம்வரும்" என்கிற புத்தியுடையவனே யிங்குவரயோக்யனென்று தாத்பர்யம். (ராஜகார்யமித்யாதி)

" அமாத்யன் " என்று அறிகைக்கு ஹேதுவில்லாமையாலே யிதுவேகருத்தென்றபடி. (தோற்ற) தடஸ்த்தர்க்கென்றபடி. ஸூர்யஶப்தம்-அருணவாசி. " ஸூரோ ராமறோ ருணேஹாநள " (ஸூர்யோகர்த்தேருணேபாநௌ) என்னக்கடவதிறே. ரஸோக்தி (லங்கையிலுமித்யாதி) (பெருமாளாகிறவாதித்யோதயத்துக்கிடு) " ஶாரஜாலாம்ஶுமா ஞ்ஶூரஃகபிவொராக்ஷிவாகஶஃ " (ஶாரஜாலாம்ஶுமாஞ்ஶூரஃகபேராமதிவாகரஃ) என்றதநுஸந்தேயம். உதயஸ்த்தம் ஸூர்யமிவ வாதாத்மஜந்ததர்ஶ " இத்யந்வயஃ. உதயஸ்த்தனான அருணனை ஆதித்யோதயஸூசகமாகக்காணுமாப்போலே, இவனையும் ராமோதயஸூசகமாகக் கண்டானென்றபடி. ரஸோக்தி (ஆகையிறேயித்யாதி) ஹரி-குரங்கு. அருணோதயவேளையிலேஹரிஶப்தஶ்ரவணமுமுண்டேயென்றபடி. ப்ரஶ்நோத்தரரூபேண " நரசிங்கா " என்றதுக்குபாவம் (இப்படிவருகைக்கித்யாதி) பரத்வாதிகளைவிட்டவதாரத்தைச்சொல்லுவானென்னென்ன (பத்துடையித்யாதி) ரஸோக்தி (தன்கொய்சகமித்யாதி) அதுக்கடியேதென்ன (அதுக்குக்கருத்தித்யாதி).

நரசிங்காவென்று என்றது-" வாடும் " என்கிறபர்யந்தத்துக்குபாதாநம். " வாடும் " என்றதுக்கவதாரிகை (ப்ரஹ்லாதனையித்யாதி) தம்பம்-ஸ்தம்பம். சாடுவுக்கு, ஆதாரமென்றபடி. ஸ்தம்பத்தில்தோற்றினாற்போலே யிங்குந்தோற்றுமையாலேயென்றபடி. ஸ்வாபாவிகம்ஹேதுமாஹ (மத்தஸ்ஸர்வமித்யாதி) ப்ரதமேம்ஶே ஏகோநவிம்ஶே, " மத்தஸ்ஸர்வமஹம்ஸர்வம்மயிஸர்வம்ஸநாதநே । ஸஹமேவாவ்யயோநந்தஃபரமாத்மாத்மஸம்ஶ்ரயஃ " (மத்தஸ்ஸர்வமஹம்ஸர்வம்மயிஸர்வம்ஸநாதநே । அஹமேவாவ்யயோநந்தஃபரமாத்மாத்மஸம்ஶ்ரயஃ.) தோற்றான்-தோற்றுகிறிலன். ஒஎன்று-விஷாதாதிஶயஸூசகம். " நரசிங்காவென்றுவாடும் " என்றதுக்கு வெறுப்பாகபாவம் பஹுமுகமாக வருளிச்செய்கிறார் (தமப்பனித்யாதி) (ஒருஅதிகாரிநியதித்யாதி) ப்ரஹ்லாதன், ஸந்த்யாகாலம், நரத்வஸிம்ஹத்வங்கள், என்கிறநிர்ப்பந்தம் வேணுமோவென்றபடி. முகம்பண்ணுகை - ஸிம்ஹமுகத்வேநாவிர்ப்பவிக்கை. கோபிக்கையென்றுத்வநி. அதாவது-அவனுடையரக்ஷணத்திற்போலே யிங்கு ஸிம்ஹமுகம்பண்ணவேணுமோ; இப்படி சீறியருளவேணுமோ, இருந்தபடியே முகங்காட்டவமையாதோவென்றபடி. பதஸ்வாரஸ்யஸித்தார்த்தம் (கொம்பையித்யாதி) புநருக்திக்குபாவம் (முதல்வாட்டமித்யாதி) வர்த்தமாநத்துக்கு பாவம் (தர்மிலோபமித்யாதி) ஆனாலது ப்ரணயத்துக்குக்கொத்தையன்றோவென்ன (வருமென்னுமித்யாதி)

" வாணுதல் " என்றதுக்கு ஶப்தார்த்தம் (ஒளியுடனித்யாதி) "வாணுதல்" என்றதுக்குபாவம் (இவ்வழகுக்கித்யாதி) " இவ்வாணுதல் " என்றதுக்குபாவம் (இவள்முடிந்தாலித்யாதி) ஏதத்விவரணம் (தாதாயதாபூர்வமித்யாதி) இவ்வவஸ்த்தையில் " வாணுதல் " என்னக்கூடுமோவென்ன (ஊனிலித்யாதி) பரிஹாராந்தரம் (அம்புபட்டித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) " குணாதிகவிஷயப்ரயுக்தமிந்தக்லேஶம் " என்னுமிடத்தை முககாந்தியே தெரிவிக்கிறதென்றபடி. (முகத்திலேதெரியுமிறே) அப்படியேயித்யத்யாஹார்யம்.

இவ்வாணுதல்-ஆடியாடிதொடங்கி, வாடிவாடு மித்யந்வயஃ..................*

இரண்டாம்பாட்டு.

வாணுதலிம்மடவாலும்மைக்
காணுமாசையுணெகின்றாள்விறல்
வாணனாயிரந்தோடுணித்தீரும்மைக்
காணநீரிரக்கமிலீரே.

ஆறாயிரப்படி.

(வாணுதல்) "உம்மைக்காணவேணும்" என்னுமாசையாலே யிவள்நையாநின்றாள் ; உம்மைக்காணும்படி யிவள்பக்கல க்ருபைபண்ணுகிறிலீர் ; ப்ரதிகூலர் திறத்திலன்றோஇப்படி நைர்க்ருண்யம்பண்ணுவது, உம்மையாசைப்பட்டார் திறத்திலுமிப்படி நைர்க்ருண்யம்பண்ணலாமோவென்கிறாள்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அநிருத்தனை விரோதித்தபாணனைத் தோண்முடுக்கறுத்த நீரிவளுக்கிரங்குகிறிலீரொன்கிறாள்.

வாள் - ஒளிவிடுகிற. நுதல் - நுதலையுடையளாய். இம்மடவரல் - மடப்பத்தால்விஞ்சினவிவள். உம்மை - தர்ஶநீயரானவும்மை. காணுமாசையுள் - "காணவேணும்" என்கிறவாசையிலே. நைகின்றாள் - சிதிலையாகாநின்றாள். விறல் - பெருமிடுக்கனான. வாணன் - பாணனுடைய. ஆயிரந்தோள்துணித்தீர் - ஆயிரந்தோள்துணித்தவரே. உம்மை - உம்மை. காண - காண்கைக்கு. நீர் - நீர். இரக்கமிலீர் - இரக்கமில்லாமையாயிராநின்றீர்.

இவளாசைப்பட்டாலும் பசையில்லை, உம்முடைய இரக்கமிறே காட்டுவதென்று கருத்து...*

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

நடுவேவாடுமித்தனையேயோ ! வேண்டுவது விரோதிகிடக்கச்செய்தேயென்ன, பாணனுடைய பாஹுவநத்திலும்ப்ரபலமோ ! இவள் விரோதியென்கிறாள்.

(வாணுதல்) இவ்வவயவசோபை போகஹேதுவாகை யன்றிக்கே, நைகைக்குறுப்பாவதே. பெற்றவெனக்காகர்ஷக ஹேதுவானவிது, கைப்பிடித்தவுமக்கநாதரஹேதுவாவதே ; "ஐயம்ஸீதாஉஸ்தாவ ஹயஹ்ருவசீதவ। ப்ரதீச்செசநாம்ஹஜநேவாணிம்ஹ்ருஹ்ணீஷ்வபாணிநா" (இயம்ஸீதாமமஸுதாஸஹதர்மசரீதவ। ப்ரதீச்சசைநாம்பத்ரந்தேபாணிம்க்ருஹ்ணீஷ்வபாணிநா) (இம்மடவரல்) மடப்பம்வந்திருக்கையாவது- மென்மையையுடையவளாகை. பிரிந்துகலக்கப்பொறுத ஸௌகுமார்யத்

தை யுடையவள். பிராட்டிதசையைக்கண்ட திருவடியைப்போலே யிருக்கிறதுகாணும் இப்பெண்பிள்ளை தசையைக்கண்ட திருத்தாயார்க்கு, [ஊஷ்கரங்கூதவா நூாமஃ] (துஷ்கரம்க்ருதவாந்ராமஃ) இவளைப்பிரிந்து ஸமாதாநம்பண்ணியிருந்த பெருமாள் சாலவரிதாகச்செய்தார். [ஹீநோயதநயாவுஹுஃ] (ஹீநோயதநயாப்ரபுஃ) இவளைப்பிரிந்து தேஹத்தைத் தரித்திருந்தாரென்பதுயாதொன்று, அதுசாலவரிதாகச்செய்தார். [வுஹுஃ] (ப்ரபுஃ) ஆனைகுதிரையேறவும், நாடாளவும் கற்றுரித்தனே ; ப்ரணயதாரையில் புதியதுண்டிலர். மால்யவானில் பெருமாளிருந்தபோது மேகதர்ஶநத்திலேபட்டபாட்டைக்கண்டு,“வஸிஷ்டஶிஷ்யனொரு ஸ்த்ரீநிமித்தமாக இப்படிபடுவதே! ” என்று கர்ஹித்துச்சிரித்திருந்தான் விரக்தனுகையாலே ; இப்போது “இவளைப்பிரிந்து தேஹத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருப்பதே ; ” என்கிறுனயிற்று விஶேஷஜ்ஞனுகையாலே. [யாரயத் ாத்மநொதேஹம்] (தாரயத்யாத்மநோதேஹம்) இதேதேனுமிரவலுடம்போ சுமந்துகொண்டிருக்கைக்கு. போகாயதநமன்றே, துஃக்காயதநமோவிது. பிரிந்தால் “ க்ரமத்திலேகூடுகிறேம் ” என்று தரித்திருக்கவல்லளல்லளே. (உம்மை) இவள்படியன்றே உமக்குபதேசிக்கவேண்டுவது, உம்மை நீரறியாமையில்லையே, நம்மைப்பிரிந்தார் பிழையார்கள் ” என்றிருக்கவேண்டாவோ. (வாணுதலிம்மடவரலும்மை) “ துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம் ” (துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம்) என்னும்படிகாணுமிருக்கிறது. (உம்மைக்காணுமாசையுள்நைகின்ருள்) விஷயாநுரூபமாயிறே ஆசையுமிருப்பது. (காணுமாசையுள்) உம்மோடே யணையவாசைப்பட்டாளோ, காட்சியிலேயு மருமைப்படுத்துவீரோ. (நைகின்ருள்) இவளைத்தரிப்பிக்கவேண்டா, அடியில் நிலையிலே நிறுத்தவமையும். (உம்மைக்காணுமாசையுள்நைகின்ருள்) கடலிலேயமூந்தாநின்ருள். * ஆசையென்னுங்கடலிறே. வாடுகைதான் தேட்டமாம்படியாயிற்று.

(விறல்வாணனுயிரந்தோள்துணித்தீர்) “ நையுமிதுவேயோ வேண்டுவதுப்ரதிபந்தகங்கிடக்க ” என்றேநீர்சொல்லுவது பாணனுடையபாஹுவநத்தில் பரப்புண்டோ இவளுடையவிரோதிவர்க்கம். உஷாநிருத்தகடகரன்றேநீர். பேரனுமாயாணுமாகிலோ உதவலாவது, உம்மோடேகலந்த அபலைக்குதவலாகாதோ. (உம்மைக்காண) கருமுகைமாலை தேடுவார் சூடவிறேதேடுவது, சும்மாட்டைக்கொள்ள வல்லவிறே ; இவ்வஸ்துவையாசைப்படுவார் படுவது காட்சிக்காகவாயிற்று. “ அழைப்பன்திருவேங்கடத்தானைக்காண ” “ காரார்திருமேனி காணுமளவும் ” ; இவர்தாமும், “ கண்களாற்காணவருங்கொலென்று ” . உம்மையிவள்

கரண்கைக்கீடாக நீரிரக்கத்தையுடையீராகிறிலீர். (நீரிரக்கமிலீரோ) “ ழைநவதம்ஸாங் ” (நைவதம்ஸாங்) என்கிறபடியே நீர்நோவுபடுகை தவிர்ந்தால், ஸாமாந்யமான விரக்கமும்போகவேணுமோ. “ இவள்நைவு பேற்றுக்குபாயமல்ல, அவனிரக்கம் பேற்றுக்குஸாதநம் ” என்றுகாணும் திருத்தாயாரிருக்கிறது. “இவள்நைவு அவனிரக்கத்துக்குப்பரிகரம், அவனிரக்கம்பேற்றுக்குஸாதநம் “ என்றிருக்கிறான். [தஸ்யைஷஆத்மா விவ்ருணுதேதநூம்ஸ்வாம்என்று [தானே காட்டக்காணுமித்தனையிறே.*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு (வாணுதலித்யாதி) “ வாணனையிரந்தோள்துணித்தீர் ” என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து சங்காபரிஹாரமுகேநாவதாரிகை (நடுவேயித்யாதி)

“ வாணுதல்-நைகின்றாள் ” என்றுகூட்டிபாவம் (இவ்வவயவசோபையித்யாதி) “ இம்மடவரல் ” என்றவிடத்தில் “இ” என்றத்தை, “ இரக்கமிலீர் ” என்றத்தோடேகூட்டிபாவம் (பெற்றவெனக்கித்யாதி) பெற்றவர்களுக்காகர்ஷகஹேதுத்வேஸம்வாதம் (இயம்ஸீதேத்யாதி) பாலகாண்டே ராமம்ப்ரதிஜநக:. “ஐயம், ஸஹ்ரதே ” (இயம், பத்ரந்தே) என்கிறபதங்களாலே யாகர்ஷகத்வம்ஸூசிதம். ஜநகராஜன் பிராட்டியுடைய வைலக்ஷண்யத்தை யநுஸந்தித்து “ஐயம்ஸீதா” (இயம்ஸீதா) என்றாற்போலே, திருத்தாயாரும் பெண்ணினுடைய வைலக்ஷண்யத்தையநுஸந்தித்து “ இம்மடவரல் ” என்கிறாளென்றபடி. மென்மை-மார்த்தவம். விவரணம் (பிரிந்தித்யாதி)

பாட்டையெல்லாம் பராமர்ஶித்தருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டிதசையையித்யாதி) அதாவது - பிராட்டிவைலக்ஷண்யத்தைக் கண்டதிருவடிக்கு, “ இவளை விஶ்லேஷித்திருக்கிற பெருமாளதி ஸாஹஸம்பண்ணினார்”என்றுதோற்றினாற்போலே, இவளுடைய வவயவசோபையையும் ஸௌகுமார்யத்தையு மநுஸந்தித்ததிருத்தாயார்க்கு “ ஈஶ்வரன் ஸாஹஸப்ரவ்ருத்திகன் ” என்றுதோற்றியிருக்கிறதென்றபடி. அப்படிதிருவடி, பெருமானைவெறுத்தானேவென்ன (துஷ்கரமித்யாதி) ஸுந்தரகாண்டேபஞ்சதஶே ஸீதாம்த்ருஷ்ட்வாஹநுமத்விசார:, “ துஷ்கரம் க்ருதவாந்ராமோ ஹீநோ யதநயா ப்ரபு: । தாரயத்யாத்மநோ தேஹம் ந ஶோகேநாவஸீததி ” (துஷ்கரம்க்ருதவாந்ராமோஹீநோயதநயாப்ரபு: । தாரயத்யாத்மநோதேஹந்நஶோகேநாவஸீததி) விஶ்லேஷமே துர்க்கடமென்கிற வபிப்ராயேணாஹ (இவளைப்பிரிந்தித்யாதி) இருந்த - தரித்திருந்த. “ ப்ரபு:-ராம:-அநயாஹீநஸ்ஸந்-ஆத்மநோதேஹம்தாரயதீதியத், தத்துஷ்கரம்க்ருதவாந் ” (ப்ரபு:-ராம:-அநயாஹீநஸ்ஸந்-ஆத்மநோதேஹம் தாரயதீதியத், தத்துஷ்கரம்க்ருதவாந்) இத்யந்வயமுகேநபாவம் (இவளைப்பிரிந்து தேஹத்தையித்யாதி) “ தாரயதி ” (தாரயதி) என்றதிலேநோக்கு. “ தைவக்ருதமான விஶ்லேஷத்துக் கவனென்செய்வர் ” என்றிருக்கையாலே, “ ஹீந: ” (ஹீந:) என்று - குற்றஞ்சொல்லுகிறானல்லன் “ தாரயதி ” (தாரயதி) என்று குற்றஞ் சொல்லுகிறானென்றபடி. (ப்ரணயேத்யாதி) இத்தனைநாளும் “ ப்ரணயி ” (ப்ரணயி) என்று ப்ரமித்திருந்தோம் ; ப்ரணயிகள்படியன்றிக்கே, பிரிந்துதரித்திருக்கையா

லே ப்ரணயியல்லர் ; கேவலம்ப்ரபுவென்றபடி. புதியதுண்டிலர் - ஏகதேசமு மநுபவித்திலர். புதியதுண்கை - ஏகதேசாநுபவம். “ ஸவலீதாந்தாஷ்டி ஷாஹ்ருஷ்டவ நஸஹவ: ” ஏவம்ஸீதாந்ததாத்ருஷ்ட்வா ஹ்ருஷ்டஃபவநஸம்பவ:) என்கிறமேலில்ஸ்லோகத்தில், “ ததா ” (ததா) என்றதிலே நோக்காக பாவம் (மால்யவானில்த்யாதி) இப்போதிவளைக் கண்டிப்படிசொல்லுகையாலே, இவளைக்காணுகையாலே மால்யவானிலே கர்ஹித்ததர்த்தஸித்தம்; “ ஜகாவிவ்ருதித: ” (மமாபிவ்யதிதம்மந:) என்றதேயிதுக்கு நியாமகம். “ குதந: ” (ஆத்மந:) என்றுவிஸேஷித்ததுக்குபாவம் (இதேதேனுமித்யாதி) இரவலுடம்போ - பிராட்டிக்குப்போலே - பரதந்த்ரமானவுடம்போ. இரவல்-பரதந்த்ரம். பாரதந்த்ர்யத்தாலே யிப்பிராட்டிக்கு தேஹதாரணக்கூடும், அப்படியிவர் பரதந்த்ரரன்றே தேஹத்ஸததரித்திருக்கைக்கென்றபடி. “ நவாஸ்யோதா ” நசாஸ்யமாதா) இத்யாதி, “ நவஷுவேது ” (நசல்வத்யைவ) இத்யாதி. “ தேஹம் ” (தேஹம்) என்றதுக்குபாவம் (போகாயதநமித்யாதி) “ போகாயதநம்-ஸரீரம்” (போகாயதநம்-ஸரீரம்) என்னுசரீரலக்ஷணம். துக்காயதநமோ துக்கைகாயதநமோ. ஆனாலிவர் ப்ருகுபதநாதிகளைப் பண்ணவோவடுப்பதென்ன; அங்ஙனல்லவென்கிறார் (நஸோகோநாவஸீததிஎன்று) இதுவேயிறே ப்ரணயித்வத்துக்குச்சேர்ந்தது, அதுப்ரணயித்வத்துக்குச் சேராதென்றபடி. ஒருச்ச்வாஸதைபோலே யாகவேணுமென்றுதாத்பர்யம். “ அநயா ” (அநயா) என்றதுக்குபாவம் (பிரிந்தாலித்யாதி) “ மடவரல் ” என்றதுக்கு ஸப்தார்த்தமாதல்.

விஸேஷணமிடாமல் கேவலம் “ உம்மை ” என்றதுக்குபாவம் (இவள்படியித்யாதி) அதாவது - “ வாணுதலிம்மடவரல் - நைகின்றாள் ” என்று இவள்ப்ரகாரமேயன்றோ வுமக்குச்சொல்ல வேண்டுவதென்கை. அறிந்தாலோவென்ன (நம்மையித்யாதி) இவ்வாக்யத்துக்கடியிலே - ஆகையாலே யித்யத்யாஹார்யம். கீழே, இருவர்வைலக்ஷண்யத்தையும்பார்த்தாலும் வரவேணுமென்றொரு தாத்பர்யமருளிச்செய்து, இருவர் வைலக்ஷண்யத்துக் கீடாகவும் இவளுக்காசை கனக்கப்பிறந்ததென்று பாவாந்தரம் (துல்யஸீலேத்யாதி) ஸுந்தரகாண்டே ஸீதாம்த்ருஷ்ட்வாஹநுமாந் “ துல்யஸீலவயோவ்ருத்தாம் துல்யாபிஜநலக்ஷணாம்। ராகவோர்ஹதிவைதேஹீம் தஞ்சேயமஸிதேக்ஷணா. ” (துல்யஸீலவயோவ்ருத்தாம்துல்யாபிஜநலக்ஷணும் । ராகவோர்ஹதிவைதேஹீம் தஞ்சேயமஸிதேக்ஷணு.) விஷயாநுருபமென்றதுக்கு - “ உம்மை ” என்றதிலேநோக்கு. “ காணும்” என்றதிலேநோக்காகபாவம் (உம்மோடேயித்யாதி) அடியில்நிலையிலே - “ வாடிவாடும் ” என்கிறநிலையிலே. “ உள் ” என்கைக்கு - ஆசையகாதமாயிருக்குமோவென்ன (கடலிலேயித்யாதி) ஆசையைக்கடலென்னலாமோவென்ன (ஆசையென்னுமித்யாதி) பெரியதிருமொழி. (ஆசையென்னுங்கடலில் வீழ்ந்திங்கயர்த்தோம்) “ உம்மைக்காணவேணும் ” என்கிறவாசையாகிற கடலிலே புக்ககப்பட்டறிவுகெட்டோமென்கை. “ அடியில்நிலையிலே ” இத்யாதிக்குவிவரணம் (வர்டுகைதானித்யாதி)

“ விறல்வாணன் ” இத்யாதிக்கவ்தாரிகா பூர்வகமாகபாவம் (நையுமிதுவேயோவித்யாதி) விறல் - மிடுக்கனென. வாணனுடைய பாஹுவநத்திலித்யாதிவாக்யம் - ஸ்வாபதேசார்யாப தேசஸாதாரணம். இப்படிநைகிறவர்களுக் காருக்குத

விஞேமென்ன (உஷாகிருத்தேத்யாதி) இது - தாத்பர்யாந்தரம். இத்தைச்சொல் லுகிறவளுடைய ஹார்தபாவம் (பேரனுமாயித்யாதி)

ஸ்வாபதேசத்திலேபாவம் (சருமுகைமாலையித்யாதி) (சும்மாட்டைக் கொள்ளவல்லவிறேஎன்று) இத்தால்பலிதம் - ப்ரயோஜநாந்தர ஸாதநத்வேநவ ன்றிறே யென்றபடி. இவ்வஸ்துவையித்யாதி வாக்யத்தினடியிலே-அப்படிபோலே யித்யத்யாஹாரஃ. இதுக்குதாஹரணம் (அழைப்பனித்யாதி) நாலாந்திருவந்தாதி. ஸ்பஷ்டோர்த்தஃ. ஶப்தார்த்தம் (உம்மையித்யாதி) “नैव दंशान्” (நைவதம்ஶாந்) இத்யாதிக்குபாவம் - ஸ்நேஹமில்லாவிட்டா லிரக்கமானாலும் வேண் டாவோவென்றபடி. ஸாமாந்யமான விரக்கமுமென்றது - “வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம்” (வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணும்) இத்யாதியைப்பற்ற. ஸுந்தரகாண் டே ஷட்த்ரிம்ஶே ஸீதாம்ப்ரதிமாருதிஃ, “நமாம்ஸம்” (நமாம்ஸம்) இத்யாரப்ய, “நைவதம்ஶாந்நமஶகாந் நகீடாந்நஸரீஸ்ருபாந் | ராகவோபநயேத்காத்ராத்த்வத்கதேநாந்தராத்மநா.” (நைவதம்ஶாந்நமஶகாந்நகீடாந்நஸரீஸ்ருபாந்| ராகவோபநயேத்காத்ராத்த்வத்கதேநாந்தராத்மநா.)

“இரக்கமிலீர்” என்கிறதென், “நைகின்ருள்” என்கிற - ப்ராவண்யம் ஸாதநமாகாதோவென்ன (இவள்நைவுபேற்றுக்கித்யாதி) ஆனால் நைவுக்குவிநி யோகமேதென்ன (இவள்நைவவனிரக்கத்துக்கித்யாதி) அவனிரக்கம் ஸாதநமெ ன்கைக்குப்ரமாணம் (தஸ்யைஷஇத்யாதி) கடவல்லியாம், “நாயமாத்மாப்ரவசநேநலப்யோநமேதயாநபஹுநாஶ்ருதேந | யமேவைஷவ்ருணுதேதேநலப்யஸ்தஸ்யைஷஃ” (நாயமாத்மாப்ரவசநேநலப்யோநமேதயாநபஹுநாஶ்ருதேந | யமேவைஷவ்ருணுதேதேநலப்யஸ்தஸ்யைஷஃ) இத்யாதி. ப்ரவசநமென்று - மநநத்தைச்சொல்லுகிறது. மேதயாவென்று - த்யாநத்தை யும், ஶ்ருதேநஎன்று - ஶ்ரவணத்தையுஞ்சொல்லுகிறது.

க்ரமேணாந்வயஃ..*

மூன்றாம்பாட்டு.

இரக்கமனத்தோடெரியணை
யரக்குமெழுகுமொக்குமிவ
ளிரக்கமெழீரிதற்கென்செய்கே
னரக்கனிலங்கைசெற்றீருக்கே.

ஆறாயிரப்படி.

(இரக்கமனத்தோடு) அவஸந்நமான மநஸ்ஸையுடையளா யெ ரியணையரக்கு மெழுகும்போலே விரஹாக்நியாலே தஹ்யமாநையான இ வள்பக்கல் க்ருபையுங்கூடப் பண்ணுகிறிலீர்; இதற்கென்செய்கேன், கெ ட்டேன், ஓ! கொடுமையே யிதுவென்கிருள்,..............................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், பிராட்டிக்காக ராவணனையும் லங்கையையுமழித்த நீரிரங்குகிறிலீர்; இதற்குச்செய்வதென்னென்கிருள்.

இரக்கம் - க்லேஸோத்தரமான. மனத்தோடு - நெஞ்சோடே. இவள் - இவள். அரக்கும் - சிக்கென்றவரக்கும். மெழுகும் - மெத்தென்றமெழுகும். எரியணையொக்கும் - அக்நிஸகாசத்திலொக்கவுருகுமாப்போலே. கற்பும்மடமும் சுட்டுக்குலையாநின்றுள். இரக்கமிலீர் - நீரிரக்கந்தோற்றவிருக்கிறிலீர். இதற்கு - இதுநிமித்தமாக. அரக்கன் - ராக்ஷஸனுன ராவணனுடைய. இலங்கை - லங்கையை. செற்றீருக்கு-அழித்தவுமக்கு. என்-எத்தை. செய்கேன் - செய்வேன்.

இல்லாதவிரக்கத்தையுண்டாக்கவோ, இவள்ஸௌஹில்யத்தை "த ஜஸ்ய ஸஷுஸம்ஹவெசு" (தத்தஸ்யஸத்ருஸம்பவேத்) என்றவள் நெஞ்சுபோலேசிக்கெனப் பண்ணவோவென்றுகருத்து..*

ஈடு - மூன்ரும்பாட்டு.

இன்றிச்செயல் செய்யக்கடவதாக நினைத்தநீர், அன்று * உண்ணுதுறங்காதொலிகடலை யூடறுத்து அச்செயலை என்றியசெய்தீரென்கிருள்.

(இரக்கமித்யாதி) இரக்கம் - நெஞ்சில் நெகிழ்ச்சியாதல், ஈடுபாடாதல், ஈரிப்பாதல். இரங்கின நெஞ்சையுடையவிவள், எரியையணைந்த அரக்கும் மெழுகும்போலே யுருகாநின்ருள். அரக்குமெழுகும் என்கிறவிரண்டையும் - நெஞ்சுக்கொன்றும், இவள்தனக்கொன்றுமாக்கி நிர்வஹிப்பர் பிள்ளைதிருநறையூரரையர். நெஞ்சுமிவடனக்குக் கையடைப்பாகையாலே யிவடனக்கே யிரண்டையுமாக்கி யருளிச்செய்வர்பட்டர்; "விஷ்ணுநாஸஷுஸொவீஙெ" (விஷ்ணுநாஸத்ருஸோவீர்யே) என்கிறபடியே, எல்லாமிவள் தன்படிக்கு த்ருஷ்டாந்தமாக வேண்டும்படியிறே யிவள்தன்னிலை; அக்நிக்குள்ளே புகில்கரிந்துபோம், கடக்கவிருக்கில் வலிக்கும், அக்நிஸகாசத்திலே யுருகாநிற்குமிறே; முடிந்து பிழைக்கவும்பெருதே, தரித்திருக்கவும்பெருதே நோவுபடும்படி பண்ணுவீரே!.

இவள்தசையிது (இரக்கமெழீர்) "நீருமிவளைப்போலே யுருகவேணும்" என்றுவளைக்கிறேமோ, நொந்தார்பக்கல் பண்ணும்க்ருபையும் பண்ணுகிறிலீர். இரக்கமனத்தையுடைய ளாகாநின்ருளிவள், நீரிரக்கமெழுகிறிலீர்; நீரிரங்காவிட்டால், உம்மைப்போலே யிருப்பதொரு நெஞ்சையிவளுக்குக் கொடுத்தாலாகாதோ.

(இதற்கென்செய்கேன்) உம்முடைய விரக்கமொழியவேதேனுமுபாயாந்தர ஸாத்யமோவிப்பேறு. (என்செய்கேன்) உம்மையிரங்கப்பண்ணவோ, இவளை யிரங்காமற்பண்ணவோ. (அரக்கனிலங்கைசெற்றீருக்கே) உமக்கிரக்கமின்றியே யொழிந்தால், இவளிரங்குவதொருசெயலைச் செய்துவைக்கவேணுமோ. "ஒருப்ரணயிநிக்குதவினவன் நமக்கு

தவானே " என்றீடுபடாகின்றுள் புழுக்குறித்த தெழுத்தானற்போலே ஒன்று வாய்த்தத்தைக்கொண்டு " அதங்யார்த்தம் " என்றிராதே நோவு படாநின்றுள். அரக்கனிலங்கைசெற்றீருக்கு - இரக்கமனத்தோடு - இவள் - எரியணையரக்கு மெழுகுமொக்கும்; இரக்கமெழீர்; இதற்கென்செய்கேன் என்றந்வயம்..

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றும்பாட்டு. (இரக்கமனத்தோடித்யாதி) " அரக்கனிலங்கை " இத்யாதியைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இன்றிச்செயலித்யாதி) இச்செயலென்று - இரக்கமெழாமை. (உண்ணுதித்யாதி) நாய்ச்சியார்திருமொழி. " நமாம்ஸம்ராகவோ புங்க்தே " (நமாம்ஸம்ராகவோபுங்க்தே) " நமதுந்யபி ஸேவதே " (அநித்ரஸ்ஸததம்ராமஃ) இத்யாதிப்படியே ஊணுமுறக்கமுமற்று, சோஷிக்கிறகடலைநடுவே யடைத்தென்றபடி. (என்றியசெய்தீர்) எதுக்காகச்செய்தீர்.

நெஞ்சில்நெகிழ்ச்சி - க்ருபை. ஈடுபாடு - துக்கம், வித்ததையாதல். எரிப்பு - ஸ்நேஹம். இக்கு - ஈடுபாடுவேண்டுவது. பட்டர்நிர்வாஹத்துக்குச் சேரஸ்பதார்த்தம் (இரங்கினவித்யாதி) அனையர் நிர்வாஹத்திலே, எரியணையரக்கொக்கு மிரக்கமநத்தோ டிவளெரியணைமெழுகொக்கு மித்யந்வயஃ. நெஞ்சுமிவள் தனக்குக் கையடைப்பாகையாலேயென்றது - மநஸ்ஸுமிவளுக் குபகரணமாய்க்கொண் டிவளிடத்திலே யந்தர்ப்பூதமாகையாலே யென்றபடி. ஒன்றுக்கநேக த்ருஷ்டாந்தங் கூடுமோவென்ன (விஷ்ணுநேத்யாதி) ஸங்க்ஷேபே, " விஷ்ணுநாஸத்ருஶோ வீர்யே ஸோமவத்ப்ரியதர்ஶந: " (விஷ்ணுநாஸத்ருஶோவீர்யேஸோமவத்ப்ரியதர்ஶநஃ) " அணை " என்றதுக்குபாவம் (அக்நிக்குள்ளேயித்யாதி) கரிந்துபோம் வெந்துபோம். தார்ஷ்டாந்திகம் (முடிந்தித்யாதி) இவ்வாக்யாதியிலே-அப்படியே மித்யத்யாஹார்யம்.

பூர்வார்த்தம் பராம்ருஶந்நாஹ (இவள்தசையிதுவென்று) " இரக்கமெழீர் " என்கிறவிடத்தில், " இரக்கம் " என்றதுக்கர்த்தத்வயம் - க்ருபையாதல், ஈடுபாடாதல். க்ருபாபக்ஷமாஹ (நீருமித்யாதி) த்விதீயமாஹ (இரக்கமனத்தையித்யாதி) பலிதம் (நீரிரங்காவிட்டாலித்யாதி)

" இதற்கு " என்றதுக்கர்த்தத்வயம் - உம்முடைய லாபத்துக்கென்னுதல், இவளிரங்க நீரிரங்காமலிருக்கிறதுக் கென்னுதல். " இரக்கமெழீர் " என்றதின் - க்ருபாபக்ஷத்திலேபாவம் (உம்முடையவிரக்கமித்யாதி) உபாயாந்தர ஸாத்யமோவென்றது - நாயமாத்மா " (நாயமாத்மா) இத்யாதியைப்பற்ற. " ஈடுபாடு " என்றத்விதீயபக்ஷத்துக்குச்சேரபாவம் (உம்மையிரங்கவித்யாதி) (இவளையிரங்காமற்பண்ணவோவிதி) " ஶரீரேஷு ஸ்ப்ருஹா " (ஶரீரேஷுஸ்ப்ருஹா...) இத்யாதிவதிதிபாவஃ.

தாத்பர்யார்த்தம் (உமக்கிரக்கமித்யாதி) அரக்கனிலங்கை செற்றதிவளிரக்கத்துக்கெப்படி ஹேதுவென்ன (ஒருப்ரணயிநிக்கித்யாதி) உதவினவன் - உபகரித்தவன், ப்ரணயிநிக்குதவின செயலுக்கீடுபட ப்ராப்தமன்றோவென்ன (புழுக்குறித்ததித்யாதி) அதாவது - " குணக்ஷரந்யாயத்தாலே செய்தசெயல் " எ

ன்றும், " அத ஸஹ்ருதயமாகிலு மஞ்யார்த்தம் " என்றுமறியாதே நோவுபடாநி ன்றுளித்தனையொழிய ப்ரணயிநிக்காகச்செய்தசெயலன்றென்றபடி. அத-ஒருத்தி க்குதவினது. அந்யார்த்தம்-அபலைகளை நோவுபடுத்துகைக்காகச் செய்தசெயல்.

பட்டர்நிர்வாஹத்திலே யந்வயம் (அரக்கனிலங்கையித்யாதி) ....*

நான்காம்பாட்டு.

இலங்கைசெற்றவனேயென்னும்பின்னும்
வலங்கொள்புள்ளுயர்த்தாயென்னுமுள்ள
மலங்கவெவ்வுயிர்க்குங்கண்ணீர்மிகக்
கலங்கிக்கைதொழுநின்றிவளே.

ஆறாயிரப்படி.

(இலங்கை) இப்படி நானவனுடையகொடுமையைநினைத்து "இலங்கைசெற்றீர்" என்று சொல்லுமளவில், தானதைக்கேட்டு அவனுடைய ப்ரணயித்வத்தையேநினைத்து, இலங்கைசெற்றவனேயென்னும்; பின்னையும், பெரியதிருவடிமேலேயேறி யருளிவந்து தோன்றுயென்னும்; என்றால் அப்போதேவரக்காணுமையாலே உள்ளம்மலங்கவெவ்வுயிர்க்கும்; கண்ணீர்மிகக்கலங்கி யிவள்நின்று கைதொழாநிற்குமென்கிருள்.*

பன்னீராயிரப்படி,

அநந்தரம், நாட்டுக்குதவினபடியைச்சொல்லிக்லேஶியாநின்றுளென்கிருள். இவள் - இவள். பின்னும்-முன்புத்தைக்லேஶத்தளவன்றியே, பின்னையும். இலங்கை-மாலிப்ரப்ருதிகளிருந்தலங்கையை. செற்றவனே-செறுத்தவனே. என்னும் - என்னும். அதுக்குறுப்பாக வலங்கொள்-பலவானன. புள்-பெரியதிருவடியை. உயர்த்தாய்-வாஹநமும் த்வஜமுமாகவுடையவனே. என்னும்-என்னும். அப்படிதனக்குவந்தோற்றுமையாலே உள்ளம்-நெஞ்சு. மலங்க-அலமாக்கும்படி. வெம்-வெவ்விதாக. உயிர்க்கும்-மூச்சுவிடும். கண்ணீர்-கண்ணீரானது. மிக-மேலிட. கலங்கி_அறிவுகலங்கி. நின்று-வருகிருனைநினைத்து. கைதொழும்-அஞ்சலிபண்ணுநிற்கும்.*

ஈடு-நான்காம்பாட்டு.

" ' அரக்கனிலங்கைசெற்றீர் ' என்கிறவிது நியதஸ்வபாவமன்று காண், காதாசித்கங்காண் " என்றுள் திருத்தாயார்; அதுபொறுக்கமாட்டாமை, அதுதன்னையே சொல்லுகிருள்.

(இலங்கைசெற்றவனேயென்னும்) எனக்குப்பண்டேயுதவி உபகரித்தவனே என்னுகின்றுள். முன்பு தனக்குதவினவனிப்போது தனக்குதவாதொழிந்தாற்போலே கூப்பிடாநின்றுள். கடலடைத்தல், மலையெடுத்தல், அம்பேற்றல், செய்யவேணுமோ ; என்பக்கல்வரும்போது என்ன

ப்ரதிபந்தகமுண்டு. திருத்தாயார் இவள்விடுகைக்குச் சொன்னதுதானே அவளுக்குப்பற்றுகைக்குடலாய்விட்டது.

(பின்னுமித்யாதி) அதுக்குமேலே, விடாயரிருந்தவிடத்தே சாய்கரகம்போலே உயரவைத்துக்கொண்டுவந்துகாட்டும் பரிகாரமுடையவனேயென்னாநின்றாள். மிடுக்கையுடையபுள்ளை த்வஜமாகவுடையவனென்னுதல்; அன்றியே, புள்ளாலே வஹிக்கப்பட்டவனென்னுதல்.

கொண்டுவருகைக்குப் பரிகரமுண்டாயிருக்கச்செய்தே வாக்காணாமையாலே, மகஸ்தத்த்வம் வேர்பறியும்படி நெடுமூச்செறியாநிற்கும்; "ஊஷ்நீவிநிஃ்வாஸெஸ்ரூக்ஷாநூவயாஸிண:" (தஹந்தீமிவநிஸ்வாஸைர்வ்ருக்ஷாந்பல்லவதாரிண:) என்னுமாபோலே.

(கண்ணீர்மிக) நெடுமூச்சாய்ப்புறப்பட்டு, புறப்படாதது கண்ணீராய்ப்புறப்படாநின்றது. (கலங்கிக்கைதொழும்) தெளிந்திருந்துதொழுமதில்லையிறே ப்ரணயிநி. (இவளே) அவன் தொழும்படியான வேண்டற்பாடுடைய தான் தொழாநின்றாள் ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நான்காம்பாட்டு. (இலங்கையித்யாதி) "இலங்கைசெற்றவனேயென்னும்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (அரக்கனித்யாதி) ஏழிற்பாட்டிலே "புழுக்குறித்த தெழுத்தானற்போலே" என்கிறவாக்யத்துக் குத்தரமாயிருக்கிறது - "இலங்கைசெற்றவனே" என்கிறபதமென்றுஸங்கதி. "அந்தவாக்யத்திலே நியதஸ்வபாவமன்று" என்றுதிருத்தாயார்சொன்னது பொருமல், அதுநியதஸ்வபாவமென்கிறாளென்றபடி, "இலங்கைசெற்றவனே" என்றஏவகாரத்தாலேயாதல், "இலங்கைசெற்றவனே" என்றித்தையேநிரூபகமாகச்சொல்லி ஸம்போதிக்கையாலேயாதல் - நியதஸ்வபாவமென்கிறதென்றபடி.

பிராட்டிதானுகவிவக்ஷித்தபாவம் (எனக்குப்பண்டேயித்யாதி) விவரணம் (முன்பித்யாதி) "அன்றிக்கே பிராட்டிக்குதவினவன் எனக்குதவானோ" என்றுவிவக்ஷித்த தாத்பர்யாந்தரம் (கடலடைத்தலித்யாதி) மலையெடுத்தல் - கடலடைத்தலென்றங்வயிப்பது. மலையாலேகடலடைத்தலென்றபடி. இத்தாத்பர்யத்தால் பலிதம் (திருத்தாயாரித்யாதி) இப்படிபாவத்வயமாதல்; "எனக்குப்பண்டே" இத்யாரப்ய, நாலுவாக்யமும்-நாலுதாத்பர்யமாதல். (திருத்தாயார்விடுகைக்குச் சொன்னததானேயிதி) "அதந்யார்த்தம்" என்று - "அபலைகளை நோவுபடுத்துகைக்காகச்செய்தது" என்றுசொன்னததானே, அபலைகளுடைய ரக்ஷணார்த்தமாகச்செய்தசெயலென்ற உக்திபோலேயாதரஹேதுவாய்விட்டதென்றபடி.

புள்ளுயர்த்தாய் - புள்ளையுயர்த்தவன், புள்ளாலேவஹிக்கப்பட்டவனென்றும். த்விதீயார்த்தத்திலேபாவம் (அதுக்குமேலேயித்யாதி) சாய்கரகம்-தண்ணீர்ப்பந்தலிலே யுயரவைத்துச் சாய்கிறகரகம்.

இவ்வாக்யத்தோடேகூட்டி மேல்வாக்யத்துக்கர்த்தம் (கொண்டுவருகைக்கித்யாதி) உள்ளம்-மகஸ்தத்த்வம். மலங்கி-வேர்பறியும்படி. வெவ்வுயிர்க்கும் - வெவ்

விதாம்படி யுயிர்க்குமென்று ஸப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றித்ருஷ்டாந்தம் (தஹ ந்திமித்யாதி) ஸுந்தரகாண்டே ஸீதாம்த்ருஷ்ட்வாஹநூமாந், "ஸஜ்வாதமிவ ஸோகாநாநுஃவ்ஸஹ்ராஸிவஹ்நிதாம்" (ஸங்காதமிவஸோகாநாம் து:க ஸ்யோர்மிமிவஸ்திதாம்) இத்யுத்தரார்த்தம். உயிர்க்கை-மூச்சுவிடுகை. ஸோஷகமா னத்தையிறே யக்நிதஹிப்பது, அங்ஙனல்லகிடீரிதினுடைய கொடுமையென்கிறன் (பல்லவதாரிணீஎன்று)

(கண்ணீராய்ப்புறப்படாநின்றது) மநஸ்தத்வமென்றபடி. "உள்ளம்மல ங்க" என்றதுக்கு - மலங்கியென்றர்த்தாந்தரம் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (நெடு மூச்சாயித்யாதி) "மலங்க" என்கிறநிர்த்தேஸஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற நெஞ்சை தாஹகர்மமாகவிவக்ஷித்து, "ஊஹந்தீம்வ்ருக்ஷாந்" (தஹந்தீம்வ்ருக்ஷாந்) என்று-கர் மகர்த்ருநிர்த்தேஸவத்தானவாக்யத்தை யுதாஹரித்தார் கீழ்; கண்ணீருக்குள்ளம் மலங்குகையே ஹேதுவாகவிவக்ஷிக்கவேண்டுகையாலே, அதிரண்டுக்குமொக்குமெ ன்று திருவுள்ளம்பற்றியோஜநாந்தரமருளிச்செய்தாரிங்கு. "கலங்கி" என்றவிசே ஷணத்துக்குபாவம் (தெளிந்தித்யாதி) "இவளே" என்றஸ்வரத்துக்குபாவம் (அவன் தொழும்படியானவித்யாதி) வேண்டற்பாடு-பெருமை. நின்று-கைதொழு கைமாறுதேநின்று.

இவள்-பின்னும் - இலங்கைசெற்றவனேயென்னுமித்யாரப்ய, நின்று - ங்க தொழுமித்யந்வயீ..*

ஐந்தாம்பாட்டு.

இவளிராப்பகல்வாய்வெரீஇத்தன
குவளையொண்கண்ணநீர்கொண்டாள்வண்டு
திவளுந்தண்ணந்துழாய்கொடீரென
தவளவண்ணர்தகவுகளே

ஆறாயிரப்படி.

(இவள்) "இலங்கைசெற்றவனே" என்றும், "வலங்கொள் புள்ளுயர்த்தாய்" என்றுமிப்படி யிராப்பகல் வாய்வெருவி, தனகுவளை யொண்கண்ணநீர்கொண்டாள்; இப்படிதயநீய தசைவரச்செய்தேயும் வண்டுதிவளும் தண்ணந்துழாய் கொடுக்கிறிலீர்; பரமகாருணிகரான வு ம்முடைய காருண்யமிருக்கும்படி யிதுவோவென்கிறாள்................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், சுத்தபாவரான வும்முடைய ஸ்வபாவமிருந்தபடி யென்னென் கிறாள்.

இவள் - விலக்ஷணையானவிவள். இராப்பகல் - இரவோடுபகலோடுவாசிய ற. வாய்வெரீஇ - திருத்துழாய்வாய்வெருவி. அதுகிடையாமையாலே - தன - தன்னுடைய. குவளை - நெய்தல்போலே. ஒண் - அழகியவான. கண் - கண்களி

லே. நீர் - சோகாஶ்ருவை. கொண்டாள் - உடையளானுள். வண்டு - வண்டுகள். திவளும் - மதுபாநம்பண்ணி, ரஸாயந ஸேவைபண்ணினாைப்போலேபடிந்து ஒளிவிடும்படியான. தண்ணந்துழாய் - திருத்துழாயை. கொடீர் - கொடுக்கிறீர். தவளவண்ணர் - ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் சுத்தஸ்வபாவரானஉம்முடைய. தகவுகள் - க்ருபாதிஸ்வபாவங்கள். என - என்னென்னவாயிருக்கின்றன.

வாய்வெருவினதற் கிரக்கமற்று. கண்ணநீர்க்கிரக்கமற்று, "இவளுக்குக் கொடுக்கவேணும்" என்றிரக்கமற்று, வண்டுகளுக்குக் கொள்ளை கொடுத்ததென்ன ஸ்வபாவமென்றுகருத்து...*

ஈடு - ஐந்தாம்பாட்டு.

இவளிப்படி க்லேசிக்கிறவிடத்திலும் வரக்காணுமையாலே, நிர்த்தயனென்கிருள்.

(இவளிராப்பகல்வாய்வெரீஇ) " ஸீதேதிமதுராம்வாணீம் வ்யாஹரந்ப்ரதிபுத்யதே " (ஸீதேதிமதுராம்வாணீம்வ்யாஹரந் ப்ரதிபுத்யதே) என்று - வாய்வெருவுவானவன்கிடீர். [அநித்ரஸ்ஸததம் ராமঃ] (அநித்ரஸ்ஸததம்ராமঃ) நித்ரையோடே காலக்ஷேபம்பண்ண வேண்டும் செல்வுடையவர், ஸததமநித்ரராயிருப்பர். [ஸுப்தோபிச] (ஸுப்தோபிச) " ஸததமநித்ரঃ " (ஸததமநித்ரঃ) என்றுவைத்து, " ஸுப்தோபிச " (ஸுப்தோபிச) என்கிறது - பராகர்த்தாநுஸந்தாந பாவத்தைப்பற்ற. [நரோத்தமঃ] (நரோத்தமঃ) அபிமதவிஶ்லேஷத்தி லிங்ஙனேயிருக்கைபோலே - புருஷோத்தமத்வமாவது. (இராப்பகல்) * பொய்ந்நின்றஞானந்தொடங்கி இவ்வளவும் வாய்வெருவின வித்தனைகாணும். (வாய்வெரீஇ) வாய்வெருவி. அவதாநம்பண்ணிச்சொல்லுகிற தொன்றுமில்லை, வாஸனையே யுபாத்யாயராகச் சொல்லுகிறவித்தனை. (தனகுவளையொண்கண்ணநீர்கொண்டாள்) (தன) ஆநந்தாஶ்ரு ப்ரவஹிக்கக்கடவகண், சோகாஶ்ரு ப்ரவஹியாநின்றது. இக்கண்ணுக்கிலக்கானுர் கண்ணிலேகாணக்கடவ கண்ணீரைத்தன்கண்ணிலேகொண்டாள். தன்னுடையவாய், குவளைப்பூப்போலே யிருக்கிறவழகியகண்களிலே நீரைக்கொண்டாள்.

நம்மைச்செய்யச்சொல்லுகிறதென்னென்ன (வண்டுதிவளும்தண்ணந்துழாய்கொடீர்) விரஹஜ்வரத்தாலேவாடின இவள்மார்வில் மாலையைவாங்கி, உம்முடையமார்வில் செவ்விமாருத மாலையைக்கொடுக்கிறீர். அவ்வண்டுகளுக்கென்ன கண்ணீரைக்கண்டு கொடுக்கிறீர். திவளுகை - படிகை, அசைகை, ஒளிவிடுகை, இவையித்தனையுஞ் சொல்லக்கடவது.

(என) இவையென்னென்பின. (தவளவண்ணர்தகவுகளே) " சுத்தஸ்வபாவரான வும்முடைய தகவுகளெங்கேபோயிற்றின " என்

றெம்பா ரருளிச்செய்யும்படி. அன்றிக்கே, பட்டர், "உம்மைப்போலே நாலுஶிஷ்டர்களமையுமிறே அபலைகள்குடிகெட" என்றார்..............

ஜீயர் அரும்பதம்.

அஞ்சாம்பாட்டு. (இவளித்யாதி) பாட்டடையெல்லாமடைவே கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இப்படியிவளித்யாதி)

"இவள் - வாய்வெரீஇ" என்றதக்குபாவம் (ஸீதேத்யாதி) ஸுந்தரகாண்டேஷட்த்ரிம்ஶே, "அமித்ரஸ்ஸுதரம்ராமஸ்ஸுப்தோபிசநரோத்தமஃ | ஸீதேதிமதுராம்வாணீம்வ்யாஹரந்ப்ரதிபுத்யதே" (அமித்ரஸ்ஸுதரம் ராம ஸ்ஸுப்தோபிசநரோத்தமஃ। ஸீதேதமதுராம்வாணீம் வ்யாஹரந்ப்ரதிபுத்யதே:) பூர்வார்த்தத்தையும் வ்யாக்யானம்பண்ணுவதாகவத்தை யுபாதானம்பண்ணுகிறார் (அமித்ரஸ்ஸுதரமித்யாதி) செல்வு - ஸம்பத்து. அதாவது - ரமயதீதிராமஃ என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே-ஸ்வவ்யதிரிக்தனை ரமிப்பிக்குமவர்க்கு ஸ்வயம்ரமிக்கும் படியான ஸம்பத்தஸித்தமிறே, அத்தைச்சொல்லுகிறதென்கை. "அமித்ரஃ" (அமித்ரஃ) என்றுவைத்து, "ஸுப்தோபி" (ஸுப்தோபி) என்றால் - வ்யாஹதமுமாய், ஸ்நேஹத்துக்குக் கொத்தையுமாயிராதோவென்ன (ஸுதரமமித்ரஃ என்றுவைத்தித்யாதி) பராகர்ந்தேத்யாதிக்குபாவம்-வ்யதிரிக்தபதார்த்தங்களிற் கண்வையாதே, பிராட்டியையேயெப்போதும் த்யானம்பண்ணிக் கொண்டிருப்பனென்றபடி. ஸ்வாபதேசம் (பொய்ந்நின்றவித்யாதி) "இராப்பகல், வாய்வெரீஇ" இதிஸமுச்சித்யபாவம் (அவதானம்பண்ணியித்யாதி) ஆனூற்றுனெப்படியென்ன (வாஸனையேயித்யாதி)

"குவளையொண்" என்றவிஶேஷணத்துக்குபாவம் (ஆநந்தாஶ்ருவித்யாதி) "தன" என்றதுக்குபாவம் (இக்கண்ணுக்கித்யாதி) சப்தார்த்தம் (தன்னுடையவாயித்யாதி) குவளை - கருநெய்தல்.

"வண்டுதிவளும்" என்று - அவன்மாலையை விஶேஷிக்கையாலே, இவள் மாலையிற் செவ்வியில்லாமைஸித்தமென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (விரஹஜ்வரத்தாலேயித்யாதி) "வண்டுதிவளும்" என்றவிஶேஷணத்துக்கு பாவம் (வண்டுகளுக்கித்யாதி)

இவையென்னென்பினவென்றது - எம்பார்நிர்வாஹத்திலே. "தகவில்லை" என்கிறவள், "தவளவண்ணர்" என்றுவிஶேஷிக்கிறதுக்குக் கருத்தைவாஸ்தவமாகவும், உபாலம்பமாகவு மிரண்டுவகையாக வருளிச்செய்கிறார் (சுத்தஸ்வபாவரான வித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) முன்பு சுத்தஸ்வபாவருமாய் தயாவானுமாயிருக்கிறநீர், இப்போது சுத்தஸ்வபாவருமன்றிக்கே தயாஹீநருமாய் விட்டீரென்று எம்பாருக்குக்கருத்து; என - எங்குற்றன வென்றபடி; என்னென்பினவென்றது - முன்புத்தையில்க்ருபை யிப்போதெங்கே போயிற்றென்றபடி. சுத்தஸ்வபாவருமல்ல, தயாவானுமல்லவென்றுபட்டர்; என - என்னபடியா யிருக்கிறதென்று க்ஷேபோக்தி. "என - தவளவண்ணர், என - தகவுகள்" என்றும் - என்னசுத்தஸ்வபாவர், என்னதகவுகள் என்றுவிவக்ஷித்து ரஸோக்தியாகபாவம் (உம்மைப்போலேயித்யாதி) "தகவுகள்" என்கிறபன்மை - "காருண்யநாநுஸம்ஸ்ய

ந " (காருண்யேநாக்ருஷ்ம்ஸ்யேந) இத்யாதிப்படியே ஸாமாந்யவிஷயமாயு மா ஶ்ரிதவிஷயமாயுமுள்ள க்ருபைகளைச் சொல்லுகிறது.

க்ரமேணாந்வய: ....*

ஆறாம்பாட்டு.

தகவுடையவனேயென்னும்பின்னு
மிகவிரும்பும்பிரானென்னுமென
தகவுயிர்க்கமுதேயென்னுமுள்ள
முகவுருகிநின்றுள்ளுளே.

ஆறுயிரப்படி.

(தகவு) இப்படியிவளுடைய ப்ரஸங்கத்தாலே யவனுடைய க்ருபையைநினைத்துப் பரமகாருணிகனேயென்றுகூப்பிடும்; இப்படிக்ருபையையுடையவன் நம்மைக்கைவிடானென்று பார்த்துப்பின்னையும் மிகவுமாசைப்படும்; ஆசைப்பட்ட வப்போதே பெருமையாலேவந்த வவஸாதத்தாலே நெஞ்சுருகும்படியுருகிநின்று, கேட்கச்சொல்லக்ஷமையல்லாமையாலேபோய்த் தன்னுள்ளுளேபிரானேயென்று மென்னுடையபோக்யமென்றுஞ் சொல்லாநிற்குமென்கிறாள்...............................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், தன்னிலேசிதிலையா யும்முடைய போக்யதாதிசயத்தைப்பேசி, வாய்புலற்றா நின்றாளென்கிறார்.

இவள் - உள்ளம் - தன்னெஞ்சு. உக - அழியும்படி. உருகி - ஸ்வரூபம்நீராயுருகி. உள்ளுளே - தன்னிலேதன்னிலே. நின்று - நின்று. தகவு - என்னைப்புஜிப்பிக்கைக்கடியான க்ருபாதிஸ்வபாவங்களை, உடையவனே - உடையவனே. என்னும் - என்னும். பின்னும் - அவ்வளவிலேநில்லாதே. மிக - மேன்மேலும். விரும்பும் - விரும்பும்படியான. பிரான் - உபகாரகனே. என்னும் - என்னும். எனது - என்னுடைய. அகவுயிர்க்கு-அந்தராத்மாவுக்கு. அமுதே - நித்யமானநிரதிசயபோக்யமே. என்னும் - என்னாநிற்கும்.

மிகவிரும்புமென்று - தன்னையவன் விரும்பினபடியாகவுமாம்..............*

ஈடு - ஆறாம்பாட்டு.

இவளவஸாதத்தைக்கண்ட திருத்தாயார் "நிர்த்தயர்" என்றாள், இவளதுபொறாதே, " தகவுடையவனே " என்று அத்தைநிரூபகமாகச் சொல்லாநின்றாளென்கிறாள் (தகவுடையவனேயென்னும்) கெடுவாய், ஆகரத்தில் தகவுமறுக்குமோ. நங்குற்றங் காணென்னாநின்றாள். "'தகவில்லை, 'யென்றவள்வாயைப் புதைத்தாற்போலேவந்து தோற்றுவதே "

என்று, அவன்வந்தால் பண்ணும்விருப்பத்தைப் பண்ணுகிற்கும். (பின்னும்மிகவிரும்பும்) பாவநாப்ரகர்ஷ மிருக்கிறபடி.

(பிரானென்னும்) பெற்றதாய்க் கவகாசம்வையாதே வந்துதோற்றுவதே, இதென்ன வுபகாரந்தானென்னும்.

(எனதகவுயிர்க்கமுதேயென்னும்) என்னுடையப்ரத்ய காத்மாவுக்கு போக்யனானவனேயென்னும். நித்யவஸ்து அழியாமல் சேர்க்குமம்ருதமாயிற்றிது. போகதசையிற் சொல்லுமவையெல்லாம் சொல்லாநின்றாள். (உள்ளமுகவுருகிநின்று) உள்ளென்பது - மேல். அமூர்த்தமானது மூர்த்தீபவித்துருகித்ரவீபூதமாய் மங்கிப்போகாநின்றது. உள்ளமுகவுருகிநின்று - தகவுடையவனேயென்னும், பின்னும் மிகவிரும்பும், பிரானென்னும், எனதகவுயிர்க்கமுதேயென்னும்; இது, நாம்பேச்சுக்கொண்டறிந்தஅம்ஸம், உள்ளோடுகிறது (உள்ளுளே) வாசாமகோசரம். " உள்ளுளே - உருகிநின்று " என்பாருமுண்டு............................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆறும்பாட்டு. (தகவித்யாதி) நானவன்குண ஹாநி, சொல்ல, பொருதேயவன்குணங்களைப் பேசப்புக்கு அதிலேயமுந்தா நின்றாளென்றிப்பாட்டுக் கவதாரிகை.

பதாவதாரிகாமாஹ (இவளவஸாதத்தையித்யாதிவாக்யத்வயேந) நிர்த்தயரென்றானென்றது -" எனதவளவண்ணர்தகவுகளே " என்றத்தைப்பற்ற. நிருபகமாகச்சொல்லும் ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, வாராமைக்கடிஸ்வாபராதமென்கிறாளென்றருளிச்செய்கிறார் (கெடுவாயித்யாதி) கெடுவாயென்றது - வார்த்தைப்பாடு. ஆகரத்தில் - கநியில். உத்பத்திஸ்த்தாநத்திலென்றபடி. மறுக்குமோ - வற்றுமோ. " வ்ராதஃவ்ராஜஃக்ருதஜஞ்ச " (க்யாதஃப்ராஜ்ஞஃ க்ருதஜ்ஞஞ்ச) " ஹமவக்ஷ்ருதம்கிம்விசு " (மமைவ துஷ்க்ருதம்கிஞ்சித்) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். " தகவுடையவனே " என்கிறவிது - " க்ருபாவானேஎன்கிறப்போலே ஸம்போதநமுமாம், ஸாவதாரணநிர்த்தேசமுமாம்.

அவன் வாராதிருக்கச்செய்தே விரும்புகைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்கிறார் (தகவில்லையித்யாதி) விருப்பமாவது - பரிசரிக்கையிறே ; அதுதான் - ஸந்நிதாநத்திலே செய்யுமதொன்று ; அதுசெய்கையாவது - * பூசும்சாந்தும் புனையும் கண்ணியும் முதலானவற்றைச்சேர்க்கை. புதைத்தாற்போலே - மூடினாற்போலே. ஆனாலவன் வந்தானோவென்ன (பாவநேத்யாதி) உருவெளிப் பாட்டாலேயென்றபடி.

விஶ்லேஷவேளையிற்பண்ணின வுபகாரமேதென்ன (பெற்றதாயித்யாதி.)

" எனது, அகவுயிர்க்கு " என்றுபதச்சேதம். " அகவுயிர் " என்று-ப்ராணவாயுவை வ்யாவர்த்திக்கிறது. அம்ருதம் போக்யமுமாய் தாரகமுமாயிறே யிருப்பது, இங்கேயிரண்டும் விவக்ஷிதமென்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியாலும், நித்யவஸ்துவித்யாதியாலும்) " உயிர்க்கமுதே " என்கையாலே-தேஹத்தைப் பூண்கட்டுகிறவம்ருதத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறதென்னு மிடந்தோற்ற வருளிச்செய்கிறார் (இதுவென்று) மேழெல்லாவற்றுக்கும்பலிதம் (போகதசையிலித்யாதி)

(உள்ளொன்பதுமேலென்று) இதுக்கநுகுணமாக "உள்ளமுகவுருகிநின்று" என்றதுக்கு - மேன்மேலன வுருகிநின்று என்றோரர்த்தங்கண்டுகொள்வது. "உள்ளம்" என்பதுக்கு - ஹ்ருதயபரமாக வர்த்தாந்தரம் (அமூர்த்தமானவித்யாதி) அமூர்த்தம்-அஸ்பர்ஶவத்த்ரவ்யம். இதுக்குச்சேர "உள்ளும்" என்றதுக்குமர்த்தாந்தரம் (உள்ளுளேயுருகிநின்று என்பாருமுண்டென்று) அதாவது - மேன்மேலனென்றபடி. இந்தப்பக்ஷத்திலே, உள்ளுளேயுள்ள முகவுருகிநின்று-தகவுடையவனே யென்னுமித்யாரப்ய. அமுதேயென்னு மித்யந்வயஃ. "உள்ளொன்பதுமேல்" என்றபக்ஷத்தி லந்வயங்காட்டுகிறார் (உள்ளமுகவுருகிநின்றித்யாதி) (உள்ளோடுகிறதுள்ளுளேயிதி) உள் - உள்ளோடுகிறது. உளே - உள்ளேதானே. ஆகையால் வாசாமகோசரமென்றபடி. ஆக, இப்பாட்டுக்கிரண்டு விதமந்வயங்கண்டுகொள்வது. "உள்ளம" என்றதுக்கு - மேன்மேலனென்றும், மநஸ்ஸென்று மர்த்தத்வயம். "உள்ளுளே" என்றதுக்கும் - உள்ளோடுகிற துள்ளேதானேயென்றும், மேன்மேலனென்று மர்த்தத்வயம். உக - உக்குப்போம்படி. சிதிலமாம்படி. உருகி-த்ரவீபூதமாய். நின்று - தரித்துநின்றென்றுஶப்தார்த்தம். "உள்ளொன்பதுமேல்" என்றவாக்யம் - "உள்ளுளேயுருகி நின்றென்பாருமுண்டு" என்றவாக்யாந்தரம் படிதமானாலும், கீழ்ச்சொன்னபடியே யர்த்தமநுஸந்தேயம்......................*

ஏழாம்பாட்டு.

உள்ளுளாவியுலர்ந்துலர்ந்தென
வள்ளலேகண்ணனேயென்னும்பின்னும்
வெள்ளநீர்க்கிடந்தாயென்னுமென
கள்விதான்பட்டவஞ்சனையே.

ஆறாயிரப்படி.

(உள்ளுளாவி) எம்பெருமானைப்பிரிகையாலே பரிதபையாய்ப் பரிதாபத்தைப்பொறுக்கமாட்டாமையாலே, விடாய்ப்பட்டார் "தண்ணீர் தண்ணீர்" என்னுமாபோலே யென்வள்ளலே, என்கண்ணனேயென்னும்; பின்னும் வெள்ளநீர்க்கிடந்தாயென்னும்; எம்பெருமானையுங்கூட வசீகரிக்குமழகுடையளானவிவள் அவனுடையகுணங்களிலே யிங்ஙனே யகப்பட்டாளென்கிறாள்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், "அபேக்ஷித்தார்க்குபகரிக்க அணித்தாகவர்த்திக்கிறவனே" என்னுநின்றாளென்கிறாள்.

எனகள்வி-எனக்குத்தன்னெஞ்சில் விகாரந்தோன்றாதபடி மறைக்குங்களவையுடையவிவள். தான்பட்ட - தானகப்படும்படியவன்செய்த வஞ்சனை - வஞ்சனைகளிருந்தபடி. உள்ளுள்-ஹ்ருதயஸ்தாநத்துக்குள்ளேநிற்கிற. ஆவி - அஶோஷ்யமான அந்தராத்மாவானது. உலர்ந்துலர்ந்து-உலர்த்திமேலுலர்த்தியாம்படியாய்.

என-எனக்குன்னைமுற்றூட்டாகத்தந்த. வள்ளலே-மஹோதாரனே. கண்ணனே-அததானுன்பேரும்படியான தாழ்ச்சியையுடையக்ருஷ்ணனே. என்னும் - என்னும். பின்னும்-அதுக்குமேலே. அவதாரகந்தமாம்படியணித்தாக வெள்ளநீர் - பரிபூர்ண ஜலமானகடலிலே. கிடந்தாய்-கண்வளர்ந்தருளினவனே. என்னும்-என்னும்.

அப்படுக்கை தனக்குறப்பென்றிருக்கிறாள் ....*

ஈடு - ஏழாம்பாட்டு.

தன்னெஞ்சிலோடுகிறது பிறரறியாதபடி அடக்கமுடையவிவள், வாய்விட்டுக்கூப்பிடும்படி யிவளைவஞ்சித்தா னென்கிறாள்.

(உள்ளுளாவி) ஆந்தரமான மநஸ்ஸுக்கு தாரகமானஆத்மா சருகாய்வருகிறபடி "அச்சேத்யோயமதாஹ்யோயமக்லேத்யோஶோஷ்யஏவச" (அச்சேத்யோயமதாஹ்யோயமக்லேத்யோஶோஷ்யஏவச) என்று - அஶோஷ்யமென்று சொல்லுகிறவிதுவும் போயிற்றென்கிறாள். பாவபந்தமடியாக வருகிறநோய்ாகையாலே அகவாயேபிடித்து வெந்துகொண்டு வருமாயிற்று. விடாயர் கற்பூரநிகரம் வாயிலிடுமாபோலே (எனவள்ளலேகண்ணனேயென்னும்) இவ்வளவான ஆர்த்திகளிலேவந்து உன்னையெனக்குக் கையாளாகத்தருமவனே யென்னாநின்றாள்.

அதுக்குமேலே, "தாபார்த்தோஜலஶாயிநம்" (தாபார்த்தோ ஜலஶாயிநம்) என்று, என்விடாய்க்குதவத் திருப்பாற்கடலிலேவந்துசாய்ந்தருளிற்றேயென்னும். இக்கிடை, இவளுக்கொரு படுக்கையிலே சாய்ந்தாற்போலே யிருக்கிறதுகாணும்.

(எனகள்வி) தன்ஹ்ருதயத்திலோடுகிறது பிறரறியாதபடிமறைத்துப் பரிமாறக்கடவஇவள் படும்பாடேயிது. (தான்பட்ட) "நஜீவேயம்க்ஷணமபி" (நஜீவேயம்க்ஷணமபி) என்கிறதான் அவிக்ருதனாய், இவள் விக்ருதையாவதே. (வஞ்சனை) அளவுபடைக்குப் பெரும்படை தோற்பது வஞ்சநத்தாலேயிறே. பகலையிரவாக்கியும், "ஆயுதமெடேன்" என்றெடுத்தும் செய்தசெயல்போலே யிவளைவஞ்சித்தீரித்தனை ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (உள்ளுளாவியித்யாதி) "எனகள்விதான்பட்டவஞ்சனையே" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (தன்னெஞ்சிலித்யாதி)

உள்-ஆந்தரமான, உள்-மநஸ்ஸுக்கு, ஆவி-தாரகமானவாத்மாவென்றுஸப்தார்த்தம். இரண்டாமுள்-மநோவாசி. "அஶோஷ்யம்" (அஶோஷ்யம்) என்னுகிற்க, "உலர்ந்து" என்னலாமோவென்ன (அச்சேத்யோயமித்யாதி) கீதாஸூக்தியே. "நித்யஸ்ஸர்வகதஸ்ஸ்தாணுரசலோயம்ஸநாதநः" (நித்யஸ்

ஸர்வகதஸ்ஸ்த்தாணுரசலோயம்ஸநாதநः) இத்யுத்தரார்த்தம். ஶரீரம் முற்படவுலர்ந்து, அநந்தரமாவியுலரவேண்டாவோவென்ன (பாவபந்தமித்யாதி) "உலர்ந்துலர்ந்து" என்றவநந்தரம், "எனவள்ளலேகண்ணனே" என்றதுக்குபாவம் (விடாயரித்யாதி) தன்னுடையதாஹத்துக்காப்யாயநமாகக் குணங்களைச்சொல்லுகிறுளென்றபடி. கற்பூரநிகரம்-கற்பூரவுண்டை. பாவாந்தரம் (இவ்வளவானவித்யாதி)

"வெள்ளநீர்க்கிடந்தாய்" என்றதுக்கு ப்ரயோஜநம் (அதுக்குமேலேயித்யாதி) (தாபார்த்தஇத்யாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மேசத்வாரிம்ஶேத்யாயே, "அந்தகாரேதிதீவ்ரேச நரஸிம்ஹந்து ஸம்ஸ்மரேத்। தாத்யகிலதுக்கநிதாபார்த்தோஜலஶாயிநம்। கருடத்வஜாநுஸ்மரணாத்விஷவீர்யம்ப்ரஶாம்யதி." (அந்தகாரேதிதீவ்ரேசநரஸிம்ஹமநுஸ்மரேத் । தாத்யகிலதுக்காநிதாபார்த்தோஜலஶாயிநம் । கருடத்வஜாநுஸ்மரணாத்விஷவீர்யம்ப்ரஶாம்யதி.) ஆரஸ்த்தணுய்த்திருப்பாற்கடலிலேகிடந்தால் தனக்குதவின தாமோவென்ன (இக்கிடையித்யாதி) ஒருபடுக்கையிலே சாய்ந்தாற்போலே யென்கிறவிடத்திலே -"பஹ்வேதத்காமயாநஸ்ய ஶக்யமேதேந ஜீவிதும்। யதஹம்ஸாசவாமோரு ஏகாம் தரணிமாஶ்ரிதௌ" (பஹ்வேதத்காமயாநஸ்ய ஶக்யமேதேநஜீவிதும்।யதஹம்ஸாசவாமோருரேகாம்தரணிமாஶ்ரிதௌ) என்கிறஶ்லோகமநுஸந்தேயம். ஒருபடுக்கையிலே சாய்ந்தாற்போலே யென்றது-பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலேயென்றபடி.

"கள்வி" என்றதுக்குபாவம் (தன்ஹ்ருதயத்திலித்யாதி) கள்விதான்பட்டவஞ்சனை, என-என்னவாயிருந்ததென்றங்வயித்து தாத்பர்யமென்று கண்டுகொள்வது. "பட்டவஞ்சனை" என்னவமைந்திருக்க, "தான்" என்றதுக்குபாவம் (நஜீவேயமித்யாதி) ஸுந்தரகாண்டே ஷட்ஷஷ்டிதமே, "சிரம்ஜீவதி வைதேஹீ யதி மாஸம் தரிஷ்யதி। நஜீவேயம் க்ஷணமபி விநா தாமஸிதேக்ஷணாம்." (சிரம்ஜீவதிவைதேஹீயதிமாஸந்தரிஷ்யதி । நஜீவேயம்க்ஷணமபிவிநாதாமஸிதேக்ஷணும்.) இவள் விக்ருதையானுலது வஞ்சநமாகவேணுமோவென்ன (அளவுபடைக்கித்யாதி) அளவுபடை-அல்பஸேநை. நாயகன்-அளவுபடை. பிராட்டி - பெரும்படை. "அஸிதேக்ஷணா" (அஸிதேக்ஷணு) என்கிற-சக்ஷுஸ்ஸௌந்தர்யாதிக்யத்தைப்பற்ற (பெரும்படையென்றது) "தவாஸ்ம்யஸிதயோர்வ்ருத்தாம்" (தல்யஸிலவயோர்வ்ருத்தாம்) இத்யாதி. அப்படிவஞ்சகனோவென்ன (பகலையித்யாதி) "வஞ்சனையே" என்ற ஏகாரம்-இதிருந்தபடியென் என்றீடுபாட்டிலே..........*

எட்டாம்பாட்டு.

வஞ்சனேயென்னுங்கைதொழுந்தன
நெஞ்சம்வேவநெடிதுயிர்க்கும்விறற்
கஞ்சனைவஞ்சனைசெய்தீரும்மைத்
தஞ்சமென்றிவள்பட்டனவே.

ஆறாயிரப்படி.

(வஞ்சனே) உன்னுடையகுணங்களிலே யென்னையகப்படுத்தினவனேயென்னும்; பின்னைத்தன் திருவாயாலொன்றுஞ் சொல்லமாட்டா

மையாலே தன்கைகளாலே தொழுதிருக்கும்; அப்போதே யவனேக்காணுமையாலே தன்னெஞ்சம்வேவ நெடிதுயிர்க்கும்; உம்மை "தன்னுடையவாபத்துக்குத்துணே" என்று விஸ்வஸித்திருந்த விவளும் உமக்குப்ரதிகூலனன கம்ஸன்பட்டது படுவதேயென்கிருள்;........................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஆஸந்நஜநங்களுக்கநுபவவிரோதிநிவர்த்தகரான வும்மைவிஸ்வஸித்திவள்பட்டபாடுகளென்னென்கிருள்.

வஞ்சனே - உட்புகுந்தாரைப்போலே பவ்யதையைக்காட்டி வஞ்சித்தவனே. என்னும்-என்னும். கைதொழும் - "அவ்வஞ்சநத்துக்குத்தொழவேண்டாவோ" என்று ப்ரணயரோஷத்தாலே கையெடுத்துத்தொழாநிற்கும். பூர்வஸம்ஸ்லேஷப்ரகாரத்தைநினைத்து தனநெஞ்சம்-தன்னெஞ்சானது. வேவ-தக்தமாம்படி. நெடிதுயிர்க்கும் - நெடுமூச்செறியும். விறல் - பெருமிடுக்கனை. கஞ்சனே - கம்ஸனே. வஞ்சனைசெய்தீர் - அவன்வஞ்சனையவனேடேபோம்படிபண்ணினவரோ. உம்மை-மதுரையில்பெண்களுக்குதவினவும்மை. தஞ்சமென்று - தனக்குத்தஞ்சமென்று. இவள் - இவள். பட்டன-பட்டவெள்ளம். ஏ-என்.

இப்படிகரணத்ரயமும் ஶிதிலமாம்படி பண்ணவேணுமோவென்று கருத்து.*

ஈடு - எட்டாம்பாட்டு.

உம்மையநுபவித்து ஸுகிக்கவைத்திரல்லீர், கம்ஸனேப்போலே முடித்துவிட்டீரல்லீர், உம்மை "ரக்ஷகர்" என்றிருந்த விவள் படும்பாடே யிதுவென்கிருள்.

(வஞ்சனேயென்னும்) தாயார், "வஞ்சித்தான்" என்னப்பொறுத்திலள், "நானல்லேன்" என்றாலும் தவிரவொண்ணுதபடி. வஞ்சித்துன்றிருவடிகளிலே சேர்த்துக்கொண்ட உபகாரகனேயென்னுநின்ருள்; * தானெட்டிவந்தென் தனிநெஞ்சைவஞ்சித்து ஊனெட்டிநின்றென்னுயிரிற்கலந்தியலுமவனன்றே. இப்படி யென்னேயுமறியாதே வஞ்சித்து உன்றிருவடிகளிலேசேர்த்த உபகாரகனேயென்னுநின்ருள். (கைதொழும்) வஞ்சித்த வுபகாரத்துக்குத் தோற்றுத்தொழும்.

தாயார்சொன்னகுணஹாநிக்கொரு பரிஹாரம்பண்ணினவாறே ஆற்றுமைபோகாதே; தனநெஞ்சம்வேவ நெடுமூச்செறியாநிற்கும்; "தந்தோமலிநஸம்வீதாம் ராக்ஷஸீபிஸ்ஸமாவ்ருதாம் । உபவாஸக்ருஶாம்தீநாம் நிஶ்வஸந்தீம்புந:புந:." (ததோமலிநஸம்வீதாம் ராக்ஷஸீபிஸ்ஸமாவ்ருதாம் । உபவாஸக்ருஶாம்தீநாம் நிஶ்வஸந்தீம்புந:புந:.) "உள்ளம்மலங்க" என்று - வெட்டிவிழுந்தபடிசொல்லிற்று; "உள்ளுளாவியுலர்ந்துலர்ந்து" என்கிறவிடத்திலே - உலர்ந்தபடிசொல்லிற்று; இங்கே, தனநெஞ்சம் வேவவென்கையாலே-நெருப்புக்கொளுந்திறுற்போலேசொல்லுகிறது.

(விறற்கஞ்சனை வஞ்சனைசெய்தீர்) மிடுக்கனுனகம்ஸனை யழியச்செய்தீர். உம்மைத்தோற்பிக்க நினைத்தாரை நீர்தோற்பிக்குமவராயிருந்தீர். ஆஸ்ரிதாநாஸ்ரிதவிபாகமற உமக்கிரண்டிடத்திலும்கார்யமொன்றேயோ (உம்மைத்தஞ்சமென்று) தஞ்சமல்லாதாரை "தஞ்சம்" என்றிருந்தால் சொல்லுமாபோலே சொல்லுவதே. " தஞ்சமாகிய தந்தைதாயொடு தானுமாய் " என்னும் ஸர்வரக்ஷகனை, காதுகரைச்சொல்லுமாபோலே சொல்லுகிருளிறே மகள்தசையைப்பார்த்து. (இவள்பட்டனவே) ஒரு மஹாபாரதத்துக்குப்போரும்போலே. ஸம்ஸாரிகளைப்போலே யுண்டுடுத்துத்திரியவைத்திரல்லீர், உம்மை நித்யஸூரிகளைப்போலே அநுபவிக்கக்கொடுத்திரல்லீர், எங்களைப்போலே " தத்தஸ்யஸத்ருஸம்பவேத் " (தத்தஸ்யஸத்ருஸம்பவேத்) என்னுமளவிலிருக்கப்பெற்றிலள், கம்ஸனைப்போலேமுடித்திரல்லீர். என்வழிவாராதே உம்மைத்தஞ்சமாகப்பற்றின விவளை யெத்தனைபடுத்தவேணும் ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (வஞ்சனேயித்யாதி) "தனநெஞ்சம்வேவ" இத்யாரப்ய, மேலெல்லாம் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (உம்மையித்யாதி)

அதெப்படியென்ன (நானல்லேனித்யாதி) வஞ்சநத்தை யுபகாரமாகச்சொல்லுகையாலே யென்றபடி. அப்படி வஞ்சித்துச்சேர்த்துக்கொண்டாளுேவென்ன (தாஞெட்டியித்யாதி) "நானல்லேன்" இத்யாதிவாக்யவிவரணம் (இப்படியென்னையுமித்யாதி)

புநஸ்சநெடுமூச்செறிவானென்னென்ன (தாயார்சொன்னவித்யாதி) உயிர்க்கை-மூச்சுவிடுகை. பலகாலும் நெடுமூச்செறிகிறதுக்கு ஸம்வாதம் (தநோமலிநேத்யாதி) ஸுந்தரகாண்டேபஞ்சதஸே. நெஞ்சின் நோவைப்பலகாலுஞ்சொன்னத்தை-காஷ்ட்டஸமாதியாகரூபிக்கிருர் (உள்ளம்மலங்கவென்றித்யாதி) இத்தால்-அச்சேத்யத்வாதி ப்ரதிகோடியைச்சொன்னபடி. (கொளுந்திளுற்போலேசொல்லுகிறது) கொளுந்திளுற்போலிருக்கிறமையைச்சொல்லுகிறது.

ஶப்தார்த்தம் (மிடுக்கனுனவித்யாதி) ஹார்த்தபாவம் (உம்மைத்தோற்பிக்கவித்யாதி) " உம்மைத்தஞ்சம் " என்றபதத்தையுங்கூட்டிக்கொண்டுபாவம் (ஆஸ்ரிதாநாஸ்ரிதேத்யாதி) கார்யம்-வஞ்சனை. ஆஸ்ரிதரான யஶோதாதிகளுக்குத்தோற்கையும், அநாஸ்ரிதரான கம்ஸாதிகளை ஜயிக்கையுமன்றோ வுமக்குஸ்வபாவம்; இப்போதிரண்டிடத்திலும் தோற்பிக்கையேயாய் விட்டதேயென்றபடி.

வ்யாக்யாதாவினிடுபாடு (தஞ்சமல்லாதாரையித்யாதி) அப்படிசொல்லலாமோவென்ன (தஞ்சமாகியவித்யாதி) "தஞ்சமல்லாதாரை" இத்யாதிவாக்யம்- "உம்மை" என்றதின்தாத்பர்யம். பஹுவசநார்த்தம் (ஒருமஹாபாரதமித்யாதி) விவரணம் (ஸம்ஸாரிகளையித்யாதி) வஞ்சநத்தை யுபகாரமாகச் சொல்லுகையாலே - ஸம்ஸாரிகளில்வ்யாவ்ருத்தி ; " தனநெஞ்சம்வேவ " என்கையாலே நித்யஸூரிகளிலும், திருத்தாயாரான தன்னிலும்வ்யாவ்ருத்தி, " கைதொழும் " என்ற

த்தைக்கடாக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (எங்களைப்போலேயித்யாதி) "கஞ்சனை" இத்யாதியைக்கடாக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (கம்ஸனையித்யாதி) "உம்மைத்தஞ்சம்" என்றதக்குத்தாத்பர்யாந்தரம் (என்வழிவாராதேயித்யாதி) அதாவது - இத்தனைகாலுமென்னை "தஞ்சம்" என்றிருந்தாள், இப்போதென் சொற்கேளாமல் என்னைவிட்டும்மைத் தஞ்சமாகப்பற்றின விவள்படும்பாடேயிது, இவளையித்தனைபாடுபடுத்தவேணுமோவென்றபடி. என்வழிவாராதே என்சொல்வழிவாராதே. அதாவது - "இலங்கைசெற்றீருக்கே" என்றும், "எனதவளவண்ணர் தகவுகளே" என்றும், "எனகள்விதான்பட்ட வஞ்சனையே" என்றும், நான்சொன்னவார்த்தைகளை யநாதரித்தென்றபடி. யத்வா, என்வழி - "தத்தஸ்யஸத்ருஸம்பவேத்" (தத்தஸ்யஸத்ருஸம்பவேத்) என்கிறவிலையாதல். ஸுந்தரகாண்டே ஏகோநசத்வாரிம்ஸே, "ஸபலாம் ஸகலாம் லங்காம் ... " (ஸைாஸ்த்துலங்குலாங்க்ருத்வா லங்காம்பரபலார்தநः । மாந்நயேத்யதிகாகுத்ஸ்த்த ஸ்த்தத்தஸ்யஸத்ருஸம்பவேத்.)

க்ரமேணாந்வயः...*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

பட்டபோதெழுபோதறியாள்விரை
மட்டலர்தண்டுழாயென்னுஞ்சுடர்
வட்டவாய்நுதிநேமியீர்நும
திட்டமென்கொலிவ்வேழைக்கே.

ஆறுயிரப்படி.

(பட்டபோது) ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாகத் திருவாழியை யேந்திக்கொண்டிருக்கிறநீர், உம்மோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கையிலுள்ள வபிநிவேசத்தாலே மற்றொன்று மநுஸந்திக்க க்ஷமையன்றிக்கே யிருக்கிற விவள்திறத்திற் செய்யநினைத் தருளிற்றென்னென்கிறாள்.......................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இவ்வளவில், ரக்ஷணோபகரண வத்தையையுடைய வும்முடைய நினைவேதாயிருக்கிற தென்கிறாள்.

உறங்காமையாலும், உணர்ந்துதெளிவுடையளா யிராமையாலும் பட்டபோது - அஸ்தமித்தபோதும். எழுபோது - உதித்தபோதும். அறியாள் - அறிகிறிலள். அறிகிறதுநெஞ்சத்திலேயாகையாலே. விரை - பரிமளமும். மட்டு - மதுவும். அலர் - பரம்பின. தண்டுழாய் - செவ்வித்திருத்துழாய். என்னும் - என்னாநிற்கும். சுடர் - ஜ்வாலைகளையுடைய. வட்டம் - வட்டமான. வாய் - வாயையும். நுதி - கூர்மையையுமுடைய. நேமியீர் - திருவாழியையுடையவரே. நுமது - ப்ரதிபந்தகத்

தைக்கழித்துக்கிட்ட பரிகரமுடையீரானவும்முடைய. இட்டம் - நினைவானது. இவ்வேழைக்கு - பற்றிற்றுவிடமாட்டாத விச்சபலைக்கு. என்கொல் - ஏதாயிருக்கிறது.

ஸத்தைக் குறுப்பாயிருக்கிறதோ, முடிவுக்குறுப்பா யிருக்கிறதோவென்று கருத்து...*

கூடு - ஒன்பதாம்பாட்டு.

"இவள்பட்டன" என்கைக்கு என்பட்டாளென்ன ; படுவதெல்லாம் பட்டாளாகில் இவளினி என்படுவா ளென்கிறுள்.

(பட்டபோதெழுபோதறியாள்) உதித்தது மஸ்தமித்தது மறிகிறிலள்.

இவளறிவது மேதேனுமுண்டோவென்னில் (விரையீத்யாதி) விரை - இதொருபரிமளமே, மட்டு - இதொருதேனே, அலர் - இதொருபூவே, தண்-இதொருகுளிர்த்தியே, என்றுதிருத்துழாய் விஷயமாக ஒருகோடியைச்சொல்லும். * உம்முடைய பேருந்தாருமொழிய வறியாளென்கிறுள்.

என்றவாறே, "நம்மையாசைப்பட்டு இப்படிபடப்பெற்ருேமே" என்றலப்யலாபத்தாலே கையிற்றிருவாழியை விதிர்த்தான் (சுடர்வட்டவாய்நுதிநேமியீர்) சுடரையும், வட்டமானவாயையும், கூர்மையையுமுடைய திருவாழியைக் கையிலேயுடையீர். இப்போது "சுடர்பட்டவாய்நுதி" என்கிறவிசேஷண மென்னென்னில் ; பெண்பிள்ளையைக்காட்டில் திருத்தாயார், கையுந்திருவாழியுமான வழகுக்கிடுபட்டு, விசேஷணங்க ளிட்டநுபவிக்கிறுள். ஆஸ்ரிதாநாஸ்ரிதவிபாகமற உமக்கழிக்கைக்குப் பரிகரமொன்றேயோ. "ஆழிப்படையந்தணனை மறவியையின்றிமனத்துவைப்பாரே" என்றிறே இவர் தம்முடையவார்த்தையும், கையுந்திருவாழியுமான வழகைக்கண்டால் நெஞ்சழியுமவர்களிறே. (நுமதிட்டமென்கொல்) ராவணஹிரண்யாதிகளைப்போலே முடிக்கநினைக்கிறீரோ, நித்யஸூரிகளைப்போலே கையுந்திருவாழியுமானவழகை யநுபவிப்பிக்கிறீரோ, தன்னையும்மறந் தும்மையும்மறந்து ஸம்ஸாரிகளைப்போலே யுண்டுடுத்துத் திரியவைக்கிறீரோ ; இவள் பேற்றில் நீர்நினைத்திருக்கிறதென். (இவ்வேழைக்கே) அத்யந்தசபலையான இவள்விஷயத்தில் நீர்நினைத்திருக்கிறதென்.... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (பட்டபோதித்யாதி) பூர்வார்த்தத்தைக் கடாக்ஷித்த வதாரிகை (இவள்பட்டனவித்யாதி) (இனியென்படுவோளிதி) இதுக்குமுன்பநுபவியாததா யினிமேலே யநுபாவ்யமான துஃகமுண்டோவென்றபடி.

"பட்டபோது" என்றது - "முத்தப்பட்டது" என்னுமாபோலே, உதித்தபோதென்றபடி. "எழுபோது" என்றது - "எழுகளம்" என்னுமாபோலே, அஸ்தமித்தபோதென்றபடி. எழுகளம் - முடிகிறயுத்தபூமி.

விவரணம் (உம்முடையவித்யாதி)

விதிர்த்தான்-சலிப்பித்தான். தடஸ்த்தசங்கையை யநுவதித்து பரிஹரிக்கிறார் (இப்போதித்யாதி) இப்போது - தாயார் தன்வார்த்தையாய்ச் சொல்லுகிறபோது. "சுடர்வட்டவாய்நுதிநேமியீர் - பட்டபோது" இத்யாதி பூர்வார்த்தத்தோடேகூட்டி, மகளுடைய வ்யஸநத்துக்குத் திருவாழியாழ்வானோட்டைச்சேர்த்தியழகே ஹேதுவென்று தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதாநாஸ்ரிதேத்யாதி) அதாவது - அநாஸ்ரிதரான ஹிரண்யாதிகளை யழிக்கைக்கும், ஆஸ்ரிதையான இவளைச்சேர்த்தி யழகைக்காட்டியழிக்கைக்கும்பரிகரமொன்றேயோ வென்றபடி. இவரப்படிகையுந் திருவாழியுமானவழகிலே யீடுபட்டிருப்பரோவென்ன (ஆழிப்படையித்யாதி) அந்தணனை - பரிசுத்தனை. "சக்கரத்தண்ணலேயென்றுதாழ்ந்து," "ஆழியொடும்பொன்னார் சார்ங்கமுடையவடிகளை யின்னுமொன்றறியேன்" இத்யாதியைத்திருவுள்ளம்பற்றி, திருமங்கையாழ்வார் முதலானாரையுங்கூட்டி யருளிச்செய்கிறார் (கையுமித்யாதி)

"சுடர்வட்டவாய்நுதிநேமியீர்" என்றத்தையுங்கூட்டிபாவம் (ராவணேத்யாதிவாக்யத்வயேந) "நுதி" என்ற - தைக்ஷ்ண்யத்தைப்பற்ற (ராவணஹிரண்யாதிகளைப்போலேயென்றது) "சுடர்" என்றத்தாற்சொன்ன - ஸௌந்தர்யத்தைப்பற்ற (நித்யஸூரிகளைப்போலேயித்யாதி) இந்தவர்த்தத்வயத்தையே யுத்தரத்ரவிவரிக்கிறார் (கூர்மைக்கிலக்காக வித்யாதிவாக்யத்வயேந) "பட்டபோதெழுபோதறியாள்" என்றத்தைப்பற்ற, தன்னையுமறந்தித்யாதி, அதாவது "பட்டபோதெழுபோதறியாள்" என்கிறவிடத்திலே - "நந்த்யுதித ஆதித்யே நந்த்யஸ்தமிதே ரவௌ। ஆத்மநோ நாவபுத்யந்தே மநுஷ்யா ஜீவிதக்ஷயம்" (நந்தந்த்யுதிதஆதித்யே நந்தந்த்யஸ்தமிதேரவௌ। ஆத்மநோநாவபுத்யந்தே மநுஷ்யாஜீவிதக்ஷயம்) இத்யாதிப்படியே யெல்லாரும் ஸுகமாகவிருக்க இவளுதித்தது மஸ்தமித்தது மறியாதேயிருக்கிறாளென்றிறே தாத்பர்யம் ; அந்தபாவத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி, இப்படியிருக்கிறவிவளை யவர்களைப்போலே யுண்டுடுத்துத் திரியவைக்கிறீரோவென்றபடி. "இவ்வேழைக்கு - நுமதிட்டமென்கொல்" என்கிற பதஸங்கதியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, "விரைமட்டலர்" இத்யாதியையுங் கடாக்ஷித்து, சாபலஸ்யவிஷயந்தர்ஸயந் பாவமாஹ (பற்றிற்றுவிடாதவித்யாதி) ஏழை-சபலை. "சுடர்" இத்யாதியையும், "விரை" இத்யாதியையுமுட்கொண்டு சாபலத்தை விவரிக்கிறார் (கையுமித்யாதி.) ....*

பத்தாம்பாட்டு.

ஏழைபேதையிராப்பகற்றன
கேழிலொண்கண்ணநீர்கொண்டாள்கிளர்
வாழ்வைவேவவிலங்கைசெற்றீரிவள்
மாழைநோக்கொன்றும்வாட்டேன்மினே.

ஆ ரு யி ர ப் ப டி.

(ஏழைபேதை) உம்மையாசைப்படும் ஸ்வபாவையாய், உம்முடைய துர்லபத்வத்தை யறியமாட்டாத பால்யதசாபந்நையா யிருந்தவிவள், உம்மையாசைப்பட்டுப் பெருதவ்யஸநத்தாலே அத்யந்தமவஸந்நையானாள் ; இவள்முடிவதற்குமுன்னே ப்ரதிபந்தகங்களையும் நீரேபோக்கிக்கொண்டு ஈண்டெனவந்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென் றெம்பெருமானை யபேக்ஷிக்கிறாள்..*

பன் னீ ரா யி ர ப் ப டி.

அநந்தரம், விரோதிமிக்கால் வெந்துவிழப்பண்ணும் வீரப்பாட்டையுடைய நீர் ; இவள்நோக்கொன்று மொழியச்சென்றற்றது, இத்தைமுடியாதொழிய வேணுமென்கிறாள்.

ஏழை - கிட்டாதொழியிலும் விடாதசபலையுமாய். பேதை - என்சொற்கேளாதபேதையுமானவிவள். இராப்பகல் - இரவோடுபகலோடுவாசியற. தன - தன். கேழ் - ஒப்பு. இல் - இல்லாத. ஒண் - அழகிய. கண் - கண்கள். நீர் - நீர். கொண்டாள் - கொள்ளும்படியானாள். கிளர் - மிக்கவுயர்த்தியையுடைத்தாய், பரபீடாபலமான. வாழ்வு - ராவணைஶ்வர்யம். வேவ - அக்நிஸாத்தாம்படி. இலங்கை - லங்கையை. செற்றீர் - அழியச்செற்றவனே. அவளுக்குதவினாற்போலே இவள் - இவளுடைய. மாழை - முக்தமான - மானின்நோக்குப்போலேயிருக்கிற. நோக்கொன்றும் - நோக்கையொன்றையுமாகிலும். வாட்டேன்மின் - க்ஷயிப்பியாதொழியவேணும்.

இவள்நோக்குக்கிடீர் எல்லார்க்குமுஜ்ஜீவந ஹேதுவென்றுகருத்து.......*

ஈ டு - ப த் தா ம் பா ட் டு.

இவள், நோக்கொன்றுமொழிய அல்லாததெல்லாமொழிந்தாள்; இந்நோக்கொன்றையும் நோக்கிக்கொள்ளீரென்கிறாள்.

(ஏழை) " கிடையாது " என்றுப்ரமாண ப்ரஸித்தமானத்திலே, கிடைக்குமதில்பண்ணும் சாபலத்தைப்பண்ணுகை. (பேதை) " கிடையாது " என்றறிந்துமீளும் பருவமல்ல, நான்ஹிதஞ்சொன்னாலுங் கேளாதபருவம். (இராப்பகல்தனகேழிலொண் கண்ணநீர்கொண்டாள்) ஆநந்தாஶ்ருவுக்குத் தகுதியாய் ; (கேழில்) கேழ்என்று - ஒப்பாய், இல்என்று - இல்லாமையாய், ஒப்பின்றிக்கே யிருப்பதாய் ; ஒண்கண் - கண்ணநீரில்லாவிடிலும், கண்டார்க்கு ஆலத்திவழிக்கவேண்டும்படியானகண், ஸர்வகாலமுமஶ்ருபூர்ணமாயிற்று. தாமரையிலே முத்துப்பட்டாற்போலே யிக்கண்ணும் கண்ணநீருமாயிருக்கிறவிருப்பை, காட்டிலெறித்தநிலாவாக்குவதே. இவ்விருப்புக்கு க்ருஷிபண்ணி, பலவேளையிலேயிழப்பதே; பொன்னும் முத்தும் விளையும்படியிறே க்ருஷிபண்ணிற்று. இப்போதிவளிழவுக்கன்றியே, அவனிழவுக்காயிற்றிவள்கரைகிறது.

(கிளரித்யாதி) நடுவேகண்ணீர்விழவிடுமித்தனையோவிரோதிகன த்திருக்கவென்ன; ராவணனிலும் வலிதோ இவளுடையவிரோதிவர்க்கம். "உதீர்ணஸ்யராவணஸ்ய" (உதீர்ணஸ்யராவணஸ்ய) என்கிறபடியே-தாயும் தமப்பனும் சேரவிருக்கப்பெறாத வைஶ்வர்யமிறே. கிளர்ந்தவைஶ்வர்யமானது வேம்படிலங்கையை நிரஸித்தீர். ஒன்றையழிக்கநினைத்தால், முதல்கிடவாமேயழிக்குமவராயிராநின்றீர்.

(இவள்மாழைநோக்கொன்றும்வாட்டேன்மினே) இவளுடைய முக்தமானநோக்கொன்றும் கிடக்கும்படி கார்யம்பார்க்கவேணும். மாழையென்று - இளமை. (நோக்கொன்றும்வாட்டேன்மினே) இவள்தானே முடிந்துபோகிறாள், நாங்கள் தானேயிழக்கிறோம், ஜீவிக்கவிருக்கிற நீர் வேணுமாகில், உம்முடையஜீவநத்தைநோக்கிக்கொள்ளப்பாரும்.*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (ஏழையித்யாதி) "மாழைநோக்கொன்றும் வாட்டேன்மின்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இவளித்யாதி)

கிடையாதென்று ப்ரமாணப்ரஸித்தமானத்திலேயென்றது - "ஸௌம்யம் மநோரதம் ஸ்வர்க்யம் ஸ்வர்க்கிவந்த்யஞ்ச யத்பதம் । ப்ராப்நோத்யாராதிதே விஷ்ணௌ முக்திமப்யதிதுர்லபாம்" (ஸௌமம்மனோரதம்ஸ்வர்க்யம்ஸ்வர்க்கிவந்த்யஞ்சயத்பதம்।ப்ராப்னோத்யாராதிதேவிஷ்ணௌமுக்திமப்யதிதுர்லபாம்) "நசக்ஷுஷா பஶ்யதி கஶ்சநைநம்" (நசக்ஷுஷாபஶ்யதிகஶ்சனைநம்) "நக்ராஹ்யஃ கேநசித்க்வசித்" (நக்ராஹ்யஃகேநசித்க்வசித்) "கட்கிலி" இத்யாதியைப்பற்ற. (நான்ஹிதஞ்சொன்னனுமிதி) "தகவுகளே" "வஞ்சனையே" இத்யாதிஸ்த்தலங்களிலேசொன்னேனென்றபடி.

(ஆலத்திவழிக்கை)ஆலத்தியாலே த்ருஷ்டிதோஷத்தை வழிக்கை. போக்குகையென்றபடி. "தனகேழிலொண்கண்ணிலே - இராப்பகல்நீர்கொண்டாள்" என்றந்வயித்தர்த்தம் (ஸர்வகாலமுமித்யாதி) கண்ணைவர்ணிக்கிறவளுடையஹார்த்தபாவம். (தாமரையிலேயித்யாதி) அதாவது-ஸம்ஶ்லேஷோந்மஸ்தகரஸம்ஸாத்மிக்கைக்காகவும், மேன்மேலனத்ருஷ்ணைபிறப்பிக்கைக்காகவுமன்றோ நீர்விஶ்லேஷித்தது; அவையப்படியே பலித்தபின்பும், கண்ணநீரையும் மாற்றிக்கலக்கப்பெறாதேயிழப்பதேயென்றபடி. தாமரையிலே - தாமரைப்பூவிலே. அதிலநிச்சுவாயிழக்கிநீரல்லீர், "இதுவேணும்" என்று ஸ்ருஷ்ட்யவதாராதிகளாலே பாடுபட்டிழந்துவிட்டீரோயென்கிறாள் (இவ்விருப்புக்கித்யாதி) "ஒண்முத்தும் பைம்பொன்னுமேந்தி" என்றத்தையுட்கொண்டு ரஸோக்தி (பொன்னும்முத்துமித்யாதி) பொன்-வைவர்ண்யம். முத்து-அஶ்ருபிந்துக்கள். (இப்போதிவளிழவுக்கன்றியேயிதி) இல்லையாகில், "தனகேழிலொண்" என்கிற விசேஷணத்துக்குப்ரயோஜநமில்லையிறே.

கீழுக்குசேஷமாக்கியவதாரிகை (நடுவேயித்யாதி) "ராவணனிலும்வலிதோ" என்கைக்கு அவனப்படியதிகனோவென்ன; கிளர்த்தியின் சரமாவதிமாஹ (உதீர்ணஸ்யேத்யாதி) அயோத்யாகாண்டேப்ரதமே, "ஸஹிதேவைருதீர்ண

ஸஹிதேவைருதீர்ணஸ்யராவணஸ்யவதார்த்திபி:। அர்த்திதோமாநுஷேலோகேஜஜ்ஞேவிஷ்ணு ஸ்ஸநாதந:" (ஸஹிதேவைருதீர்ணஸ்யராவணஸ்யவதார்த்திபி: । அர்த்திதோமாநுஷேலோகேஜஜ்ஞேவிஷ்ணுஸ்ஸநாதந:) "வாழ்வை" இத்யத்ர - ஐகாரம்-அவ்யயம். "கிளர்வாழ்வைவேவவிலங்கைசெற்றீர்-இவள் மாழைநோக்கொன்றும்வாட்டேன்மினே" என்றுமேலுக்கு சேஷமாக்கி பாவார்த்தம் (ஒன்றையழிக்கவித்யாதி) அதாவது-லங்கையை நிஶ்ஶேஷமாக அழித்தாற்போலே யிவளையுமழியாதே கொள்ளுமென்றபடி.

"வாட்டேன்மின்" என்று-பலமவனதாகச்சொன்னதுக்குபாவம் (இவள்தானேயித்யாதி) உம்முடைய ஜீவநத்தையென்றது - "மணநோக்கமுண்டானே" என்றத்தைப்பற்ற.

க்ரமேணாந்வய: ....*

பதினொன்றாம்பாட்டு.

வாட்டமில்புகழ்வாமனனையிசை
கூட்டிவண்சடகோபன்சொல்லமை
பாட்டோராயிரத்திப்பத்தாலடி
சூட்டலாகுமந்தாமமே.

ஆறாயிரப்படி.

(வாட்டமில்) ஆழ்வாரிப்படி யவஸந்நரானவிடத்தில், அவருடைய வ்யவஸாதமெல்லாம்போம்படிவந்துதோன்றி யருளுகையாலே வாட்டமில்லாத ப்ரணயித்வ வாத்ஸல்ய காருண்ய ஸௌசீல்யாதி கல்யாணகுணங்களை யுடையனாயிருந்த எம்பெருமானைச்சொன்னவித்திருவாய்மொழி, அவன்றிருவடிகளிலே யழகியதொரு திருமாலையாகச் சூட்டலாமென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்கு பலமாக பகவதாராதநரூபகைங்கர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

நோக்குவர்டாதபடி தன்குறைவுதோன்ற அர்த்தியாய்வந்து முகங்காட்டினபடியாலே வாட்டம் - வாட்டம். இல்-இல்லாத. புகழ்-குணப்ரதையையுடைய. வாமநனை-வாமநனைக்குறித்து. வண்-உதாரரான. சடகோபன் - ஆழ்வார். இசை-இசையோடே. கூட்டி-கூட்டி. சொல் - சொன்ன. அமை - லக்ஷணபூர்த்தியாலே ய்மைதியையுடைய. ஓர்-அத்விதீயமான. பாட்டு-பாட்டுக்கள். ஆயிரத்து - ஆயிரத்திலும். இப்பத்தால்-இப்பத்தால். அடி-அந்தவாமநனடியிலே. அம் - அழகிய. தாமம்-மாலையை. சூட்டலாகும்-சூட்டலாம்.

இது வஞ்சிவிருத்தம் ....*

ஈடு _ பதினொன்றாம்பாட்டு.

நிகமத்தில்-இத்திருவாய்மொழியை யப்யஸிக்கவல்லார், இவர் ப்ரார்த்தித்தபடியே நித்யஸூரிகள் திரளிலேபோய்ப்புக்கு ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே * சூட்டுநன்மாலைப்படியே திருமாலைசாத்தி யடிமைசெய்யப்பெறுவர்களென்கிறார்.

(வாட்டமில்புகழ்வாமனனை)' இவ்வளவிலேவந்து முகங்காட்டிற்றிலனாகில், அவன்புகழுக்கு வாட்டம்வந்ததிறே. (வாமனனை) தன்னுடைமைபெறுகைக்கிரப்பாளனுமவனிறே. (இசைகூட்டி) பரிமளத்தோடே பூவலருமாபோலே, இசையோடேபுணர்ப்புண்டதாயிற்று. (வண்சடகோபன்சொல்) "உதாரதீர்முநி:" (உதாரதீர்முநி:) என்னுமாபோலே, மாநஸாநுபவமன்றிக்கே வாசிகமாக்கி நாட்டைவாழ்வித்த ஔதார்யம். (அமைபாட்டோராயிரத்து) அமைவு-சமைவாய், சப்தார்த்தங்கள் நிறைந்திருக்கை. (இப்பத்தாலித்யாதி) இப்பத்தையுமப்யஸிக்கவல்லவர்களுக்குச் செவ்விமாலையைக்கொண்டு அவன்திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யம்பண்ணப்பெறலாம். "கைங்கர்யம்பண்ணவேணும்" என்றாசைப்பட்டு, அதுபெறுமையாலே போலே காணுமிவ்வாற்றாமையெல்லாம் பிறந்தது; பித்ருதநம் புத்ரனுக்கு ப்ராப்தமாமாபோலே, இவ்வாற்றாமையால்வந்த க்லேஶம் இதுகற்றவர்களுக் கநுபவிக்கவேண்டாதே, "அடியார்கள் குழாங்களை-உடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்று ஆசைப்பட்டபடியே அத்திரளிலேபோய்ப்புக்கு அநுபவிக்கப்பெறுவரென்கிறார்.

முதற்பாட்டில்-ஆஶ்ரிதராபத்தேசெப்பேடாக வுதவும் ஸ்வபாவனவன், இவளுடைய ஆபத்துக்குவந்துதவுகிறிலனென்றாள்; இரண்டாம்பாட்டில் - "விரோதியுண்டே" என்றுநினைவாக, பாணனுடையபாஹுவநத்திலும் வலிதோ இவள் விரோதியென்றாள்; மூன்றாம்பாட்டில்-இப்படிசெய்யநினைத்த நீர் முன்பச்செயலை என்றியசெய்தீரென்றாள்; நாலாம்பாட்டில்-அதுபொறுக்கமாட்டாமல் அதுதன்னையே யுபகாரமாகச் சொல்லாநின்றாளென்றாள்; ஐந்தாம்பாட்டில் - அவ்வளவிலும்வாராமையாலே, நிர்த்தயனென்றாள் திருத்தாயார்; ஆறாம்பாட்டில்-அதுபொறுக்கமாட்டாமல், கெடுவாய் ஆகரத்தில் தகவுமறுக்குமோ, அதுநங்குறைகாணென்கிறாளென்றாள்; ஏழாம்பாட்டில் - அவன்குணஹாநிதன்னையே குணமாகக்கொள்ளும்படி யிவளைவஞ்சித்தானென்றாள்; எட்டாம்பாட்டில்-உம்மை யபாஶ்ரயமாகப்பற்றினவிவள் படும்பாடேயிதுவென்றாள்; ஒன்பதாம்பாட்டில்-இவள்பேற்றில் நீர்செய்தருள நினைத்திருக்கிறதென்னென்றாள்; பத்தாம்பாட்டில் - சேஷித்தது நோக்கொன்றுமேயாயிற்று, இதொன்றையும் நோக்கிக்கொள்ளீரென்றாள்; நிகமத்தில் - இத்திருவாய்மொழியை யப்யஸித்தார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.........*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (வாட்டமித்யாதி) "அடிசூட்டலாகுமந்தாமமே" என்றத்தைக்க டாக்ஷித்தவதாரிகை (இத்திருவாய்மொழியையித்யாதி) திருவிருத்தம் (சூட்டுநன் மாலைகள்) சூட்டுகைக்குத்தகுதியான நல்லமாலைகள்.

நித்யநிர்த்தோஷகுணங்களுக்கு, வாட்டத்துக்கு ப்ரஸக்தியுண்டோவென்ன (இவ்வளவிலேயித்யாதி) "வாமநன்" என்கிறபதத்துக்கு - "இவளாற்றாமை தனக்குண்டு" என்னுமிடந்தோன்ற வர்த்தியாநின்றானென்றர்த்தமாக விவக்ஷித்து, இப்பத மிவ்வர்த்தத்தைக்காட்டுமோ வித்யாஶங்காயாமாஹ (தன்னுடைமை யித்யாதி)

இசை-காநம். புணர்ப்புண்டதாயிற்று - ஸந்தர்ப்பிதமாயிற்று. இவர்க்குவண்மையேதென்ன (உதாரதீரித்யாதி) பாலகாண்டே த்விதீயே, "உதாரவ்ருத்தார்த்தபதைர்மநோரமைஸ்ததாஸ்யராமஸ்யசகாரகீர்த்திமாந் । ஸமாக்ஷரைஶ்ஶ்லோகஶதைர்யஶஸ்விநோ யஶஸ்கரம்காவ்யமுதாரதீர்முநி:." (உதாரவ்ருத்தார்த்தபதைர்மநோரமைஸ்ததாஸ்யராமஸ்யசகாரகீர்த்திமாந் । ஸமாக்ஷரைஶ்ஶ்லோகஶதைர்யஶஸ்விநோ யஶஸ்கரம்காவ்யமுதாரதீர்முநி:.)

"அமைபாட்டு" என்றவிடத்திலே - "ஸூக்திம்ஸமக்ரயத" (ஸூக்திம்ஸமக்ரயது) இத்யாத்யநுஸந்தேயம்.

"அந்தாமம்" என்றதுக்கர்த்தம் (செவ்விமாலையென்றது) இங்கே யிதுகற்றவர்களுக்குக்கைங்கர்யத்தைப்பலமாகச்சொல்லுகையாலே-கீழே, "அடியார்கள் குழாங்களை - உடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்றவிடத்திலும்-கைங்கர்யபர்யந்தம் விவக்ஷிதமென்கிறார் (கைங்கர்யம்பண்ணவித்யாதி) இவர்களுக்குமிவரைப் போலே யாற்றாமைபிறக்கவேண்டாவோவென்ன (பித்ருதநமித்யாதி) இவருடைய பாசுரங்கற்றவழியாலே யிவரைக்குறித்து ஶிஷ்யபுத்ரத்வமுண்டிறே கற்றவர்களுக்குமென்றபடி. (அநுபவிக்கப்பெறுவரொன்கிறாரிதி) இதுகற்றவர்களுக்கிவருடைய ப்ரார்த்தனையே ப்ரார்த்தனை, தனித்து ப்ரார்த்தனைவேண்டாவென்றபடி.

என்றிய-எதுக்காக. மறுக்குமோ—வற்றுமோ. அபாஶ்ரயம்-ஆஶ்ரயம்.

"ஈயாடுவதோகருடற்கெதிரேயிரவிக்கெதிர்மின்மினியாடுவதோ, நாயோடுவதோவுறுமிப்புலிமுன் நரிகேசரிமுன் னடையாடுவதோ, பேயாடுவதோ வழகூர்வசிமுன் பெருமானடிசேர்வகுளாபரணன், ஓராயிரமாமறையின்றமிழி லொருசொற்பொருமோவுலகிற்கவியே." என்கிறசங்கத்தார்கவியும், "அமைபாட்டோர்" என்றவிடத்திலே யநுஸந்தேயம். வாமநனை - வாமநனைக்குறித்து. இசைகூட்டி-இசையோடுகூட்டி. சொல்-சொன்ன.

க்ரமேணாந்வய:...*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(ஆடியாடி.)

𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌂𑌕𑍍𑌷𑌪𑌿𑌤𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌬𑌾𑌣𑌾𑌵𑌲𑍇𑌪𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌲𑌙𑍍𑌕𑌂
𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌲𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌿𑌕𑍇𑌤𑍁𑌂𑌶𑍍𑌰𑌮𑌹𑌰𑌤𑍁𑌲𑌸𑍀𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑌂𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂।
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑌂𑌸𑍍𑌵𑌰𑌿𑌪𑍁𑌹𑌤𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌂𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌹𑍇𑌤𑌿𑌂𑌸𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇
𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌰𑌂𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌨𑌿𑌰𑌸𑌨𑌂𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂𑌜𑌗𑌾𑌦॥ (கரு)

(ப்ரஹ்லாதார்த்தேந்ருஸிம்ஹம்) நாடிநாடிநரசிங்காவென்று - பக்தரான ப்ரஹ்லாதர்நிமித்தமாக ந்ருஸிம்ஹனுயாவிர்ப்பவித்தும்; (க்ஷபிதவிபுலபாணாவலேபம்) விறல்வாணனாயிரந்தோள்துணித்தீர்-அநிருத்தருக்கு விரோதியான பாணாஸுரனுடைய கரங்களைக்கழித்தும் ; (க்ஷிப்தலங்கம்) அரக்கனிலங்கை செற்றீருக்கே- எதிரியான ராவணனுடைய விலங்கையையழித்தும் ; (க்ஷ்வேளப்ரத்யர்த்திகேதும்) வலங்கொள் புள்ளுயர்த்தாயென்னும் - |விஷவிரோதியான வைநதேயனை த்வஜமாகப்படைத்தும் ; (ஶ்ரமஹரதுலஸீமாலிநம்) வண்டுதிவளுந்தண்ணந்துழாய் - மதுஸ்யந்தியாகையாலே ஶ்ரமஹரமாயிருக்கிற திருத்துழாய் மாலையைத்தரித்தும் ; (தைர்யஹேதும்) என தகவுயிர்க்கமுதே - விரஹவ்யஸநத்தாலே ஆத்மவஸ்துஅழியாதே யம்ருதமாயிருந்து தரிப்பித்தும் ; (த்ராணேதத்தாவதாநம்) வெள்ளநீர்க்கிடந்தாயென்னும் - ரக்ஷணத்திலே அவஹிதனுய்த் திருப்பாற்கடலிலேவந்து கண்வளர்ந்தும் ; ஸ்வரிபுஹதிக்ருதாஶ்வாஸநம்) விறற்கஞ்சனை வஞ்சனைசெய்தீர் - பிடிக்கனனகஞ்சனை யழியச்செய்து, தந்நிமித்தமான பயத்தைத்தீர்த்தாஶ்வாஸநம்பண்ணியும் ; (தீப்தஹேதிம்) சுடர்வட்டவாய் நுதிநேமியீர்-தேஜிஷ்ட்டமான திருவாழியைத்திருக்கையிலேதரித்தும் ; (ஸத்ப்ரேக்ஷாரக்ஷிதாரம்) மாழைநோக்கொன்றும் வாட்டேன்மினே - ஆஶ்ரிதருடைய ப்ரேக்ஷையைப் போக்காதேரக்ஷித்தும் ; இப்படி ப்ரஸித்தவைபவனான வெம்பெருமானை, ஆஶ்ரிதருடைய வ்யஸநத்தையெல்லாம் நிரஸித்தருளுமவனாக " ஆடியாடி " என்கிறதசகத்திலே யாழ்வாரநுஸந்தித்தாரென்கிறார்......................................*

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி.

ஆடிமகிழ்வானிலடியார்குழாங்களுடன்
கூடியின்பமெய்தாக்குறையதனால் - வாடிமிக
அன்புற்றார்தன்னிலைமையாய்ந்துரைக்கமோகித்துத்
துன்புற்றான்மாறனங்தோ. (கச)

(ஆடிமகிழ்வானில்) இதில் - ததீயரையுமவனையும் பிரிகையாலே மிகவும் தளர்ந்து, தாய்பேச்சாலே பேசுகிறபாசுரத்தை யநுவதித் தருளிச்செய்கிறார். எங்ஙனேயென்னில் ; எம்பெருமானைப் பிரிந்தவளவன்றிக்கே, அவனுக்கு ப்ராணபூதரான நித்யஸூரிகளையுங் கூடப்பிரிகையாலே, தம்தசையைத் தாமறியாதபடி மோஹிதராய்க் கிடக்கிறதம்படியை பார்ஶ்வஸ்த்தரானபரிவர் அவனுக்கு விண்ண

ப்பஞ்செய்கிறப்ரகாரத்தை, கலந்து பிரிந்து மோஹங்கதையான பிராட்டியுடைய விரஹபரவச வ்யாபாரோக்திகளை யநுகரித்து அவனுக்கறிவிக்கிற திருத்தாயார் பேச்சாலே யருளிச்செய்கிற * ஆடியாடி யிலர்த்தத்தை " ஆடிமகிழ் " இத்யாதியாலே யருளிச்செய்கிறார்.

(ஆடிமகிழ்வானிலடியார் குழாங்களுடன்கூடி யின்பமெய்தாக் குறையதனால்வாடிமிக) (ஆடிமகிழ்வானில்) பகவதநுபவத்திலே யவகாஹித்து ஹ்ருஷ்டராகிறவென்னுதல் ; அன்றிக்கே, பகவதநுபவ ப்ரகர்ஷத்தாலே " ந்ருத்யந்தி கேசித் " (ந்ருத்யந்திகேசித்) என்னும்படியாடி அத்தாலே ஹ்ருஷ்டராகிறவென்னுதல். இப்படியானவானிலடியாருண்டு-வைகுண்டவாஸிகளான நித்யஸூரிகள். அவர்கள் ஸங்கத்திலேஸங்கதராயாநந்தத்தையடையாதஅபூர்த்தியாலே "வாடிவாடி" என்றுமிகவாடி. (அன்புற்றார்தன்னிலைமையாய்ந்துரைக்க) " முயல்கின்றேனுன்றன்மொய்கழற்கன்பை" என்றதிரவதிக ஸ்நேஹயுக்தரான மதுரகவிப்ரப்ருதி ப்ரபுத்தஸுஹ்ருத்துக்கள், இவர்வ்யா மோஹத்தை யெம்பெருமானுக்கு நிரூபித்து, தந்முகேந "இதுதேவர்க்ருபாஸாத்யம்" என்றுவிஜ்ஞாபிக்கிறபடியை, தன்திறத்திலே பரிவுடையதிருத்தாயார் தன்ஸ்வபாவத்தை யாராய்ந்து பேசும்படியாக. (மோகித்துத்தன்புற்றான்மாறனந்தோ) தாம்தம்தசையைப் பேசமாட்டாமல் பிறர்பேசும்படிமோஹித்து துக்கத்தை ப்ராப்தரானாராழ்வார், ஐயோ. " மமாபி வ்யதிதம் மந: " (மமாபிவ்யதிதம்மந:) என்று, * அற்றபற்றர்க்கு மிரங்கவேண்டும்படியாயிறேயிவர்தசையிருப்பது. அன்புற்றார்தன்னிலைமை யாய்ந்துரைக்கையாவது " ஸாதிர்ய கூர்த்வஞ்ச " (ஸாதிர்யகூர்த்வஞ்ச) இத்யாதிப்படியே, " எங்கும் நாடிநாடி நரசிங்காவென்று வாடிவாடும் " என்றும், " உம்மைக்காணுமாசையுணின்றாள், உம்மைக்காண நீரிரக்கமிலீரோ " என்றும், " வண்டுதிவளுந்தண்ணந்துழாய்கொடீரென தவளவண்ணர் தகவுகளே " என்றும், " உம்மைத்தஞ்சமென்றிவள் பட்டனவே " என்றும், " நுமதிட்டமென்கொலிவ்வேழைக்கே " என்றும், " இவள்மாழைநோக்கொன்றும்வாட்டேன்மினே " என்றுமிப்புடைகளிலே யருளிச்செய்தவையென்கை. இப்படிதம்தசைதமக்கு வாசாமகோசரமாய், கண்டாரெல்லாமிரங்கவேண்டும்படி யாயிருக்குமாயிற்று...............................*

இரண்டாம்பத்தில்-நான்காந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக-திருவாய்மொழி-௧௪—பாட்டு-௧௫௪.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

இரண்டாம்பத்து.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

அந்தாமத்தன்பு-ப்ரவேஸங்கள்.

ஆருயிரப்படி.

(அந்தாமத்தன்பு) இப்படிதோற்றியருளின வெம்பெருமான் தம்மோடுகலந்த கலவியையும், அக்கலவியால் தமக்குப்பிறந்த ஸம்ருத்தியையுஞ் சொல்லுகிறுர் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அஞ்சாந்திருவாய்மொழியில், இப்படி யிவருடைய ஆர்த்தியைக்கண்டு த்வரிதனுய் ஸம்ஶ்லேஷித்த ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ப்ரீதியாலேவந்த ஸௌந்தர்யாதிசயத்தை யருளிச்செய்கிறதாக; ப்ரதமத்திலே ஸங்க்ரஹேண பூஷணுவயவாயுதசோபாவிஶிஷ்டமான வடிவழகையும், அத்தோடேகூடின விபூத்யுந்மேஷத்தையும் ஸம்ஶ்லேஷகாரிதமான ரக்ஷகத்வோந்மேஷத்தையும், ஸ்த்திரௌஜ்ஜ்வல்யத்தையும், உபமாநராஹித்யத்தையும், அபர்யந்தபூஷணுதி யோகத்தையும், தர்ஶநீயசேஷ்டிதத்வத்தையும், ஸம்ஶ்லேஷவைலக்ஷண்யத்தினுடைய வாசாமகோசரதையையும், சொல்லுகைக்கதிகாரிகளில்லையென்னுமிடத்தையும், சொல்லுகை யரிதென்னுமிடத்தையு மருளிச்செய்து, தம்முடைய ஸம்ஶ்லேஷப்ரீதிகாரித ஸௌந்தர்யபாரம்யத்தை யருளிச்செய்கிறுர் ....*

ஈடு.

" மஜகூஷகூ தெதீரெஹாஹகூஷகூ தெஜமெ " (கஜஆகர்ஷதேதீரேக்ராஹஆகர்ஷதேஜலே) என்னுமாபோலேயிறே கீழ் * ஆடியாடியில் ஆழ்வார்க்குப்பிறந்த வ்யஸநம்; அதெல்லாமாறும்படியாக, " கூதநீதவஉஷவதிவுரஹிதஹஸ்தம் " (அதந்த்ரிதசமூபதிப்ரஹிதஹஸ்தம்) என்கிறபடியே பெரிய வரையோடே ஆயுதாபரணங்களை அக்ரமமாகத் தரித்துக்கொண்டு மடுவின்கரையிலே அரைகுலையத் தலைகுலையவந்துள்ளேபோய்ப்புக்கு, ஆனையையொருகையாலும் முதலையையொருகையா

லுமாக வணைத்தெடுத்துக்கொண்டு கரையிலேயேறி, "க்ராஹம் சக்ரேண மாதவ:" (க்ராஹம்சக்ரேணமாதவ:) என்கிறபடியே - ப்ரஜையின்வாயிலே முலையைக்கொடுத்து க்ரந்தியைசிகித்ஸிப்பிக்குமாபோலே, பெரியபிராட்டியாரும் தானுமாக இரண்டுக்கும் நலிவுவாராமே திருவாழியாலேவிடுவித்து, சாத்தியருளின திருப்பரிவட்டத்தலையைச்சுருட்டித் திருப்பவளத்திலேவைத்து அதினுடைய புண்வாயை வேதுகொண்டு திருக்கையாலே குளிரஸ்பர்ஶித்துநின்றாற்போலே, இவரும் "வலங்கொள்புள்ளுயர்த்தாய்" என்றுகூப்பிட்ட ஆர்த்தநாதம்செவிப்பட்டு, "அழகிதாக நாம் ஜகந்நிர்வஹணம்பண்ணினோம், நாமாரானோம்" என்று பிற்பாட்டுக்கு லஜ்ஜாபயங்களினாலே விஹ்வலனாய், தன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுணங்கள், ஒப்பனை, திவ்யாயுதங்கள் சேர்ந்தசேர்த்தி, இவையெல்லாவற்றோடும்வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்து அத்தாலே த்ருஷ்டனாய் க்ருதக்ருத்யனாயிருக்கிற விருப்பை யநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநிதஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே தாம்பெற்றபேற்றைப்பேசி யநுபவிக்கிறார். ....

ஜீயர் அரும்பதம்.

அந்தாமத்தன்புப்ரவேஶே. வ்ருத்தாநுவாத பூர்வகம்கீர்த்திஷ்யமாணஸங்கதிமாஹ (கஜஇத்யாதி) அதாவது-விஶ்லேஷவ்யஸநம்முடிகைக்கீடு, நதையானது முடியவொட்டாமல்ஜீவிப்பிக்க, இப்படியேயிறேசென்றதென்றபடி. விஷ்ணுதர்மே அஷ்டஷஷ்டிதமேத்யாயே, "கஜ ஆகர்ஷதே தீரே க்ராஹ ஆகர்ஷதே ஜலே । தயோர் த்வந்த்வ ஸமம் யுத்தம் திவ்யம் வர்ஷ ஸஹஸ்ரகம்." (கஜஆகர்ஷதேதீரேக்ராஹஆகர்ஷதேஜலே । தயோர்த்வந்த்வஸமம்யுத்தம் திவ்யம்வர்ஷஸஹஸ்ரகம்.)

ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு வ்யஸநமாறும்படி தோன்றினப்ரகாரத்தைவிஸ்தரேண வருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, அப்படியே யிவர்க்குப்பிறந்த வ்யஸநமாறும்படிதோன்றின ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அதெல்லாமாறும்படியித்யாதி) ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவே, "அதந்த்ரித சமூபதி ப்ரஹித ஹஸ்தம் அஸ்வீக்ருத ப்ரணீத மணிபாதுகம் கிமிதி சாகுலாந்த:புரம் । அவாஹந பரிஷ்க்ரியம் பதகராஜம் ஆரோஹத: கரிப்ரவர ப்ரும்ஹிதே பகவதஸ் த்வராயை நம: ||" (அதந்த்ரிதசமூபதிப்ரஹிதஹஸ்தமஸ்வீக்ருதப்ரணீதமணிபாதுகம் கிமிதி சாகுலாந்த:புரம் । அவாஹநபரிஷ்க்ரியம்பதகராஜமாரோஹத:கரிப்ரவரப்ரும்ஹிதே பகவதஸ்த்வராயைநம:.) "ஸ்ரக் பூஷாம்பர மயதாயதந்தத:" (ஸ்ரக்பூஷாம்பரமயதாயதந்தத:) என்றத்தைப்பற்ற (ஆயுதாபரணங்களையித்யாதி) "சக்ராயுதோப்யகமதாஶு யதோ கஜேந்த்ர:" (சக்ராயுதோப்யகமதாஶுயதோகஜேந்த்ர:) என்றத்தைப்பற்ற (மடுவின்கரையிலேயென்கிறார்) மஹா

பாரதேவிஷ்ணுதர்மே, "ஞாஹ ஞஸ்தம் ஶஜேந்த்ரம் ஞாஹஞ்ஜலாஶயாத் உஜ்ஜஹாராப்ரமேயாத்மா தரஸா மதுஸூதந: । ஸ்தலஸ்தம் தாரயாமாஸ ஞாஹஞ்சக்ரேண மாதவ:" (க்ராஹக்ரஸ்தம்கஜேந்த்ரஞ்சதம் க்ராஹஞ்சஜலாஶயாத் । உஜ்ஜஹாராப்ரமேயாத்மாதரஸாமதுஸூதந: । ஸ்த்தலஸ்த்தம்தாரயாமாஸக்ராஹஞ்சக்ரேணமாதவ:) இத்யாதியைப்பற்ற (ஆனையையொருகையாலுமித்யாதி) "மாதவ:" (மாதவ:)என்றதுக்கர்த்தம் (பெரியபிராட்டியாருமித்யாதி) (இரண்டுக்கும்-வாராமே) முதலைக்கே நலிவுவரும்படியென்று கூட்டுவது. அவன் நிரவதிகவ்யாமோஹயுக்தனகையாலே ஸம்பாவிதஸ்வபாவங்களை யருளிச்செய்கிறார் (சாத்தியருளினவித்யாதி) இதுக்கு ஸூசகம்-"விஶ்வந்திமெயவவிரசய்யநிவாய்யஸஞ்ஜஹ்ருஷஸ்திஸமாஶ்ரிதவத்ஸலத்வே । ஆஜக்முஷஸ்தவகஜோத்தம ப்ரும்ஹிதேந பாதம் பராமம்ருஜுஷோபிசகாமநீஷா" (விஶ்வந்தியைவவிரசய்யநிசாய்யபூயஸ்ஸஞ்ஜஹ்ருஷஸ்ஸதிஸமாஶ்ரிதவத்ஸலத்வே। ஆஜக்முஷஸ்தவகஜோத்தமப்ரும்ஹிதேநபாதம்பராமம்ருஜுஷோபிசகாமநீஷா) என்றாழ்வானருளிச்செய்தவசநம். வேதுகொண்டு-உஷ்ணமாக்கி. காய்ச்சியொற்றியென்றபடி. "ஶிஜாம்" (திங்மாம்) என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து (நாமாராணேமென்றது) "ஹ்ரேஷாஹிமமாதுலா" (ஹ்ரீரேஷாஹிமமாதுலா) என்றத்தைப்பற்ற (லஜ்ஜாபயங்களினலேயென்றது) "முடிந்துவிடுமோ" என்கிறசங்கைபயநிமித்தம். "தன்னுள்கலவாதது" "செம்பொன்திருவுடம்பு" "அரனேயோ" "பலபலவேயாபரணம்" "ஆழிநூலாரம்" இத்யாதிகளைக்கடாக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபரூபேத்யாதி) "என்னுள்கலந்தவன்" என்றதைப்பற்ற (வந்துஸம்ஶ்லேஷித்தென்கிறார்) "மரதகக்குன்றமொக்குமே" "ஆராவமுதமாய்" இத்யாதியைப்பற்ற (த்ருஷ்டனுயித்யாதி), "க்ருதக்ருத்யஸ்ததாராம:" (க்ருத்க்ருத்யஸ்ததாராம:) என்றத்தைப்பற்ற (க்ருதக்ருத்யனுயென்றது)...........*

ஐந்தாந் திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

அந்தாமத்தன்புசெய்தென்னவிசேரம்மானுக்
கந்தாமவாழ்முடிசங்காழிநூலாரமுள
செந்தாமரைத்தடங்கண்செங்கனிவாய்செங்கமலஞ்
செந்தாமரையடிக்கள்செம்பொன்திருவுடம்பே.

ஆறுயிரப்படி.

நித்யநிர்த்தோஷ நிரதிசயகல்யாண திவ்யதாமத்திற்பண்ணும்ப்ரேமத்தை யென்பக்கலிலே பண்ணிக்கொண்டு, ஸர்வதிவ்யபூஷணயுத பூஷிதமாய் நிரதிசயஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணவிசிஷ்டமாய், சுத்தஜாம்பூ

ந்த ப்ரபமான திவ்யரூபத்தோடேவந்து என்னோடேகலந் தருளினனென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி,

முதற்பாட்டில், பூஷணாதி விசிஷ்டமான விக்ரஹசோபையை யநுபவிக்கிறார்.

அந்தாமத்து - பரமபதத்தில். அன்பு - விருப்பத்தை. செய்து - பண்ணி. என்னாவி - ஹேயனானவென்னெஞ்சுக்குள்ளே. சேர் - பொருந்தின. அம்மானுக்கு - நிருபாதிகஸ்வாமியானவனுக்கு. ஶேஷித்வஸூசகமான அம் - அழகிய. தாமம் - மாலையையுடைத்தான. வாள் - உஜ்ஜ்வலமான. முடி - திருவபிஷேகம். சங்காழி - திவ்யாயுதங்கள். நூல்-திருயஜ்ஞோபவீதம். ஆரம்-திருவாரம். உள-இவைஸ்ப்புரித்துத்தோன்றுகின்றன கண் - திருக்கண்கள். செந்தாமரைத்தடம் - சிவந்ததாமரைத்தடாகமாயிராநின்றன. செம் - சிவந்த. கனி - பக்வபலம்போன்ற. வாய் - அதரம். செம் - சிவந்த. கமலம் - தாமரையாயிராநின்றது. அடிக்கள் - திருவடிகள். செம் - சிவந்த. தாமரை - தாமரையாயிராநின்றன. திருவுடம்பு-திருவுடம்பு. செம்பொன் - செம்பொன்னாயிராநின்றது.

இப்பாட்டு-அந்தராதித்ய வித்யையிற்சொன்ன ஹிரண்மய விக்ரஹயோகத்தையும், புண்டரீகாக்ஷத்வாத்யவயவசோபையையும், த்ருதசங்கசக்ரத்வத்தையுஞ்சொல்லி, இப்படியாதித்ய மண்டலாந்தர்வர்த்தியானவன், " 𑌸𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌸𑌏𑌕𑌃 " (ஸயஶ்சாயம்புருஷேயஶ்சாஸாவாதித்யேஸஏக:) என்கிறபடியே - அழகிய ஆதித்யமண்டலத்திற் பண்ணும்விருப்பத்தை யென்னெஞ்சிலே பண்ணிப்புகுந்து, அந்தவ்யக்த்யைக்யமிங்கே ஸ்ப்புரிக்கும்படி அத்யுஜ்ஜ்வலனாயிராநின்றானென்றுஞ்சொல்லும்.............................*

ஈடு - முதற்பாட்டு.

" அடியார்கள்குழாங்களை - உடன்கூடுவதென்றுகொலோ " என்றிவராசைப்பட்டபடியேவந்து கலந்தானென்கிறார்.

(அந்தாமத்தன்புசெய்து) அழகியதாமத்திலே பண்ணக்கடவ ஸ்நேஹத்தை யென்பக்கலிலேபண்ணி. தாமமென்று - ஸ்த்தாநமாய், * மஞ்சா:க்ரோஶந்திபோலே, பரமபதத்திலுள்ளார்பக்கலிலே பண்ணக்கடவ ஸ்நேஹத்தை யென்பக்கலிலேபண்ணி. ஒருவிபூதியிலுள்ளார் பக்கலிலே பண்ணக்கடவ ஸ்நேஹத்தைக்கிடீர் என்னொருவன்பக்கலிலும் பண்ணிற்று. தாமே யருளிச்செய்தாரிறே " முற்றவுநின்றனன் " என்று. (என்னாவி) அவன்மேல்விழத்தா மிருய்த்தமைதோன்றுகிறது. இவர் பூர்வவ்ருத்தத்தை யநுஸந்தித்து இருயாநின்றார் ; அதுவேஹேதுவாக அவன்மேல்விழாநின்றான். கமர்பிளந்தவிடத்திலே நீர்பாய்ச்சுவாரைப்போலே, " உள்ளுளாவியுலர்ந்துலர்ந்து " என்கிறஆவியிலேகாணும் வந்துசேருகிறது. (சேர்) விடாயர்மடுவிலே சேருமாபோலேவந்து

சேராகின்றான். இப்படி மேல்விழுகைக்கு ஹேதுவென்னென்னில் (அம்மானுக்கு) வகுத்தஸ்வாமியாகையாலே. நித்யவிபூதியிலுள்ளாரோபாதி லீலாவிபூதியிலுள்ளார்க்கும்வந்து முகங்காட்டவேண்டும்ப்ராப்தியையுடையவனுக்கு. இவரைப்பெற்றபின்பாயிற்றவன் ஸர்வேஶ்வரனாயிற்று. (அந்தாமமித்யாதி) "'அடியார்கள் குழாங்களையுடன் கூடுவதென்றுகொலோ' என்றிவராசைப்பட்டபடியே, நித்யஸூரிகளோடேவந்துகலந்தான்" என்று ஆளவந்தாரருளிச்செய்தாராகத் திருமாலையாண்டான்பணிக்கும்படி. ஆனால், அவர்களை "ஆழிநூலாரம்" என்றோசொல்லுவதென்னில்; * சின்மயராயிருக்கச்செய்தே, பாரதந்த்ர்யஸித்திக்காகத் தங்களை யமைத்துவைக்கிற வித்தனையிறே. அங்ஙனன்றிக்கே, எம்பெருமானாரருளிச்செய்யும்படி - "இவரோடுஸம்ஶ்லேஷிப்பதற்குமுன்பு அவனோடொக்கஇவையும் அநுஜ்ஜ்வலமாய் அஸத்ஸமமாய், இவரோடு கலந்தபின்பு உஜ்ஜ்வலமாய் ஸத்தைபெற்றபடி சொல்லுகிறது" என்று; கல்பகதருவாடினாலதில் பூவும்தளிரும் வாடுமிறே. (அந்தாமவாழ்முடி) அழகியமாலையானது முடிசூடிவாழத்தொடங்கிற்று, அன்றியே, "வாண்முடி" என்றாய், வாளென்று - ஒளியாய், நிரவதிகதேஜோரூபமான முடியென்றுமாம். தாமம் - தேஜஸ்ஸாகவுமாம். தேஜோரூபமான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம், தேஜோரூபமானதிருவாழி, நூல் - திருயஜ்ஞோபவீதம், ஆரம்-திருவாரம். இவை - நித்யஸூரிகளுக் குபலக்ஷணம். (உள) நித்யரானவிவர்க ளுளராகையாவதென்னென்னில்; "ஸஹைகாகீநாரமேத" (ஸ ஏகாகீநரமேத) என்கிறபடியே, இவரோடு கலப்பதற்குமுன்பு அந்தவிபூதியு மில்லையாய்த் தோற்றுகையாலே.

(செந்தாமரைத்தடங்கண்) ஆர்த்தியெல்லாந்தீர இவரைப்பார்த்துக்கொண்டு நிற்கிறநிலே. இவரோடேகலந்த பின்பாயிற்று திருக்கண்கள் செவ்விபெற்றதும், விகஸிதமாயிற்றதும். ஏகரூபமானவற்றுக்கெல்லா மிதொருவிகாரம் பிறக்கிறதிறே. "ஸதைகரூபரூபாய" (ஸதைகரூபரூபாய) என்கிறவிடத்தில் - கர்மமடியாகவரும் விகாரமில்லையென்கிற வித்தனையிறே.

(செங்கனிவாய்செங்கமலம்) சாடுசதங்கள் சொல்லுகிற திருவதரமிருக்கிறபடி. சிவந்துகனிந்தவதரமானது, சிவந்தகமலம்போலே விராகின்றது.

(செந்தாமரையடிக்கள்) நோக்குக்கும் ஸ்மிதத்துக்கும் தோற்று விழுந்திருவடிகள். திருவடிகளிலேவிழுந் தநுபவிக்கும் திருமேனி (செம்பொன்திருவுடம்பே) "ருக்மாபம்" (ருக்மாபம்) என்னும்படியாயிற்று இவரோடுகலந்தபின்பு திருமேனியிற் பிறந்தபுகர்தான்.........*

ஜீயர் அரும்பதம்

முதற்பாட்டு. (அந்தாமத்தன்பித்யாதி) " ஆழிநூலாரமுள " என்றத்தை க்கடாக்ஷித்து, ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்திலே யவதாரிகை (அடியார்களித்யாதி)

" அம் " என்றத்தாலே - விலக்ஷணபோக்ய போகோபகரண போகஸ்தா நங்களாலே வந்தவழகைச்சொல்லுகிறது. " தாமமென்றுஸ்தாநமாய் " இத்யாதிவாக்யம் - பூர்வவாக்யவிவரணமாதல், அர்த்தாந்தரமாதல். விபூதியையிட்டு லக்ஷித்ததிதுக்கு ப்ரயோஜநம் (ஒருவிபூதியிலித்யாதி) அப்படிபண்ணிறுனோவென்ன (தாமேயித்யாதி)

" என் " என்றதுக்குபாவம் (அவன்மேல்விழவித்யாதி) இருய்த்தமை - பின்வாங்கினமை. விவரணம் (இவரித்யாதி) " ஆவி " என்றுவிஶேஷிப்பானென்னென்ன (கமர்பிளந்தவிடத்தேயித்யாதி) ஆக, " என்னுவிசேர், ஆவிசேர், சேர், " என்றுமூன்றுவிதமாக்கி யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(வகுத்தஸ்வாமியாகையாலேயிதி) அதாவது - அம்மானுகையாலே அந்தாமத்தன்பு செய்தான், என்னுவிசேர்ந்தானென்றபடி. விவரணம் (நித்யவிபூத்யிலித்யாதி) அந்தாமத்தன்புசெய் தென்னுவிசேர்ந்தவநந்தரம் - அம்மானுனென்று அபரபாவியாக தாத்பர்யாந்தரம் (இவரைப்பெற்றவித்யாதி) இந்தப்பக்ஷத்தில், " அம்மான் " என்கிறவிது - ஸாத்யபரம்.

ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்துக்கு, அந்தாமவாழ்முடி சங்காழிநூலாரம். உள- உண்டென்றபடி; அதாவது - இவற்றோடே வந்தானென்றுகருத்து. (அநுலித்யாதி) " ஆழிநூலாரம் " என்று - அசேதநமாகச் சொல்லுவா னென்னென்னிலென்றபடி. லோகந்யாயத்தாலே அசைதந்யந்தோன்றுகையாலே யிப்படியேயாகவேண்டாவோவென்று கருத்து. (சிந்மயராயித்யாதி) பௌஷ்கரே, " 𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌰𑌣𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑍈𑌰𑌨𑍂𑌪𑌮𑍈𑌃 । 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌿𑌤𑍈𑌃 " (ஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணைர்யுக்தம்ஸ்வாநுரூபைரநூபமைஃ। சிந்மயைஸ்ஸ்வப்ரகாஶைஶ்ச அந்யோந்யருசிரஞ்ஜிதைஃ.) (இவரோடித்யாதி) எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்தில், அம்மானுக்கு - அம்மானுடையதான, அந்தாமவாழ்முடி சங்காழிநூலாரம், உள - ஸத்தைபெற்றன வென்றபடி. இவன்வாடினுலவற்றுக்கும் வாட்டம்வேணுமோவென்ன (கல்பகதருவித்யாதி) " 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌮𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌰𑌂 " (திவ்யாஸ்த்ரபுஷ்பிதசதுர்ப்புஜமத்யுதாரம்) என்னக்கடவதிறே.

முடிசூடிவாழத் தொடங்கிற்றென்று - ரஸோக்தி. முடிசூடி-முடியிலே சூட்டப்பட்டு. தாமம் - மாலை. அழகியமாலை யானதுவாழ்கிற முடியென்றுசப்தார்த்தம். " வாள் " என்று பாடமானபோது, " தாமம் " என்றும் - தேஜஸ்ஸாய், " தாமவாள் " என்கிறவீப்ஸையாலே - நிரவதிகதேஜோரூபமான முடியென்றபடி. இத்தைக்காட்டுகிறார் (தாமம்தேஜஸ்ஸாகவுமாமென்று) " அந்தாமவாள் " என்றத்தை சங்குமுதலானவற்றுக்கும் விஶேஷணமாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (தேஜோரூபமானவித்யாதி) ஆரம் - ஹாரம்.

எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்திலே சங்கிக்கிறார் (நித்யரானவித்யாதி)(உள ராகையாவது) இப்போதுளராகையாவது. (ஸஏகாகீத்யாதி) இந்தவாக்யம் - எம்பெருமானார் நிர்வாஹவிவரணமாதல், அந்தநிர்வாஹத்திலே தாத்பர்யாந்தரமாதல். தாத்பர்யாந்தரமானபோது - முந்தினதவஸ்தாச ௮ வாதினார்களென்றபடி. இரண்டாவது - பகவதபிப்ராயத்தாலே யந்தவிபூதியு மில்லையாய்த் தோற்றிற்றென்றபடி.

ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்தில் (ஆர்த்தியெல்லாமித்யாதி) எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்தில் (இவரோடேயித்யாதி) வ்யாக்யாதாவினீடுபாடு (ஏகரூபமானவித்யாதி) ஏகரூபமானவற்றுக்கெல்லாமென்றது - முடிமுதலான நித்யஸூரிகளை யபேக்ஷித்து. ஆனால், “ ஸதைகரூபரூபாய ” (ஸதைகரூபரூபாய) என்கிறப்ரமாணத்தோடே சேரும்படி யெங்ஙனேயென்ன (ஸதைகேத்யாதி) ப்ரதமேம்ஸேத்விதீயே, “ அவிகாராய ஶுத்தாய நித்யாய பரமாத்மநே । ஸதைகரூபரூபாய விஷ்ணவே ஸர்வஜிஷ்ணவே ”(அவிகாராயஶுத்தாய நித்யாயபரமாத்மநே । ஸதைகரூபரூபாய விஷ்ணவேஸர்வஜிஷ்ணவே.)

பதச்சேர்த்திக்குபாவம் (நோக்குக்குமித்யாதி)

செம்பொன்போலே திருமேனி யிருக்குமோவென்ன (ருக்மாபமித்யாதி) மாநவேத்வாதஶேத்யாயே, “ ப்ரஶாஸிதாரம் ஸர்வேஷாமணீயாம்ஸமணீயஸாம் । ருக்மாபம் ஸ்வப்நதீகம்யம் வித்யாத்தம் புருஷம் பரம். ” (ப்ரஶாஸிதாரம்ஸர்வேஷாமணியாம்ஸமணியஸாம் । ருக்மாபம்ஸ்வப்நதீகம்யம்வித்யாத்துபுருஷம்பரம்.) ஸ்ப்ருஹணியமென்றபடி.

ஆளவந்தார்நிர்வாஹத்துக்கு, அந்தாமவாழ்முடி சங்காழிநூலார முளவாய்க்கொண்டு, அந்தாமத்தன்பு செய்தென்னாவி சேரம்மானுக்கு செந்தாமரை யித்யாரப்யாந்வய:; க்ரமாந்வயோவா. எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்துக்கு, அந்தாமத்தன்பு செய்தென்னாவி சேர்ந்தவநந்தரம் - அந்தாமவாழ்முடிசங்காழி நூலாரமுளவாய் - அம்மானுமானவனுக்கு - செந்தாமரையித்யாரப்யாந்வய:................*

இரண்டாம்பாட்டு.

திருவுடம்புவான்சுடர்செந்தாமரைகண்கைகமலம்
திருவிடமேமார்வமபனிடமேகொப்பூ
ழொருவிடமுமெந்தைபெருமாற்கரனேயோ
வொருவிடமொன்றின்றியென்னுள்கலந்தானுக்கே.

ஆறுயிரப்படி.

(திருவுடம்பு) என்னோடேகலந்தருளுகிறான், ஸர்வேஶ்வரியான பெரியபிராட்டியாரோடும் ஆஶ்ரிதரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளோடும் கலந்தருளினாற்போலன்றியே, தன்னுடைய நிரதிசயதேஜோமயமானதிரு

வுடம்பி லொருப்ரதேஸமொழியாமே ஸமஸ்தப்ரதேசத்தாலுங் கலந்தருளினன்; ஒருவனுடைய அபிநிவேஸமே யிதென்கிறார்.....................*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம், இவ்வவயவசோபையையுடையவன், ப்ரஹ்மருத்ராதிகளான விபூதிபூதர்க்கும் பிராட்டியோபாதிதிருமேனியிலே யிடங்கொடுத்த ஒளஜ்ஜ்வல்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

ஒருவிடமொன்றின்றி - ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளொன்றுஞ்சோராதபடி. என்னுள்-என்னுள். கலந்தானுக்கு-கலந்த. எந்தைபெருமாற்கு-என்குலநாதனுக்கு. திரு — ஶ்லாக்யமான. உடம்பு-வடிவு. வான்சுடர் - ஆதித்யவர்ணமாயிராநின்றது. கண்கைகமலம்-திருக்கண்ணும் திருக்கையும். செம்-சிவந்த. தாமரை-தாமரைபோலேசெவ்விபெற்றது. மார்வம்-திருமார்வு. திருவிடமே - லக்ஷ்மீஸ்த்தாநமேயாயிற்று. கொப்பூழ்-கொப்பூழ். அயன்-ப்ரஹ்மாவுக்கு. இடமே - ஸ்த்தாநமேயாயிற்று. ஒருவிடமும்-நீக்கியுள்ளவிடம். அரனே-ருத்ரனேயாயிராநின்றது. ஓ - இதென்ன ஆஶ்சர்யம்.

ஒருவுதல்-நீங்குதல். தந்திருவுள்ளத்திலே யவன்கலந்தபின்பு ரூபௌஜ்ஜ்வல்யமும் அவயவௌஜ்ஜ்வல்யமுமுண்டானவோபாதி, விபூத்யௌஜ்ஜ்வல்யமுமுண்டாயிற்றென்று கருத்து ... ...*

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

தம்மோடேகலந்தபின்பு அவனுக்குப்பிறந்த புகரைச்சொல்லி, தன்னுடம்பைப்பற்றி ப்ரஹ்மேசாநாதிகள் ஸத்தையாம்படி யிருக்கிறவன் தன்னென்னுடம்பைப்பற்றித் தன்ஸத்தையாம்படி யிராநின்றானென்கிறார்.

(திருவுடம்புவான்சுடர்) அணைத்தபோதை ஸ்பர்ஶஸுகங் கொண்டருளிச்செய்கிறாரிறே. “ ‘ ஈஶ்வரனுக்கு விக்ரஹமில்லை, விபூதியில்லை’ என்கிறவர்கள்முன்பே, ஆப்ததமரானவிவர் ‘திருவுடம்புவான்சுடர்’ என்னப்பெறுவதே !, ‘ ஈஶ்வரனுக்கு விக்ரஹமில்லை, குணமில்லை’ என்கிறவர்கள் பண்ணிவைக்கமாட்டாத பாபமில்லை ; அவர்களை யநுவர்த்தித்து அதுகேட்கவிராதபடி பெருமாள் நமக்குப்பண்ணின உபகாரமென்” என்றருளிச்செய்வர் ஜீயர். * மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்றவர் துவக்குண்கிறதிருமேனியிறே. “ இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ: ” (இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ:) என்றுதனக்கு மபிமதமாயிருப்பதொன்றிறே. தான்மதித்தார்க்கு “ ஏஷஸர்வஸ்வபூதஸ்து ” (ஏஷஸர்வஸ்வபூதஸ்து) என்றுகொடுப்பதும் திருமேனியையே. (வான்சுடர்) முதலிலே தேஜோரூபமான திருமேனிமிகவு மொளிபெற்ற திவரோட்டைக்கலவியாலே. புறம்பொளியாய் உள்ளுமண்பற்றியிருக்கை யன்றிக்கே, நெய்திணுங்கினாற்போலே தேஜஸ்த்தத்வமே யாயிருக்கை. “ தேஜஸாம்ராஶிமூர்ஜிதம் ” (தேஜஸாம்ராஶிமூர்ஜிதம்) என்கிறபடியே. * ப

ஞ்சசக்திமயமாயிருக்கச்செய்தே, "ஷாஜு்ணுவிஜு்ஹ" (ஷாட்குண்யவிக்ரஹ) என்கிறதுகுணங்களுக்கு ப்ரகாசகமாகை சுட்டியிறே

(செந்தாமரைகண்) கடாக்ஷத்தாலே வவ்வலிட்டுச்சொல்லுகிற வார்த்தை.

(கைகமலம்) "கரேணாஜூநா" (கரேணம்ருதுநா) என்கிறபடியே யணைத்தகை. இவரொருகாற்சொன்னத்தைப் பலகாற்சொல்லுவானென்னென்னில்; முத்துக்கோக்கவல்லவன் முகம்மாறிக்கோத்தவாறே விலைபெறுமாபோலே, இவருமொரோமுகபேதத்தாலே மாறிமாறி அநுபவிக்கிறுர்.

(திருவிடமேமார்வம்) அக்கையாலேயணைப்பிக்கும் பெரியபிராட்டியார்க்கிருப்பிடம் திருமார்வு.

(அயனிடமேகொப்பூழ்) சதுர்த்தசபுவநஸ்ரஷ்டாவானப்ரஹ்மா, திருநாபீகமலத்தை யிருப்பிடமாகக்கொண்டிருக்கும்.

(ஒருவிடமுமெந்தைபெருமாற்கரனே) ஓரிடமென்னுதே, ஒருவிடமென்கிறது-ஒருவுதல்-நீங்குதலாய், நீங்கினவிடமென்றபடி. என்னையனை ஸர்வேஸ்வரனுக்கு நீங்கினவிடமும் ருத்ரனுக்கிருப்பிடமாயிருக்கும். தாமஸதேவதையிருப்பிடமாகையாலே, "நீங்கினவிடம்" என்றநாதரோக்திருக்கிறபடி. (ஒருவிடமொன்றின்றி யென்னுள்கலந்தானுக்கே) என்னோடேவந்து கலக்கிறவிடத்தில், நீங்குமிடமொன்றுமின்றிக்கேவந்துகலந்தான்.

(ஓ) "அநந்யபரையான பெரியபிராட்டியோடொக்க, அந்யபரான ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கும் திருமேனியிலே யிடங்கொடுத்துவைப்பதே"என்று இந்தச்சீலகுணத்தை யநுஸந்தித்துவித்தராயிருந்தார் முன்பு; இப்போது தமக்குடம்புகொடுத்தபடிகண்டவாறே "அதுபரத்வம்" என்றுதோற்றி, இதென்னசீலாதிசயம், ஓ! என்கிறுர். ஒருவிடமொன்றின்றியென்னுள்கலந்தானுக்கு-திருவுடம்பென்றுதொடங்கி, அரனே ; ஓ என்றந்வயம்... ... ... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (திருவுடம்பித்யாதி) "என்னுவிசேரம்மானுக்கு-செம்பொன்திருவுடம்பே" என்றதிலேநோக்காக (தம்மோடேயித்யாதி) "அயனிடமே" இத்யாதியைக்கடாக்ஷித்து (தன்னுடம்பையித்யாதி) "ஒருவிடமொன்றின்றி" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து (தானென்னுடம்பையித்யாதி)

வான்சுடர்-மிக்கதேஜஸ்ஸூ. "என்னுள்கலந்தானுக்குத் திருவுடம்புவான்சுடர்" இத்யந்வய முகேநாஹ (அணைத்தபோதையித்யாதி).

பலகாலும் விக்ரஹத்தை வர்ணிக்கிறபடியை யநுஸந்தித்து நம்பிள்ளை யீடு பாடு (ஈஶ்வரனுக்கித்யாதி) ப்ராஸங்கிகமாக நஞ்சீயருடைய ஸ்வலாபாநுஸந்தாநமாஹ (ஈஶ்வரனுக்கித்யாதி) இத்தால் - விக்ரஹாதிகளில்லையென்கைக்கு நிமித்தமவர்களுடைய பாபப்ராசுர்யமென்றபடி.

இவரருளிச்செய்தால் ப்ரமாணமாமோவென்ன (மயர்வறவித்யாதி) ஆகையாலே, இவரநுபவபரீவாஹரூபமான ஸ்ரீஸூக்தியும் பரமப்ரமாணமென்றபடி. அவக்குண்கிற-ஈடுபட்டநுபவிக்கிற. "திரு" என்று-அழகாய், அத்தைக்காட்டுகிறார் (இச்சாக்ருஹீதேத்யாதி) ஷஷ்ட்டேம்ஶேபஞ்சமே, பூர்வமேவலிகிதம். கார்யத்தாலு மபிமதத்வத்தை யுபபாதிக்கிறார் (தான்மதித்தார்க்கித்யாதி) யுத்தகாண்டே ப்ரதமே, "ஏஷஸர்வஸ்வபூதஸ்து" (ஏஷஸர்வஸ்வபூதஸ்து) பூர்வமேவலிகிதம்.

(முதலிலேயித்யாதி) "திரு" என்றபோதே-ஸ்வாபாவிகஸர்வாதிஶயங்களும் ஸித்திக்கையாலே, பின்னையும் பின்னையும் "சுடர்" என்னும்போது – இப்படியேயாகவேணுமென்றபடி. ✻ வானின்தாத்பர்யம் (புறம்பொளியாயித்யாதி) திணுங்குகை-கநீபவிக்கை. உக்தார்த்தஸ்யப்ரமாணம் (தேஜஸாமித்யாதி) இந்தநிரவதிகதேஜோரூபத்துக்கடிபஞ்சஶக்திமயமாகையாலே யென்று விவக்ஷித்து, ஆனால் "ஷாட்குண்யவிக்ரஹம்" என்கிறது சேரும்படியென்னென்ன (பஞ்சசக்திமயேத்யாதி) ப்ரதமேம்ஶேநவமே, "தத்ருஷ்டவாந் ததாதேவாஶங்கசக்ரகதாதரம் । அபூர்வரூபஸம்ஸ்தாநம் தேஜஸாம்ராஶிமூர்ஜிதம்." (தத்ருஷ்ட்வாதே ததாதேவாஶ்ஶங்கசக்ரகதாதரம்।அபூர்வரூபஸம்ஸ்த்தாநம் தேஜஸாம்ராஶிமூர்ஜிதம்.) "பஞ்சஶக்திமயோதேவ:பரமாத்மாஜநத்ப்ரபு: । பராபிஶ்ஶக்திபிஸ்தத்ரவிக்ரஹ:பரமாத்மந:." (பஞ்சஶக்திமயோதேவ: பரமாத்மாஜநத்ப்ரபு:। பராபிஶ்ஶக்திபிஸ்தத்ரவிக்ரஹ:பரமாத்மந:.) "ஷாட்குண்யவிக்ரஹம்தேவம் பாஸ்வஜ்ஜ்வலநவர்ச்சஸம்." (ஷாட்குண்யவிக்ரஹம்தேவம்பாஸ்வஜ்ஜ்வலநவர்ச்சஸம்)

பஞ்சஶக்திகளாவன- "பரமேஷ்டிபுமாந்விஶ்வோநிவ்ருத்தஸ்ஸர்வஏவச" (பரமேஷ்ட்டிபுமாந்விஶ்வோநிவ்ருத்தஸ்ஸர்வஏவச) என்றுசொல்லப்படுகிற நித்யவிபூதிஸ்த்தித பஞ்சபூதங்கள்.

(கரேணம்ருதநா என்கிறபடியே) தடவியணைத்தகையென்றபடி. ஹரிவம்ஶே கண்டாகர்ணமோக்ஷப்ரதாநே, "பஶ்யபர்யாங்கம்ததாவிஷ்ணு:பிஶாசஸ்யாபிஸர்வத: । கரேணம்ருதுநாதேவ:பாபாந்நிர்மோசயந்ஹரி:." (பஶ்யபர்ஶாக்கம்ததாவிஷ்ணு:பிஶாசஸ்யாபிஸர்வத: । கரேணம்ருதுநாதேவ:பாபாந்நிர்மோசயந்ஹரி:.) (முகபேதத்தாலே) க்ரமபேதத்தாலே.

மார்வமே-திருவிடம். கொப்பூழே-அயனிடம். எந்தைபெருமாற்கு-ஒருவிடமே-அரன். அரனதென்றபடி. கொப்பூழ்-திருநாபி.

(ஓரிடமென்னுதே) இன்னவிடமென்று விசேஷியாதே. விவரணம் (என்னுமனவித்யாதி) நிரவதிகதேஜோரூபவிக்ரஹத்தில்நீங்கின விடமுண்டோவென்னதாமஸேத்யாதி)

(வித்தராயிருந்தார்முன்பு) "ஏறனைப்பூவனை" என்கிறபாட்டிலேயென்றபடி.

ஒருவிடமொன்றின்றி யென்னுள்கலந்தானுக்கு- திருவுடம்புவான்சுடரென்றுதொடங்கி, கொப்பூழ், எந்தைபெருமாற்கு-ஒருவிடமே-அரன், ஓ இத்யந்வய:. *

மூன்றாம்பாட்டு.

என்னுள்கலந்தவன்செங்கனிவாய்செங்கமல
மின்னுஞ்சுடர்மலைக்குக்கண்பாதங்கைகமல
மன்னுமுழுவேழுலகும்வயிற்றினுள
தன்னுள்கலவாததெப்பொருளுந்தானில்லையே.

ஆறாயிரப்படி.

(என்னுள்) நிரதிசயகல்யாணகுண திவ்யரூபத்தையுடையனாய், ஸ்வஸங்கல்பாதீந ஸமஸ்தவஸ்துஸ்வரூபஸ்த்திதி ப்ரவ்ருத்திகனாயிருந்தவனென்னுள்ளேகலந்தருளினானென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், தன்னுள்ளிராத வஸ்துவுக்கு ஸத்தையில்லையாமோபாதி, என்னுள்தான் கலவாதபோது தனக்கு ஸத்தையில்லையாகநினைத்து என்னுள்ளேகலந்துஜ்ஜ்வலனானானென்கிறார்.

என்னுள்-என்னுள்ளே. கலந்தவன்-கலந்தவனாய். மின்னும்-அத்தாலேவிளங்கின. சுடர்-சுடரையுடைய. மலைக்கு-மலைபோன்றவனுக்கு. செங்கனிவாய்செங்கமலம் கண்பாதங்கைகமலம்-முன்புசொன்னஅவயவசோபையும் யதாபூர்வமத்யுஜ்ஜ்வலமாயிராநின்றது. மன்னும்-ஸ்த்திரமாய். முழு-பூர்ணமான. ஏழுலகும்-சகலலோகங்களும். வயிற்றின்-அவன்வயிற்றிலேயாய். உள-ஸத்தைபெறாநின்றன. தன்னுள்-தனக்குள்ளே. கலவாதது-ஸம்பந்தியாதிருப்பது. எப்பொருளுந்தான் - ஏதேனுமொருபொருளும். இல்லை-இல்லை.

ஸர்வவஸ்துவுக்கும் தத்வ்யதிரேகத்தில் ஸத்தாஹாநிஸ்வரூபப்ரயுக்தை, ஈஶ்வரனுக்கு "இவருடையவ்யதிரேகத்தில் ஸத்தையில்லை" என்றுநினைக்கிறவிடம் சிலக்ருதமென்றுகருத்து ....*

ஈடு - மூன்றாம்பாட்டு.

ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்துவஸ்துக்களும் தன்னைப்பற்றி யுளவாம்படியிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன், தானென்னைப்பற்றியுளனா யென்னோடேவந்து கலந்தானென்கிறார்.

(என்னுள்கலந்தவன்) "அகஸ்த்யப்ராதா" (அகஸ்த்யப்ராதா) என்னுமாபோலே நிரூபகமிருக்கிறபடி. "நாராயணன்" "வாஸுதேவன்" என்னுமாபோலே, "என்னுள்கலந்தவன்" என்றுகாணுமவனுக்

குத் திருநாமம். (செங்கனிவாய்செங்கமலம்) சிவந்துகனிந்தவாய் செங்கமலம்போலேயிராநின்றது.

(மின்னும் சுடர்மலைக்கு) *வாட்டமில்புகழ்வாமநன், கலந்தபின்பு வளர்ந்தபடியும், புகர்பெற்றபடியும், தரையிலேகால்பாவித்தரித்தபடியும், திண்மையையுடையனானபடியும்பற்ற (மலையென்கிறார்) (கண்பாதம் கைகமலம்) முகமறிந்துகோத்தவாறே முத்துவிலைபெறுமாபோலே, இவரும் திவ்யாயுதங்களைச்சேர்த்தநுபவிக்கிறார்.

(மன்னுமுழுவேழுலகும்வயிற்றினுள) ப்ரவாஹரூபத்தாலே நித்யமான ஸகலலோகங்களும் தன் ஸங்கல்பத்தைப்பற்றிக்கிடக்கிறன.

(தன்னுளித்யாதி) தன்றிருவுள்ளத்தை யபாஶ்ரயமாக வுடைத்தன்றிக்கேயிருக்கிறவஸ்துயாதொன்று, அது நாஸ்திசப்தத்துக்கர்த்தமாகிறது. அப்ரஹ்மாத்மகமாயிருப்பதொரு பதார்த்தந்தானில்லை, "நதஃஹிவிநாயஞ்ஸ்ா(?)" (நததஸ்திவிநாயத்ஸ்யாத்) என்றானிறே. தன்னுள் கலவாததெப்பொருளுந்தானில்லையே) அவையிவனைப்பற்றாதபோது ஸத்தையின்றிக்கே யிருக்கிறது - ஸ்வரூபத்தாலே; இவனிவனைக்கலவாதபோது ஸத்தையின்றிக்கேயிருக்கிறது-ப்ரணயித்வகுணத்தாலே.........*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றாம்பாட்டு. (என்னுளித்யாதி) "மன்னுமுழுவேழுலகும்" என்றுதொடங்கி, "என்னுள்கலந்தவன்" என்னுமளவுங்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (ஸ்வவ்யதிரிக்தேத்யாதி)

"நாராயணன்" என்கிறவாக்யாநந்தரம், "அகஸ்த்யப்ராதா" (அகஸ்த்யப்ராதா) என்கிறவாக்யமநுஸந்தேயம். அஸங்க்யாதமான நாமங்களிருக்க, "என்னுள்கலந்தவன்" என்றுவிசேஷிக்கிறதுக்குபாவம் (நாராயணனித்யாதி) இவ்வர்த்தத்தை த்ருஷ்டாந்தபூர்வகமாக விஶதீகரிக்கிறார் (அகஸ்த்யப்ராதாவித்யாதி) நாராயணவாஸுதேவநாமங்கள் பரத்வத்துக்கு ப்ரதாநங்களானாற்போலே, "என்னுள்கலந்தவன்" என்கிறது-ஸௌலப்யத்துக்கு ப்ரதாநமென்றபடி.

பதத்வயத்துக்கும் வ்யுத்க்ரமேணபாவம் (வாட்டமிலித்யாதி) "'வாட்டமில்புகழ்வாமநனை' என்றதுக்கு - 'தன்னுடைமைபெறுகைக்குத்தானர்த்தியானவன்' என்றுவைத்து, இங்கேகலந்தபின்பு வளர்ந்தபடியுமென்கையாலே-அவ்விடத்திலே, சிறும்பினவனென்று மோரர்த்தம்விவக்ஷிதம்" என்றருளிச்செய்வர். (மலையென்கிறார்) மின்னும்சுடர்மலையென்கிறார். திவ்யாவயவங்களைப் பாட்டுக்கள்தோறுஞ்சொன்னால் புநருக்திவாராதோவென்ன; பரிஹரிக்கிறார் (முகமறிந்தித்யாதி)

ப்ரவாஹரூபத்தாலே நித்யமானவென்றவிடத்திலே - "யதர்த்துஷ்வ்ருதலிங்காநி நாநாரூபாணி பர்யயே। த்ருஶ்யந்தே தாநிதாந்யேவ ததா பாவா யுகாதிஷு" (யதர்துஷ்வ்ருதலிங்காநிநாநாரூபாணிபர்யயே।த்ருஶ்யந்தே தாநிதாந்யேவததாபாவாயுகாதிஷு) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். ருதுலிங்காநி-ருது

சிந்ஹங்கள். பர்யயே-ருதவின்முடிவிலே. பாவா:-ப்ரபஞ்சபதார்த்தா:. "𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍌 𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑍍" (ஸூர்யாசந்த்ரமஸௌதாதா யதாபூர்வமகல்பயத்) இத்யாதி. வயிறு-உள். தேநஸங்கல்பஉச்யதே என்றுகருத்து.

"மன்னுமுழுவேழுலகும் வயிற்றினுள" என்றந்வயமுகேந சொன்னவர்த்தத்தை வ்யதிரேகமுகேந த்ருடீகரிக்கிறார் (தன்னுள்கலவாததெப்பொருளுந்தானில்லையேயென்று) (தந்திருவுள்ளத்தையிதி) உள்-உள்ளம். கீழே - ஸங்கல்பாதீநமென்றார்; இப்போது-ஸ்வரூபாஶ்ரிதமென்றர்த்தாந்தரம் (அப்ரஹ்மாத்மகமித்யாதி) தன்-தான். ஸ்வரூபாஶ்ரிதமென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (நததஸ்தீத்யாதி) கீதாஸூசமே, "𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌤𑌦𑌹𑌮𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨। 𑌨 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌂." (யச்சாபிஸர்வபூதாநாம்பீஜம்ததஹமர்ஜுந। நததஸ்திவிநாயத்ஸ்யாந்மயாபூதஞ்சராசரம்.)

அவதாரிகைக்குச்சேரதாத்பர்யம் (அவையிவனையித்யாதி)

என்னுள்கலந்தவனை-மின்னும்சுடர்மலைக்கு - செங்கனிவாய்செங்கமலம், கண்பாதம் கைகமலமித்யாரப்யாந்வய:..*

நான்காம்பாட்டு.

எப்பொருளுந்தானாய்மரதகக்குன்றமொக்கு
மப்பொழுதைத்தாமரைப்பூக்கண்பாதங்கைகமல
மெப்பொழுதுநாடிங்களாண்டூழியூழிதொறு
மப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதமே.

ஆறுயிரப்படி.

(எப்பொருளும்) ஸர்வாந்தராத்மபூதனாய், அளவிறந்தவழகையுடையனாயிருந்தவிவன், அழகாலே ஸர்வகாலமும் ப்ரதிக்ஷணமெனக்க பூர்வவத்போக்யமாயிராநின்றான்; ஒருவனுடைய வழகிருக்கும்படியேயிதென்கிறார்..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், நிரதிசயபோக்யபூதனானவனென்னுள்ளே புகுந்தபின்பு ஸ்திரஸ்வபாவனானானென்கிறார்.

எப்பொழுதும் - எல்லாக்ஷணம். எந்நாள் - எல்லாநாள். எத்திங்கள் - எல்லாமாஸம். எவ்வாண்டு - எல்லாவாண்டு. எவ்வூழியூழிதொறும் - எல்லாவகைப்பட்டவூழிதோறும். அப்பொழுதைக்கப்பொழுது - அவ்வோகாலங்களிலே. என் - என்னுள்ளேகலந்து. ஆரா - அத்ருப்திகரமான. அமுதம் - அம்ருதமானவன். அத்தால்வந்ததன்னுடைய ப்ரீத்யதிசயத்தாலே எப்பொருளும் - எல்லாப்பொருளும். தானாய் - தானானஸர்வாத்மபாவமும்நிறம்பெற்று. மரதகக்குன்றமொக்கும் - மரதகமலைபோலேயுயர்த்தியும் நிறமுமுருமு முடையனானான். அப்பொழுதை - அப்

போதலர்ந்த. தாமரைப்பூ - தாமரைபோலே. கண் - கண்ணும். அப்பொழுதைக்கமலம் - அப்போதைக்கமலம்போலே. பாதம் - பாதமும். கை - கையும்புதுமைபெற்றன...*

ஈடு - நான்காம்பாட்டு.

நீரொருகாற்சொன்னத்தை யொன்பதின்கால்சொல்லி யிங்ஙனே கிடந்து படுகிறதென்னென்ன ; நானதுதவிர்கிறேன், நீங்களவ்விஷயமொருகாலிருந்தபடியே யெப்போதுமிருக்கும்படி பண்ணவல்லீர்களோ வென்கிறாள்.

(எப்பொருளுந்தானாய்) ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துக்களும் "தான்" என்கிறசொல்லுக்குள்ளே ப்ரகாரமாம்படி, தான்ப்ரகாரியாய் ஸ்வாதீநமல்லாததொரு பதார்த்தத்தைப்பெற்றுத் தானிப்பாடுபடுகிறானே. (மரதகக்குன்றமொக்கும்) கீழ் - ஜகதாகாரனாய் நிற்கும்நிலைசொல்லிற்று ; இங்கு - அஸாதாரணவிக்ரஹந் தன்னையேசொல்லுகிறது. கீழ், மின்னும்சுடரொன்று - தம்மோட்டைக்கலவியால் வந்தபுகரைச்சொல்லிற்று ; அதுக்காஸ்ரயமான அஸாதாரணவிக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறதிங்கு. (அப்பொழுதை) "கீழ் - தாமரையையொப்பாகச்சொன்னவிடம் தப்பச்சொன்னோம்" என்றழித்து ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகிறார். கேவலம்தாமரையை யொப்பாகச்சொல்லில், செவ்வியழிந்த ஸமயத்திலுமொப்பாகத்தொடங்குமே; அப்போதலர்ந்த - செவ்வியையுடைத்தான தாமரை. (கண்பாதம்) கண்-பந்தத்தைவிளைக்குங்கண். பாதம் - பந்தமறிந்தா லநுபவிக்க விழியும்துறை (கைகமலம்) தம்மோட்டை ஸ்பர்ஶத்தாலே செவ்விபெற்றபடி. இவையெல்லா மப்போதலர்ந்த கமலம்போலே யிருக்கும் (எப்பொழுதுமித்யாதி) கலாகாஷ்டாதிகளாலும் பேதிக்கவொண்ணாத அத்யல்பகால மநுபவிப்பது, ஒருநாளநுபவிப்பது, ஒருமாஸமநுபவிப்பது, ஓராண்டநுபவிப்பது, கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறுமநுபவிப்பது, இப்படிகாலமெல்லா மநுபவியாநின்றாலும், கீழ்ச்சொன்ன அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதமே-பூர்வக்ஷணத்திலநுபவம்போலல்ல வாயிற்று உத்தரக்ஷணத்தி லநுபவமிருப்பது. தாராவாஹிக விஜ்ஞாநத்தில் காலோபஷ்டம்பாதிகளாலே வருவதொருபேதமுண்டிறே ஜ்ஞாநத்துக்கு, இங்குவிஷயந்தானே பேதியாநின்றதாயிற்று.*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நான்காம்பாட்டு. (எப்பொருளுமித்யாதி) திவ்யாவயவங்களைப் பலகாலுஞ்சொன்னதுக்குக் கீழ்ப்பாட்டுக்களி லருளிச்செய்த பரிஹாரமொழிய பரிஹாரா

ந்தரம் (நீரொருகாலித்யாதி) ஒன்பதின்கால் - ஒன்பதுதரம். " அப்பொழுதை க்கு " இத்யாதியைப்பற்ற (ஒருகாலிருந்தபடியேயித்யாதி)

ஜகதாகாரதையைச் சொல்லுகிறதுக்கு ப்ரயோஜநம் (ஸ்வாதீநேத்யாதி) இப்பாடென்றது - தம்மைப்பெற்றபின்பு திருமேனியிற் பிறந்தபுகரைப்பற்ற.

(கீழ்ஜகதாகாரனித்யாதி) இரண்டும் விக்ரஹயோகமாகையாலே, " எப் பொருளும்தானாய் " என்றவநந்தரம், " மரதகக்குன்றம் " என்றுசேர்ந்தநுபவி க்கிறுனென்றுகருத்து. புநருக்திக்கு பரிஹாரம் (கீழ்மின்னுமித்யாதி)

அவதாரிகை (கீழ்தாமரையையித்யாதி) -' அப்பொழுதை " என்றுவிசே ஷித்ததுக்குபாவம் (கேவலமித்யாதி) பந்தத்தைவிளக்குங்கண்) நவவிதஸம்பந்தத் தையும் ஸ்வவீக்ஷணதிகளாலேவிஶதமாக ஸ்ப்புரிப்பிக்கிறகண்ணென்றபடி. (இவை யெல்லாமப்போதலர்ந்தவிதி) கண்பாதம்-அப்பொழுதைத்தாமரைப்பூ; கை - அப் பொழுதைக்கமலம் இத்யந்வயஃ.

" எப்பொழுதும் " என்று-அத்யல்பகாலத்தைச்சொல்லுகிறது. " 'அப்பொ ழுதைக்கப்பொழுது' என்று-எப்பொழுது நாள் திங்கள் முதலானவற்றையெல்லா ம் பராமர்ஶிக்கிறது " என்று வானமாமலைஜீயர் நிர்வாஹம். " நாள் திங்கள்முத லானவெல்லாவற்றிலுமுண்டான, எப்பொழுதுமென்றுசொன்ன-அத்யல்பகாலங் கள்தோறும் என்னுராவமுதம் " என்று ராமாநுஜப்பிள்ளை நிர்வாஹம். இதுவேஸ் வரஸம், " பூர்வக்ஷணத்திலநுபவம்போலல்லவாயிற்று உத்தரக்ஷணத்திலநுபவமி ருப்பது " என்று வ்யாக்யாநவாக்யமிருக்கையாலே. " அப்பொழுதைக்கப்பொழு து " என்கிறவிடத்தில், "அ" என்கிறது - எல்லாக்காலத்தையும் பராமர்ஶிக்கிறத ன்று, அவ்வவகாலங்களிலுண்டான க்ஷணமாத்ரபராமர்ஶியென்று தோற்றவரு ளிச்செய்கிருர் (பூர்வக்ஷணத்திலித்யாதி) (தாராவாஹிகேதி) தாராரூபோவாஹஃ- தாராவாஹஃ; தாராவாஹோஸ்யாஸ்தீதி - தாராவாஹிகம்; தாராவாஹிகஞ்சதத்விஜ் ஞாநஞ்ச-தாராவாஹிகவிஜ்ஞாநம். (இங்குவிஷயந்தானேயிதி) " ஘டோயம்஘ டோயம் " (கடோயம்கடோயம்) என்கிற தாராவாஹிகவிஜ்ஞாநத்தில் பூர்வோத் தரகாலாவச்சிந்நவேஷேண கடரூபவஸ்துவுக்குபேதமுண்டு, இங்கு, காலஸம்யோ கரூபகாலோபஷ்டம்பத்தாலும் தேஶஸம்யோகாதிகளாலும் பேதிக்கையன்றிக் கே, ஸ்வதஏவவிஷயந்தானே பேதிக்கிறதென்றபடி; " அந்யாந்யக்ஷணவிஶே ஷணவிஶிஷ்டவஸ்துவிஷயத்வேநாநதிகதார்த்தகந்த்ருதா " (அந்யாந்யக்ஷண விஶேஷணவிஶிஷ்டவஸ்துவிஷயத்வேநாநதிகதார்த்தகந்த்ருதா) என்றிறே ப்ரா பாகரமதம்; ததநுஸாரேணநிர்வஹிக்கவுமாம். அன்றிக்கே. " '஘டோயம்஘டோ யம்' (கடோயம்கடோயம்) என்கிற தாராவாஹிகவிஜ்ஞாநத்தில் காலோபஷ்டம் பாதிகளாலே ஜ்ஞாநத்துக்கு பேதமொழிய விஷயத்துக்குபேதமில்லை " என்றநை யாயிகமதாநுஸாரேண நிர்வஹிக்கவுமாம். உபஷ்டம்பம்-ஸம்யோகம். ஆதிஶப்தத் தாலே-தேஶஸம்யோகமும், உத்பத்திவிநாஶங்களும்சொல்லப்படுகிறது. ப்ரதமநி ர்வாஹத்தில் (ஜ்ஞாநத்துக்கு) விஷயத்துக்கு. விஷயம் பேதிக்கையாவது-போ க்யதாப்ரகர்ஷத்தாலே புதியதாய்த்தோற்றுகை.

க்ரமேணாந்வயஃ..*

ஐந்தாம்பாட்டு.

ஆராவமுதமாயல்லாவியுள்கலந்த
காரார்கருமுகில்போலென்னம்மான்கண்ணனுக்கு
நேராவாய்செம்பவளங்கண்பாதங்கைகமலம்
பேராரநீண்முடிநாண்பின்னுமிழைபலவே.

ஆறாயிரப்படி.

(ஆராவமுதமாய்) நிருபமமான ஸௌந்தர்யத்தையுடையனாய், அபரிமித திவ்யபூஷணோபேதனாய், ஸர்வகாலமுமநுபவித்தாலு மாராத போக்யமாயிருந்தவன், அத்யந்தமவஸ்துபூதனாயிருந்த வென்னுள்ளேகலந்தருளினானென்கிறார்.......................................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், தம்முடையதிருவுள்ளத்திலே கலந்தவனுடைய அவயவசோபைக்குபமையில்லையென்கிறார்.

ஆராவமுதமாய்-நிரதிசயபோக்யபூதனாய். அல்-ஒன்றல்லாத. ஆவியுள் - என்னெஞ்சுக்குள்ளே. கலந்த-கலந்து. அத்தாலே கார்-கார்காலத்திலே. ஆர்-பூர்ணமான. கருமுகில்போல்-காளமேகம்போலேயிருக்கிற. என்னம்மான் - என்னுதனான. கண்ணனுக்கு-க்ருஷ்ணனுக்கு. செம்-சிவந்த. பவளம்-பவளம். வாய் - அதரத்தை. நேராது-ஒவ்வாது. கமலம்-கமலங்கள். கண்பாதம்கை - கண்பாதங்கைகளை. நேரா-ஒவ்வா. அதுக்குமேலே பேர்-பெரிய. ஆரம்-ஆரமும். நீள்-உயர்ந்த. முடி-முடியும். நாண்-நாணுமுதல். பின்னும்-மற்றுமுண்டான. இழை - ஆபரணங்களும். பல-அஸங்க்யாதங்கள்.......................................*

ஈடு-ஐந்தாம்பாட்டு.

இத்தனைபோதும் தாமரையைசிக்ஷித் துபமாநமாகச் சொல்லிப்போந்தார்; விஷயத்திலே யவகாஹித்தவாறே நேர்சொடுநேரே யுபமாநமாய் நின்றதில்லை, அவற்றைக்கழித் துபமேயந்தன்னையே சொல்லுகிறார்.

(ஆராவமுதமாய்) எப்போதும் புஜியாநின்றாலும் மேன்மேலனீத்ருஷ்ணையைவிளைக்கு மம்ருதம்போலே நிரதிசயபோக்யனாய். (அல்லாவியுள்கலந்த) இப்படிபோக்யம் குறைவற்றால் போக்தாக்களுமதுக்கநுரூபமாகப்பெற்றதோ. (அல்லாவி) ஒருவஸ்துவாக எண்ணவொண்ணாத என்னுடைய ஆவியோடேகிடீர் வந்துகலந்தது. தன்னையுமறிந்திலன், என்னையுமறிந்திலன். (அல்லாவி) அசித்திற்காட்டில் தம்மைக்குறையநினைத்தபடி. அசித்துக்கிழவில்லையே, தன்ஸ்வரூபத்திலேகிடந்ததே; சேதநனாயிருந்துவைத்து ஜ்ஞாநபலமில்லாமையாலே அசித்திற்காட்டில்

தம்மைக்குறையநினைத்திருக்கிறுர். (உள்கலந்த) * பெருமக்களுள்ளவரான நித்யஸூரிகளளவில் கலக்குமாபோலே தான்கலந்தானே; என்னையாராவமுதாகநினைத்து, என்னளவாகத்தன்னை நினைத்துக்கிடீர்கலந்தது. (உள்கலந்த) "வைகதத்வம்" (ஏகதத்வம்) என்னலாம்படிகலந்தானுயிற்று. அவனிப்படிகலந்தமை நீயொன்கொண்டறிந்ததென்னில்; வடிவிலேதொடைகொண்டேனென்கிருர் (காரார்கருமுகில்போல்) என்னோட்டைக்கலவி "பெருப்பேறு" என்னுமிடம் தன்வடிவிலேதோற்றவிராநின்றுன். கார்காலத்திலார்ந்த கருமுகில்போலென்னுதல்; காரென்று-கறுப்பாய், கருமைமிக்க முகிலென்னுதல். இவ்வடிவையுடையவன்கிடீர் என்னோடேவந்துகலந்தானென்கிருர். (என்னம்மான்கண்ணனுக்கு) அவ்வடிவழகாலேயென்னையெழுதிக்கொண்ட க்ருஷ்ணனுக்கு. (நேராவாய்செம்பவளம்) பவளமாகிற்சிவந்தன்றே இருப்பதென்னில்; ப்ரவாளத்தை ஸ்ப்படிகஸ்தாநத்திலேயாக்கி அவ்வருகேசிவந்த பவளத்தைக்கற்பித்தால், அப்படிசிவந்த பவளமாயிற்று ஜாதியாகத் திருப்பவளத்துக் கொப்பாகாதது.

(கண்பாதம்கைகமலம்நேரா) குளிரநோக்கினகண், நோக்குக்குத்தோற்று விழுந்திருவடிகள், திருவடிகளிலே விழுந்தாரை யெடுத்தணைக்குங்கை; இவற்றுக்குத் தாமரைஜாதியாகவொப்பாகா.

(பேராரம்) "பெரியவரைமார்பிற்பேராரம்) என்கிறபடியே, திருக்கழுத்துக் கிருமடியிட்டுச் சாத்தவேண்டும்படி யானஆரம்.

(நீள்முடி) ஆதிராஜ்ய ஸூசகமான திருவபிஷேகம்.

(நாண்) விடுநாண்.

(பின்னுமிழைபலவே) அநுபவித்துப்போ மித்தனைபோக்கி, என்னுற்சொல்லித் தலைக்கட்டப்போமோ.................................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

அஞ்சாம்பாட்டு. (ஆராவமுதமித்யாதி) மேல், உபமாநமான தாமரையை சிக்ஷித்தொப்பாகச் சொல்லிப்போந்தவர், இங்கு "ஒப்பில்லை" என்றுசொன்னதக்கு ப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிருர் (இத்தனைபோதித்யாதி) சிக்ஷித்து - சிறிது விஶேஷணமிட்டு. நேர்கொடுநேர் - ஸாக்ஷாத்.

(மேன்மேலன) இது - அபூதோபமை அவனுடைய போக்யதையைச் சொன்னவநந்தரம், தம்முடைய ஹேயதையைச் சொல்லுகிறவருடைய ஹார்த்தபாவம் (இப்படியித்யாதி) அல்லாவி - அல்லாதஆவி. ஒருவஸ்துவல்லாத வாத்மாவுக்குள்ளே யென்றபடி. இதநிரூபமன்றேவென்ன (ஒருவஸ்துவாகவித்யாதி) விவரணம் (தன்னையுமித்யாதி) "நல்லதுகெட்டால் நாய்க்குமாகாது" என்றத்தை நினைத்தருளிச்செய்கிருர் (அசித்திற்காட்டிலித்யாதி) அத்தையுபபாதிக்கிருர் (அசித்துக்கித்யாதி) அசித்துக்கிழவில்லையே - அசித்துக்கு "இழந்தோம்" என்று

மறிவில்லையே. (தன்ஸ்வரூபத்திலேகிடந்ததே) வஸ்த்வந்தரமன்றிக்கேகிடந்ததே. (ஜ்ஞாநபலமில்லாமையாலே) "பகவத்ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கயோக்யம்" என்னும் ஜ்ஞாநபலமில்லாமையாலே. "உள்கலந்த" என்றதுக்கர்த்தத்வயம் - விடாயர் மடுவிலேயவகாஹிக்குமாபோலே யத்யபிநிவிஷ்டனாய்க் கலந்தானென்னுதல், "ஸாக்ஷாத் தம்" (ஏகதத்வம்) என்னலாம்படி கலந்தானென்னுதல். இரண்டர்த்தத்தையு மருளிச்செய்கிறார் (பெருமக்களித்யாதியாலும், ஏகதத்வமென்னலாமித்யாதியாலும்) (நித்யஸூரிகளாவிலி) யோக்யவிஷயத்திற் கலக்கும் போதும் பெருமானுமிறே கலந்ததென்றபடி." என்னளவாகத் தன்னை நினைத்து - தன்னையல்லாவியாகநினைத்து.

தொடைகொண்டேன் - க்ரஹித்தேன். என்னுள்ளேகலந்த வநந்தரம் - காரார்கருமுகிலானுன் என்றுபரபாவியாகபாவம் (என்னோட்டைக்கலவியித்யாதி) காரார்கருமுகில்போல்- வர்ஷாகாலீந பரிபூர்ணமேகம்போலே யிதிப்ரதமார்த்தஃ; காரென்று - கறுப்பாய், ஆர்தல் மிகுதியாய், கருமைமிக்க கருமுகில் - நெய்த்தமுகிலென்று த்விதீயார்த்தம். காரார்கருமுகில்போலே யிருக்கிறவன்கிடீர் - அல்லாவியுள் கலந்ததென்று பூர்வபாவியாக வர்த்தாந்தரம் (இவ்வடிவையித்யாதி)

வாய்க்கு செம்பவளம், நேரா - ஸத்ருஶமாகாதென்றபடி. (பவளமாகிற் சிவந்தன்றோவிருப்பதென்று) அநந்தரம், "செம்" என்றுவிஶேஷிக்கவேணுமோ (என்னில்) என்றுகூட்டுவது. "பவளம்" என்கிற ஸாமாந்ய நிர்த்தேசத்தைப்பற்ற (ஜாதியாகவென்றது) ஜாதிக்குள்ளே யொருவ்யக்தியும் ஸத்ருஶமன்றென்றபடி.

கண்பாதம்கைமலம்நேரா - கண்பாதம் கைகளுக்குக் கமலமொப்பாகாது.

ஆரம் - ஹாரம். முத்துமாலை. (பெரியவரையித்யாதி) மூன்றுந்திருவந்தி. பெரியமலைபோலே பொருந்தியிருக்கிற திருமார்விலே பெருத்திருக்கிற திருவாரத்தைச் சார்த்தியென்றபடி. இருமடியிட்டு - இரட்டையாகமடித்து.

விடுநாண் - கடிஸூத்ரம்.

"பலவே" என்றதுக்குபாவம் (அநுபவித்தித்யாதி)

க்ரமேணாந்வயஃ...*

ஆறம்பாட்டு.

பலபலவேயாபரணம்பேரும்பலபலவே
பலபலவேசோதிவடிவுபண்பெண்ணிற்
பலபலகண்டுண்டுகேட்டுற்றுமோந்தின்பம்
பலபலவேஞானமும்பாம்பணைமேலாற்கேயோ.

ஆறுயிரப்படி.

(பலபலவே) அஸங்க்யேயதிவ்யபூஷணங்களையும், அஸங்க்யேய கல்யாணகுணங்களையும், அஸங்க்யேய தேஜோமயகல்யாண திவ்யரூபங்களையும், அஸங்க்யேய திவ்யபோகங்களையும், அஸங்க்யேயதிவ்யஜ்ஞாநங்

களையுமுடையனாய், நாகபர்யங்கஶாயியாய், இப்படி பரிபூர்ணனாயிருந்து வைத்தென்னோடே கலந்தருளினானென்கிறார்.............. ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், பூஷணாத்யபரிச்சேதத்தை யநுபவிக்கிறார்.

பாம்பணைமேலாற்கு - திருவநந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகக்கொண்டாற்போலே யென்னோடுகலந்தவனுக்கு. பண்பெண்ணில் - ஸ்வபாவநிரூபணம்பண்ணில். ஆபரணம்-ஆபரணம். பலபல-கிரீடாதிரூபபேதத்தாலும் ஒரோன்றில் ஸம்ஸ்தாநபாஹுள்யத்தாலும் பலபலவாயிருக்கும். பேரும்-நாமமும். பலபல - வ்யக்திபேதத்தாலும் நிர்வசநமுகத்தாலுமோரொன்றநேகநாமாத்மகமாகையாலே பலபலவாயிருக்கும். சோதி-ஜ்யோதிரூபமான. வடிவு-அப்ராக்ருதவிக்ரஹமும். பலபல-பரவ்யூஹாதிபேதத்தாலு மவாந்தரபேதத்தாலும் பலபலவாயிருக்கும். கண்டுண்டுகேட்டுற்றுமோந்தின்பம்-இந்த்ரியத்வாரா தத்தத்விஷயஸம்யோகத்தால் வருநிரதிஶயஸுகமும். பலபல-வ்யக்திபேதத்தாலு மவாந்தரபேதத்தாலும் பலபலவாயிருக்கும். ஞானமும்-தத்த்வாராபதார்த்தங்களிற்பிறக்கிறஜ்ஞாநமும். பலபல - அப்படியேபலபலவாயிருக்கும்.

இந்த்ரியத்வாராவருகிற ஸுகஜ்ஞாநங்களி லீஶ்வரனுக்கு யதாக்ரமத்தாலும் வ்யுத்க்ரமத்தாலும் வருமநியமத்தாலே பன்மைசொல்லவுமாம்................*

ஈடு - ஆறும்பாட்டு.

தம்முடனேகலந்தாற்றானாய் அநேகசரீர பரிக்ரஹம்பண்ணி யென்னை யநுபவியாநின்றான் கிடீரென்கிறார்.

(பலபலவேயாபரணம்) ஜாதிபேதமும் வ்யக்திபேதமு மிருக்கிறபடி. திருக்கைக்குச்சாத்துமவையென்றாலநேகம்; அவைதன்னிலே "இடைச்சரி, கடைச்சரி" என்றநேகமாயிருக்குமிறே.

(பேரும்பலபலவே) அநுபவஸமயத்தில் நாமக்ரஹணத்துக்கிழிந்தவிடமெல்லாந்துறை; சிலப்பேர், விரப்பேர், அநேகமாயிருக்குமிறே

(பலபலவேசோதிவடிவு) திருநாமத்வாராகாணும் வடிவுகளும்பல. அப்ராக்ருததிவ்யஸம்ஸ்தாநத்தை யிதரஸஜாதீயமாக்குகையாலே எல்லாம் சோதிவடிவாயேயிருக்குமிறே. ஸௌபரியைப்போலே அநேகம்வடிவுகொண்டாயிற்று இவரையநுபவிக்கிறது. முக்தன் தன்னையநுபவிக்கும்போது படுமாபோலே. தானென்னையநுபவிக்கப் பலவடிவுகொள்ளாநின்றான். (பண்பெண்ணில்) ப்ரகாரங்களையநுஸந்திக்கில்.

(பலபலவித்யாதி) கண்டு, உண்டு, கேட்டு, உற்று, மோந்து, உண்டாகக்கடவதான இந்த்ரியஸுகங்களும் பலபல. த்ருஷ்டிப்ரியமாயிருக்குமவையும், புஜிக்குமவையும்,ஶ்ரவணேந்த்ரிய விஷயமாயிருக்குமவையும், ஸ்பர்ஶவிஷயமாயிருக்குமவையும், க்ராணேந்த்ரியவிஷயமாயிருக்குமவையுமாயநேகமிறே.

(பலபலவேஞானமும்) விஷயங்களைச்சொல்லுதல், அவற்றையறிகைக்கு ஸாமக்ரியான ஜ்ஞாநங்களைச்சொல்லுதல். ஜ்ஞாநமும் பலவுண்டோவென்னில்; விஷயங்கடோறும் பேதிக்குமிறே ஜ்ஞாநமும். ஸ்வவ்யதிரிக்தங்களையெல்லாம் விஷயமாகவுடையனாய், அவற்றையெல்லாமறியவும் வல்லனாய், அவற்றையெல்லா மநுபவித்தால் வருமேற்றத்தையுடையனாயிருக்குமிறே. (பாம்பணைமேலாற்கேயோ) இவையெல்லாமொருவிஷயத்திலேயுண்டா யநுபவிக்குமென்னுமிடத்துக்குதாஹரணங்காட்டுகிறார். ஸ்பர்சேந்த்ரியத்துக்குண்டு, க்ராணேந்த்ரியத்துக்குண்டு, கண்ணுக்கினிதாயிருக்கும், இவைதொடக்கமானவையெல்லா முண்டிறே.

பாம்பணைமேலாற்கு-பண்பெண்ணில்-பலபலவேயாபரணம் இத்யாதிதொடங்கி, ஓ! என்றந்வயம்......... .. ..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆறும்பாட்டு. (பலபலவேயித்யாதி) "பலபலவேசோதிவடிவு" என்றதிலே நோக்காகவவதாரிகை (தம்முடனேயித்யாதி) தம்முடனே-என்னுடனே. ஆற்றுனாய்-ஒருசரீரத்தாலே யநுபவிக்க வத்ருப்தனாய். ஆற்றுனாய்-அத்ருப்தனாய்.

த்விருக்திக்கர்த்தம் (ஜாதிபேதமுமித்யாதி) உபபாதகம் (திருக்கைக்கித்யாதி) இது-ஜாதிபேதம். அங்குளீயகஜாதியிலும் "இடைச்சரி, கடைச்சரி" என்று வ்யக்திபேதமுண்டிறே. இப்படி யெல்லாவற்றிலுங்கண்டுகொள்வது. சரி-வலயம். இடைச்சரி-பாஹுவில் தோள்வளைமுதலானவை. கடைச்சரி-முன்கைவளையாதல். யத்வா, இடைச்சரிகடைச்சரியாவது-விரலிலேமோதிரமிட்டால் முன்னும் பின்னுமிடுகிற மோதிரமாதல்.

"பேரும்பலபல" என்கிறவிடத்தில் வீப்ஸையாலே - "ஓராயிரம்" இத்யாதிப்படியே, ஏகைகநாமத்துக்கும் பஹுமுகத்வம் விவக்ஷிதம் நிருக்திபேதத்தாலே. "கோவிந்தன்" இத்யாதி-சீலப்பேர். "மதுஸூதன்" இத்யாதி-வீரப்பேர்.

"பலபலவேசோதிவடிவு" என்றதுக்கர்த்தத்வயம். முந்தினது. அவதாரவிக்ரஹம். இரண்டாவது-இவனையநுபவிக்கைக்காக வேககாலத்திலே யநேகவிக்ரஹபரிக்ரஹமாதல். ப்ரதமார்த்தம் (திருநாமத்வாரேத்யாதி) த்விதியார்த்தம் (ஸௌபரீத்யாதி) இதரஜாதீயமான வவதாரவிக்ரஹத்துக்குச் சோதியுண்டோவென்ன (அப்ராக்ருதேத்யாதி) த்ருஷ்டாந்தாந்தரம் (முக்தனித்யாதி) விவரணம் (த்ருஷ்டிப்ரியேத்யாதி)

(பலபலவேஞானமும்) ஜ்ஞாயத இதிஜ்ஞாநமென்கிற வ்யுத்பத்தியாலே - கீழ்ச்சொன்ன வைந்த்ரியஸுகஹேதுவான ஶப்தாதிவிஷயங்களைச்சொல்லுதலென்றபடி. (ஜ்ஞாநமும் பலவுண்டோவிதி) தர்மபூதஜ்ஞாநமொன்றன்றோ, பலவுண்டோவென்னிலென்றபடி. (விஷயங்கடோறுமிதி) விஷயோபாதிகபேதமுண்டென்றபடி. "பலபலகண்டுண்டு" இத்யாதியையும், "ஞானம்" என்றதினர்த்தத்வயத்தையுங்கூட்டி நிகமிக்கிறார் (ஸ்வவ்யதிரிக்தங்களையித்யாதி) விஷயமாக-ஸ்வஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமாக. அநுபவத்தாலே-கரணங்களாலேயநுபவித்தால். ஏற்றம்-இன்பம். ஏற்றமென்றது-அர்த்தாத்ஸித்தம். ஆக, இத்தால்-இவரோடேகலந்தபின்பு ஶப்தாதிவிஷயாநுபவத்தாலுண்டான வேற்றமெல்லாமுண்டாயிற்றென்றபடி.

(ஸ்பர்ஶேந்த்ரியத்துக்குண்டு) ஸ்பர்ஶேந்த்ரியத்துக்கு விஷயமுண்டென்றபடி. இம்மூன்றும் மற்றவிரண்டுக்கு முபலக்ஷணமென்கிறார் (இவைதொடக்கமானவையித்யாதி) "ஓ" என்றது-ஹர்ஷஸூசகம்.

பாம்பணைமேலாற்கு - பண்பெண்ணில்-ஆபரணம் பலபல, பேரும்பலபல, சோதிவடிவுபலபல, கண்டுண்டுகேட்டுற்றுமோந்தின்பம்பலபல, ஞானமும் பலபல, ஓ என்றந்வயம். உற்று-ஸ்ப்ருஶித்து ....*

ஏழாம்பாட்டு.

பாம்பணைமேற்பாற்கடலுட்பள்ளியமர்ந்ததுவுங்
காம்பணைதோட்பின்னைக்காயேறுடனேழ்செற்றதுவுந்
தேம்பணையசோலைமராமரமேழெய்ததுவும்
பூம்பிணையதண்டுழாய்ப்பொன்முடியம்போரேறே.

ஆறாயிரப்படி.

(பாம்பணை) தன்னுடையஸர்வசேஷ்டிதங்களையு மெனக்கே போக்யமாகச்செய் தருளினானென்கிறார்..................................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், தம்மோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே யவனுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்கள்தமக்கு ப்ரகாசித்து நிறம்பெற்றபடியை யநுபவிக்கிறார்.

பாற்கடலுள் - பாற்கடலிலே. பாம்பணைமேல் - பாம்பணையின்மேலே. பள்ளி - கண்வளர்ந்தருளுகையை. அமர்ந்ததுவும் - பொருந்ினதும். காம்பணை-மூங்கில்போன்ற. தோள் - தோளையுடைய. பின்னைக்காய் - நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக. ஏறேழு - ஏறேழையும். உடன் - ஏகோத்யோகத்திலே. செற்றதுவும்-கொன்றதுவும். தேம் - தேனையும். பணைய - பணையையுமுடையசோலை - அத்தால், சோலையாகத்தழைத்த. மராமரம் - மராமரம். ஏழு - ஏழு. எய்ததவும் - எய்ததுவும். பூ - அழகிய. பிணைய - தொடையையுடைத்தாய். தண் - குளிர்ந்த. துழாய்-திருத்துழாயாலேயலங்க்ருதமாய். பொன் - அத்யுஜ்ஜ்வலமான. முடி - முடியையுடைத்தாய். அம் - தர்ஶநீயமாய். போர் - விரோதிநிரஸநோத்யோகஶீலமாய் - செருக்கையுடைத்தான. ஏறு - ருஷபம்போன்றவஸ்து.

"ஏறு" என்றசொற்கேடாக - அமர்ந்ததுவும், செற்றதுவும், எய்ததுவுமென்றஃறிணை...*

ஈடு-ஏழாம்பாட்டு.

* அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்து, க்ஷீராப்தியிலே கண்வளர்ந்தருளி, ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப் பண்ணிற்றெல்லாமெனக்காகக் கிடீரென்கிறார்.

(பாம்பணை) ஆர்த்தரக்ஷணத்துக்காக, திருப்பாற்கடலிலே நிருறுத்தாமைக்கு, ஶைத்யஸௌகந்த்யஸௌகுமார்யங்களையுடையனான திருவநந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளிற்றும். (காம்பித்யாதி) சுற்றுடைமைக்கும் செவ்வைக்கும் மூங்கில்போலேயிருந்துள்ள தோளழகையுடைய நப்பின்னைப் பிராட்டியோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ப்ரதிபந்தகங்களான ருஷபங்களேழையு மொருகாலேயூட்டி யாகநெரித்துப் பொகட்டதும். (தேம்பணைய) மஹாராஜர், “நீர்வாலியைக்கொல்லமாட்டீர்” என்ன, அவனைவிஶ்வஸிப்பிக்கைக்காக; தேனையுடைத்தாய்ப் பணைத்து அடிகண்டிலக்குக் குறிக்கவொண்ணாதபடியா யிருக்கிறமராமரங்களேழையுமெய்ததும். (பூவித்யாதி) பூவையுடைத்தாய்த் தொடையுண்டவென்னுதல்; நல்லதொடையையுடைத்தான திருத்துழாய்மாலையாலே யலங்க்ருதனாய், ஆதிராஜ்ய ஸூசகமான திருவபிஷேகத்தையுடையனாய், இவ்வழகுதன்னை நித்யஸூரிகளை யநுபவிப்பித்து அத்தால்வந்த மேன்மைதோற்ற, அழகியதாய் யுத்தோந்முகமான ருஷபம்போலே மேனாணித் திருக்கிறவிருப்பு.

பொன்முடியம்போரேறு- பாற்கடலுள் பள்ளியமர்ந்ததுவும்-பாம்பணைமேலென்று தனித்தனியே க்ரியையாகக்கடவது. இவையெல்லாமெனக்காகக் கிடீரென்றுமாம்.....................................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (பாம்பணைமேலித்யாதி) “பூம்பிணைய” இத்யாரப்ய. “போரேறு - பாற்கடலுள் - பாம்பணைமேற் பள்ளியமர்ந்ததுவும், காம்பணையென்று தொடங்கி, “எய்ததுவும்” என்றந்வயித் தவதாரிகை (அயர்வறுமித்யாதி)

“பாற்கடலுள்-பாம்பணைமேல்” என்றந்வயித்தர்த்தம் (ஆர்த்தரக்ஷணேத்யாதி) ஸர்ப்பஜாதி ஸ்வபாவத்தைப்பற்ற (ஶைத்யேத்யாதி)

காம்பு - மூங்கில். சுற்றுடைமை - வர்த்துலதை. ஏறு - ஏழுமுடன் செற்றதுவும் இத்யந்வய:. ஊட்டியாக - கண்டப்ரதேஶாவச்சேதேந. ஊட்டி - கழுத்து. நெரித்து - ஸம்ஹரித்து.

பணை - சாகை. தேம் - தேன்.

பூவென்று - பூவாதல், ஸ்ப்ருஹணீயதையாதல். பிணைய - தொடுக்கப்பட்ட, நித்யஸூரிகளை யநுபவிப்பித்தென்றது-அர்த்தாத்ஸித்தம். மேனாணித்து-கர்வித்து.

முந்தினவந்வயத்துக்கு, ஏழேறுடன் செற்றதுவும் - காம்பணைதோட்பின்னைக்காய், எய்ததுவும் - தேம்பணையசோலை மராமரமேழு என்றபேக்ஷமு மந்வயிப்பது. “இன்னது மின்னதுமின்னதும்” என்றால் - ஸாகாங்க்ஷமாயிருக்கையாலே யத்யாஹரித்து யோஜிக்கிறார் (இவையெல்லாமித்யாதி) இந்தயோஜனையிலே பூம்பிணையதண்டுழாய்ப்பொன்முடியம்போரேறு-பாம்பணைமேலென்று தொடங்கி, எய்ததுவுமெனக்காகக் கிடீரித்யந்வய:...*

எட்டாம்பாட்டு.

பொன்முடியம்போரேற்றையெம்மானைநாற்றடந்தோ
டம்முடிவொன்றில்லாததண்டுழாய்மாலையனை
யென்முடிவுகாணாதேயென்னுள்கலந்தானைச்
சொன்முடிவுகாணேனான்சொல்லுவதென்சொல்லீரே.

ஆறாயிரப்படி.

(பொன்முடி) வாங்மநஸாபரிச்சேத்யநிரதிசய கல்யாணஸ்வரூப குண விபூதிகளையுடையனாயிருந்துவைத்து, என்னுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவகுண வ்ருத்தாதிகளினுடைய நிஹீநதையைப்பாராதே யென்னுள்கலந்த இஸ்ஸௌஶீல்யத்துக்கொரு முடிவுகாண்கிறிலேன்; ஆனபின் பெதைச்சொல்லுவது சொல்லீரென்கிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஸம்ஶ்லேஷவைலக்ஷண்யத்தினுடைய வாசாமகோசரதையையருளிச்செய்கிறார்.

பொன்-உஜ்ஜ்வலமான. முடி-அபிஷேகத்தையுடைய. அம்போரேற்றை-பெரும்செருக்கனாய். எம்மானை-அந்தஸ்வாதந்த்ர்யச்செருக்கைக்காட்டி யென்னையடிமைகொண்டநாதனாய். நால்-நாலுவகைப்பட்ட. தடம்-பெரிய. தோள்-திருத்தோளையுடையனாய். தன்-தன்பெருமைக்கு. முடிவொன்றில்லாத-முடிவில்லாதவனாய். இந்தமேன்மைக்கும் போக்யதைக்கும் ஸூசகமான தண்-குளிர்ந்த. துழாய்மாலையனை-திருத்துழாய்மாலையையுடையனாய். என்முடிவுகாணாதே-தன்னுத்கர்ஷத்துக்கெல்லைகாணாதவோபாதியென்னிகர்ஷத்தின்முடிவுகாணாதே. என்னுள்-என்னெஞ்சுக்குள்ளே. கலந்தானை-கலந்தவனை. நான்-நான். ஸ்வஸம்வேத்தமாக வறியுமதொழிய சொல்-பாசுரமிட்டுச்சொல்லும். முடிவு-ப்ரகாரம். காணேன்-காண்கிறிலேன். சொல்லுவது-நீங்களநுபவித்தவிஷயம் வ்ருத்தகீர்த்தநம்பண்ணுமோபாதி யிங்குச்சொல்லுவது. சொல்லீர்-உண்டாகிற்சொல்லுங்கோளென்று லௌகிகளைக்குறித்துரைக்கிறார்.

லோகவ்யாவ்ருத்தனுடைய ஸம்ஶ்லேஷஸாரஸ்யம் வாசாமகோசரமென்றுகருத்து. விஶ்லேஷதசையிலென்முடிவுகாணாதேயென்றுமாம். ....*

ஈடு-எட்டாம்பாட்டு.

* அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்து என் தண்மையைப்பாராதே யென்னோடேவந்துகலந்த விம்மஹாகுணத்தையென்னாற்பேசி முடியாதென்கிறார்.

(பொன்முடியம்போரேற்றை) உபயவிபூதிக்கும் கவித்தமுடியையுடையனாய் அத்தால்வந்த சேஷித்தவுறைப்புத் தோற்றவிருக்கிறவனை.

(எம்மானை) தன்சேஷித்வத்தினெல்லையைக்காட்டி, என்னை சேஷத்வத்தி னெல்லையிலே நிறுத்தினவனை. (நாற்றடந்தோளித்யாதி) நாலாய்ப்பணைத்திருந்துள்ள தோள்களையுடையனாய், தன்னைப்பேசப்புக்கால் வேதங்களு மெல்லைகாணமாட்டாதே "யதோவாசோநிவர்த்தந்தே" (யதோவாசோநிவர்த்தந்தே) என்று மீளும்படியிருப்பானாயிருக்கிற தண்டுழாய்மாலையனை. எல்லைகாணவொண்ணாத வஸ்துவுக்கு லக்ஷணம்போலே திருத்துழாய்மாலை. (என்முடிவித்யாதி) அவன்பக்கல் நன்மைக்கெல்லைகாணவொண்ணாதாப்போலேயாயிற்று இவர்பக்கல் தீமைக்கெல்லைகாணவொண்ணாதாயிருக்கிறபடி. (என்முடிவுகாணாதே) என்னளவுபாராதே "அவிஜ்ஞாதா" (அவிஜ்ஞாதா) என்கிறபடியே, என்தண்மைபாராதே கண்ணைச்சும்புளித்துவந்து கலந்தானென்னுதல்; அன்றிக்கே, * ஆடியாடியில் விஸ்லேஷித்த வ்யஸநத்தாலே நான்முடியப்புக, அதுகாணமாட்டாதே யென்னோடேகலந்தானென்னுதல். (சொல்முடிவுகாணேனான்) என்னோடுவந்துகலந்த ஒருகுணத்தையும்சொல்லில், ஆநந்தகுணமொன்றையும் சொல்லப்புக்க வேதம்பட்டதுபடுமித்தனை. அவனென்னையநுபவிப்பிக்க, அத்தாலெனக்குப்பிறந்தரஸமநுபவித்துவிடுமத்தனையல்லது, பாசுரமிட்டுச்சொல்லி முடியாதென்றுமாம்.

(சொல்லுவதென்சொல்லீரோ) இதரவிஷயங்களை யநுபவித்து அவற்றுக்குப்பாசுரமிட்டுச்சொன்னீர்களாயிருக்கிற நீங்கள் தான் சொல்லவல்லீர்களோ. ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (பொன்முடியித்யாதி) "பொன்முடியம்போரேற்றை" என்றத்தைப்பற்ற (அயர்வறுமமரர்களென்றது) தண்மை - நீசதை. இம்மஹாகுணம் - ஸௌசீல்யம்.

கவித்து - தரித்து. உறைப்பு - தார்ட்யம். (தன்சேஷித்வத்தினித்யாதி) "பொன்முடி" என்று - சேஷித்வத்தி னெல்லைதோன்றிற்று. தத்ஸமபிவ்யாபாரத்தாலே - சேஷத்வத்தி னெல்லைதோன்றுகிற தென்றபடி. எம்மானை - எங்களுக்கு ஸ்வாமியானவனை.

பணைத்திருந்துள்ள - பெருத்திருந்துள்ள. தன்முடிவொன்றில்லாத - தனக்கோரெல்லையில்லாத. "தண்டுழாய்மாலையனை" என்கிறபத ஸாஹித்யத்துக்கு பாவம் (எல்லைகாணவித்யாதி) இவ்விடத்திலே - "வக்ஷஸ்ஸ்தல்யாம் துளஸிகமலா" (வக்ஷஸ்த்தல்யாம்துளஸிகமலா) இத்யாத்யநுஸந்தேயம்.

"என்முடிவு" என்றதுக்கு, முடிவென்று - எல்லையாய், கீழே "அல்லாவி" என்றிருக்கையாலே ஸாமாந்யசப்தத்தை விசேஷத்திலே பர்யவஸிப்பித்து, என்தோஷத்தின் சரமாவதியைப் பாராதேயென்று முக்தினவர்த்தம். அளவு - தண்மை, விவரணம் (அவிஜ்ஞாதேத்யாதி) "அவிஜ்ஞாதாஸஹஸ்ராம்ஸு:"

(அவிஜ்ஞாதாஸஹஸ்ராம்ஸு:) இதிஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமம். சம்புளித்து - முடிக்கொண்டு. (அன்றிக்கேயித்யாதி) த்விதியார்த்தம் - ஸ்பஷ்டம்.

“ என்முடிவுகாணதே ” என்றபதத்தி னர்த்தத்வாநுகுணமாக வடைவே யர்த்தத்வயம் (என்னேடுவந்தித்யாதி வாக்யத்வயேந) சொன்முடிவுகாணேன்- சொல்லும்ப்ரகாரம் காண்கிறிலேன்.

சொல்லுவதென் - நீங்களநுபவித்தவிஷயம் வ்ருத்தகீர்த்தநம்பண்ணுமோபாதி, இங்குச்சொல்லுவதேது. சொல்லீரோ - உண்டாகிற்சொல்லுங்கோ ளிதிசப்தார்த்த:.

இத்தால்பலிதம் (இதரவிஷயங்களையித்யாதி)
க்ரமேணுந்வய:..*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

சொல்லீரென்னம்மானையென்னுவியாவிதனை
யெல்லையில்சீரென்கருமாணிக்கச்சுடரை
நல்லவமுதம்பெறற்கரியவீடுமா
யல்லிமலர்விரையொத்தானல்லன்பெண்ணல்லனே.

ஆறுயிரப்படி.

(சொல்லீர்) இப்படியவனுடையகுணங்கள் சொல்லநிலமன்றியே யிருக்கச்செய்தேயும், தம்முடைய ஆராமையாலே ; அவன்குணங்களைக் காலதத்வமெல்லாஞ்சொன்னாலுமவற்றுக்கொருமுடிவு காண்கிறிலேனென்று பின்னையுமவனுடையகுணங்களைச்சொல்லி, பரமபோக்யனாய் ஸ்த்ரீபுந்நபும்ஸகாதி ஸர்வபதார்த்த விஸஜாதீயனாயிருந்துவைத்து, தன்னழகாலேயெனக்கு தாரகனாயென்னுள்ளேபுகுந்துகலந்தருளின வெம்பெருமானுடைய இந்தஸௌசீல்யாதிகுணங்களை நீங்களும்சொல்லீர்களென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்குறித் தருளிச்செய்கிறார்.................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், நிரதிசய போக்யபூதனானவனைச் சொல்லவல்லீர்களாகிற் சொல்லுங்கோளென்கிறார்.

என் - எனக்கு. அம்மானை - ஸ்வாமியாய். என்னுவி - என்னுத்மாவுக்கு. ஆவிதனை - ஆத்மாவாய். எல்லையில் - எல்லையில்லாத. சீர் - ஸௌகுமார்யாதிகுணங்களையுடைத்தான. என்கருமாணிக்கச்சுடரை - நீலரத்நஜ்யோதிஸ்ஸுபோலேயிருக்கிறவடிவை யென்னையநுபவிப்பித்தவனை. சொல்லீர் - எல்லாரும்சேர்ந்து சொல்லலாமாகிற்சொல்லுங்கோள். சொல்லவொண்ணுமைக்கடியென்னென்னில் நல்ல - லௌகிகாம்ருதத்தில்விலக்ஷணமான. அமுதம் - நித்யபோக்யாம்ருதமுமாய். பரமயோகிகளுக்கும் பெறற்கு - பெறுதற்கு. அரிய - அரிதான. வீடுமாய் - மோ

க்ஷஸ்த்தாநநிர்வாஹகனுமாய். அல்லிமலர் - தாமரைப்பூவில். விரையொத்து - பரிமளம்போலேநிஷ்க்ருஷ்டபோக்யரூபனாய். பெண்ணல்லன் - பும்ஸ்த்வத்தாலேஸ்த்ரீகளில் வ்யாவ்ருத்தனானவோபாதி. ஆணல்லன் - புருஷோத்தமத்வத்தாலேஸமஸ்தபுருஷவ்யாவ்ருத்தனுமிருக்கும்.

ஆதலாற்சொல்ல வரிதென்றகருத்து..*

௯-ஒன்பதாம்பாட்டு.

"பாசுரமில்லை" என்று, கைவாங்கமாட்டாரே; ஸம்ஸாரிகளைப்பார்த்து, என்னையனுன ஸர்வேஶ்வரனையெல்லாருங்கூடியாகிலும்சொல்லவல்லீர்களோவென்கிறார்.

(சொல்லீரென்னம்மானை) க்ஷுத்ரவிஷயங்களை யநுபவித்து அவற்றுக்குப் பாசுரமிட்டுச்சொல்லியிருக்கிற நீங்களாகிலும் சொல்லவல்லீர்களோ. (என்னம்மானை) தன்குணசேஷ்டிதங்களாலே யென்னை முறையிலேநிறுத்தினவனை. (என்னுவியாவிதனை) என்னாத்மாவுக் கந்தராத்மாவாயுள்ளவனை. (எல்லையித்யாதி) திவ்யாத்மஸ்வரூபகுணங்களுக் கெல்லைகாணிலும் விக்ரஹகுணங்களுக் கெல்லையின்றிக்கே யிருக்கிறபடி. அளவிறந்த கல்யாணகுணங்களையும், நீலமணிபோலே குளிர்ந்தவடிவழகையு மென்னையநுபவிப்பித்தவனை. (நல்லவமுதம்) நித்யமுமாய் போக்யமுமானவம்ருதம். ப்ராக்ருதபோக்யங்களில் தலையானவம்ருதம். (பெறற்கரியவீடுமாய்) ஒருவராலும் ஸ்வயத்நத்தால் ப்ராபிக்கவொண்ணாத மோக்ஷபுருஷார்த்தமுமாய். (அல்லிமலர்விரையொத்து) போக்யதைக்குத் தாமரைப்பூவில் பரிமளத்தோடொத்து. (ஆணல்லன்பெண்ணல்லனே) இதரபுருஷ ஸஜாதீயனல்லன். பெண்ணல்லனென்றவோபாதி, ஆணல்லனென்று - அதுதன்னையும் கழிக்கிறது. இத்தால் - உபமாநரஹிதனென்றபடி ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (சொல்லீரித்யாதி) கீழே "சொல்லுவதென்சொல்லீர்" என்றுவைத்து, பின்னையும் "சொல்லீர்" என்கிறதென்னென்ன (பாசுரமில்லையித்யாதி) சாபலத்தாலேயென்றபடி.

முறை - ப்ராப்தி.

"எல்லையில்சீர்" என்றதுக்கு - ஸ்வரூபகுணபரமாக வர்த்தாந்தரம் (அளவிறந்தவித்யாதி) ஏகார்த்தமாதல். இப்பொழுது, அளவிறந்த கல்யாணகுணங்களென்றது - விக்ரஹகுணங்களை.

நன்மைக்கர்த்தத்வயம் - நித்யபோக்யத்வமாதல், ப்ராக்ருதபோக்யவைலக்ஷண்யமாதல். நித்யபோக்யதையாவது - ஸர்வாதிகாரமுமாய் ஸதாஸேவ்யமுமாகை.

ஸ்வயத்நத்தால் ப்ராபிக்கவொண்ணுதென்றது - "முக்திமெய்திர்லபம்" (முக்திமப்யதிதுர்லபம்) என்றத்தைப்பற்ற. வீடு - மோக்ஷம். அல்லி - தாமரை.

(இதரபுருஷஸஜாதீயனல்லனிதி) பும்ஸ்த்வத்தாலே பெண்களைக்கழித்த வோபாதி, புருஷோத்தமத்வத்தாலே நாட்டில்புருஷர்களோடுண்டான ஸாஜாத்ய த்தையும் கழிக்கிறதென்கை. "ஆணல்லன்" என்னவமையாதோ, "பெண்ணல் லன்" என்கிறதென்னென்ன; த்ருஷ்டாந்தார்த்தமென்கிறார் (பெண்ணல்லனெ ன்றவித்யாதி) நாட்டில் காண்கிற ஆணின்படியுமல்லன், பெண்ணின்படியுமல்ல னிதிசப்தார்த்தஃ. அதுதன்னையும் - புருஷஜாதியையும். ஆனால், பும்ஸ்த்வமில்லை யோவென்ன (இத்தாலித்யாதி)

என்னுவியாவிதனை யித்யாரப்ய, பெண்ணல்லனை - என்னம்மானைச் சொ ல்லீர் இத்யந்வயஃ. வீடுமாய் - வீட்டுக்கு நிர்வாஹகனுமாய். விரையொத்து - பரிம ளத்தோடொத்திருக்குமவனுமாயிதி சப்தார்த்தஃ.................................*

பத்தாம்பாட்டு.

ஆணல்லன்பெண்ணல்லனல்லாவலியுமல்லன்
காணலுமாகானுளனல்லனில்லையல்லன்
பேணுங்காற்பேணுமுருவாகுமல்லனுமாங்
கோணைபெரிதுடைத்தெம்பெம்மானைக்கூறுதலே.

ஆறுயிரப்படி.

(ஆணல்லன்) ஸ்த்ரீபுந்நபும்ஸகாதி ஸர்வபதார்த்தவிஸஜாதீய னுதலால் தத்கோசரப்ரமாணங்களுக்கு அகோசரனாயிருந்துவைத்து, ஆஸ்ரி தஸுலபனு யாஸ்ரிதருடைய விவக்ஷாநுகுணமான திவ்யரூபசேஷ்டிதங் களை யுடையனாய், அநாஸ்ரிதருக்கு துர்லபனாயிருந்த வெம்பெருமானெ ன்னோடு கலந்தவிக்குணம்சொல்ல நிலமன்றாகிலும் சொல்லாதொழிய முடிகிறதில்லையென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவன் ஸ்வபாவத்தைச்சொல்லுகை மிகவுமரிதென்கிறார்.

ஆண்-ஆணும். அல்லன்-அன்றியே. பெண்-பெண்ணும். அல்லன்-அன்றியே. அல்லா-ப்ரயோஜநவத்தல்லாத. அலியும்-அலியும். அல்லன்-அன்றியே. காணலும்- அவற்றைக்காணும் ப்ரமாணத்தாற்காணவும். ஆகான் - ஒண்ணுதே. உளனல்லன்- ப்ரதிகூலர்க்குளனன்றியே. இல்லையல்லன் - அநுகூலர்க்கிலனன்றியே. பேணும்- ஆஸ்ரிதராயாதரித்த. கால்-காலத்தில். பேணும்-அவர்களாதரித்த. உருவாகும்-வடி வையுடையனாய். அல்லனுமாய்-ஆதரமில்லாதவளவில் அப்படியல்லனாயிருக்கும். எம்பெம்மானை-என்ஸ்வாமியை. கூறுதல் - இப்ப்ரகாரமவன் காட்டக்கண்டான் கூறுமிடத்து. பெரிது-மிகவும். கோணை-மிறுக்கு. உடைத்து-உடைத்து.

கோணை-யிறக்கு. ஸர்வவிதஜாதீயனாகையாலே "ஏவம்விதன்" என்றுசொல்லவரிதென்று கருத்து..*

ஈடு_பத்தாம்பாட்டு.

என்னோடேகலந்த வெம்பெருமான்படிபேசப்பெரிது மிறக்குடைத்தென்கிறார்.

(ஆணல்லனித்யாதி) நாட்டில்காண்கிற ஆண்களின்படியல்லன், அப்படியே ஸ்த்ரீகளின்படியுமல்லன், உபயோகயோக்யமல்லாத நபும்ஸகபதார்த்தத்தின்படியுமல்லன். "நைநம்வாசாஸ்த்ரியம்ப்ருவந்நைநமஸ்த்ரீபுமாந்ப்ருவந்பும்ஸம்நபுமாம்ப்ருவந்நைநம்வதந்வததிகச்சந அதிப்ரஹ்ம" (நைநம்வாசாஸ்த்ரியம்ப்ருவந்நைநமஸ்த்ரீபுமாந்ப்ருவந்புமாம்ஸம்நப்ருவந்நைநம்வதந்வததிகஶ்சந அஜிதிப்ரஹ்ம,) ஆரணத்திலிரண்டாமோத்து (; "ஸவைநதேவாஸுரமர்த்யதிர்யங்நஸ்த்ரீநஷண்டோநபுமாந்நஜந்துநாயம்குண:கர்மநஸந்நசாஸந்நிஷேதஶேஷோஜயதாதஶேஷ:" (ஸவைநதேவாஸுரமர்த்யதிர்யங்நஸ்த்ரீநஷண்டோநபுமாந்நஜந்து:நாயங்குண:கர்மநஸந்நசாஸந்நிஷேதஶேஷோஜயதாதஶேஷ:) என்று இப்படிபட்டாருளிச்செய்தவாறே, ஒருதமிழன், "ஜீயா, நாட்டில் காண்கிற மூன்றின்படியுமல்லனாகில் சொல்லிற்றாகிறவஸ்து, ஶூந்யமோபின்னை" என்றுகேட்க, பட்டரும், "பிள்ளைஇயலறிவுக்குப்போந்திருந்ததில்லையீ!, ஆணல்லன் பெண்ணல்லளல்லாவலியுமல்லது என்றதில்லையே, 'அல்லன், அல்லன்' என்கையாலே - 'புருஷோத்தமன்' என்று சப்தந்தானே தோற்றுவிக்கிறதில்லையோ" என்றருளிச்செய்தார். "ஆணல்லன், பெண்ணல்லன்" என்கிறவித்தால்-ஸஜாதீயவிஜாதீய நிஷேதம்பண்ணினபடி.

(காணலுமாகான்) ஆண், பெண், அலி, என்கிற இவற்றைக்காணும் ப்ரமாணங்களால் காணப்படாதான். இத்தால் - ஏகப்ரமாணகம்யத்வஸாம்யமுமில்லையென்கை.

(உளனல்லன்) அநாஶ்ரிதர்க்கு. (இல்லையல்லன்) ஆஶ்ரிதர்க்கு.

அத்தையுபபாதிக்கிறதுமேல் (பேணுங்கால் பேணுமுருவாகும்) "நீயெங்களுக்குப் புத்ரனாய்வந்துபிறக்கவேணும்" என்று சிலரிரந்தால் அப்படியேவந்துபிறந்து, "ஸபலம்தேவிஸஞ்ஜாதம்ஜாதோஹம்யத்தவோதராத்" (ஸபலந்தேவிஸஞ்ஜாதம்ஜாதோஹம்யத்தவோதராத்) என்று நிற்கும். அன்றியே, பேணுங்கால்-தன்னையர்த்திக்குங்காட்டில், பேணுமுருவாகும் - தன்னைப்பேணிமறைக்கவேண்டும்படிவந் தவதரிக்குமென்றுமாம். (அல்லனுமாய்) இப்படிதாழநிற்கச்செய்தே சிசுபாலாதிகளுக்குக் கிட்டவரிதாம்படியிருக்கும்.

(கோணைபெரிதித்யாதி) இவ்வோரிலைகளை யெனக்கறிவித்த ஸர்வேஸ்வரன்படிகளைப்பேசவென்றால், சாலமிறுக்குடைத்து ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு (ஆணல்லனித்யாதி) "எம்பெம்மானைக்கூறுதல் - கோணை பெரிதுடைத்து" என்றபதங்களைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (என்னோடுகலந்தவித்யாதி) பெரிதுமிறுக்குடைத்து-மிகவும்வருத்தமுடையது.

அல்லாவலி-உபயோகயோக்யமல்லாத நபும்ஸகபதார்த்தம். இவ்விடத்தில், "குலடாஷண்டபதிதவைரிப்யஃகாகணிமபி। தத்யாந்நப்ரதிக்ருண்ஹீயாதாபத்யபிகதாசந" (குலடாஷண்டபதிதவைரிப்யஃகாகணிமபி ।தத்யாந்நப்ரதிக்ருண்ஹீயாதாபத்யபிகதாசந) என்றதநுஸந்தேயம். "ஆணல்லன்" இத்யாதிக்குப்ரமாணம் (நைநமித்யாதி) ப்ருவந்கஶ்சநநா - பரமாத்மாநம்வதந்கஶ்சநபுருஷஃ; ஏநம்-பரமாத்மாநம், வாசாஸ்த்ரியம்நவததி - ஸ்த்ரீத்வேநநவததி; ப்ருவந்கஶ்சநபுருஷஃஏநம், அஸ்த்ரீபுமாந்-அஸ்த்ரீபுமாம்ஸம்; த்விதீயாவிபக்த்யாபாவஶ்சாந்தஸஃ. ஸ்த்ரீபும்வ்யதிரிக்தநபும்ஸகத்வேநாபிநவததி; ப்ருவந்கஶ்சநபுருஷஏநம்-புமாம்ஸந்நவததி; ஏவம்பூதஃஅகாரவாச்யம் ப்ரஹ்மேத்யர்த்தஃ. அதிகபதப்ரயோகஶ்சாந்தஸஃ. இந்தஶ்ருதி, ருக்கினுடைய வாரணத்தி லிரண்டாம்ப்ரஶ்நத்திலே. "நைவதேவாஸுரமர்த்யதிர்யங்நஸ்த்ரீநஷண்டோநபுமாந்நஜந்துஃ" (நைவதேவாஸுரமர்த்யதிர்யங்நஸ்த்ரீநஷண்டோநபுமாந்நஜந்துஃ) இதிஸ்ரீபாகவதே.

(சூந்யமோவிதி) யாவத்விஶேஷாதிரிக்தந்நஸாமாந்யமிதிபாவஃ. இயலறிவுக்கு-ஶப்தஜ்ஞாநத்துக்கு. அதாவது-அர்த்தஜ்ஞாநாபாவமேயன்றிக்கே, இயலறிவுக்கும் போந்திருந்த தில்லையீயென்றபடி. (ஶப்தந்தானேதோற்றுவிக்கிறதில்லையோவிதி) ஶ்ருதியில் "ஏநம்" என்றநிர்த்தேசத்தைக்கடாக்ஷித்திறே "அல்லன், அல்லன்" என்றதென்றபடி. "அல்லாவலியுமல்லன்" என்றதவும் த்ருஷ்டாந்தார்த்தமாகவே கண்டுகொள்வது.

பலிதம் (இத்தாலித்யாதி) ஐந்த்ரியகப்ரத்யக்ஷநம்பனன்றென்றபடி.

வேணுங்கால்-ஆசைப்பட்டால்; பேணுமுருவாகும் - ஆஶ்ரிதராசைப்பட்டவடிவோடே யவதரிக்குமென்று ப்ரதமார்த்தம். பேணுதல்-பரிவாய், மங்களாஶாஸநம்பண்ணவேண்டும்படியான விக்ரஹத்தையுடையவனா யவதரிக்குமென்று த்விதீயார்த்தம். (ஸபலந்தேவீதி) இதம்பஞ்சமேம்ஶே த்ருதீயே தேவகீம் ப்ரதிக்ருஷ்ணஃ. "ஸ்துதோஹம்யத்த்வயாபூர்வம்புத்ரார்த்திந்யாததத்யதே" (ஸ்துதோஹம்யத்த்வயாபூர்வம்புத்ரார்த்திந்யாததத்யதே) இதிபூர்வார்த்தம். பேணி-பரிந்து.

கோணை- (மிறுக்கு) ப்ரயாஸமென்றபடி. பெரிது-(சால) மிகவுமென்றபடி.

ஆணல்லனித்யாரப்ய, எம்பெம்மானைக்கூறுதல் - பெரிது- கோணையுடைத்தென்றந்வயம்..*

பதினொன்றாம்பாட்டு.

கூறுதலொன்றுராக்குடக்கூத்தவம்மானைக்
கூறுதலேமேவிக்குருகூர்ச்சடகோபன்
கூறினவந்தாதியோராயிரத்துளிப்பத்துங்
கூறுதல்வல்லாருளரேற்கூடுவர்வைகுந்தமே.

ஆறாயிரப்படி.

(கூறுதல்) காலதத்த்வமெல்லாஞ்சொன்னாலுமாராத குணசேஷ்டிதங்களையுடையனான வெம்பெருமானைச்சொன்ன வித்திருவாய்மொழியைச் சொல்லவல்லார், திருநாட்டிலேபோயெம்பெருமானை யநுபவிக்கப்பெறுவாரென்கிறார்... ... ...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்குப் பலமாக பரமபதப்ராப்தியை யருளிச்செய்கிறார்.

ஒன்று-ஒருகுணத்தை. கூறுதல்-சொல்லிலும். ஆரா - சொல்லமுடியவொண்ணாத. குடக்கூத்த - குடக்கூத்துமுதலான சீலாதிகுணங்களையுடைய. அம்மானை-ஸ்வாமியை. கூறுதல்-உள்ளபடியைச்சொல்லுவதாக. மேவி - உத்யோகித்து. குருகூர்ச்சடகோபன்-அவினாலேலப்தஜ்ஞாநப்ரேமரான ஆழ்வார். கூறின-அருளிச்செய்த. அந்தாதி - அந்தாதியாகையாலே யடைவுகுலைக்கவொண்ணாத. ஓர்-அத்விதீயமான. ஆயிரத்துள்-ஆயிரத்தில். இப்பத்தும்-இப்பத்தையும். கூறுதல்-சொல்ல. வல்லார் - வல்லார். உளரேல்-உண்டாகில். வைகுந்தம் - பரமபதத்தை. கூடுவர்-கூடுவர் ... ... *

ஈடு-பதினொன்றாம்பாட்டு.

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை யப்யஸிக்கவல்லாருண்டாகில், அவர்கள் பரமபதத்திலேபோய் நித்யாநுபவம்பண்ணப்பெறுவரென்கிறார்.

(கூறுதலித்யாதி) தன்படிகளைப்பேசப்புக்கால், ஆநந்தவல்லியிற்சொல்லுகிறபடியேபேசித் தலைக்கட்டவொண்ணாதிருக்கிறவனை. பேசவொண்ணாதொழிகிறது பரத்வமல்ல, குடக்கூத்தாடின செயலொன்றுமாயிற்று. (அம்மானை) குடக்கூத்தாலேயென்னை யநந்யார்ஹமாக்கினவனை. "விஷ்ணோர்ஜிஷ்ணோர்வஸுதேவாத்மஜஸ்ய" (விஷ்ணோர்ஜிஷ்ணோர்வஸுதேவாத்மஜஸ்ய) (கூறுதலேமேவி) "பேசநிலமன்று" என்று

வேதங்கள்மீண்டவிஷயமென்று, தாமும் "பேசவொண்ணாது" என்று
கைவாங்காதே, அழகிதாகப்பேசக்கடவோமென்றத்யவஸித்தார். "நான்
சொல்லுவதென்சொல்லீரே" என்னா, திரியவும் "சொல்லீரென்னம்
மானை" என்று தொடங்குமவரிறே. அத்யவஸித்தவித்தனையோ, கூறிற்
றுமுண்டோவென்னில்; குருகூர்ச்சடகோபனன்றோ, கூறச்சொல்லவே
ணுமோ; * மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்றவர்க்குப் பேசத்தட்டுண்டோ.
(கூறினவந்தாதி) விஷயத்துக்கநுரூபமாகப்பேசித் தலைக்கட்டினவந்தாதி
யாயிரத்திலு மிப்பத்தையு மப்யஸிக்கவல்லாருண்டாகில் (கூடுவர்வைகு
ந்தமே) "அடியார்கள் குழாங்களை யுடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்
று ஆசைப்பட்டுப்பெறாதே * ஆடியாடியாய் வ்யஸநப்படாதே, இப்பாசு
ரமாத்ரத்தைச்சொல்லவே, நான் ப்ரார்த்தித்துப்பெற்றபேறு பெறுவர்க
ள். பித்ருதநங்கிடந்தால் புத்ரனழித்து ஜீவிக்குமத்தனையிறே, ஆழ்வார்
பட்டவ்யஸநம்படவேண்டா, இது கற்றார்க்கு இவர்பேற்றிலேயந்வயம்.

முதற்பாட்டில் - இவராசைப்பட்டபடியே அடியார்கள் குழாங்க
ளோடேவந்துகலந்தபடிசொன்னார்; இரண்டாம்பாட்டில்- தம்மோடேக
லந்தபின்பு அவன்றிருமேனியும் திவ்யாவயவங்களும் திவ்யாயுதங்களு
ம் நிறம்பெற்றதென்றார்; மூன்றாம்பாட்டில்-தம்மோடேகலந்து தன்ஸத்
தைபெறுதல், இல்லையாகி லில்லையாம்படியாய்வந்து கலந்தானென்றார்;
நாலாம்பாட்டில் - கீழிவனுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகச்சொன்னவை நேர்நில்
லாமையாலே, அவற்றைசிக்ஷித்துச்சேர்த்தநுபவித்தார்; அஞ்சாம்பாட்
டில்-அதுதானுமுபமாநமாக நேர்நில்லாமையாலே, அவற்றைக்கழித்து
உபமேயந்தன்னையே யநுபவித்தார்; ஆறாம்பாட்டில் - இப்படிவிலக்ஷண
னானவன், முக்தன்தன்னையநுபவிக்குமாபோலே தானென்னையநுபவித்
தானென்றார்; ஏழாம்பாட்டில்- தமக்காக ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்
பண்ணினானென்றார்; எட்டாம்பாட்டில் - அவனையென்னாற்பேசமுடியா
தென்றார்; ஒன்பதாம்பாட்டில் - துணைதேடிக்கொண்டு, திரியவும் பேசு
கையிலே யுபக்ரமித்தார்; பத்தாம்பாட்டில் - "இப்படிகளாலென்னோ
டேகலந்தவிம்மாஹாகுணமொன்றையும்பேச" என்றால் சாலமிறுக்கு
டைத்தென்றார்; நிகமத்தில - இதுகற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்
டினார்... ... ...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (கூறுதலித்யாதி) "கூறுதல்வல்லாருளரேற்கூடுவர்வைகுந்தம்"
என்றபதங்களைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இத்திருவாய்மொழியையித்யாதி)

ஒன்றுகூறுதலாரா-ஒருகுணத்தையுஞ்சொல்லி முடியவொண்ணாதவனை யி
திஸப்தார்த்தம்விவக்ஷித்து, அத்தால்பலிதமாஹ (தன்படிகளையித்யாதி) ஆநந்தவ

ல்லியிற்சொல்லுகிறபடியே யென்றது - "யதோவாவ:" (யதோவாசஃ) இத்யாதியைப்பற்ற. (குடக்கூத்தாடினசெயலொன்றும்) குடக்கூத்தாடினது முதலானவோரவதாரத்திற்செயல்கள். அப்படிகுணங்களாலே ஜயித்திருக்குமோவென்ன (விஷ்ணோரித்யாதி) கர்ணபர்வணிகர்ணவாக்யமிதம், பூர்வமேவலிகிதம் "நலமுடையவன்" இத்யத்ர.

"கூறுதலே" என்ற ஏவகாரார்த்தம் (பேசநிலமித்யாதி) அப்படி யத்யவஸித்தாரோவென்ன (நான்சொல்லுவதித்யாதி) கூறுகைக்குஹேதுவேதென்ன (மயர்வறவித்யாதி)

"அம்மானை-கூறினவந்தாதி" இதிபதஸங்கதிம் ஹ்ருதிநிதாயாஹ (விஷயத்துக்கித்யாதி)

(உண்டாகிலிதி) "ஸதோஹாத்மாஸாதர்லப:" (ஸமஹாத்மாஸுதுர்லபஃ.) இதிபாவஃ. "வைகுந்தமே-கூடுவர்" இத்யவதாரணார்த்தம் (ஆடியாடியாயித்யாதி) இவனைப்போலே யாற்றாமையின்றிக்கேயிருக்கப்பெறக்கூடுமோவென்ன (பித்ருதநமித்யாதி) அழித்து-செலவுசெய்து. (ஜீவிக்குமத்தனையிறே) அப்படியேயென்றுகூட்டுவது.

நிறம்-ஔஜ்ஜ்வல்யம். நேர்நில்லாமை-ஸாக்ஷாதுபமாநமாயிராமை. சிக்கித்துச்சேர்த்து-விஶேஷணயுக்தமாக ஸங்கதமாக்கி. இம்மஹாகுணம்-ஸௌஶீல்யம். சாலமிறுக்குடைத்து-அதிவப்ரயாஸவத். கூறுதல்-சொல்லுதல். கூறுதலேமேவி-சொல்லுவதாகவே யத்யவஸித்து. கூறுதல்வல்லார்-சொல்லவல்லார்.

க்ரமேணாந்வயஃ...*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(அந்தாமத்தன்புசெய்து.)

ஸ்வப்ராப்த்யாஸித்திகாங்க்ஷிம் ஸ்வவபுஷி தயிதம் விஸ்ப்புரத்துங்கமூர்த்திம்
ப்ரீத்யுந்மேஷாதிபோக்யம் நவகநஸரஸம் நைகஸம்ஶ்லேஷாதிக்ருத்யம்
ப்ராப்தஸ்ரீதிவ்யதேஶம் ஸர்வஸம்பூர்ணாபோக்யம்
விஶ்வவ்யாவ்ருத்திவ்ருத்தம் ஜயதி தணவ்யாதரீதாநுஹந்த்ரு ॥ (கஎ)

(ஸ்வப்ராப்த்யாஸித்திகாங்க்ஷிம்) அந்தாமத்தன்புசெய்தென் னாவிசேரம்மானுக்கித்யாதி-ஆஶ்ரிதரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலே நிரதிசயதீப்தியுக்தனுமாய்; (ஸுகடிததயிதம்) திருவிடமேமார்வம்-பெரியபிராட்டியாருக்கு வாஸஸ்த்தாநமான திருமார்வையுடையனுமாய்; (விஸ்ப்புரத்துங்கமூர்த்திம்) மின்னுஞ்சுடர்மலைக்கு-தேஜிஷ்டமாய் மலைபோலேவளர்ந்த திருமேனியையுடையனுமாய்; (ப்ரீத்யுந்மேஷாதிபோக்யம்) அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதமே- ப்ரீத்யதிசயத்தாலே ப்ரதிக்ஷணமபூர்வபோக்யனுமாய்; (நவகநஸரஸம்) காரார்கருமுகில்

போலென்னம்மான்-வர்ஷுகவலாஹகம்போலே காருண்யரஸத்தைவர்ஷிக்கும்ஸ்வபாவனுமாய்; (நைகபூஷாதித்ருஶ்யம்) பலபலவேயாபரணம் பேரும்பலபலவே-பஹுவிதபூஷண நாமதேயாதிகளாலே பூஷிதனுமாய்; (ப்ரக்யாதப்ரீதிலீலம்) பாம்பணைமேலித்யாதி-ப்ரஸித்தமாய் ப்ரீதிரூபமான வ்ருஷபகணசமநஸப்தஸாலபஞ்சநாதி லீலாவ்யாபாரங்களையுடையனுமாய்; (தூரபிலபரஸம்) என்னுள்கலந்தானைச் சொன்முடிவுகாணேன்-ஆஶ்ரிதவிஷயத்தி லநிர்வசநீயமான ப்ரேமத்தையுடையனுமாய்; (ஸத்குணஜோதஹ்ருத்யம்) எல்லையில்சீரென்கருமாணிக்கச்சுடரை-அஸங்க்யேய கல்யாணகுணங்களையுடைத்தாகையாலே நிகரில்லாத நீலரத்நம்போலே ஹ்ருத்யனுமாய்; (விஶ்வவ்யாவ்ருத்தசித்ரம்) ஆணல்லன்பெண்ணல்லனல்லாவலியுமல்லன்-லோகத்திற்காணப்படுகிற ஸ்த்ரீபுருஷாதி விலக்ஷணத்யாஶ்சர்யரூபனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானை, "அந்தாமத்தன்புசெய்து" என்கிறதஶகத்திலே யாழ்வார், "தம்மோடேவந்துகலக்கையாலே புதுக்கணித்ததிவ்யாயுததிவ்யாபரணங்களையுடையனானன்" என்று அதிப்ரீதியோடே, கோபாலகுலத்திலேவந்து பிறந்து தங்களோடேவந்து கலக்கையாலே மிகவும் நிறம்பெற்றகுண விக்ரஹாதிகளையுடைய க்ருஷ்ணனை ஸ்ரீகோபிமாரதிப்ரீதியோடே யநுபவித்தாற்போலேயநுபவித்தருளினாரென்கிறார்...*

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி.

அந்தாமத்தன்பாலடியார்களோடிறைவன்
வந்தாரத்தான்கலந்தவண்மையினால் - சந்தாபம்
தீர்ந்தசடகோபன்றிருவடிக்கேநெஞ்சமே
வாய்ந்தவன்பைநாடோறும்வை (கரு)

(அந்தாமத்தன்பால்) இதில் - * ஆடியாடியில்விடாய்த்திர * அடியார்கள்குழாங்களோடேவந்து கலந்தபடியைப்பேசின பாசுரத்தை யநுவதித்தருளிச்செய்கிறார். அதெங்ஙனேயென்னில்; இவருடையவார்த்திதீரவந்துகலந்து * வாட்டமில்புகழ்வாமநனானவன், ஆயிரமாண்டு முதலையின்கையிலே யகப்பட்டு இடர்பட்டயானையினிடரைச் சடக்கெனவந்து போக்கினாற்போலே, * ஆடியாடியில் தாம்பட்ட இடரெல்லாம்போம்படி, ஆசைப்பட்டபடியே அடியார்கள் குழாங்களோடே வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தருளக்கண்டு, தம்மோட்டைக்கலவியாலே அவன்வடிவிலே பிறந்த புதுக்கணிப்பைமண்டியநுபவித்து ப்ரீதராய்ச்செல்லுகிற * அந்தாமத்தன் பிலர்த்தத்தை * அந்தாமத்தன்பாலே யருளிச்செய்கிறாரென்கை.

(அந்தாமத்தன்பால்) அழகிய ஸ்ரீவைகுண்டதாமத்திற்பண்ணும் விருப்பத்தாலே. அத்தேசத்திலு மத்தேசிகரிடத்திலுமுண்டான அதிஸ்நேஹத்தாலே. (அடியார்களோடிறைவன்) அடியார்களுண்டு-அஸ்த்ரபூஷணப்ரமுகராயுள்ள நித்யஸூரிகள், அவர்களோடேகூட ஸர்வேஶ்வரன் ஸபரிகரனாயுளனாம்படி ஸம்ஶ்லிஷ்டனாய். "அந்தாமத்தன்புசெய்தென்னாவிசேரம்மானுக் கந்தாமவாழ்முடி சங்காழிநூலாரமுள" என்றத்தைநினைக்கிறது. (வந்தாரத்தான்கலந்தவண்மையினால்) ஸர்வஸ்மாத்பரனான தான் பரமபதத்தினின்றும், * பரமாபதமாபந்நரான இவரிருந்

தவிடத்தளவும்வந்து பரிபூர்ணமாக ஸம்ஶ்லேஷித்த ஔதார்யத்தாலே. (சந்தாப ந்தீர்ந்த) "விஶோயி தஜடஸ்னாத:-தஸ்ய ஔத த்ரஸ்ரியாஜ்வலு" (விஶோதி தஜடஸ்ஸ்நாத:-தஸ்த்தௌதத்ரஸ்ரியாஜ்வலந்) "ஊதீவராமஸ்ஸஹஸஹெ" (அதீவராமஸ்ஸஹஸபே) என்னும்படி "செந்தாமரைத்தடங்கண் செங்கனிவாய்செங்கமலம் செந்தாமரையடிக்கள் செம்பொன் திருவுடம்பே" என்றும், "திருவுடம்புவான்சுடர்-என்னுள்கலந்தானுக்கே" என்றும், "என்னுள்கலந்தவன் செங்கனிவாய் செங்கமலம் மின்னுஞ்சுடர்மலைக்குக்கண்பாதங்கைகமலம்" என்றும், "எப்பொருளுந்தானாய் மரதகக்குன்றமொக்கும்" என்றும் - வாட்டமில்புகழ்வாமன் மலைபோலேபெருத்து அவயவஸௌந்தர்யாதிகளையு முடையனாயிருக்கிறபடியை யநுபவித்து, ஸந்தாபமானது ஸவாஸநமாக நிவ்ருத்தமான சந்தாபமாவது- * ஆடியாடியில், வாடுதல், இரக்கம், வெவ்வுயிர்த்தல், வாய்வெருவுதல், உள்ளமுகவுருகுதல், உள்ளுளாவியுலருதல், தனநெஞ்சம்வேதல் தொடக்கமானவை. * உள்ளுளாவி யுலர்ந்ததுதீர "அல்லாவியுள்கலந்த" என்றும், "என்முடிவுகாணாதே யென்னுள்கலந்தான்" என்றும், "என்னுள்கலந்தவன்" என்றுமிறேயருளிச்செய்தது. (சந்தாபந்தீர்ந்தசடகோபன்திருவடிக்கே நெஞ்சமே வாய்ந்தவன்பைநாடோறும்வை) * வானோர்தனித்தலைவன் * அந்தாமத்தன்புசெய்யும்படியான ஆழ்வார்திருவடிகளிலே "உன்றன்மொய்கழற்கன்பை-முயல்கின்றேன்" என்கிறபடியே மநஸ்ஸே ஸாஸங்கதமான ஸங்கத்தை நித்யமாக நிக்ஷிப்தமாக்கு. நிதியைஅடியிலேயிட்டு வைப்பாரைப்போலே, அன்பை யடியிலேயிட்டுவை...................*

இரண்டாம்பத்தில் - ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக-திருவாய்மொழி-௧௫—பாட்டு-௧௬௫.

1

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

இரண்டாம்பத்து

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

வைகுந்த - ப்ரவேசங்கள்.

ஆறாயிரப்படி.

(வைகுந்தா) ஆழ்வார், தம்மோடு கலந்தகலவியாலெம்பெருமானுக்குவந்த ப்ரீதியைப்பேசுகிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

ஆறாந்திருவாய்மொழியில், தம்மோடு ஸம்ஸ்லேஷித்த ப்ரீத்யதிசயத்தாலே அத்யந்தம் ஹ்ருஷ்டனான ஸர்வேஸ்வரன், "இவர் நிகர்ஷாநுஸந்தாநத்தாலே யகலத்தேடி யித்தைக்குலைக்கிற்செய்வதென்" என்கிற வதிசங்கைபண்ணி, தன்விஸ்லேஷபீருத்வத்தை யிவருடையதிருவுள்ளத்திலே ப்ரகாசிப்பிக்க, "நம்முடையவளவில் இவனபிநிவேசமிருந்தபடியென்" என்று அத்யந்தஹ்ருஷ்டராய், இவனுடைய வதிசங்காநிவ்ருத்யர்த்தமாக; தாமவனைச் சிக்கெனப்பற்றினமையையும், அவன்றான் அநந்யபரனாய்த் தம்மோடேகலந்தபடியையும், ஸ்வாநுபவத்தைக்கொடுத்த ஔதார்யாதிசயத்தையும், அவ்வௌதார்யமடியாகத்தாம் விடமாட்டாமையையும், லப்தபோகரான தமக்குவிட யோக்யதையில்லையென்னுமிடத்தையும், இவ்வநுபவஸித்தியால் தமக்குவந்த பூர்த்தியையும், அந்தலாபம் தம்மளவில் நில்லாமல் ஸம்பந்தி ஸம்பந்தி பர்யந்தமானபடியையும், இதுக்கு விஸ்லேஷம்பிறவாமையில் தமக்குண்டான அபேக்ஷையையும், க்ருஷிபண்ணினவன்றானித்தைக் குலையானென்னுமிடத்தையும், அவன்குலைக்கிலும் தாம் விடக்ஷமரல்லரென்னுமிடத்தையுமருளிச்செய்து, அவனுடைய விஸ்லேஷாதிசங்கையை நிஸ்ஸேஷமாக நிவர்த்திப்பித்தருளுகிறார்..............................*

ஈடு.

* ஆடியாடியிலார்த்திதீரவந்து ஸம்ஸ்லேஷித்தபடிசொல்லிற்று- * அந்தாமத்தன்பு; அந்தஸம்ஸ்லேஷத்தால்பிறந்தப்ரீதி அவனதென்னுமிடஞ்சொல்லுகிறது-இத்திருவாய்மொழி. "ப்ரணயப்ரீத்யநுஸந்தாநங்காணிது" என்று ஆளவந்தாரருளிச்செய்யும்படி-ஆழ்வார்விஷயமாக ஈஸ்வரனுக்குண்டான ப்ரீதிசொல்லுகிறதிதில். * ஊனில்வாழுயிரிலே - ஆழ்

வார்தாம் பகவதநுபவம்பண்ணித் தமக்கவன்பக்கலிலேயுண்டான ப்ரேமமவனளவில் பர்யவஸியாதே, "அடியார்கள் குழாங்களை யுடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்று-ததீயரளவும்சென்றபடிசொல்லிற்று; இத்திருவாய்மொழியில்-ஸர்வேஸ்வரனாழ்வார்பக்கல் பண்ணின ப்ரேமமிவரொருவரளவன்றிக்கே, ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளளவும் வெள்ளமிடுகிறபடிசொல்லுகிறது. இரண்டுதலைக்கும் ரஸமதிசயித்தால் ஸம்பந்திஸம்பந்திகளளவும் செல்லுமிறே; "எமர்கீழ்மேலெழுபிறப்பும் விடியாவெந்நரகத்தென்றும் சேர்தல் மாறினர்" என்கிறாரிறே. உபயவிபூதியுக்தனாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் ஸர்வப்ரகாரபரிபூர்ணனான தான்தன்படிகளொன்றும் குறையாதபடிவந்திவரோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து, அந்தஸம்ஶ்லேஷந்தான் "தன்பேறு" என்னுமிடந்தோற்ற ஹ்ருஷ்டனாய், "அநாதிகாலம் * எதிர்சூழல்புக்குத்திரிந்தவஸ்துவை ஒருபடி ப்ராபிக்கப்பெறுவோமே, இவர்தாமினி நம்மை விடிற்செய்வதென்" என்றதிசங்கைபண்ணி யவனலமாக்கிறபடியைக்கண்டு, "நீயிங்ஙன்படவேண்டா" என்று அவனதிசங்கையைப்பரிஹரித்து அவனையுளனாக்குகிறார்; [வைதேஹி ரமஸே கச்சித் சித்ரகூடேஷு மயா ஸஹ] [வைதேஹி ரமஸே கச்சிச்சித்ரகூடே மயாஸ்ஹ] என்றாற்போலேயாயிற்று இதில் ரஸமும்; மைதிலி, உன்னையறிந்தாயே, நம்மையறிந்தாயே, கலக்கிறதேசமறிந்தாயே யென்றாரிறே பெருமாள்..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

வைகுந்தாமணிவண்ணன் ப்ரவேசே, வ்ருத்தாநுவாதபூர்வகமாக விதக்குஸங்கதி (ஆடியாடியிலித்யாதிவாக்யத்வயே) இதுக்காப்தஸம்வாதம் (ப்ரணயிப்ரீதித்யாதி) விவரணம் (ஆழ்வார்விஷயமாகவித்யாதி) ப்ரணயிந:ப்ரீதி:என்றபடி, நதுப்ரணயிநிப்ரீதி:. ப்ரணயியான ஈஸ்வரனுக்காழ்வார்விஷயத்திலுண்டான ப்ரீதியைச்சொல்லுகிறதென்றபடி. ஆக. (ஆடியாடியிலென்றுதொடங்கி யிவ்வளவும்) "உன்னை நான்பிடித்தேன் கொள்சிக்கெனவே" என்றத்தைப்பற்ற ஆளவந்தார் நிர்வாஹம்.

"எமர்கீழ்மேலெழுபிறப்பும்" என்றத்தைப்பற்ற நிர்வாஹாந்தரம் (ஊனில்வாழுயிரிலேயித்யாதி) இதுக்கடியேதென்ன (இரண்டுதலைக்குமித்யாதி) உக்தத்துக்கு நியாமகஶப்தம் (எமர்கீழ்மேலித்யாதி) விடியா-விடியாதேயிருக்கிற.

ஆளவந்தார் நிர்வாஹவிவரணம் (உபயவிபூதியுக்தனுமித்யாதி) ஆக, இப்படி யிரண்டு நிர்வாஹமாதல். அன்றிக்கே, நிர்வாஹாந்தரம்; * கேசவன்றமரோடே புநருக்தமாகையாலே.

ஏகநிர்வாஹமாதல். இப்போது வாக்யங்களுக்கிங்ஙனேஸங்கதி- (ஆடியாடியிலித்யாதி) வாக்யசதுஷ்டயத்துக்கும் முன்னேசொன்னதேயவதாரிகை. பகவத்

ப்ரீத்யதிசயசரமாவதிம்ஸந்தர்ஶநமாஹ (ஊனில்வாழுயிரிலேயித்யாதி) ஸம்பந்திஸம்பந்திகளளவும் வெள்ளமிடுகைக்கடியேதென்ன (இரண்டுதலைக்குமித்யாதி) உக்தத்துக்கு நியாமகசப்தமேதென்ன (எமரித்யாதி) ஆனாலதிசங்காபரிஹாரங்களுக்கு ப்ரஸங்கமேதென்ன (உபயவிபூதித்யாதி) இத்யேக நிர்வாஹபக்ஷ வாக்யாவதாரிகாத்ரஷ்டவ்யா. (உபயவிபூதியுக்தனுயித்யாரப்ய, ஹ்ருஷ்டனுயித்யந்தம்) * அந்தாமத்தன்பில் ப்ரமேயானுவாதம். (அநாதிகாலமித்யாரப்ய, அலமாக்கிறபடியைக்கண்டித்யந்தம்) பூர்வோத்தர ப்ரகரணானுகுண்யேநார்த்தஸித்தப்ரமேயம். எதிர்சூழல்புக்கு - அவதரித்து. நாமெதிர்சூழல்புக்கென்றபடி. (ப்ராபிக்கப்பெறுவோமேயென்று) அநந்தரம், "அல்லாவியுள்கலந்த" என்றும், "என்முடிவுகாணாதே" என்றும்,இவர்சொன்னார், *வளவேழுலகுதலையெடுத்துஇத்யத்யாஹார்யம்

இந்தஸம்ஶ்லேஷரஸாதிசயத்துக்கும், அத்தாலே யதிசங்கைபண்ணினதுக்கும் த்ருஷ்டாந்தம் (வைதேஹீத்யாதி) அயோத்யாகாண்டே சதுர்ணவதிதமே, "வஶ்ஜீவிவியா நூவா நூ நாவாகாயஸம்யதா" (பஶ்யந்தீவிவிதாந்பாவாந்மநோவாக்காயஸம்யதா) இத்யுத்தரார்த்தம். ரமியாநிற்கச்செய்தே, "ரமே ஸெகஸிசு" (ரமஸேகச்சித்) என்கையாலே - நீர்வாய்ப்பும் நிழல்வாய்ப்புமான சித்ரகூட பரிஸரத்திலழகையும் தங்கள்சேர்த்தியழகையுங்கண்டு, "இதுதொங்கப்புகுகிறதோ" என்று அதிசங்கைபண்ணினமை தோற்றுகிறது. அப்படிபெருமாளதிசங்கைபண்ணினாற்போலே, இங்குமப்படியதிசங்கைவிளைந்ததென்றபடி. ஆழ்வார்விஷயத்தி லீஶ்வரனுக்கதிசங்காஹேதுவிரண்டு - (ஹ்ருஷ்டனாய்-அதிசங்கைபண்ணி) என்கையாலே - ஸம்ஶ்லேஷஜநிதப்ரீதியும்; "அல்லாவியுள்கலந்த" என்றும், "என்முடிவுகாணாதேயென்னுள்கலந்தானை" என்றுஞ்சொன்ன ஸ்வநைச்யாநுஸந்தாநமும். அதிசங்கையைப்பரிஹரித்ததுக்கு சப்தம் - "உன்னைநான்பிடித்தேன்கொள்சிக்கெனவே" "உன்னையெங்ஙனம் விடுகேன்" இத்யாதிகள். எடுத்தஶ்லோகத்துக்குத் தாத்பர்யம் (மைதிலியித்யாதி) "யத்விஸ்மயஸ்திமிதமஸ்தமிதாந்யபாவம்" (யத்விஸ்மயஸ்திமிதமஸ்தமிதாங்யபாவம்) என்னும்படியான கலவியிலுண்டான ரஸத்தாலே தன்னையுமெதிர்த்தலையையும் கலக்கிறதேசத்தையும்மறக்கும்படியான தசைபிறக்குமிறே; அப்போது அத்ருஷ்டவசத்தாலே யொருதலைக்குக்கிஞ்சித் அறிவுபிறந்தால் மற்றைத்தலைக்குச்சொல்லும் வார்த்தையிறேயிது. நானிதெல்லாம்மறந்தே னித்தனைபோது, உனக்குத்தானுணர்த்தி யுண்டோவென்றபடி. இங்ஙனல்லவாகில், அந்யபரனை ஸம்போதிக்குமாபோலே ஸம்போதிக்கவும், வேறே சிலரஸமுடையாரைச் சொல்லுமாபோலே "மயா" என்னவும், தேசப்ரஸ்நம்பண்ணினபேருக்குச் சொல்லுமாபோலே "சித்ரகூடே" என்னவுங்கூடாதிறே யென்று தாத்பர்யம். உத்தரார்த்தத்தில் (பாவாநிதி) பாவங்களாவன - போகோபகரணங்கள். இங்கும்-முன்போலேபர்வம். மநோவாக்காயங்கள் ரஸமாத்ரநியதமாயிறே யுனக்கிருக்கிறது. காயத்துக்கு நியதியாவது-ரஸோத்பேதமானபுளகாதிகள்..*

ஆறாந் திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

வைகுந்தாமணிவண்ணனே யென்பொல்லாத்திருக்குறளாவென்னு
வைகும்வைகலுந்தோறுமமுதாயவானேறே [ண்மன்னி
செய்குந்தாவருந்தீமையுன்னடியார்க்குத் தீர்த்தசுரர்க்குத்தீமைகள்
செய்குந்தாவுன்னைநான்பிடித்தேன்கொள்சிக்கெனவே.

ஆறாயிரப்படி.

ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனாய், ஆஸ்ரிதஸுலபனாய், நிரவதிகஸௌந்தர்யத்தையுடையனாய், என்னுள்ளேபுகுந்திருந்தெனக்கபூர்வவத்பரமபோக்யபூதனாய், * அபர்வறுமமரர்களதிபதியாய், ஆஸ்ரிதருடைய வநுபவைகவிநாஸ்யமான ஸமஸ்தபாபங்களையும்போக்கி ப்ரதிகூலர்க்கு துஃகங்களையும் விளைவிக்கும் ஸ்வபாவனாய், நிர்மலனாயிருந்த வுன்னை பரமப்ராப்யமாகப்பற்றினேனென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

முதற்பாட்டில், நிரதிசயபோக்யனாய் அநிஷ்டநிவர்த்தகனான வுன்னை நான் சிக்கெனப்பற்றியிருக்கிறேனென்று திருவுள்ளம் பற்றென்கிறார்.

வைகுந்தா-பரமபதநிலயத்வத்தாலே அஸாதாரணசேஷியாய். மணிவண்ணனே-நீலரத்நம்போன்ற வடிவையுடையனாகையாலே ஸுலபனாய், என்பொல்லாத்திருக்குறளா - தர்ஶநீயமான வாமநவிக்ரஹத்தையுடையனாகையாலே போக்யனாய். இவ்வாகாரத்ரயத்தையும் ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டு என்னுள்-என்னெஞ்சுக்குள்ளே. மன்னி-ஸ்த்திரஸம்ஸ்லேஷம்பண்ணி. வைகும்-இருக்கிற. வைகல்தோறும்-காலந்தோறும். அமுதாய-நித்யபோக்யமாய்க்கொண்டு. வானேறே-நித்யஸூரிஸமாநமாம்படி யநுபவிப்பிக்கிறமேன்மையையுடையனாய். செய்-தானேசெய்துகொள்ளப்பட்டு. குந்தா-பலப்ரதாநத்தில்குந்தாதே. அரும்-பரிஹரிக்கவரிதான. தீமை-கொடியபாபங்களை. உன்னடியார்க்கு-உன்னோடு சேஷத்வஸம்பந்தமுடையார்க்கு. தீர்த்து-தீர்த்து. அவைப்ரதிகூலரான அசுரப்ரக்ருதிகள்பக்கலிலேயாம்படி அசுரர்க்கு-அவர்களுக்கு. தீமைகள்-அநர்த்தத்தை. செய்-விளைக்கும். குந்தா-குந்தமாகிற ஆயுதத்தையுடையவனே. உன்னை-இப்படிபோக்யபூதனாய் அநிஷ்டநிவர்த்தகனாயாஸ்ரிதபக்ஷபாதியானவுன்னை. நான் - உன்னினிமையறிந்து உன்னையொழியச்செல்லாதநான். இனி, சிக்கென-விடாதபடி ஸ்த்திரமாக. பிடித்தேன்-பற்றினேனாக. கொள்-திருவுள்ளம்பற்று.

"செய்கும், தாவரும்" என்றுசொல்லாய்-செய்யப்பட்டுக்கடக்கவரியஎன்றுமாம். "குந்தமென்று-மரமாய், அதின்வெளுப்பையிட்டு சுத்தியைக்காட்டுகிறது" என்றுஞ்சொல்லுவர். பொல்லாவென்று-விபரீதலக்ஷணையாலே அழகைச்சொல்லுகிறது. என்பொல்லாவென்று - தம்மையநங்யார்ஹராக்கிற்று அவ்வழகாலேயென்றுகருத்து...*

ஈடு-முதற்பாட்டு.

முதற்பாட்டில், * அந்தாமத்தன்பிலே-ஆழ்வாருட்னேவந்துகலந்து தான்பெருப்பேறுபெற்றுனயிருக்கச்செய்தே, இவர், " அல்லாவியுள்கலந்த " என்றும், " என்முடிவுகாணுதே யென்னுள்கலந்தான் " என்றும்-தம்முடைய நைச்யத்தை யநுஸந்தித்தவாறே, " * வளவேழுலகு தலையெடுத்தின்னமிவர் நம்மைவிடிற்செய்வதென் " என்றெம்பெருமானுக்குப்பிறந்த அதிசங்கையை நிவர்த்திப்பிக்கிறுர்.

(வைகுந்தா) " நித்யவிபூதியுக்தன் தம்முடனேவந்துகலந்தான்" என்று ஹ்ருஷ்டராகிறுரென்னுமிடந்தோற்றுகிறது.

அவனுடைய முதற்பேரைச்சொல்லுகிறுர். ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகள் " ஆர்யபுத்ர " என்னுமாபோலேயும், திருவாய்ப்பாடியில் பெண்கள் " க்ருஷ்ண " என்னுமாபோலேயும் (வைகுந்தாவென்கிறுர்) போகமுத்கூலமாறல் பரஸ்பரநாமக்ரஹணத்தாலே தரிப்பதொன்றுண்டிறே. (மணிவண்ணனே) அணைத்தபோதை ஸ்பர்ஸத்தாலே திமிர்த்துச்சொல்லுகிறுர். நீலரத்நம்போலே குளிர்ந்தவடிவையுடையவனே. (என்பொல்லாத்திருக்குறளா) மஹாபலிபக்கலிலே யிரப்பாளனாய் நின்றாற்போலே காணுமிவனைப்பெறுகைக்குச் சிறும்பியிரப்பாளனாய்நின்றநிலை. " அழகிது " என்னில்-நாட்டோடொப்பாமென்று, அழகில் விஸஜாதீயதையைச்சொல்லுதல்; கண்ணெச்சில்வாராமைக்குக் கரிபூசுகிறுனென்னுதல். வைகுந்தாவென்று-மேன்மைசொல்லிற்று; மணிவண்ணனேயென்று-வடிவழகு சொல்லிற்று; என்பொல்லாத்திருக்குறளாவென்று-ஸௌலப்யஞ்சொல்லிற்று; இம்மூன்றுங்கூடினதாயிற்று-பரத்வமாவது. (என்னுள்மன்னி) இந்த்ரன் ராஜ்யலாபம்பெற்றுப்போனன், மஹாபலி ஔதார்யலாபம்பெற்றுப்போனன், அவ்வடிவழகுக்கூற்றிருந்தது இவர்நெஞ்சிலேயாயிற்று. என்னுடையஹ்ருதயத்தேவந்து நித்யவாஸம்பண்ணி. (வைகும்வைகல்தோறு மமுதாய) கழிகிறகாலந்தோறு மெனக்கபூர்வாம்ருதவத் போக்யனானன். (வானேறே) நித்யஸூரிகளோடேகலந்து அவர்களைத்தோற்பித்துமேனணித்திருக்குமாபோலேயாயிற்று இவரோடேகலந்து இவரைத்தோற்பித்திருந்தவிருப்பு. ஏறென்கிறது-பின்பு மவனேற்றமே விஞ்சியிருக்கை. தம்முடைய வநுபவவிரோதிகளைப்போக்கினபடி சொல்லுகிறுர் (செய்குந்தாவருந்தீமை) செய்யப்பட்டு, குந்தாவாய்-தப்பாவாயிருக்குந்தீமையென்னுதல்; அன்றிக்கே, செய்கும்-செய்யப்பட்டு, தாவரும்தீமை-கடக்கவரிதானதீமையென்னுதல். (உன்னடியாரித்யாதி) உன்பக்கலிலே நிக்ஷிப்தபரராயிருப்பார்க்கு வாராதபடிபரிஹரித்து, ஆஸுரப்ரக்ருதிகளின்மேலே போகடும்படியான சுத்தியையுடையவனே. முன்ப்ராதிகூல்யம்பண்ணினவர்கள் அநுகூலித்து நாலடிவர நின்றவாறே, பின்னை

யவர்கள் சத்ருக்கள்மேலேபொகடுமாயிற்று, "த்விஷந்தঃபாபக்ருத்யாம்" (த்விஷந்தঃபாபக்ருத்யாம்) என்கிறபடியே; கடலுக்குத்தொடுத்தஅம்பை, அவன்முகங்காட்டினவாறே மருகாந்தாரத்தி லசுரர்கள்மேலே விட்டாற்போலே. அங்ஙனொருபோக்கடி கண்டிலனாகில் [உரஸாதாரயாமாஸ பார்த்தம் ஸஞ்சாத்ய மாதவঃ] [உரஸாதாரயாமாஸபார்த்தம்ஸஞ்சாத்யமாதவঃஎன்று] பகதத்தன்விட்டசக்தியை, அர்ஜுநனைத்தள்ளித் தன்னந்தঃபுரத்திலேயேற்றாற்போலே, தானேறிட்டுக்கொண்டநுபவித்தல் செய்யுமித்தனை. பாபங்களாவனதான்-அசேதநமாயிருப்பன சிலக்ரியாவிசேஷங்களாய், அவை, செய்தபோதேநசிக்கும்; கர்த்தா அஜ்ஞனாகையாலே மறக்கும்; ஸர்வஜ்ஞனுணர்ந்திருந்து பலாநுபவம்பண்ணுவிக்க வநுபவிக்குமித்தனையிறே. அவன்மார்விலே யேற்றுக்கொள்ளுகையாவது- "பொறுத்தேன்" என்னத்தீருமித்தனையிறே. "அபூர்வங்காண், சக்திகாண், பலாநுபவம்பண்ணுவிக்கிறது" என்பதில், ஒருஸர்வஜ்ஞன் செய்விக்கிறானென்கைஅழகிதிறே. குந்தமென்று-குருந்தமென்றபடியாய், அதின்பூவெளுத்தாயிற்றிருப்பது, அவ்வழியாலே சுத்தியைநினைக்கிறது. அன்றிக்கே, குந்தாவென்று-திருநாமம்; "குமுதঃகுந்தரঃகுந்தঃ" (குமுதঃகுந்தரঃகுந்தঃ) என்கிறபடியே. (உன்னை) ஆஶ்ரிதபக்ஷபாதியானவுன்னை. (நான்) * ஆடியாடியில் விடாய்த்தநான். நீஉஜ்ஜீவிப்பிக்க, உன்னாலே உளேனானநான். (பிடித்தேன்கொள்) பிடித்தேனாகவே திருவுள்ளம்பற்று. முன்பும்சொல்லிப்போரும்வார்த்தையன்றோ விதென்ன; அங்ஙனல்ல (சிக்கெனவேபிடித்தேன்கொள்) என்னைப்பெறுகைக்கு பூர்வஜனான நீவிடிலும் விடாதபடி நான்பிடித்தேனாகவே திருவுள்ளம்பற்றவேணும். அவனை * மாசுசঃ என்கிறார் ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (வைகுந்தா) "உன்னைநான்பிடித்தேன்கொள்சிக்கெனவே" என்றத்தைப்பற்ற, அதிசங்காப்ரசக்திகதநமுகேந அவதாரிகை (அந்தாமத்தன்பிலேயித்யாதி)

"என்னுள்மன்னி" என்றத்தையுமுட்கொண்டு, பதப்ரயோகத்துக்குபாவம் (நித்யவிபூதீத்யாதி) ஸம்போதநத்துக்குபாவம் (அவனுடையவித்யாதி) யத்வா, நாமாந்தரங்களிருக்க, முந்துறவித்தைச்சொன்னதுக்கு பாவமாதல். இப்படிநாமக்ரஹணம்பண்ணினதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (ஸ்ரீஜநகராஜனித்யாதி) (க்ருஷ்ண என்னுமாபோலேயென்று) இவ்விடத்திலே - "க்ருஷ்ணஶ்சாந்த்ரமஸம் கௌமுதீ குமுதாகரம் । ஜநௌ கோபீஜநஸ்த்வேகம் க்ருஷ்ணநாம புநঃ புநঃ" (க்ருஷ்ணஶ்சாசந்த்ரமஸம்கௌமுதீகுமுதாகரம் । ஜநௌகோபீஜநஸ்த்வேகம் க்ருஷ்ணநாமபுநঃபுநঃ) என்றத்தையருளிச்செய்வர். க்ருஷ்ணঃகௌமுதீகுமுதாகரம் சந்த்ரமஸம்ஜநௌ, கோபீஜநஸ்த்வேகம் க்ருஷ்ணநாமபுநঃபுநர்ஜகாவித்யந்வயঃ. [கௌமுதீகு

முதாகரம்] நிலவுக்குமாம்பலுக்கும் நிர்வாஹகனே. நாமக்ரஹணம்பண்ணுகிறதெ துக்காகவென்ன (போகமித்யாதி)

ஸம்ஶ்லேஷஸமயத்திலே "மணிவண்ணனே" என்கிறதுக்குபாவம் (அணைத்தபோதித்யாதி) சப்தார்த்தம் (நீலரத்நமித்யாதி)

இப்போது "குறளா" என்கிறதுக்குபாவம் (மஹாபலீத்யாதி) சிறும்பி-ஸங்கோசித்து. "பொல்லா" என்றதுக்குபாவம் (அழகிதென்னிலித்யாதி) கண்ணெச்சில் - த்ருஷ்டிதோஷம். (வைகுந்தாவென்று மேன்மைசொல்லிற்றித்யாதி வாக்யத்ரயேண) ஏவம்பூதவஸ்துவை விடப்போமோவென்று சொல்லிற்றுயிற்று.

"திருக்குறளாவென்னுள்மன்னி" என்றதுக்குவாஸனே (இந்த்ரனித்யாதி) சப்தார்த்தம் (என்னுடையவித்யாதி)

இப்போது "வானேறே" என்றதுக்குபாவம் (நித்யஸூரிகளோடேயித்யாதி) தாத்பர்யாந்தரம் (ஏறென்கிறவித்யாதி)

மேலுக்கவதாரிகை (தம்முடையவித்யாதி) குந்தா - தப்பாவாய், வருந்தீமை-வருகிறதீமை யிதிப்ராதமிகார்த்தஃ. அர்த்தத்வயத்தாலும்பலிதம்-அநுபவித்து மீளுதல், ஸ்வயத்நத்தால் கடக்கலாதல் செய்யவரிதாயிருக்குமென்றபடி. "அடியார்" என்று தாதாத்விகமான வாநுகூல்யத்தையுடையவர்களைக் காட்டுகிறதென்கிறார் (முன்னித்யாதி) யத்வா, இத்தால் பலிதம் (முன்னித்யாதி) ஆதல். "சத்ருக்கள்மேலே பொகடும்" என்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (த்விஷந்தஇத்யாதி) அப்படி சத்ருக்கள்மேலே பொகட்டவிடமுண்டோவென்ன (கடலுக்கித்யாதி) அவன்-ஸமுத்ரன். "ஸமுத்ரோ வருணோ நீத்வா ஸாகரே வாஸமுத்ரே நாஸ்ய" (முமோசதம்ஸாந்தி ப்தம்மளௌஸாகரதர்ஸாத்) என்றத்தைப்பற்ற (மருகாந்தாரத்திலேயென்றது) சத்ருக்களில்லாதவுத்தமாதிகாரிகளுக்குச்செய்வதென்னென்ன (அங்ஙனொருவித்யாதி) தன்னந்தஃபுரத்திலேயென்றது- "உரஸா தாரயாமாஸ பார்த்தம் ஸஞ்சாத்ய மாதவஃ" (உரஸாதாரயாமாஸபார்த்தம்ஸஞ்சாத்யமாதவ) என்கிறஶ்லோகத்தில், "மாதவஃ" (மாதவஃ) என்றத்தைப்பற்ற. அந்தஃபுரம்-திருமார்வு. அவனே நிட்டுக்கொள்ளுகையாவதேதென்ன (பாபங்களித்யாதி) இத்தால்பலிதம் (அவன் மார்விலேயித்யாதி)

அவன் பலப்ரதனாகவேணுமோ, க்ரியாதிகள் பலப்ரதமாளுலோவென்ன (அபூர்வங்காணித்யாதி) ஸர்வஜ்ஞன் செய்விக்கிறானென்றது- "பலமத உபபத்தேஃ" (பலமதஉபபத்தேஃ) இத்யாதியைப்பற்ற. "க்ரியா தத்ஶக்திர்வா" (க்ரியாதச்சக்திர்வா) இத்யாதிகமநுஸந்தேயம். "குந்தா" என்கிறபதம்-கீழ், சுத்தியோகத்தைச் சொல்லும்படி யெங்ஙனேயென்ன (குந்தமென்றித்யாதி)

தாத்பர்யாந்தரம் (நீயுஜ்ஜீவிப்பிக்கவித்யாதி) உஜ்ஜீவிப்பிக்கை- * மயர்வறமதிநலமருளுகை. கொள்-கொண்டருளவேணும். திருவுள்ளம்பற்றவேணுமென்றபடி. முன்பும்- * வளவேழுலகுக்குமுன்பும். "வைகுந்தா-திருக்குறளா" என்றத்தைப்பற்ற (பூர்வஜனன நீயென்றது) பூர்வஜனன-முற்பாடனை. பலிதம் (அவனையித்யாதி)

க்ரமேணாந்வயஃ..*

இரண்டாம்பாட்டு.

சிக்கெனச்சிறிதோரிடமும்புறப்படாத்தன்னுள்ளேயுலகுக
ளொக்கவேவிழுங்கிப்புகுந்தான்புகுந்ததற்பின்
மிக்கஞானவெள்ளச்சுடர்விளக்காய்த் துளக்கற்றமுதமாயெங்கும்
பக்கநோக்கறியானென்பைந்தாமரைக்கண்ணனே.

ஆறாயிரப்படி.

(சிக்கென) இப்படி தம்முள்ளேபுகுந்தபின்பு எம்பெருமானுக்குப்பிறந்தஸம்ருத்தியைப் பேசுகிறார்.

ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாத்யந்யபரதையைப்போக்கிக்கொண் டென்னுள்ளேபுகுந்தான்; புகுந்ததற்பின் அளவிறந்த ஜ்ஞாநாதி சகலகல்யாணகுணவிசிஷ்டனாய், விஜ்வரனாய், ப்ரமுதிதனாய், ஹர்ஷாதிசயத்தாலே புதுக்கணித்த திருக்கண்களையுடையனாய், என்னையல்லதெங்கும் பக்கநோக்கறியானென்கிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், தம்முடையபக்கல் கலந்து அவனுஜ்ஜ்வலஸ்வரூபனாய்க்கொண்டு ஓரிடத்தி லந்யபரதையற்றிராநின்றானென்கிறார்.

சிறிதோர்-அல்பமான. இடமும்-தேசமும். புறப்படா-புறம்புபோகாதபடி. உலகுகள்-உலகுகளை. தன்னுள்ளே-தன்ஸங்கல்பத்துக்குள்ளே. ஒக்கவே-ஏகப்ரகாரமாக. விழுங்கி-அடக்கி. சிக்கென-இனியொருகாலும் புறப்படாதபடி. புகுந்தான்-என்னுள்ளேபுகுந்தான். புகுந்ததற்பின்-புகுந்தபின். மிக்க-மிகுத்துவருகிற. ஞானவெள்ளம்-ஜ்ஞாநபூர்த்தியாகிற. சுடர்-ப்ரபைக்காஸ்ரயமான. விளக்காய்-ஸ்வரூபமாகிற தேஜோத்ரவ்யமாய். துளக்கு-நான் சிக்கெனப்பிடித்தபின்பு விஸ்லேஷாதிசங்கையால்வந்தநடுக்கமும். அற்று-தீர்ந்து. அமுதமாய்-நிரதிசயபோக்யபூதனுமாய். என்-என்னையேபார்த்திருக்கிற. பை - அழகிய. தாமரை-தாமரைபோன்ற. கண்ணன்-கண்ணையுடையவன். எங்கும்-ஓரிடத்திலும். பக்கம் - பக்கத்தில். நோக்க-நோக்க. அறியான்-அறிகிறிலன்.

என்பக்க லபிநிவேஸம் பத்நீபரிஜநாதிகள் பக்கலிலுங் காண்கிறிலனென்றுகருத்து. ஸ்வரூபாதிகளிலவனுக்குண்டான ஸ்ப்புரிதப்ரகாசமும் ஸ்வஸம்ஸ்லேஷமடியாகவென்று நினைக்கிறார்..*

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

அவன், " இவர் நம்மைவிடிற்செய்வதென் " என்றதிசங்கைபண்ணபடியைச்சொல்லிற்று - கீழிற்பாட்டில்; இவர், " விடேன் " என்றபின்பு அவனுக்குவடிவிற் பிறந்தபௌஷ்கல்யம் சொல்லுகிறதிப்பாட்டில்.

(சிறிதோரிடமும் புறப்படாத்தன்னுள்ளே யுலகுகளொக்கவே விழுங்கிச் சிக்கெனப்புகுந்தான்) " நாமாழ்வாரை யநுபவிக்கும்போது,

செருப்புவைத்துத் திருவடிதொழப்புக்காற்போலே யாகவொண்ணாது" என்றுபார்த்து, ஜகத்ரக்ஷணத்துக்குவேண்டும் ஸம்விதானமெல்லாம்பண்ணி, அநந்யபரனா யநுபவித்து, போகமாட்டாதேயிருந்தான்; ராஜாக்கள் அந்தঃபுரத்திற்புகுவது, நாட்டுக்கணக்கற்றபின்பிறே, அத்யல்பமாயிருப்பதொரு பதார்த்தமும் தன்பக்கல்நின்றும் பிரிகிற்பட்டு நோவுபடாதபடியாகத்தன்ஸங்கல்ப ஸஹஸ்ரைகதேசத்திலே லோகங்களை யொருகாலே வைத்து, இனிப்போராதபடிபுகுந்தான். (சிக்கெனப்புகுந்தான்) அநந்ய ப்ரயோஜநமாகப் புகுந்தானென்றுமாம்.

(புகுந்தவித்யாதி) இவரோடேவந்துகலந்து, அக்கலவியிலதிசங்கையும் தீர்ந்தபின்பாயிற்று விகஸிதஸஹஜ ஸார்வஜ்ஞ்யனுமாய் விஜ்வரனுமாயிற்றது.

தனக்குநித்யதர்மமான ஜ்ஞானத்தையுடைத்தான ஆத்மவஸ்து, கர்மநிபந்தநமாக வொருதேஹத்தைப் பரிக்ரஹித்து, இந்த்ரியத்வாரத்தை யபேக்ஷித்துக்கொண்டு ப்ரஸரிக்கவேண்டும்படி போந்தது, ஒருநாள்வரையிலே பகவத்ப்ரஸாதமும்பிறந்து ஜ்ஞானஸங்கோசமும் கழியக்கடவதாயிருக்குமிறே; அங்ஙனொரு ஹேதுவுமின்றிக்கே யிருக்கிறவனு மிவரோடேவந்து கலப்பதற்குமுன்பு ஸங்குசித ஜ்ஞானனாய், இவரோடே கலந்தபின்புவிகஸிதமான ஜ்ஞானவெள்ளத்தையு முடையனானான், திவ்ய மங்கள விக்ரஹமும் புகர்பெற்றதிப்போது. (துளக்கற்று) * ஆடியாடியிலாற்றாமையால்வந்த உள்நடுக்கமுந்தீர்ந்தா னாயிரானின்றான்; "விஜ்ஜ: ' (விஜ்வர:) என்னக்கடவதிறே. "இவர்நம்மைவிடிற்செய்வதென்" என்கிற உள்நடுக்கமுமற்றதிப்போது. (அமுதமாய்) "ப்ரமோதஹ" (ப்ரமுமோதஹ) என்கிறபடியே. அவன்தம்மைவிரும்பி போக்யமாக நினைத்திருக்கிறவிருப்புத் தமக்குபோக்யமாயிருக்கிறபடி. (எங்கும்பக்கநோக்கறியான்) "ஆழ்வார்பக்க லிவனுக்குண்டான அதிமாத்ரப்ராவண்யத்தைத் தவிர்க்கவேணும்" என்றுநாய்ச்சிமார் திருமுலைத்தடத்தாலே நெருக்கிலுமவர்கள்பக்கல் கண்வைக்கமாட்டுகிறிலன். இங்கே, ஆளவந்தாருக்குக் குருகைக்காவலப்ப னருளிச்செய்ததாக வருளிச்செய்யும்வார்த்தை-"அப்பன்ஸ்ரீபாதத்திலேயொருரஹஸ்யவிசேஷமுண்டு" என்றுமணக்கால் நம்பியருளிச்செய்ய, "அதுகேட்கவேணும்" என்று ஆளவந்தாருமெழுந்தருள கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தேற, அப்பனுமங்கே யொருகுட்டிச்சுவரிலே யோகத்திலே யெழுந்தருளியிருக்க, "இவரைஸமாதி பங்கம்பண்ணவொண்ணாது" என்று சுவருக்குப்புறம்பே பின்னேநிற்க, அப்பனும்யோகத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவர் திரும்பிப்பார்த்து, "இங்குசொட்டைக் குலத்திலாரேனும் வந்தாருண்டோ", என்றுகேட்டருள, "அடியேன்" என்றுஆளவந்தாரு மெழுந்தருளிவ

ந்துகண்டு, “நாங்கள் பின்னே தெரியாதபடிநிற்க இங்ஙனருளிச்செய்கைக்குஹேதுவென்” என்ன, “நானும்தானுமாகவநுபவியாநின்றால், பெரியபிராட்டியார் திருமுலைத்தடத்தாலே நெருக்கியணைத்தாலு மவள்முகங்கூடப்பாராத ஸர்வேஶ்வரன், என்கழுத்தையமுக்கி னாலுமூன்றுதர மங்கே யெட்டிப்பார்த்தான்; ‘இப்படியவன் பார்க்கும்போது சொட்டைக்குடியிலே சிலர் வந்தாருண்டாகவேணும்’ என்றிருந்தேன்காணும்” என்றருளிச்செய்தார். (என்பைந்தாமரைக்கண்ணனே) * ஆடியாடி யிலாற்றாமையால்வந்த தாபமுந்தீர்ந்து திருக்கண்களும் குளிர்ந்தது... ..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (சிக்கெனவித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரமேயத்தையநுவதியாநின்றுகொண்டு, “மிக்கஞானவெள்ளச்சுடர்விளக்காய்” இத்யாதியைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (அவனித்யாதி) இவர் “பிடித்தேன்கொள்சிக்கென” என்றவநந்தரம், அவனுடையஜ்ஞாநாதிகளிற்பிறந்த ஔஜ்ஜ்வல்யத்தைச் சொல்லுகிறாரென்றிப்பாட்டுக்குஸங்கதியென்றபடி. (அதிசங்கைபண்ண) அதுநிவ்ருத்தமான (படி) என்று கூட்டுவது. “சுடர்விளக்காய்” என்றத்தைப்பற்ற (வடிவிற்பிறந்த பௌஷ்கல்யமென்றது)

அந்வய ப்ரதர்ஶநபூர்வகம் பாவமாஹ (சிறிதோரிடமுமித்யாதி) ஓரிடமும்-ஒருபதார்த்தமும். செருப்புவைத்துத்திருவடிதொழுகையாவது-ஒரு ஶ்ரீவைஷ்ணவர் பெருமாளைத்திருவடிதொழவெழுந்தருள, அவர் ஶ்ரீபாதம் பித்தப்பிளப்பாயிருக்கையாலே ஶ்ரீபாதரக்ஷைகொண்டெழுந்தருளினாரா யத்தைத்திருவாசலிலே வைத்தெழுந்தருளினவளவிலே, ஶ்ரீபாதரக்ஷையிலேதானே திருவுள்ளம்சென்று, “தீர்த்தம்ப்ரஸாதிக்க” என்றருளிச்செய்கிறத்தை, “செருப்புப்ரஸாதித்தருள” என்றாராம். ஸம்விதாநம்-வ்யாபாரம். “சிக்கென” என்றதுக்கர்த்தத்வயம்-அந்யபரதையில்லாதபடியென்னுதல், ப்ரயோஜநாந்தர பரதையில்லாதபடி யென்னுதல். லௌகிகத்ருஷ்டாந்தம் (ராஜாக்களித்யாதி) ஶப்தார்த்தம் (அத்யல்பமாயித்யாதி) பிறிகதிர்ப்பட்டு-தப்பிப்போய். அநந்யப்ரயோஜநமாகவென்றது- ஜகத்ரக்ஷணரூபப்ரயோஜநம் ஸித்திக்கையாலேயென்றபடி.

“புகுந்ததற்பின் மிக்கஞானவெள்ளச்சுடர்விளக்காய்த்துளக்கற்று” என்னுமளவுக்கர்த்தம் (இவரோடேயித்யாதி) மிகுந்துவருகிற ஜ்ஞாநபூர்த்தியாகிறப்ரபைக்காஶ்ரயமான ஸ்வரூபமாகிற தேஜோத்ரவ்யமாயிதிஶப்தார்த்தஃ. “புகுந்ததற்பின்” என்கிறவிது-உபலக்ஷணமித்யபிப்ராயேணாஹ (அதிசங்கையுந்தீர்ந்தபின்பாயிற்றென்று) ஞானவெள்ளத்தால்வந்த மிக்கதேஜஸ்ஸையுடையனென்றர்த்தாந்தரத்தையும் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (விகஸிதஸஹஜஸார்வஜ்ஞ்யனுமாயென்று) விஜ்வரனுமாயென்றது- “துளக்கற்று” என்றதுக்குபாவம். கர்மவஶ்யனான சேதநனுக்கு ஸம்ஸாரியானநாளில் பகவந்நிக்ரஹமடியாக ஜ்ஞாநஸங்கோசம்பிறக்கக்கடவதாய்,பகவத்ப்ரஸாதமடியாக முக்தனானவவஸ்த்தையில் ஜ்ஞாநவிகாஸம்பிறக்கக்கடவதாயிருக்கும்; அப்படியொருஹேதுவின்றியிலேயிருக்கிறவனு மாழ்வாரோட்டை விஶ்லேஷத்தாலே ஸங்குசிதஜ்ஞாநனாய், அவரோட்டை ஸம்ஶ்லே

ஷத்தாலே விகஸிதஜ்ஞாநனுயிராநின்முன்; இதென்னப்ரணயித்வமென்கிருர் (தன க்ஷித்யாதி) "ஜ்ஞாநம்வைராக்யமைஶ்வர்யம்தர்மஶ்சமநுஜேஶ்வர। ஆத்மநோப்ரஹ்மபூதஸ்ய நித்யமேதச்சதுஷ்டயம்" (ஜ்ஞாநம்வைராக்யமைஶ் வர்யம்தர்மஶ்சமநுஜேஶ்வர। ஆத்மநோப்ரஹ்மபூதஸ்யநித்யமேதச்சதுஷ்டயம்) என்றத்தைப்பற்ற (நித்யதர்மமானவென்றது) தர்மம்-சேஷத்வம். ஐஶ்வர்யம்-நியந்த்ருத்வம். "ஆத்மாநதேவோநநரோநபஶுர்நசபாதப:। ஶரீராக்ருதிபேதாஸ்துபூபைதேகர்மயோநய:" (ஆத்மாநதேவோநந ரோநபஶுர்நசபாதப:। ஶரீராக்ருதிபேதாஸ்துபூபைதேகர்மயோநய:) என்றத்தைப்பற்ற (கர்மநிபந்தநமாக வித்யாதி) இவ்விடத்திலே- "விஷ்ணுஶக்தி:பரா ப்ரோக்தா க்ஷேத்ரஜ்ஞாக்யாததாபரா। அவித்யாகர்மஸம்ஜ்ஞாந்யா த்ருதீயா ஶக்திரிஷ்யதே। யயா க்ஷேத்ரஜ்ஞஶக்திஸ்ஸாவேஷ்டிதா ந்ருபஸர்வகா" (விஷ் ணுஶக்தி:பராப்ரோக்தாக்ஷேத்ரஜ்ஞாக்யாததாபரா। அவித்யாகர்மஸம்ஜ்ஞாந்யா த்ருதியாஶக்திரிஷ்யதே। யயாக்ஷேத்ரஜ்ஞஶக்திஸ்ஸாவேஷ்டிதாந்ருபஸர்வகா) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். இந்த்ரியத்வாரத்தை யபேக்ஷித்துக்கொண்டு என்றவிடத் திலே "இந்த்ரியாணாம்ஹிஸர்வேஷாம்யத்யேகம்க்ஷரதீந்த்ரியம்। தேநாஸ்ய க்ஷரதிப்ரஜ்ஞாத்ருதே:பாதாதிவோதகம்" (இந்த்ரியாணாம்ஹிஸர்வேஷா ம்யத்யேகம்க்ஷரதீந்த்ரியம்। தேநாஸ்யக்ஷரதிப்ரஜ்ஞாத்ருதே:பாதாதிவோதகம்) என்றதநுஸந்தேயம். "பராபித்யாநாத்துதிரோஹிதந்ததோஹ்யஸ்ய பந்தவிபர்யயௌ" பராபித்யாநாத்துதிரோஹிதந்ததோஹ்யஸ்ய பந்தவிபர்ய யௌ) "பரம்ஜ்யோதிருபஸம்பத்யஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே" (பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்யஸ்வேநரூபேணபிநிஷ்பத்யதே) இத்யாதியை ப்பற்ற (ஒருநாள்வரையிலேயித்யாதி) மிக்கஞானவெள்ளத்தையும், "சுடர்விள க்கு" என்று-நிரவதிகதேஜோரூபமான விக்ரஹத்தையுமுடையவனென்றர்த்தாந் தரம் (விகஸிதமானவித்யாதி) "விஜ்வரனுமாய்" என்றத்தைவிவரிக்கிருர் (ஆடியா டியித்யாதி) "க்ருதக்ருத்யஸ்ததாராமோவிஜ்வர:ப்ரமுமோதஹ" (க்ருதக்ருத் யஸ்ததாராமோவிஜ்வர:ப்ரமுமோதஹ) இதி ஸ்ரீஸங்க்ஷேபே. ஆற்ருமையாலே - ஆ ழ்வாருடைய வாற்ருமையாலே. உள்நடுக்கம் - அந்த:கம்பம். இதுக்குஸம்வாதம் (விஜ்வரஇத்யாதி) இதுக்கு-பூர்வார்த்தத்திலேநோக்கு. "தளக்கற்று" என்றதுக் கர்த்தாந்தரம் (இவர்நம்மைவிடிலித்யாதி)

எவ்வாகாரத்தாலே போக்யத்வமென்ன (ப்ரமுமோதஹேத்யாதி) "ஹ" என்றது-பெருமாளுடைய ப்ரமோததசையில் போக்யதையைக்கண்ட ருஷியினு டைய ஈடுபாடு.

"எங்கும்" இத்யஸ்யசரமாவதிமாஹ (ஆழ்வார்பக்கலித்யாதி) (அதிமா த்ரப்ராவண்யத்தையிதி) அதிமாத்ரப்ராவண்யம் ஸத்தாநாசகமாகையாலே தவி ர்க்கவேணுமென்றபடி. "அவர்கள் பக்கல்கண்வையான்" என்னுமதுக்குஸம்வா தம் (இக்கேயாளவந்தாரித்யாதி)

என்னைத்தாமரைக்கண்ண னித்யாரப்யாந்வய:.......................*

மூன்றாம்பாட்டு.

தாமரைக்கண்ணனைவிண்ணோர்பரவுந்தலைமகனைத்துழாய்விரைப்
பூமருவுகண்ணியெம்பிரானைப்பொன்மலையை
நாமருவிநன்கேத்தியுள்ளிவணங்கிநாமகிழ்ந்தாடநாவலர்
பாமருவிநிற்கத்தந்தபான்மையேவள்ளலே.

ஆறுயிரப்படி.

(தாமரை) நிரதிசயஸௌந்தர்யலாவண்யாதி கல்யாணகுணவிசிஷ்டனாய், நிரதிசயஸுகந்ததிவ்யமால்யாலங்க்ருதனாய், சேஷசேஷாசநவைநதேயாதிதிவ்யபுருஷர்களாலேஸம்ஸ்தூயமாநனாயிருந்தவனே, நாம்மருவிநன்கேத்தியுள்ளிவணங்கி நாமகிழ்ந்தாடும்படிநம்முடைய நாவிலேயலருகிற சொற்களுக்குத் தன்னைவிஷயமாகத்தருகையே ஸ்வபாமாயிருப்பதே!, என்னவதான்யனோவென்கிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், தன்னைக்கரணத்ரயத்தாலும் நிரந்தரானுபவம்பண்ணுவித்த மஹோதாரனனவன் என்னையொழியவறிகிறிலனென்கிறார்.

தாமரை-தாமரைபோன்ற. கண்ணனை-கண்களையுடையனாய். - அவ்வழகாலே. விண்ணோர்-நித்யஸூரிகள். பரவும் - நிரந்தரமாகப்புகழும்படியான. தலைமகனை-மேன்மையையுடையவனாய். விரை-விரையும். பூ-பூவும். மருவு-மருவின. துழாய்க்கண்ணி-துழாய்மாலையையுடையனாய்க்கொண்டு. எம்-எங்களுக்கு. பிரானை-ஸ்வாமியாய். பொன்மலையை - எங்களோட்டைச்சேர்த்தியாலே பொன்மலைபோலேயோங்கி யுஜ்வலனானதன்னை. நாம் - நாங்கள்நிகர்ஷம்பார்த்தகலாதே. மருவி-மருவி. நன்கு . ஸூரிகளோபாதியங்குத்தைக்குத்தகுதியாம்படிநன்றாக. ஏத்தி - ஏத்தி. உள்ளி - அவர்கள்சிந்தையுள் வைக்குமாபோலே நினைத்து. வணங்கி - "வணங்கிவழிபடும்" என்றபடியேதிருவடிகளிலேவிழுந்து. இப்படிகரணத்ரயத்தாலுமுண்டானவநுபவத்தாலே நாம் - நாங்கள். மகிழ்ந்து - ஆநந்திகளாய். ஆட - ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம்பண்ணும்படியாக. நா - நாவிலே. அலர் - அலருகிற. பா - பாவிலே. மருவி - மருவி. நிற்க - திருவாய்மொழிபாடிநிற்கும்படி. தந்த - உபகரித்த. பான்மை - ஸ்வபாவத்துக்கு. ஏய் - பொருந்தின. வள்ளல் - ஔதார்யகுணவிசிஷ்டனானவன்.

எங்கும் பக்கநோக்கறியானென்றந்வயம். பான்மை - ஸ்வபாவம்........*

ஈடு - மூன்றாம்பாட்டு.

நித்யஸூரிகளுக்கு மவ்வருகானவன்தன்னை நான்தேசிகனாயநுபவிக்கும்படி பண்ணினவிதுவு மோரௌதார்ய மேதானென்கிறார்.

(தாமரைக்கண்ணனையித்யாதி) ஒருகால் திருக்கண்களாலே குளிரநோக்கினால், அதிலேதோற்று ஜ்வரஸந்நிபதிதரைப்போலே அடைவுகெட வேத்தாநிற்பர்களாயிற்று நித்யஸூரிகள். "ஶ்ரோத்ருமர்த்தாராமஸ்யஜாமதக்ந்யஸ்யஜல்பதஃ" (ஶ்ருதோயமர்த்தோராமஸ்யஜாமதக்ந்யஸ்யஜல்பதஃ) என்கிறபடியே. (தலைமகனை) இவர்களேத்தாநின்றாலும், "நிரவத்யஃபரஃப்ராப்தேஃ" (நிரவத்யஃபரஃப்ராப்தேஃ) என்றுஅவன் பரனாயிருக்கும். (துழாயித்யாதி) நித்யஸூரிகளைக் கண்ணழகாலே தோற்பித்தான், இவரைக்கண்ணியிலே யகப்படுத்தினான். மார்வில் மாலையைக்காட்டி மாலாக்கினான். விரை - பரிமளம். விரையும் பூவும்மருவி யிருந்துள்ளதுழாய்க் கண்ணியெம்பிரானை. (பொன்மலையை) என்னோட்டைக்கலவியாலே அபரிச்சிந்நமான வழகையுடையனாய், கால்வாங்கமாட்டாதே யிருக்கிறவனை. நானேத்தப்பெற்றபடியாலே வளர்ந்தபடியென்னவுமாம். ஆக, இத்தால் - இவரைப்பெற்றபின்பு வளர்ந்து புகர்பெற்றபடி. (நாமருவி) "அருவினையேன்" என்றகலக்கடவநாம்கிட்டி. (நன்கேத்தி) நித்யஸூரிகளேத்தக்கடவ விஷயத்தைநன்றாகவேத்தி; * வானவர்சிந்தையுள் வைத்துச்சொல்லும்செல்வனை, எந்தையேயென்பன் என்றகன்றவரிறே. "யதோவாசோநிவர்த்தந்தே" (யதோவாசோ நிவர்தந்தே) என்று வேதங்களுங்கூட மீண்டவிஷயத்தை மறுபாடுருவவேத்தியென்றுமாம். (உள்ளி) "நினைந்து" என்று - அநுஸந்தாநத்துக்கு ப்ராயஶ்சித்தம்பண்ணத்தேடாதே யநுஸந்தித்து. (வணங்கி) குணபலாத்க்ருதராய் நிர்மமராய்வணங்கி. "வணங்கினால், உன்பெருமை மாசூணாதோ" என்னும்நாம்வணங்கி. (நாமகிழ்ந்தாட) பகவதநுபவத்தால்வந்த ப்ரீதிதத்வம் கணக்கண்டறியாதநாம் ஹ்ருஷ்டராயதுக்குப் போக்குவிட்டாட. (நாவலரித்யாதி) நாட்பூவலருமாபோலே ஜிஹ்வாக்ரத்திலே விகஸியாநின்றுள்ள சந்தஸ்ஸானது என்பக்கலிலே நிற்கும்படியாகத் தந்தவிதுதன்னைஸ்வபாவமாகவுடையையா யிருக்கிறபரமோதாரனே. (நாவலர்பா) மநஸ்ஸஹகாரமும் வேண்டாதபடியாயிருக்கை.

தாமரைக்கண்ணனாய், விண்ணோர் பரவுந்தலைமகனாய், துழாய்விரைப்பூ மருவுகண்ணி யெம்பிரானாய், பொன்மலையாயிருக்கிறதன்னை, நாம்மருவிநன்கேத்தியுள்ளி வணங்கிநாம் மகிழ்ந்தாடும்படி, நாவலர் பாமருவிநிற்கத்தந்த பான்மையேய்ந்த வள்ளலேயென்று சொல்லுகிறாராகவுமாம். அன்றியே, "தாமரைக்கண்ணனை" என்கிறஐகாரத்தை - அவ்வயமாக்கி, தாமரைக்கண்ணனாய் - பொன்மலையாயிருக்கிறநீ, நாமருவி - நா

வலர் பாமருவிநிற்கத்தந்தபான்மையே - இதுவுமொருஸ்வபாவமே! ; வள்ளலே - பரமோதாரனே என்கிறுராகவுமாம்.........................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றும்பாட்டு. (தாமரையித்யாதி) “ விண்ணோர் பரவும்தலைமகனை, நாவலர் பாமருவிநிற்கத்தந்த பான்மையேவள்ளலே ” என்றபதங்களைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (நித்யஸூரிகளுக்குமித்யாதி)

“ தாமரைக்கண்ணனை, விண்ணோர் பரவும்தலைமகனை ” என்கிறபதச்சேர்த்திக்குபாவம் (ஒருகாலித்யாதி) பரவுகை - அடைவுகெடக்கூப்பிடுகை. இது - பக்திபாரவஶ்யக்ருதம். “ பரவும் ” என்றதுக்கு ஸம்வாதம் (ஶ்ருதோயமித்யாதி) “ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑍍𑌵𑍈𑌪𑌾𑌯𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌚 ” (நாரதஸ்யசதேவர்ஷேঃக்ருஷ்ணத்வைபாயநஸ்யச) இத்யுத்தரார்த்தம். இதம்ப்ரமாணம் மோக்ஷதர்மே. ஜல்பதঃஎன்று - தஸில்ப்ரத்யயாந்தமான அவ்யயமாய், ராமனுடைய ஜல்பத்திலே கேட்கப்பட்டதென்றபடி. ஜல்பநம் - அக்ரமமாகச்சொல்லுகை. தலைமகனை - முதன்மையையுடையவனை. (நிரவத்யஇத்யாதி) பஞ்சமேம்ஶேப்ரதமே, “ 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌪𑌰𑌾𑌧𑌾𑌰 𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌧𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯 ” (நிரவத்ய:பர:ப்ராப்தேர்நிரதிஷ்டோக்ஷரக்ரம:। ஸர்வேஶ்வரபராதாரதாம்நாந்தாமாத்மகாக்ஷய.) (பர:ப்ராப்தே:) ப்ராப்தேঃ பரঃ - ப்ராப்துமசக்யஇத்யர்த்த:. நிரதிஷ்டঃ - நிராதார:. க்ரம: - அப்ரதிபந்தமஹோத்ஸாஹঃ. ஸர்வேஶ்வரபராதார - ஸர்வேஷாமீஶ்வராணாம்பராதார. தாம்நாந்தாமாத்மக - ஜ்யோதிஷஞ்ஜ்யோதிரித்யர்த்தঃ.

“ கண்ணியெம்பிரானை ” என்றபதத்தைக் கடாக்ஷித்தரஸோக்தி (நித்யஸூரீத்யாதி வாக்யத்வயமும்) அந்வயம் (விரையுமித்யாதி) “ எம்பிரானை ” பொன்மலையை ” இதிபதஸங்கதிஸித்தம்பாவமாஹ (என்னேட்டையித்யாதி) “ நன்கேத்தி ” என்றத்தைக்கடாக்ஷித்தர்த்தாந்தரம் (நானேத்தவித்யாதி) பலிதம் (ஆகவித்தாலித்யாதி) உக்தார்த்தத்வயத்தாலு மென்றபடி.

“ நாம் ” என்றபதத்தை - “ மருவி, நன்கேத்தி, உள்ளி, வணங்கி, ” என்றபதங்களோடே ப்ரத்யேகமந்வயித்து, அத்தால் - ஔதார்யாதிசயந் தோன்றுகிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதிபதம்ப்ரதிகோடிஞ்சதர்ஶயதி (அருவினையேனித்யாதியாலும், வானவர் சிந்தையுள் வைத்தித்யாதியாலும், நினைந்தென்றித்யாதியாலும், வணங்கினுன்பெருமை யித்யாதியாலும், பகவதநுபவத்தா லித்யாதியாலும்) அருவினையேனென்றதுக்கு - “ வளவேழுலகின்முதலாய வானோரிறையை ” இத்யாதெள ஹ்ருதயம். “ விண்ணோர்பரவும்தலைமகனை ” இத்யேதத்ருதிநித்ராயாஹ (நித்யஸூரிகளேத்தவித்யாதி) நன்மைக்குபாவம் (வானவரித்யாதி) ஆகையாலே நித்யஸூரிகளைப்போலே நன்றாகவேத்தியென்று (அகன்றவரிறே) என்றவநந்தரம் வாக்யத்தைப்பூரிப்பது. நன்மைக்கர்த்தாந்தரம் (யதோவாசயித்யாதி) விஷயத்தை - அபரிச்சிந்நவிஷயத்தை. மறுபாடுருவவென்றது - நன்மையினர்த்தம். மறுபாடுருவுகை - பின்னேபுறப்படுகை. யாவதவகாஹநத்தைச் சொல்

ஆகிறது. ஆக, “நன்கேத்தி” என்றதுக்கர்த்தத்வயம் - அயோக்யதாநு ஸந்தாந த்தாலே யகன்றநானது தவிர்ந்து நித்யஸூரிகளைப்போலே நன்றாகவேத்தியென்னு தல், அபரிச்சிந்நவிஷயத்ஸை மறுபாடுருவவேத்தி யென்னுதலென்று. (நினைந்தெ ன்றுஇதி) அஸ்ய “என்பன் நினைந்துநைந்து” இத்யத்ரஹ்ருதயம். ப்ராயஶ்சித்த ம்பண்ணத்தேடாதே - அயோக்யதாநு ஸந்தாநத்தாலகல நினையாதே. குணம் - ஸௌஶீல்யாதி. ப்ரதியோகியோடே கூட்டிவிவரணம் (வணங்கினுலித்யாதி) அ துக்கு - ப்ரீதித்வத்துக்கு. போக்குவிட்டு - வழிவிட்டு.

நாட்பூ - ஸத்யோவிகஸிதபுஷ்பம். சப்தார்த்தம் (ஜிஹ்வாக்ரத்திலேயித் யாதி) சந்தஸ்ஸாகில் நாவினுலேயன்றோவலருவது, “நாவலர்” என்றுவிஶேஷி ப்பானென்னென்ன (மநஸ்ஸஹகாரமித்யாதி)

முந்தினவந்வயம்-பரோக்ஷநிர்த்தேசமாய், பான்மையோடேகூடின வௌ தார்யமிருந்தபடி யென்னென்றீடுபாடு. த்விதியாந்வயம்-அபரோக்ஷநிர்த்தேசமாய் ப்ரதமாந்தமாகக் கண்டுகொள்வது. பான்மை- ஸ்வபாவம். பான்மையேய்ந்த-ஸ்வ பாவமாக வுடையையாயிருக்கிற. வள்ளாலேயென்கிறது - ஸம்போதனை.........*

நான்காம்பாட்டு.

வள்ளலேமதுசூதனுவென்மரதகமலையேயுனைநினைந்
தெள்கறந்தவெந்தாயுன்னையெங்ஙனம்விடுகேன்
வெள்ளமேவுநின்புகழ்குடைந்தாடிப்பாடிக்களித்துகந்துகந்
துள்ளநோய்களெல்லாந்துரந்துய்ந்துபோந்திருந்தே.

ஆறுயிரப்படி.

(வள்ளலே) ஆஶ்ரிதர்க்காத்மதாநம் பண்ணும்ஸ்வபாவனே, த த்விரோதிநிரஸந ஸ்வபாவனே, என்னுடைய பரமபோக்யமே, உன்னைநி னைந்தால் நீராயுருகும் ப்ரக்ருதியாக வென்னைப்பண்ணினவனே, உன்னு டைய ஏவம்விதமான கல்யாணகுணங்களாகிற அம்ருதவெள்ளத்தைக்கு டைந்தாடிப்பாடிக்களித் துகந்துகந்துள்ள நோய்களெல்லாந் துரந்துய்ந் துபோந்திருந்துன்னை யெங்ஙனேவிடும்படி யென்கிறார்..................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஸர்வப்ரகாரோபகாரகனுனவுன்னை விடப்போமோவென்கிறார்.

வள்ளலே - அர்த்தித்வநிரபேக்ஷமாக வுபகரிக்கும்மஹோதாரனுய். மது சூதனு - உபகாரங்கொள்ளுகிற வென்விரோதியை மதுவையழித்தாற்போலேயழி க்குமவனுய். என் - நிவ்ருத்தவிரோதிகனுனவெனக்கு. மரதகமலையே - உத்துங் கமா யுஜ்வலமானமரதகமலைபோலே யிருக்கிறவடிவை யநுபவிப்பிக்குமவனுய். “மாற்பான்மனஞ்சுழிப்பமங்கையர்தோள்கைவிட்டு” என்கிறபடியே உனை - உ ன்னை. நினைந்து - அநுஸந்தித்து. எள்கல் - இதரவிஷயங்களையிகழும்ஸ்வபாவத்

ணை. தந்த் - தந்த. எந்தாய் - ஸ்வாமியே. வெள்ளமேபுரை - பெருங்கடல்போலேயபரிச்சிந்நமான. நின் - உன்னுடைய. புகழ் - குணங்களை. குடைந்து - அவகாஹித்தநுபவித்து. ஆடிப்பாடி - அந்தப்ரீதியாலே ஆடுவதுபாடுவதாய். களித்து-களித்து. உகந்துகந்து - அதோரளவில்நில்லாதேமேன்மேலனவுகந்து. உள்ளநோய்களெல்லாம் - அஹங்காரார்த்தகாமங்கள், அநுபவவிஸ்லேஷம், நிகர்ஷாநுஸந்தாநம்முதலாக வுள்ளநோய்களையெல்லாம். துரந்து - தூரப்போம்படியகற்றி. உய்ந்து - லப்தஸத்தாகனாய். போந்து - ஸம்ஸாரஸ்த்திதிகுலைந்து உன்னளவும்போந்து. இருந்து - “ ஹாயநாஹெவு ” (காயந்நாஸ்தே) என்றநுபவித்துக்கொண்டிருக்கப்பெற்றுவைத்து. உன்னை - இப்படியுபகாரகனானவுன்னை. எங்ஙனம் - எங்ஙனே. விடுகேன் - விடுவேன்...*

ஈடு - நான்காம்பாட்டு.

“ நாமருவிநன்கேத்தியுள்ளி வணங்கிநாமகிழ்ந்தாட ” என்று - தம்முடையநைச்யத்தை யநுஸந்தித்தவாறே, “ இவர்நம்மைவிடிற்செய்வதென் ” என்று, அவனதிசங்கைபண்ண, நிர்ஹேதுகமாக வுன்வடிவழகை நீயென்னையநுபவிப்பிக்க அநுபவித்து அத்தாலேசிதிலனானநானுன்னைவிட ஸம்பாவனையுண்டோ வென்கிறார்.

(வள்ளலே) நிர்ஹேதுகமாகவுன்னை யெனக்குத்தந்த பரமோதாரனே. (மதுசூதனா) நீயுன்னைத்தருமிடத்தில் நான் ஸ்வீகரியாதபடி பண்ணும்விரோதிகளை, மதுவாகிற அசுரனை நிரஸித்தாற்போலே நிரஸித்தவனே. (என்மரதகமலையே) உன்னைநீயாக்கும்படி யுன்னிலும்சீரியதாய், ஶ்ரமஹரமாய், அபரிச்சேத்யமான வடிவழகையன்றோ எனக்கௌதார்யம்பண்ணிற்று. (உனைநினைந்தெள்கல்தந்தவெந்தாய்) உன்னையநுஸந்தித்தால், இதரவிஷயங்களை நான்விடும்படி பண்ணினவனேயென்னுதல், அன்றிக்கே, எள்கலாவது. ஈடுபாடாய் உன்னை யநுஸந்தித்தால் “ காலாழும்நெஞ்சழியும்கண்சுழலும் ” என்கிறபடியே அள்ளியெடுக்க வேண்டும்படிபண்ணித் தந்தவென்னாயனே யென்னுதல். (உன்னையெங்ஙனம்விடுகேன்) “ உதாரனல்லை ” என்றுவிடவோ, “ விரோதிநிரஸநனல்லை ” என்றுவிடவோ, “ உனக்குவடிவழகில்லை ” என்றுவிடவோ, உன்விஷயத்திலேயிப்படி யீடுபட்ட நான் உன்னைவிட ஸம்பாவனையுண்டோவென்னுதல் ; உன்னையநுஸந்தித்தால், இதராவிஷயங்களில் விரக்தனான நான்விடஸ்ம்பாவனை யுண்டோவென்னுதல். இனிமேலெல்லாமவனதி சங்கையைத்தீர்க்கிறார். (வெள்ளமேயித்யாதி) கடலோடொத்திருந்துள்ள வுன்னுடைய கல்யாணகுணங்களை நாலுமூலையும்புக்கு வ்யாபித்து, நான்மறுநனைந்து ப்ரீதிப்ரேரிதனாய்க் கொண்டுபாடி, அத்தாலேசெருக்கி மிகவும்ப்ரீதனாய். (உள்ளநோய்களெல்லாம்துரந்து) கர்மநிபந்தநமாகவருமவை, உன்னைப்பிரிந்துபடுமவை, “ அயோக்யன் ” எ

ன்றகன்றுவ்ருமவை, இத்யாதிக ளெல்லாவற்றையுமோட்டி. (உய்ந்து) " ஸந்தமேநந்தமோவிது: " (ஸந்தமேநந்ததோவிதுஃ) என்கிறபடி யேயுஜ்ஜீவித்து. (போந்து) ஸம்ஸாரிகளைவிட்டு வ்யாவ்ருத்தனாய். (இருந்து) நிர்ப்பரனாயிருந்து - வள்ளலேமதுசூதனா - உன்னையெங்ஙனம் விடுகேன்...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நாலாம்பாட்டு. (வள்ளலேயித்யாதி) (தம்முடையநைச்யத்தையிதி) " நாம் " - ப்ரீதிதத்வம் கனுக்கண்டறியாத நாமென்கையாலே - நைச்யம்த்யோதிதமென்றபடி. (அதிசங்கைபண்ண) நைச்யாநுஸந்தாந மதிசங்காஹேதுவென்றபடி. வடிவழகையென்றது - " மரதகமலை " என்றத்தைப்பற்ற. " எள்கல் " என்றபதத்தின் த்விதியார்த்தத்திலேநோக்காக (சிதிலனானானென்றது) விடஸம்பாவனை யுண்டோவென்றது - " எங்ஙனம் விடுகேன் " என்றத்தைப்பற்ற.

ஹேதுபூர்வகமாகத்தரில், அது ஔதார்யமல்லாமையாலே (நிர்ஹேதுகமாகவென்கிறார்) " மதுசூதனா " என்றது - த்ருஷ்டாந்தார்த்தம்.

உன்னைநீயாக்கும்படி - உன்னை " பரன் " என்றுப்ரகாசிப்பிக்கிறபடி யென்றபடி. இங்கே - " ரூபஶ்ரியாபரமயா " (ரூபஶ்ரியாபரமயா) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். * மரதகமலையின் தாத்பர்யம் (உன்னிலும்சீரியதாயித்யாதி) சீரியதாய் - போக்யமாய்.

" எள்கல் " என்றதுக்கர்த்தத்வயம் - த்யாகமும், ஈடுபாடும். முந்தினது (உன்னையித்யாதி) (காலாழுமித்யாதி) கால் தடுமாறுகிற்கும், நெஞ்சு சிதிலமாகாநிற்கும், கண்சுழலாநிற்குமென்றபடி. அள்ளியெடுக்க - வாரியெடுக்க.

எங்ஙனம் - எந்தப்ரகாரத்தாலே. " எங்ஙனம் " என்றத்தை விவரிக்கிறார் (உதாரனித்யாதி) " வள்ளலே " இத்யாதிபதங்கள் - ஹேதுகர்ப்பங்கள். " எள்கல் " என்கிறபதத்தி னர்த்தத்வயத்தையும் வ்யுத்க்ரமமாக வருளிச்செய்கிறார் (உன்விஷயத்திலித்யாதி)

வெள்ளமேபுரை - (கடலோடொத்திருந்துள்ள) அபரிச்சின்னமான வென்றபடி. " குடைந்து " என்றதினர்த்தம் (நாலுமூலையும்புக்குவ்யாபித்தென்றது) அதாவது - அவகாஹித்தநுபவித்தென்றபடி. மறுகனேந்து - மறுபாடுருவநனேந்து. பூர்ணாநுபவம் பண்ணியென்றபடி. இது " குடைந்து " என்றதில் ஸித்தமானவர்த்தம். " ஆடி " என்றதின் தாத்பர்யமாதல். ஆடி - அவகாஹித்து. களித்து - (செருக்கி) உகந்துகந்து (மிகவும்ப்ரீதனாய்) தூங்கு - தூத்தி. போந்து - ஸாம்ஸாரிக ஸ்த்திதிகுலைந்துன் னளவும்போந்து.

வெள்ளமேபுரைதொடங்கி, போந்திருந்து - வள்ளலேதொடங்கி, எள்கல் தந்தவெந்தா யுன்னையெங்ஙனம்விடுகேனித்யந்வய:..............................*

ஐந்தாம்பாட்டு.

உய்ந்துபோந்தென்னுலப்பிலாதவெந்தீவினைகளைநாசஞ்செய்துன
தந்தமிலடிமையடைந்தேன்விடுவேனோ
வைந்துபைந்தலையாடரவணைமேவிப்பாற்கடல்யோகநித்திரைச்
சிந்தைசெய்தவெந்தாயுன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்தே.

ஆறாயிரப்படி.

(உய்ந்து) த்வதநுபவ ஜநிதமான ப்ரீதியாலே களித்தாடுகிறதிருவநந்தாழ்வான்மேலே யுன்னுடைய திவ்யரூபகுணங்களை யநுபவித்துக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிற வுன்னையநுபவித் துய்ந்துபோந்திருந்து, என்னுடைய முடிவில்லாத மஹாதுக்கங்களைப்போக்கி உன்னந்தமிலடிமையடைந்தேன்; இனிவிடுவேனோ வென்கிறார்......................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், த்வதநுபவஜநித கைங்கர்யபோக்யத்தைப்பெற்றநான் விடும்படியென்னென்கிறார்.

பாற்கடல் - திருப்பாற்கடலிலே. ஐந்து - ஐந்துவகையாய். பை - விரிந்த. தலை - பணங்களையுடையவனாய். ஆடு - அசைந்துவருகிற. அரவணை - திருவரவணையின்மேலே. மேவி - பொருந்தக்கண்வளர்ந்து. யோகம் - ஜகத்ரக்ஷணயோகத்தில்நிப்ருததையாலே. நித்திரை - உறங்குவாரைப்போலே. சிந்தைசெய்த - ரக்ஷணப்ரகாரசிந்தைபண்ணின. எந்தாய் - என்ஸ்வாமியே. உன்னை - இப்படிரக்ஷகத்வத்தை ப்ரகாசிப்பித்தவுன்னை. சிந்தைசெய்துசெய்து - நிரந்தராநுஸந்தாநம்பண்ணி. உய்ந்து - லப்தஸ்வரூபனாய். போந்து - அந்யபரரானஸம்ஸாரிகளில்வ்யாவ்ருத்தனாய். என் - நானேயெனக்குத்தேடிக்கொண்டு. உலப்பிலாத - அஸங்க்யாதமாய். வெம் - க்ரூரமாய். தீ - அக்நிகல்பமான. வினைகளை - பாபங்களை. நாசஞ்செய்து - நசிக்கும்படிபண்ணி. உனது - ப்ராப்தனானவுன்னுடைய. அந்தமில் - அபரிச்சிந்நமான. அடிமை - கைங்கர்யபோகத்தை. அடைந்தேன் - கிட்டப்பெற்றநான். விடுவேனோ - விடக்ஷமனல்லன்.

ஆஸ்ரிதவிஷயத்திலுனக்குப் பொருத்தமில்லாமல் விடுகிறேனோ, அவர்கள் ரக்ஷணத்தில் உனக்குச்சிந்தையில்லாமல் விடுகிறேனோ, உன்னநுபவத்திலெனக்கு சீலநமில்லாமல் விடுகிறேனோ, என்ஸ்வரூபம் ப்ரகாசியாமல் விடுகிறேனோ, விஷயாஸக்தரான ஸம்ஸாரிகளோடு பொருத்தமுண்டாய் விடுகிறேனோ, ப்ரதிபந்தகமான பாபமுண்டாய் விடுகிறேனோ, ப்ராப்யமான கைங்கர்யத்தில் சுவடறியாமல் விடுகிறேனோ, இப்படி லப்தாபீஷ்டனான நான்விடுவேனோ வென்று கருத்து....*

ஈடு - ஐந்தாம்பாட்டு.

ஆத்மாந்ததாஸ்யத்திலே அதிகரித்தநான் உன்னைவிட் ப்ரஸங்கமுண்டோவென்கிறார்.

(உய்ந்துபோந்து) நானுளேனாய், ஸம்ஸாரிகளில் வ்யாவ்ருத்தனாய்ப்போந்து. (என்னுலப்பிலாதவித்யாதி) என்னுடைய, முடிவின்றிக்கேயிருந்துள்ள கொடியபாபங்களை வாஸனையோடேபோக்கி, உன்றிருவடிகளிலே ஆத்மாந்ததாஸ்யத்திலே அதிகரித்தநான், இனிவிட ப்ரஸங்கமுண்டோ. (விடுவேனோ) விஷயாந்தரங்களை விரும்பினேனோ விடுகைக்கு, ஸ்வரூபஸித்தியின்றிக்கே யொழிந்துவிடுகிறேனோ, தாஸ்யபரிமளத்தில்சுவடறியாமல்விடுகிறேனோ, எனக்குத்தெவிட்டிவிடுகிறேனோ, (ஐந்தித்யாதி) அடிமையிற்சுவடறிந்த திருவநந்தாழ்வா னுன்னைவிடிலன்றோ நானுன்னைவிடுவது. பெருவெள்ளத்துக்குப் பலவாய்த்தலைகள்போலே பகவதநுபவத்தால் வந்தஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவீடாகப் பலதலைகளையுடையனாய், மதுபானமத்தனைப்போலே ஆடாநிற்பானாய், ஶைத்யஸௌகுமார்ய ஸௌகந்த்யங்களையுடையனான திருவநந்தாழ்வான்மேலே, திருப்பாற்கடலிலே, “ஸகலப்ராணிகளும் கரைமரஞ்சேர்ந்ததாம்விரகென்” என்றுயோக நித்ரையிலே திருவுள்ளஞ்செய்த என்னையனானவனே. (யோகநித்திரை) “ஆத்மாநம்வாஸுதேவாக்யம்சிந்தயந்” (ஆத்மாநம்வாஸுதேவாக்யம்சிந்தயந்) என்கிறபடியேதன்னை யநுஸந்தித்தல்.

(எந்தாய்) நீர்மையைக்காட்டி யென்னை யநந்யார்ஹனாக்கினவனே. (உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்து) நான்நினைக்கைக்கு க்ருஷிபண்ணினவுன்னை நினைத்துவைத்துவிட ப்ரஸங்கமுண்டோ.…………………*

ஜீயர் அரும்பதம்.

அஞ்சாம்பாட்டு. (உய்ந்தித்யாதி) “உனதந்தமிலடிமையடைந்தேன்விடுவேனோ” என்றத்தைப்பற்ற வவதாரிகை (ஆத்மாந்தேத்யாதி) ஆத்மாந்ததாஸ்யம் - யாவதாத்மபாவியான கைங்கர்யம்.

(நானுளேனாய்) “உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்து - உய்ந்துபோந்து” என்றந்வயத்திலே தாத்பர்யம். உன்னைநிரந்தராநுஸந்தானம்பண்ணி லப்தஸ்வரூபனாயென்றபடி. ஸம்ஸாரிகளில் - அந்யபரரான ஸம்ஸாரிகளில்.

முடிவின்றிக்கே - அஸங்க்யாதமாய். வெந்தீ - க்ரூரமாய், அக்நிகல்பமான.

அந்தமிலடிமை - அபரிச்சிந்நமாய் நித்யமானவடிமை. தாஸ்யம்செய்வது திருவடிகளிலேயாகையாலே (உன்றிருவடிகளிலேயென்கிறார்)

“உனது” என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து (விஷயாந்தரங்களையித்யாதி) “உய்ந்து” என்றத்தைப்பற்ற (ஸ்வரூபஸித்தீத்யாதி) “அடிமை” என்றத்தைப்பற்ற (தாஸ்யபரிமளமித்யாதி) சுவடு - ரஸம். “அந்தமில்” ஏன்றத்தைப்பற்ற (தெவிட்டிவிடுகிறேனோவென்றது) தெவிட்டல் - அதித்ருப்தியாலே வேண்டியிராமை.

“விடுவேனோ” என்றவநந்தரம் திருவநந்தாழ்வானைச் சொல்லுகிறதுக்கு பாவம் (அடிமையிலித்யாதி) “ஐந்து” என்றதுக்குபாவம் (பெருவெள்ளத்துக்

இத்யாதி) வாய்த்தலைகள் - வாய்க்கால்கள். பைந்தலை - பரந்ததலைகள். பலவாய்த்தலைகளென்றது - தாத்பர்யார்த்தம். " அரவு " என்றதுக்குபாவம் (லைத்யேத்யாதி) (திருவநந்தாழ்வான்மேலே) பொருந்தியென்று - " மேவி " என்றதுக்கர்த்தமாகக் கூட்டுவது.

" யோகஸூத்ரஹநோவாயய்ராநஸம்ஹதியாத்திஷு " (யோகஸ்ஸங்ஹநோபாயத்யாநஸங்கதியுக்திஷு) என்றதிலுபாய விவக்ஷயாபாவம் (ஸகலப்ராணிகளுமித்யாதி) த்யாநவிவக்ஷயா அர்த்தாந்தரம் (ஆத்மாநமித்யாதி) ஷஷ்டேம்ஶேசதுர்த்தே, " ஆத்மாயாமயீந்த்ரியம்யோகநிஷ்டாம்ஸமாதத: ஆத்மாநம்வாஸுதேவாக்யம்சிந்தயந்மதுஸூதந: " (ஆத்மமாயாமயீந்திவ்யாம்யோகநித்ராம்ஸமாகத: । ஆத்மாநம்வாஸுதேவாக்யஞ்சிந்தயந்மதுஸூதந.) யோகரூபநித்ரையிலே சிந்தைசெய்கையாவது - யோகரூபநித்ரையைப்பண்ணுகை. நீர்மையைக்காட்டியென்றது - " பாற்கடல் " இத்யாதியைப்பற்ற. " யோகநித்திரை " என்றதின் முந்தினவர்த்தத்தைக்கடாக்ஷித்து (நான்நினைக்கைக்கித்யாதி) உன்னைச் சிந்தைசெய்துசெய்து - உன்னைநிரந்தரமாக வநுஸந்தாநம்பண்ணி.

ஐந்துபைந்தலைதொடங்கி, எந்தாயுன்னைச் சிந்தைசெய்துசெய்து - உய்ந்துபோந்துதொடங்கி, அடிமையடைந்தேன் விடுவேனோவித்யந்வய:.................*

ஆறும்பாட்டு.

உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்துன்னெடுமாமொழியிசைபாடியாடியென்
முன்னைத்தீவினைகண்முழுவேரரிந்தனன்யா
னுன்னைச்சிந்தையினலிகழ்ந்தவிரணியனகன்மார்வங்கீண்டவென்
முன்னைக்கோளரியேமுடியாததென்னெனக்கே.

ஆறுயிரப்படி.

(உன்னை) இப்படியுன்னை ஸர்வகரணங்களாலு மநுபவித்து என்னுடையஸமஸ்த ப்ரதிபந்தகங்களையும்போக்கினேன், ஆஶ்ரிதனுன்னைக்கோலுவதற்குமுன்பவனுடைய இஷ்டத்தை முடித்துக்கொண்டிருக்கும் ஸ்வபாவனானவனே, எனக்குமுடியாததென்; இந்தஸம்ருத்தியெல்லாமுன்னுடையப்ரஸாதத்தாலேவிளைந்ததென்கிறார்.........................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இந்தக்கைங்கர்யலாபத்தாலே தம்முடைய ஸர்வாபீஷ்டமும் தலைக்கட்டிற்றென்கிறார்.

உன்னை - வகுத்தஸ்வாமியுமாய் உபகாரகனுமானவுன்னை. சிந்தையினல் - நெஞ்சாலே. இகழ்ந்த - அநாதரித்த. இரணியன் - ஹிரண்யனுடைய. அகல் - பெரிடமுடைத்தான. மார்வம் - மார்வை. கீண்ட - அநாயாஸேநகிழித்தவனாய். என்-

விரோதிநிவ்ருத்திக்குநிதர்ஸநபூதனாய். முன்னை - ஆஸ்ரிதனான ப்ரஹ்லாதன் நினைவுக்குமுற்கோலின. கோளரியே - நரஸிம்ஹமானவனே. உன்னை - இப்படி ஆபத்ஸகனாய்ப்ராப்தனாய்போக்யனானவுன்னை, சிந்தைசெய்துசெய்து - நிரந்தராநுஸந்தாநம்பண்ணி. நெடு - அந்தப்ரீதியாலேயுத்துங்கமான. உன் - உன்னுடையகுணவாசகமான, மொழி - திருவாய்மொழியை. மா - அவ்விஷயத்துக்கீடானபெருமையுடைய. இசை - இசையோடே. பாடி - பாடி. ஆடி - அப்பாட்டுக்கீடானவபிநயந்தோற்றும்படியாடி. இப்படிகரணத்ரயத்தாலுமுண்டான போகத்தாலே என்-என்னுடைய. முன்னைத்தீவினைகள்-அநாதிகாலார்ஜிதபாபங்களை. “ நொவஜநம் ஸூரநு ” (நோபஜநம்ஸ்மரந்) என்னும்கணக்கிலே, யான்-நான். முழுவேரரிந்தனன் - ஒன்றொழியாமல் வேரோடேயரிந்தேன். போக்த்ருத்வமித்தலையிலே யானவோபாதி, விரோதிநிவர்த்தகத்வமும் இங்கேயாகக்குறையில்லையிறே. ஸ்வரூபம் தத்ப்ரகாரமானபின்பு, எனக்கு - எனக்கு. முடியாதது - தலைக்கட்டாதது. என்னதான்.

ஸர்வாபீஷ்டமும் ஸித்தமன்றோவென்று கருத்து..........................*

---

௬ - ஆறும்பாட்டு.

ஆஸ்ரிதனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே தோற்றுவானொருவனன்பின்பு எனக்கொரு கர்த்தவ்யாம்ஸமுண்டோவென்கிறார்.

(உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்து) இனிமையாலே விடவொண்ணாதிருக்கிறவுன்னை மாறாதேயநுஸந்தித்து. (உன்னை) போக்யனுமாய் ப்ராப்தனுமானவுன்னை. (சிந்தைசெய்துசெய்து) “ நிதிய்யாஸிதவ்ய: ” (நிதித்யாஸிதவ்ய:) என்கிற விதிப்ரேரிதனாயன்றிக்கே, போக்யதையாலே விடமாட்டாதே அநவரதபாவனைபண்ணி. (உன்னித்யாதி) நெடுமையும், மஹத்தையும் - மொழிக்கும், இசைக்கும் விஸேஷணம். இயலிற்பெருமையும், இசையிற்பெருமையுஞ் சொல்லுகிறது. இயலுமிசையும் கரைகாணவொண்ணாதபடி யிருக்கிற மொழியைப்பாடி, அதிருந்தவிடத்தி லிருக்கவொட்டாமைஆடி. (என்னித்யாதி) என்னுடைய ப்ராக்தநமான கர்மங்களை வாஸனையோடேபோக்கினேன். முழுவேர் - வேர்முழுக்கவென்றபடி. பக்கவேரோடேயென்றபடி, அவன்விரோதியைப் போக்கச்செய்தேயும், பலாந்வயம் தம்மதாகையாலே (அரிந்தனன்யானென்கிறார்)

(உன்னையித்யாதி) எனக்குப்பண்டேயுபகரித்தவனே. (உன்னைச்சிந்தையினாலிகழ்ந்த) உக்திமாத்ரமன்றிக்கே, நெஞ்சால் இகழ்ந்தானாயிற்று. இத்தால்-அவன்விடுவது, புத்திபூர்வகம்ப்ராதிகூல்யம்பண்ணினை; *கைக்கொள்ளுகைக்கு மித்ரபாவமமையும். (இரணியனகன்மார்வங்கிண்ட) வரபலபுஜபலமூட்டியாகவளர்ந்த சரீரமானது திருவுகிர்க்கிரை

போராமையாலே, அநாயாஸேநகிழித்துப்போகட்டானாயிற்று. (என்மு ன்னைக்கோளரியே) நரஸிம்ஹமாயுதவிற்றும் தமக்கென்றிருக்கிறார்.கோ ளென்று-மிடுக்காதல், தேஜஸ்ஸாதல். "மஹாவிஷ்ணும்" என்கிறமிடு க்காதல், "ஜ்வலந்தம்" (ஜ்வலந்தம்) என்கிறதேஜஸ்ஸாதல். ஆஸ்ரிதரிலே யொருவனுக்குச்செய்ததும் தனக்குச்செய்ததாக நினைத்திராதவன்று ப கவத்ஸம்பந்தமில்லையாமித்தனை. (முடியாததென்னெனக்கே) நீப்ரதிஜ் ஞாஸமகாலத்திலேவந்து தோற்றுவாயாயிற்ற பின்பு எனக்கு முடியாத துண்டோ...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆரும்பாட்டு. (உன்னையித்யாதி) "என்முன்னைக்கோளரியே முடியாத தென்னெனக்கே" என்றபதங்களைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (ஆஸ்ரிதனுடையவித் யாதி) இனியுமக்குச் செய்யவேண்டுவதென்னென்ன வென்றவதாரிகையினடியி லே கூட்டிக்கொள்வது.

இனிமையாலேயென்றது - "யோகநித்திரைசிந்தைசெய்த" என்றதின் த்விதீயார்த்தத்தைப்பற்ற. வீப்ஸைக்கர்த்தம் (மாருதேயநுஸந்தித்தென்றது) வி வரணம் (போக்யனுமாயித்யாதி) "யோகநித்திரை சிந்தைசெய்த, எந்தாய்" என்றபதத்வயத்தையும்பற்ற (போக்யனுமாய் ப்ராப்தனுமானவுன்னையென்றது) ஸாதநத்வேந பலகாலும் சிந்திக்கிறுரோவென்ன (நிதித்யாஸிதவ்யஇத்யாதி)

நெடுமையும், மஹத்தையும் - பர்யாயமன்றோவென்ன (நெடுமையுமித்யா தி) நெடு - மொழி, மா-இசை, என்றபடி. உபபாதநம் (இயலிற்பெருமையுமித்யா தி) இயலிற்பெருமையும், இசையிற்பெருமையுமாவது - அர்த்தகாம்பீர்யத்தாலு ம், ரஸ்யதாதிசயத்தாலு மெல்லைகாணவொண்ணாதிருக்கை யென்கிறார் (இயலு மிசையுமித்யாதி) மொழியைப்பாடி - திருவாய்மொழியைப்பாடி.

ப்ராக்தநமான-அநாதிகாலார்ஜிதமான. விவரணம் (பக்கவேரித்யாதி) ப் ரதாநவேரும், பக்கவேருமாவன-ருசிவாஸனைகள். தீவினைகள் முழுதும் வேரோ டேயரிந்தனன் என்று மோரர்த்தமுண்டு. "அரிந்தனன்யான்" என்று ஸ்வகர்த் ருகமாகச்சொல்லுவானேனென்னென்ன (அவன்விரோதியையித்யாதி) பலாந்வயம்- ப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்திரூபபலாந்வயம். அரிந்தனன் - அரியப்பெற்றேனிதியாவத்.

தாத்பர்யம் (எனக்கித்யாதி) இந்ததாத்பர்யம் - "என்முன்னைக்கோளரி யே" என்னுமளவுங்கடாக்ஷித்து. "சிந்தையினால்" என்றுவிசேஷித்ததுக்குபாவம் (உக்திமாத்ரமன்றிக்கேயித்யாதி) இகழ்ந்த - அநாதரித்த. "சிந்தையினாலிகழ் ந்த" என்கையாலே-அவனே புத்திபூர்வகமாக ப்ரதிகூலனாய்விட்டாலவன் விடுவ னென்றும், இவன்பக்கலல்பாநுகூல்யமுண்டானால் லவனங்கீகரிப்பனென்று மீஸ்வ ரனுக்குண்டான குணநிக்யம் பலித்ததென்கிறார் (இத்தாலித்யாதிவாக்யத்வயேந) (அமையுமென்று) அநந்தரம், என்றதாயிற்றென்று கூட்டுவது.

அகல்மார்வம்-பேரிடமுடையமார்வம். தாத்பர்யார்த்தம் (வரபலேத்யாதி) ஊட்டியாக - ஆஹாரமாக. உகிர்-நகம். இரை-லக்ஷ்யம். அநாயாஸேநவென்றது- "கீண்ட" என்றத்தைப்பற்ற.

என்முன்னைக்கோளரியே-என்னுடையவிரோதி நிவ்ருத்திக்கு நிதர்ஸநபூதனாய், ஆஸ்ரிதனான ப்ரஹ்லாதன்நினைவுக்கு முற்கோலினவனாய், நிரதிசயதேஜோபலங்களையுடைய நரஸிம்ஹமானவனே இதிஸப்தார்த்தஃ. “ என் ” என்றதுக்குபாவம் (நரஸிம்ஹமாயித்யாதி) கோள்-மிடுக்கும், தேஜஸ்ஸும். “ மஹாவிஷ்ணும் ” என்கிறவிடத்தில், மிடுக்காவது-ஸர்வலோக வ்யாபநஸக்தி. மிடுக்கையும் தேஜஸ்ஸையும் மந்த்ரலிங்கத்திலேகாட்டுகிறார் (மஹாவிஷ்ணுமித்யாதி) இவ்வவதாரம் தமக்காகவென்றிருக்கைக்கடியேதென்ன (ஆஸ்ரிதரிலேயித்யாதி)

“கோளரியே, முடியாததென்னெனக்கு ” என்கிற ஸமபிவ்யாஹாரதாத்பர்யம் (நிப்ரதிஜ்ஞேத்யாதி) முடியாததென் - தலைக்கட்டாததேதுதான். இதாநீம ஸித்தமிதஃபரம்ஸாம்யம் கிஞ்சிதஸ்திகிம், ஸர்வஜ்ஞஸித்தமிதிபாவஃ.

உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்து இத்யாரப்ய, என்முன்னைக்கோளரியே-எனக்கு-முடியாததென் இத்யந்வயஃ..*

ஏழாம்பாட்டு.

முடியாததென்னெனக்கேலினிமுழுவேழுலகுமுண்டானுகந்துவந்
தடியேனுட்புகுந்தானகல்வானுமல்லனினிச்
செடியார்நோய்களெல்லாந்துரந்தெமர்கீழ்மேலெழுபிறப்பும்
விடியாவெங்நரகத்தென்றுஞ்சேர்தன்மாறினரே.

ஆறாயிரப்படி.

(முடியாததென்) ஸர்வேஸ்வரனாயிருந்த வெம்பெருமானுக்கென்பக்கலபிநிவேசமென்னளவில் பர்யவஸியாதே, என்னோடு ஸம்பந்தித்தார்பக்கலிலுங்கூட வெள்ளங்கோத்தது, ஆதலாலவனென்னை யகலநினைக்கிறிலன்; இனிமுடியாததொன்றுண்டோவென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், என்பக்கல்பண்ணினவுபகாரம் என்குலத்தில் ஸம்பந்தித்தாரெல்லாருமுஜ்ஜீவிக்கும்படியாயிற்றென்கிறார்.

முழுவேழுலகும்-ஸமஸ்தலோகமும். உண்டான்-தன்செல்லாமையாலே தனக்குள்ளேயாம்படி அவற்றையமுதுசெய்தவன். உகந்து - அச்செல்லாமைதனக்கென்பக்கலிலேயுண்டாயதுக்குமேலே. ஆதராதிசயத்தை யுடையனாய்க்கொண்டு அடியேன்-என்னுடையசேஷத்வஸம்பந்தமேபற்றாசாக. உள்-உள்ளே. வந்து - வந்து. புகுந்தான்-புகுந்தான். இனி-இனி. அந்தலோகங்கள்போலே அகல்வானும்-புறம்புபோமவனும். அல்லன்-அல்லன். இதடியாக,கீழ்-கீழும். மேல்-மேலும். எழுபிறப்பும்-எழுபிறப்பிலும். எமர்-என்னோடுஸம்பந்தமுடையார். செடி - செடிபோலே. ஆர்-செறிந்த. நோய்களெல்லாம்-அவித்யாகர்மவாஸநாதிகளான ஸமஸ்தவ்யாதிகளையும். துரந்து-கடக்கவோட்டி. விடியா - ஒருகால்முடிந்து வெளிச்சிறப்பதன்றியே. வெம்-நிரதிசயதாபகரமான. நரகத்து-ஸம்ஸாரமாகிறநிரயத்திலே, என்று

ம்-யாவதாத்மபாவி. சேர்தல்-கிட்டுகை. மாறினர்-தவிர்ந்தார்கள். இனி-இப்படிகுலஸம்பந்திபர்யந்தமாக என்னைப்பக்ஷபதித்தபின்பு. எனக்கேல்-எனக்காகில். முடியாதது-முடியாதது. என்-உண்டோ.

என்னோடேநுபந்தித்ததாகில் எல்லாக்காரியமும்தலைக்கட்டுமென்றுகருத்து.

ஈ௫_ஏழாம்பாட்டு.

என்னளவில் விஷயீகாரம் என்னுடையஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளளவும் சென்றதுகிடீரென்கிறார்,

(முடியாததென்னெனக்கேலினி) எனக்காகிலினி முடியாததுண்டோ. எனக்கினி முடியாததுண்டோ - எனக்கினி அநவாப்தமாயிருப்பதொன்றுண்டோ.

நீரிதென்கொண்டு சொல்லுகிறீரென்ன (முழுவித்யாதி) ப்ரளயாபத்திலே யகப்பட்டபூமி, தன்வயிற்றிலே புகாதபோது படும்பாடடங்க, தானென்பக்கல் புகாதபோது படுவானாய்வந்து புகுந்தான், எனக்கினி முடியாததுண்டோ. (அடியேனுட்புகுந்தான்) ஸம்பந்தத்தைப்பார்த்துப்புகுந்தான். (உட்புகுந்தான்) ஒருநீராகக்கலந்தான். தன்பக்கல் ஜகத்துப்புக்காற்போலன்றியே, உகந்துபுகுந்தான். இவனுக்கும் ஜகத்துக்கும் செல்லாமையொக்கும், உகப்பேயிவ்விஷயத்தில் தன்னேற்றம்.

(அகல்வானுமல்லனினி) அந்தபூமிக்கு, ப்ரளயங்கழிந்தவாறே அகலவேணும் ; இவனுக்கதுவுமில்லை. முதலிலேபிரிவை ப்ரஸங்கிக்கவொட்டுகிறிலன். சேதநனைப்போலே பாபத்தாலேயகன்று ஒருஸங்கருதத்தாலே கிட்டுமதில்லையே யிவனுக்கு.

உம்மையவனிப்படி விரும்பினானாகில் ; பனிநிழல்போலே உம்மைநோக்கிக்கொண்டு விடவமையுமோவென்ன (செடியாரித்யாதி) செடி-பாபம். பாபத்தாலே பூர்ணமானதுக்கங்கள். நூறுமண்டினநோய்களெல்லாம்துரந்து. விஷயப்ராவண்யத்தாலே வந்தநோய், அயோக்யதாநுஸந்தாநத்தாலேவந்தநோய், பகவதநுபவ விஶ்லேஷத்தாலேவந்தநோய், இவற்றையெல்லாம் வாஸனையோடேயோட்டி. " உள்ளநோய்களெல்லாம்துரந்து " என்கிறவிடத்திலும்சொல்லிற்றில்லையோவிதென்னில் ; அங்குச்சொல்லிற்று - தம்மளவு ; இங்கு - தம்ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகள் விஷயமாயிற்று. இப்படியிவாகளோட்டிற் றெத்தாலேயென்னில் (எமர்) வேறொன்றாலன்று, என்னோட்டை ஸம்பந்தமேஹேதுவாக. ஸம்பந்தமெவ்வளவென்னில் (கீழ்மேலெழுபிறப்பும்) கீழேழுபடிகாலுமேலேழுபடிகாலும் தம்மோடே ஏழுபடிகாலுமாக இருபத்தொருபடிகால். (விடியாவெங்நரகத்து) ஒருநாள்வரையிலே கர்மக்ஷயம்பிறந்தவாறேவிடியுமதிறே யமன்தண்டல். இதுவிடியாவெங்நரகமிறே. " நரகம் " என்று

புத்திபிறக்குமதில், தண்மைதோற்ருத நரகமிது. (என்றும்சேர்தல்மாறி னரோ) என்றும் கிட்டக்கடவதான தண்மை தவிர்ந்தார்கள். நானும் ப்ரார்த்திக்கவேண்டிற்றில்லை, அவனும் நினைப்பிட்டவேண்டிற்றில்லை. எத்தாலேயென்னில்; என்பக்கலவன்பண்ணின பக்ஷபாதராஜகுலத்தாலே மாறிக்கொண்டுநின்ருர்கள். முடியாததென்னெனக்கேலினி என்றந்வயம்.*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (முடியாததென்னித்யாதி) "எமர்கீழ்மேல்" இத்யாதியைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (என்னளவிலித்யாதி)

எனக்கேல் - எனக்காகில். "ஏல்" என்றது-சேத் என்றதினர்த்தம். முடியாததென் - ஸாத்யமாகாததேது. ஸாத்யமாகாததுண்டோவென்றபடி. விவரணம் (எனக்கித்யாதி)

நீரிதென்கொண்டென்கிற சங்கைக்கு - அவனென்பக்கல் பண்ணினவ்யாமோஹங்கொண்டு சொல்லுகிறேனென்றுத்தரம். "முழுவேழுலகுமுண்டான்" என்கிறவிது - த்ருஷ்டாந்தார்த்த மித்யபிப்ராயேணாஹ (ப்ரளயாபத்திலேயித்யாதி) "அடியேன்" இதிபதம்-ஹேதுகர்ப்பமித்யபி ப்ராயேணாஹ (ஸம்பந்தத்தையித்யாதி) "உகந்து, வந்து, உள்," இதிபதத்ரயம் த்ருஷ்டாந்தாத்தார்ஷ்டாந்திகஸ்யாதிக்ய பரமித்யபிப்ராயேணாஹ (ஒருநீராகவித்யாதி) (உகப்பேயிவ்விஷயத்தில்தன்னேற்றம்) ஆழ்வார்விஷயத்தி லிவனுக்குண்டானவுகப்பே யிவன்றனக்கேற்றம். யத்வா, இவ்விஷயமென்றது - ஈஶ்வரனையாதல்.

உக்தஸமுச்ச யபரஶ்சசப்த இத்யபிப்ராயேணபாவம் (அந்தபூமிக்கித்யாதி) அகலாமையின் சரமாவதிமாஹ (முதலிலேயித்யாதி) அகலவொண்ணாமைக்கு ஹேதுவேதென்ன (சேதநனையித்யாதி)

பனைநிழல்போலே - பனைமரத்தின்நிழல் பனையைமாத்ரம் காக்குமாபோலே. செடி - பாபமும், தூறும். முந்தினது (பாபத்தாலேயித்யாதி) த்விதியம் (தூறுமண்டினவித்யாதி) செடிபோலேசெறிந்த நோய்களென்றபடி. "நோய்கள்" என்கிற பஹுவசநத்துக்கும், "எல்லாம்" என்கிறதுக்கும்பாவம் (விஷயப்ராவண்யேத்யாதி) "தூந்து" இதிபதஸாமர்த்யாதாஹ (வாஸனையோடேயோட்டியிதி) தடஸ்த்தசங்கையை யநுவதித்து பரிஹரிக்கிருர் (உள்ளநோய்களித்யாதி)

"எமர்" என்கிறவிடத்திலே - "𑌅𑌨𑍍𑌤𑍋𑌨𑌨𑍍𑌤𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌵𑌶𑌗𑍋𑌯𑌾𑌤𑌿𑌰𑌙𑍍𑌗𑍇𑌶𑌯𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍" (அந்தோநந்தக்ரஹணவஶகோயாதிரங்கேஶயத்வத் " இத்யாத்யநுஸந்தேயம். "கீழ்மேலெழுபிறப்பும்" என்றது - நடுவேழுபிறப்புக்கு முபலக்ஷணமித்யாஹ (கீழேழுபடிகாலுமித்யாதி) தம்மோடேயேழுபடி காலுமென்றது - தமக்குமுன்னே மூன்றுபேரும், பின்னேமூன்றுபேரும், தாமுமாக வேழுபடிகாலென்றபடி. இருபத்தொருபடிகால் - இருபத்தொருதலைமுறை.

"விடியா" என்றதுக்குபாவம் (ஒருநாள்வரையிலேயித்யாதி) யமன்தண்டல் - யமதண்டம். இது - ஸம்ஸாரம். வெம்மைக்கர்த்தம் (நரகமென்றித்யா

தி) ஒருநாளும் முடிந்து வெளிச்சிறப்பதன்றியே, கிரதிசயதாபகரமான ஸம்ஸார மாகிற நிரயத்தில்.

என்றும் சேர்தல்மாறினரோ - யாவதாத்ம பாவிகிட்டுகைதவிர்ந்தார்களிதி சப்தார்த்த:. " மாறினர் " என்று - தத்கர்த்ருகமாகச் சொன்னதுக்குபாவம் (நானுமித்யாதி) (எத்தாலேயென்னிலிதி) உம்முடையார்க் கும்முடைய ஸம்பந்தத்தாலே ஸம்ஸாரவிச்சேதத்தில் ஹேதுவேதென்று சங்கிதுர்ப்பாவ:. பூர்வார்த்தம் ஹ்ருதிஸ்திதாயோத்தரமாஹ (என்பக்கலித்யாதி)

"என்றும்சேர்தல்மாறினர்" இத்யஸ்யாந்வயந்தர்ஸயதி (முடியாததித்யாதி) முழுவேமுலகுமுண்டான் உகந்துவந்தடியே னுட்புகுந்தான், இனி - அகல்வானுமல்லன் ; கீழ்மேலெழு பிறப்பிலுமுண்டான - எமர் - செடியார்நோய்க ளெல்லாம்துரந்து - விடியாவெந்நரகத்தென்றும் சேர்தல்மாறினர் ; எனக்கேலினி முடியாததென் இத்யந்வய:. ....*

எட்டாம்பாட்டு.

மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்தடியையடைந்துள்ளந்தேறி
ஈறிலின்பத்திருவெள்ளம்யான்மூழ்கினன்
பாறிப்பாறியசுரர்தம்பல்குழாங்கணீறெழப்பாய்பறவையொன்
றேறிவீற்றிருந்தாயுன்னையென்னுணிக்கேலெந்தாய்.

ஆறுயிரப்படி.

(மாறிமாறி) ஈன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு விரோதியான ஸம்ஸாரத்தில் வர்த்திக்கிறநான், நிர்ஹேதுகமாக வுன்றிருவடிகளையே ப்ராப்யமாகப்பெற்று அதிலேயுள்ளந்தேறி, முடிவில்லாத வழகியவின்பவெள்ளத்திலேமுழுகினேன்; ஆஶ்ரிதருடையவபேக்ஷிதங்களைச்செய்யும் ஸ்வபாவனயிருந்த நீ யினியென்னைக் கைவிடாதொழியவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி,

அநந்தரம், இபபேறெனக்கு விச்சேதியாதொழியவேணுமென்கிறார்.

பலபிறப்பும்-தேவதிர்யங்மநுஷ்யஸ்த்தாவராதிகளான நாநாஜந்மங்களிலும். மாறிமாறிப்பிறந்து-ஒருகால் பிறந்ததிலே மீண்டுமீண்டும் பிறந்துபோரச்செய்தே அடியை-உன்திருவடிகளை. அடைந்து-கிட்டி-சேஷத்வஜ்ஞாநத்தையுடையேனாய், உள்ளந்தேறி - "நீயேயுபாயபூதன்" என்கிறநெஞ்சில் தோற்றத்தையுடையேனாய். உன்னுடையவநுபவத்தாலே ஜநிதமான, ஈறு-முடிவு. இல் - இல்லாத. இன்பம்-ஆநந்தமாகிற. இரு-பெரிய. வெள்ளம்-வெள்ளத்திலே. யான்-அஹமர்த்தபூதனானான். மூழ்கினன்-அவகாஹித்தேன். அசுரர்தம்-அஸுரர்களுடைய. பல்-பலவகைப்பட்ட. குழாங்கள்-குழாங்களானவை. பாறிப்பாறி-பஹுமுகமாகசிதிலமாய். நீறு-தூளியாய். எழ-கிளரும்படி. பாய் - அவர்களுடைய ஸேநாமத்யத்திலே பாயக்கடவனான. ஒன்று-அத்விதீயனாயுள்ள. பறவை - பெரியதிருவடியின்மேலே.

ஏறி-ஏறி. வீறு-உன்மேன்மைதோன்றும்படி. இருந்தாய்-இருந்த. எந்தாய்-என்னு தனே. உன்னை-ப்ராப்தனுமாய் ஶரண்யனுமாய் போக்யனுமாய் விரோதிநிவர்த்த கனுமானவுன்னை. என்னுள்-உனக்குஸர்வப்ரகாரபரதந்த்ரனான என்னுள்ளினின்று ம். நீக்கேல்-அகற்றுதொழியவேணும்..*

ஈடு-எட்டாம்பாட்டு.

இப்படி கனத்தபேற்றுக்கு நீர்செய்த ஸுக்ருதமென்னென்ன; ஒருஸுக்ருதத்தால்வந்ததல்ல, நான்பிறந்து படைத்ததென்கிறார். அது வுமொன்றுண்டு, அந்தாதியாகப்பிறந்து போந்தேனென்கிறார்.

(மாறிமாறியித்யாதி) ஸபரிகரமாகவும்மை விஷயீகரிக்க, நீர்செ ய்ததென்னென்ன; கடலுக்குள்ளேகிடந்ததொரு துரும்பு திரைமேல் திரையாகத்தள்ளவந்து கரையிலேசேருமாபோலே, மாறிமாறிப்பிறந் துவாராநிற்க, திருவடிகளிலேகிட்டிக்கொண்டு நிற்கக்கண்டேனித்தனை. அநுபவித்துமீளுதல், ப்ராயஶ்சித்தம்பண்ணிமீளுதல், செய்யக்காலமில் லையாயிற்று. (அடியையடைந்துள்ளந்தேறி) உள்ளந்தேறி யடியையடை ந்தவரல்லர், அடியையடைந்தாயிற்றுள்ளந்தேறிற்று. (உள்ளந்தேறி)நெ டுநாள் விஷயவாஸனையாலும் பகவதலாபத்தாலுமுள்ள அந்தஃகரணகா லுஷ்யம்போய் ஹ்ருதயந்தெளிந்து. தெளிந்தவளவேயன்றியே (ஈறிலி ன்பத்திருவெள்ளம் யான்மூழ்கினன்) முடிவின்றிக்கேயிருக்கிற பெரிய ஆநந்தஸாகரத்திலே யவகாஹித்தேன். திருவடி, திருவநந்தாழ்வான், இவர்கள் குமிழிநீருண்கிறவிஷயத்திலேயிறே நானவகாஹிக்கப்பெற்றது

ஆனாலும்முடையவிரோதிகள் செய்ததென்னென்ன; அதுக்குக்க டவாரைக்கேளிகோளென்கிறார் (பாறியித்யாதி) அஸுரவர்க்கத்தினுடை யபலவகைப்பட்ட குழாங்களானவை, பாறிப்பாறி நீறெழுந்துபோம்படி யாக ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேலே பாயாநின்றுள்ள அத்விதீயமானபறவையை மேற்கொண்டு உன்னுடையவ்யாவ்ருத்திதோற்றவிருந்தவனே. பெரியதி ருவடிக்கத்விதீயத்வம்-அவன்கருத்தறிந்து நடக்கையிற்றலைவனாகை. அ வன்ப்ரதிபக்ஷநிரஸநத்துக்குப்பண்ணினவ்யாபாரம் பெரியதிருவடிதிருத் தோளிலே பேராதேயிருந்தவித்தனை. (உன்னையித்யாதி) ஸ்வாமியானநீ இனியொருகாலமும் உன்னையென்பக்கல் நின்றும் பிரித்துக்கொண்டு போகாதொழியவேணும் (உன்னையென்னுள்நீக்கேல்) என்னோடேயிப்ப டிகலந்தவுன்னை, உன்னுடையகலவியால்வந்த ரஸமறிந்த வென்பக்கல்நி ன்றும் நீக்கநினையாதொழியவேணும். தம்முடையவினிமையாலே அதி சங்கைபண்ணுகிறார். தம்முகப்பவனை யெதிரிட்டபடி. (எந்தாய்) விரோ தியைப்போக்கிக் கலக்கைக்கடியான ப்ராப்தியைச்சொல்லுகிறது......*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (மாறிமாறியித்யாதி) " பிறந்து " என்றத்தைப்பற்றவவதாரிகை (இப்படியித்யாதி) (இப்படிகனத்தபேற்றுக்கு) ஸம்பந்திஸம்பந்திபர்யந்த ஸம்ஸாரவிச்சேதரூபபலத்துக்கு. (ஒருஸுக்ருதத்தாலே யித்யாதிவாக்யத்வயமும்) ரஸோக்தி. (பிறந்துபடைத்தது) ஜந்மஸித்தமென்றுத்வரி. ஸ்வபாவார்த்தஸ்து - பிறவாநிற்கச்செய்தே பெற்றது. அதாவது-தூர்க்கதியேபற்றுசாக வங்கீகரித்தானென்றபடி. " மாறிமாறி " என்றதுக்குபாவம் (அதுவுமித்யாதி) நிர்ஹேதுகமென்றபடி. (அதுவுமொன்றுண்டு) " ஸுக்ருதமில்லை " என்னப்போகாதே, அப்படியேயொரு ஸுக்ருதமுமுண்டென்றபடி. அந்தாதியாகப்பிறக்கை ஸுக்ருதமென்றபடி. (அந்தாதியாகப்பிறக்கை) பூர்வதேஹத்தினுடைய வந்தமுத்தரதேஹத்துக்காதியாம்படியாகப் பிறக்கை.

" இப்படிகனத்தபேறு " என்றத்தை " இன்னது " என்று விவரியாநின்றுகொண்டு, தூர்க்கதியேபற்று சாகவங்கீகரித்தானென்று வாஸ்தவமானவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸபரிகரமாகவித்யாதியாலே) " மாறிமாறி " என்றவீப்ஸைக்குபாவம் (அநுபவித்தித்யாதி)

* அடியையடைந்துள்ளந்தேறினமைக்கு - " ஸாதம்ஸாஸாத்விஸு ஊ ஸத்வா " (ஸாதம்ஸமாஸாத்யவிஸுத்தஸத்த்வா) என்றத்தையருளிச்செய்வர். " அடியையடைந்துள்ளந்தேறி " என்றத்தால்-மநப்ரஸாதமுண்டானபின்பு அடிகளைக்கிட்டு முபாஸகவ்யாவ்ருத்தி (உள்ளந்தேறியித்யாதி) "மாறிமாறி" இத்யாதிக்கு தேவதிர்யகாதிகளான நாநாஜந்மங்களிலொருகாற்பிறந்ததிலே மீண்டுமீண்டு பலபிறப்பும்பிறந்து போரச்செய்தேயுன்திருவடிகளைக்கிட்டி ஹ்ருதயந்தெளிந்து என்றுசப்தார்த்தம். தாத்பர்யம் (நெடுநாளித்யாதி) " இன்பத்திருவெள்ளம் " இத்யத்ர, அத்துகார: - பாதபூரணார்த்தோவ்யய:. ஈறிலின்ப விருவெள்ளமென்றபடி. இருமை - பெருமை. " ஈறிலின்பம் " என்று-நஸ்வரமான வைஸ்வர்யவ்யாவ்ருத்தி. " இரு " என்று-அல்பஸுகமானகைவல்யவ்யாவ்ருத்தி. இந்தநிரதிஸயாநந்தத்துக்கடியே தென்கிறசங்கையிலே " பறவையொன்றேறி வீற்றிருந்தாய் " இத்யேதத்பராம்ருஸ்ய (திருவடியித்யாதி) விஷயஸ்வபாவமே ஹேதுவென்றபடி. குமிழிநீருண்கிற-நிமக்நராகிற.

மேலுக்கவதாரிகை (ஆனவித்யாதி) அதுக்குக்கடவாரென்றது - " பறவை " என்றத்தைப்பற்ற. சப்தார்த்தம் (அசுரவர்க்கத்தினுடையவித்யாதி) பாறிப்பாறி - சிதறிச்சிதறி. நீறெழ - தூளியாய்க்கிளம்பும்படி. " பாய் - ஒருபறவையேறி " இத்யந்வய:. தலைவன் - ப்ரதாநன். " பாறிப்பாறி " இத்யாதி-ஈஸ்வரவிசேஷணமாக்கி அர்த்தாந்தரம் (அவன்ப்ரதிபக்ஷேத்யாதி) பேராதே-சலியாதே.

" இனியொருகாலமும் " என்கையாலே - இவ்வளவும் ஸம்ஸாரத்தில் வைத்ததுமதிஸங்கா நிமித்தமிதிஸ்ப்புரதி. " ஈறிலின்பத்திருவெள்ளம்யான் மூழ்கினன் " என்கையாலே - " இந்தபோகம் தமக்குத்தொங்கப் புகுகிறதோ " என்று போக்யதாதிசயாததிசங்கத இத்யபிப்ராயேண பாவாந்தரமாஹ (என்னோடேயித்யாதி) த்விவாரம் ப்ரதிகோபாதாநம் - பாவத்வயத்வஸூசகம். விவக்ஷிதமதிசங்காஹேதும் ஸ்பஷ்டயதி (தம்முடையவித்யாதி) இனிமையாலே - ப்ரீதியாலே. நீரும்மேலும் - ஈஸ்வரனுடைய வதிசங்கையாயிருக்க, இங்கே-தாமெப்படி யதிச

ங்கைபண்ணுகிறுரென்ன (தம்முகப்பித்யாதி) இத்தால்-பரஸ்பராநுராகத்தை த்யோதிப்பித்தாராயிற்று. "பாறிப்பாறி" இத்யாதிகஞ்ச பராம்ருஶந்நாஹ (விரோதியையித்யாதி)

மாறிமாறிதொடங்கி, மூழ்கினன்-அசுரர்தம்பக்கல் குழாங்கள் - பாறிப்பாறி நீறெழப்பாய்கின்ற - ஒன்றுன பறவையேறி வீற்றிருந்தாயான-எந்தாய்-உன்னையென்னுள்நீக்கேல் இத்யந்வய:......................................*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

எந்தாய்தண்டிருவேங்கடத்துணின்றுயிலங்கைசெற்றுய்மராமரம்
பைந்தாளேழுருவவொருவாளிகோத்தவில்லா [ம்
கொந்தார்தண்ணந்துழாயினுயமுதேயுன்னையென்னுள்ளேகுழைத்தவெ
மைந்தாவானேறேயினியெங்குப்போகின்றதே.

ஆறுயிரப்படி.

(எந்தாய்) திருமலையிலே புகுந்து நின்றருளினபடியையும், உன்னுடைய திருவவதாரங்களையும், உன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையும், உன்னுடையவழகையும், ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுயிருந்தருளும்படியையும், மற்றுமுள்ளபடியை யடங்கவெனக்கு போக்யமாகக்காட்டியருளி, உன்னை யென்னுள்ளே யொன்றுகக்குழைத்தருளின நீயினியெங்கேபோவது; போவேனென்றுல்தான் போகமுடியுமோ வென்கிறுர்.............*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், நீயேக்ருஷிபண்ணிக்கலந்து இனியெங்கேறப்போவ தென்கிறுர்.

எந்தாய் - எனக்குநிருபாதிகஸ்வாமியாய். தண் - ஶ்ரமஹரமான. திருவேங்கடத்துள் - திருமலையிலே. நின்றுய் - எழுந்தருளிநின்றுஸுலபனுய். இலங்கை- ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக்கு வாஸஸ்தாநமானலங்கையை. செற்றுய் - அழித்தவனுய். மராமரம் - மராமரங்களினுடைய. பை - பருத்த. தாள் - அடி. ஏழு - ஏழும். உருவ - உருவும்படி. ஒருவாளி - ஒருவாளியை. கோத்த - அநாயாஸேநகோத்த. வில்லா - வில்லையுடையனுய். கொந்து - கொத்தாய். ஆர் - செறிந்து. தண் - குளிர்ந்த. அம் துழாயினுய் - திருத்துழாயாலேயலங்க்ருதனுய். எம்மமுதே - நித்யபோக்யனுய்க்கொண்டு. உன்னை - ஏவம்விதனுனவுன்னை. என்னுள்ளே - என்னுள்ளே. குழைத்த - ஏகத்ரவ்யமாம்படிகலசின. மைந்தா - நித்யயௌவநஸ்வபாவனுய். இந்நிலையாலே, வான் - ஸூரிகளுக்கும். ஏறே - செருக்கனும்படிநின்றவனே. அஸாதாரண ஸம்பந்தத்தையும், ஸௌலப்யத்தையும், விரோதிநிவர்த்தகத்வத்தையுங்காட்டி, மஹாராஜரைப்போலே யென்னையும் விஶ்வஸிப்பித்து, ஒப்பனையழகைக்காட்டியெனக்கு நித்யபோக்யனுய்ப் பிரிக்கவொண்ணுதபடிகலந்து அத்

தாலே இளகிப்பதித்து இத்தாலே நித்யவிபூதிக்கும் மேலானமேன்மையை யுடைய நீ இனி - இனி. இந்தஸம்ஶ்லேஷத்தைவிட்டு எங்கு - எங்கே. போகின்றது - போகிறது.

இனிப்போகாதே யென்றுகருத்து...*

௯-ஒன்பதாம்பாட்டு.

முதலிலேயுன்னை யறியாதிருக்கிறவென்னை, உன்னையுமுன் போக்யதையையுமறிவித்து உன்னாலல்லது செல்லாதபடியாக்கினநீ இனியென்னைவிட்டுப் போகாதொழிய வேணுமென்கிறார்.

(எந்தாய்) ஶ்ரமஹரமான திருமலையிலேவந்துநின்று உன்ஸ்வாமித்வத்தைக் காட்டியென்னை சேஷத்வத்திலே நிறுத்தினவனே. (இலங்கைசெற்றாய்) பிராட்டியோட்டை ஸம்ஶ்லேஷவிரோதியைப் போக்கினாற்போலே, என்னுடைய சேஷத்வ விரோதியைப் போக்கினவனே. (மராமரமித்யாதி) ஆஶ்ரித விஷயத்தில் மழுவேந்திக்கொடுத்து கார்யம் செய்யும்படி. பரந்தவடிவை யுடைத்தான மராமரங்க ளேழும் மறுபாடுருவும்படியாக, பண்டேதொளையுள்ள தொன்றிலே யோட்டினாற்போலே அம்பைக்கோத்த வில்வலியையுடையவனே. (கொந்தார் தண்ணந்துழாயினாய்) வைத்தவளையத்தோடேநின்றாயிற்று மராமரமெய்தது. அவதாரத்துக்குச்சேர ஏதேனுமொன்றாலே வளையம்வைக்கிலும், திருத்துழாயல்லது தோற்றாதிவருக்கு. கொந்தார் - தழைத்திருக்கை. (அமுதே) மராமரமெய்கிறபோதிலக்குக்குறித்து நின்றநிலை யிவர்க்கு போக்யமாயிருந்தபடி. (உன்னையித்யாதி) கலக்கிறவிடத்தில் “வனகதஞ்ஸ”, “ஏகதத்த்வம்” என்னலாம்படிகலந்து, இனி “போவேன்” என்றால், போகப்போமோ. போகிலும், கூடப்போமித்தனை. (மைந்தா) என்னோடேகலந்தவித்தாலே நவீக்ருதமான யௌவநத்தை யுடையவனே. (வானேறே) தன்போக்யதையை நித்யஸூரிகளையநுபவிப்பித்து, அத்தாலே வந்த மேன்மைதோற்ற விருக்குமாபோலேயாயிற்றிவரை யநுபவிப்பித்து மேன்மைதோற்றவிருந்தபடி. (இனியெங்குப்போகின்றதே) உன்னாலல்லது செல்லாதபடியான வென்னைவிட்டு, உன்னையொழிய காலக்ஷேபம்பண்ணவல்லார்பக்கல்போகவோ. நித்யஸூரிகளை விடிலன்றோ வென்னைவிடலாவது. “இவர்நம்மைவிடிற்செய்வதென்” என்று அவனுக்குண்டானவதிசங்கையைப்பரிஹரியாநிற்க, “நீயென்னைவிட்டுப்போகாதேகொள்” என்கிறவிதுக்குக் கருத்தென்னென்னில் ; விலக்ஷணவிஷயம், தானும்காற்கட்டி எதிர்த்தலையையும் காற்கட்டப்பண்ணுமாயிற்று.

(எந்தாய்) நீசேஷியல்லாமற்போகவோ (தண்டிருவேங்கடத்துணின்றாய்) தூரஸ்த்தனாய்ப்போகவோ; (இலங்கைசெற்றாய்) விரோ

திரஸ்கரிசீலனல்லாமற்போகவோ; (மராமரமித்யாதி) ஆஸ்ரிதவிஷயத்திலே மழுவேந்திக்கொடுத்துக் கார்யஞ்செய்யுமவனல்லாமற்போகவோ; (கொந்தார்தண்ணந்துழாயினுய்) ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்துக்கு மாலையிட்டிலையாய்ப்போகவோ; (அமுதே) போக்யபூதனல்லாமற்போகவோ; (உன்னையென்னுள்ளேகுழைத்த) ஒருநீராகக்கலந்திலையாய்ப்போகவோ; (எம்மைந்தா) நவீக்ருத ஸ்பாவனல்லாமற்போகவோ; (வானேறே) மேன்மையனல்லாமற்போகவோ; (இனியெங்குப்போகின்றதே) போகிலும் கூடப்போமித்தனையொழிய, "ஏகதத்வம்" (ஏகதத்த்வம்) என்னலாம்படிகலந்து தனித்துப்போகலாமோ.................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு (எந்தாயித்யாதி) "அமுதேயுன்னை யென்னுள்ளேகுழைத்தவெம்மைந்தா, இனியெங்குப்போகின்றதே" என்றபதங்களைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (முதலிலேயித்யாதி) "'உன்னையென்னுள் நீக்கேல்' என்கிறவிது உக்திமாத்ரமோ, ஹ்ருதயத்திலுமுண்டோவென்றறியவேணும்" என்றுஈஸ்வரனேரடிபேர, சொல்லுகிறுர் (எந்தாயித்யாதி) என்று வாக்யஸங்கதி. இந்தவாக்யஸங்கதி - ஏதத்தஸகார்த்தநிகமநாவஸரேஸ்பஷ்டம். "திருவேங்கடத்துள்நின்றுய்-எந்தாய்" என்கையாலே (உன்னையுமென்றது)

"திருவேங்கடத்துள் நின்றுய் - எந்தாய்" என்றந்வயமுகேநாஹ ஸ்ரமஹரமானவித்யாதி) (உன்ஸ்வாமித்வத்தைக்காட்டி) ஸ்வாமியாகையாலேயிறே புனங்காப்பாரைப்போலே திருமலையிலேவந்து நோக்குகிற தென்றுகருத்து.

தாத்பர்யம் (பிராட்டியித்யாதி) சேஷத்வவிரோதியைப் போக்கினவனே யென்றது - "மயர்வறமதிநலமருளினன்) என்றத்தைப்பற்ற. மழு-தப்தமான வயஃபிண்டம். பைந்தாள் - மராமரம் - ஏழுருவ என்றந்வயித்தருளிச்செய்கிருர் (பாந்தவித்யாதி) மராமரங்களினுடைய பருத்தவடியேழு முருவும்படியென்று மர்த்தமுண்டு. மறுபாடுருவும்படி - பின்னேயுருவிப்போம்படி. "கோத்த" என்றபதத்துக்கர்த்தம் (பண்டேதொளையுள்ளதித்யாதி) ஸமபிவ்யாஹாரத்துக்குபாவம் (வைத்தவளையத்தோடேயித்யாதி) மராமரம்-ஸாலவ்ருக்ஷம். பெருமாளுக்குத் திருத்துழாயுண்டோவென்ன (அவதாரத்துக்கித்யாதி) கொந்தார்-கொந்தார்செறிந்து. கொந்து-கொத்து. தழையென்றபடி. "வாளிகோத்தவில்லா" என்றவநந்தரம், "அமுதே" என்றதுக்குபாவம் (மராமரமித்யாதி) இலக்குக்குறித்து-லக்ஷ்யம்பார்த்து.

"உன்னையென்னுள்ளேகுழைத்த" என்றத்தை - "இனியெங்குப்போகின்றதே" என்றத்தோடே கூட்டிதாத்பர்யம் (கலக்கிறவித்யாதி) குழைக்கை - ஏகத்ரவ்ய மென்னலாம்படிகலக்கை. "குழைத்த-எம்மைந்தா" இதிபதஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யம் (என்னேடேயித்யாதி) "குழைத்த-வானேறே" என்றுகூட்டிபாவம் (தன்போக்யதையையித்யாதி)

"உன்னை யென்னுள்ளே குழைத்தவெம்மைந்தா - இனியெங்குப்போகின்றதே" இதிபதஸங்கதிம் ஹ்ருதிநிதாயபாவம் (உன்னுலல்லதித்யாதி) "வானேறே-

இனியெங்குப்போகின்றது" என்றுகூட்டிபாவம் (நித்யஸூரிகளையித்யாதி) தடஸ்த்தஶங்கைகளையநுவதித்து பரிஹரிக்கிறார் (இவர்நம்மையித்யாதி) தானும்காற்கட்டி தன்னுடையஸ்நேஹத்தாலே யெதிர்த்தலையையும் போகாதபடிகாற்கட்டப்பண்ணு மென்றபடி. காற்கட்டுகை - அதிஶங்கைபண்ணுகை.

மேழில்விசேஷணங்களையெல்லாம் போகாமைக் குறுப்பாக்குகிறார் (எந்தாயித்யாதி) யத்வா, "எங்கு" என்றபதத்தை - முன்னே, தேசபரமாக வ்யாக்யாநம்பண்ணி, ஹேதுபரமாக வ்யாக்யாநம்பண்ணுகிறார் (எந்தாயித்யாதி) எங்கு-எத்தாலே. ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக் கித்யாதிவாக்யம் - "ஒருவாளிகோத்தவில்லா, கொந்தரர் தண்ணந்துழாயினாய்," என்கிறஸமபி வ்யாஹாரதாத்பர்யம்.

க்ரமேணாந்வயஃ..*

பத்தாம்பாட்டு.

போகின்றகாலங்கள்போயகாலங்கள்போகுகாலங்கடாய்தந்தையுயி
ராகின்றாயுன்னைநானடைந்தேன்விடுவேனோ
பாகின்றதொல்புகழ்மூவுலகுக்குநாதனேபரமாதண்வேங்கட
மேகின்றாய்தண்டுழாய்விரைநாறுகண்ணியனே.

ஆறாயிரப்படி.

(போகின்ற) ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் மாதாசெய்யும்நன்மையும் பிதாசெய்யும்நன்மையும் தான் தனக்குச்செய்யும்நன்மையும் ஸர்வகாலமுமெனக்குச்செய்தருளும் ஸ்வபாவனாய், நிரவதிகநித்யஸித்த கல்யாணகுணவிஶிஷ்டனாய், ஸர்வலோகேஶ்வரனாய், நிரஸ்தஸமாப்யதிகனாய், திருமலையிலேபுகுந்தருளி யெனக்குங்கூட பரமஸுலபனாய், பரமபோக்யனாயிருந்த வுன்னைநானடைந்தேன்; இனிவிடுவேனோவென்று கொண்டுதாமெம்பெருமானோடு கலந்தகலவிக்குத் தம்மாலுமவனாலும் ஹேத்வந்தரத்தாலு மொழிவில்லையென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், உன்னுபகாரங்களைக்கண்ட நான் உன்னைப்பெற்றுவைத்து விடக்ஷமனோ வென்கிறார்.

போகின்றகாலங்கள் போயகாலங்கள் போகுகாலங்கள்-வர்த்தமாநமாயும் பூதமாயும் ஆகாமியாயுமுள்ள காலத்திலும். தாய்தந்தையுயிராகின்றாய் - தாயும் தந்தையும் தன்னாத்மாவும்தனக்குப்பண்ணும் பரிவைப்பண்ணுகிறபானாய். பாகின்ற - இப்படிஸர்வதோமுகமான ரக்ஷணத்தாலேபரக்கிற. தொல் - அநாதிஸித்தமான. புகழ் - குணப்ரதையையுடையனாய்க்கொண்டு. மூவுலகுக்கும் - த்ரிவிதசேதநாசேதநங்களுக்கும். நாதனே - நாதனாய். பரமா - இப்பெருமைக்குத்தனக்குமேவில்லாதவனாய், இம்மேன்மையன்றியே, தண் - ஶ்ரமஹரமான. வேங்கடம் - திரு

மலையிலே. மேகின்றாய் - மேவிநிற்கிற ஸௌலப்யத்தையுடையனாய். இப்பரத்வ ஸௌலப்யங்களுக்கும் போக்யதைக்கும்ஸூசகமாய். தண்-குளிர்ந்த. துழாய்- திருத்துழாயையுடைத்தாய். விரை - பரிமளம். நாறு - ப்ரவஹிக்கிற. கண்ணியனே- மாலையையுடையவனே. உன்னை - ஏவம்விதனானவுன்னை. அடைந்தேன் - ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்ற. நான் - நான். விடுவேனோ - விடக்ஷமனோ......................*

ஈடு_பத்தாம்பாட்டு.

நாம்போகாதொழிகிறோம், நீர் நம்மைவிடாதொழியவேணுமே யென்ன; நீபண்ணின வுபகாரங்களைக் கண்டுவைத்துவிட ஸம்பாவனையுண்டோவென்கிறார். காலத்ரயத்திலும் ஸர்வவிதபந்துவுமான வுன்னைவிட ஸம்பாவனையில்லையென்கிறார்.

(போகின்றவித்யாதி) காலத்ரயத்திலும், பரிவுடையதாய்செய்வதுஞ்செய்து,ஹிதகாமனானதமப்பன்செய்வதும்செய்து, "ஸபித்ராவபரித்யக்த:" (ஸபித்ராசபரித்யக்த:) என்று-அவர்கள் விடுமளவிலும், தான் தனக்குப்பார்க்கும் ஹிதமும் பார்க்கும்படி ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ப்ராப்தனுமாய், உபகாரகனுமானவுன்னை, உபகாரஸ்ம்ருதியையுடைய நான் கிட்டப்பெற்றுவைத்து, விடஸம்பாவனையுண்டோ. (பாகின்றவித்யாதி) "விதித:" (விதித:) என்கிறபடியே சத்ருகோஷ்டியிலும் ப்ரஸித்தமாம்படி பரம்பியிருப்பதாய் ஸ்வாபாவிகமான கல்யாணகுணங்களை யுடையையாய், த்ரைலோக்யத்துக்குநிர்வாஹகனானவனே. (பரமா) குணங்களுக்கும் ரக்ஷணத்துக்கு முன்னேயெண்ணில் பின்னையெண்ணலாவாரில்லாதபடி ஸர்வாதிகனாயிருக்குமவனே. இப்படிஸர்வாதிகனாயிருந்துவைத்து, என்னையடிமைகொள்ளுகைக்காக, ஶ்ரமஹரமான திருமலையிலேவந்து ஸந்நிஹிதனானவனே. உன்னைநானடைந்தேன் விடுவேனோவென்றந்வயம். (தண்டுழாய்விரைநாறுகண்ணியனே) இவருடைய ஆர்த்தியெல்லாந்தீரும்படியாகவந்து விஷயீகரித்துத்தன்னை யநுபவிப்பித்து, "இவர் தன்னைவிடிற்செய்வதென்" என்கிற அதிசங்கையுந்தீர்ந்து, தோளிலிட்டமாலையும் பரிமளிதமாய், பிடித்துமோந்த இலைத்தொடைமாலையுந்தானுமாய்நின்றபடி..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு (போகின்றவித்யாதி) * போகின்றகாலங்கள்தொடங்கி, "விடுவேனோ" என்னுமளவுங்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (நாமித்யாதி) "தாய்தந்தை" என்கிறவிடத்திலே-உபகாரகத்வமும், பந்துத்வமுந்தோன்றுகிறது; ததபயாநுகுணமாக வவதாரிகாத்வயமாஹ (நீபண்ணினவுபகாரங்களை யித்யாதிவாக்யத்வயேந)

போகின்ற - வர்த்தமாநமாயும், போய-பூதமாயும், போகு-ஆகாமியாயுமுள்ளகாலங்களென்றபடி. சகாரம் - அநுக்தஸமுச்சயமாய், மாத்ராபித்யக்த: என்

றபடியாக்கி (அவர்கள்விடுமளவிலுமென்றது) தாய்தந்தைகளுக்கு ப்ராப்தியும் உபகாரகத்வமுமுண்டாகையாலே (ப்ராப்தனுமாயுபகாரகனுமானவுன்னையென்கிறது) "போகின்ற" இத்யாதிக்கு-வர்த்தமாநபூதாகாமியான காலத்ரயத்திலும் தாயுந்தந்தையும் தன்னுத்மாவுமாகாநிற்கிறவனேயென்றுசப்தார்த்தம். (ஸபித்ராசேதி) ஸுந்தரகாண்டே அஷ்டத்ரிம்ஶே, " स पित्रा च परित्यक्तः सुरैश्च समहर्षिभिः। त्रींल्लोकान् संपरिक्रम्य तमेव शरणं गतः॥" (ஸபித்ராசபரித்யக்தஸ்ஸுரைஶ்சஸமஹர்ஷிபி: । த்ரீந்லோகாந்ஸம்பரிக்ரம்யதமேவஶரணம்கத:.

தத்ரைவைகத்ரிம்ஶே ராவணம்ப்ரதிஸீதா, " विदितः स हि धर्मज्ञः शरणागतवत्सलः। तेन मैत्री भवतु ते यदि जीवितुमिच्छसि " (விதிதஸ்ஸஹிதர்மஜ்ஞஶ்ஶரணாகதவத்ஸல:।தேநமைத்ரீபவதுதேயதிஜீவிதுமிச்சஸி.) பாகின்ற-பரம்பாநிற்கிற. தொன்மை - பழமையாய், அத்தால்பலிதம் (ஸ்வாபாவிகமானவென்று) (பரமா) பரோமாஅஸ்மாதிதி-பரம:. "பாகின்றதொல்புகழ் மூவுலகுக்கும்நாதனே பரமா" என்றிகூட்டிபாவம் (குணங்களுக்குமித்யாதி)

* போகின்றகாலங்கள் தொடங்கி உயிராகின்றாய்- பாகின்றதொடங்கி வேங்கடமேகின்றாய்-உன்னைநானடைந்தேன் விடுவேனோ வென்றருளிச்செய்தார்; அநந்தரம் ஈஶ்வரன் பரிபூர்ண மநோரதனாய், தோளில்மாலையும் பரிமளிதமாய், இலைத்தொடைமாலையும் மோந்துகொண்டிருக்கு மிருப்பையநுபவிக்கிறார் - " தண்டுழாய்விரைநாறுகண்ணியனேயென்று " என்றுவாக்யயோஜநை. "விரைநாறு" என்றதுக்குபாவம் (இவருடையவித்யாதி) தண்டுழாய் - கண்ணி, விரைநாறு-கண்ணியனேயித்யந்வய:. (பிடித்துமோந்த) பரிமளாதிக்யத்தாலேமோந்த. இலைத்தொடை - பூப்பந்து. விரைநாறுகண்ணி - பரிமளம் ப்ரவஹிக்கிறமாலை. பாகின்றதொடங்கி, கண்ணியனே-போகின்றகாலங்கள்தொடங்கி, உன்னைநானடைந்தேன் விடுவேனோவித்யந்வயோர்வா. வேங்கடமேகின்றாய் - திருமலையிலே மேவிநிற்கிறவனே. மேகுகை-பொருந்தி வர்த்திக்கையும், ப்ரகாசிக்கையும்........................*

பதினொன்றாம்பாட்டு.

கண்ணித்தண்ணந்துழாய்முடிக்கமலத்தடம்பெருங்
கண்ணனைப்புகழ்நண்ணித்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்மாறன்சொன்ன
எண்ணிற்சோர்விலந்தாதியாயிரத்துள் ளிவையுமோர்பத்திசையொடும்
பண்ணிற்பாடவல்லாரவர்கேசவன்றமரே.

ஆறாயிரப்படி.

(கண்ணி) எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளையுள்ளபடியே யநுபவித்து, அநுபவித்தபடியேசொன்ன இத்திருவாய்மொழியை யிசையோடும்பண்ணிலே பாடவல்லார்க்கு, " கேசவன்றமர் " என்னு மிவ்வாகாரமல்லாத வாகாராந்தர மில்லையென்கிறார்..................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்கு பலமாக பகவச்சேஷத்வஸித்தியை யருளிச்செய்கிறார்.

கண்ணி - மாலாகாரமாய். தண் - குளிர்ந்த. அம்துழாய் - திருத்துழாயா லே யலங்க்ருதமான. முடி - திருமுடியையும். கமலம்-கமலம்போலேத்ர்ஸநீயமா ய். தடம் - விசாலமாய். பெரு - நீண்ட. கண்ணனை - திருக்கண்களையுடையவ னை. புகழ் - அவனுடைய ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷகாரிதமான குணப்ரதையை. நண் ணி - கிட்டி. தென் - அழகிய. குருகூர் - திருநகரிக்குநிர்வாஹகராய். மாறன் - "மாறன்" என்கிறகுடிப்பேரையுடைய. சடகோபன் - ஆழ்வார். சொன்ன - அ ருளிச்செய்த. எண்ணில் - பகவதபிப்ராயத்தை. சோர்வில்-தப்பாத. அந்தாதி-அந் தாதியாயடைவுகுலைக்கவொண்ணாத. ஆயிரத்துள் - ஆயிரத்துள். ஓர் - அத்விதிய மான. இவைபத்தும் - இவைபத்தையும். இசையொடும் - இசையோடேகூட. பண் ணில் - பண்ணிலே. பாடவல்லாரவர் - பாடவல்லாரானவவர்கள். கேசவன்தமர்- ஸர்வாதிகனான ஸர்வேஸ்வரனோடு அவ்யவஹிதஸம்பந்தயுக்தராவர்கள்.

எண்ணென்று-ஜ்ஞாநமாய், தத்வஜ்ஞாநத்தைத்தப்பாத வாயிரமென்றுமா ம். பண்ணென்று - ஸ்வரம். இசையென்று - கேஸ்ரகாரம். இது - இரண்டாமடி யும்மூன்றுமடியும் அறுசீராய், முதலடியும் ஈற்றடியும் நாற்சீரான ஆசிரியத்துறை.

ஈடு - பதினொன்றும்பாட்டு.

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை யப்பஸிக்கவல்லாரானேனுமா கவுமாம், அவர்களுக்கு குலசரணகோத்ராதிகளப்ரயோஜகம், இவ்வா காரத்தாலே அவர்கள் பகவதீயரென்கிறார்.

(கண்ணியித்யாதி) இப்போதாயிற்று வளையம்செவ்வி பெற்றது ம், முடிநற்றரித்ததும், திருக்கண்கள் விகஸிதமாயிற்றதும். (புகழ்ந ண்ணி) அவன் தன்பக்கல்பண்ணின வ்யாமோஹகுணத்திலே யவகாஹி த்து. (தென்குருகூர்ச்சடகோபன்மாறன்) ஒன்றுதிருநாமம், ஒன்று சத் ருவர்க்கத்துக்கு ம்ருத்யுவாயுள்ளவ ரென்கிறது. (எண்ணில்சோர்விலந் தாதி) அவன் தம்பக்கல்பண்ணின வ்யாமோஹாதிசயத்தை யநுஸந்தித் து, அவற்றிலொன்றும்குறையாமே யருளிச்செய்த வாயிரத்திலிப்பத்து. (இசையொடும்பண்ணிற்பாடவல்லார்) இதிலபிநிவேசத்தாலே யிசை யோடும் பண்ணோடும்பாடவல்லவர்கள். பண்ணாகிறது-காநம். இசையாகி றது - குருத்வலகுத்வாதிகள் தம்மிலேநெகிழ்ந்து பொருந்துகை. த்வநி யிலே-நிறத்திலேயென்றபடி. (அவர்கேசவன்தமரே) அவர்களரானு மாகவுமாம், குலசரணகோத்ராதிகளப்ரயோஜகம்; "விண்ணப்பஞ்செ ய்வார்கள்" என்னுமாபோலே, இவ்வாகாரத்தாலே அவர்கள் பகவதீயர்.

முதற்பாட்டில்-எம்பெருமான் "இவர்நம்மைவிடிற்செய்வதென்" என்கிறவதி சங்கையைப்போக்கினார்; இரண்டாம்பாட்டில் - அதுபோன பின்பு அவனுக்குப்பிறந்த புதுக்கணிப்பைச்சொன்னார்; மூன்றும்பாட்டி ல் - தமக்கவன் பண்ணின ஔதார்யத்தை யநுஸந்தித்து வித்தரானார்; நாலாம்பாட்டில் - அவனுமக்குப்பண்ணின ஔதார்யமேதென்ன, இத ரவிஷய வைராக்யமென்றார்; அஞ்சாம்பாட்டில் - இதரவிஷய வைராக்

யபூர்வகமாக ஆத்மாந்ததாஸ்யத்திலே அதிகரித்தநான் இனியொருநாளும் விடேனென்றூர்; ஆறும்பாட்டில் - ஆஶ்ரிதர்க் குதவுவாயானபின்பு எனக்கொருகுறையுண்டோவென்றூர்; ஏழாம்பாட்டில் - என்னுடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுக்கு மொருகுறையில்லையென்றூர்; எட்டாம்பாட்டில் - இதுக்குத் தாமநுஷ்டித்த வுபாயமின்னதென்றூர்; ஒன்பதாம்பாட்டில் - "இவரகவாயறியவேணும்" என்றோரடிபேரநிற்க, இனிப்போகவொண்ணாதென்றூர்; பத்தாம்பாட்டில் - நாம்போகாதொழிகிறோம், நீர்தாம்போகா தொழியவேணுமேயென்ன, காலத்ரயத்திலும் ஸர்வவித பந்துவுமானவுன்னை விடஸம்பாவனையில்லையென்றூர்; இதில்கற்றூர்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினூர்........ ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (கண்ணியித்யாதி) "பண்ணிற்பாடவல்லாரவர்கேசவன்றமர்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (நிகமத்திலித்யாதி) சரணசப்தம்-சாகாவாசி. இவ்வாகாரத்தாலே - இத்தையப்யஸிக்கிறவாகாரத்தாலே.

(கண்ணியித்யாதி) மாலாரூபமாய்க் குளிர்ந்து அழகிய திருத்துழாயாலேயலங்க்ருதமான திருமுடியையும், கமலம்போலே தர்ஶநீயமாய் விசாலமாய் நீண்டதிருக்கண்களையு முடையவனே. "உன்னை நானடைந்தேன்விடுவேனே" என்றவநந்தரம், "கண்ணித்தண்ணந்துழாய்முடி" என்றதுக்குபாவம் (இப்போதாயிற்றித்யாதி) இப்போது - இருவரதிசங்கையும் தீர்ந்தவநந்தரம், வளையம் - மாலை. நற்றரித்தநம் - நன்றாகநின்றதும்.

புகழாவதென்னென்ன (அவன்தம்பக்கலித்யாதி) நண்ணுகை - கிட்டுகையாய், அவகாஹித்தென்றபடி. தென்குருகூர் - அழகியதிருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான. "சடகோபன், மாறன்" என்னவேணுமோ, ஒன்றுசொன்னாலமையாதோவென்ன (ஒன்றுதிருநாமமித்யாதி) "சடகோபன்" என்றது-ரூடி. "மாறன்" என்றது-யோகம்.

(எண்ணிற்சோர்வில்) எண்ணுகை - அநுஸந்திக்கை. அநுஸந்தாநத்திலொன்றுங் குறையாமே. "சடகோபன் மாறன்-எண்ணிற்சோர்வில்சொன்ன-அந்தாதியாயிரத்துள்" என்றந்வயித்தர்த்தம் (அவன்தம்பக்கலித்யாதி) அவற்றில்; வ்யாமோஹாதிசயங்களில். அந்தாதியான (ஆயிரத்தில்) என்றுகூட்டுவது. இவையுமோர்பத்து - அத்விதீயமான வைபத்தையும்.

வைதத்வம்வ்யாவர்த்தயதி (இதிலபிநிவேசத்தாலேயித்யாதி) * பண்ணிசைகள் தானேதென்ன (பண்ணுகிறதித்யாதி) காநம் - த்வந்யாத்மகம். (குருத்வலகுத்வாதிகள்) குருத்வலகுத்வங்களும், ஆதிசப்தத்தாலே - ஸம்யுக்தங்களும். இவைகள் தத்தத்ராகாநு குண்யத்துக்காக (தம்மிலேநெகிழ்ந்துபொருந்துகை) சேருகை - இசையாகிறதென்றபடி. இதுக்கு நிறமென்றும்பேர். உக்தவிவரணம் (த்வநியிலேயித்யாதி) த்வநியென்றது - பண். நிறமென்றது - இசை. "இவ்வாக்யம்-ஸந்திக்தம்" என்றருளிச்செய்வர். "அவர்" இதிஸாமாந்ய நிர்த்தேஶஸ்யபாவம் (அவர்களாரோனுமித்யாதி) (விண்ணப்பஞ்செய்வாரிதி) "இசையொடும்பண்

ணிற்பாடவல்லார்" என்று - காநஸஹிதமாக விப்பத்தினநுஸந்தாநமே, அவர்கள் பகவதீயராகைக்கும், தந்முகேந வுத்தேஶ்யராகைக்கும் ப்ரயோஜநமென்றபடி. விண்ணப்பஞ்செய்வார் - அறையர். இவ்வாகாரத்தாலே - பாடவல்லாரென்கிற வாகாரத்தாலே. இதிலந்வயமுண்டான வாகாரத்தாலே யென்னுதல்.

புதுக்கணிப்பு - நவீநகாந்தி. ஆத்மாந்ததாஸ்யம் - நித்யதாஸ்யம். இன்னதுமாறிமாறிப் பலபிறப்பும்பிறக்கை. இவரகவா யற்றியவேணுமென்றோரடி பேரநிற்கவென்கிறவிது - இவ்விடத்திலே விசேஷமென்று பூர்வமேவோக்தம். பேரநிற்க-பின்வாங்கிநிற்க.

க்ரமேணாந்வய:...*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(வைகுந்தாமணிவண்ணனே)

ஸ்வாஸ்வாதக்யாபகத்வாச்ச்ரிதநியதத்ருசேர்நைகபோகப்ரதாநா
த்த்யாகாநர்ஹப்ரகாசாத்ஸ்திரபரிசரணஸ்தாபநாத்பாபபங்காத் । தஸ்
ஸாத்யார்த்தஸ்யஸித்தேர்விரஹபயக்ருதேஸ்தத்விபேதாத்மயோகாந்நித்யா
நேகோபகாராத்ஸ்வவிரஹசகிதம்சௌரிராச்வாஸயத்தம்.

(ஸ்வாஸ்வாதக்யாபகத்வாத்) வைகல்தோறு மமுதாயவானேறே - தன்னுடைய நிரதிசயபோக்யதையை க்யாபகம்பண்ணுகையாலும்; ஶ்ரிதநியதத்ருஶே:) எங்கும்பக்கநோக்கறியான் - ஆஶ்ரிதஜநத்தைவிட்டு அந்யத்ரகண்வைக்கமாட்டாமையாலும்; (நைகபோகப்ரதாநாத்) நாமருவிநன்கேத்தியித்யாதி - ஆஶ்ரிதர் தன்னைக்கிட்டி ஸ்தோத்ரம்பண்ணி மநஸ்ஸிலே சிந்தித்து நிர்மமராய்வணங்கி ஹ்ருஷ்டராய்க் கூத்தாடும்படி யநேகவிதாநுபவத்தைக்கொடுக்கையாலும்; (த்யாகாநர்ஹப்ரகாஶாத்) உன்னையெங்ஙனம்விடுகேன் - தன்னைவிடுகைக்குஸம்பாவனையில்லாதபடி ப்ரகாசிக்கையாலும்; (ஸ்த்திரபரிசரணஸ்த்தாபநாத்) உனதந்தமிலடியையடைந்தேன் - ஆத்மாந்ததாஸ்யத்தை நிலைநிறுத்துகையாலும்; (பாபபங்காத்) முன்னைத்தீவினைகள் முழுவேரரிந்தனன்யான் - விரோதிகளானபாபங்களை ஸவாஸநமாகப்போக்குகையாலும்; (தஸ்ஸாதார்த்தஸ்யஸித்தே:) முடியாததென்னெனக்கேலினி-ஸம்பந்திஸம்பந்திகளுமுத்தீர்ணராம்படி தஸ்ஸாதமான கார்யத்தைஸாதிக்கையாலும்; (விரஹபயக்ருதே:) உன்னையென்னுள் நீக்கேலெந்தாய்-"விட்டுப்பிரியப்போகிறான்" என்கிற வதிசங்கையை விளைக்கையாலும்; (தர்விபேதாத்மயோகாத்) உன்னை யென்னுள்ளேகுழைத்த வெம்மைந்தா - ஆத்மாவோடே "ஏகத்தம்" (ஏகதத்த்வம்) என்னலாம்படிகலந்திருக்கையாலும்; (நித்யாநேகோபகாராத்) போகின்றகாலங்களித்யாதி - காலத்ரயத்திலேயும் மாதாபிதாக்கள் பண்ணுமுபகாரங்களையும், தான் தனக்குப்பண்ணிக்கொள்ளுமுபகாரங்களையும் பண்ணுகையாலு மெம்பெருமானை "வைகுந்தாமணிவண்ணனே" என்கிறதசகத்திலே "ஆஶ்ரிதர் நம்மைவிடிற்செய்வதென்" என்றதிசங்கையையுடையனாக வாழ்வாரத்யவஸித்தருளினாரென்கிறார்...*

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி.

வைகுந்தன்வந்துகலந்ததற்பின்வாழ்மாறன்
செய்கின்றநைச்சியத்தைச்சிந்தித்து - நைகின்ற
தன்மைதனைக்கண்டுன்னைத்தான்விடேனென்றுரைக்க
வன்மையடைந்தான்கேசவன். (கசு)

(வைகுந்தன்) இதில் - "' அப்பொழுதைக் கப்பொழுதென் னாராவமுதம்' என்றநுபவிக்கிறவிவர், ' அயோக்யன்' என்றகலிற் செய்வதென் " என்றீஸ்வரனதிசங்கைபண்ண, இவர்ஸமாதாநம் பண்ணித்தேற்றினபடியைப் பேசுகிறபாசுரத்தை யநுவதித் தருளிச்செய்கிறார். எங்ஙனேயென்னில்; ஸர்வேஸ்வரனோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறவிவர், " அல்லாவியுள்கலந்த " என்றுதம்சிறுமையை யநுஸந்திக்கையாலே, " வளவேழுலகு தலையெடுத்தின்னமுமிவர் நம்மைவிடிற் செய்வதென் " என்றதிசங்கைபண்ணி யவனலமாக்கிற படியைக்கண்டு " இவனுக்குநம்பக்கல் பாரதந்த்ர்யவாத்ஸல்யங்களிருந்தபடியென் " என்றுவிஸ்மிதராய், தாமகலாமைக் குறுப்பான பலவற்றையுஞ்சொல்லி அவனதிசங்கையைத்தீர்த்து அவனைதரிப்பிக்கிற * வைகுந்தாமணிவண்ணனி லர்த்தத்தை "வைகுந்தன்" இத்யாதியாலே யருளிச்செய்கிறானென்கை.

(வைகுந்தன்வந்துகலந்ததற்பின்) நித்யவிபூதியுக்தன் " அந்தாமத்தன்பு செய்தென்னாவிசேரம்மான் " என்னும்படி ஒருநீராகக்கலந்தபின்பு. (வாழ்மாறன்) அத்தாலேலஸத்தைபெற்று ஸம்பந்நரானவாழ்வார். (செய்கின்றநைச்சியத்தைச்சிந்தித்து) இவர் " அல்லாவி " என்றகலநினைக்கிற நைச்யாநுஸந்தாநத்தைக்கண்டு - " இதென்னாய்விளையக்கடவது " என்றீஸ்வரன் விசாரித்து, (நைகின்றதன்மைதனைக்கண்டு) அவன்சிதிலனாகிற ப்ரகாரத்தைதர்ஶித்து. (உன்னைத்தான்விடேனென்றுரைக்க) இப்படியென்விஶ்லேஷத்தி லதிபீருவாயிருக்கிற வுன்னைத்தான்விடேனென்று - " உன்னைநான்பிடித்தேன்கொள்சிக்கெனவே " " உன்னையெங்ஙனம்விடுகேன் " " அந்தமிலடிமையடைந்தேன்விடுவேனோ " " உன்னைநானடைந்தேன்விடுவேனோ " என்றுமீஸ்வரனைக் குறித்தருளிச்செய்ய. (வன்மையடைந்தான்கேசவன்) " விஜ்வர: ப்ரமுமோத ஹ " (விஜ்வர:ப்ரமுமோத ஹ) என்னும்படி * துளக்கற்றமுதமாயெங்கும் பக்கநோக்கறியாதே "என்மரதகமலையே " என்னும்படி ஸ்த்தைர்யத்தைப்ராபித்தான் ப்ரஶஸ்தகேஶனானவன். *

இரண்டாம்பத்தில் - ஆறுந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக-திருவாய்மொழி-கசு—பாட்டு-கஎசு.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

இரண்டாம்பத்து

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

கேசவன்றமர் - ப்ரவேசங்கள்.

ஆறாயிரப்படி.

(கேசவன்றமர்) என்பக்கலுள்ள அபிநிவேசத்தாலே யென்னோடு ஸம்பந்தித்தாரையுங்கூட விஷயீகரித்தருளினனென்று ப்ரஸ்துதமான பொருளை விஸ்தரிக்கிறது...*

பன்னீராயிரப்படி,

ஏழாந்திருவாய்மொழியில், ஸ்வஸம்பந்தி பரம்பராபர்யந்தமாக ஈஶ்வரன் பண்ணின பக்ஷபாதத்தாலே தம்மளவிலவனுடைய அபிநிவேசாதிசயத்தைக்கண்டுகந்து; ஸ்வஸாந்தாநிக விஷயத்திலவனுடைய ப்ரஸாதவிசேஷத்தையும், அதுக்கடியான தம்மளவில் பக்ஷபாதத்தையும், தத்கார்யமான வுபகாரத்தையும், அவ்வுபகாரம் தங்குலத்திலுள்ளார்க்கும் ப்ராப்திபர்யந்தமான படியையும், இதடியாக ஈஶ்வரனுக்குப்பிறந்த ஔஜ்வல்யத்தையும், இதுக்கடையஹேதுவான க்ருபாபாரவஶ்யத்தையும், அநுபவிக்கைக் குறுப்பாக ஸத்த்வோத்தரமான சித்தப்ரதாநத்தையும், பொல்லாநெஞ்சைப்போக்கின படியையும், ப்ரேமயுக்தமான நல்லநெஞ்சிலே புகுந்தபடியையும், அந்தநெஞ்சுஅவனை விடாதொழியவேணுமென்கிற அபேக்ஷையையும், இன்னின்னபடியாக அவன்தன்னை முழுக்கக்கொடுத்த ஔதார்யத்தையும், இவ்வௌதார்யாதிசயமதிசயிதஜ்ஞாநர்க்குமபரிச்சேத்யமென்னுமிடத்தையுமருளிச்செய்து, ஸ்வவிஷயத்திலாதர மீஶ்வரனுக்குஸம்பந்தித்ரயஸந்தாந ஸம்ரக்ஷணபர்யந்தமானபடியை யவனுடைய ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்தகுணசேஷ்டித ப்ரகாசகங்களான திருத்வாதசநாமங்களோடேகூட வருளிச்செய்கிறார்........*

ஈடு.

* ஆடியாடியில் "வாடிவாடும்" என்கையாலே - ஒருநீர்ச்சாவியாய் வாடினபடிசொல்லிற்று; அந்தவொரு நீர்ச்சாவியானதுதீர * காரார்கருமுகில் கலந்துவர்ஷித்தபடி சொல்லிற்று - * அந்தாமத்தன்பில்; அப்படிவர்ஷித்தபடியாலே "ஈறிலின்பத்திருவெள்ளம்யான்மூழ்கினன்"

என்று - வெள்ளமிட்டுப் பெருகினபடி சொல்லிற்று * வைகுந்தா மணி வண்ணனில்; "எமர்கீழ்மேலேழெழுபிறப்பும் மாசதிரிதுபெற்று" என்கையாலே - அவ்வெள்ளமிருகரையும் புரண்டபடிசொல்லுகிறது - * கேசவன்றமரில்.

இவர் *ஆடியாடியில் பட்டவார்த்திதீரவந்து கலந்தபடிசொல்லிற்று - * அந்தாமத்தன்பு ; அக்கலவியால் பிறந்தப்ரீதியவன தானபடிசொல்லிற்று - * வைகுந்தாமணிவண்ணன் ; அந்தப்ரீதிதான் ஆழ்வாரொருவ ரளவிலுமன்றிக்கே, தம்மோடுபரம்பரயா ஸம்பந்தமுடையாரளவும் வெள்ளமிட்டுப் பெருகினபடியைச் சொல்லுகிறதித் திருவாய்மொழியில். ஸர்வேஶ்வர னாழ்வாரோடேவந்து ஸம்ஶ்லேஷித்து அத்தால்பிறந்த ப்ரீதிதம்மொருவரளவிலுமன்றிக்கே தம்மோடுபரம்பரயா ஸம்பந்தமுடையாரளவும் பெருகினபடியைக்கண்டு, "இது இவனென்பக்கல்பண்ணின பக்ஷபாதாதிசயமிறே" என்று இனியராய், தம்மைவிஷயீகரிக்கைக்கீடான குணசேஷ்டிதாதிகளை யநுஸந்தித்து அவற்றுக்கு வாசகமான திருத்வாதசநாமத்தாலே அவனைப்பேசி யநுபவிக்கிறார். ஸர்வேஶ்வரன் ஒருவனை விஷயீகரித்தால், அதுபின்னை யவனளவிலேநில்லாதிறே. [ஊரணாநாகி௳வொரணி] (மரணாந்தாநிவைராணி) ருஷிகள் குடியிருப்பையழித்து, மைதிலியைப்பிரித்து, நம்முயிர்நிலையிலே நலிந்தாற்போலே ஸ்ரீஜடாயுமஹாராஜனைநலிந்து, இவையெல்லாம் செய்யமாட்டானேயிவனினி. [நிவ்ருத்தஂநஃப்ரயொஜநஂ] (நிர்வ்ருத்தம்நஃப்ரயோஜநம்) இவன் ஜீவிக்கிறநாளிலே "நாம்செய்யும்நன்மை யிவன்விலக்காதொழிவது காண்" என்றிருந்தோம், அது அந்நாளில் பெற்றிலோம் ; நாம்தேடியிருந்தது முந்தறமுன்னம் ஸித்திக்கப்பெற்றோமிறே. [க்ரியதாமஸ்யஸம்ஸ்காரஃ] (க்ரியதாமஸ்யஸம்ஸ்காரஃ) இவன் நாம்செய்யும்நன்மை விலக்காதானனவளவு பிறந்தவின்று மிழக்கவேணுமோ, வேண்டுவனசெய்யப்பாரும். [மமாப்யேஷயதாதவ] (மமாப்யேஷயதாதவ) நீரிருய்த்திருந்திராகில், குடற்றொடக் குடையாரிலே யொருவன்செய்யுமித்தனையன்றோ; நாமிவனுக்குவேண்டுவனசெய்ய, நீர்பின்னைக்கடக்க நில்லீரென்றாரிறே. ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான்பக்கலோரம் ராவணனளவுஞ்சென்றதிறே. "மஹாராஜர்க்குசத்ரு" என்று வாலியைநிரஸித்துவைத்து, மஹாராஜர் கண்ணநீர்பொறுக்கமாட்டாதே [ஸஞ்ஜாதபாஷ்பஃ] [ஸஞ்ஜாதபாஷ்பஃ] என்று தாமும் கண்ணநீர்விழவிட்டாரிறே. [யதேமநஃ்தேபத்ர] [தர்மேமநஃசதேபத்ர] ஸ்ரீமாலாகாரர்பக்கல் விஷயீகாரம் அவர் ஸந்தாநத்தளவும் சென்றதிறே. ஸ்ரீகண்டாகர்ணன்பக்கல் பண்ணினவிஷயீகாரம் அவன்தம்பியளவுஞ்சென்று, "நீயவனுக்கு நல்லையாகில் அவன்முன்னாகப்போ" என்றருளிச்செய்தானிறே. எம்பாரித்திருவாய்மொழி யருளிச்செய்யப்

புக்கால், "ஸ்ரீவைஷ்ணவனானேனென்கிறார்" என்பராம்; வைஷ்ணவத்வஸிம்ஹமிறே (திருத்வாதசநாமம்) ஆழ்வாருடைய நெடுமாற்கடிமையும், எம்பெருமானுடைய நெடுமாற்கடிமையு மிரண்டாயிற்று நெடுமாற்கடிமை; அதிலெம்பெருமானுடைய நெடுமாற்கடிமையித் திருவாய்மொழி...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

கேசவன்றமர்ப்ரவேசே. ரூபகமாகஸங்கதி (ஆடியாடியிலித்யாதி) ஒருநீர்ச்சாவி - ஒருநீரில்லாதபயிர். காரார்கருமுகில் கலந்துவர்ஷித்தபடி யென்றது- "அல்லாவியுள் கலந்தகாரார் கருமுகில்போல்" என்றத்தைப்பற்ற. (இருகரையும்) கீழேழ்பிறப்புமொருகரை, மேலேழுபிறப்புமொருகரை.

முக்யஸங்கதிமாஹ (இவராடியாடியிலித்யாதி) உக்த்தார்த்தவிவரணம் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி) "எமர்கீழ்மே லெழுபிறப்பும்" என்றத்தைப்பற்ற (ஸம்பந்தமுடையாரளவுமென்றது) இனியராய் - ப்ரீதராய். ஆழ்வாரைவிஷயீகரித்தால் ஸம்பந்திஸம்பந்திபர்யந்தம் விஷயீகரிப்பா னென்னென்ன (ஸர்வேஶ்வரனொருவனையித்யாதி)

பகவத்விஷயீகாரம் ஸம்பந்திஸம்பந்திகளளவுஞ் செல்லுமென்கைக்கு நாலுதாஹரணங்காட்டுகிறார் (மரணாந்தாநீத்யாதி) யுத்தகாண்டே சதுர்த்தச சததமே விபீஷணம்ப்ரதிராமஃ, "மரணாந்தாநி வைராணி நிவ்ருத்தம் நஃ ப்ரயோஜநம்। க்ரியதாமஸ்ய ஸம்ஸ்காரோ மமாப்யேஷ யதா தவ" (மரணாந்தாநிவைராணிநிர்வ்ருத்தம்நஃப்ரயோஜநம் । க்ரியதாமஸ்யஸம்ஸ்காரோமமாப்யேஷயதாதவ.) ராவணவிஷயத்தில் நம்முடையவைரங்கள் ராவணன் மரணாந்தங்களென்றர்த்தமன்று, கிந்து, நம்முடையவிஷயத்தில் ராவணன்பண்ணினவைரங்கள் ராவணன் மரணாந்தங்களென்று வ்யாக்யாநம்பண்ணுகிறார் (ருஷிகளித்யாதி) நாட்டார் சொல்லுகிறபடி யன்றிக்கே, இப்படிவைரங்களை ராவணநிஷ்டமாக வ்யாக்யாநம்பண்ணுகிறார் - "ஸஞ்ஜாதபாஷ்பஃ" (ஸஞ்சாதபாஷ்பஃ) என்னும்படியான குணாதிக்யத்தைப்பற்ற. உயிர்நிலை - மர்மஸ்த்தாநம். (இவையெல்லாமென்று) பலவாகச்சொன்னது - "வைராணி" (வைராணி) என்கிறபஹுவசநத்தைப் பற்ற. (நிர்வ்ருத்தம்நஃப்ரயோஜநம்) "ஸீதாவாப்திரூபம் நஃ ப்ரயோஜநம் நிர்வ்ருத்தம்" (ஸீதாவாப்திரூபநஃப்ரயோஜநம்நிர்வ்ருத்தம்) என்றுசொல்லுவர்கள்; தந்நேத்யர்த்தவிசேஷமாஹ (இவன்ஜீவிக்கிறவித்யாதி) இப்படிவ்யாக்யாநம்பண்ணிற்று - "யதிவா ராவணஸ்ஸ்வயம்" (யதிவாராவணஸ்வயம்) இத்யாதியைக்கடாக்ஷித்து. நாம்தேடியிருந்தது - அப்ரதிஷேதம். விலக்காதொழிவது காண் - விலக்காதொழிவதொன்றே. விலக்காதான் - ப்ரதிஷேதியாதான். ஏஷஃ- ராவணஸ்தவயதா, மமாபிததாபூதஃ என்றபடி. (சூடற்றொடக்குடையாரிலேயிதி) "ராக்ஷஸாநாம்பலாபலம்" (ராக்ஷஸாநாம்பலாபலம்) என்று - இவனை ப்ராதாவாகச்சொல்லுகையாலே, இவனுடைய ப்ராதாவானபோதே தமக்கும் ப்ரா

தாராவணனென்கை ஸித்தமிறே; அத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறதென்றுகருத்து. இஶ்ஶ்லோகத்தால் பலிதமர்த்தமாஹ (ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானித்யாதி) ஒரம் - பக்ஷபாதம். இந்தவாக்யத்தினடியிலே - இப்படியென்றத்யாஹார்யம். உதாஹரணாந்தரம் (மஹாராஜர்க்கித்யாதி) கிஷ்கிந்தாகாண்டே சதுர்விம்ஶே, "இத்யேவமார்த்தஸ்ய ரகுப்ரவீர: ஶ்ருத்வா வசோ வாலிஜகந்யஜஸ்ய। ஸஞ்ஜாதபாஷ்ப: பரவீரஹந்தா ராமோ முஹூர்த்தம் விமநா பபூவ" (இத்யேவமார்த்தஸ்ய ரகுப்ரவீரஶ்ஶ்ருத்வாவசோவாலிஜகந்யஜஸ்ய। ஸஞ்ஜாதபாஷ்ப:பரவீரஹந்தாராமோமுஹூர்த்தம்விமநாபபூவ.) (தர்மஇதி) பஞ்சமேம்ஶே ஏகோநவிம்ஶே, "தர்மே மநஶ்ச தே பத்ர ஸர்வகாலம் பவிஷ்யதி। யுஷ்மத்ஸந்ததிஜாதாநாம் தீர்க்கமாயுர் பவிஷ்யதி" (தர்மேமநஶ்சதேபத்ரஸர்வகாலம்பவிஷ்யதி। யுஷ்மத்ஸந்ததிஜாதாநாம்தீர்க்கமாயுர்ப்பவிஷ்யதி) (ஸ்ரீமாலாகாரரித்யாதி) "யுஷ்மத்ஸந்ததிஜாதாநாம்" (யுஷ்மத்ஸந்ததிஜாதாநாம்) இத்யாத்யுத்தரார்த்தத்தையுதாஹரிக்கவேண்டியிருக்க, "தர்மே மநஶ்ச தே பத்ர" (தர்மேமநஶ்சதேபத்ர) என்றுதாஹரித்தது - பூர்வார்த்தஸமபிவ்யாஹாரதாத்பர்யத்தாலே. உத்தரார்த்தத்தில் ஆயுஶ்ஶப்தம் - "யாவந்தோ ஹி க்ஷணா நீதா ஹரிஸ்ம்ருத்யைவ தேஹிநாம்। தாவந்தோ ஹி க்ஷணா நங்கார்யம்" (யாவந்தோஹிக்ஷணாநீதாஹரிஸ்ம்ருத்யைவதேஹிநாம்।தாவந்தோஹி-கணநம்கார்யம்) என்றுஶோகோதீரிதமான வாயு: பரமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. (ஸ்ரீகண்டாகர்ணனித்யாதி) "யோயம் ப்ராதா தவ ஸ்வர்கீ யாவதிந்த்ரோ பவேத் ததா" (யோயம்ப்ராதாதவஸ்வர்கீயாவதிந்த்ரோபவேத்ததா) என்றத்தைப்பற்ற. (அவன்முன்னாகப்போவென்று) ஹரிவம்ஶே ஷட்பஞ்சாசச்சததமே கண்டாகர்ணம்ப்ரதிக்ருஷ்ண:, "அக்ஷய்யஸ்ஸ்வர்கவாஸஸ்தே யாவதிந்த்ரோ பவிஷ்யதி। தாவத் ஸ்வர்கே பவாந் ஸ்தாஸ்யந் நாநாமநாஸ்யத:। நஷ்டே ஶக்ரே ததஸ் ஸ்வர்காத் ஸாயுஜ்யம் மம கச்சது" (அக்ஷய்யஸ்ஸ்வர்க்கவாஸஸ்தேயாவதிந்த்ரோபவிஷ்யதி।தாவத்ஸ்வர்க்கேபவாநஸ்தாஶாஸநாந்மமநாந்யத:। நஷ்டேஶக்ரேததஸ்ஸ்வர்க்காத்ஸாயுஜ்யம்மமகச்சது) என்கிறபூர்வஶ்லோகங்களும்விவக்ஷிதம். (அவன்முன்னாகப்போவிதி) பரமபதஸ்ய இதிசேஷ:. அவனைமுன்னிட்டுக்கொண்டு போவென்றபடி.

குணசேஷ்டிதவாசக நாமாந்தரங்களிருக்க, திருத்வாதசநாமத்தாலே யநுபவிக்கிறதுக்குபாவம் (எம்பாரித்யாதி) இத்தால்-உபகாரஸ்ம்ருதியாலே திருத்வாதசநாமத்தைச்சொல்லி யநுபவிக்கையே ப்ரதாநஹேதுவாய், இதுவுமொருநாந்தரீயக ப்ரயோஜநமென்று கண்டுகொள்வது. "ஸ்ரீவைஷ்ணவனேனென்கிறுர்" இதிவக்துர்ஹ்ருதயம்தர்ஶயதி (வைஷ்ணவத்வசிந்ஹமித்யாதி) வைஷ்ணவத்வசிந்ஹமாகையாலே யவற்றையே யநுஸந்திக்கிறு ரென்றபடி.

ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளளவும் விஷயீகரிக்கைக்குரவோக்தி (ஆழ்வாருடையவித்யாதி) * நெடுமாற்கடிமை என்கிறது - ததீயபர்யந்த ப்ரேமத்தை. இந்ததிய ப்ரேமமாழ்வார்க்கு ஸ்வரூபப்ரயுக்தம்; எம்பெருமானுக்கு வ்யாமோஹப்ரயுக்தம்.

இவருடையஸம்பந்தி ஸம்பந்திபர்யந்தமான பகவத்வ்யாமோஹம் - "செடியார்நோய்களெல்லாம்" இத்யாதியாலே கீழேசொல்லிற்றே யாகிலும், கீழிற்

திருவாய்மொழி-அதிசங்காநிவர்த்தகபரம் : இத்திருவாய்மொழி- ஆழ்வாருடைய ஸம்பந்திஸம்பந்தி பர்யந்தமான பகவத்வ்யாமோஹ ப்ரதிபாதகபரமென்று கண்டுகொள்வது..*

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

கேசவன்றமர்கீழ்மேலெமரேழெழுபிறப்பு
மாசதிரிதுபெற்றுநம்முடைவாழ்வுவாய்க்கின்றவா
ஈசனென்கருமாணிக்கமென்செங்கோலக்கண்ணன்விண்ணோர்
நாயகனெம்பிரானெம்மானாராயணனாலே.

ஆறுயிரப்படி.

ஸர்வேஶ்வரனாய், நிரதிசயஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணகனாய், அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், எனக்கு ஸ்வாமியாயிருந்த நாராயணனாலே, ஏகைகாப்ரகாரேண ஸாக்ஷாத்வாபரம்பரயாவா என்னோடு ஸம்பந்தமுடையா ரெல்லாரும் பகவதேகபோக ரானார்கள் ; தத்ஸம்பத்தினாலே பகவதேகபோகத்வலக்ஷணமான ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீ நமக்கு விளையும்படியே யிதுவென்கிறார்..*

பன்னீராயிரப்படி.

முதற்பாட்டில், தம்முடைய குலத்திலுள்ளார் பகவதபிமாநாந்தர்க்கதராணபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

ஈசன் - ஸர்வஸாதாரணமான ஸ்வாமித்வத்தையுடையனாய். என்கருமாணிக்கம் - அப்படியே பொதுவன்றியே நீலரத்நம்போன்றவடிவை யெனக்குக்காட்டி. என்செங்கோலக் கண்ணன் - அவ்வடிவுக்கு பரபாகமாம்படி சிவந்தழகிய திருக்கண்களாலே யென்னை யங்கீகரித்து. விண்ணோர்நாயகன் - பரமபதவாஸிகளோபாதி அங்கீகரித்து. எம்பிரான் - என்னை யநுபவிப்பித்து. எம்மான் - எனக்கு நாதபூதனான வுறவடியாக. நாராயணனாலே - நிரதிசயவாத்ஸல்ய யுக்தனான நாராயணனாலே. கீழ்மேலெமரேழெழுபிறப்பும் - கீழ்மேலேழேழுபிறப்பும். கேசவன்தமர் - ஸர்வாதிகனான கேசவன்தமரான. எமர் - எமரானவர்கள். இது - நிர்ஹேதுகபகவதங்கீகாரமாகிறவிந்த. மா - பெரிய. சதிர் - சதிரை. பெற்று - பெற்று. அத்தாலே, நம்முடை - நம்முடைய. வாழ்வு - ஸ்ரீவைஷ்ணவத்வ ஸ்ரீயானது. வாய்க்கின்றவா - வளருகிறபடியே...*

ஈடு - முதற்பாட்டு.

ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகள்பக்கலிலுமெம்பெருமானபிநிவிஷ்டனானபடியைக்கண்டு, இதெல்லா மென்பக்கலுண்டான விஷயீகாராதிசய மிறேயென்று ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

(கேசவன்தமர்) ப்ரசஸ்தகேசனான நிலையிலே தோற்றிருக்கு மவர்களென்னுதல்; விரோதி நிரஸநசீலதையிலே தோற்றிருக்கு மவர்களென்னுதல்; “ தஸ்மாத்கேஶவ நாமவாந் ” (தஸ்மாத்கேஶவநாமவாந்) என்கிறபடியே, ஸர்வநிர்வாஹகனான நிலையிலே தோற்றிருக்குமவர்களென்னுதல். ‘ ஸர்வேஶ்வரனுடையார் ” என்றுயிற்று ஆழ்வாரிவர்களை விரும்புகிறது. எமர் என்கிற - ஆழ்வாருடைய ஸம்பந்தங்கொண்டாயிற்று அவனிவர்களை விரும்புகிறது. இத்தால்-ஒரு வைஷ்ணவாபிமானமே வேண்டுவதவன் விஷயீகரிக்கைக்கென்றபடி. (கேசவன்றமர்) அவனுடைய அவயவஸௌந்தர்யத்திலே தோற்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள். (கீழ்மேலித்யாதி) எமர்கீழ்மேலேழெழுபிறப்பும் கேசவன்றமரானார்கள். “ ஏகாஹமபி கௌந்தேய பூமிஸ்த்தமுதகம் குரு । குலம் தாரயதே தாத ஸப்த ஸப்த ச ஸப்த ச ” (ஏகாஹமபிகௌந்தேயபூமிஸ்த்தமுதகம்குரு । குலம்தாரயதேதாத ஸப்தஸப்தசஸப்தச) என்கிறபடியே, “ தஶபூர்வாந் தஶாபராநாத்மாநஞ்ச ” (தஶபூர்வாந்தஶாபராநாத்மாநஞ்ச)

(மாசதிரிதுபெற்று) “ விதிசூழ்ந்ததால் ” என்கிற - ஆகஸ்மிக பகவத்க்ருபையாதல், “ மாதவனென்றதேகொண்டு ” என்கிற உக்திமாத்ரத்தையாதல், தாம்பெற்றபேற்றைத்தம்மோடு ஸம்பந்தமுடையாரும் பெறும்படியான பேற்றைப்பெற்றேன்னுதல். (மாசதிரிதுபெற்று) பெருஞ்சதிரைப்பெற்று -* தடக்கைச்சதுரனைப்பெற்றென்றபடி. தந்தலையாலே வந்ததாகிலிறே ஸாவதியாயிருப்பது. (இதுபெற்று) காணக்காண அவன் ஸ்ரீரஸாவஹிக்கிறபடி. (நம்முடைவாழ்வுவாய்க்கின்றவா) நம்மோடுஸம்பந்தமுடையாரையு மவனிப்படிவிஷயீகரிக்கிறது நம்முடைய ஸம்பத்திறே. (நம்முடைவாழ்வு) ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்பத்து. (வாய்க்கின்றவா) ஊற்றுமாறுதே மேன்மேலனபெருகிவருகிறபடி. ஏழ்படிகாலென்றது தானேரளவில்லை, இன்றுநம்மளவும் வரச்செல்லுகிறதிறே. இப்படிவிஷயீகரிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்னில் (ஈசன்) வகுத்தஸ்வாமியாகையாலே. (என்கருமாணிக்கமென் செங்கோலக்கண்ணன்) கண்ணழகாலேயென்னை யநங்யார்ஹனாக்கி, தன்வடிவழகை யென்னை யநுபவிப்பித்தவன். (விண்ணோர்நாயக னெம்பிரானெம்மான்) நித்யஸூரிகளைத் தோற்பிக்குமாபோலே என்னை வடிவழகைக்காட்டித்தோற்பித்து, என்னை யவ்வடிவழகையநுபவிப்பித்த வுபகாரகன். (நாராயணனாலே) தன்மேன்மையைப்பாராதே உகவாதாரையும் விடமாட்டாதபடி வத்ஸலனாயுள்ளவனாலே. ஸமிதைபாதி ஸாவித்ரிபாதியாகவன்றிக்கே, அவனுடைய நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே.

நாராயணனாலே - எமர் - கீழ்மேலேழெழுபிறப்பும் - கேசவன்

றமரானர்கள், மாசதிரிதுபெற்று நம்முடைவாழ்வுவாய்க்கின்றவா. நாராயணனலே யென்றவிடம் * மாசதிரினுடைய வுபபாதநம்..... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (கேசவன்றமரித்யாதி) "ஸ்ரீநிந்தாப்ரஸம்ஸாஸு" (பூ:ஙிந்தாப்ரஸம்ஸாஸு) இத்யாதிப்படியே ப்ரஸம்ஸாயாம்மதுப்ப்ரத்யய:; "கேஶாத்வோந்யதரஸ்யாம்" (கேஸாத்வோந்யதரஸ்யாம்) இதிகேசாத்பரம் மதுபோவிகல்பேநவகாராதேஸம்வந்து, கேசவ: என்று கிடக்கிறதென்று ஷ்ருதிகிதாயாஹ (ப்ரஸஸ்தகேசனவித்யாதி) "யஸ்மாத்த்வயைவது‌ஷ்டாத்மா ஹத: கேஶீஜநார்த்தந। தஸ்மாத்கேஶவநாமா த்வம் லோகே க்யாதிம் கமிஷ்யஸி" (யஸ்மாத்த்வயைவதுஷ்டாத்மாஹத:கேஸீஜநார்த்தந। தஸ்மாத்கேஸவநாமாத்வம்லோகேக்யாதிம்கமிஷ்யஸி) இதிபஞ்சமேம்ஸே ஷோடஸோநாரதநிர்வசநம் ஷ்ருதிகிதாயாஹ (விரோதீத்யாதி) இவ்விடத்திலே, கேசவஸப்தார்த்தமாக, "ஹந்த்யர்த்தாத்வதே: 'அந்யேப்யோபி த்ருஶ்யதே' இதி ட:, ப்ருஷோதராதித்வாத் கேஶிந்ஶப்தே இகாரஸ்யாகார: நகாரலோபஶ்ச" (ஹந்த்யர்த்தாத்வதே: 'அந்யேப்யோபித்ருஸ்யதே' இதிட:, ப்ருஷோதராதித்வாத் கேஸிந்ஸப்தே இகாரஸ்யாகார:நகாரலோபஸ்ச) என்கிறடீகாஸர்வஸ்வவாக்யத்தை ஸ்மரிப்பது. (தஸ்மாத்கேசவநாமவாநிதி) ஹரிவம்ஸே கைலாஸயாத்ராயாமேகஷஷ்டிசததமே க்ருஷ்ணம்ப்ரதிருத்ரஸ்தோத்ரே, "க இதி ப்ரஹ்மணோ நாம ஈஶோஹம் ஸர்வதேஹிநாம். ஆவாம் தவாங்கஸம்பூதௌ தஸ்மாத்கேஶவநாமவாந்" (கஇதிப்ரஹ்மணோநாம ஈஸோஹம் ஸர்வதேஹிநாம். ஆவாந்தவாங்கேஸம்பூதௌ தஸ்மாத்கேசவநாமவாந்.)

"கேசவன்றமர்கீழ்மேலெமர்" இதிபாடக்ரமம், "எமர்-கேசவன்றமரானர்கள்" இத்யந்வயக்ரமஞ்ச ஷ்ருதிகிதாயாஹ (ஸர்வேஸ்வரனுடையாரித்யாதி) "கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே, 'எமர்கீழ்மேலெழுபிறப்பும்' என்று-இவர்ஸம்பந்தங்கொண்டீஸ்வரன் விரும்புகையாலே, அந்யோந்யாஸ்ரயமில்லை" என்றருளிச்செய்வர். பலிதம் (இத்தாலித்யாதி) முந்தினவர்த்தவிவரணம் (அவனுடையவித்யாதி) "கீழ்மேலெழுபிறப்பும்" என்றது-நடுவேழுபிறப்புக்கு முபலக்ஷணம் இதிஷ்ருதிகிதாய ப்ரமாணத்வயமாஹ (ஏகாஹமபீத்யாதி) யத்வா, ஒருவனபிமாநங்கொண்டெல்லாருமுஜ்ஜீவிக்கக்கூடுமோவென்ன (ஏகாஹமபீத்யாதி) ஆதல். இத்தால்-ஸாமாந்யதாமத்துக்கிப்படிகண்டால், வைஷ்ணவாபிமாநத்துக்கு கிம்புநர்ந்யாய ஸித்தமென்றபடி. மஹாபாரதேதர்மஸம்வாதம் ப்ரதிபீஷ்மோக்தம், "ஏகாஹமபி" (ஏகாஹமபி) இத்யாதி. "தஶ பூர்வாந் தஶாபராநாத்மாநஞ்ச சவிம்ஶதிம் பங்க்திஞ்ச புநாதி" (தஸபூர்வாந்தஸாபராநாத்மாநஞ்சைகவிம்ஸதிம் பங்க்திஞ்சபுநாதி) இதிபோதாயநதர்மே. இவ்விடத்தில் - "ஆஸ்போடயந்தி பிதர: ப்ரந்ருத்யந்தி பிதாமஹா:। வைஷ்ணவோ ந: குலே ஜாத: ஸ ந: ஸந்தாரயிஷ்யதி" (ஆஸ்போடயந்திபிதர:ப்ரந்ருத்யந்திபிதாமஹா:। வைஷ்ணவோந:குலேஜாதஸ்ஸநஸ்ஸந்தாரயிஷ்யதி) என்கிறஶ்லோகமநுஸந்தேயம்.

இது - " மாசதிர்பெற்று " இத்யந்வய:. " இது " என்று-வக்ஷ்யமாணக்ருபாதிபராமர்ஸியாதல், கீழுக்தமான " எமர்கீழ்மேலேழுபிறப்பும் - கேசவன்றமரானூர்கள் " என்றத்தைப்பராமர்ஸிக்கிறதாதல். (விதிசூழ்ந்ததால்) இத்யாதியாற்சொல்லப்படுகிற வர்த்தத்ரயத்தில், முந்தினவர்த்தத்வயம் - உபாயபரம்; த்ருதீயார்த்தம்-பலபரம். உபாயபரமானமுந்தினவர்த்தத்வயத்தில் "மா" என்றதுக்கர்த்தம் (பெருஞ்சதிரையித்யாதி) இது-ஈாலாமர்த்தமாதல். இப்போது, அநந்தரார்த்தத்வயமும்-பலபரம். இந்தப்பெரிய சதிரைப்பெற்று இதிசப்தார்த்த:. பலபரமானத்ருதீயார்த்தத்தில் "மா" என்றதுக்கர்த்தம் (தம்தலையாலேயித்யாதி) இந்தத்ருதீயார்த்தத்தில்- "இது" என்றதுக்கர்த்தம் (காணக்காணவித்யாதி) இத்தால்- "சேசவன்தமர்" என்றதின் சரமாவதியைக்காட்டினூராயிற்று.

இவர்கள் கேசவன்தமரானூல் தமக்கு வாழ்வானபடி யென்னென்ன (நம்மோடு ஸம்பந்தமித்யாதி) ஸம்பத்தாகச்சொல்லுகிற தெத்தையென்னவருளிச்செய்கிருர் (ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்பத்தென்று) வாழ்வு-ஸம்பத்து. ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயென்றபடி. " வாய்க்கின்ற " என்கிறவர்த்தமாகார்த்தம் (ஊற்றுமாருதேயித்யாதி) வாய்க்கின்றவா-வளர்கிறபடியென் இதிசப்தார்த்த:. ஆனூல் "கிழ்மேலேழுபிறப்பும்" என்றத்தோடு விரோதியாதோவென்ன, அதுபலக்ஷணமென்கிருர் (ஏழ்படிகாலித்யாதி) ஓரளவு-ஒருமர்யாதை.

" விண்ணோர்நாயகன் எம்மான்-எம்பிரான் " என்றந்வயித்து, "என்கருமாணிக்கமென் செங்கோலக்கண்ணன் விண்ணோர்நாயகன்" என்றவநந்தரம் "எம்மானெம்பிரான்" என்றதுக்குபாவம் (நித்யஸூரிகளையித்யாதி) வத்ஸலனுயுள்ளவனூலேயென்றது - பஹுவ்ரீஹ்யர்த்தம். ஏகாரத்துக்குபாவம் (ஸமிதையித்யாதி) ஸமிதை பாதிஸாவித்ரிபாதியாவது - உபாகர்மத்தின் மற்றைநாள் ப்ரஹ்மசாரிகளுக்கு ஆயிரம்ஸமிதையிடுதல், இல்லாவிட்டால் ஆயிரம் காயத்ரிஜபம்பண்ணுதல் செய்யாதே, ஐந்நூறுஸமிதையும் ஐந்நூறுகாயத்ரியுமாகப்பண்ணலாகாதென்றபடி.

உபாயோபேயபரநிர்வாஹத்வயத்துக்கும் ஸாதாரணமான யோஜநையையருளிச்செய்கிருர் (நாராயணனூலேயித்யாதி) நாராயணனூலேயென்கிறவிது-தத்விசேஷணங்களான "ஈசன்" இத்யாதிபதங்களுக்குமுபலக்ஷணம். "மாசதிர்" என்றது - உபாயபரமானபக்ஷத்தில், " நாராயணனூலே " என்றது புநருக்தமன்றோவென்ன (நாராயணனூலேயென்றவிடமித்யாதி) மாசதிரினுடைய வுபபாதகமாவது-நாராயணசப்தத்துக்கு-பஹுவ்ரீஹியாலே, வாத்ஸல்யஞ்சொல்லுகையாலே, "மாசதிர்" என்று - க்ருபாதிகளைச்சொன்னபக்ஷத்தில், * மாசதிருக்கு அதுபாதகமாயிருக்குமென்றபடி. இந்தபக்ஷத்தில், " நாராயணனூலே" என்கிறத்ருதீயை-ப்ரதமார்த்தகம். நாராயணனுகிற மாசதிரைப்பெற்றென்றபடி. ஆக, "மாசதிரிது" என்றதின்-உபாயபரமான முந்தினவர்த்தத்தினுடைய வுபபாதகம் - " நாராயணனூலே " என்கிறவிடம்; பலபரமான த்விதீயார்த்தத்தினுடைய வுபபாதகம் " எமர்கீழ்மேலேழுபிறப்பும் கேசவன்றமரானூர்கள் " என்கிறவிடம். கீழ்மேலேழுபிறப்பிலுமுண்டானவெமரென்றபடி.

உபாயபரமானபக்ஷத்தில், " ஈசனித்யாரப்ய, நாராயணனுகிற - மாசதிரிதுபெற்று-கீழ்மேலேழுபிறப்பிலுமுண்டான வெமர் - கேசவன்றமரானூர்கள்; நம்முடைவாழ்வுவாய்க்கின்றவா இத்யந்வய:. பலபரமானபக்ஷத்தில், ஈசன்தொ

டங்கி, நாராயணனாலே-கீழ்மேலேழெழுபிறப்பிலுமுண்டானவெமர் கேசவன்றம ரானார்கள்; மாசதிரிதுபெற்று நம்முடைவாழ்வு வாய்க்கின்றவா இத்யந்வயம்...*

இரண்டாம்பாட்டு.

நாரணன்முழுவேழுலகுக்குநாதன்வேதமயன்
காரணம்கிரிசைகருமமிவைமுதல்வனெந்தை
சீரணங்கமரர்பிறர்பலருந்தொழுதேத்தநின்று
வாரணத்தைமருப்பொசித்தபிரானென்மாதவனே.

ஆறாயிரப்படி.

(நாரணன்) "ஈசன்" என்று ப்ரஸ்துதமான ஈஶ்வரத்வத்தை யுப்பாதிக்கிறது.

ஸர்வாந்தராத்ம பூதனாய், ஸர்வலோகேஶ்வரனாய், ஸர்வவேதவேத்யனாய், காரணத்துக்கும் க்ரியைக்கும் கார்யத்துக்கும் நிர்வாஹகனாயிருந்துவைத்து, எனக்குபோக்யமாகைக்காக, பெரியபிராட்டியாரும் * அயர்வறு மமரர்களும் தொழுதேத்த, அதினாலே ஸம்வர்த்திதபலனாய்நின்று வாரணத்தை மருப்பொசித்தபிரான் மாதவனாலே எமரோழெழுபிறப்பும் கேசவன்றமராயிற்றென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், கீழுக்தமான நாராயணசப்தார்த்தத்தை யுபபாதியாநின்றுகொண்டு ஸ்வவிஷயபக்ஷபாதத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

நாரணன் - நாராயணசப்தவாச்யனாய். அதினுடையவர்த்தமான, முழுவேழுலகுக்கும் - ஸமஸ்தலோகத்துக்கும். நாதன் - ஸ்வாமியாய். வேதமயன் - அந்தசப்தத்தையே ப்ரதாநமாகப்ரதிபாதிக்கிற வேதப்ரதிபாத்யனாய். காரணம் - க்ரியாஹேது. கிரிசை - க்ரியை. கருமம் - க்ரியாபலமானகார்யம். இவை - இவற்றுக்கு - முதல்வன் - காரணபூதனாய். சீர் - குணோத்தரராய். அணங்கு - திவ்யரான. அமரர் - தேவர்களும். பிறர் - ருஷிகளும்மநுஷ்யாதிகளுமான. பலரும் - எல்லாரும். தொழுது - வணங்கி. ஏத்த - ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படியாக. நின்று - நின்று. வாரணத்தை - குவலயாபீடத்தை. மருப்பு - கொம்பை. ஒசித்த - முறித்த. பிரான் - மஹோபகாரகனாய். என் - இப்படிநாரசப்தார்த்தங்கள் தனக்குவிபூதியானபடியை யெனக்குப்ரகாசிப்பித்த. மாதவன் - ஶ்ரிய:பதியானக்ருஷ்ணன். எந்தை - என்னையநந்யார்ஹனாக்கினசேஷி.

சீரணங்கென்று - லக்ஷ்மியாகவுமாம்...*

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

"நாராயணனாலே" என்று நாராயணசப்தம் ப்ரஸ்துதமாயிற்றே; அதுக்கர்த்தமருளிச்செய்வதாக சப்தத்தை யுபாதாநம் பண்ணுகிறார்

(நாரணன்) இதுக்கர்த்தமென்னென்னில்) முழுவேழுலகுக்குநாதன்) ஸர்வஸ்வாமி. இவ்வர்த்தத்தில் ப்ரமாணமென்னென்னில் (வேதமயன்) "நாராயணபரம்ப்ரஹ்ம" (நராயணபரம்ப்ரஹ்ம) இத்யாதிகளாலே "ஸர்வஸ்வாமி" என்றோதப்படுகிறவன். (காரணம்கிரிசைகருமமிவை முதல்வன்) தன்விபூதியில், காரணமாயும், கார்யமாயும், உதகாஹரண மாகிற பலமாயும், வரக்கடவதான விவற்றுக்கு நியந்தாவாயுள்ளான். க்ரியாஸாதநம், அதடியாகவரும்க்ரியை, தத்ஸாத்யமானகார்யம், இவற்று க்கு நிர்வாஹகனு யிருக்குமென்றுமாம். (எந்தை) எனக்கு ஜநகனை வன். (சீரணங்கு) ஸ்ரீயான அணங்கு. அணங்கென்று- தெய்வப்பெண் ணென்றபடி. பெரியபிராட்டியார். அன்றியே, சீரணங்கமரரொன்று - நித் யஸூரிகளுக்கு விசேஷணமாகவுமாம். சேஷத்வாநுரூபமான ஆத்மகு ணங்களை தரியாநிற்பாராய் அப்ராக்ருத ஸ்வபாவரான நித்யஸூரிகள், இ வ்வருகுண்டான ஸம்ஸாரிகள், இப்படி, "சிறியார்பெரியார்" என்று வாசியின்றிக்கேயெல்லாரு மெழுத்துவாங்கி ஏத்தும்படியாகநின்று, கு வலயாபீடத்தின்கொம்பை அநாயாஸேநமுறித்த வுபகாரகன். "நஸமம் யுத்தமித்யாஹு:" (நஸமம்யுத்தமித்யாஹு:) என்னும்படியாக. (எ ன்மாதவனே) நான்தோற்றதுறை. மாதவனை - நாராயணன் - எந்தை. ஸ்ரீமந்நாராயண னெனக்கு ஸ்வாமியென்கிறார்.......... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (நாரணனித்யாதி) கீழ்ப்ரஸ்துதமான நாராயணசப் தத்துக் கர்த்தமருளிச்செய்கிறரென்று பாட்டுக்குஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

ஆனாலர்த்தமாத்ரத்தைச்சொல்ல வமையாதோ, சப்தோபாதாநமெதுக்கெ ன்ன (நாராயணனுலேயித்யாதி) நாரணன் - நாராயணசப்தவாச்யம்.

முழுவேழுலகுக்குநாதன் - அதினுடையவர்த்தமான, ஸமஸ்தமானவேழு லகுக்கும் ஸ்வாமியானவன். (காரணமாயுமிதி) காரணம் - ம்ருத்பிண்டாதிகள். கார்யம் - கடாதிகள். உதகாஹரணமாவது - அத்தால்வரும் வ்யவஹாரங்கள். இத் தால்-காரணமான பூதபஞ்சகத்தையும், தத்கார்யமான அண்டாதிகளையும், ததந்த ர்வர்த்திகளான ஆத்மாக்களுடைய வ்யவஹாரங்களையுஞ் சொல்லுகிறது. கிரிசை- க்ரியை. க்ரியத இதிக்ரியா என்று - கடாதிகார்யத்தைச் சொல்லுகிறது. கருமம் - கர்மம். கார்யவர்க்கத்தினுடைய வ்யாபாரங்களைச் சொல்லுகிறது. (க்ரியாஸாதந மித்யாதி) க்ரியாஸாதநமாவது - ப்ரமணரூப க்ரியாஸாதநமான ம்ருத்பிண்டசக்ர சீவராதிகள். க்ரியை - ப்ரமணரூபக்ரியை. தத்ஸாத்யமானகார்யம் - கடாதிகார்ய ங்கள். "கருமம்" என்று-க்ரியத இதிகர்மஎன்று, கடாதிகார்யத்தைச்சொல்லு கிறது. இத்தால்-நிமித்தோபாதாந ஸஹகாரிகாரணங்களையும், தத்கார்யமான ஸ் ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களையும், தத்ஸாத்யமான தேவாதிபதார்த்தங்களையுஞ் சொல்லுகிறது. முந்தினவர்த்தத்திலே, சீர் - ஸ்ரீ:. சீரணங்கு - ஸ்ரீயாகிற தெய்வ ப்பெண். நித்யஸூரிபக்ஷே, சீரென்று - குணவாசி. அணங்கு - (அப்ராக்ருதஸ்வ

பாவர் (பிறர்) ஸம்ஸாரிகளான ப்ரஹ்மாதிகள். பலர்-உபயரும். நமஸ்காரமும் தாஸ்யஸூசகமாகையாலே சொல்லிற்று (எழுத்துவாங்கியென்று) எழுத்துவாங்குகை-சேஷிபேறாமார்பிலே யெழுதிக்கொள்ளுகை. “ வத்மூஙுலிவிசெ2ஹ உரோவிந்யஸ்தமக்ஷரம் । தந்நாமகரணஞ்சைவ தாஸ்யமேதச்சதுஷ்டயம்” (பத்யமங்குளிவிச்சேதை: உரோவிந்யஸ்தமக்ஷரம் । தந்நாமகரணஞ்சைவ தாஸ்யமேதச்சதுஷ்டயம்) என்னக்கடவதிறே. அகாரவிவரணமான நாராயணசப்தத்திலே - “ அவரக்ஷணே ” (அவரக்ஷணே) என்கிறரக்ஷகத்வமு மர்த்தஸித்தமாகையாலே, “ வாரணத்தைமருப்பொசித்தபிரான்.” என்று - அநிஷ்டநிவ்ருத்தி சொல்லுகிறது. “ ஏத்த ” என்றதுக்கு ப்ரமாணம் (நஸமமித்யாதி) இந்தஸ்லோகம் க்ருஷ்ணவிஷயமாகக் காணப்படவில்லை, “ ஸ்தலஸ்தஸ்ய ராமஸ்ய ரதஸ்தஸ்ய ச ரக்ஷஸ: । நஸமம்யுத்தமித்யாஹுர்த்தேவகந்தர்வதாநவா: ” (ஸ்த்தலஸ்த்தஸ்யசராமஸ்யரதஸ்த்தஸ்யசரக்ஷஸ:। நஸமம்யுத்தமித்யாஹுர்த்தேவகந்தர்வதாநவா:) என்று ராமவிஷயமாகக் காணப்படுகிறது ; க்ருஷ்ணன்விஷயத்திலேயு முண்டென்று கண்டுகொள்வது. என்மாதவன் - என்னை யெழுதிக்கொண்ட ஸ்ரிய:பதி.

அந்வயபூர்வகமாகபாவம் (மாதவனுனநாராயணனெந்தையென்று) எந்தை-எனக்குஜநகனென்னுதல், எனக்கு ஸ்வாமியென்னுதல். முழுவேழுலகுக்கும் நாதனாய், வேதமயனாய், காரணம் கிரிசை கருமமிவற்றுக்கு முதல்வனாய், சிரணங்கமரர்பிறர்பலரும் தொழுதேத்தநின்று வாரணத்தை மருப்பொசித்தபிரானாய், என்மாதவனான-நாரணன்-எந்தை யித்யந்வய:.......................................*

மூன்றாம்பாட்டு.

மாதவனென்றதேகொண்டென்னையினியிப்பாற்பட்டது
யாதவங்களுஞ்சேர்கொடேனென்றென்னுட்புகுந்திருந்து
தீதவங்கெடுக்குமமுதஞ்செந்தாமரைக்கட்குன்றங்
கோதவமிலென்கன்னற்கட்டியெம்மானென்கோவிந்தனே.

ஆறாயிரப்படி.

(மாதவன்) இப்படியெம்பெருமானென்னோடு ஸம்பந்தித்தாரையுங்கூட விஷயீகரிக்கும்படி யென்னை வைஷ்ணவனுக்குகைக்கு ஹேதுவான என்பக்கலுள்ள சதிராகிறதென்னென்னில்; அதின்னதென்று சொல்லுகிறது.

யத்ருச்சயாபிராட்டி பரிக்ரஹித்தார் சொல்லுவதொருசொல்லைச்சொல்ல, அச்சொல்மாத்ரத்தையேகொண்டு மெய்யேபிராட்டி பரிக்ரஹமாயிருப்பாரைப்பார்த்தருளும் பார்வையாலே யென்னைப்பார்த்தருளி, “இவனையாகாதேதான் நெடுங்காலமெல்லாமிழந்தது” என்று, இழந்தகாலத்தை யநுஸந்தித்துமோஹித்து, பின்னை நெடும்போதுகூடப்ரபு

த்தனுய், போனகாலத்தை யினிச்செய்யலாவதில்லையிறே, இனி யிப்பா லுள்ளகாலமாகிலு மென்னைவிடேன் என்று, நிரதிசயஸௌந்தர்யத்தை யுடையனுய், நிரதிசயபோக்யபூதனுய், ஆஸ்ரிதஸௌலப்யனுய், பரமகாருணி கனுயிருந்த எம்பெருமானென்னுள்புகுந்திருந்து, என்பக்கலுள்ள ஸ்வஸம்ஶ்லேஷவிரோதியான ஸ்வரூபப்ரயுக்ததோஷத்தையும் ஹேதுக்ருதமானதோஷத்தையும்போக்கி, எனக்கு பரமபோக்யனுனுனென்கிறுர்.*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இப்பக்ஷபாதமடியாக ஸ்வவிஷயத்தி லுக்திமாத்ரத்தையேபற்றுசாகக்கொண்டுபண்ணின வுபகாரத்தை யருளிச்செய்கிறுர்.

என்-எனக்காக. சோவிந்தன்-க்ருஷ்ணனுய்வந்தவதரித்த. எம்மான் - என்னுடையஸ்வாமியானவன். மாதவன்-ஸ்ரீமான். என்றதே-என்று நான்சொன்னவிந்த அஹ்ருதயோக்தியே. கொண்டு-பற்றுசாகக்கொண்டு. என்னை - உக்தியில்வாசியறியாதவென்னை. இனி-உக்த்யநந்தரமாக. இப்பாற்பட்டது - மேலுள்ளகாலமெல்லாம். அவங்கள்-அவித்யாதிகளானகுறைகள். யாதும்-ஏதேனுமொன்றையும். சேர்கொடேன்-சேர்கொடேன். என்று - என்றுஸங்கல்பித்து. அதுக்கிடாக, என்னுள்-என்னெஞ்சுக்குள்ளே. புகுந்து-புகுந்து. இருந்து-அநந்யபரனுயிருந்து. தீது-புத்திபூர்வகமானதிமையையும். அவம்-ப்ராமாதிகமான அவத்தையும். கெடுக்கும்-கெடுக்கும்படியான. அமுதம்-நித்யபோக்யபூதனுய். இஸ்ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே, செம்-சிவந்த. தாமரை-தாமரைபோலேயிருக்கிற. கண்-திருக்கண்களையும். குன்றம்-ஸமஸ்த்திரமாய்வளர்ந்தவடிவையுமநுபவிப்பித்து. கோது - கோதும். அவம் - அவமும். இல்-இல்லாத. என்கன்னற்கட்டி-கன்னற்கட்டிபோலே யெனக்கினியனுனுன்.

கன்னற்கட்டி-கருப்புக்கட்டி. அதுக்கு, கோதும், அவமுமாவது-நீரஸமான வஸ்த்வந்தரஸம்ஸர்க்கமும், பாகதோஷமும். ஈஶ்வரனுக்கு, கோதும், அவமுமாவது-உபகாரத்தினுடையஹேது ஸாபேக்ஷத்வமும், ஸ்வப்ரயோஜநார்த்தத்வமும்.*

ஈடு-மூன்றும்பாட்டு.

கீழே " மாசதிரிதுபெற்று " என்றுர் ; இந்நன்மைக்கடியென்னென்ன ; நினைவின்றிக்கேயிருக்க அந்தஃபுரவாசிகள்சொல்லும் வார்த்தையைச்சொன்னேனென்கிறுர் ; " ஜாமாதாதயிதஸ்தவேதி பவதிஸம்பந்தத்ருஷ்ட்யாஹரிம்பஶ்யேம " (ஜாமாதாதயிதஸ்தவேதி பவதிஸம்பந்தத்ருஷ்ட்யாஹரிம்பஶ்யேம) என்றுரிறேபட்டர்.

(மாதவனென்றதேகொண்டு) நான் " மாதவன் " என்ற வுக்திமாத்ரத்தைக்கொண்டு. இத்தையேதிருவுள்ளத்திலே குவாலாகக்கொண்டு. " அல்லாததிருநாமங்களுக்கு மிதுக்கும்வாசியறிவதே " என்றுஇத்தையே குவாலாகக்கொண்டு. (என்னை) அல்லாத திருநாமங்களுக்கு மிதுக்கும் வாசியறியாதவென்னை. (இனி) முன்புகழிந்தகாலம் கழிந்தேவிட்டதிறே. மேலத்யல்பகாலமாய்த் தோற்றுநின்றதாயிற்று ஈஶ்வரனுக்கு. " பழுதேபலபகலும்போயின " என்றீஶ்வரனைக் கிட்டினசேதநனி

ருக்கு மிருப்பைத்தா னென்பக்கலிலே யிராநின்ருன். “ வைஹூாகாலஊதீ
தஞூ°ஊ®ஓஹ ” (புத்வாகாலமதீதஞ்சமுமோஹ) என்றிராநின்ருனு
யிற்று. (இப்பாற்பட்டது) அனைக்குக்கிழக்குப்பட்ட நீரோபாதியிறே
போனகாலம், இனிமேலுள்ள காலமாகிலும். (யாதவங்களுஞ்சேர்கொ
டேனென்று) உன்னை யாதொருதபஸ்ஸிலும் புக்குக்லேசிக்கவிடேனெ
ன்று. அம்மிதுணையாக ஆழிழிகையிறே இவனைவிட்டு உபாயாந்தரத்தை
ப்பற்றுகை. அவங்கள் - நரகஹேதுவான அவித்யாதிகள். புறம்பே, சில
ப்ரயோஜநங்களைக்கொண்டு போகவிடுதல், “ அயோக்யன் ” என்றகல
விடுதல், உபாயாந்தர பரிக்ரஹம்பண்ணவிடுதல் செய்யேனென்று. (எ
ன்று) “ ஏதஂவ்ரதஂமம ” (ஏதத்வ்ரதம்மம) என்கிறபடியே ஸங்கல்பித்
து. இப்படிஸங்கல்பித்து நெடுங்கைநீட்டாக விருக்கையன்றிக்கே, என்
ஹ்ருதயத்திலே வந்துபுகுந்து. “ புகுந்தாலும் போக்குவரத்துண்டாமா
கில், வாலிபோனவழியையடைத்து மஹாராஜர் குறும்புசெய்தாற்போ
லேயாம் ” என்றுஸ்த்தாவர ப்ரதிஷ்ட்டையாகவிருந்து. (புகுந்திருந்து)
இவரைவரநிறுத்தவொண்ணுதே யிவர்க்குமாகத்தான் புகுந்திருந்தானத்
தனை. புகுந்துசெய்த க்ருஷியேதென்னில் (தீதவங்கெடுக்கும்) தீதாவ
து - * பொய்ந்நின்ற ஞானத்துக்குமுன்பு புத்திபூர்வகமாகப் பண்ணிப்
போந்தபாபம், அவமாவது - ஜ்ஞாநம்பிறந்தபின்பு ப்ராமாதிகமாகப்பண்
ணினவை. இரண்டாலுமாக-பகவத்ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தக கர்மங்களைச்சொ
ல்லுகிறது. அன்றியே, “ மொவெநெவஸூாபெவெவொரஹ
வூதெதயா। நிஷ்க்ருதிர்விஹிதாஸத்பிஃ க்ருதகெநாஸிநிஷ்க்ருதிஃ ” (கோ
க்நேசைவஸுராபேசசோரேபக்நவ்ரதேததா । நிஷ்க்ருதிர்விஹிதாஸத்பிஃ
க்ருதக்நேநாஸ்திநிஷ்க்ருதிஃ) என்கிறபடியே, நிஷ்க்ருதியுள்ள பாபங்களை
யும் இல்லாதபாபங்களையும் சொல்லிற்ருகவுமாம். இவற்றைக்கெடுப்பது
கஷாயபாநத்தைப் பண்ணுவித்தோவென்னில் (அமுதம்) தன்னுடை
ய போக்யதையை யநுபவிப்பித்தாயிற்று. (செந்தாமரைக்கண்குன்றம்)
ரஸநேந்த்ரியத்துக்கே யன்றியேகண்ணுக்கும் போக்யமாயிருக்கை. (கு
ன்றம்) இத்தலையிற்றீது மவமும்போக்கினுை யிருக்கையன்றிக்கே, “ த
னக்குண்டாய்க்கழிந்தது ” என்றுதோற்றும்படியாயிற்று வடிவிற்பிறந்
த ஔஜ்ஜ்வல்யம் ; “ வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாஂ ப்ருஶஂ பவதி துஃகிதஃ
விதஃ ” (வ்யஸநேஷுமநுஷ்யாணும்ப்ருஶம்பவதிதுஃகிதஃ) என்றிருக்
குமவனிறே. (கோதவமிலென்கன்னல்கட்டி) கோதாவது - த்ரவ்யாந்
தர ஸம்ஸர்க்கத்தாலேவருமது. அவமாவது-பாகத்தாலேவருமது. தார்
ஷ்டாந்திகத்தில், கோதுமவமுமாகிறது- ஆந்ருஶம்ஸ்யத்துக்காகவாதல்,
இவனுக்குபகாரமாகவாதல் விஷயீகரிக்கை. தனக்குப் புறம்பாயிருப்ப
தொரு போக்யவஸ்துவில்லாதபடி தான்போக்யனுயிருக்கும். (எம்மா

ன்) நான் "வேறொன்றுபோக்யம்" என்றிராதபடி யென்னைத்தோற்பித்தவன். (என்கோவிந்தனே) க்ருஷ்ணாவதாரமுந் தமக்கென்றிருக்கிறார்; * ஆட்கொள்ளத்தோன்றிய ஆயர்தங்கோவிறே.................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றாம்பாட்டு. (மாதவனித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டு ப்ராஸங்கிகமாகையாலே முதற்பாட்டோடே ஸங்கதி (கீழேயித்யாதி) இது-ஸாத்யபரமானயோஜநையைப் பற்ற. அந்தஃபுரஸம்பந்திகளப்படிசொல்லுவர்களோவென்ன (ஜாமாதேத்யாதி) ஶ்ரீகுணரத்நகோஶே, " 𑌮𑌾𑌤𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌿 𑌯𑌥𑍈𑌵 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌜𑌨𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌧𑍍𑌵𑌨𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑍈𑌕𑌰𑌸𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌸𑍁𑌭𑌗𑍈𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑍈𑌰𑌿𑌹𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌚। 𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑌾𑌮 𑌯𑌾𑌮 𑌚 𑌪𑌰𑍀𑌚𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑍇𑌮 𑌚" (மாதர்லக்ஷ்மியதைவமைதிலஜநஸ்தேநாத்வநாதேவயம் த்வத்தாஸ்யைகரஸாபிமாநஸுபகைர்பாவைரிஹாமுத்ரச। ஜமாதாதயிதஸ்தவேதிபவதீஸம்பந்தத்ருஷ்ட்யாஹரிம்பஶ்யேமப்ரதியாமயாமசபரீசாராந்ப்ரஹ்ருஷ்யேமச) அஸ்யார்த்தஃ - வாரீர்தாயாரே, லக்ஷ்மியே, மைதிலஜநமானது யாதொருபடி யும்முடைய ஸம்பந்தத்தையிட்டுப் பெருமாளை விரும்புகிறது, அந்தமார்க்கத்தாலே அந்தநாங்களும்முடைய தாஸ்யமொன்றிலுமே ரஸமாயிருக்கிறவபிமாநத்தாலே யழகியதாயிருக்கிற பாவங்களினாலே இஹலோக பரலோகங்களிரண்டிலும் "மணவாளப்பிள்ளை" "தேவரீருடையநாயகன்" என்னும், மைதிலஜநம்போலே தேவரீருடைய ஸம்பந்தத்தையிட்டே ஸர்வேஶ்வரனை ஸேவிக்கக்கடவோம், கிட்டக்கடவோம், கைங்கர்யங்களைப்பண்ணக்கடவோம், அந்தக்கைங்கர்யத்தாலவனுக்குவிளைகிற ப்ரீதியைக்கண்டு அத்தாலேயுகக்கக்கடவோமென்றபடி.

"என்றதே" என்ற ஏகாரத்தினர்த்தம் (நான்மாதவனென்றது) "கொண்டு" என்றதுக்குபாவம் (இத்தையேயித்யாதி) குவாலாக-அதிகமாக. "மாதவன்" என்றதுக்குபாவம் (அல்லாதவித்யாதி)

தாத்பர்யம் (முன்பித்யாதி) "இனி" என்கிறவிது-பகவத்வசநாந்தர்க்கதம். பலிதம் (மேல் அத்யல்பேத்யாதி) மேலத்யல்பகாலமாய்த்தோற்றி துஃகிப்பானிவனன்றோவென்ன (பழுதேயித்யாதி) முதற்றிருவந்தாதி. இப்படியநுபவத்தோடே செல்லுகைக்குறுப்பான கீழ்க்கழிந்தகாலமெல்லாம் வ்யர்த்தமேபோய்விட்டதேயென்றபடி. அவனிப்படியிருந்தவிடமுண்டோவென்ன (புத்வாகாலமித்யாதி) கிஷ்கிந்தாகாண்டேத்ரிம்ஶே, " 𑌕𑌾𑌮𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌂 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌚 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌮𑍍। 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌲𑌮𑌤𑍀𑌤𑌂 𑌚 𑌮𑍁𑌮𑍋𑌹 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌃." (காமவ்ருத்தஞ்சஸுக்ரீவம் நஷ்டாஞ்சஜநகாத்மஜாம்।புத்வாகாலமதீதஞ்சமுமோஹபரமாதுரஃ.) "இப்பாற்பட்டது" என்கையாலே-அப்பாற்பட்டதிற் செய்யலாவதில்லையென்று விவக்ஷித்துபாவம் (அணைக்கித்யாதி) இனியிப்பாற்பட்டது-உக்த்யநந்தரமான மேலுள்ளகாலமெல்லாமென்றுசப்தார்த்தம். உபாயாந்தரங்களினுடைய ஆபாஸத்வத்தை ஸகிதர்ஶநமாகவருளிச்செய்கிறார் (அம்மிதுணையாகவித்யாதி) "அவங்கள்" என்றதுக்கர்த்தம் (நரகஹேதுவானவித்யாதி) "யாது" என்றவிசேஷணத்துக்குபாவம் (புற

ம்பேயித்யாதி) "யாது, அவங்கள்" என்றுபதச்சேதம். ஏதேனுமொருகுறைகளு ம்சேரும்படி விட்டுக்கொடேனென்று சப்தார்த்தம்.

"என்னுள்" என்றதுக்குபாவம் (இப்படியித்யாதி) நெடுங்கைநீட்டாக-அதிதூரமாக. "இருந்து" என்றதுக்குபாவம் (புகுந்தாலுமித்யாதி) வாலிபோனவழியையடைத்து - வாலிபோனபிலத்வாரத்தையடைத்தென்றபடி. குறும்புசெய்கை - துஷ்டததனம்பண்ணுகை. "புகுந்திருந்து" என்றதுக்குபாவம் (இவனைநிறுத்தவித்யாதி)

நிதவம் - பூர்வோத்தராகங்களாதல், நிஷ்க்ருதியுள்ளவையுமதில்லாதவையுமாதல். இரண்டர்த்தத்தையும் க்ரமேணவருளிச்செய்கிறார் (நிதாவது பொய்ந்நின்றவித்யாதியாலும், அன்றியே கோக்நேசேத்யாதியாலும்) கோக்நேசைவேத்யாதிஸ்லோகஃ-கிஷ்கிந்தாகாண்டே சதுஸ்த்ரிம்ஶே ஸுக்ரீவம் ப்ரதிலக்ஷ்மணேநோக்தஃ. நிஷ்க்ருதியில்லாத பாபங்களென்றவிடத்திலே - "𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌹𑌿 । 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌰𑌜𑌨𑍀𑌚𑌰" (ப்ராயஸ்சித்தேநஸம்யந்திமஹாபாதகிநோபிஹி । ஶரணாகதஹந்தாரோநத்வேவராஜநீசர) என்றரகுராக்ஷஸஸம்வாதத்தின் ஸ்லோகமநுஸந்தேயம்.

(ரஸநேந்த்ரியத்துக்கேயிதி) "என்றக்காலண்ணிக்கு மமுதூறுமென்னுவக்கு" என்றாற்போலே ஸ்துதித்வாராரஸநேந்த்ரியத்துக்கு போக்யமென்றபடி. "குன்றம்" என்றதுக்குபாவம் (இத்தலையிலித்யாதி) அவர்கள் வ்யஸநம் தன்னதாயிருக்குமோவென்ன (வ்யஸநேஷ்வித்யாதி) அயோத்யாகாண்டே த்விதீயே, பூர்வமேவ "துயரறு" இத்யத்ரலிகிதம்.

த்ருஷ்டாந்தத்திலே யிவ்விரண்டுமேதென்ன (கோதாவதித்யாதி) தார்ஷ்டாந்திகத்தில்-இவனிடத்தில். தார்ஷ்டாந்திகத்திலென்ற வாக்யத்தால்பலிதம்-ப்ரணயித்வத்தாலே தன்பேறுகச்செய்யுமவனென்று. ஆந்ருஸம்ஸ்யத்துக்காக-ஆந்ருஸம்ஸ்யத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக. இவனுக்கு-சேதநனுக்கு. "அமுதம், 'கன்னற்கட்டி" என்றபதத்வயத்துக்குபாவம் (தனக்கித்யாதி) இவ்வாக்யம் - "கோதவில்" என்கிறதுக்குதாத்பர்யாந்தரமாதல். இப்போது, கோதாவது - ஸ்வஸமாநபோக்யவஸ்த்வந்தரஸத்பாவம். அவமாவது ஸ்வாதிகபோக்யவஸ்த்வந்தரஸத்பாவம். கன்னற்கட்டி-வெல்லக்கட்டி.

"என்" என்றதுக்குபாவம் (க்ருஷ்ணவதாரமுமித்யாதி) அப்படி தமக்காயிருக்குமோவென்ன (ஆட்கொள்ளவித்யாதி) பெரியாழ்வார்திருமொழி. ஸர்வரையுமடிமைகொள்வதாகவந்தாவிர்ப்பவித்த கோபநிர்வாஹகனவனை யென்றபடி. இத்தால்-ஆஸ்ரிதர்க்காகவவதரிக்கை "தமக்கு" என்னலாயிருக்குமென்றுகருத்து.

அடியேதொடங்கி, என்கோவிந்தன் - எம்மானித்யந்வயஃ ....*

நான்காம் பாட்டு.

கோவிந்தன் குடக்கூத்தன்கோவலனென்றென்றேகுனித்துத்
தேவுந்தன்னையும்பாடியாடத்திருத்தியென்னைக்கொண்டென்
பாவந்தன்னையும்பாறக்கைத்தெமரேழெழுபிறப்பு
மேவுந்தன்மையமாக்கினான்வல்லனெம்பிரான்விட்டுவே.

ஆருயிரப்படி.

(கோவிந்தன்) இப்படியென்னுள்ளேபுகுந்திருந்து தன்னுடைய குணசேஷ்டிதங்களையேத்திக் களிக்கும்படியாகவும், தன்னுடையஸர்வேஶ்வரத்வத்தையு மாஶ்ரிதபராதீநத்வமாகிற தன்னுடையஸ்வரூபத்தையும் பாடியாடும்படியாகவு மென்னைத்திருத்தி, இப்படியென்னை விஷயீகரித்து, பின்னையென்பக்கலுள்ள ப்ரதிபந்தகங்களையெல்லாம்போக்கி யவ்வளவில் பர்யவஸியாதே, என்னோடு ஸம்பந்தித்தாரையுங்கூட என்னைப்போலே தன்றிருவடிகளை ஸம்ஶ்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவராக்கினான்; வல்லன் வல்லனெம்பிரான், வல்லனென்னாயன், வல்லனென்னப்பன், வல்லனென்றென்று அவனைப்புகழுகிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி,

அநந்தரம், இவ்வுபகாரம் ஸ்வஸம்பந்திகுலபர்யந்தமாம்படிபண்ணின ஸாமர்த்யத்தையருளிச்செய்கிறார்.

வல்லன்-நினைத்தது செய்யவல்லசக்திமானாய். விட்டு-ஸமஸ்தபதார்த்தங்களையும் வ்யாபித்து. எம்பிரான் - ஊரைவளைந்தொருவனைப்பிடிக்குமாபோலே யென்னையங்கீகரித்தஸ்வாமியானவன். கோவிந்தன்-ஜாத்யுசிதமானகோஸம்ருத்தியையுடையவன். குடக்கூத்தன் - அந்தஸம்ருத்த்யுசிதமானஹர்ஷவ்யாபாரமாயுள்ள குடக்கூத்தையுடையவன். கோவலன்-இந்தவைஶ்வர்யசேஷ்டிதங்களுக் கநுரூபமானகோபாலஜந்மத்தையுடையவன். என்றென்றே - என்றென்றிவற்றைத்தனித்தனியேசொல்லி. குனித்து-ப்ரீதியாலேகூத்தாடி. தேவும்-இந்தஸௌலப்யத்துக்கடியான பரத்வத்தையும். தன்னையும்-தனக்கஸாதாரணஸ்வபாவமான நீர்மையையும். பாடி-ப்ரீதிக்குப்போக்குவீடாகப்பாடி. ஆட-ஸஞ்சரிக்கும்படி. திருத்தி - இரும்பைப்பொன்னாக்குவாரைப்போலே நித்யஸூரிஸமாநனாம்படிதிருத்தி. என்னை-என்னை. கொண்டு-தன்னுடையவனாகக்கைக்கொண்டு. ஸ்வாங்கீகாரவிரோதியான, என்-என்னுடைய. பாவந்தன்னையும்-பாபங்களையும். பாற-ஓடிப்போம்படி. கைத்து - துரத்தி. எமர்-என்னோடந்வயமுடையார். ஏழேழுபிறப்பும்-ஏழேழுஜந்மமும். மேவும்-தன்னைப்ராபிக்கும். தன்மையம்-தன்மையையுடையோமாம்படி. ஆக்கினான்-பண்ணினான்.

இதொருசக்தியோகமிருந்தபடியென்னென்றுகருத்து. பாற-ஓட ....*

௪-நான்காம்பாட்டு.

என்னோடு பரம்பரயாஸம்பந்தமுடையாரையுங்கூட என்னைப்போலேயாக்கினானொருவனுடைய ஸாமர்த்யமிருக்கும்படியே! என்று விஸ்மிதராகிறார்.

(கோவிந்தன்) ஸ்ரீவைகுண்டத்திலில்லாததொரு ஸம்பத்திறேயிது. கோஸம்ருத்தியாலுண்டான ஐஶ்வர்யமுள்ளதிங்கேயிறே. (குடக்கூத்தன்) ப்ராஹ்மணர், ஐஶ்வர்யம்விஞ்சினால் யாகங்கள்பண்ணுமாபோ

லே, இடையரைஸ்வர்யம்மிகுத்தால் செருக்குக்குப் போக்குவிடுவதொன்றுயிற்று-குடக்கூத்தாவது. "ஷவாக்ய நாஷர:" (அவாக்யநாதர:) என்றிருக்கக்கடவவஸ்து, தைர்யபங்கம்பிறந்து செருக்குக்குத்தலைச்சாவிவெட்டியாடினபடியிறே. (கோவலன்) இவற்றுக்கடியான பிறப்புடையவன். பிறந்துபடைத்த ஐஸ்வர்யமிறேயிது. (என்றென்றேகுனித்து) இக்குணங்களைமாறுதே சொல்லாநின்றுகொண்டு, உடம்பிருந்தவிடத்திலிராதேயாடி. அவனுடைய ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தையநுஸந்தித்தால் இவர்க்குப்பேசாதிருக்கவொண்ணுதிறே. (தேவும்) தேவுமென்கிறது-ஐஸ்வர்யத்தை. தன்னையென்கிறது-ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தை; அதிறேதானுன தன்மை; [ஆத்மாநம்நாதிவர்த்தேதா:] [ஆத்மாநம்நாதிவர்த்தேதா:] என்றுனிறே. " ஆத்மபூதம்பரதம்நாதிவர்த்தேதா: " (ஆத்மபூதம்பரதம்நாதிவர்த்தேதா: என்கிருன்) என்று சிலர்சொல்லுவர்கள். பட்டர், "நீரானதன்மையாகிறது-ஆஸ்ரிதபரதந்த்ரராகை. உம்முடையதம்பிசொன்னவார்த்தையைமறுத்து நீரானதன்மையையிழவாதேகொள்ளுமென்கிருன்" என்று. (பாடியாடத்திருத்தி) "என்றென்றேகுனித்து" என்கிறவிடத்துக்கும், "பாடியாட" என்கிறவிடத்துக்கும் வாசியென்னென்னில்; கீழ்-ஸௌலப்யபரம்; இங்கு - ஐஸ்வர்யமும் ஸௌலப்யமுமிரண்டுமுண்டு; விஷயபேதத்தாலேசொல்லவுமாம். அன்றிக்கே, என்றென்று என்கிறவிடம்-அஹ்ருதயமான உக்திமாத்ரமாய், குனிக்கையாவது - உத்யோகத்தளவாய், இங்கு-ஸஹ்ருதயமாகப்பாடுவதாடுவதானபடியாய், என்றென்றேகுனித்து-பாடுவதாடுவதாம்படியென்றதாதல். (திருத்தி) தரிசுகிடந்ததரையைச்செய்காலாம்படி திருத்துவாரைப்போலே, நித்யஸூரிகள் யாத்ரையே யாத்ரையாம்படிதிருத்தி, (என்னைக்கொண்டு) "என்னைக்கைக்கொண்டு. ஒருபாயாநுஷ்டாநத்தைப்பண்ணுவித்து என்னில் இப்போதிவர்க்கபலித்தாந்தமாம்; பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே பெற்றுராகச்சொல்லுமதுக்கும்சேராது. ஆனுலென்சொல்லுகிறதென்னில்; சேற்றிலேவிழுந்த மாணிக்கத்தையெடுத்துக்கழுவி விநியோகங்கொள்ளுமாபோலே, என்னைஸ்வீகரித்து, என்னுல்போக்கிக்கொள்ளவொண்ணுத பாபங்களையு முருமாய்ந்துபோம்படியோட்டி. (எமரித்யாதி) இதுதானென்னெருவனளவன்றிக்கே, என்னேடு ஸம்பந்தமுடையாரேழெழுபிறப்பும் தன்னைக்கிட்டுகையே ஸ்வபாவமாகவுடையோமாம்படிபண்ணினுன். (எம்பிரான் விட்டுவல்லன்) எனக்குபகாரகனுனஸர்வேஸ்வரன், நினைத்தகார்யஞ்செய்து தலைக்கட்டவல்லன். ஸர்வசக்திமாட்டாததுண்டோ. வ்யாப்தியும் தமக்காகவென்றிருக்கிருர்...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நான்காம்பாட்டு. (கோவிந்தனித்யாதி) "எமரோழெழுபிறப்புமேவுந்தன் னையமாக்கினன் வல்லனெம்பிரான்" என்றதிலே நோக்காகவவதாரிகை (என்னேடித்யாதி)

காவிந்ததீதி - கோவிந்தஃஎன்றபடி. இத்தை நிரூபகமாகச்சொல்லுகையாலே-கோஸம்ருத்தியைஸம்பத்தாகவிவக்ஷித்து, பரத்வமொழியவிது - ஸம்பத்தோவென்ன (ஸ்ரீவைகுண்டத்திலித்யாதி) இது - கோவிந்தத்வம். இதங்கில்லையோவென்ன (கோஸம்ருத்தீத்யாதி) கோஸம்ருத்தி குடக்கூத்துக்குஹேதுவென்று ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார் (ப்ராஹ்மணரித்யாதிவாக்யத்வயேந) அப்படியே (அவாக்யநாதரஃ) என்றுகூட்டுவது. தலைச்சாவிவெட்டுகையாவது - எழுச்சியறுக்கை. அதாவது-பயிர்மிடுகிவளர்ந்தவாறே, பதர்த்துப்போகாமைக்கு அதின் வளர்த்தியைக்கொய்யக்கடவதிறே; அப்படியே செருக்குக்குப்போக்குவிட்டாடினபடி. இவற்றுக்கு - கோவிந்தனுகைக்கும், குடக்கூத்தனுகைக்கும். பிறப்புடையவன்-கோபஜந்மத்தையுடையவன். சாடு (பிறந்தித்யாதி) அவதரித்து ஸம்பாதித்த வைஶ்வர்யமென்று ஸ்வபாவார்த்தம். ஜந்மஸித்தம், நத்வாகந்துகமிதித்வநிஃ. இக்குணங்களை - "கோவிந்தன், குடக்கூத்தன், கோவலன்," என்று சொன்னகுணங்களை. வீப்ஸார்த்தம் (மாறுதேயித்யாதி) குனித்து-ப்ரீதியாலே கூத்தாடி. மாறுதே சொல்லுகைக்கும் குனிக்கைக்குமடியேதென்ன; உக்தபதத்ரயபலிதம் ஹேதுமாஹ (அவனுடையவித்யாதி)

ஐஶ்வர்யத்தை - ஈஶ்வரத்வத்தை. "தன்னை" என்றால் - ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தைச் சொல்லுமோவென்ன (அதிறேயித்யாதி) தானான தன்மை - ஸ்வஸ்வபாவம். அப்படியாஶ்ரித பாரதந்த்ர்யமே தானான தன்மையாயிருக்குமோவென்ன (ஆத்மாநமித்யாதி) அயோத்யாகாண்டே ஏகாதசசததமேராமம்ப்ரதிவஸிஷ்டஃ, "ஹர தஸ்ய வசஃ குரு ந்ராவஸ நஸ்யராகவ। ஆத்மாநந்நாதிவர்த்தேதா ஸ்ஸத்யதர்ம பராக்ரம" (பரதஸ்யவசஃகுர்வந்யாசமாநஸ்யராகவ। ஆத்மாநந்நாதிவர்த்தேதாஸ்ஸத்யதர்மபராக்ரம) (என்றுனிறே) வஸிஷ்டனிதிசேஷஃ உபாத்த வசநஸ்யோக்தார்த்தே ப்ரமாணதாம் தர்ஶயதி (ஆத்மபூதமித்யாதி) தம்பி - பரதன். மறுத்து - நிஷேதித்து. நீரானதன்மையை - நீரானஸ்வபாவத்தை. அதாவது - ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தை யென்றபடி. தடஸ்த்தசங்கையை யநுவதித்து பரிஹரிக்கிறார் (என்றென்றேயித்யாதி) கீழ்ஸௌலப்யபரமென்றது - ஸௌலப்யத்தை யநுஸந்தித்தத்தால் வந்தகூத்தைச்சொல்லுகிற !தென்றபடி. இங்கு - "தேவும்தன்னையும்" என்றவிடத்திலே. (ஐஶ்வர்யமுமித்யாதி) ஈஶ்வரத்வத்தையும், ஸௌலப்யத்தையு மநுஸந்தித்தத்தால் வந்தபாடுதலாடுதலைச் சொல்லுகிறதென்றபடி. (என்றென்றேகுனித்துப் பாடுவதாடுவதாம்படி) அஹ்ருதயமாகச் சொல்லி ந்ருத்தோத்யோகம்பண்ணி ஸஹ்ருதயமாகப் பாடுவதாடுவதாம்படி யென்றபடி.

தரிசு - கரம்பு. செய்காலாம்படி - பயிர்நிலமாம்படி. நித்யஸூரிகள் யாத்ரா - பகவதநுபவ கைங்கர்யங்கள்.

(ஒருபாயாநுஷ்டாநத்தைப் பண்ணுவித்து) பாபங்களைப் போக்கினன் (என்னில்) என்றுகூட்டுவது. (அபஸித்தாந்தமாம்) "நோற்றநோன்பிலேன்"

என்றிருக்கும் ப்ரபந்நராகையாலே யபலித்தாந்தமாமென்றபடி. பரிஹாராந்தரம் (பகவத்ப்ரஸாதத்தாலேயித்யாதி) இதுக்கு- "அருளினன்" என்றதிலேநோக்கு, என்னைஸ்வீகரித்து - என்னைத்தன்னுடையவனாகக்கொண்டு. பாபங்களையுமென்றசமுச்சயம்- "என்னைக்கொண்டு" என்றத்தை ஸமுச்சயிக்கிறது. பாறக்கைத்து - ஓடத்துரத்தி. உருமாய்ந்துபோம்படி யென்றது - பலிதார்த்தம். உருமாய்ந்து- உருவழிந்து. ஸ்வரூபநாசமென்றபடி.

மேவும்தன்மையமாக்கினன் - (தன்னைக்கிட்டுகையே ஸ்வபாவமாகவுடையோமாம்படி பண்ணினன்) என்றுசப்தார்த்தம். மேவுகை - கிட்டுகை. தன்மை - ஸ்வபாவம்.

"வல்லன்" என்றதுக்குபாவம் (ஸர்வசக்தியித்யாதி) "விட்டு" என்றதுக்கு - ஸர்வேஸ்வரனென்றே ரர்த்தமருளிச்செய்து, வ்யாப்தனுமென்றர்த்தாந்தரம் (வ்யாப்தியுமித்யாதி) "விஷ்லு வ்யாப்தௌ" (விஷல்வ்யாப்தௌ) இதிஹிதாது:. வல்லன் - சக்தன்.

எம்பிரான்விட்டு - என்னைக்கொண்டென் பாவந்தன்னையும் பாறக்கைத்து - கோவிந்தனென்றுதொடங்கி, திருத்தி - எமரேழெழுபிறப்பும் மேவும்தன்மையமாக்கினன்; வல்லனே இத்யந்வய:. ....*

ஐந்தாம்பாட்டு.

விட்டிலங்குசெஞ்சோதித்தாமரைபாதங்கைகள்கண்கள்
விட்டிலங்குகருஞ்சுடர்மலையேதிருவுடம்பு
விட்டிலங்குமதியஞ்சீர்சங்குசக்கரம்பருதி
விட்டிலங்குமுடியம்மான்மதுசூதனன்றனக்கே.

ஆறாயிரப்படி.

(விட்டிலங்கு) இப்படி யென்னை வைஷ்ணவனாக்குகைக்குத் தன்னழகை யுபகரணமாகக்கொண்டென்னுள்ளேபுகுந்தருளினனென்கிறார்.

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஸபரிகரமாகத் தம்மையங்கீகரித்தபடியாலே யவனுக்குப்பிறந்த ஔஜ்ஜ்வல்யத்தையருளிச்செய்கிறார்.

இப்பாட்டில் முதலடியில், விட்டுவென்று - திருநாமமாகப்பிரித்து, "விட்டிலங்குமுடியம்மான்" என்று நாலாமடியோடே யந்வயித்துக்கிடக்கிறது; அல்லாதபோது, திருநாமம்முதலாயெழுகிறபாட்டுக்களின் மர்யாதைகுலையும். "விட்டு" என்னுமிவ்விடத்திலுகரம் - குற்றியலாகக்கொள்க.

விட்டு-விஷ்ணுவாய். விட்டு-பரந்து. இலங்கு-விளங்குகிற. முடி-அபிஷேகத்தையுடையனாய். அம்மான்-ஸ்வாமியான. மதுசூதனன்றனக்கு - மதுசூதனன்தனக்கு. இலங்கு-இலங்கி. செம்-சிவந்த. சோதி-ஒளியையுடைய. தாமரையே - தாமரைபோன்றன. பாதம்-திருவடிகளும். கைகள்-திருக்கைகளும். கண்கள்-திருக்கண்

களும். விட்டு-விகஸிதமாய். இலங்கு - விளங்காநிற்கிற. கரு - நீலமான. சுடர்-ப்ரபையையுடைத்தான. மலையே-மலைபோன்றது. திரு-அழகிய. உடம்பு-வடிவு. சீர்-அழகிய. சங்கு-சங்கு. விட்டு-பரம்பி. இலங்கு-விளங்குகிற. மதியமே-சந்த்ரனைப் போன்றது. சக்கரம்-சக்ரம். விட்டிலங்கு-அப்படிப்பட்ட. பருதியே-ஆதித்யனைப் போன்றது.

ஸாமாநாதிகரண்யம்-உபமாநோபமேயபாவத்தாலே......................*

ஏடு-ஐந்தாம்பாட்டு.

திருமாலையாண்டானோடே யெம்பெருமானார் திருவாய்மொழி கேட்டருளுகிறநாளில், பாட்டுக்கள்தோறும் சிலவார்த்தைகளையருளிச் செய்து " இதுஅர்த்தமானாலோ " என்றால், " இதுவிஸ்வாமித்ரஸ்ருஷ்டி, ஆளவந்தாரருளிச்செய்யக்கேட்டறியேன் " என்று பணிக்குமாமாண்டான்; ஆண்டான் " இப்பாட்டுக்கு விஸ்வாமித்ரஸ்ருஷ்டி வேண்டாவாயிருந்ததீ " என்ன, " இப்பாட்டால்-தன்னவயவஸௌந்தர்யத்தாலே யென்னைத் தனக்காக்கினானென்கிறார் " என்றருளிச்செய்தருளினாராம். அதுவுங்கிடக்க, பட்டாருளிச்செய்வதொன்றுண்டு-" ஆழ்வாரையுமாழ்வார்பரிகரத்தையும் விஷயீகரித்து, அத்தாலே திருமேனியிற்பிறந்த ஔஜ்ஜ்வல்யத்தைச்சொல்லுகிறது " என்று; " விஶோயிதஜடஸ்நாதஶ்சித்ரமால்யாநுலேபநஃ। மஹார்ஹவஸநோராமஸ்தஸ்தௌ தத்ரஶ்ரியாஜ்வலந் " (விஶோதிதஜடஸ்ஸ்நாதஸ்சித்ரமால்யாநுலேபநஃ। மஹார்ஹவஸநோராமஸ்தஸ்தௌதத்ரஶ்ரியாஜ்வலந்) என்று நின்றாற்போலே.

(விட்டிலங்கித்யாதி) மதகுதிறந்தாற்போலேவிட்டு விளங்காநின்றுள்ள, சிவந்தஒளியையுடைத்தான தாமரைபோலேயாயிற்று தாம்தோற்றுவிழுந்திருவடிகள், தம்மையணைத்தகை, குளிரநோக்கின திருக்கண்கள், இவை. உபமேயத்துக்குபமாநம் நேராகப்போராமையாலே, அதுதன்னையே சிக்ஷித்துச்சொல்லுகிறார். அன்றிக்கே, விட்டுவுக்கு-இலங்குசெஞ்சோதித்தாமரைபாதமென்றந்வயம்.

(விட்டிலங்கித்யாதி) " ஶோபயந்தண்டகாரண்யம் " (சோபயந்தண்டகாரண்யம்) என்னுமாபோலே யிராநின்றது வடிவழகு. தம்மையணைத்தபோதைக் குளிர்ந்தவடிவிருந்தபடி.

விட்டிலங்குகிற ப்ரகாசத்தையுடைய சந்த்ரனைப்போலேயாயிற்று ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம். (சீர்சங்கு) பகவத்ப்ரத்யாஸத்தியாலேவந்த ஐஶ்வர்யம். [உண்பதுசொல்லிலுலகளந்தான்வாயமுதம் । கண்படைகொள்ளிற்கடல்வண்ணன்கைத்தலத்தே] ப்ரஸாதத்தைச்சூடிக் கைப்புடையிலே கிடப்பானைப்போலே, அவன்வாயாலே ஊட்டஉண்டு, வடிவைப்பாராத்திருக்கையிலே சாயுமித்தனை. (சீர்சங்கு) " உன்செல்வம் சாலவழகியது " என்னும்படி வாயதுகையதான ஐஶ்வர்யமிறே.

(சக்கரம்பருதி) கண்டதில் மின்னிற்றென்றை யுபமாநமாகச் சொல்லுமித்தனையிறே, ஆதித்யனைப்போலேயன்றே திருவாழியாழ்வானிருப்பது.

(விட்டிலங்குமுடி) இவையித்தனையும் தன்புகராலேமுட்டாக்கிடுமாயிற்று திருவபிஷேகம். (அம்மான்மதுசூதநன்றனக்கே) ஸர்வேஸ்வரனாயிருந்துவைத்து ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸ்வபாவனானவனுக்கு.

விட்டுவுக்கு - இலங்கித்யாதி-என்றுமுதலாகவந்வயம்... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

அஞ்சாம்பாட்டு. (விட்டிலங்கித்யாதி) எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்திலே, நிழ்ஸபரிகரமாகத்தம்மை விஷயீகரித்ததெத்தாலேயென்னில்; (இப்பாட்டால்தன்னவயவஸௌந்தர்யத்தாலே யென்னைத்தனக்காக்கினான்என்கிறார்) என்று கூட்டிநிர்வஹிப்பது; எமரோழெழுபிறப்பும் மேலுந்தன்மையமாக்கின குணத்துக்குத்தோற்று "விட்டிலங்கு" இத்யாதிவிசேஷணங்களை யிட்டேத்துகிறானென்று திருமாலையாண்டான் நிர்வாஹமென்று கண்டுகொள்வது. ஒருவனை விஷயீகரித்தத்தாலே யுஜ்ஜ்வலனாயிருந்த விடமுண்டோவென்ன (விஶோதிதேத்யாதி) இஶ்ஶ்லோகம் - பரதாழ்வானை விஷயீகரித்த வநந்தரத்தி லிருப்பைச்சொல்லுகிறது. யுத்தகாண்டே ஏகத்ரிம்ஶத்தரஶததமே, "பூர்வந்துபரதேஸ்நாதேலக்ஷ்மணேசமஹாபலே" (பூர்வந்துபரதேஸ்நாதேலக்ஷ்மணேசமஹாபலே) இத்யாத்யநந்தரம், "விஶோதிதஜடாஸ்நாத:" (விஶோதிதஜடாஸ்நாத:) இத்யாதி.

விட்டு - விகஸிதமாய். இலங்கு - விளங்காநின்றுள்ள. யத்வா, விட்டு - புறப்பட்டு. "தாமரை" என்னாதே, "விட்டிலங்கு" இத்யாதியாலே விசேஷிப்பானென்னென்ன (உபமேயத்துக்கித்யாதி) நேராக - ஒப்பாக. அதுதன்னை - உபமாநந்தன்னை. "அன்றிக்கேவிட்டுவுக்கு" என்கிறவாக்யம் - சிலஶ்ரீகோசங்களிலேயிருக்கிறது, சில ஶ்ரீகோசங்களிலில்லை. இல்லாதபக்ஷத்திலே, அந்வயமருளிச்செய்கிறவிடத்திலே "விட்டுவுக்கு" என்றருளிச்செய்கையாலும், பாட்டுக்கள்தோறும் நீழ்முடிந்த திருநாமங்களை ஆதியாகவருளிச்செய்கிற ப்ரகரணமாகையாலும், "விட்டு" என்றதுக்கு - விஷ்ணுவுக்கு என்றர்த்தாந்தரமுண்டென்று கண்டுகொள்வது. இப்போது, மதுசூதநனை - விட்டுவுக்கென்றந்வயிப்பது. "விட்டு" என்னுமிவ்விடத்தில் உகரம் - குற்றியலாகக்கொள்வது. குற்றியல் - குறுகினசப்தம். அதாவது - உகாரம்லோபித்துக் கிடக்கிறதென்றபடி.

ப்ரகாசாதிசயம் த்ருஷ்டாந்தமுகேநாஹ (சோபயந்நித்யாதி) "ஶோபயந்தண்டகாரண்யம்தீப்தேநஸ்வேநதேஜஸா। அத்ருஶ்யததராமோபாலசந்த்ரஇவோதித:" (ஶோபயந்தண்டகாரண்யம்தீப்தேநஸ்வேநதேஜஸா। அத்ருஶ்யததராமோபாலசந்த்ரஇவோதித:) இத்யாரண்யகாண்டேஷட்த்ரிம்ஶே ராவணம்ப்ரதிமாரீச:. கருஞ்சுடரொன்று - குளிர்ந்த நிறமென்றறிந்தபடி யென்னென்ன (தம்மையித்யாதி) கருமைக்கர்த்தம் (குளிர்ந்தவென்கிறது) விகஸிதமாய் விளங்காநிற்கிறநீலமான ப்ரபையையுடைய மலைபோன்றவழகிய வடிவென்று சப்தார்த்தம்.

"மதி, அம், சீர், சங்கு" என்றபதபேதம்பண்ணி, அம் - அழகியசங்கென்று விவக்ஷித்து (ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமென்றது) யத்வா, "மதியம்" என்று - சந்த்ரவாசகமொருசப்தமுண்டு. அப்போது, ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமென்றது - உபசாரோக்தி. சீர்சங்கு - ஐஸ்வர்யமுடையசங்கு. அழகியசங்கென்னுதல், சங்குக்குச்சீர்மையேதென்ன (பகவதித்யாதி) ப்ரத்யாஸத்தி தன்னைக்காட்டுகிறார் (உண்பதித்யாதி) நாய்ச்சியார்திருமொழி. நீயுண்ணும்படிசொல்லில், திருவுலகளந்தருளினவனுடையவாகம்ருதமாயிற்றுபுஜிப்பது; கண்ணுறங்கில், கடல்போன்ற வர்ணத்தையுடையவனுடைய கைத்தலத்திலே யாயிற்று சாய்வதித்யர்த்தஃ. எடுத்தபாசுரத்துக்கர்த்தம் (ப்ரஸாதத்தையித்யாதி) சூடி - புஜித்து. கைப்புடை - திருக்கோபுரவாசலிலறை. பாரா-பார்த்துக்கொண்டு. சாயும்-சயிக்கும். இந்த ப்ரத்யாஸத்தியைஸ்வர்யமோவென்ன (உன்செல்வமித்யாதி) நாய்ச்சியார்திருமொழி. உன்னைஸ்வர்யம் மிகவுமழகியதித்யர்த்தஃ. வாயதுகையதான வென்றது - சாடு.

"ஸுதர்சந மஹாஜ்வாலகோடிஸூர்யஸமப்ரப" (ஸுதர்சநமஹாஜ்வாலகோடிஸூர்யஸமப்ரப) என்றிருக்க, "பருதி" என்று - ஸூர்யனை யுபமாநமாகச்சொல்லுகிற தென்னென்ன (கண்டதிலித்யாதி) மின்னிற்றென்றை-ப்ரகாசிப்பதொன்றை. "சக்கரம்" "பருதி" என்கிறஸாமாநாதிகரண்யம் - உபமாநோபமேய பாவத்தாலே.

முடிவிலே சொல்லுகையாலும், விசேஷணமிட் டுபமாநஞ் சொல்லாமையாலும், உபமேயமாத்ரத்தைச் சொல்லுகையாலும் பலித்தபாவம் (இவையித்தனையுமித்யாதி)

"விட்டு" என்றுதிருநாமமாக விவக்ஷித்தபக்ஷத்திலே யந்வயங்காட்டுகிறார் (விட்டுவுக்கிலங்கித்யாதியென்று முதலாகவந்வயமென்று) "விட்டிலங்கித்யாதி" என்றுபாடமிருந்ததாகில் - முந்தினவர்த்தத்தி லந்வயங்காட்டுகிறபடியாகிறது. விட்டிலங்குமுடியம்மான் மதுசூதநனனதனக்கு - பாதம்கைகள்கண்கள் - விட்டிலங்கு செஞ்சோதித்தாமரையே, திருவுடம்பு- விட்டிலங்கு கருஞ்சுடர்மலையே, சீர்சங்கு - விட்டிலங்குமதியமே, சக்கரம் - பருதியேயித்யந்வயஃ. த்விதீயபக்ஷே, விட்டிலங்குமுடியம்மான் மதுசூதநனன - விட்டுவுக்கு - பாதம்கைகள் கண்கள் - இலங்குசெஞ்சோதி யித்யாரப்ய பூர்வவதேவாந்வயஃ.......................................*

ஆறாம் பாட்டு.

மதுசூதனையன்றிமற்றிலேனென்றெத்தாலுங்கருமமின்றித்
துதிசூழ்ந்தபாடல்கள்பாடியாடநின்றூழியூழிதொறு
மெதிர்சூழல்புக்கெனைத்தோர்பிறப்புமெனக்கேயருள்கள்செய்ய
விதிசூழ்ந்ததாலெனக்கேலம்மான்திரிவிக்கிரமனையே.

ஆறாயிரப்படி.

(மதுசூதனை) அநாதிகாலந்தொடங்கி யின்றளவும்வர நான்பிறந்த பிறவிகள்தோறும் என்னைவசீகரிக்கைக்கீடான வடிவுகளைக்கொண்டுவந்

து பிறந்தருளி யென்னைவசீகரித்து, மதுசூதனல்ல தெனக்குமற்றொரு ப்ராப்யமில்லை யென்றத்யவஸித்து தத்வ்யதிரிக்தங்களை யெல்லாம்விட்டு ஸர்வகாலமும்நின்று துதிசூழ்ந்தபாடல்கள் பாடியாடுகையாகிற விஸ்ஸம்ருத்தியை யெனக்கேதந்தருளுகைக்காக, திரிவிக்கிரமனை யெனக்காகவே க்ருபையாகிறவிதி சூழ்ந்ததென்கிறார்............................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், கீழ்ச்சொன்ன வுபகாரத்துக்கும் தத்க்ருதௌஜ்ஜ்வல்யத்துக்கும் ஹேதுவான க்ருபாபாரவஶ்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

மதுசூதனையன்றி - என்விரோதியைப்போக்கின மதுசூதனையன்றி. மற்று - மற்றுப்ப்ராப்யம். இலேன் - உடையேனல்லேன். என்று - என்று. எத்தாலும் - ஏதேனுமொருபதார்த்தத்தாலும். கருமம் - ஒருகார்யம். இன்றி - அற்று. துதி - ஸ்தோத்ரரூபத்தாலே. சூழ்ந்த - அவன்குணகணுதிகளைச்சூழ்ந்த. பாடல்கள் - பாடல்களை. நின்று - ப்ரயோஜநார்த்தமன்றியே ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகநின்று. பாடி - பாடி. ஆட - ஆடும்படி. ஊழியூழிதொறும் - கல்பந்தோறும்கல்பந்தோறும். எனைத்து - அநேகங்களாய். ஓர் - அத்விதீயங்களான. பிறப்பும் - பிறப்புக்கடோறும் - எதிர் - எனக்கபிமுகனுகைக்கீடான. சூழல்புக்கு-சூழ்ச்சியோடேயவதரித்து. எனக்கே - எனக்கேயஸாதாரணமாக. அருள்கள் - ப்ரதமகடாக்ஷந்தொடங்கிபரபக்தி பர்யந்தமானவுபகாரங்களை. செய்ய - பண்ணுகைக்கு. எனக்கு - எனக்குறுப்பான. ஏல் - ஏன்றுகோளையுடையவனாய். அம்மான் - ஸ்வாமியான. திரிவிக்கிரமனை - த்ரிவிக்ரமனை. விதி - தப்பவொண்ணுதவிதியென்னலாம்படியான க்ருபையானது. சூழ்ந்தது - சூழ்ந்துகொண்டது.

ஏலுதல் - கொள்ளுகையாதல்; தகுதியாகவுமாம்........................*

ஈடு - ஆரும்பாட்டு.

தன்பக்கல் நான்ப்ரவணனுகைக் கெம்பெருமான் வருந்திற்றெல்லாம் தன்க்ருபையாலே யென்கிறார்.

(மதுசூதனையன்றிமற்றிலேனென்று) விரோதிநிரஸந ஸ்வபாவனானவனை யொழியவேறுசிலதைத்தஞ்சமாக வுடையேனல்லேனென்றுயிற்று இவரிருப்பது. ஸத்வந்தலை யெடுத்தபோதொருகா லிவ்வார்த்தை சொல்லுவதுநமக்கு முள்ளதொன்றிறே, இவர்க்குவாசியென்னென்னில் (எத்தாலும்கருமமின்றி) அந்தவுக்திக்குச்சேர்ந்த அநுஷ்டாநமுண்டாயிருக்கும். ப்ராப்யாபாஸங்களிலும் ப்ராபகாபாஸங்களிலும் நெகிழ்ந்து, அவனையொழிந்த எல்லாவற்றாலு மொருப்ரயோஜநமின்றிக்கேயிருப்பர். (துதியித்யாதி) ஸ்தோத்ராத்மகமான பாடலென்னுதல், ஸ்துத்யகுணங்களை விளாக்கொலை கொள்ளும்படியான பாடல்களென்னுதல். கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறும் துதிசூழ்ந்தபாடல்களைக்கொண்டு பாடுவதாடுவதாம்படிபண்ணினன். (நின்று) "ஔஹிஒ" (தேஹிமே) என்று ப்ரயோ

ஜநங்களைப்பற்றி யகலுகையன்றிக்கேயிருக்கை. இப்படியவன்பண்ணுகைக்கு ஹேதுவென்னென்ன, சொல்லுகிறார் (விதிசூழ்ந்ததால்) (எதிர்சூழல்புக்கு) ஒருவனைப்பிடிக்க நினைத்தவன் அவன்போம்வரம்புக் கெதிர்வரம்பே வருமாபோலே, இவர்பிறந்த ஜன்மங்கள்தோறும் தானுமெதிரேபிறந்து வந்தானாயிற்று. இவர்கர்மமடியாகப்பிறக்க, அவனநுக்ரஹத்தாலே பிறந்துவந்தவித்தனை. சூழலென்று, அவதாரத்தைச் சொல்லக்கடவதிறே; எனைத்தோர்பிறப்பு மெதிர்சூழல்புக்கு - எனக்கேயருள்கள் செய்யவிதிசூழ்ந்ததா லென்கிறார். விதியென்கிறது-பகவத்க்ருபையை. பகவத்க்ருபையை விதியென்பானென்னென்னில்; அவனுக்குத் தப்பவொண்ணுததாகையாலே. நாம்நினைத்தவைதலைக்கட்டவொட்டாத கர்மம்போலே, ஈஶ்வரன் நினைத்தகார்யங்களும் க்ருபாபரதந்த்ரனாய்த் தலைக்கட்டமாட்டான்; [வயாஜ ஹவிகாகூ-ஸ்தஃகூபயாவஶ)வாமயசு " (வதார்ஹமபிகாகுத்ஸ்த்தஃக்ருபயாபர்யபாலயத்) காகுத்ஸ்த்தஃ-தங்களிலும் க்ருபையேவிஞ்சி ரக்ஷித்துக்கொண்டு போரும்குடியிலே பிறந்தவர். வதார்ஹமானகாகத்துக்குவிட்ட அம்புக்குட்படக் கண்ணழிவுபண்ணு மவரிறே. (எனக்கேலித்யாதி) ஸர்வேஶ்வரனா யிருந்துவைத்து, ஸ்ரீவாமநனாய்வந் தவதரித்து மூன்றடியாலே த்ரைலோக்யத்தையும் திருவடிகளின்கீழே இட்டுக்கொண்டு எல்லாரோடும்பொருந்தின ஸௌலப்யந்தான் பரத்வமென்னும்படி, என்னைவிஷயீகரிக்கைக்கு ஒருவிதிசூழ்ந்தது. அம்மான் திரிவிக்கிரமனையெனக்கே யருள்கள்செய்ய - எனக்கென்னவே ஒருவிதிசூழ்ந்தது...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆறும்பாட்டு. (மதுசூதனையித்யாதி) " எனைத்தோர்பிறப்பும் - எதிர்சூழல்புக்கு - எனக்கேயருள்கள் செய்யவிதிசூழ்ந்ததால் " என்றத்தைக்கடாக்ஷித் தவதாரிகை (தன்பக்கலித்யாதி) வருந்திற்றெல்லாம் - ப்ரயாஸப்பட்டதெல்லாம்.

தஞ்சமாக - ப்ராப்யப்ராபகமாக. மேலுக்கவதாரிகை (ஸத்வமித்யாதி) தாத்பர்யம் (அந்தவுக்திக்கித்யாதி) சப்தார்த்தம் (ப்ராப்யாபாஸங்களிலுமித்யாதி) ப்ராப்யாபாஸங்கள் - ப்ரயோஜநாந்தரங்கள். ப்ராபகாபாஸங்கள் - உபாயாந்தரங்கள். கருமம் - கார்யம். ப்ரயோஜநமென்றபடி.

துதிசூழ்ந்தபாடல்கள் - ஸ்துதியாகச்சூழ்ந்திருக்கிற பாடல்களென்று முந்தினவர்த்தம். சூழுகை - கார்த்ஸ்ந்யேநஸம்பந்தம். ஆகையாலே ஸ்புடதையைச்சொல்லுகிறது. த்விதியார்த்தத்திலே, ஸ்துயதஇதி ஸ்துதிஃஎன்று - ஸ்துத்யகுணங்களைச் சொல்லுகிறதென்றபடி. விளாக்கொலை கொள்ளுகை - கபளீகரிக்கை. ஊழியூழிதொறும் - துதிசூழ்ந்தபாடல்கள் - நின்று - பாடியாட என்றந்வயித்தர்த்தம் (கல்பந்தோறுமித்யாதி) " நின்று " என்றதுக்குபாவம் (தேஹிமேஇத்யாதி)

எதிர்சூழல்புக்கு - சேதநனுக்கெதிரே பிறந்துவந்து. சேதநன் கர்மமடியாகப் பிறக்கிறான், அவன்பிறக்கைக் கடியேதென்ன (இவர்கர்மமித்யாதி) ஸ்வேச்

தார்த்தஸ்ய மூலம்தர்ஶயதி (எனைத்தோர்பிறப்புமித்யாதி) "அநுக்ரஹத்தாலே" என்னுமதுக்கு சப்தங்காணோமேயென்ன (விதியென்கிறதித்யாதி) த்ருஷ்டாந்தகதநமுகேந விவரணம் (நாம்நினைத்தவித்யாதி) க்ருபாபரதந்த்ரனாய் நினைத்தகார்யம் தலைக்கட்டமாட்டானென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (வதார்ஹமித்யாதி) தங்களிலும் க்ருபையேவிஞ்சியென்றது - தங்களுக்கு ஹாநிவந்தாலும் க்ருபையேவிஞ்சியென்றபடி. ஆனால், காகத்துக்குக் கண்ணழிவுசெய்கின்றதென்னென்ன (வதார்ஹமானவித்யாதி) இது - ரஸோக்தி. கண்ணழிவு-விளம்பமும், கண்ணையழிக்கையும். அதுவும் க்ருபாகார்யமென்றபடி.

"அம்மான் திரிவிக்கிரமனை எனக்கென்ன - விதிசூழ்ந்தது" என்றந்வயித்தருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரனாயித்யாதி) "எனக்கு" என்றிரண்டிடத்திலே யிருக்கையாலே, புநருக்திவாராமைக் கந்வயங்காட்டுகிறார் (அம்மானித்யாதி) ஸ்வாமியான திரிவிக்கிரமனை எனக்கே யஸாதாரணமாக ப்ரதமகடாக்ஷந்தொடங்கி பரபக்தி பர்யந்தமான வுபகாரங்களைப்பண்ணுகைக் கஸாதாரணமாகவொரு க்ருபைசூழ்ந்துகொண்டது என்றுசப்தார்த்தம். *விதிசப்தம் - க்ருபாவாசியாகையாலே, "அருள்கள்" என்கிறவிது - க்ருபாகார்யபரம். "ஏல்" என்றது - அவதாரணபரமென்றுகருதி (எனக்கென்னவேயென்கிறார்) "ஏல்" என்றது - ஸந்தோஷாதிசய ஸூசகமவ்யயமாதல்.

மதுசூதனையென்று தொடங்கி, ஊழியூழிதொறும் - நின்று-துதிசூழ்ந்தபாடல்கள் பாடியாட - எனைத்தோர்பிறப்பும் - எதிர்சூழல்புக்கு - எனக்கேயருள்கள் செய்ய - அம்மான்திரிவிக்கிரமனை - எனக்கேல் - விதிசூழ்ந்த இத்யந்வய:. எனைத்து - அநேகங்களாய். ஓர் - அத்விதீயமான. பிறப்பும் - பிறப்புக்கள்தோறு மிதிசப்தார்த்த:. ஏலுதல் - தகுதியாகவுமாம்...*

ஏழாம்பாட்டு.

திரிவிக்கிரமன்செந்தாமரைக்கணெம்மானென்செங்கனிவா
யுருவிற்பொலிந்தவெள்ளைப்பளிங்குநிறத்தனென்றென்றுள்ளிப்
பரவிப்பணிந்துபல்லூழியூழிநின்பாதபங்கயமே
மருவித்தொழுமனமேதந்தாய்வல்லைகாணென்வாமனனே.

ஆறாயிரப்படி.

(திரிவிக்கிரமன்) ஆஸ்சர்ய திவ்யசேஷ்டிதன், ப்ரபுத்தமுக்தாம்புஜசாருலோசநன், அழகியதிருப்பவளத்தையுடையவன், மந்தஸ்மிதன், இவற்றாலேயென்னை யடிமையாக்கினவனென்றென்றுள்ளிப் பரவிப்பணிந்து இப்படியே ஸர்வகாலமுமுன்னுடைய பாதபங்கயமே மருவித்தொழும் மனமேதந்தாய்; வல்லைகாணெம்பிரானே வல்லைகாண், ஒருவர்க்குஞ்செய்ய முடியாதனவெல்லாஞ்செய்ய வல்லானொருவனல்லையோவென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஸ்வாநுபவத்துக்குறுப்பாக ஸத்வோத்தரமான மநஸ்ஸைத் தந்தானென்கிறார்.

திரிவிக்கிரமன்-த்ரைவிக்ரமாபதாநத்தாலே லோகத்தை யநந்யார்ஹமாக்கினவனாய். அதுபோலே, செம்-சிவந்த. தாமரை - தாமரைபோன்ற. கண் - கண்ணாலே. எம்மான் - "ஜிதம்" (ஜிதம்) என்னும்படி யென்னையடிமைகொண்டஸ்வாமியானவன். செம் - சிவந்த. கனி-கனிபோலேயிருக்கிற. வாய் - திருப்பவளத்தின். உருவில்-வடிவிலே. பொலிந்த-பரம்பிவளர்ந்துவருகிற. வெள்ளை-வெளுத்த. பளிங்கு-பளிங்குபோலேயிருக்கிற. நிறத்தன்-திருமுத்தின்நிறத்தை. என்-எனக்கநுபவிப்பித்தவன். என்றென்று-என்றென்றுதனித்தனியே. உள்ளி-சேஷ்டிதத்தையுங்கண்ணழகையும் முறுவலழகையும் நெஞ்சாலேயநுபவித்து. பரவி - அதுள்ளடங்காமையாலேயக்ரமமாகப்பரவி. பணிந்து - அந்தப்ரீதிப்ரேரிதனாய்க்கொண்டு திருவடிகளிலேவிழுந்து. பல் - பலவகைப்பட்ட. ஊழியூழி - கல்பவிபாகத்தையுடைத்தான காலதத்வமுள்ளதனையும். நின் - ப்ராப்தனானவுன்னுடைய. பாதபங்கயமே - போக்யமானதிருவடிகளிலே. மருவி - அநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு பொருந்தி. தொழும் - அடிமைசெய்யும். மனமே - மநஸ்ஸையே. தந்தாய் - தந்தாய். என்வாமனனே - என்வாமனனே. வல்லைகாண் - வல்லைகாண்.

மஹாபலியினுடைய நெஞ்சைவஞ்சித் தநுகூலமாக்கினநீ, என்னெஞ்சையுமநுகூலிப்பிக்க சக்தனென்றுகருத்து...*

ஈடு - ஏழாம்பாட்டு.

உன்னுடையநுஜுது ஸந்தாநபூர்வகமாக ஸ்துதிப்ரணாமங்களைப் பண்ணிக்கொண்டுன்னை யநுபவிக்குமிதுவே ப்ரயோஜநமாயிருக்கும் மநஸ்ஸையெனக்குத் தந்தாயென்கிறார்.

(திரிவிக்கிரமன்) மூன்றடியாலே ஸகலலோகங்களையும் தன்காற்கீழே யிட்டுக்கொண்டவன். (செந்தாமரைக்கணெம்மான்.) நோக்காலேயென்னைத் தன்காற்கீழே யிட்டுக்கொண்டவன், (என்செங்கனிவாயித்யாதி) இவர் "ஜிதம்" (ஜிதம்) என்றபின்பு, அவன்ஸ்மிதம்பண்ணினபடி. என்னையநந்யார்ஹனாக்குகையாலே சிவந்துகனிந்த திருவதரத்தினுருவிலே - அழகிலே, நிறத்திலே, பொலிந்த - பரபாகத்தாலே ஸம்ருத்தமாய், பரிசுத்தமான ஸ்ப்படிகம்போலேயிருக்கிற திருமுத்துநிரையினுடைய நிறத்தையுடையவன். (என்றென்றுள்ளி) இதரவிஷயங்களினுடைய ஸ்மிதத்திலுண்டானஸ்ம்ருதி, அகவாய்கண்டவாறே விட்டல்லது நிற்கவொண்ணாதா யிருக்குமிறே; இதுமாறுதே யநுஸந்திக்கலாமிறே. (பரவிப்பணிந்து) அக்ரமமாகக்கூப்பிட்டு, நிர்மமனாய்த் திருவடிகளிலே விழுந்து. இப்பேறுதா னொருநாளுண்டாய் மற்றைநாள் மறுக்கையன்றிக்கே (பல்லூழியூழி) கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறும், பரமபோக்யமான உன்திருவடிகளையே யநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு தொழும்மநஸ்ஸைத்

தந்தாய். விஷயாந்தரங்கள் அஸ்த்திரமாகையாலும் அபோக்யமாகையாலும் ஒன்றையேபற்றிநிற்க விஷயமில்லையாகையாலே, மநஸ்ஸு "ஞ்சலஞ்ஹி மந:" (சஞ்சலம்ஹிமந:) என்று சஞ்சலமாயிறே யிருப்பது; அப்படியன்றியே, நித்யமுமாய் நிரதிசயபோக்யமுமா யிருக்கையாலே மருவித்தொழும் மநஸ்ஸைத்தந்தாயென்றுமாம். பழையநெஞ்சைத் திருத்தினவளவன்றிக்கே, கருவூலத்திலே யொருநெஞ்சைத் தந்தாய். * திவ்யம்ததாமிபோலே. "பழையநெஞ்சிது" என்று ப்ரத்யபிஜ்ஞை பண்ணவொண்ணாதபடி யிராநின்றது.

(என்வாமனனேவல்லைகாண்] கொள்கைக்கும் கொடுக்கைக்கு மூனக்கொன்றேயோபரிகரம். வாமநவேஷத்தைக்காட்டி யென்னெஞ்சைத்திருத்தித்தந்தாய்; அவ்வடிவழகாலே, மஹாபலி, "என்னது" என்றிருந்த பூமியையபஹரித்தாய்; வல்லைகாணென்று - உகக்கிறார்.......*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (திரிவிக்கிரமனித்யாதி) "மருவித்தொழும் மனமேதந்தாய்" என்றத்தைப்பற்ற (உன்னையநுபவிக்குமிதுவே ப்ரயோஜநமாயிருக்கும் மநஸ்ஸையென்றது)

பாவம் (மூன்றடியாலே யித்யாதி) "செந்தாமரைக்கண்ணெம்மான்" என்றபதங்களுக்குபாவம் (நோக்காலேயித்யாதி) "எம்மான்" என்றத்தைப்பற்ற (ஜிதமென்றபின்பென்றது) "ஜிதந்தே புண்டரீகாக்ஷ" (ஜிதந்தேபுண்டரீகாக்ஷ) என்றது விவக்ஷிதம். "எம்மான்" என்றுதொடங்கி சப்தார்த்தம் (என்னையித்யாதி) (அழகிலேநிறத்திலேயிதி) "உரு" என்று - அழகாய், அத்தாலே நிறத்தைச்சொல்லுகிறதென்றுகருத்து. திருவதாத்துக்கழகாவது - சிவந்தநிறத்தை யுடைத்தாகையிறே. உருவாலே - அழகாலேபொலிந்த வண்மையையுடைய விதிசப்தார்த்த:. பளிங்கு - ஸ்ப்படிகம். திருமுத்தை "பளிங்கு" என்றது - முற்றுவமையாலே.

ஒருவிஷயத்தினுடைய ஸ்மிதம்ப்படி யநவரதாநு ஸந்தாநவிஷயமா யிருக்குமோவென்ன (இதரவிஷயேத்யாதி) அகவாய் - துர்க்கந்தமாம்ஸாதி மயாந்த: ப்ரதேஶம். மாறுதேபென்றது - வீப்ஸையைப்பற்ற.

மறுக்கை - இல்லாதேபோகை. யாவத்காலம் மருவித்தொழுகைக் கிரண்டு ஹேது - அநந்ய ப்ரயோஜநத்வமும். பகவந்நிரதிசயபோக்யத்வமும். ஏததுபயவித ஹேதுவைப்பற்ற நிர்வாஹத்வயமாஹ (பரமபோக்யமான இத்யாதியாலும், விஷயாந்தரங்களித்யாதியாலும்) "மருவித்தொழும் மனமேதந்தாய்" என்றதுக்கர்த்தத்வயம் - விஷயாந்தர ப்ரவணமான மநஸ்ஸைத்திருத்தியுன்னை மருவித்தொழும் மனமேதந்தாய் என்னுதல், கருவூலத்திலேயொரு நெஞ்சைத்தந்தாயென்னுதலென்று. முந்தினவர்த்தத்தை (விஷயாந்தரங்க ளித்யாதிவாக்யத்தாலே) அருளிச்செய்து, த்விதீயார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (பழையநெஞ்சையித்யாதி) மருவுகை-அநந்ய ப்ரயோஜநத்வமாதல், அநந்யபரதையாதல். கருவூலம்-திருவாப

ரனுகிக்ஷிட்டுவைக்குமறை, ஸ்ரீபண்டாரமென்றபடி. அதிலுள்ள நெஞ்சுகளிலே யொருநெஞ்சையென்றபடி. புதியதாகவொன்றைக்கொடுத்தவிடமுண்டோவென்ன (திவ்யம்ததாமிபோலேயென்று) தோஸாஷஷ்டே, "வ்ஷவூ ஹிஉநகூ ஷவூஉாஷ்வவஷ" (சஞ்சலம்ஹிமநக்ருஷ்ணப்ரமாதிபலவத்த்ருடம்) இத்யாதி. ஏகாதமே," ...... (நதமாம்ஸ ஷ்யஸேத்ரஷ்டுமநேநைவஸ்வசக்ஷுஷா, திவ்யம்ததாமிதேசக்ஷுஃபஶ்யமேயோகமைஶ்வரம்.) கருவூலத்திலேயொரு நெஞ்சைத்தருகையாவ தென்னென்ன (பழையநெஞ்சித்யாதி)

விவரணம் (வாமநவேஷத்தையித்யாதி)

திரிவிக்கிரம னித்யாரப்ய, நிறத்தனென்றென்று - பல்லூழியூழி - உள்ளிப்பரவிப்பணிந்து - நின்பாதபங்கயமே மருவித்தொழும் மனமேதந்தாய்; என் வாமனனே - வல்லைகாண் இத்யந்வயஃ. வல்லைகாண் - நீசக்தனன்றோ வென்றபடி. வல்லை - சக்தனேயென்று ஸம்போதநம்..*

எட்டாம்பாட்டு.

வாமனனென்மரதகவண்ணன்றாமரைக்கண்ணினன்
காமனைப்பயந்தாயென்றென்றுன்கழல்பாடியேபணிந்து
தூமனத்தனனாய்ப்பிறவித்துழதிநீங்கவென்னைத்
தீமனங்கெடுத்தாயுனக்கென்செய்கேனென்சிரீதரனே.

ஆறாயிரப்படி.

(வாமனன்) நிரதிசய ஸௌந்தர்யஜந்மபூமியாயிருந்த வுன்னுடைய வடிவையுமழகையு மநந்யப்ரயோஜநனாய்க் கொண்டுபாடி, உன்றிருவடிகளைப் பணிந்துகொண்டு ப்ரதிபந்தகங்களைப் போக்கும்படி யென்னுடையமநஸ்ஸை யுன்றிருவடிகளல்லது மற்றொன்றறியாதபடி பண்ணினாய்; ஸ்ரீமானே, உனக்கு நானென்னகைம்மாறு செய்வதென்கிறார். ...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அநுபவத்துக் குறுப்பல்லாத பொல்லாத நெஞ்சைப்போக்கின வுபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரமுண்டோ வென்கிறார்.

வாமனன் - ஸர்வஸுலபனுனவாமநனே. என் - எனக்கநுபாவ்யமான. மரதகவண்ணன் - மரதகம்போன்ற வடிவழகையுடையவனே. போக்தாக்களைக்கண்டுகந்து பூர்ணமாகநோக்கும், தாமரை - தாமரைபோலும். கண்ணினன் - கண்ணையுடையவனே. காமனை - எல்லாருமாசைப்படுமழகை யுடையகாமனுக்கும். பயந்தாய் - உத்பாதகனுனவனே. என்றென்று - என்றென்றுசொல்லி. உன்கழல் - உன்திருவடிகளை. பாடியே - பாடியே. பணிந்து - பணிந்து. தூமனத்தனனாய் - ப்ரயோஜநாந்தரங்களிற்போகாத சுத்தமநஸ்ஸையுடையேனாய். பிறவி - ஜந்மப்ரயுக்

தமான. அழதி - அலமாப்பு. நீங்க - தீரும்படியாக. என்னை - என்னை. தீமனங் கெடுத்தாய். விஷயாந்தரங்களிலே யங்யபரமான தீயமனங்கெட்டுப்போம்படிப ண்ணிணாய். என் - இப்படியெனக்குபகாரகனான. சிரீதரனே - ஸ்ரீமானே. உனக் கு - பரிபூர்ணனானவுனக்கு. என் - எத்தை. செய்கேன் - செய்கேன்.

ஸ்ரீயஃபதியாகையாலே பூர்ணனானவுனக்குச் செய்யலாவதொரு ப்ரத்யுப காரமில்லையென்று கருத்து...*

ஈடு - எட்டாம்பாட்டு.

எம்பெருமான் தந்திறத்திற்பண்ணின வுபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுப காரங்காணமற்றடு மாறுகிறார்.

(வாமனன்) வடிவழகைச்சொல்லுகிற தென்னுதல், நன்மைக ளைத் தருமவனென்னுதல். (என்மரதகவண்ணன்) ஶ்ரமஹரமான வடி வழகை யென்னையநுபவிப்பித்தவன். (தாமரைக்கண்ணினன்) வடிவழ கேயன்றிக்கே, அகவாயிற்றண்ணளிக்கு ப்ரகாசகமான திருக்கண்களையு டையவன். (காமனைப்பயந்தாய்) வடிவழகாலே நாட்டைவெருட்டித்தி ரிகிற காமனுக்குத் பாதகனானவனே. அநுஸந்தாநத்திலே ஒருவைலக்ஷண்ய ம் பிறந்தவாறே முன்னிலைபோலேதோற்றும், அப்படியுஞ்சொல்லிக் கூ ப்பிடுவர்; அதுக்குமேலே சிலபரிமாற்றங்களை யாசைப்பட்டு அதுகிடை யாமையாலே படர்க்கையாகவுஞ் சொல்லிக்கூப்பிடுவர்; இவையிரண்டுக் கு மடிஅபிநிவேசம். (என்றென்றித்யாதி) இத்திருநாமங்களை யிப்படி வாயாலேமாறுதே சொல்லாநிற்கத் திருவடிகளிலேவிழுந்து. (தூமனத் தனனாய்) பந்தமோக்ஷங்களிரண்டுக்கும் பொதுவானநெஞ்சின்றிக்கே, மோக்ஷத்துக்கே ஏகாந்தமான நெஞ்சையுடையனாய். பரிசுத்தாந்தஃகர ணனாய். அதின்பலமாய் வருமதிறே ஜந்மம்போமது; பிறவித்துழதியுண் டு - துர்த்துஃக்கம், அதுநீங்கும்படியாக (என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாய்) அம்ருதத்தையும் விஷத்தையு மொக்கவிரும்புவாரைப்போலே, உன்னை யுமுகந்து க்ஷுத்ரவிஷயங்களையு முகக்கும்பொல்லாத நெஞ்சைத்தவிர் த்தாய். நல்லநெஞ்சைத்தந்த வளவன்றிக்கே, பொல்லாத நெஞ்சைக்கெ டுப்பதுஞ்செய்தாய்.

(உனக்கித்யாதி) பண்ணினவுபகாரத்தின் கனத்தாலே ப்ரத்யுப காரம்பண்ணியல்லது தரிக்கமாட்டுகிறிலேன், அதுக்குவிரகுகாண்கிறி லேன். நானொருவுபகாரங் கொள்ளாதொழிதல், நீகுறைவாளனாதல் செ ய்யப்பெற்றிலேன், புஷ்களனாயிருக்கிறவுனக்கு நானெத்தைச்செய்வேன்*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (வாமனனித்யாதி) "உனக்கென்செய்கேன்" என்றதி லே நோக்காகவவதாரிகை (எம்பெருமானித்யாதி) "வாஸுதேவ..."

(வாமஸ்ஸுந்தரமுடயோ:) என்றத்தைப்பற்ற (வடிவழகையித்யாதி) த்விதியார்த்தத்துக்கு, வாமம்என்று - ஸுகமாய், த்ரஷ்டாக்ருன் ஸ்வகாந்த்யாவாமாமி நயதீதி - வாமந: என்றபடி. நன்மைகளை - ஸுகங்களை. * மரதகசப்தார்த்தம் (ஶ்ரமஹரமானவென்றது) அகவாயிற்றண்ணளி - அந்தஸ்ஸௌஹித்யம்.

வெருட்டி - ப்ரமிப்பித்து. "வாமனன்" இத்யாதியாலே - பரோக்ஷமாகவும், "காமனைப்பயந்தாய்" என்று - அபரோக்ஷமாகவுஞ் சொல்லக்கூடுமோவென்ன (அநுஸந்தாநத்திலித்யாதி) முன்னிலை - அபரோக்ஷம். அதுக்குமேலே, சிலவென்றது - பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்தை. இவையிரண்டுக்கும் - பரோக்ஷமாகவும், அபரோக்ஷமாகவுஞ் சொல்லிக்கூப்பிடுகிற விரண்டுக்கும். "என்றென்று-பாடியே-உன்கழல்பணிந்து" என்றதங்வயித்தர்த்தம் (இத்திருநாமங்களையித்யாதி)

பந்தமோக்ஷங்களிரண்டுக்கும் பொதுவானவென்றது - "மந ஏவ மநுஷ்யாணாம் காரணம் பந்த மோக்ஷயோ:" (மந ஏவ மநுஷ்யாணாம்காரணம்பந்தமோக்ஷயோ:) என்றத்தைப்பற்ற. சப்தார்த்தம் (பரிசுத்தேத்யாதி) தூய்மை - சுத்தி. பௌர்வாபர்யத்துக்குபாவம் (அதின்பலமாயித்யாதி) அது - ஜந்மப்ரயுக்ததுக்கம். என்னைத்திமனங்கெடுத்தாய் - என்னைவிஷயாந்தரங்களிலே தத்பரமான திமனங்கெட்டுப்போம்படிபண்ணினை யிதிசப்தார்த்த:. "மருவித்தொழும்மனமேதந்தாய்" என்றபோதே-பொல்லாதநெஞ்சைத் தவிர்த்தமைஸித்தமன்றோவென்ன (நல்லநெஞ்சையித்யாதி) அதாவது - அநந்யப்ரயோஜநமானாலும் கதாசித் விஷயப்ராவண்யம் ஸம்பாவிதமாகையாலே யத்தைத்தவிர்த்தாயென்னுதல்; மேல்-அந்வயமுகேந வருளிச்செய்து, இங்கே - வ்யதிரேகமுகேந வருளிச்செய்கிறானென்னுதல். "மருவித்தொழும் மனமேதந்தாய்" என்றது - "தேஷாம் ஸததயுக்தாநாம் பஜதாம்" (தேஷாம்ஸததயுக்தாநாம்பஜதாம்) இத்யாதிஶ்லோகார்த்தம்; "திமனங்கெடுத்தாய்" என்றது - "தேஷாமேவாநுகம்பார்த்தமஹமஜ்ஞாநஜம் தம: நாஶயாமி" (தேஷாமேவாநுகம்பார்த்தமஹமஜ்ஞாநஜந்தம: நாஶயாமி) இத்யாதிஶ்லோகார்த்தம்.

தாத்பர்யம் (பண்ணினவித்யாதி) அதுக்கு - ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணுகைக்கு. திமனங்கெடுத்தாய் - சிரீதரனே - உனக்கென் செய்கேனென்று கூட்டிபாவம் (நாஞெருவித்யாதி) "சிரீதரன்" என்கிறவித்தால்பலிதம் (புஷ்கலனாயித்யாதி)

க்ரமேணாந்வய:...*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

சிரீஇதரன்செய்யதாமரைக்கண்ணனென்றென்றிராப்பகல்வாய்
வெரீஇயலமந்துகண்கணீர்மல்கிவெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து
மரீஇயதீவினைமாளவின்பம்வளரவைகல்வைக
விரீஇயுன்னையென்னுள்வைத்தனையென்னிருடீகேசனே.

ஆறுயிரப்படி.

(சிரீஇதரன்) ஸ்ரீதரனுகையாலே செய்யதாமரைக்கண்ண னென்றென்றிராப்பகல் வாய்வெருவி யலமந்து கண்கணீர்மல்கி வெவ்வுயிர்த்

துயிர்த்து மருவியிருந்ததீவினைகள்மாள இன்பம்வளர எப்போதுமுன்னையென்னுள்ளேயிருத்தி வைத்தருளினாய்; இப்படியுன்னழகாலே யென்னுடைய கரணங்களையுந் தோற்பித்தவனே, உனக்கென்செய்கேனென்கிறார் ... ... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், விஶ்லேஷதுக்கந்தீரும்படி யென்னெஞ்சுக்குள்ளேபுகுந்து, நான் ஹ்ருஷ்டனாம்படி யநுபவிப்பித்தானென்கிறார். தூமனத்திலேதோற்றுவித்தபக்திக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு நானுகக்கும்படி புகுந்தானென்கிறாரென்றுமாம்.

சிரீதரன்-ஶ்ரியஃபதியானவன். செய்ய-அவளோட்டை ஸம்ஶ்லேஷப்ரீதியாலே செவ்விபெற்ற. தாமரை-தாமரைபோலும். கண்ணன்-கண்ணையுடையவன். என்றென்று-என்றென்று. "இவளிராப்பகல்வாய்வெரீஇ" என்கிறபடியே இராப்பகல்-இரவும்பகலும். வாய்வெரீஇ-வாய்வெருவி, அலமந்து- "எங்கும்நாடிநாடி" என்கிறபடியேயலமந்து. கண்கணீர்மல்கி - "குவளையொண்கண்ணநீர்கொண்டாள்" "கேழிலொண்கண்ணநீர்கொண்டாள்" என்கிறபடியே கண்ணநீர்மல்கி. வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து - "உள்ளமலங்கவெவ்வுயிர்க்கும்" "நெஞ்சம்வேவநெடிதுயிர்க்கும்" என்கிறபடியேபலகாலும் வெவ்விதாக நெடுமூச்செறிந்து. மரீஇய-இப்படி * ஆடியாடியில்மருவின. தீவினை-தீவினை. மாள - போம்படியாக. இன்பம்வளர-* அந்தாமத்தன்புதொடங்கி யின்பம்வளரும்படி. வைகல்வைகல் - ஸர்வகாலமும். என்னிருடீகேசனே-என்னிந்த்ரியங்களுக்குநியாமகனாகையாலே. என்னுள் - உனக்குவிதேயமானவென்னெஞ்சிலே. உன்னை-நியந்தாவாய் போக்யனானவுன்னை. இரீஇ - "பக்கநோக்கறியான்" என்கிறபடியேயிருத்தி. வைத்தனை-வைத்தாய்.

பக்திபாரவஶ்யத்தாலேவந்த விகாரத்தை-வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்தறுதியாகச்சொல்லி, ப்ராப்திப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்திபிறந்து அநுபவாநந்தம்வளரும்படி ஸம்ஶ்லேஷித்தப்ரகாரத்தை-சொல்லிற்றாகவுமாம் ... ... *

ஈடு - ஒன்பதாம்பாட்டு.

* ஆடியாடியிற்பிறந்த வ்யஸநமெல்லாம் நான்மறந்து மிகவும் ப்ரீதனாம்படிபண்ணி, இந்த்ரியங்களைத்தானிட்டவழக்காக்கினானென்கிறார். பக்திபூர்வகமாக வுன்னையநுபவியாநிற்கச்செய்தே, ப்ரதிபந்தகங்களும் நீங்கி நிரதிசயஹர்ஷமும்பிறக்கும்படி உன்னையென்னுள்ளே வைத்தாயென்று ப்ரீதராகிறாராகவுமாம்.

(சிரீதரன்) பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்விலேயுடையவன். (செய்யதாமரைக்கண்ணன்) நீர்பாய்ந்தபயிர் செவ்விபெற்றிருக்குமாபோலே, அவள் திருமார்விலேயிருக்கையாலே குளிர்ந்தகண்ணழகையுடையவன். "𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹𑌨𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃। 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌿𑌤𑌪𑌦𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌪𑌤𑍍𑌰𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃" (வக்ஷஸ்ஸ்தலேஶ்ரியமுத்வஹந்விபு: விஸ்தாரிதபத்மோத்பலபத்ரலோசந:) என்கிறபடியே. (என்றென்று) இப்படிமாறாதேசொல்லி. (இராப்பகலித்யாதி) "இவர்பக்திபரவசராகையாலே யிவருடைய

தேஹயாத்ராயிருக்கும்படி " என்று மூன்புள்ள முதலிகள் நிர்வஹிக்கும்படி. அன்றிக்கே, பட்டர் " மரீஇயதீவினைமாள என்கிறவிடத்தளவும்- * ஆடியாடியிவிவர்க்கோடினதசையாய், இன்பம்வளர என்கிறவிது - * அந்தாமத்தன்புதொடங்கி, * கேசவன்றமரளவும் வரவுண்டானப்ரீதியைச் சொல்லுகிறது " என்று. இராப்பகல் வாய்வெரீஇ என்கிறது - " இவளிராப்பகல் வாய்வெரீஇ " என்றத்தை. அலமந்து என்கிறது - " எங்கும் நாடிநாடி" என்றத்தை. கண்கணீர்மல்கி என்கிறது-" தனகுவளையொண்கண்ணநீர்கொண்டாள் " என்றத்தை. வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து என்கிறது- " உள்ளம்மலங்கவெவ்வுயிர்க்கும் " என்றத்தை. (மரீஇயதீவினைமாள) ஆயிரமாண்டு முதலையின்கையிலே ஆனையிடர்பட்டாப்போலே, * ஆடியாடியிலாற்றுமை. இவர்க்கிப்படிபொருந்தின விஶ்லேஷவ்யஸநமாறும்படியாக. (இன்பம்வளர) * அந்தாமத்தன்புதொடங்கிப்பிறந்த ப்ரீதி. (வைகல்வைகல்) கழிகிறகாலந்தோறும். (உன்னையென்னுள் - இரீஇவைத்தனை) உன்னையென்னுள்ளேயிருத்திவைத்தனை. (என்னிருடீகேசனே) எனக்குப் பரிகரமாய்விரோதித்தவிந்த்ரியங்களும் உன்பக்கலிலேபடையற்றன. பரமசேஷியைக்கண்டார் த்வாரசேஷிகளளவில் நில்லார்களிறே... ... ... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (சிரீஇதரனித்யாதி) (ஆடியாடியிலித்யாதி) அவதாரிகாத்வயமும் - பட்டர்நிர்வாஹத்தையும், பூர்வர்கள் நிர்வாஹத்தையும்பற்ற. க்ரமேண. "மரீஇயதீவினைமாள" என்றதிலேநோக்காக (ஆடியாடியிலித்யாதி) " இன்பம்வளர "என்றதிலேநோக்காக (ப்ரீதனும்படிபண்ணியென்றது) "இருடீகேசன்" என்றத்தைப்பற்ற (இந்த்ரியங்களையித்யாதி) இட்டவழக்கு-ததீநம்.

" இராப்பகல் " இத்யாதியைக்கடாக்ஷித்து, பக்திபரவசராயிருக்கிற விவருடைய தேஹயாத்ராயிருக்கும்படியைச்சொல்லுகிறதென்று பூர்வர்கள் நிர்வாஹம் (பக்தீத்யாதி)

ஸமபிவ்யாஹாரதாத்பர்யம் (நீர்பாய்ந்தவித்யாதி) உக்தார்த்தத்துக்குஸம்வாதம் (வக்ஷஸ்ஸ்த்தலேநேத்யாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மேமங்கள்யஸ்தவே, " [illegible] [illegible] " (ததா ப்ராஹ்ணேப்ரவிகாஸிபங்கஜாம்வக்ஷஸ்ஸ்த்தலேஶ்ரியமுத்வஹந்விபு:। விஸ்தாரிபத்மோத்பலபத்ரலோசநோமமாஸ்துமங்கள்யவிவ்ருத்தயேஹரி:.) பத்மோத்பலஶப்தங்களுக்கு பேதங்கண்டுகொள்வது.

அவதாரிகையிற்சொன்ன அர்த்தத்வயத்தையும் வ்யுத்க்ரமமாக வாப்தஸம்வாதத்தாலே தர்ஶிப்பிக்கிறார் (இவர்பக்தீத்யாதிவாக்யத்வயேந) தேஹயாத்ரா-தேஹதாரணம். அநுபவப்ரகாரஇதியாவத். பட்டர் நிர்வாஹோபபாதகம் (இராப்பகல்வாய்வெரீஇயித்யாதி) " மரீஇயதீவினை " என்னுமத்தை த்ருஷ்டாந்தமுகேந விஶதயந்நர்த்தமாஹ (ஆயிரமித்யாதி) மரீஇய-பொருந்தி.

வைகல்-கழிகிற, வைகல் - காலமெல்லாம். முந்தினவைகல் - கழிகையைச் சொல்லுகிறது. இரண்டாவது-காலபரம். ஸர்வகாலமுமென்றபடி.

எனக்குவிரோதித்தவென்றது - அப்ராப்தவிஷயப்ரவணமாய்க்கொண்டவ் வழியாலே விரோதித்தவென்றபடி. "என்" என்றதினர்த்தம் (எனக்குபரிகரமா யென்றது) "ஈசன்" என்றதுக்கர்த்தம் (உன்பக்கலித்யாதி) படையற்றன-கெட்டின. படையறுகை-ஆயுதத்தைப்போகடுகை. தததிநமென்றபடி. சேதநசேஷமா னவிந்த்ரியங்களவனுக்கு பரதந்த்ரமாகக்கூடுமோவென்ன (பரமசேஷியையித்யாதி) இவ்விடத்திலே- "ஹ்ருஷீகாணீந்த்ரியாணி ...

ஹவாநு ஹ்ருஷீகேஶ இதி ..." (ஹ்ருஷீகாணீந்த்ரியாண்யாஹுஸ்தே ஷாமீஶோயதோபவாந் । ஹ்ருஷீகேஶ இதிக்யாத:) என்றகைலாஸயாத்ரையில் நாமநிர்வசநாத்யாயத்தில் ருத்ரோக்தியான ஸ்ருக்திர நுஸந்தேயா. பரமசேஷி-ஈஶ்வரன். நிர்வசநப்ரகாரத்திலே - இந்த்ரியங்களுக்கு ஸாக்ஷாச்சேஷி ஈஶ்வரனு கையாலே (பரமசேஷியென்கிறது) த்வாரசேஷி-சேதந:. "தேஹயாதெ..." (தேஹயாத்ரை) என்றது-விஶ்லேஷப்ரயுக்தமேயாகிலும், * ஆடியாடியில் விஶ்லே ஷவ்யஸநமாத்ரம்-பட்டர் நிர்வாஹத்துக்குவிசேஷம்.

என்னிருடீகேசனே-ஸ்ரீஇதரனித்யாரப்ய, வைகல்வைகல் - உன்னையென்னு ள்-இரீஇ-வைத்தனையித்யந்வய: ....*

பத்தாம்பாட்டு.

இருடீகேசனெம்பிரானிலங்கையரக்கர்குல
முருடுதீர்த்தபிரானெம்மானமரர்பெம்மானென்றென்று
தெருடியாகினெஞ்சேவணங்குதிண்ணமறியறிந்து
மருடியேலும்விடேல்கண்டாய்நம்பிபற்பநாபனையே.

ஆறுயிரப்படி.

(இருடீகேசன்) தன்னழகாலும் செயலாலுமென்னை யடிமைகொண்டவன், * அயர்வறுமமரர்களதிபதியென்றென்றவனை யேத்திநினைந்து வணங்கு; இத்தையழகியதாகக்கைக்கொள்ளக்கொண்டு, மறந்தும்நம்பி பற்பநாபனைவிடாதேகிடாய் நெஞ்சேயென்றுகொண்டு தம்முடையநெஞ்சைக் குறைகொள்ளுகிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி,

அநந்தரம், இப்படி ஸர்வப்ரகாரோபகாரகனை விடாமையிலுண்டானவபேக்ஷயை யருளிச்செய்கிறார்.

இருடீகேசன்-தசேந்த்ரியாகநமான வென்னுடையமாந ஸேந்த்ரியத்தைநியமித்து. எம்பிரான்-எனக்குபகாரகனாய். அதுக்குதாஹரணமென்னலாம்படி, இலங்கை-லங்கையில். அரக்கர்குலம்-ராக்ஷஸகுலத்துக்கு. முருடு - முருடானராவணனை. தீர்த்த-அழித்து. பிரான் - நாட்டுக்குபகரித்தவன். அமரர்பெம்மான்-நித்யஸூ

ரிகளோபாதி. எம்மான்-என்னையநுபவிப்பித்தஸ்வாமியானவன். என்றென்று-என்றுபலபடியுமநுஸந்தித்து. நெஞ்சே-நெஞ்சே. தெருடியாகில் - அறிவுடையையாகில். வணங்கு - அவனைவணங்கும்படிபார். இத்தை, திண்ணம்-சிக்கென. அறி-புத்திபண்ணு. அறிந்து-இவ்வறிவுக்குமேல். மருடியேலும்-அயோக்யதையடியானகலக்கம்வந்ததேயாகிலும். நம்பி-குணபரிபூர்ணனாய். பற்பநாபனை-காரணபூதமான திருநாபிகமலத்தையுடைய இம்மஹோபகாரகனை. விடேல்கண்டாய்-விடாதேகிடாய் என்று நெஞ்சையபேக்ஷிக்கிறார் ....*

௯௰ - பத்தாம்பாட்டு.

நமக்குமிகவு முபகாரகனானவனை நீயொருகாலும் விடாதேகிடாயென்று திருவுள்ளத்தைக்குறித் தருளிச்செய்கிறாரிப்பாட்டில்.

(இருடீகேசனெம்பிரான்) தன்னையறிகைக்குப் பரிகரமாகத்தந்த இந்த்ரியங்களைக்கொண்டு சப்தாதிவிஷயங்களை விரும்பினானர்த்தப்படாமே, தன்னையேயறிகைக்குப் பரிகரமாம்படிபண்ணியுபகரித்த மஹோபகாரகன். (இலங்கையித்யாதி) இவருடைய இந்த்ரியவஶ்யதையைத்தவிர்த்தபடி, லங்கையில் ராக்ஷஸஜாதியில் விபீஷணாதிகளைவைத்து, முருடரான ராவணாதிகளை நிரஸித்தாற்போலேயாயிற்று. (எம்மானமரர்பெம்மான்) இந்த்ரியங்களினுடைய இதரவிஷய ப்ராவண்யத்தைத்தவிர்த்தமாத்ரமன்றிக்கே, நித்யஸூரிகளுக்குத் தன்னையநுபவிக்கக்கொடுக்குமாபோலே எனக்குத்தன்னை யநுபவிக்கத்தந்தவன். இப்படிசொல்லாநின்றுகொண்டு (தெருடியாகில்) தெருளுதியாகில். ஜ்ஞாநப்ரஸரத்வாரமாகில். (நெஞ்சேவணங்கு) ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களுக்குமறிவுக்கும் வாய்த்தலையானவேற்றமுனக்குண்டாகில், உபகாரகனானவன் திருவடிகளிலேவிழப்பார். (திண்ணமறி) இத்தை “ஓலக்கவார்த்தை” என்றிராதே த்ருடமாகபுத்திபண்ணு.

(அறிந்து) அறிகைதானேபோரும் ப்ரயோஜநம். அதுக்குமேலே (மருடியேலும்விடேல்கண்டாய்) உனக்கொருபிச்சுண்டிறே அவன் வைலக்ஷண்யத்தைப்பாராவருவது - “நாமிவ்விஷயத்தைதூஷிக்கையாவதென்” என்று அயோக்யதாநுஸந்தாநத்தாலே அகலப்பார்ப்பதொன்றுண்டு; அத்தைத்தவிரப்பார்கிடாய். (நம்பிபற்பநாபனையே) கெடுவாய், இவ்விஷயத்தைவிட்டுப் புறம்பேபோய் மண்ணைமுக்கவோ; அவன்குணபூர்த்தியிருந்தபடிகண்டாயே, வடிவழகிருந்தபடிகண்டாயே, முன்பு நமக்குபகரித்தபடிகண்டாயே ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (இருடீகேசனித்யாதி) “இருடீகேசனெம்பிரான்” என்றத்தைப்பற்ற (நமக்குமிகவு முபகாரகனானவனையென்றது)

இந்த்ரியங்களுக்கு நியாமகனாய் உமக்குபகரித்த வுபகாரமேதென்ன (தன்

ஊயறிகைக்கித்யாதி) பதயோகத்துக்குபாவம் (இவருடையவித்யாதி) அரக்கர்கு லத்தில் முருட்டைத்தீர்த்தவுபகாரகனென்றபடி. முருடான-கடினரான. முருடு-காடிந்யம். இவ்விடத்திலே - "ஒமெஹநீயா நநஂவொாஂயொஜெநாஜநீசஙு I விவெகஸாஜாவெநஸஜநயதியொமிநாஃ" (தமோந்த்ரியாநநம்கோரம்யோமநோரஜநீசரம் I விவேகஸாஜாலேநமமந்நயதியோகிநாம்) என்றதநுஸந்தேயம். இதத்ருஷ்டாந்தார்த்தமென்கிறார் (லங்கையிலித்யாதி) "முருடு" என்றவிசேஷித்ததுக்கு பாவம் (விபீஷணந்திகளைவைத்தென்றது) (நிரஸித்தாற்போலேயாயிற்று) இவருடையவிந்த்ரியம் நஷ்யாதிருக்கச்செய்தே, இதினுடைய விபரீதாகாரதையைப்போக்கினபடியென்றபடி. பூர்வோத்தரபத ஸமபிவ்யாஹாரலப்ததாத்பர்யம் (இந்த்ரியங்களினுடைய வித்யாதி)

தெருள்தியாகில் - அறிவுடையையாகில். தெருள்-அறிவு. இதுபின்னைஜ்ஞானத்தையுடைத்தோவென்ன; ஜ்ஞாநப்ரஸரத்வாரமான வாகாரத்தைப்பற்றச்சொல்லுகிறதென்று விவக்ஷித்து (ஜ்ஞாநப்ரஸரத்வாரமாகிலென்கிறார்) (ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களுக்குமிதி) மநஸ்ஸஹகாராபாவேபாஹ்யஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களுக்கு விஷயப்ரகாஶகத்வமில்லாமையாலே ஜ்ஞாநேந்த்ரியாபேக்ஷயா மநஸஃப்ராதாந்யமவலம்ப்யோக்தம் (ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களுக்கும் வாய்த்தலையானவென்று) பாஹ்யாந்தரவிஷயஜ்ஞாநத்வாவச்சிந்நஸ்ய ஸம்ஸ்ருதிகாலீநதர்மபூதஜ்ஞாநஸ்யஸ்ப்புரணஸாதநத்வாத் (அறிவுக்கும் வாய்த்தலையானவென்று) சொல்லப்பட்டது. ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களாலே யுண்டாகக்கடவவறிவுக்கும் வாய்த்தலையானவென்றபடி. வாய்த்தலையான-மூலமான. இல்லையாகில் பேதந்தோற்றுமது, இந்த்ரியங்களுக்கு வாய்த்தலையென்றபோதே - இந்த்ரியஜந்யஜ்ஞாநத்துக்கும் வாய்த்தலையென்றது ஸித்தமாகையாலேயென்று கண்டுகொள்வது.

அநுவாதத்துக்குபாவம் (அறிகைதானேயித்யாதி) ஜ்ஞாநஸ்யைவபலத்வஸூசநார்த்தோநுவாதஇதிபாவஃ. மருடியேலும்-மருள்தியேலும். ப்ரமத்தையுடையையாகிலும். மருள்-அஜ்ஞாநம். இங்கு-ப்ரமம். பாரா-பார்த்தமாத்ரத்திலே. பிச்சுத்தானேதென்ன (நாமிவ்விஷயத்தையித்யாதி) அத்தை-அயோக்யதாநுஸந்தாநத்தை. "நம்பிபற்பநாபனை-மருடியேலும்விடேல் கண்டாய்" என்றதுக்குபாவம் (கெடுவாயித்யாதி) முக்கவோ-தின்னவோ. "இவ்விஷயத்தை" என்றத்தைவிவரிக்கிறார் (அவன்குணபூர்த்தியித்யாதி) "நம்பிபற்பநாபன்-இருடீகேசனெம்பிரான்" இத்யாதியைப்பற்றபாவம் (அவன்குணபூர்த்தியித்யாதி) ஆதல்.

நெஞ்சே, தெருடியாகில் - நம்பிபற்பநாபனை - இருடீகேசனித்யாதிப்ய, என்றென்று - வணங்கு; திண்ணமறி; அறிந்துமருடியேலும் விடேல் கண்டாயித்யந்வயஃ... ... ...*

பதினொன்றாம்பாட்டு.

பற்பநாபனுயர்வறவுயரும்பெருந்திறலோ
னெற்பரனென்னையாக்கிக்கொண்டெனக்கேதன்னைத்தந்த
கற்பகமென்னமுதம்கார்முகில்போலும்வேங்கடநல்
வெற்பன்விசும்போர்பிரானெந்தைதாமோதரனே.

ஆறாயிரப்படி.

(பற்பநாபன்) அவன் நம்மைவிடிற்செய்வதென்னென்னில்; அளவிறந்த அழகையுடையனாய், நிரவதிகதேஜஃப்ரப்ருதிகல்யாணகுணங்களையுடையனாய், என்னேஸ்வேதரஸர்வவிஷய வைராக்யபூர்வக ஸ்வாநுபவைகபோகனாக்கிக்கொண்டு எனக்கே தன்னைத்தந்த பரமோதாரனாய், என்னுடையபோக்யமாய், நிரதிசயஸௌந்தர்ய பரிபூர்ணமான திருமலையோடுள்ள ஸம்பந்தத்தாலே லப்தமான இந்த ஔதார்யத்தையுடையனாய் திருநாட்டில் திவ்யபுருஷர்களுக்குநாதனாய், எனக்கு ஸ்வாமியாயாஶ்ரிதபராதீநனான வெம்பெருமானென்னையல்லதறியான்; ஆதலாலவனென்னைவிடானென்கிறார்... ... ... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இப்படியறிவுபிறந்தநெஞ்சையுடையவெனக்கு அவன் ஸர்வப்ரகாரோபகாரகனானனென்கிறார்.

பற்பநாபன் - ஜகதுத்பத்திஹேதுவான திருநாபிகமலத்தையுடையனாய். உத்பந்நஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக, உயர்வற-மிகவும். உயரும்-உயராநின்ற. பெரும்-அபரிச்சிந்நையான. திறலோன் - சக்தியையுடையனாய். எற்பரன்-இம்மேன்மையோடே யென்பக்கலிலே தத்பரனாய். அதடியாக, என்னை-என்னை. ஆக்கி - உண்டாக்கி. கொண்டு-அங்கீகரித்து. எனக்சே-எனக்கேயஸாதாரணமாம்படி. தன்னை - தன்னை. தந்த-தந்த. கற்பகம்-கல்பகமாய். என்-எனக்கு. அமுதம் - போக்யமாய். கார்முகில்போலும் - தரம்பாராமலுபகரிக்கும் காளமேக ஸத்ருஶனாய். அதுக்குயோக்யஸ்த்தலமான, வேங்கடம்-திருவேங்கடமென்றுபேராய். நல்-விலக்ஷணமான. வெற்பன்-திருமலையினிலையையுடையனாய். இந்நிலையிலே, விசும்போர்-நித்யஸூரிகளை. பிரான்-அநுபவிப்பிக்கிற ஆஶ்ரிதபவ்யதையையுடையனான. தாமோதரன்-தாமோதரன். எந்தை-என்னையடிமைகொண்டான்.

கல்பகத்திற்காட்டிலிவனுக்குவாசி-அர்த்தியையுண்டாக்குகையும், அவனைத்தானே ஸ்வீகரிக்கையும், அவனபேக்ஷித்ததைக்கொடுக்கையன்றியே தன்னைக்கொடுக்கையும், தானேபோக்யமாகையும். ....*

ஈடு-பதினென்றாம்பாட்டு.

அத்யந்தவிலக்ஷணனாயிருந்துவைத்து, அத்யந்தஸுலபனாயென்னையடிமைகொண்டவன் என்னையல்லதறியானானனென்கிறார்.

(பற்பநாபன்) ஸகலஜகதுத்பத்திகாரணமான திருநாபிகமலத்தையுடையவன். (உயர்வறவித்யாதி) பேசப்புக்கால் பரிச்சேதித்துப்பேசவொண்ணாதபடியான ஐஶ்வர்யவீர்யாதிகுணப்ரதையையுடையவன். திறல்-பராபிபவநஸாமர்த்த்யம். அல்லாதகுணங்களுக்கு முபலக்ஷணமிது. காரணத்வப்ரயுக்தமானமேன்மையது, பராபிபவநஸாமர்த்த்யந்தொடக்கமானகுணங்களவை, இப்படியிருக்கிறவன் (எற்பரன்) மதேகசித்தன். (என்னையித்யாதி) ஔதார்யத்தில் ப்ரஸித்தமாயிருப்பது கல்பகமிறே,

அதில் வ்யாவ்ருத்திசொல்லுகிறது. (என்னையாக்கிக்கொண்டு) அர்த்திகளை யுண்டாக்கிக்கொடுக்குமதில்லையிறே யதுக்கு. (எனக்கே) ஒருவனுக்கே குறைவறக்கொடுக்குமதில்லையிறேயதுக்கு. (தன்னைத்தந்த) சிலப்ரயோஜநங்களைக்கொடுக்குமதல்லது தன்னைக்கொடுக்குமதில்லையிறேயதுக்கு. (என்னமுதம்) தான்போக்யமாயிருக்குமதில்லையிறேயதுக்கு. எனக்கு நிரதிசயபோக்யமானவன். (கார்முகில்போலும்வேங்கடநல்வெற்பன்) இந்தஔதார்யத்துக்கடி திருமலையின்ஸம்பந்தம்; ஸஹ்யம்பற்றினஔதார்யமிறே. கொடுத்தத்தைநினையாதேகொடுக்கும் மேகம்போன்ற ஸ்வபாவத்தையுடைய திருமலையைத்தனக்கு வாஸஸ்தாநமாகவுடையவன். (விசும்போர்பிரானித்யாதி) நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனுயிருந்துவைத்து, ஆஶ்ரிதரான இடையருக்கு மிடைச்சிகளுக்கும் கட்டவுமடிக்கவுமாம்படி வந்தவதரித்து, அச்செயலாலே யென்னையடிமைகொண்டவன்.....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பதினொன்றாம்பாட்டு. (பற்பநாபனித்யாதி) "பற்பநாபன்" இத்யாதிகளெல்லாம் கடாக்ஷித்து (அத்யந்தவிலக்ஷணனுயென்றது) "தாமோதரன்" என்றத்தைப்பற்ற (அத்யந்தஸுலபனுயென்றது) "எந்தை" என்றத்தைப்பற்ற (என்னையடிமைகொண்டவனென்றது) "எற்பரன்" என்றத்தைப்பற்ற (என்னையல்லதறியானென்றது)

(உயர்வறவித்யாதி) நாட்டாருடைய வுயர்வல்பமாம்படியாக வுயராநின்றவபரிச்சிந்நஶக்தியையுடையவனென்றஶப்தார்த்தம். திறல்-பராபிபவநஸாமர்த்த்யமானால், "ஶௌர்யாதிகுணப்ரதையையுடையவன்" என்றுசொல்லக்கூடுமோவென்ன (அல்லாதவித்யாதி) "பற்பநாபன்" என்றத்தையுங்கூட்டி யருளிச்செய்கிறார் (காரணத்வேத்யாதி) எற்பரன்-என்னிடத்திலே தத்பரன். அத்தாலே (மதேகசித்தனென்றது)

வாக்யதாத்பர்யம் (ஔதார்யத்திலித்யாதி) வ்யாவ்ருத்த்யுபபாதநம் (அர்த்திகளையித்யாதி) என்னையாக்கி-என்னையுண்டாக்கி. கொண்டு-அங்கீகரித்து. குறைவற-மோக்ஷதஶாபர்யந்தம். எனக்கேதன்னைத்தந்த-எனக்கேயஸாதாரணமாம்படி தன்னைத்தந்தவென்று ஶப்தார்த்தம். ஆக, கல்பகத்திற்காட்டி லிவனுக்குவ்யாவ்ருத்தி-அர்த்திகளையுண்டாக்குகையும், அவனைத்தானே ஸ்வீகரிக்கையும், அவனபேக்ஷிதங்கொடுக்கையன்றிக்கே தன்னைக்கொடுக்கையும், தானேபோக்யமாகையும்.

"கார்முகில்போலும்" என்றது - * வேங்கடத்துக்குவிசேஷணம். கார்முகில்போன்ற "வேங்கடம்" என்கிறபேரையுடைய விலக்ஷணமான திருமலையையுடையவனிதிஶப்தார்த்தঃ. பதச்சேர்த்தியால் ஸித்தித்தபாவம் (இந்தவௌதார்யத்துக்கித்யாதி) இந்தவௌதார்யத்துக்கு - "எனக்கேதன்னைத்தந்த" என்று சொன்னவௌதார்யத்துக்கு. (கார்முகில்போலும் வேங்கடமென்று) மேகஸாத்ருஶ்யஞ்சொன்னது - மேகத்தினுடைய வௌதார்யம்போலே யிருக்குமென்னுமத்தைப்பற்ற; ஆகையாலே அத்தைப்பற்ற (இந்தவௌதார்யத்துக்கடி திருமலையின் ஸம்பந்தமென்கிறார்) ஔதார்யம் ப்ரவாஹத்வேநஹ்ருதிநிதாயாஹ (ஸஹ்யம்ப

ற்றின வெளதார்யமிறேயென்று) அதாவது-ஸஹ்யபர்வதத்தினின்றும் ப்ரவ்ருத்தமான ப்ரவாஹத்துக்கு நாசமில்லாதாப்போலே, திருமலையோட்டை ஸம்பந்தமடியாகவுண்டான பகவதௌதார்யத்துக்கு மொருகாலும் ஸங்கோசமில்லையென்றபடி. "கார்முகில்" இத்யாதிக்குஸப்தார்த்தம் (கொடுத்தத்தையித்யாதி)

"விசும்போர்பிரான்-தாமோதரன்-எந்தை" என்றந்வயித்துபாவம் (நித்யஸூரிகளுக்கித்யாதி)

பற்பநாபனுயர்வறவுயரும் பெருந்திறலோன் - என்னையாக்கிக்கொண்டித்யாரப்ய, விசும்போர்பிரான்-தாமோதரன்-எந்தை-எற்பரன் இத்யந்வய:. இப்பாட்டில்-உபாயோபேயத்வபரத்வ ஸௌலப்யங்களும், பராபிபவநஸாமர்த்த்யந்தொடக்கமான குணங்களும் சொல்லுகிறது... ... ... *

பன்னிரண்டாம்பாட்டு.

தாமோதரனைத்தனிமுதல்வனைஞாலமுண்டவனை
யாமோதரமறியவொருவர்க்கென்றேதொழுமவர்கள்
தாமோதரனுருவாகியசிவற்குந்திசைமுகற்கு
மாமோதரமறியவெம்மானையென்னாழிவண்ணனையே.

ஆறுயிரப்படி.

(தாமோதரனை) ஆஸ்ரிதபரதந்த்ரனாய், ஸர்வஜகதேககாரணனாய், ஸர்வஜகத்ரக்ஷகனாயிருந்த வெம்பெருமானை, ஒருவர்க்குந் தானறியலாமோவென்று தொழுகிற, பரமபுருஷசேஷதைக ஸ்வபாவரானசிவற்கும் திசைமுகற்கும் எம்மானை யென்னாழிவண்ணனைத் தரமறியலாமோவென்றுகொண்டு, அவனுடைய அபரிச்சேத்ய மஹத்வத்தைச்சொல்லி, ஏவம்பூதனானவன் கிடீர்எற்பரனாயிருக்கிறவ னென்கிறார்..................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், தம்மளவி லவன்பண்ணினவுபகாரம் அதிசயிதஜ்ஞாநர்க்கு மளவிடவொண்ணாதென்கிறார்.

தாமோதரனை - ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தையும். தனிமுதல்வனை - ஸமஸ்தஜகதேககாரணத்வத்தையும். ஞாலமுண்டவனை - ப்ரளயாபத்ஸகத்வத்தையுமுடையவனை. தரம் - பரிச்சேதித்து. அறிய - அறிய. ஒருவர்க்கு-ஒருவர்க்கும். ஆமோ- போமோ. என்று - என்று. தொழுமவர்கள் - தொழுமவர்களாய். தாமோதரன்- அந்ததாமோதரனுக்கு. உருவாகிய - ப்ரகாரதயாசேஷபூதரான. சிவற்கும் - ருத்ரனுக்கும். திசைமுகற்கும் - ப்ரஹ்மாவுக்கும். கடுகிலேகடலைமடுத்தாற்போலே, என் - என்பக்கலிலே. ஆழிவண்ணன் - தன்குணார்ணவத்தைவைத்து. எம்மானை - என்னையடிமைகொண்டஸ்வாமியை. தரம் - அளவிட்டு. அறியவாமோ - அறியப்போமோ.

ஸாமாந்யமான வுபகாரங்களை யறிந்தாலும், என்பக்கல்பண்ணின விசேஷோபகாரமறிய அரிதென்றுகருத்து..................................*

ஈடு - பன்னிரண்டாம்பாட்டு.

"எற்பரன்" என்கிறபடியே - என்னளவி லவன்செய்தாப்போலே செய்வார்க்கவனைக்காணலாமல்லது, "ஸ்வயத்நத்தாலேயறிவோம்" என்பார்க்கறியப்போகாதென்கிறார்.

தாமோதரனைத் தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை ஆமோதரமறியவொருவர்க்கென்றுயிற்று ப்ரஹ்மாதிகள் சொல்லுவது. (தாமோதரனை) அவனுஸ்ரித பரதந்த்ரனாய் நிற்கிறநிலையை யறியப்போமோ. (தனிமுதல்வனை) "ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" (ஸதேவஸோம்யேதமக்ரஆஸீத்) என்கிறபடியே-த்ரிவிதகாரணமும்தானே யாயிருக்கிற விருப்பையறியப்போமோ. (ஞாலமுண்டவனை) உண்டாக்கிவிடுகையன்றிக்கே, ஆபத்ஸகனாய்நிற்கும் நிலையையறியப்போமோ. ஆமோதரமறியவொருவர்க்கு என்னுநிற்பர்கள். தாங்கள் எல்லாமறிந்தார்களாகநினைத்து ஆமோதரமறியவொருவர்க்கு என்றேதொழுமவராய், தாமோதரனுருவாகிய-ஸர்வேஸ்வரனுக்கு சரீரவத்விதேயரானசிவற்கும் திசைமுகற்கும்தரமறியவாமோ. அலலாதாரிற்காட்டில் தாங்களறிந்தார்களாக அபிமானித்திருக்கிறவர்களாலே தானறியப்போமோ. ஆனாத்தானென்னில் (எம்மானையென்னாழிவண்ணனை) குளப்படியிலேகடலைமடுத்தாற்போலே, தான் குணார்ணவமா யிருக்கிறவிருப்பை யெனக்கறிவித்தவனை. இப்படி அவன் தானேகாட்ட, நான்கண்டாப்போலே காண்பார்க்குக்காணலாமித்தனையல்லது, ஸ்வயத்நத்தாற் காண்பார்க்கறியப்போமோ.

எம்மானை யென்னாழிவண்ணனை-தாமோதரனைத் தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை ஆமோதரமறிய வொருவர்க்கென்றே தொழுமவர்களாய், தாமோதரனுருவாகிய சிவற்கும்திசைமுகற்கும் தரமறியவாமோ வென்றந்வயம்...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பன்னிரண்டாம்பாட்டு. (தாமோதரனையித்யாதி) என்னளவிலவன் செய்தாப்போலே செய்வார்க்கென்றது - என்னளவி லநுக்ரஹம் செய்தாப்போலே யநுக்ரஹிக்க நினைத்தார்க்கென்றபடி.

"தாமோதரனை" என்றுதொடங்கி, "ஒருவர்க்கு" என்னுமளவும்-ப்ரஹ்மாதிகள் வார்த்தையென்கைக்காக வருளிச்செய்கிறார் (தாமோதரனையித்யாதி) இப்பதத்ரயத்துக்குபாவம் (அவனித்யாதி) "தனிமுதல்வன்" என்ற - நிமித்தோபாதாநங்கள் சொன்னது-ஸஹகாரிகாரணத்துக்கு முபலக்ஷணம். ஸமபிவ்யாஹாரதாத்பர்யம் (உண்டாக்கியித்யாதி) "யஸ்யாமதம் தஸ்யமதம் மதம்யஸ்ய நவேதஸ:" (யஸ்யாமதம்தஸ்யமதம்மதம்யஸ்யநவேதஸ:) இத்யேவமாகாரேண ஹிதேபிவதந்தி, "சிவற்கும் திசைமுகற்கும் தரமறியவாமோ" இதிகதமுச்யத இத்யத்ராஹ (ஆமோதரமறியவித்யாதி) ஒருவர்க்கும் - தரமறியவாமோ வென்றந்வயம், தரமறியவாமோ - பரிச்சேதித்தறியவாமோ. தரம் - பரிச்சேதம்.

“ சிவற்கும் திசைமுகற்கும் ” என்றபூஜ்யோக்திக்குபாவம் (அல்லாதாரிலித்யாதி)

“ ஆழிவண்ணனை - எம்மானை ” என்றந்வயித் தருளிச்செய்கிறார் (குளப்படியிலேயித்யாதி) ஆழிபோன்ற ஸ்வபாவத்தை யுடையவனென்று சப்தார்த்தம். “ எம்மானை யென்னுழிவண்ணனை ” என்றத-ஆழ்வார்வார்த்தை. ஆனலொருத்தராலு மறியப்போகாதோவென்ன ; “ எம்மானை ” என்றத்தால் ஸூசிதம்பாவமாஹ (இப்படியித்யாதி)

எம்மானை என்னுழிவண்ணனை - தாமோதரனைத் தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை - ஒருவர்க்கு - தரமறியவாமோ - என்று தொழுமவர்களாய்த் தாமோதரனுருவாகிய சிவற்கும் திசைமுகற்கும் - தரமறியஆமோ வித்யந்வயః.........*

பதின்மூன்றாம்பாட்டு.

வண்ணமாமணிச்சோதியையமரர்தலைமகனைக்
கண்ணனைநெடுமாலைத்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்
பண்ணியதமிழ்மாலையாயிரத்துள்ளிவைபன்னிரண்டும்
பண்ணிற்பன்னிருநாமப்பாட்டண்ணலுளணைவிக்குமே.

ஆறாயிரப்படி.

(வண்ணமாமணி) இத்திருவாய்மொழி வல்லாரெம்பெருமானைப் பெறுவாரென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்குபலமாக பகவத்ப்ராப்தியை யருளிச்செய்கிறார்

வண்ணம் - நிறத்தையுடைத்தாய். மா - பெருவிலையனான. மணி - நீலமணியினுடைய. சோதியை - ஒளிபோலேயிருக்கிற தேஜஸ்ஸையுடையனாய். இவ்வழகு, அமரர் - நித்யஸூரிகளுக்கும். தலைமகனை - பரிச்சேதிக்கவொண்ணாத பெரியவனாய். கண்ணனை - ஆஶ்ரிதரைத்தானே யநுபவிக்குமவனாய். நெடுமாலை - அதுக்கடியான நிரதிசயவ்யாமோஹத்தை யுடையனானவனைப்பற்ற. தென் - அழகிய. குருகூர் - திருநகரிக்குநிர்வாஹகரான. சடகோபன் - ஆழ்வார். பண்ணிய - செய்தவையாய். தமிழ்மாலை - ஸர்வாதிகாரமான த்ராவிடஸந்தர்ப்பரூபமான. ஆயிரத்துள் - ஆயிரந்திருவாய்மொழிக்குள்ளும். பண்ணில் - பண்ணிலேவர்த்திப்பதாய். பன்னிருநாமப்பாட்டு - திருத்வாதசநாமத்தைப்பற்றி வருகிறபாட்டான. இவைபன்னிரண்டும் - இவைபன்னிரண்டும். அண்ணல் - ஸர்வேஶ்வரன். தாள் - திருவடிகளை. அணைவிக்கும் - ப்ராபிப்பிக்கும்.

இதுகலித்துறை...*

ஈ௫-பதின்மூன்றும்பாட்டு.

நிகமத்தில் - இத்திருவாய்மொழி கற்றவர்களே, இத்திருவாய்மொழிதானே எம்பெருமான்திருவடிகளைச் சேர்த்துவிடுமென்கிறார்.

(வண்ணம்) அழகியநிறத்தை யுடைத்தாய்ப் பெருவிலையனான ரத்நம்போலேயிருக்கிற விக்ரஹத்தையுடையவனை. (வண்ணமாமணிச் சோதியை) வண்ணம் - நிறம். (மாமணி) மா - கறுப்பு. கறுத்தமணி போலே. நீலரத்நம்போன்ற வடிவில் தேஜஸ்ஸையுடையவ னென்றுமாம். இவ்வழகைக் கொள்ளைகொள்ளும் போக்தாக்களைச் சொல்லுகிறது (அமரர்தலைமகனை) ஒருநாடாக அநுபவியாநின்றாலும் தன்னழகைப்பரிச்சேதிக்க வொண்ணாதிருக்கிறவனை. (கண்ணனை) அவர்களே யநுபவித்துப்போகாமே, இங்குள்ளாரு மநுபவிக்கும்படி க்ருஷ்ணனாய்வந் தவதரித்தவனை. (நெடுமாலை) ஒருவனை விஷயீகரித்தால், அவனளவில் தலைக்கட்டாத வ்யாமோஹத்தையுடையவனை. (தென்குருகூர்ச்சடகோபன்பண்ணிய) வேதம்போலே பிறப்பிலியன்று. "அபௌருஷேய" (அபௌருஷேயம்) என்னுமதிலும் வீறுண்டாயிருக்கிற தாயிற்று வக்த்ருவிசேஷத்தாலே. இவைபண்ணிலே யாயிற்றுநடந்தது. (பன்னிருநாமப்பாட்டு) வைஷ்ணவத்வசிந்ஹமான திருநாமங்களை வைத்துப்பாடினவை. இவைசெய்வதென்னென்னில் (அண்ணல்தாளணைவிக்கும்) ஸர்வேஸ்வரன் திருவடிகளோடே சேர்த்துவிடும். இத்திருவாய்மொழியோட்டைஸம்பந்தந்தானே கேசவன்றம ராக்கிவிடும்.

முதற்பாட்டில் - தம்மோடு ஸம்பந்திஸம்பந்திகளு மெல்லாரும் தம்மைப்போலே விஷயீக்ருத ரானார்களென்றார்; இரண்டாம்பாட்டில்-அதுக்கடி நாராயணனாகையாலே என்றும், அந்நாராயண சப்தார்த்தத்தையு மருளிச்செய்தார்; மூன்றாம்பாட்டில் - இப்படிவிஷயீகரிக்கைக்கு ஹேது சொன்னார்; நாலாம்பாட்டில் - ஸர்வகாலமும் தன்னையேயநுபவிக்கும்படி பண்ணினானென்றார்; அஞ்சாம்பாட்டில் - இப்படிதம்மை யநுபவிப்பித்ததனாலே அவன்வடிவில் புகரைச்சொன்னார்; ஆறாம்பாட்டில் - இப்படியென்னை விஷயீகரிக்கைக்கடி நிர்ஹேதுகக்ருபையென்றார்; ஏழாம்பாட்டில்-தன்னையே ஸர்வகாலமுமநுபவிக்கும்படியான நெஞ்சைத்தந்தானென்றார்; எட்டாம்பாட்டில்-தந்தவளவன்றிக்கே, விரோதியானநெஞ்சையும் போக்கினானென்றார்; ஒன்பதாம்பாட்டில் - தன்னுடைய கல்யாணகுணங்களையே நானநுபவிக்கும்படி யென்ஹ்ருதயத்திலே புகுந்தானென்றார்; பத்தாம்பாட்டில் - அநுபவவிரோதியான இந்த்ரியங்களையும் தன்வழியாக்கிக்கொண்டானென்றார்; பதினொன்றாம்பாட்டில்-ஏவம்பூதனானவன் என்னையல்லதறியா னானென்றார்; பன்னிரண்டாம்பாட்டில்-என்னைப்போலே காண்பார்க்குக்காணலாமதொழிய ஸ்வயத்நத்

தாலரியப்போகாதென்முர் ; நிகமத்தில் - பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (வண்ணமாமணியித்யாதி) " பன்னிருநாமப்பாட்டண்ணல்தாளணைவிக்கும் " என்றபதங்களைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இத்திருவாய்மொழியித்யாதி)

ப்ரதமார்த்தத்தில், வண்ணம் - அழகியநிறம். " மா " என்று - மஹத்தை. " சோதி " என்று - விக்ரஹம். த்விதீயார்த்தத்தில், " மாமணி - வண்ணச்சோதி" இத்யந்வய:. " மா " என்று - கறுப்பாய், நீலமணியென்றப்டி. " வண்ணம் " என்று - நிறத்துக்காஶ்ரயமான விக்ரஹத்தை லக்ஷிக்கிறது. " தலைமகனே " என்ற அக்குபாவம் (ஒருநாடாகவித்யாதி) ஸமபிவ்யாஹாரதாத்பர்யம் (அவர்களேயித்யாதி)

பிறப்பிலியன்முகில் வீறுண்டாகக்கூடுமோவென்ன (அபௌருஷேயமித்யாதி) வீறு - அதிசயம். வக்த்ருவிசேஷத்தாலே யென்றவிடத்தில் - " ப்ரஹ்மவாதிநோவதந்தி " (ப்ரஹ்மவாதிநோவதந்தி) ஸஹோவாசவ்யாஸ:பாராஶர்ய: " (ஸஹோவாசவ்யாஸ:பாராஶர்ய:) " யத்வைகிஞ்சமநுரவதத்தத்பேஷஜம் " (யத்வைகிஞ்சமநுரவதத்தத்பேஷஜம்) என்றிருக்கையாலே, *மயர்வற மதிநலம்பெற்ற இவருடைய ஸ்ரீஸூக்திவைலக்ஷண்யம் கிம்புநர்ந்யாயஸித்தமிறே யென்றபடி. தென்குருகூரித்யாதிக்கு - அழகிய திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாரருளிச்செய்த, த்ராவிடஸந்தர்ப்பரூபமான ஆயிரத்தினுள்ளும், பண்ணிலேவர்த்திப்பதாய்த் திருத்வாதச நாமத்தைப்பற்றி வருகிறபாட்டான இவை பன்னிரண்டுமென்று சப்தார்த்தம். " பன்னிருநாமப்பாட்டு " என்றவிடத்திலே விவக்ஷிதம் விசேஷமாஹ (வைஷ்ணவத்வேத்யாதி)

பூர்வவாக்யத்தை விவரிக்கிறுர் (இத்திருவாய்மொழியித்யாதி)

ஹேதுசொன்னுரென்றது - " மாதவனென்றதேகொண்டு " என்றத்தைப்பற்ற. (இப்படியென்னை விஷயீகரிக்கைக்கடி) உக்திமாத்ரத்தையே வ்யாஜமாக்கி விஷயீகரிக்கைக்கடி...*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(கேசவன்றமர்)

ஸர்வாந்ஸ்வாந்நாயஸ்ஸந்த்ரஸ்வஜநநீவஞ்ஸ்வாஶ்ரிதாய்விஷ்வ
த்ராதிதீவ்ராவிஶேதநிஸ்ஸந்த்யாவிஶ்ரஸஹ்ருத்தித்ரா்யீ|விஸ்வாவைத்ர்வாஶோ
ஸ்வவிஸர்வஸ்வாந்நிவர்த்தஹயோஸ்வாஹ்யேஹோவஸேஶோத்தஸ்வ
ஜநஹிதயாஸாரஸாஷ்ட்யாஹிஞ்சவே.　　(கூ)

(ஸர்வாதி:) கேசவன்றமரித்யாதி - "ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம்" (ஸுஹ்ருத்ப்ரஹ்மணோநாம) இத்யாதிகளிற்படியே ஸர்வகாரணமாய்; (ஸர்வநாத:) நாரணன் முழுவேழுலகுக்குநாதன் - ஸர்வஸ்வாமியுமாய்; (த்ரிபுவநஜநநீவல்லப:) மாதவனென்றதேகொண்டு - பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனுமாய்; (ஸ்வாஸ்ரிதார்த்தி) எமரேழெழுபிறப்பும் மேவுந்தன்மையமாக்கினன் - "பஹவா ஆஸ்ரிதருண்டாகவேணும்" என்றப்ரார்த்திக்கு மவனுமாய்; (விஷ்வக்வ்யாப்த்யாதிதீப்த:) விட்டிலங்கு கருஞ்சுடரித்யாதி - நிரவதிக தேஜோரூபனுமாய்; (விமதநிரஸந:) மதுசூதனை யன்றிமற்றிலேன் - விரோதிநிராஸகனுமாய்; (ஸ்வாங்க்ரிஸத்பக்திதாயீ) நின்பாதபங்கயமே மருவித்தொழும் மனமேதந்தாய் - தன்றிருவடிகளிலே யநந்யப்ரயோஜநையானபக்தியை ஆஸ்ரிதருக்குக் கொடுக்குமவனுமாய்; (விஸ்வாப்த்யைவாமநாங்க:) வாமநனென்மரதகவண்ணன் - மஹாபலியாலே யபஹ்ருதமானலோகத்தை மீட்கைக்காக வாமநரூபத்தையுடையனுமாய்; (ஸ்வவிபவரஸத:) சிரீதரன்செய்ய தாமரைக்கண்ண னென்றென்றிராப்பகல் - தன்னுடைய ஸ்ரிய:பதித்வ புண்டரீகாக்ஷத்வங்களாகிற ஐஸ்வர்யத்தை ஸர்வகாலமுஞ்சொல்லி யலற்றும்படி பண்ணுமவனுமாய்; (ஸ்வாந்தநிர்வாஹயோக்ய:) இருடீகேச னெம்பிரானித்யாதி - ஹ்ருஷீகேசனுகையாலே மநஸ்ஸைத் தன்றிருவடிகளில் நின்றும்போராதபடி நிர்வஹிக்கவல்லவனுமாய்; (ஸ்வார்த்தேஹ:) எற்பரனென்னை யாக்கிக்கொண்டெனக்கே தன்னைத்தந்த கற்பகம் - ஸ்வார்த்தமாக சேதநனையர்த்திகளாகித் தன்னையநுபவிக்கக் கொடுக்குமவனுமாய்; (பந்தமோக்தா) தாமோதரனைத் தனிமுதல்வனை - "தாமோதரம் பந்தகதம்" (தாமோதரம்பந்தகதம்) என்கிறபடியே பந்தகதர்க்கு மோக்ஷஹேதுவான தாமோதரத்வத்தையுடையனுமா யிருக்கிற எம்பெருமான், ஆஸ்ரிதருடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுக்கும் ரக்ஷகனென்று "கேசவன்றமர்" என்கிறத்வாதசநாமகாதையிலே யாழ்வாரருளிச்செய்தா ரென்கிருர்........................ ...(கசா)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

கேசவனுலெந்தமர்கள் கீழ்மேலெழுபிறப்பும்
தேசடைந்தாரென்றுசிறந்துரைத்த - வீசுபுகழ்
மாறன்மலரடியேமன்னுயிர்க்கெல்லாமுய்கைக்
காறென்று நெஞ்சேயணே. (கஎ)

(கேசவனுல்) இதில் - கீழ்மேலுண்டான வர்களெல்லாரும் தம்முடைய ஸம்பந்தத்தாலே பகவத்தாஸ்யலாபத்தை லபித்தார்கள்" என்றுஹ்ருஷ்டராய்ப் பேசுகிறபாசுரத்தையநுவதித் தருளிச்செய்கிருர். எங்ஙனேயென்னில்; கீழ்-தம்மளவிலுண்டான வுகப்புத்தம்மொருவரளவிலும் சுவறிவிடுகையன்றிக்கே, தம்முடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளளவும், "எமர்கீழ்மேலெழுபிறப்பும் விடியாவெந் நரகத்தென்றுஞ்சேர்தல் மாறினர்" என்கிற - விரோதிநிவ்ருத்தி யளவுமன்றிக்கே, பலத்திலும் வெள்ளமிட்டலையெறிகிறபடியைக்கண்டு, "மமாப்யேஷ யாதவ" (மமாப்யேஷயாதாவ) என்னும்படி யொருவனுடைய வ்யாமோஹமி

ருக்கும்படியே !" என்றுவித்தராய், தம்மையிப்படி ஸபரிகரமாக விஷயீகரிக்கைக்கடியான அவன்குணசேஷ்டிதங்களைத் திருத்வாதசநாமமுகத்தாலே பேசியநுபவித்து ப்ரீதராகிற * கேசவன்றமரிலர்த்தத்தை "கேசவனுலெந்தமர்கள்" இத்யாதியாலே யருளிச்செய்கிறார்.

(கேசவனுலெந்தமர்கள் கீழ்மேலெழுபிறப்புந் தேசடைந்தாரென்று சிறந்துரைத்த) "எம்பிரானெம்மான் நாராயணனாலே - எமர்கீழ்மேலெழுபிறப்பும் - கேசவன்றமரானார்கள் - மாசதிரிதுபெற்று, அத்தாலேநம்முடைவாழ்வு வாய்க்கின்றவா" என்றத்தைநினைக்கிறது. (கேசவனுலெந்தமர்கள்) ஜகத்காரணபூதனுய், விரோதிநிராகரணம்பண்ணுமவனுய், ப்ரசஸ்தகேசனுன அவனாலேமந்தியர் தேசடைந்தாரென்று-தேஜஸ்ஸை ப்ராப்தரானார்களென்று. கேசவன்றமராகையிறே-இவர்களுக்குத்தேசு. தாஸ்யமிறே ஆத்மாவுக்கு தேஜஸ்கரமாவது ; அத்தைத்தம்மோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே கீழ்மேலுண்டான ஸம்பந்திபரம்பரையி லுள்ளவர்களெல்லாரும் லபித்தார்களென்று, அந்தவுபகார கௌரவத்தாலே, அவன்குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமாய் வைஷ்ணவத்வசிந்ஹமாய் "கேசவன், நாரணன், மாதவன், கோவிந்தன், விட்டு, மதுசூதன், திரிவிக்கிரமன், வாமனன், சிரீதரன், இருடீகேசன், பற்பநாபன், தாமோதரன்" என்கிறதிருத்வாதசநாமத்தைப்பேசியநுபவித்து ஹ்ருஷ்டராய், அத்தையிப்படி நன்றாகவருளிச்செய்த. சிறப்பு-நன்றி. (வீசுபுகழ்மாறன்) ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளளவும் வைஷ்ணவத்வமேறிப் பாயும்படியான வைபவத்தால்வந்த ப்ரசுரமானயஶஸ்ஸையுடையரான ஆழ்வாருடைய. (மலரடியேமன்னுயிர்க்கெல்லா முய்கைக்காறென்று) புஷ்பம்போன்ற திருவடிகளிலே நித்யமான ஆத்மாக்களுக் கெல்லாமுஜ்ஜீவிக்கைக்கு உசிதோபாயமென்று. (நெஞ்சேயணை) அவர்களிலே யொருவனாயம்ஶம்பெறும்படியானவெனக்கு பகரணமாய் ஸௌமநஸ்யமுள்ளமநஸ்ஸே ப்ரஸந்நஸமாநமான திருவடிகளையும் ஸமாஶ்ரயணம்பண்ணு.

"நாராயணனாலே" என்று - அவனுடைய ஸ்வீகாரமே நிரபேக்ஷோபாயமென்றதினுவாதமான - கேசவனுலென்கிற விப்பதத்திலே - தத்விவரணமாக, "மாதவனென்றதேகொண்டு" என்றும், "எமர்கீழ்மேலெழுபிறப்பும் மேவுந்தன்மையமாக்கினான்" என்றும், "என்னைக்கொண்டு" என்றும், தன்பேறானமைக்கு, "விட்டிலங்குசெஞ்சோதி" என்றும், "அம்மான்றிரிவிக்கிரமனே - எனக்கேயருள்கள்செய்ய - எனக்கென்ன - விதிசூழ்ந்தது" என்றும், "தொழுமனமே தந்தாய்" என்றும், "என்னைத்தீமனம்கெடுத்தாய்" என்றும், "உன்னையென்னுள் வைத்தனையென்னிருடீகேசனே" என்றும், "எற்பரனென்னை யாக்கிக்கொண்டெனக்கே தன்னைத்தந்தகற்பகம்" என்றும், "தாமோதரனை" என்றுமருளிச்செய்த சந்தைகளு மநுஸந்தேயங்கள்...*

இரண்டாம்பத்தில் - ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக-திருவாய்மொழி-௨எ—பாட்டு-௩அ௪.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

இரண்டாம்பத்து.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

அணைவதரவணை - ப்ரவேஸங்கள்.

ஆறாயிரப்படி.

(அணைவது) “தாமோதரனை” என்கிறபாட்டில் ப்ரஸ்துதமான ஸர்வேஸ்வரத்வத்தைத் தம்முடைய ப்ரீத்யதிசயத்தாலே ஸஹேதுகமாக வுபபாதித்து, இப்படி ஸர்வேஸ்வரனான வெம்பெருமானை யாஸ்ரயியுங்கோளென்று பரரைநோக்கி யருளிச்செய்கிறார்........................*

பன்னீராயிரப்படி.

எட்டாந்திருவாய்மொழியில், “மேவுந்தன்மையமாக்கினான்” என்று ஸ்வஸம்பந்தி ஜநங்களுக்கும் ப்ராப்திபர்யந்தரூப மோக்ஷப்ரதனாய்க் கொண்டீஸ்வரன் நிற்கிறநிலையையும், அதுக்கடியான பரத்வத்தையு மநுஸந்தித்து, “இத்தை ஸம்ஸாரிகளழிக்கவொண்ணாது” என்றுபதேசிப்பாராகக்கோலி; அவனுடைய ஸர்வநிர்வாஹகத்வத்தையும், ஸம்ஸார நிவ்ருத்திபூர்வகமான மோக்ஷப்ரதத்வத்தையும், அதுக்குறுப்பானசேஷ்டித வைலக்ஷண்யத்தையும், இந்தவ்யாபார ப்ரகாசிதமான ஸௌலப்யாதிகுணங்கள் நித்யாநுபாவ்ய மென்னுமிடத்தையும், அந்தகுண ப்ரகாசகமான வவதாரபாஹுள்யத்தையும், அவதாரதசையிலும் பரத்வமதிப்ரஸித்தமென்னுமிடத்தையும், அவதீர்ணனானவன் ரக்ஷணவ்யாமோஹத்தால் பண்ணும்வ்யாபார மநேகமென்னுமிடத்தையும், அவதீர்ணனுடைய பரத்வோபயுக்தமான வதிசயிதாகாரங்களறியவல்லாரில்லையென்னு மிடத்தையும், அவனுடைய வாஸ்ரிதஸௌலப்யமபரிச்சிந்நமென்னு மிடத்தையும், ஏவம்விதனைத் தாமநுபவிக்கப்பெற்றமையையு மருளிச்செய்து, உபதேசாந்நிவ்ருத்தராய் ஸ்வலாபத்தோடே தலைக்கட்டுகிறார். இதிற்சொல்லுகிற பரத்வம், முதற்றிருவாய்மொழிபோலே- ஸ்வரூபகதமாயுமன்றியே, * திண்ணன்வீட்டிற்போலே - மநுஷ்யத்வே பரத்வமுமன்றியே, மோக்ஷப்ரதத்வோபயுக்தமா யிருக்கிறது..................................*

ஈடு.

ஸர்வேஶ்வரன் தம்பக்கல்பண்ணின வ்யாமோஹம் தம்மொருவரளவிலுமன்றிக்கே, தம்மோடு ஸம்பந்தமுடையாரளவிலும் வெள்ளமிட்டபடியைச்சொன்னார் - கீழ்; இத்திருவாய்மொழியில் - " நம்மோட்டை ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக அவனிப்படி விஷயீகரிப்பானானபின்பு ஸம்ஸாரிகளுக்கும் நம்மோட்டையொரு ஸம்பந்தத்தையுண்டாக்கி அவன்க்ருபைக்கு விஷயமாக்குவோம் " என்று, அவர்களுக்கு மோக்ஷப்ரதத்வத்தை யருளிச்செய்கிறார். இத்திருவாய்மொழிதன்னை - " ஈஶ்வரத்வஞ்சொல்லுகிறது " என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு; " மோக்ஷப்ரதத்வஞ்சொல்லுகிறது " என்று பட்டரருளிச்செய்யும்படி. இவைதானொன்றை யொன்றுவிட்டிராது, ஈஶ்வரனாயிற்று மோக்ஷப்ரதனுமவன்; மோக்ஷப்ரதனும்போது ஈஶ்வரனாகவேணும். இதுதன்னிற் செய்ததாகிறதென்னென்னில்; ஆழ்வார்க்கு முதல்தன்னிலே ஸர்வேஶ்வரனத்வேஷத்தைப் பிறப்பித்து, ஆபிமுக்யத்தைப்பிறப்பித்து, ருசியையுண்டாக்கி, இவர்விடிலும்தான் விடாதேவிரும்பி, இதுதானிவர் தம்மளவிலன்றிக்கே தம்மோடு ஸம்பந்தமுடையாரளவு மிப்படியேபெருகிக் கரைபுரளுகிறபடியையனுஸந்தித்து, " ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்வபாவமிதுவானபின்பு, நாம்பெற்றபேறெல்லாரும் பெறும்படிபண்ணுவோம்" என்று, ஸம்ஸாரிகளையடையப்பார்த்து, அவர்களுக்கு, " மோக்ஷப்ரதன் " என்னுமிடத்தையருளிச்செய்கிறார். இவர், தாம்பெற்றதாய்ப் பிறர்க்குபதேசிக்கிறபேறுதான்; பிராட்டி, திருவடி, திருவநந்தாழ்வானைப்பரிகரமாகவுடைத்தாய், எத்தனையேனு மளவுடையார்க்கும் ஸ்வயத்நத்தாலே ப்ராபிக்கவரிதாய், அவனாலே பெறப்பார்ப்பார்க்கு வருத்தமறப்பெறலாய், ஸம்ஸாரத்தில் போகங்கள்போலே அஸ்த்திரமாயிருக்கையன்றிக்கே நித்யமாய், அவிசதமாயிருக்கை யன்றிக்கே அத்யந்தம்ஸ்ப்புடமாய், துஃக்கமிஶ்ரமா யிருக்கையன்றிக்கே ஸுகைகதாநமாய், மங்களமாய், உத்தமமாய், அபரிச்சிந்நமாய், இப்படியிருக்கிற முக்தப்ராப்யபோகத்தைத் தமக்கும்தம்பரிகரத்துக்கு மவன்கொடுப்பானாகப் பார்க்கிறபடியைக்கண்டு, " ஸம்ஸாரிகளையு மீத்ருஶபோகிகளாம்படிபண்ணவேணும் " என்றுபார்த்து அவர்களைக்குறித்து ஹிதமருளிச்செய்ய, அதுகேட்டபின்புமவர்கள் பழையநிலையில் நின்றும்குலையாதே, மால்யவான் தொடக்கமானார் ராவணனுக்குச் சொன்னஹிதம்போலே அவர்களித்தை யநாதரித்திருக்க, " நாம்நம்முடைய வநுபவத்தைவிட்டு இவர்களோடே துவக்குண்கிறவிதுக்கு ப்ரயோஜநமென் '; என்று, வழிபறிக்கும்நிலத்தில் தம்கைப்பொருள்கொண்டு தப்பினார் ஹ்ருஷ்டராமாபோலே, " நாம்முந்தற முன்னமிவர்களைப்போலே யாகாதொழியப் பெற்றோமிறே " என்று ஸ்வலாபத்தையநுஸந்த்தித் தினியராகிறார்...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

அணைவதரவணைப்ரவேஶே. வ்ருத்தாநுவாத பூர்வகமாகஸங்கதி (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி) இந்தவாக்யம் - கேசவன்றமர்கீழ்மே லெமரேழெழுபிறப்பும்" இத்யாதியைக்கடாக்ஷித்து. (நம்மோட்டை யொருஸம்பந்தத்தையுண்டாக்கி) நாமுபதேசித்து சிஷ்யருபஸம்பந்தத்தை யுண்டாக்கி. நம்மோட்டை ஸம்பந்தமென்கிறவிடத்திலே - " பிள்ளைலோகாசார்யர், 'ஆய்க்குடி' என்கிறக்ராமத்திலே பெருமாள் பறிகொடுத்தார்' என்றுகேட்டுத்தீரும் பறிகொடுத்தார்; அத்தைக்கேட்டருளி பெருமாள் அத்யந்தம் ப்ரீதராய்ப்பிள்ளை லோகாசார்யரைப்பார்த்து, ' உமக்கும் உம்முடைய ஸம்பந்திகளுக்கும் மோக்ஷம்தந்தோம்' என்று திருவுள்ளமாக. அநந்தரம்பிள்ளை லோகாசார்யர் 'யம்யம்ஸ்ப்ருஶதி பாணிப்யாம்' இத்யாதிப்படியே தம்முடைய பரமக்ருபையாலே யெறும்பு முதலானவற்றை ஸ்பர்ஶிப்பது, ஸ்தாவராதிகளைக் கடாக்ஷிப்பது முதலானக்ருபாகார்யமான செயல்களைச்செய்து எல்லார்க்கும் ஸ்வஸம்பந்தத்தையுண்டாக்கி யருளினப்போலே" என்றருளிச்செய்வர்.

" தீர்த்தனுலகளந்த " இத்யாதியையும், " இருவரவர்முதலுந்தானே " இத்யாதியையும்பற்ற (ஈஶ்வரத்வம்சொல்லுகிறதென்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டென்றது) அது-முதற்றிருவாய்மொழி, " திண்ணன்வீடு " இத்யாதியாலே ஸித்தமாகையாலே, " பிறவிச்சடல்நீந்துவார்க்கு - புணைவன் " என்றத்தை யுபஜீவித்துக்கொண்டு மோக்ஷப்ரதத்வம் சொல்லுகிறதென்று பட்டருளிச்செய்யும்படி யென்றபடி. அந்யதரபக்ஷே அந்யதராபிதாயிநாம் ஶப்தாநாம்காகதிரித்யத்ராஹ (இவைதானித்யாதி வாக்யத்ரயேண) மோக்ஷப்ரதஜ்ஞனவீஶ்வர ப்ரதிபாதக மித்திருவாய்மொழி யென்றபடி. இரண்டும் - முதற்பாட்டிலேவ்யக்தம்.

விஸ்தாஸங்கதி (இதுதன்னிலித்யாதி) இதுதன்னில் - இத்திருவாய்மொழியிலே. (அத்வேஷத்தைப்பிறப்பித்தென்றது) " யாதானும்பற்றி நீங்கும்விரதத்தை நல்வீடுசெய்யும் " " இசைவித்தென்னை " "என்னிசைவினை" இத்யாதியைப்பற்ற (ஆபிமுக்யத்தைப்பிறப்பித்தென்றது) * மயர்வற மதிநலமருளின மையைப்பற்ற. யத்வா, இரண்டும்- " தீமனங்கெடுத்தாய் " " மருவித்தொழும்மனமேதந்தாய் " என்றத்தைப்பற்றவாதல். (ருசியையுண்டாக்கியென்றது) " அடிமைக்கணன்புசெய்வித்து " " நின்னலாலிலேன்காண் " இத்யாதியைப்பற்ற. " யானொட்டி " இத்யாதியைப்பற்ற (இவர்விடிலுமித்யாதி) " முடியாததென்னெனக்கேலினி " " கேசவன்றமர் " " கோவிந்தன் " இத்யாதிகளைப்பற்ற (இதானிவர் தம்மளவிலன்றிக்கேயித்யாதி) " அவன்க்ருபைக்கு விஷயமாக்குவோம் " என்றதின்விவரணம் (நாம்பெற்றபேறெல்லாருமித்யாதி)

பாட்டுக்களிலேயிறங்கி உக்தார்த்தத்தை விவரிக்கிறார் (இவர்தாமித்யாதி) பரிகரமாகவுடைத்தாய்-பரிகரமாகவுடைய ஸர்வேஶ்வரனை விஷயமாகவுடைத்தாய். பிராட்டிதிருவடி திருவநந்தாழ்வானென்றதுக்கு - "அணைவதரவணைமேல்" இத்யாதௌஹ்ருதயம். (ஸ்வயத்நத்தால் ப்ராபிக்கவரிதாயென்றது) "ஆர்காண்பாரோ" என்றத்தைப்பற்ற. (வருத்தமறப்பெறலாயென்றது) " புணைவன் " என்றத்தைப்பற்ற. " நலமந்தமில்லதோர்நாடு " என்றத்தைப்பற்ற. (ஸம்ஸாரத்தில்போகங்களித்யாதி) மேலெல்லாம் - " வரிவ-ஞா நவர தநித)விஶுத " (பரிபூர்ணஜ்ஞாநவரதநித்யவிஶுத்தம) இத்யாதிகத்யவாக்யமநுஸந்தேயம். (அபரிச்சிந்

நமாய்) இருக்குமென்றுகூட்டி நிர்வஹிப்பது. (தமக்கும் தம்பரிகரத்துக்குமென்றது) "கேச்வன்றமர்" இத்யாதியைப்பற்ற. (அவன்கொடுப்பானாகப் பாரிக்கிறபடியேயென்றது) "ஆள்வரொம்மாவீடே" என்றதிலேஸூசிதம். (ஹிதமருளிச்செய்யவென்றது) "நாடுபுகுவீர்" என்றத்தைப்பற்ற. பழையநில - பூர்வஸ்த்திதி. (மால்யவான்தொடக்கமானாரென்றது) மாரீசன், ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான், இவர்களை. "𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌂𑌰𑍋𑌚𑌤𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌰𑌾𑌵𑌣। 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌮𑌭𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌮 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂" (தந்நஹ்யம்ரோசதே ஸந்திஸ்ஸஹராமேண ராவண।யதர்த்தமபியுக்தாஸ்ஸ்மஸீதாதஸ்மைப்ரதீயதாம்) என்றுமால்யவானும், "𑌨 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍋 𑌬𑌲𑌵𑌤𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌮𑍋 𑌰𑌾𑌵𑌣 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍇" (நவிரோதோபலவதாக்ஷமோராவணதேநதே) என்றுமாரீசனும், "𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌮𑌮। 𑌇𑌦𑌂 𑌤𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌮𑌿 𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀" (ப்ரஸாதயேத்வாம்பந்துத்வாத்குருஷ்வவசநம்மம। இதம்தத்வம்த்வஹம்ப்ரூமிதீயதாமஸ்யமைதிலீ) என்று விபீஷணாழ்வானும் சொன்னார்களிறே. துவக்குண்கிற-ஈடுபடுகிற. (ஸ்வலாபத்தையநுஸந்தித்தென்றது) "கண்ணனைநான்கண்டேனே" என்றத்தைப்பற்ற. இனியராகிறார்-ப்ரீதராகிறார்... ... ... *

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

அணைவதரவணைமேற்பூம்பாவையாகம்
புணர்வதிருவரவர்முதலுந்தானே
இணைவனாமெப்பொருட்கும்வீடுமுதலாம்
புணைவன்பிறவிக்கடனீந்துவார்க்கே.

ஆறாயிரப்படி.

நாகபர்யங்கசாயியாகையாலும், ஸ்ரிய:பதியாகையாலும், ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கு நிர்வாஹகனாகையாலும், ஸர்வாத்மஸஜாதீயதயாவதீர்ணனாய்க்கொண்டு ஸர்வஜகத்ரக்ஷகனாகையாலும், முமுக்ஷுக்களுக்கு ப்ரதிபந்தகநிவர்த்தகனாய்க்கொண்டு மோக்ஷப்ரதனாகையாலும், நாராயணனே ஸர்வேஶ்வரனென்கிறார்... ... ... *

பன்னீராயிரப்படி.

முதற்பாட்டில், இத்திருவாய்மொழியிலர்த்தத்துக்கு ஸங்க்ரஹரூபமான ஸர்வநிர்வாஹகத்வத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

அரவு-திருவநந்தாழ்வானாகிற. அணைமேல்-அணைமேலே. அணைவது - அபிமதமாகச்சேர்வது. பூ - பூவிலேபரிமளம்வடிவுகொண்டாற்போலே போக்யபூதையான. பாவை-பிராட்டியின். ஆகம்-திருமேனியை. புணர்வது-போக்யமாகஸம்ஶ்

லேஷிப்பது. இதநித்யவிபூதிநிர்வாஹகத்வம். லீலாவிபூதிநிர்வஹணத்தில், அவர்-காரணேஶ்வரராகப்ரஸித்தரான. இருவர் - ப்ரஹ்மருத்ரர்கள்-இவருடையவுத்பத்திஸ்த்தித்யாதிகளுக்கும். தானே-தானே. முதலும்-ஹேதுவாயிருக்கும். எப்பொருட்கும்-ரக்ஷ்யமானஜகத்தில் ஸமஸ்தபதார்த்தங்களுக்கும். இணைவனும்-அவதாரமுகத்தாலே ஸஜாதீயனாயிருக்கும். வீடு - ரக்ஷணத்துக்குமேலெல்லையானமோக்ஷத்துக்கு. முதலாம் - ஹேதுவாயிருக்கும். இத்தால் ஸர்வமுக்திப்ரஸங்கியாமைக்காக, பிறவி-ஸம்ஸாரமாகிற. கடல்-கடலை. நீந்துவார்க்கு - நீந்திக்கரையேறவேண்டுவார்க்கு. புணைவன்-தெப்பமாமவனாயிருக்கும்.

புணைவன்-தெப்பமாமவன்... ... ... *

ஈடு-முதற்பாட்டு.

முக்தப்ராப்யபோகத்தைச்சொல்லுகிறது. முதற்பாட்டுத்தானித்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்ரஹமாய், மேலுள்ளபாட்டுக்களிலே யொருபதத்தைப்பற்றிப்போருமவையும். அதுதன்னைப்பற்றி யெழுமவையுமாயிருக்கிறது.

(அணைவதரவணைமேல்) முக்தப்ராப்யபோகந்தானிருக்கிறபடி. பர்யங்கவித்யையிற்சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வேஶ்வரனும் பிராட்டிமாருங்கூடத் திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலேயிருக்கிறவிருப்பிலே, இச்சேதநன்முக்தனாய்ச்சென்று கிட்டினால் “ ஆஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி ” (அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி) நான்ராஜபுத்ரன், ப்ரஹ்மப்ரகாரபூதன் என்னக்கடவன்; “ ஆகிலிங்ஙனேபோராய் ” என்றுலவனங்கீகாரம்பெற்று, மாதாபிதாக்களிருந்தபடுக்கையிலே ப்ரஜைசென்றேறுமாபோலே “ தமேவம்வித் பாதேநாத்யாரோஹதி ” (தமேவம்வித்பாதேநாத்யாரோஹதி) என்றேறக்கடவனாகச்சொல்லுகிற அப்பேற்றைச்சொல்லுகிறது. (அணைவது) தாபத்ரயங்களாலேநொந்த ஸம்ஸாரிசேதநன், “ஏஷ ப்ரஹ்ம ப்ரவிஷ்டோஸ்மி” (ஏஷப்ரஹ்மப்ரவிஷ்டோஸ்மி) என்கிறபடியே-அப்பெரியமடுவிலேவிழுந்து தன்தாபமெல்லா மாறுமாபோலேயாயிற்று, முதலிலேயிவை யில்லாதவன் திருவநந்தாழ்வான்மேலேயணைந்து, இவை யுண்டாய்க்கழிந்தாரைப்போலே யிருக்கும்படி. விடாயர்மடுவிலே விழுமாபோலே யாயிற்றணைவது. (அரவணைமேல்) நாற்றம், குளிர்த்தி, மென்மைகளை ஸ்வபாவமாகவுடைய திருவநந்தாழ்வானோடே யணைவது; “ புல்குமணையாம் ” என்னக்கடவதிறேயவனை. சேஷபூதனடிமை செய்தல்லது தரியாதாப்போலே, சேஷியும்சேஷபூதனோடே அணைந்தல்லது தரியாதானாயிருக்கிறபடி.

(பூம்பாவையாகம்புணர்வது) போக்யதைகவேஷையாய் நிருபாதிக ஸ்த்ரீத்வத்தையுடைய பெரியபிராட்டியாரோடே கலந்துவர்த்தி

ப்பதி. (ஆகம்புணர்வது) ஆத்மகுணங்கள்குமிருந்துபோமித்தனை. " அணிவது, புணர்வது " என்கிறதிறே - மூவர்க்கும் போகமொத்திருக்கையாலே. [𑌰𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌵𑌸𑌥𑌂𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾] (ரம்யமாவஸதம்க்ருத்வா) அறுபதினுயிர மாண்டுமேலடுகின்ற சக்ரவர்த்தி தன்னுதரத்துக்குப் போருமபடி சமைத்தமாளிகைகளிலும், திருவுள்ளத்துக்குப்பொருந்தி அழகியதா யிருந்ததுகாட்டிலே இளையபெருமாள் சமைத்த ஆஶ்ரமமாயிற்று. [𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃] (த்ரயோரமமாணாः) நாயகரான பெருமாள் ரஸமல்லவேபிராட்டியது, பிராட்டிக்குப்பிறக்கும் ரஸமன்றேபெருமாளது, அப்படியே, அச்சேர்த்திகண்டு களிக்குமவரிறே யிளையபெருமாள். [𑌵𑌨𑍇] (வநே) " படைவீடர்காட்டிலே ரமித்தார்கள் " என்றுதோற்றுதே, காடர்காட்டிலேவர்த்தித்தாப்போலே பொருந்தியிருந்தபடி. ஆகச்சொல்லிற்றுயிற்று - ஸர்வேஸ்வரனும் பிராட்டிமாருமாகத் திருவநந்தாழ்வானுகிற படுக்கையிலே யிருக்கக்கண்டுகந்தடிமைசெய்கை மூக்தப்ராப்ய போகமாகிறது.

(இருவரவர்முதலுந்தானே) ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்குக் காரணபூதனுயிருக்கும். " 𑌸𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌸𑌶𑌿𑌵𑌃 " (ஸப்ரஹ்மாஸஶிவः) என்கிறப்ரஸித்தியாலே (இருவரவரொன்கிறுர்) அவ்விபூதியைச் சொல்லுகிறவிடத்திலே (அணிவது, புணர்வது) என்கையாலே - அதுபோகபூமியாய் நித்யமாயிருக்கு மென்னுமிடமும், இங்கு (முதல்) என்கையாலே - இவ்விபூதியில் கார்யகாரணபாவத்தால் வந்தஸம்பந்தமும், இதுதான் ஆவதழிவதாமென்னு மிடமும்சொல்லுகிறது. இத்தால்-ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் ஸம்ஸாரபத்தர்க ளென்னுமிடமும், ஈஸ்வரனே மோக்ஷப்ரதனுக வல்லானென்னு மிடமும்சொல்லுகிறுர். ஆக, ஆஶ்ரயணீயனவனே, ப்ரஹ்மருத்ரர்க ளாஶ்ரயணீயரல்லரென்கை ; " 𑌆𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌜𑌗𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃। 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌨𑌿𑌤𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑌶𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 " (ஆப்ரஹ்மஸ்தம்பபர்யந்தாஜகதந்தர்வ்யவஸ்த்திதாः । ப்ராணிநः கர்மஜநிதஸம்ஸாரவஶவர்த்திநः) என்னுநின்றதிறே.

இப்படி ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்குகும் காரணபூதனுகையாலேவந்த மேன்மையையுடையவன் (எப்பொருட்குமிணைவனும்) தேவாதிஸகல பதார்த்தங்கள்தோறும் ஸஜாதியனுய் வந்தவதரிக்கும். ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் நடுவேவந்தவதரிப்பது, உபேந்த்ரனுவது, சக்ரவர்த்தி ஸ்ரீவஸுதேவர்களளவிலே அமைத்துவந்துபிறப்பது, மஹாவராஹமாவது, குப்ஜாம்ரமாவதாகாநிற்கும்.

இப்படிதாழவிட்டுப் பிறக்கிறதெதுக்காகவென்னில் (வீடுமுதலாம்) மோக்ஷப்ரதனுகைக்காக. அவதரித்தவிடங்களிலே பக்ஷிக்குமோ

க்ஷத்தைக்கொடுப்பது, பிசாசத்துக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதாகாநிற்கும்.

அவன்வந் தவதரிப்பது மோக்ஷப்ரதனைகைக் காகவாகில், எல்லாரும்பின்னை முக்தராக வேண்டாவோவென்னில் (பிறவிக்கடல்நீந்துவார்க்கு - புணைவன்) "ஸம்ஸாரமென்றொருபெருங்கடல், அதெங்களாற்கடக்கப்போகாது, ப்ரபலனைநீயே கழித்துத்தரவேணும்" என்றிருப்பார்க்கு ப்ரதிபூவாய் நின்றுகடத்திக்கொடுக்கும். புணையாமவனென்றபடி - ஸர்வபரநிர்வாஹகனுமவனென்றபடி. "[illegible]" (ஸம்ஸாரஸாகரம்கோரமநந்தக்லேஸபாஜநம் । த்வாமேவஸரணம்ப்ராப்ய) என்றிருப்பார்க்குக் கடத்திக்கொடுக்கும். (புணைவனென்று - தெப்பமாமவனென்னவுமாம்.) "[illegible]" (விஷ்ணுபோதம்) என்னக்கடவதிறே - ஏகதேசத்தைப்பற்றி நிற்கையன்றிக்கே, அக்கரையு மிக்கரையுமாய்நிற்கு மோடமாயிற்று...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (அணைவதித்யாதி) "அணைவதரவணைமேல் பூம்பாவையாகம்புணர்வது" என்கிறவிவ்வளவைப் பராமர்ஸித் தருளிச்செய்கிறார் (முக்தப்ராப்யேத்யாதி) "இருவரவர்முதலுந்தானே" இத்யாதியைக்கடாக்ஷித் தருளிச்செய்கிறார் (முதற்பாட்டுத்தானித்யாதி) அதுதன்னைப்பற்றி அப்பாட்டுத்தன்னைப்பற்றி.

முக்தப்ராப்ய போகந்தானிருக்கிறபடி யென்கிறவிடத்திலே - "[illegible]" (கூர்மாதீந்) என்கிறஸ்லோகமும், "[illegible]" (ஸவ்யம்பாதம்) என்கிறஸ்லோகமு மநுஸந்திப்பது. "அணைவதரவணைமேல்" என்றால் - முக்தப்ராப்யபோகமெப்படி சொல்லிற்றுமென்ன (பர்யங்கவித்யையிலித்யாதி) "[illegible]" (ஸஹஸ்ரஸ்தூணேவிமிதேத்ருடஉக்ரேயத்ரதேவாநாமதிதேவஆஸ்தே) என்ற- திருமாமணிமண்டபத்திலே, திருவநந்தாழ்வான்மேலே தர்மாத்யஷ்டபீடத்தையுடைத்தான திவ்யஸிம்ஹாஸநத்தின்மேலே, "[illegible]" (தந்மத்யேஷ்டதளம்பத்மம்) என்கிறபத்மத்திலே, "[illegible]" (விமலோத்கர்ஷிணீஜ்ஞாநாக்ரியாயோகாதைவச । ப்ரஹ்வாஸத்யாததேஸாநாதாஸாந்நாம்காஸமர்சயேத்) என்று-அந்தபத்மத்தி னஷ்டதளத்திலே, விமலாத்யஷ்ட பரிசாரிகைகளும், அதின்கர்ணிகையிலே யிருக்கிற "[illegible]" (அநுக்ரஹ) என்றவளோடே கூடத்திருவெண்சாமரம்பரிமாற, அந்தக்கர்ணிகையிலே திருவநந்தாழ்வான்மேலே பிராட்டிமாரோடே கூடவீற்றிருக்குமத-பர்யங்க வித்யாப்ரகாரம், கௌஷீதகிப்ராஹ்மணத்திலேசொல்லப்பட்ட

து, என்றருளிச்செய்வர். விமிதே - விஶாலே. உக்ரே - அநபிபவநீயே. "𑌅𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿" (அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மி) என்றஸாமாநாதிகரண்யம் - கார்யகாரண பாவத்தாலேயாதல், சரீராத்மபாவத்தாலேயாதல். இந்தவிரண்டையு மருளிச்செய்கிறார் (நான்ராஜபுத்ரன் ப்ரஹ்மப்ரகாரபூதனென்று) ராஜபுத்ரனென்கையாலே - கார்யகாரணபாவம். ப்ரஹ்மப்ரகாரபூதனென்கையாலே - சரீராத்மபாவம். ராஜபுத்ரன் - ப்ரஹ்மபுத்ரனென்றபடி. போராய் - வாராய். ஏவம்வித் - ஏவம்ப்ரகாரோபாஸக꞉. தம் - பாதேநாத்யாரோஹதீத்யந்வய꞉.

அபிமதவிஷயத்தையணைவார் அத்யபிநிவிஷ்டரா யணையுமாபோலே, இவனோடே யணையும்போது மபிநிவேசம் தோற்றவணையுமாகையாலே யவ்வபிநிவேசத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தாபத்ரயேத்யாதி) இது - "அணைவது" என்றபத ஸாமர்த்த்ய ஸித்தமானபாவம். ஸ்ரீபாரதேமங்கிதாயாம், "𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌚 𑌲𑍋𑌭𑌂 𑌚 𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌚 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌰𑌮𑍍 । 𑌏𑌷 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌷𑍍𑌮𑍇 𑌶𑍀𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌹𑍍𑌰𑌦𑌮𑍍." (த்யக்த்வாகாமம்சலோபம்சமோஹஞ்சமத்ஸரம் । ஏஷப்ரஹ்மப்ரவிஷ்டோஸ்மிக்ரீஷ்மேஶீதமிவஹ்ரதம்.) "𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌬𑍃𑌂𑌹𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇" (ப்ருஹத்வாத்ப்ரும்ஹணத்வாச்சதத் ப்ரஹ்மேத்யபிதீயதே) என்றப்ரஹ்மஶப்தத்தின் நிருக்தியைப்பற்ற (அப்பெரிய மடுவிலேயென்றது) இவையில்லாதவன் - தாபங்களில்லாதவன். "𑌗𑍍𑌰𑍀𑌷𑍍𑌮𑍇 𑌶𑍀𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌹𑍍𑌰𑌦𑌮𑍍" (க்ரீஷ்மேஶீதமிவஹ்ரதம்) என்றதுக்கர்த்தம் (விடாயரித்யாதி)

"அரவணை" என்றபதத்துக்குவாஸனை (நாற்றமித்யாதி) மென்மை-ம்ருதுத்வம். "அணைமேல்" என்றது - அணையோடேயென்று த்ருதீயாவிபக்தியாகி (திருவநந்தாழ்வானோடேயென்கிறது) உக்தார்த்தேப்ரமாணம் (புல்குமணையாமென்னக்கடவதிறே யவனையென்று) முதற்றிருவந்தாதி. புல்குமணையாம் - சாய்ந்துகொள்ள யோக்யமானவணையாமென்றபடி. ஸம்ஸாரதப்தனாகையாலே தன்னைப்பற்றி யிவனுநந்திக்கிறான், ஸ்வதோநிரதிசயா நந்தியானவனிவனைப்பெற்றாநந்திக்கக் கூடுமோவென்ன (சேஷபூதனித்யாதி) ஸங்கத்தாலேயென்றபடி.

"பூம்" என்று - அழகாய், அத்தால், போக்யதையைச் சொல்லுகிறது. ஸ்த்ரீத்வம் அல்லாதார்க்கு மிவளுக்குமொத்திருக்கையாலே லக்ஷ்மியென்னவமைந்திருக்க, "ஸ்த்ரீ" என்றுவிசேஷிக்கிறது - கர்மோபாதிகமல்லாத ஸ்த்ரீத்வத்தையுடைய ளாகையாலே; அவர்களில் வ்யாவ்ருத்தமான ஸ்த்ரீத்வமுண்டென்றுமிடந்தோன்ற. (நிருபாதிக ஸ்த்ரீத்வத்தையுடையளென்கிறார்) "ஆகம்புணர்வது" என்றபதப்ரயோகத்துக்குபாவம் (ஆத்மகுணங்களித்யாதி) குமரிருக்கை - குமரியாயிருக்கை யென்றுசப்தார்த்தம். அதாவது - குமரி-குமாரீ. கந்நிகை. அநுபவயோக்யமன்றிக்கே யிருக்கையென்றபடி. ஆத்மகுணங்களித்யாதி வாக்யத்துக்கு - பரமரஸிகனானவீஶ்வரன் பிராட்டியுடைய விக்ரஹஸௌந்தர்யாதி சயாத்ருபகுணங்களையிட்டு ஆத்மகுணபர்யந்தம் போகமாட்டானென்றுகருத்து.

அணைவது புணர்வதென்கிறதிறே யென்கிறவாக்யம். வ்யாக்யாதாவினிபோடு. இவ்வாக்யத்துக்குக்கருத்து - அக்ர்யப்ராய ந்யாயத்தாலே, பிராட்டியோடே

கூடவெடுக்கையாலே-இவ்விருவருக்கும் பிறக்கும்ரஸம், சேர்த்தியையநுபவிக்கையாலே திருவநந்தாழ்வானுக்கும் பிறக்குமென்று. உக்தத்துக்கு ஸம்வாதம் (ரம்யமாவஸதமித்யாதி) ஸ்ரீஸங்க்ஷேபே. "ரம்யம்" என்றதுக்குபாவம் (அநுபதிஷுயிரமித்யாதி) சமைத்த - ஆக்கின. கட்டினவென்றபடி. நாயகநாயகிகள் பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷத்தாலே ரமிக்கிறார்கள், இளையபெருமாள் ரமிக்கும்படியென்னென்ன (நாயகராநவித்யாதி) விஷயபேத ப்ரயுக்தரஸபேதஸ்ஸர்வத்ர ஸமாநஇதிபாவ:. சித்ரகூடத்தி லிருப்பைச்சொன்னபோதே - "வநே" என்றது ஸித்தமாயிருக்க, புந: "வநே" என்று விசேஷித்ததுக்குபாவம் (படைவீடரித்யாதி) படைவீடர் - படைவீட்டிலே யிருக்குமவர்கள். காடர் - காட்டிலேயிருக்குமவர்கள். "பர்யங்கவித்யையில்" இத்யாதிவாக்யோக்தார்த்த நிகமநம் (ஆகவித்யாதி) ஆகிறதென்ற வநந்தரம் - என்று இத்யத்யாஹார்யம்.

இன்னாரென்றதே, "இருவரவர்" என்கிறதென்னென்னில் (ஸப்ராஹ்மேத்யாதி) இவ்விடத்திலே - "ஸ:" என்கிறதநுபயுக்தம்; "ப்ராஹ்மா, ஶிவ:" (ப்ராஹ்மா, ஶிவ:) என்கிறதேவேண்டுவது. இத்தால்பலிதம் (அவ்விபூதியையித்யாதி) நித்யமாயிருக்குமென்றது - "அணைவது, புணர்வது" என்கிறவர்த்தமாநத்தாலே ஸித்தமானவர்த்தம். ஆவதழிவது - உண்டாவது நசிப்பது. காரணத்வகதநத்தாலேபலிதம் (இத்தாலித்யாதி) கர்மவஶ்யராகையாலே பத்தரென்றபடி. "முதலும்" என்றசஶப்தத்துக்கர்த்தம் (ஆகவாஶ்ரயணீயனித்யாதி) த்யேயனுமென்றநுக்தஸமுச்சயமென்றபடி. ப்ராஹ்மாதிகளாஶ்ரயணீய ரல்லாமைக்கடி - ஸ்ருஜ்யத்வ கர்மவஶ்யத்வங்களென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அவர்கள் கர்மவஶ்யரென்கைக்கு ப்ரமாணம் (ஆப்ராஹ்மேத்யாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மே ஶௌநகவசநம்.

"ஸர்வாதிகனானவன் ஸுலபனானான்" என்று அவன் ஸௌலப்யத்துக்கதிசயஞ்சொல்லுவாராக, இத்தாலவன் பெருமைசொல்லுகிறதென்கிறார் (இப்படியித்யாதி) இணைவன் - ஸஜாதீயன். தேவாதி ஸமஸ்தபதார்த்தங்களுக்கு மவதாரமுகேந ஸஜாதீயனென்று ஶப்தார்த்தம். அப்படியவனவதரித்தமையுண்டோவென்ன (ப்ராஹ்மருத்ரர்களித்யாதி) அமைத்து - ஸங்கோசித்து.

வீடுமுதலாம் - மோக்ஷத்துக்கு ஹேதுவாயிருக்கும். அப்படிமோக்ஷம் கொடுத்தவிடமுண்டோவென்ன (அவதரித்தவித்யாதி) "[illegible] [illegible]" (ஸம்ஸ்காரமகரோத்தஸ்யப்ராஹ்மமேதேநராகவ: । ஸ்வபதஞ்சததௌதஸ்மையோகித்யேயம்ஸநாதநம்) என்றத்தைப்பற்ற (பக்ஷிக்குமோக்ஷத்தைக்கொடுப்பதென்றது) பக்ஷி - ஜடாயு. "[illegible] [illegible]" (அக்ஷய்யஸ்ஸ்வர்க்கவாஸஸ்தேயாவதிந்த்ரோபவிஷ்யதி । நஷ்டேஶக்ரேததஸ்ஸ்வர்க்காத்ஸாயுஜ்யம்மமகச்சது) என்றத்தைப்பற்ற (பிசாசத்துக்கு மோக்ஷத்தைக்கொடுப்பதென்றது) பிஶாச: - கண்டாகர்ண:.

புணைவனும் - புணைபட்டவனும். புணை - ப்ரதிபூவும், தெப்பமும், பரமும் யோதநிகாத மர்ணயோர்மத்யேதிஷ்டதி, ஸ: - ப்ரதிபூரித்யுச்யதே. இவன்புணையாய், பலப்ரதன் வேறொருத்தனென்ன (புணையாமவனித்யாதி) அப்படிகடத்திக்கொடுக்குமோவென்ன (ஸம்ஸாரஸாகரமித்யாதி) ஜிதந்தாயாம். " 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌃 " (நிஸ்தரந்திமநீஷிண:) என்றுமேல். புணைவன்-தெப்பமாமவனென்றர்த்தாந்தரத்துக்கு ப்ரமாணம் (விஷ்ணுபோதமித்யாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மே, 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌮𑌗𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌂। 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑍋𑌤𑌂𑌵𑌿𑌨𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍍 " (ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம்விஷயாக்ராந்தசேதஸாம் । விஷ்ணுபோதம்விநாநாந்யத்கிஞ்சிதஸ்திபராயணம்) " 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌲𑍃𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 " (விஷ்ல்வ்யாப்தௌ) இதிதாதும்ஹ்ருதிநிதாய விஷ்ணுஶப்தார்த்தமாஹ (ஏகதேசத்வைதயித்யாதி) மத்யேபந்துரத்வ ஶங்காவகா ஶோநேதிபாவ:.

அரவணைமேல் - அணைவது, பூம்பாவையாகம் புணர்வது, இருவரவர் முதலுந்தானே, வீடுமுதலாகைக்காக - எப்பொருட்கு மிணைவனும், பிறவிக்கடல்நீந்துவார்க்கு - புணைவனித்யந்வய:...*

இரண்டாம்பாட்டு.

நீந்துந்துயர்ப்பிறவியுட்படமற்றெவ்வெவையும்
நீந்துந்துயரில்லாவீடுமுதலாம்
பூந்தண்புனற்பொய்கையானையிடர்கடிந்த
பூந்தண்டுழாயென்றனிநாயகன்புணர்ப்பே.

ஆறாயிரப்படி.

(நீந்தும்) " வீடுமுதலாம் " என்கிறபதத்தைவிவரிக்கிறது. ஜந்மஜராமரணாத்யபரிமித ஸமஸ்ததுஃகரஹிதமான மோக்ஷத்துக்குக்காரணமெம்பெருமானோடுள்ள ஸம்பந்தம்; அதெங்கேகண்டோமென்னில், ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான்பக்கலிலே கண்டோமென்கிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஸம்ஸாரநிஸ்தரணபூர்வகமான மோக்ஷத்துக்கு ஹேதுவவனுடைய ஸம்பந்தமென்கிறார்.

இஸ்ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திக்கு நிதர்ஶநமென்னலாம்படி, பூ - பூவையுடைத்தாய். தண்-குளிர்ந்த. புனல்-புனலையுடைய. பொய்கை-பொய்கையிலே, யானை - யானைக்கு. இடர்-முதலையால்வந்தவிடரை. கடிந்த-போக்கின. பூ - செவ்வியையுடைத்தாய். தண்-குளிர்ந்த. துழாய்-திருத்துழாயையுடையனாய். அத்தாலே, என்-எனக்கு. தனிநாயகன் - அத்விதீயநாயகனானவனுடைய. புணர்ப்பு - ஸம்பந்தமானது. நீந்தும்-இச்சேதநனுக்கு நீந்தாநிற்கும்படி அஸ்தரமாய். துயர்-துஃகோத்தரமான.

பிறவி-பிறவி. உட்பட-உட்பட. மற்று-மற்றும். நீந்தும் - நீந்தும்படியான. எவ்வெவை-ஜராமரணாதிகளானவெவ்வகைப்பட்ட. துயரும்-துக்கமும். இல்லா-ஸ்பர்சியாத. வீடு-மோக்ஷாநந்தத்துக்கு. முதலாம்-ஹேதுவாம்.

முதற்பாட்டில் " வீடுமுதலாம் " என்றத்தைவிவரித்தது.................... *

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

என்தனிநாயகன்புணர்ப்பு என்கையாலே-எம்பெருமான்றான்வேணுமோ, அவனோடுள்ளஸம்பந்தமே மோக்ஷப்ரதமென்கிறார்.

(நீந்துமித்யாதி) "பிறவிக்கடல்நீந்துவார்க்கு" என்கிறவதினுடைய விவரணமாயிருக்கிறது. நீந்தும் துயர்ப்பிறவியுட்படமற்றெவ்வெவையும்நீந்தும், துயரில்லாவீடுமுதலாமென்றுபிரித்து யோஜிக்கவுமாம்; அன்றிக்கே, ஒன்றாக வீட்டுவிசேஷணமாகவுமாம். (நீந்துமித்யாதி) "நீந்தும்" என்கிற வர்த்தமாநநிர்த்தேசத்தாலே-கடக்கவரிதான துக்கத்தை விளைப்பதானஜநநந்தொடக்கமான மற்றுமுண்டான அபக்ஷயவிநாசாதிகளையும்கடத்தும்; (துயரில்லாவீடுமுதலாம்) துக்ககந்தரஹிதமான மோக்ஷத்துக்கும் ஹேதுவாம். கடக்கவரிதானதுக்கத்தையுடைத்தான ஜந்மந்தொடக்கமாக நீந்துந்துயரான மற்றெவ்வெவையுமில்லாதமோக்ஷத்துக்குஹேதுவாமென்னுதல். இவர் வீடென்கிறது-ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திமாத்ரத்தையன்று,*ஸுகபாவைகலக்ஷணையான பகவத்ப்ராப்தியை. "முக்திர்மோக்ஷமஹாநந்த:" (முக்திர்மோக்ஷமஹாநந்த:) என்னக்கடவதிறே. இப்படிதுக்கத்தைப்போக்கி வீடுமுதலாக எங்கேகண்டோமென்னில் (பூந்தணித்யாதி) பரப்புமாறப்பூத்துக்குளிர்ந்த புனலையுடைத்தானபொய்கையிலேபோய்ப்புக்கு முதலையாலேயிடர்பட்ட வானையினுடைய துக்கத்தை வாஸனையோடேபோக்கினவன். "பூவிற்செவ்வியழியாமே திருவடிகளிலே யிடவேணும்" என்றுநினைத்தது பெருமையால்வந்தவிடரைப்போக்கின. (பூந்தண்டுழாயென்றனிநாயகன்) வைத்தவளையத்தோடேகாணும் மடுவிலேபோய்விழுந்தது. திருத்துழாயிற் பரிமளம்போலே காணும் ஆனையிடரைக்கடிந்தது. ஆனையிடராவது - " 'ஸர்வேஶ்வரனுபத்ஸகன்' என்றிருந்தோம், இவனிப்படி யாபந்நனுக உதவாதொழிவதே, நிர்க்ருணனுயிருந்தானே!" என்று நாட்டிலுள்ளார் நினைக்கிற்செய்வதென் " என்று அத்தாலேவந்த இடராகிலுமாம். (என்தனிநாயகன்) ஆனையிடரைப்போக்குகையன்றிக்கே, தம்மிடரைப் பரிஹரித்தாப்போலேயாயிற்று இவரிருக்கிறது. (புணர்ப்பு) அவனோட்டைஸம்பந்தம்.

அவன்றிருவடிகளில் ஸம்பந்தம், துக்கநிவ்ருத்தியையும்பண்ணி, "ஸுகபாவைகலக்ஷணம்" (ஸுகபாவைகலக்ஷணம்) என்கிறபேற்றையும்தரும். தனிநாயகன்புணர்ப்பு - வீடுமுதலாம் என்றந்வயம்.........*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (நீந்துமித்யாதி) புணர்ப்பு-ஸம்பந்தம்.

(பிறவிக்கடலித்யாதி) "பிறவிக்கடல்நீந்துவார்க்கு-புணைவனும்" என்று சொன்னமோக்ஷப்ரதத்வவிவரணமித்யர்த்த꞉.

முந்தினவந்வயத்துக்குச்சேரவர்த்தம் (நீந்துமென்கிறவித்யாதி) எவ்வெவையும்நீந்தும் - நீத்தும். "நீந்தும்" என்கிறமெல்லொற்றை - வல்லொற்றாக்கிக் கொள்வது. நீத்தும் -(கடத்தும்) த்விதீயாந்வயத்துக்குச்சேரவர்த்தம் (கடக்கவரிதானவித்யாதி) துயர்ப்பிறவி-துயரைவிளைக்கிறபிறவி. ஸாமாநாதிகரண்யம் - கார்யகாரணபாவேந. "மற்றெவ்வெவையும்" என்று-ஜந்மவ்யதிரிக்தவிகாரபஞ்சகத்தையும் சொல்லுகிறது. (நீந்தும்துயரான-மற்றெவ்வெவையும்-இல்லாத) நீந்தாநிற்கும்படி துஸ்தரமாய் து꞉கோத்தரமான ஜராமரணாதிகளான மற்றெவ்வெவ்வகைப்பட்ட து꞉கங்களுமில்லாதவென்றபடி. முந்தினவந்வயார்த்தத்திலே-அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகமாக இஷ்டப்ராப்தியைச்சொல்லுகிறது. த்விதீயாந்வயார்த்தத்திலே - கேவலமிஷ்டப்ராப்தியைச்சொல்லுகிறது.

கைவல்யப்ராந்திம்வாரயதி (இவர்வீடென்கிறவித்யாதி) (ஸுகபாவைகேதி) ஷஷ்டேம்ஶேபஞ்சமே, (நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷணா। பேஷஜம்பகவத்ப்ராப்திரேகாந்தாத்யந்திகீமதா) (நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷணா। பேஷஜம்பகவத்ப்ராப்திரேகாந்தாத்யந்திகீமதா) பூர்வாத்யாயே-தாபத்ரயஜநிதது꞉கப்ரதர்ஶநேந, ஸம்ஸாரே து꞉கம் விநாஸுகலேஶோபிநாஸ்தீத்யுக்தம்; ஏதாத்ருஶது꞉கம்கேநநிவர்த்யத இத்யத்ர, நிரதிஶயாநந்தப்ரஹ்மப்ராப்த்யாநிவர்த்யத இத்யுச்யதே - அநேகஶ்லோகேந. (நிரஸ்தாதிஶயேதி) ஸுகாந்தரஸ்யப்ரஹ்மலோகாதிகதஸ்யாதிஶயோ நிரஸ்தோயேந ப்ரஹ்மாநுபவஸுகேந, தத்-நிரஸ்தாதிஶயம். ஆஹ்லாதரூபம்ஸுகம் - ஆஹ்லாதஸுகம். ஆஹ்லாத꞉-மோஹஸம்பேத꞉. ஸுகாந்தராநுபவாக்ஷமத்வாபாதகோத்கர்ஷவத்ஸுகம்-ஆஹ்லாதஸுகம். அதாவது- "யத்ர நாந்யத் பஶ்யதி" (யத்ரநாந்யத் பஶ்யதி) என்கிறபடியே ப்ரஹ்மாநுபவதசையிலே வேறொருஸுகாந்தரத்தில்நெஞ்சுசெல்லாதபடியாயிருக்கிற ஸுகமென்றபடி. (பாவஶப்தத்தாலே) து꞉கநிவ்ருத்தியும்-ஸுகமாயிருக்குமிறே, அத்தைவ்யாவர்த்திக்கிறது. ஏகஶப்தேந - ஸுகஸாதநத்வேந ஸுகஶப்தவாச்யசந்தநகுஸுமாதீநிவ்யாவர்த்தயதி. ஆக, நிரஸ்தமான ப்ரஹ்மலோகாதிகதஸுகாந்தரங்களினுடைய வதிஶயத்தையுடைத்தாயிருக்கிற ஆஹ்லாதரூபஸுகமாகையொன்றையுமே வடிவாகவுடைத்தாயிருப்பதாயென்றபடி. ஏகாந்தா - து꞉காஸம்பிந்நா. இத்தால்-ஸ்வர்க்காத்யநுபவங்கள்போலே து꞉கமிஶ்ரமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸுகைகதாநமாயிருக்குமென்று, ஸ்வர்க்காத்யநுபவவ்யாவ்ருத்தி. யத்வா, ஏகாந்தா-அநந்யப்ரயோஜநா. ஆத்யந்திகீ-அந்தமதீத்யவர்த்தமாநா. நித்யையென்றபடி. பகவத்ப்ராப்தி꞉-பகவதநுபவ꞉. பேஷஜம்மதா - ஸம்ஸாரது꞉கத்துக்கு மருந்தாயிருக்குமென்று இஷ்டமாயிருக்குமென்றபடி. ப்ராப்திஶப்தம்-அநுபவத்தைச்சொல்லுமோவென்னில்; "ஜ்ஞாத்ருத்வாஶ்ருத்யா꞉" (கத்யர்த்தா புத்த்யர்த்தா꞉) என்கிறந்யாயத்தாலே ப்ராப்திஶப்தம் - அநுபவத்தைச் சொல்லுகிறது. பகவச்சப்த꞉ - ப்ராப்யஸ்யஹேயப்ரத்யநீககல்யாணகுணாத்மகத்வம் வக்ஷ்யமாணம்ஸூசயந், தத்ப்ராப்தேர்நிரஸ்தாதிஶயேத்யாத்யுச்யமாநம்வை

ஶ்லிஷ்டயமுபபாதயதி. "வீடு" என்று-விடுகையைச்சொல்லுமொழியு, பகவதநுபவத்தைச்சொல்லுமோவென்ன (முக்திர்மோக்ஷ இத்யாதி) "முக்திர்மோக்ஷோமஹாநந்த:" (முக்திர்மோக்ஷோமஹாநந்த:) இதிநைகண்டுகா:.

பரப்புமாற-விஸ்தாரமெல்லாம். புனல்-ஜலம். "இடர்" என்றதுக்குமுன்றர்த்தம் - முதலிபால்வந்தக்லேஶமாதல், "நாஹம்களேபரஸ்யாஸ்ய பரிஜீர்ணஸ்ய காமயே। கரஸ்தகமலாந்யேவ பாதயோரர்ப்பிதம்ஹரே:" (நாஹம்களேபரஸ்யாஸ்யபரிஜீர்ணஸ்ய்காமயே। கரஸ்த்தகமலாங்யேவபாதயோரர்ப்பிதம்ஹரே:) என்று-பூவிற்செவ்வியழியாமே திருவடிகளிலேயிடப்பெறுமையால்வந்த மாநஸக்லேஶமாதல், "ஆபத்ஸகனுனஸர்வேஶ்வரனை, இன்றுதவாதொழிந்தால், 'கிர்க்ருணன்' என்றுலோகத்தார்சொல்லப்போகிறுர்கள்" என்கிறக்லேஶமாதல். முதலர்த்தம் (பரப்புமாறவித்யாதி) த்விதீயார்த்தம (பூவிலித்யாதி) "பூம்தண்டுழாயென்தனிநாயகன் - பொய்கையானை யிடர்கடிந்த" என்றுகூட்டியர்த்தம் (வைத்தவித்யாதி) "ஆனையிடர்கடிந்த, பூம்தண்டுழாய்" என்றுகூட்டிதாத்பர்யம் (திருத்துழாயிலித்யாதி) நதுஸர்வேஶ்வர இத்யர்த்த:. பரிமளம் முன்னேவந்திடனைப்போக்கிற்றென்றபடி. த்ருதீயார்த்தம் (ஆனையிடராவதித்யாதி) "என்" என்றதுக்குபாவம் (ஆனையிடரித்யாதி)

அந்வயமுநேக ப்ரதமயோஜநாமாஹ (அவன்திருவடிகளித்யாதி) ஸம்பந்தம்-ஸம்பந்தஜ்ஞாநம். "தமேவம்வித்வாந்" (தமேவம்வித்வாந்) "ஸந்தமேநம்" (ஸந்தமேநம்) என்னக்கடவதிறே. த்விதீயயோஜநையைப்பற்ற (தனிநாயகனித்யாதி) உபயவிதநிர்வாஹேபி - உத்தரார்த்தபூர்வகமந்வய:. பூந்தண்ணித்யாரப்ய, நாயகன் புணர்ப்பு-நீந்தும்துயர்தொடங்கி, எவ்வெவையும்நீந்தும்; துயரில்லாவீடுமுதலாமித்யந்வய:. யத்வா, நீந்தும்துயர்ப்பிறவியுட்பட-நீந்தும்துயரான மற்றெவ்வெவையும் இல்லாவீடுமுதலாமித்யந்வய:.... ... ... *

மூன்றும்பாட்டு.

புணர்க்குமயனுமழிக்குமரனும்
புணர்த்ததன்னுந்தியோடாகத்துமன்னிப்
புணர்த்ததிருவாகித்தன்மார்விற்றன்சேர்
புணர்ப்பன்பெரும்புணர்ப்பெங்கும்புலனே.

ஆறுயிரப்படி.

(புணர்க்கும்) ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவான ப்ரஹ்மாவுக்கும் தன்னுந்தியையாஶ்ரயமாகக் கொடுத்துவைக்கும்; ஜகத்ஸம்ஹர்த்தாவான ருத்ரனுக்கும் தன்றிருவுடம்பை யாஶ்ரயமாகக்கொடுத்துவைக்கும்; ஸர்வலோகேஶ்வரியான பிராட்டிக்கும் தன்றிருமார்வைக் கொடுத்துவைக்கும்; திருவநந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளும்; இப்படியெம்பெருமானுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வ சிந்ஹபூதமான திவ்யசேஷ்டிதங்களெங்கும் ப்ரத்யக்ஷிக்கலாமென்கிறுர்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவனுடைய திவ்யமான சேஷ்டிதங்கள் ஸர்வத்ர ப்ரஸித்தமென்கிருர்.

தன் - தன்னை. புணர்த்த - உத்பாதித்த. உந்தியோடு - திருநாபியோடேகூடு. ஆகத்து-திருமேனியிலொருபார்ஶ்வத்திலும். மன்னி - நித்யவாஸம்பண்ணி. புணர்க்கும் - லோகஸ்ருஷ்டிபண்ணுகிற. அயனும் - அஜனுமாய். அழிக்கும் - ஸம்ஹரிக்கிற. அரனும் - ஹரனுமாய். இப்படிதத்ததந்தராத்மதையாலேததாத்மகனுய், தன்மார்வில் - தன்மார்விலே. புணர்த்த - நிருபகமாம்படி சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட. திருவாகி - திருவுடையனுய். தான் - தானே. சேர் - தனக்குத்தகுதியான. புணர்ப்பன் - ஸ்வாதீநசேஷ்டிதனனவனுடைய. பெரு - அபரிச்சிந்நமான. புணர்ப்பு - திவ்யவ்யாபாரங்களானவை. எங்கும் - எங்கும். புலன் - கண்டநுபவிக்கலாம்படிப்ரஸித்தம்.

" இருவரவர்முதலுந்தானே " என்றத்தைவிவரித்தது......................*

ஈடு - மூன்றும்பாட்டு.

" இருவரவர்முதலுந்தானே " என்கிறபதத்தை விவரியாநின்றுகொண்டு, ஸ்ரீயஃபதியானவனுடைய அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்களை ப்ரத்யக்ஷிக்கலாமென்கிருர்.

(புணர்க்குமயனும்) இவற்றை ஸ்ருஷ்டிக்கையே தொழிலாயிருக்கிற ப்ரஹ்மாவுமாம். (அழிக்குமரனும்) சுடுதடிபோலே இவற்றையடைய அழித்துக்கொண்டு நிற்கிறருத்ரனும். " ததாதர்ஶிதபந்தாநௌஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரகௌ " (ததாதர்ஶிதபந்தாநௌஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரகௌ) " ஸ்ருஷ்டிம்ததஃகரிஷ்யாமித்வாமாவிஶ்யப்ரஜாபதே " (ஸ்ருஷ்டிம்ததஃகரிஷ்யாமித்வாமாவிஶ்யப்ரஜாபதே) என்கிறபடியே - அவனந்தராத்மாவாய்நின்று ப்ரவர்த்திப்பிக்க, இவற்றைச்செய்கிருர்கள். (புணர்த்ததன்னுந்தியோடாகத்துமன்னி) புணர்க்குமயனு மழிக்குமரனும். இவைதானிவர்கள் செய்யவல்லராவது அவன்திருமேனியைப் பற்றியிருந்தபோதாயிற்று, ஸ்தநந்தயப்ரஜை, வாயில்முலைவாங்கினுல் தரியாதாப்போலே. இத்தால், ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே - அந்தர்யாமித்வஞ் சொல்லிற்று. புணர்த்ததன்னுந்தி யென்கையாலே - காரணத்வஞ்சொல்லிற்று, ஆகத்து மன்னியென்கையாலே - திருமேனியைப்பற்றி லப்தஸ்வரூபரென்னு மிடஞ்சொல்லிற்று.

(புணர்த்ததிருவாகித்தன்மார்வில்) தன்திருமார்வில் நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டையாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாரையுடையனுய். இதுஇப்போதுசொல்லுகிறதென்னென்னில்; ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு நிர்வாஹகன் என்றவோபாதி, லக்ஷ்மீஸம்பந்தமும் ஐஶ்வர்யத்துக் குடலாகையாலே. பெரியபிராட்டியா ரோட்டைச்சேர்த்தி, நீர்மைக்கும் மேன்மைக்கு முடலா

யிருக்குமிறே. (தான்சேர்புணர்ப்பன்) ஸ்ருஷ்ட்யர்த்தமாக ஏகார்ணவத்திலே சாய்ந்தருளினவ னென்னுதல், தனக்குத்தகுதியான சேஷ்டிதங்களையுடையவ னென்னுதல். (பெரும்புணர்ப்பெங்கும்புலனே) ப்ரஹ்மாதிக ளதிகரித்தகார்யங்களை அவர்கள் வழியாலேநடத்தியும், தானதிகரித்த கார்யங்களைத்தானே நடத்தியும்போருகையாலே, தன்னுடையபெரும்புணர்ப்பு - ஆனைத்தொழில்களெங்கும் காணலாயிருக்கும். ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றும்பாட்டு. (புணர்க்குமித்யாதி) " ஆகத்துமன்னி " என்கிறபதங்களையும், " புணர்த்ததிருவாகி " என்றுதொடங்கி "எங்கும்புலனே" என்னுமளவும் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இருவரவரித்யாதி) " பெரும்புணர்ப்பு " என்கையாலே (அதிமானுஷசேஷ்டிதங்களையென்றது)

" புணர்க்கும் " என்கிறவர்த்தமானார்த்தம் (ஸ்ருஷ்டிக்கையே தொழிலாயிருக்கிறவென்றது) " அயனும் " என்கிறஸாமாநாதி கரண்யநிபந்தநம் - சரீராத்மபாவமென்றுவிவக்ஷித்து, ப்ரமாணம் (ததாதர்ஶிதேத்யாதி) நாராயணீயேநாம நிர்வசநாத்யாயே, "ஏதௌ த்வௌ விபுதச்ரேஷ்டௌ ப்ரஸாதக்ரோதஜௌ ஸ்ம்ருதௌ" (ஏதௌத்வௌவிபுதஶ்ரேஷ்டௌப்ரஸாதக்ரோதஜௌஸ்ம்ருதௌ) இதிபூர்வார்த்தம். (ஸ்ருஷ்டிம்ததஃகரிஷ்யாமீதி) ஶ்ரீவிஷ்ணுதர்மே, " உத்பாத்ய ப்ரதிவீம் ஸம்யக் த்வாபயித்வா யதாபுரம் " (உத்பாத்யப்ருதிவீம்ஸம்யக்ஸ்தாபயித்வாயதாபுரம்) இதிபூர்வார்த்தம்.

(புணர்த்ததன்னுந்தியோடிதி) தன்னையுண்டாக்கின் வுந்தியோடேகூடத் திருமேனியி லொருபார்ஶ்வத்தில் நித்யவாஸம்பண்ணி ஸ்ருஷ்டிக்கிற அஜனுமாம், ஸம்ஹரிக்கிற ருத்ரனுமாமென்று சப்தார்த்தம். ஸமபிவ்யாஹாரதாத்பர்யம் (இவைதானித்யாதி) ஸ்தநந்தயேத்யாதிக்குமுன்னே-அல்லாதபோதென்றுகூட்டுவது. இத்தால் - " புணர்க்குமயனும் " இத்யாதி ப்ரதமபாதத்தாலே, அந்தர்யாமித்வஞ் சொல்லிற்று - சரீராத்மபாவஞ் சொல்லிற்று.

தன்மார்வில் - " புணர்த்ததிருவாகி " என்றந்வயித்தர்த்தம் (தன்திருமார்விலித்யாதி) " விஷ்ணோஃஷாநபாயிநீ " (விஷ்ணோரேஷாநபாயிநீ) " அகலகில்லேனிறையும் " இத்யாதியைப்பற்ற (நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டையாயென்றது) புணர்த்த - சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட. தடஸ்த்தசங்கையை யநுவதித்து பரிஹரிக்கிறார் (இது இப்போதித்யாதி) இது - லக்ஷ்மீஸம்பந்தம். ஈஶ்வரத்வஞ்சொல்லுகிற ப்ரகரணத்திலே யிதுசொல்லுகை யபேக்ஷிதமோ, ஆனபின்பு இதுசொல்லுகிற தென்னென்னிலென்றபடி. லக்ஷ்மீஸம்பந்தம் நீர்மைக்குடலாயன்றோ விருப்பதென்ன (பெரியபிராட்டியாரித்யாதி)

முந்தினவர்த்தத்தில், புணரியை - " புணர்ப்பு " என்றதாய், அத்தையுடையவன் - "புணர்ப்பன்" என்றதாய், தான்சேருகிற ஸமுத்ரத்தை யுடையவனென்றபடி. புணரி - ஸமுத்ரம். த்விதியார்த்தத்தில், தான்சேர் - தனக்குத்தகுதியாகச் சேர்ந்திருக்கிற, புணர்ப்பை-சேஷ்டிதத்தை யுடையவனென்றபடி. பூர்வார்த்தம் பராம்ருஶ்ந்நாஹ (ப்ரஹ்மாதிகளித்யாதி) " தான்சேர்-புணர்ப்பன் " என்றதின்

த்விதீயார்த்தத்தைப்பற்ற (தானதிகரித்தவித்யாதி) ஆனைத்தொழில் - அதிமாநுஷவ்யாபாரம். புலன் - இந்த்ரியம். இங்கு - தத்கோசரத்திலேலக்ஷணை.

புணர்த்ததன்னுந்தியோடு - மன்னி - புணர்க்குமயனும்; ஆகத்துமன்னி - அழிக்குமரனும்; தன்மார்வில் - புணர்த்ததிருவாகி - தான்சேர் புணர்ப்பனுடையபெரும் புணர்ப்பெங்கும் புலனேயித்யந்வய:..*

நான்காம்பாட்டு.

புலனைந்துமேயும்பொறியைந்துநீங்கி
நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீ
ரலமந்துவீயவசுரரைச்செற்றான்
பலமுந்துசீரிற்படிமின்னோவாதே.

ஆறாயிரப்படி.

(புலன்) ப்ரக்ருதிபந்தவிநிர்முக்தராய்க்கொண்டு நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகுவீர், இப்படி ஸர்வேஸ்வரனாயிருந்த எம்பெருமானுடைய நிரதிசயபோக்யமான கல்யாணகுணங்களிலே ஓவாதே படியுங்களென்கிறார் ... ... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தி பூர்வகமான பரமபத ப்ராப்திக்கு ஏவம்விதனுடைய குணங்களிலே நித்யாவகாஹநம்பண்ணுங்கோளென்கிறார்.

புலன்-புலப்படும்விஷயங்கள். ஐந்து-ஐந்திலும். மேயும்-பொருந்தி. பொறி-பொறிபோலேயிவனையகப்படுத்திக்கொள்ளும். ஐந்து-ஐந்திந்த்ரியங்களின் வசத்தினின்றும். நீங்கி-அகன்று. நலம்-ஆநந்தம். அந்தமில்லது-அளவிறந்திருப்பதாய். ஓர்-அத்விதீயமான. நாடு-தேசத்திலே. புகுவீர்-போய்ப்புகவேண்டியிருப்பீர். அலமந்து - அலமந்து. வீய-நசிக்கும்படி. அசுரரை-அசுரரை. செற்றான்-கொன்றவனுடைய. முந்து-ஆரம்பமேதொடங்கி. பலம்-இனிமையாலே "பலம்" என்னலாம்படியான. சீரில் - குணங்களிலே. ஓவாதே - என்றுமொக்க. படிமின் - அவகாஹியுங்கோள்.

ரஸாயநமான பய:பாநநைரந்தர்யத்தாலே பித்தசாந்தியும் இனிமையும்பிறக்குமாபோலே, போக்யகுணங்களிலே நிரந்தராநுபவம்பண்ணவே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியு மிஷ்டப்ராப்தியுந் தன்னடையேவருமென்றுகருத்து. புலனும் பொறியுமென்கிற இவையிரண்டும்-விஷயங்களுக்கு மிந்த்ரியங்களுக்கும்கலந்துபேராய்வரும்.

ஈடு - நான்காம்பாட்டு.

அவனுடைய ஈஸ்வரத்வத்தில் கண்ணழிவற்றிருந்தது, "இனி யிதுக்கவ்வருகில்லை" என்று "நன்மைபெறவேணும்" என்றிருப்பார் அவனைக்கடுக ஆஶ்ரயிக்கப்பாருங்கோளென்கிறார்,

(புலனித்யாதி) புலனைந்தென்கிறது - விஷயங்களையாய், அவற்றிலே ப்ரவணமாகக்கடவவான பொறியைந்துண்டு-ஶ்ரோத்ராதிகள்; அவற்றுக்கு வஶ்யராகைதவிர்ந்து. சிலபதார்த்தங்களை வறைநாற்றத்தைக்காட்டிமுடிக்குமாபோலே, சப்தாதிகளிலேமூட்டி நசிப்பிக்கையாலே, இந்த்ரியங்களை - பொறியென்கிறது. இத்தால் - பரிச்சிந்நவஸ்துக்ராஹகமான இந்த்ரியவஶ்யராகை தவிர்ந்து. (நலமித்யாதி) நன்மைக்குமுடிவின்றிக்கேயிருக்கிறநாட்டிலே புகவேண்டியிருப்பீர். "ஸ்வவிநாசங்காண்மோக்ஷம்" என்கையன்றிக்கே, ஆப்ததமரான இவர் நன்மைக்கு முடிவில்லாததொரு தேசவிசேஷமுண்டாக வருளிச்செய்துவைத்தாரிறே. (புகுவீர்) இப்பேற்றுக்கு இசைவேயதிகாரமென்கிறார். அதொருநாடுமுண்டாய், "அதுபெறவேணும்" என்னும் நசையுமுண்டானாலும், ப்ரபலவிரோதிகள் கிடக்குமாகில் ப்ரயோஜநமில்லையேயென்னில் (அலமந்து வீயவசுரரைச்செற்றான்) விரோதிபோக்குகை நம்பணியோவென்கிறார். தடுமாறிமுடிந்துபோம்படி அஸுரவர்க்கத்தை யழியச்செய்தான். அவனுடைய (பலமுந்துசீரில்படிமின்) பலம்முற்பட்டிருக்கிற கல்யாணகுணங்களிலே ப்ரவணராகுங்கோள். [ஸுஸுவஂகஜுவெ்யம்] [ஸுஸுகம்கர்த்துமவ்யயம்] என்னும்படி - ஸ்மர்த்தவ்யவிஷய்ஸாரஸ்யத்தாலே, ஸாதநதசையேதொடங்கி யினிதாயிருக்குமிறே. (ஓவாதே) "அபர்வணிகடல்தீண்டலாகாது" என்னுமாபோலே ஒருநியதியில்லை யிதுக்கு, மாறாதே யாஶ்ரயிக்கப்பாருங்கோள். தமக்குரஸித்தபடியாலே, இடைவிடாம லநுபவியுங்கோ ளென்கிறொன்றுமாம். "நானும்சொன்னேன் நமருமுரைமின்" என்னுமாபோலே... ... ... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

நான்காம்பாட்டு. (புலனித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரமேயம் (அவனுடைய ஈஶ்வரத்வத்தில் கண்ணழிவற்றிருந்ததென்று) கண்ணழிவற்றிருந்தது-அத்ருடமாகைதவிர்ந்து ஸ்திரமாயிருந்தது.

புலப்படும்-அறியப்படுமவையாகையாலே (புலனைந்தென்கிறது விஷயங்களையாயென்றது) ஐந்துமேயும்-ஐந்திலும் பொருந்திவர்த்திக்கும். அத்தாலே - (ப்ரவணமாகக்கடவவான) என்றபடி. இந்த்ரியங்களை - "பொறி" என்பானென்னென்ன (சிலபதார்த்தங்களையித்யாதி) சிலபதார்த்தங்களை - எலி, பெருச்சாளிமுதலானவைகளை. வறைநாற்றத்தை-ஹேயகந்தத்தை. பொறி-போன். பொறியைந்து நீக்கி-இந்த்ரியங்களைந்தினின்று மகன்று இதிசப்தார்த்தஃ. இத்தால் - "புலனைந்து" என்கிறவித்தால். மேலேகடாக்ஷித்த பலிதம் (பரிச்சிந்நேத்யாதி)

வித்தவ்யாக்யாத்ருவாக்யம் (ஸ்வவிநாசங்காணித்யாதி) "அஹமர்த்தவிநாஶஶ்சேந்மோக்ஷ இத்யத்யவஸ்யதி । அபஸர்ப்பேதஸௌ மோக்ஷகதாப்ரஸ்தாவகந்தத:" (அஹமர்த்தவிநாஶஶ்சேந்மோக்ஷஇத்யத்யவஸ்யதி। அபஸ

ர்ப்பேதஸௌமோக்ஷகதாப்ரஸ்த்தாவகர்ந்தத꞉) இத்யநுஸந்தேயம். "புகுவீர்" என்றதுக்கு பாவம் (இப்பேற்றுக்கித்யாதி)

பாவம் (விரோதீத்யாதி) சப்தார்த்தம் (தடுமாறியித்யாதி) அலமந்து-தடுமாறி. பலம் முற்பட்டிருக்கையாவதென்னென்ன (ஸாஸகமித்யாதி)

படிமின்-அவகாஹியுங்கோள். இத்தால் பலிதம் (ப்ரவணராகுங்கோளென்றது) ஆஶ்ரயணம் ஸக்ருத்தாயிருக்க, "ஓவாதே" என்பானென்னென்ன (அபர்வணீத்யாதி) "அஶ்வத்தம்ஸிந்துராஜஞ்ச" (அஶ்வத்தம்ஸிந்துராஜஞ்ச) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். கீழையும்கூட்டி பாவார்த்தம் (தமக்கித்யாதி) உக்தார்த்தத்துக்குஸம்வாதம் (நானுமித்யாதி) பெரியதிருமொழி. இதரவிஷயங்களினுடையபேரைச்சொல்லிப்போந்தநானும்சொன்னேன், என்னோடு ஸம்பந்தமுடையாருமித்தையேசொல்லிப்போருங்களென்றபடி.

புலனைந்துமேயுந்தொடங்கி, சீரில்-ஓவாதேபடி மினித்யந்வய꞉. ....*

ஐந்தாம்பாட்டு.

ஓவாத்துயர்ப்பிறவியுட்படமற்றெவ்வெவையு
மூவாத்தனிமுதலாய்மூவுலகுங்காவலோன்
மாவாகியாமையாய்மீனாகிமானிடமாந்
தேவாதிதேவபெருமானென்றீர்த்தனே.

ஆருயிரப்படி.

(ஓவா) "இணைவனும்" என்கிறபதத்தைவிவரிக்கிறது.

ஸம்ஸாரசக்ர ப்ரவர்த்தகனாகையாலும், ப்ரஹ்மேசாநாதிதேவர்களுக்குக் காரணபூதனாய் * அயர்வறுமமரர்களுக்கு ஸ்வாமியாகையாலும், அசேஷதோஷப்ரத்யநீகனாகையாலும், தேவமநுஷ்யாதி வ்யாபாரங்களைப்பண்ணிக்கொண்டு ஸர்வஜகத்ரக்ஷகனாகையாலும் அவனே ஸர்வேஶ்வரனென்கிறார். ... ...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஸமஸ்தகாரணபூதனானவன் கார்யபூத ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாகப் பண்ணின அவதாரங்களில் வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

ஓவா-அவிச்சிந்நமான. துயர்-து꞉கத்தைத்தருவதான. பிறவி-ஜந்மஸம்பந்தரூபமானஸ்ருஷ்டி. உட்பட-அகப்பட. மற்று - மற்றுஸ்த்திதிஸம்ஹாராதிகளான. எவ்வெவையும்-எல்லாவ்யாபாரங்களுக்கும். மூவா-மூத்துச்சோம்பிவிடாத. தனிமுதலாய்-ஸஹாயாந்தரநிரபேக்ஷகாரணபூதனாய்க்கொண்டு. மூவுலகும் - ஸ்ருஜ்யமானலோகத்தினுடைய. காவலோன்-ரக்ஷணத்தையுடையனாய். தேவ-ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்கும். ஆதிதேவர்-அவ்வருகாம்படி ஆதிதேவர்களான அயர்வறுமமரர்களுக்கு. பெருமான்-அதிபதியாய். என்-எனக்கு. தீர்த்தன் - அவகாஹிக்குந்துறை

யாம்படி ஸாலபனானவன், அந்தஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக, மாவாகி-வேதப்ரவர்த்தகனான ஹயக்ரீவனாய், ஆமையாய்மீனாகி - புராணப்ரவர்த்தக கூர்மமத்ஸ்யரூபியாய், மானிடமாம்-கீதோபநிஷதாசார்யனுமான மநுஷ்யனுமாம்.

" இணைவனுமெப்பொருட்கும் " என்கிறபதத்தை விவரிக்கிறது..........*

ஈடு - ஐந்தாம்பாட்டு.

கீழே " இணைவனுமெப்பொருட்கும் " என்றார்; அத்தையுபபாதிக்கிறார்.

(ஓவாத்துயர்ப்பிறவியுட்பட) கீழே " நீந்துந்துயர்ப்பிறவி " என்றார், இதிலே-ஒருகால் விட்டுப்பிடிக்குமதுவு மில்லையென்கிறார். உச்சிவீடும் விடாததுயரைவிளைக்கக்கடவதான ஜந்மந்தொடக்கமாக மற்றுமுண்டான ஐந்துக்கும்; அவற்றையுடைத்தான பதார்த்தங்களுக்கும். மூவாவென்கிறஇத்தை-கீழேகூட்டுதல்; மூவா-தனிமுதலென்று மேலேகூட்டுதல். ப்ரவாஹரூபத்தாலே நித்யமாய்ப்போருகிற இதுக்குத்தனிமுதலென்னுதல், முசியாத அத்விதீயகாரணமாயென்னுதல். தான், " தன்பக்கலிலே வழிபடவேணும் " என்று நினைத்து உபகரணங்களைக்கொடுத்துவிட, கொடுத்த உபகரணங்களைக்கொண்டு வழிகெடநடவாநின்றால் " இப்போதிங்ஙனேபோயிற்றதாகில், க்ரமத்திலே நம்பக்கலிலே ருசியைப்பிறப்பித்து மீட்டுக்கொள்ளுகிறோம் " என்று அநுமதிதாநத்தைப்பண்ணி உதாஸீநனாயிருக்கும்; இப்படி தன்னினைவைத்தப்பிப்போரச்செய்தேயும், கர்ஷகனாயிருக்குமவன் " ஒருகால்பதர்த்ததிறே " என்று சோம்பிக்கைவாங்காதே மேலேமேலே கோலுமாபோலே, " ஒருகாலல்லாவொருகாலாகிலுமாகிறது " என்று ஸ்ருஷ்டியாநிற்கும். " சோம்பாதிப்பலுருவையெல்லாம்படர்வித்தவித்தா " என்னக்கடவதிறே. இப்படியிவன் ஸ்ருஷ்டித்து ரக்ஷிப்பதெவ்வளவென்னில் (மூவுலகுங்காவலோன்) ஸ்ருஷ்டிக்குக்கர்மீபவிக்கு மெல்லையளவும். கீழும், மேலும், நடுவுமென்னுதல்; க்ருதகம், அக்ருதகம், க்ருதகாக்ருதகமென்னுதல். (காவலோன்) சாஸ்த்ரப்ரதாநாதிகளாலே ரக்ஷிக்கை. இப்படிரக்ஷிப்பது தன்மேன்மைகுலையாதே நின்றோவென்னில் (மாவாகியித்யாதி) அகர்மவஶ்யனானவன் கர்மவஶ்யரோடொக்கப்பிறந்தாயிற்று. (மாவாகி) ஹயக்ரீவமூர்த்தியாயவதரித்தபடி. (ஆமையாய்மீனாகி) வித்யாப்ரகாஶகமான அவதாரங்கள். (மானிடமாய்) ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்கள். அநுஷ்டேயார்த்த ப்ரகாஶகமான அவதாரங்கள்; " [illegible] " (மர்யாதாநாஞ்சலோகஸ்யகர்த்தாகாரயிதாசஸ:) என்றும், " [illegible] " (யத்யதாசரதிஶ்ரேஷ்ட:) என்றுசொல்லுகிறபடியே. இப்படி தாழவிட்டவதரிக்கிறவன்றானென்னில் (தேவாதிதேவபெருமான்) மநுஷ்யகந்தம்பொறாத தேவர்கள் கந்தம்பொறாத

நித்யஸூரிகளுக் கவ்வருகானவன். (என்நீர்த்தனே) நல்லபோக்யஜாதமிருக்க, நிஷித்தத்ரவ்யங்களைவிரும்புவாரைப்போலே, தானும் தன்னுடையகுணங்களுமிருக்க, சப்தாதிவிஷயங்களைவிரும்பிப்போந்தவென்னை, அவற்றைவிட்டுத்தன்னையே விரும்பும்படியான சுத்தியைப்பிறப்பித்த சுத்தியையுடையவன். அன்றிக்கே, நானிழிந்தாடும் துறையென்னுதல் ... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

அஞ்சாம்பாட்டு. (ஓவாவித்யாதி) "மாவாகியாமையாய்மீனாகிமானிடமாம்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (கீழேயித்யாதி)

புநருக்தியைப்பரிஹரிக்கிறார் (கீழேநீந்துமித்யாதி) "நீந்தும்துயர்ப்பிறவி" என்கிறவிது - "𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌤𑌿" (யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம் ஜுஹோதி) இத்யாதிவந்மத்யே நிரந்தரஹிதகாலமாயிருக்குமென்று தத்வ்யாவ்ருத்யர்த்தம் புநரிஹாபிதாநமென்று கருத்து. ஓவா - அவிச்சிந்நமான. ஐந்துக்கும் - "𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿, 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌮𑌤𑍇, 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇, 𑌅𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌤𑍇, 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿," (அஸ்தி, பரிணமதே, விவர்த்ததே, அபக்ஷீயதே, விநஶ்யதி,) என்கிற ஐந்துவிகாரங்களுக்கும். விகாரங்களைச்சொன்னது - விகாராஶ்ரயவஸ்துக்களுக்கு முபலக்ஷணமென்கிறார் (அவற்றையித்யாதி)

உக்தயோஜநாத்வயத்துக்கு மடைவேயர்த்தம் (ப்ரவாஹேத்யாதி) அதாவது - ஓவாத்துயரை விளைக்கக்கடவதாய், மூவா - ப்ரவாஹரூபேண நித்யமாயிருக்கிற-பிறவியுட்பட மற்றெவ்வெவற்றுக்கும் தனிமுதலென்று முந்தினயோஜநையிலர்த்தம் ; இந்தயோஜநையில், மூவுதல்-நசித்தலாய், அதில்லாதது - "மூவா" என்றாய், நித்யதையைச்சொல்லுகிறது. த்விதீயயோஜநையில், "மூவா" என்று-முசியாமையைச்சொல்லுகிறது. இதுக்கு-ஜந்மாதிவிகாரத்துக்கும், ஜந்மாதிவிகாரத்தையுடைய பதார்த்தஸமூஹத்துக்குமென்றபடி. முசியாத - சோம்பாத. முசியாமையையுபபாதிக்கிறார் (தான்தன்பக்கலிலேயித்யாதி) உபகரணங்கள்-களேபராதிகள். பதர்த்ததிறே-பதராய்ப்போயிற்றிறே. நிஷ்பலமாயிற்றிறேயென்றபடி. கோலுகை-உத்யோகிக்கை. உக்தார்த்தேப்ரமாணம் (சோம்பானித்யாதி) பெரியதிருவந்தாதி. சோம்பிக்கைவாங்காதே யிந்தப்பலவகைப்பட்ட வஸ்துக்களையெல்லாம் விஸ்த்ருதமாக்கினகாரணபூதனேயென்று பாசுரார்த்தம்.

எல்லைக்குபபாதகம் (கீழுமித்யாதி) "மூவுலகும்" என்றது - ஸ்ருஜ்யங்களுக்கெல்லாமுபலக்ஷணம். கீழென்றது - பூமிக்குக்கீழான ஏழுலோகத்தை. மேலென்றது - பூமிக்குமேலான ஆறுலோகத்தை. நடுவும்-நடுவானபூமியுமென்றபடி. "𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌃" (பூர்ப்புவஸ்ஸுவः) என்கிறமூன்றுலோகமும்-க்ருதகம். "𑌜𑌨𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂" (ஜநஸ்தபஸ்ஸத்யம்) என்கிறமூன்றும் - அக்ருதகம். மஹர்லோகம்-க்ருதகாக்ருதகம். காவலோன் - ரக்ஷகன். ரக்ஷகத்வம்கதமித்யத்ராஹ (சாஸ்த்ரேத்யாதி) மேலே "மாவாகி" இத்யாதி-வித்யாவதாரங்களைச்சொல்லுகையாலே (சாஸ்த்ரப்ரதாநாதிகளாலே ரக்ஷிக்கையென்கிறார்) ஆதிசப்தேந - அநுஷ்டேயார்த்த ப்ரகாஶநாதிருச்யதே.

தாத்பர்யம் (அகர்மவஶ்யனெனவித்யாதி) இந்தஅவதாரங்கள் ரக்ஷகமான படியெப்படியென்ன (வித்யாப்ரகாசகமித்யாதி) ஹயக்ரீவாவதாரோவேதப்ரவர்த்தகோபூத்; கூர்மாவதாரோபுராணப்ரவர்த்தகோபூத்; மத்ஸ்யாவதாரோமதுகைடபநிரஸநபூர்வகம் ப்ரஹ்மணேவேதப்ரதாநம், மந்வாதிநாம்தர்மசாஸ்த்ரோபதேசஞ்சாகரோதித்யர்த்த꞉. அநுஷ்ட்டேயார்த்த ப்ரகாசகத்வம் - அநுஷ்ட்டாத்ருத்வம். அதுண்டோவென்ன (மர்யாதாநாமித்யாதி) இதம்ஸுந்தரகாண்டே ஸீதாம்ப்ரதிஹநுமத்வாக்யம். "𑌰𑌾𑌮𑍋𑌽𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾" (ராமோபிராமோலோகேஸ்மிந் சாதுர்வர்ண்யஸ்யரக்ஷிதா) இதிபூர்வார்த்தம். கீதாஸுத்ருதீயே, "𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑌾𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑌰𑍋 𑌜𑌨𑌃 । 𑌸 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇" (யத்யதாசரதிஶ்ரேஷ்ட்டஸ்தத்ததேவேதரோஜந꞉ । ஸயத்ப்ரமாணம்குருதேலோகஸ்ததநுவர்த்ததே.

தேவாதிதேவபெருமான்-தேவர்களுக்குமாதிதேவரான நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமி. தீர்த்தமாவது-ஸ்வதஶ்ஶுத்தமாய் இதரவிஷயங்களையும் சுத்தமாக்குமதாகையாலே (சுத்தியைப்பிறப்பித்த சுத்தியையுடையவனென்றது.

மாவாகியித்யாரப்ய, தீர்த்தன்-ஓவாத்துயர்ப்பிறவியுட்படமற்றெவ்வெவைக்கும் தனிமுதலாய், மூவுலகும் காவலோனித்யந்வய꞉ ... ... *

ஆறம்பாட்டு.

தீர்த்தனுலகளந்தசேவடிமேற்பூந்தாமஞ்
சேர்த்தியவையேசிவன்முடிமேற்றான்கண்டு
பார்த்தன்றெளிந்தொழிந்தபைந்துழாயான்பெருமை
பேர்த்துமொருவராற்பேசக்கிடந்ததே.

ஆறுயிரப்படி.

(தீர்த்தன்) யாவனொருவனுடைய பாதோதகத்தை சிரஸாவஹிக்கையாலே ருத்ரன்பரிசுத்தனானான், யாவனொருவன் திருவடிகளிலே சாத்தினபூந்தாமம் ருத்ரன்றலையிலே காணப்பட்டது, அங்ஙனேயிருந்தபைந்துழாயான் பெருமை ஸுப்ரஸித்தமன்றோ, சொல்லவேணுமோ வென்கிறார்..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இவ்வவதாரதசையிலுண்டானபரத்வம் அதிப்ரசித்தமென்கிறார்.

தீர்த்தன் - பாவநபூதனானக்ருஷ்ணனுடைய. பூர்வாவதாரத்திலே, உலகு-லோகத்ரயத்தையும். அளந்த - அளந்துகொண்ட. சே - செவ்வையையுடைய. அடிமேல் - திருவடிகளிலே. பூ-அழகிய. தாமம் - மாலைகளை. சேர்த்தி - ஸமர்ப்பித்து. அவையே - அவற்றையே. சிவன் - சிவனுடைய. முடிமேல் - ஜடாமகுடத்திலே. தான் - தானே. கண்டு - கண்டு. பார்த்தன் - அர்ஜுநன். தெளிந்தொழிந்த-

அறுதியிட்ட. அந்த, பை-பசுத்த. தழாயான் - திருத்துழாயையுடையவவனுடைய. பெருமை - பரத்வமானது. பேர்த்தும் - இப்பார்த்தனையொழிய. ஒருவரால்- வேறொருவராலும். பேச - உபபாதித்துச்சொல்லவேண்டும்படி. கிடந்ததே - தெளியாதுகிடந்த அம்ஸமுண்டோ.

ஸுப்ரஸித்தமன்றோ வென்றுகருத்து..*

ஈடு - ஆறும்பாட்டு.

நீர்சொல்லுகிறவனுக்கு இந்தவுத்கர்ஷமெல்லாமுண்டோவென்ன; முன்பே அர்ஜுநன் நிரூபித்து நிர்ணயித்த அர்த்தம் நாமின்றாராயும்படி குறைபட்டிருந்ததோ வென்கிறார்.

(தீர்த்தன்) "பாதோதகேநஸஶிவஸ்ஸ்வஶிரோத்ருதேந" (பாதோதகேநஸஶிவஸ்ஸ்வஶிரோத்ருதேந) என்றும், "பாவநார்த்தம்ஜடாமத்யே யோக்யோஸ்மீத்யவதாரணாத்" (பாவநார்த்தம்ஜடாமத்யே யோக்யோஸ்மீத்யவதாரணாத்) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, தன்றிருவடிகளோட்டை ஸ்பர்ஶத்தாலே அசுத்தரையும் சுத்தராக்கவல்ல சுத்தியையுடையவன். இதெப்போதுதான் செய்ததென்னு மபேக்ஷையிலே (உலகளந்தசேவடி) என்று அத்தைஸ்மரிப்பிக்கிறார். [குறைகொண்டு] தன்னுடைய ஆகிஞ்சந்யத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு. [நான்முகன்குண்டிகைநீர்பெய்து] அருகேநின்ற தர்மதத்வம் இவன்நினைத்தவாறே ஜலமாய் இவன்குண்டிகையிலே ப்ரவேசித்தது. [மறைகொண்டமந்திரத்தால் வாழ்த்தி] ஸ்ரீபுருஷஸூக்தாதிகளைக்கொண்டு ஸ்துதித்து. [கறைகொண்டகண்டத்தான் சென்னிமேலேறக்கழுவினன்] "யுக்தாயுக்த நிரூபணம் பண்ணவறியாதே இவனநீதியிலே கைவளராநின்றான்; அதுபோகவேணும்" என்றுஇவன் ஜடையிலேயேறும்படி அவன்திருவடிகளை விளக்கினான், ஸ்ரீபாததீர்த்தங்கொண்டு துஷ்புத்ரர்கள்தலையிலே தெளிக்குமாபோலே. இவ்விடந்தன்னில் க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தமாயிற்று சொல்லுகிறது, ஸ்ரீவாமநாவதாரமென்னென்னில்; க்ருஷ்ணாவதாரத்துக்கும் வாமநாவதாரத்துக்கும், வரையாதே யெல்லாரோடும் பொருந்துமதுண்டாகையாலே சொல்லுகிறார். (பூந்தாமம்சேர்த்தி) அர்ஜுநனுக்கொருதேவதைபக்கலிலே ஒரு அஸ்த்ரம்பெறவேண்டுவதாய் அவனதுக்குத்யுக்தனானசமயத்திலே, இவன்ஶ்ரமத்தையாற்றுகைக்காக "புஷ்பங்களைநங்காலிலேயிட்டுஜீவி" என்றருளிச்செய்ய, அவனும்திருவடிகளிலேயிட, அந்ததேவதை ராத்ரியிலேஸ்வப்நத்திலே அந்தபுஷ்பங்களைத் தன்றலையிலே தரித்துக்கொண்டுவந்து அஸ்த்ரப்ரதாநம்பண்ணிற்றாகச் சொல்லக்கடவதிறே; அத்தையருளிச்செய்கிறார், பூமாலையென்னுதல், அழகியமாலையென்னுதல். (அவையே) அவற்றோடு ஸஜாதீயங்களன்றிக்கே. (சிவன்

முடிமேல்தான்கண்டு) ப்ரடேபார்ஸ்வத்திலே யன்றிக்கே அவன்றலைமே லே கண்டானுயிற்று. (தான்கண்டு) ஆப்தர்சொல்லக் கேட்கையன்றிக்கே, ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளா லாதலன்றிக்கே, தானேகண்டானுயிற்று. ப்ரத்யபி ஜ்ஞார்ஹமாம்படி ப்ரத்யக்ஷித்து. (பார்த்தனித்யாதி) அவன்சாரதியாய்த் தாழநிற்கச்செய்தேயும் அவனுடைய ஈஶ்வரத்வத்தில் கலங்காதே "ஸதுபார்த்தோமஹாமநா:" (ஸதுபார்த்தோமஹாமநா:) என்கிறபடியே பேரளவுடைய அர்ஜுநன் நிரூபித்துநிர்ணயித்து, "நம:புரஸ்தாதத பிருஷ்டதஸ்தே" (நம:புரஸ்தாததப்ருஷ்ட்டதஸ்தே) என்றநுவர்த்தித்த (பைந்துழாயான்பெருமை) ஸர்வாதிகத்வத்யோதகமானதிருத்துழாய்மாலையையுடைய ஸர்வேஶ்வரனுடையபரத்வம், இன்றுசில அறிவுகேடர், செல்லவிட்டு வரவிட்டாராயு மளவாயிருந்ததோ.............*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆரும்பாட்டு. (தீர்த்தனித்யாதி) "பார்த்தன்தெளிந்தொழிந்த" இத்யாத் யுத்தரார்த்தத்தைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (நீர்சொல்லுகிறவித்யாதி)

"தீர்த்தன்" என்றதுக்கு - அசுத்தனையும் சுத்தராக்கவல்ல பாவநத்வத்தையுடையவனென்றர்த்தமாக விவக்ஷித்தத்தை ஸப்ரமாணமாக வருளிச்செய்கிறார் (பாதோதகேநேத்யாதி) ஸ்தோத்ரே, "வேதாபஹார" (வேதாபஹார) இத்யாதி. ஈஶ்வரஸம்ஹிதாயாம்ப்ரஹ்மா, "த்ரவீபூதஸ்ததாதர்மோ ஹரிபக்த்யாமஹாமுநே। க்ருஹீத்வாதர்மபாநீயம் பாதநாதஸ்ய தஷ்டயே। க்ஷாளிதம்பரயாபக்த்யா பாத்யார்க்யாதிபிரர்ச்சிதம்। ததம்புபதிதம்த்ருஷ்ட்வாததாரஶிரஸாஹர:। பாவநார்த்தம்ஜடாமத்யேயோக்யோஸ்மீத்யவதாரணாத்" (த்ரவீபூதஸ்ததாதர்மோ ஹரிபக்த்யாமஹாமுநே। க்ருஹீத்வாதர்மபாநீயம் பாதநாதஸ்ய துஷ்டயே। க்ஷாளிதம்பரயாபக்த்யா பாத்யார்க்யாதிபிரர்ச்சிதம்। ததம்புபதிதம்த்ருஷ்ட்வாததாரஶிரஸாஹர:। பாவநார்த்தம்ஜடாமத்யேயோக்யோஸ்மீத்யவதாரணாத்) இது - அசுத்தனையும் சுத்தராக்கினவிது. திருவுலகளந்தருளினபோது அசுத்தரும் சுத்தராணர்களோவென்ன (குறைகொண்டித்யாதி) "த்ரவீபூதஸ்ததாதர்ம:" (த்ரவீபூதஸ்த்ததாதர்ம:) இத்யாதிப்ரமாணத்தை ஹ்ருதிகரித்துக்கொண்டு (அருகேநின்றவித்யாதி) குண்டிகை - கமண்டலு. "கறைகொண்டகண்டத்தான்" என்று விசேஷிக்கிறதுக்குத்தாத்பர்யம் (யுக்தாயுக்தேத்யாதி) ஆங்கு - அண்டத்தான்சேவடியை - நான்முகன் - குறைகொண்டு - குண்டிகைநீர்பெய்து என்றுதொடங்கி, கழுவினனித்யந்வய:. கறை-விஷம். அநீதி-ஸ்வாதந்த்ர்யம். "சென்னிமேலேற" என்றதுக்குபாவம் (ஸ்ரீபாததீர்த்தமித்யாதி) தெளிக்கை-ப்ரோக்ஷிக்கை. தடஸ்த்தசங்கையை யநுவதித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (இவ்விடந்தன்னிலித்யாதி) "பார்த்தன் தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான்பெருமை" என்றதைப்பற்ற (க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தமென்றது) க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தம் சொல்லுகிறவிடத்திலே, "உலகளந்தசேவடிமேல்" என்று - வாமநாவதார

வ்ருத்தாந்தகதநத்துக்குத் தாத்பர்யமென்னென்று சங்கார்த்தம். வரையாதே-மர்யாதையிடாதே. (சொல்லுகிறுர்) ஏகாவதாரத்வேநவதநீத்யர்த்த꞉.

ஒருதேவதைபக்கலிலே - ருத்ரன்பக்கலிலே. ஓரஸ்த்ரம். பாசுபதாஸ்த்ரம். அதுக்கு - பாசுபதாஸ்த்ரலாபார்த்தமான ருத்ரஸமாராதநத்துக்கென்றபடி. ஜீவி-புஜி, உஜ்ஜீவநம்வா. இது - இருபத்நாலாயிரத்திலே வ்யக்தம். " புஷ்பங்களைக் ருஷ்ணன் திருவடிகளிலேயிட்டு ஜீவித்தத்தை மஹாபாரதத்திற்சொல்லுகிறவடை வன்றிக்கே, அபிமந்யுவதத்தின் மத்யாஹ்நத்திலே ஸம்ஸப்தகரோடே யுத்தம்பண்ணி அர்ஜுநனிளைத்தபோது, ' லிங்கபூஜைபண்ணிபுஜிக்கவேணும் ' என்றர்ஜுநன் சொல்ல, அப்போது, ' தன்காலிலேபுஷ்பங்களையிட்டுபுஜி ' என்றுசொன்னவிது வு மிவர்க்கிவ்விடத்திலே விவக்ஷிதம் " என்றுபிள்ளையருளிச்செய்வர். " பூந்தாமம் " என்று-ஜாத்யேகவசநம்; "அவையே" இத்யநுவாதாத். ஏவகாரம் - அந்யயோகவ்யவச்சேதபரமென்கிறுர் (அவற்றேமுடித்யாதி) " முடி " என்கிறத்தாலே-அவயவாந்தரோஷுநேதிவ்யாவர்த்யதே; "முடிமேல்" இத்யநேந-பார்ஶ்வபார்ஶ்வேஷுநேதிவ்யாவர்த்யதஇதிஹ்ருதிகிதாயாஹ (பாடேயித்யாதி) இவ்விடத்திலே - "[illegible]" (பார்த்தோவிஜேதாமதுஸூதநஸ்யபாதாரவிந்தார்ப்பிதசித்ரபுஷ்பம் । ததர்ஶகங்காதரமௌளிமத்யேபபூவவீரஃக்ருதநிஶ்சயார்த்த꞉) என்றஶ்லோகமநுஸந்தேயம். " தான் " என்றதுக்குபாவம் (ஆப்தரித்யாதி) " கண்டு " என்றதுக்கர்த்தம் (ப்ரத்யபிஜ்ஞார்ஹமித்யாதி)

பேரளவு - மஹாஜ்ஞாநம். நிருபித்து - " [illegible] " (இதமித்தம்) என்று நிருபணம்பண்ணி. " [illegible] " (நம꞉புரஸ்தாத்) இத்யாதிஶ்லோகம் பீஷ்மபர்வத்திலேயாகிலும், இவ்விடத்திலே யநுவர்த்தநமாத்ரத்துக்கு ப்ரமாணமாகலாம். (செல்லவிட்டு-வரவிட்டு) மஹாமதிகளையுடைத்தானவக்காலம் செல்லவிட்டு, அறிவுகேடரையுடைத்தானவிக்காலம் வரவிட்டென்றபடி. வரவிட்டு-வந்தபின்பு. அறிவுகேடர் - (ஆராயுமளவாயிருந்ததோ) என்றந்வயிப்பது. " [illegible] " (ஸதுபார்த்தோமஹாமநா꞉) இத்யாதிவாக்யம்-கீதாபாஷ்யே. " [illegible] " (நம꞉புரஸ்தாத்) இத்யாதிஶ்லோகோக்தோஸ்வோகாதஸே. " [illegible] " (நமோநமஸ்தேஸ்து ஸஹஸ்ரக்ருத்வ꞉) இத்யாதி. சேர்த்தி - ஸமர்ப்பித்து. அவையே - ஸமர்ப்பித்தவற்றையே. தெளிந்தொழிந்த-நிருபித்துநிஶ்சயித்த. பைந்துழயான்-பசும்திருத்துழாயையுடையவனுடைய. பேர்த்துமொருவரால் -பார்த்தனையொழியவேறுமொருவராலே, பேசக்கிடந்ததே-சொல்லவேண்டும்படியிருந்ததோ.

க்ரமேணாந்வய꞉..*

ஏழாம்பாட்டு.

கிடந்திருந்துநின்றளந்துகேழலாய்க்கீழ்புக்
கிடந்திடுந்தன்னுள்கரக்குமுமிழும்

தடம்பெருந்தோளாரத்தழுவும்பாரென்னு
மடந்தையைமால்செய்கின்றமாலார்காண்பாரே.

ஆறுயிரப்படி.

(கிடந்து) எம்பெருமான்றனக்கிந்த ஜகத்தானது இஷ்டஸர்வ சேஷ்டாவிஷயமாயிருக்கையாலே அவனுக்கேசேஷமென்கிறார்.........

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ரக்ஷ்யமான ஜகத்தைப்பற்றத் தன்வாத்ஸல்யத்தாலேயநேக வ்யாபாரங்களைப் பண்ணுமென்கிறார்.

ரக்ஷணார்த்தமாக, கிடந்து - "ப்ரதிஶிஶ்யே மஹோததிம்" (ப்ரதிஶிஶ்யேமஹோததிம்) என்று கடற்கரையிலே வழிவேண்டிக்கிடந்தும். இருந்து - "உடஜேராமமாஸீநம்" (உடஜேராமமாஸீநம்) என்றுதிருச்சித்ரகூடத்திலேயிருந்தும். அளந்து - த்ரிவிக்ரமனாயநங்யார்ஹமாம்படியளந்தும். கேழலாய் - வராஹரூபியாய். கீழ் - ப்ரளயஜலத்துக்குக்கீழே. புக்கு - புக்கு. இடந்திடும் - அண்டகடாஹத்தினின்று மொட்டுவிடுத்தெடுத்தும். மஹாப்ரளயத்திலேவடதளசாயியாய், தன்னுள் - வயிற்றுக்குள்ளே. கரக்கும் - தெரியாதபடிகரந்தும். உமிழும் - வெளிநாடுகாணும்படியுமிழ்ந்தும். தடம் - இடமுடைத்தான. பெரு - பெரிய. தோள் - திருத்தோள்கள். ஆர - நிரம்பும்படி. தழுவும் - அஸாதாரணவிக்ரஹத்தோடேதழுவியும். இப்படி, பாரென்னும்-பூமியென்றுசொல்லப்படுகிற. மடந்தையை - மடந்தையை. மால் - ஸர்வாதிகனான ஈஶ்வரன். செய்கின்ற - பண்ணுகிற. மால் - வ்யாமோஹத்தை. காண்பார் - அறியவல்லார். ஆர் - ஆர்.

அதிசயிதஜ்ஞாநர்க்கு மறியவொண்ணாதென்று கருத்து...................

ஈடு - ஏழாம்பாட்டு.

ஒருவனநுவர்த்தநங்கொண்டு நிஶ்சயிக்கவேணுமோ; அவனுடைய இஷ்டஸர்வசேஷ்டாவிஷயமாயன்றோ இஜ்ஜகத்திருக்கிறது, இதுவே பேராராதோபரத்வஹேதுவென்கிறார்.

(கிடந்து) திருப்பாற்கடலிலே கிடந்தபடியாதல்; "ப்ரதிஶிஶ்யே" (ப்ரதிஶிஶ்யே) என்னும்படியாகக் கடற்கரையிலேசாய்ந்தபடியாதல். [வாஹும்புஜகபோகாபம்] [பாஹும்புஜகபோகாபம்] திருவநந்தாழ்வான்மேலே சாய்ந்தாற்போலேயாயிற்று திருக்கையைமடித்துச் சாய்ந்திருக்கும்படி. [அரிஸூதநः] [அரிஸூதநः] கிடந்தகிடையிலே லங்கைகுடிவாங்கவேண்டும்படியிருக்கை. [ப்ரதிஶிஶ்யே மஹோததே:] [ப்ரதிஶிஶ்யேமஹோததே:] ஒருகடலோடேயொருகடல் ஸ்பர்த்தித்துச்சாய்ந்தாற்போலேயிருக்கை. (இருந்து) பரமபதத்திலேயிருந்தபடியாதல்; "உடஜேராமமாஸீநம்" (உடஜேராமமாஸீநம்) என்று ருஷிகளாஶ்ரமங்களிலேயிருந்து. (நின்று) திருமலையிலேநின்றபடி

யாதல்; ராவணவதஸமநந்தரத்திலே கையும் வில்லுமாய் லங்காத்வாரத்திலேநின்றநிலையாதல்; வாலியைக்கொன்று நின்றநிலையாதல். "ஸவஷ்டப்யதிஷ்டந்தம் ... " (அவஷ்டப்யசதிஷ்ட்டந்தம்ததர்ஶ தநுரூர்ஜிதம்। ராமம்ராமாநுஜஞ்சைவபர்த்துஶ்சைவாநுஜம்ஶுபா) என்கிறபடியே. அவர்களுடையஸ்த்ரீகள் பக்கலிலேகேட்கு மித்தனையிறே ஈவனுடையபாரத்வம்; "தமஸ: பரமோ தாதா ஶங்கசக்ரகதாதர:" (தமஸ:பரமோதாதா ஶங்கசக்ரகதாதர:) என்னுதல், "த்வமப்ரமேயஶ்ச" (த்வமப்ரமேயஶ்ச) என்னுதல்சொல்லாநிற்பர்களிறே. (அளந்து) தன்னதானபூமியை மஹாபலிபோல்வாரிருஞ்சிக்கொள்ள, அத்தை யெல்லைநடந்துமீட்டுக்கொண்டு. (கேழலாய்க்கீழ்புக்கிடந்திடும்) நீருக்கும்சேற்றுக்குமிருயாத வராஹவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்து, ப்ரளயஸலிலத்துக்குள்ளேமுழுகி அண்டபித்தியிலேசேர்ந்த பூமியைப்பிரித்தெடுக்கும்.

(தன்னுள்கரக்கும்) "ரக்ஷிக்க" என்றொருபேரை யிட்டுக்கொண்டு கொம்பிலும் குளம்பிலும்கொள்ளாதே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தபடி. "மேலொருகாலம் ப்ரளயம்வரும்" என்றேலக்கோவி ப்ரளயம் வந்தாலும் "இங்குண்டோ" என்று இளைத்துக்காட்டலாம்படி முன்புத்தையதொன்றும் தெளியாதபடிவைக்கும்.

(உமிழும்) "இவையென்பட்டன" என்றுபார்க்கைக்காகப் பின்னைவெளிநாடுகாண உமிழும்.

(தடம்பெருந்தோளாரத்தழுவும்) மிகப்பணைத்த திருத்தோள்களாலே, ஆரும்படியாகத் தழுவும். (பாரென்னுமடந்தையை) ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியை. பூமியை ப்ரகாரமாக வுடையளாகையாலே தத்வாசகசப்தத்தாலேசொல்லுகிறது. தன்விபூதியினுடைய ரக்ஷணமொரு தலையானால் அவன்படும்பாட்டை யநுஸந்தித்துஹ்ருஷ்டையாய் அதுக்கபிமாநிநியான ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டியணைக்கும், அத்தாலேதானும்ஹ்ருஷ்டனாயணையாநிற்கும்.

(மால்) ஸர்வாதிகனான சர்வேஶ்வரன். (செய்கின்றமால்) அவனேற்றுகிறபிச்சை, (ஆர்காண்பாரோ) ஒருவராலே "இவ்வளவு" என்றுபச்சேதிக்கலா யிருந்ததோ..................................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (கிடந்தித்யாதி) ஒருவனநுவர்த்தநமென்றது - க்ருஷ்ணன் திருவடிகளிலே சாத்தினபுஷ்பங்களைத் தன்தலையிலேதரித்து ருத்ரனநுவர்த்தநமாதல், அர்ஜுநனநுவர்த்தநமாதல்.

(ப்ரதிபிம்பயஇதி) யுத்தகாண்டே, "ததஸ்தா ... நாஸீந்ராவண: । ... ப்ரதிபிம்போ ... "

67713

யே மஹோததே: । பாஹும் புஜகபோகாபமுபதாயாரிஸூதந:." (ததஸ்ஸாகரவேலாயாம் தர்ப்பாநாஸ்தீர்ய ராகவ: । அஞ்சலிம்ப்ராங்முக: க்ருத்வா ப்ரதிஶிஶ்யே மஹோததே: । பாஹும்புஜகபோகாபமுபதாயாரிஸூதந:.) ப்ரஸ்துதஶ்லோகார்த்தமாஹ (திருவநந்தாழ்வானித்யாதி) மடித்து-உபதாநமாகப்பண்ணி. "அரிஸூதநஸ்ஸு-ப்ரதிஶிஶ்யே" (அரிஸூதநஸ்ஸன் - ப்ரதிஶிஶ்யே) இதிதத்காலவிஶேஷணம் ஹ்ருதிநிதாயாஹ (கிடந்தகிடையிலேயித்யாதி) ராமம்க்ருபாஸமுத்ரத்வேந விவக்ஷந்நாஹ (ஒருகடலித்யாதி) ஒருகடல் சாய்ந்தாற்போலே யென்றவிடத்திலே - "இவனும் * கருணைக்கடலிறே" என்றருளிச்செய்வர்.

அயோத்யாகாண்டே சித்ரகூடே, "நிரீக்ஷ்ய ஸ முஹூர்த்தந்து ததர்ஶ பரதோ குரும் । உடஜே ராமமாஸீநம் ஜடாமண்டலதாரிணம்." (நிரீக்ஷ்யஸ முஹூர்த்தந்து ததர்ஶபரதோகுரும்। உடஜேராமமாஸீநம் ஜடாமண்டலதாரிணம்)

லங்காத்வாரத்திலேநின்றநிலையென்றவிடத்திலே - "கோதண்டகோடிவிநிவேஶிதபாஹுதண்டமாகண்டலாத்யமரபாதிதபுஷ்பவர்ஷம் । ஆயோதநக்ஷிதிரஜ:பரிதூஸராங்கமவ்யாத்ஸ்திதம் ரகுபதேரவஸந்நஶத்ரோ:" (கோதண்டகோடிவிநிவேஶிதபாஹுதண்டமாகண்டலாத்யமரபாதிதபுஷ்பவர்ஷம்। ஆயோதநக்ஷிதிரஜ:பரிதூஸராங்கமவ்யாத்ஸ்திதம்ரகுபதேரவஸந்நஶத்ரோ:) என்றதநுஸந்தேயம். என்கிறபடியே - (வாலியைக்கொன்றுநின்றநிலையாதல்) இத்யந்வய:. கிஷ்கிந்தாகாண்டே ஏகோநவிம்ஶே, "அவஷ்டப்ய" (அவஷ்டப்யச) இத்யாதி. பரத்வப்ரதிபாதந ப்ரகரணத்திலே ராமாவதாரவ்ருத்தாந்தஞ்சொன்னது-"ராமனே ஸர்வஸ்மாத்பரன்" என்கைக்காகவன்றோ; அப்படி ராமனே ஸர்வஸ்மாத்பரனென்னுமிடத்தில் ப்ரமாணமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடையஸ்த்ரீகளித்யாதி) கேட்கைக்கவர்களப்படி சொன்னார்களோவென்ன (தமஸ:பரமஇத்யாதி) இதம்-மண்டோதரீவாக்யம். (த்வமப்ரமேயச்சேத்யாதி) தாராவாக்யம். "த்வமப்ரமேயஶ்ச துராஸதஶ்ச ஜிதேந்த்ரியஶ்சோத்தமதார்மிகஶ்ச । அக்ஷய்யகீர்த்திஶ்ச விசக்ஷணஶ்ச க்ஷிதிக்ஷமாவாந் க்ஷதஜோபமாக்ஷ:" (த்வமப்ரமேயஶ்சதுராஸதஶ்ச ஜிதேந்த்ரியஶ்சோத்தமதார்மிகஶ்ச । அக்ஷய்யகீர்த்திஶ்சவிசக்ஷணஶ்சக்ஷிதிக்ஷமாவான்க்ஷதஜோபமாக்ஷ:)

இருஞ்சிக்கொள்ள - பறித்துக்கொள்ள.

இடந்திடும் - ஒட்டுவிடுவித்தெடுக்கும்.

"சிலம்பினிடைச்சிறுபரல்போல் பெரியமேரு" இத்யாதிகஞ்ச ஹ்ருதிநிதாய, பூர்வாபதாநாநுத்தராபதாநஸ்யாதிக்யம் தர்ஶயதி (ரக்ஷிக்கவென்றித்யாதி) "நஹி நிந்தாந்யாயம் நிந்திதும் ப்ரவர்த்ததே, அபிது நிந்திதாதிதரத்ப்ரஶம்ஸிதும்" (நஹிநிந்தாநிந்த்யம்நிந்திதும்ப்ரவர்த்ததே, அபிதுநிந்திதாதிதரத்ப்ரஶம்ஸிதும்) இதிந்யாயோத்ர த்ரஷ்டவ்ய:. கரக்கை - தெரியாதபடி யொளிக்கையாதல், ஏகீகரணமாதல். ஏதத்க்ருதிநிதாயாஹ (மேலொருகாலமித்யாதி) ஏலக்கோலி - ஏற்கவேவிசாரித்து. இளைத்துக்காட்டலாம்படி - குழைத்துக்காட்டலாம்படி.

இவையென்பட்டனவென்று பார்க்கைக்காக என்றவிடத்திலே - "கர்ப்பே க்ருத்வா கோப்தும் அநந்தம் ஜகத் ..." (கர்ப்பேக்ருத்வாகோப்துமநந்தம்ஜகதந்த:) இத்யாதி ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தில் ஶ்லோகமநுஸந்தேயம்.

"தடம், பெரும்" என்ற த்விருக்தி ஸித்தமானவர்த்தம் (மிகப்பணைத்த வென்றது) ஆரும்படியாக - பூர்ணமாம்படியாக. பார்தானேவவனென்ன (பூமியையித்யாதி) இழெல்லாவற்றையும் கடாக்ஷித்து, தழுவுகைக்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார் (தன்விபூதியித்யாதி)

மால் - ஸ்வாமியும், வ்யாமோஹமும். மால்செய்கின்றமால் - ஸர்வேஸ்வரன் பண்ணுகிறவ்யாமோஹத்தை.

கிடந்திருந்தித்யாரப்ய, உமிழும்; பூரென்னும் மடந்தையை - தடம்பெரும் தோளாரத்தழுவும்; மால்செய்கின்ற மாலார்காண்பாரே யித்யந்வயஃ.........*

எட்டாம்பாட்டு.

காண்பாராரெம்மீசன்கண்ணனையென்காணுமா
றூண்பேசிலெல்லாவுலகுமோர்துற்றாற்றா
சேண்பாலவீடோவுயிரோமற்றெப்பொருட்கு
மேண்பாலுஞ்சோரான்பரந்துளனுமெங்குமே.

ஆறாயிரப்படி.

(காண்பாரார்) ஸர்வஜகந்நிகரணநியமநஸமர்த்தனான எம்பெருமானுடைய ஸர்வேஸ்வரத்வ மொருவர்க்கறிகைக்குப் பூமியோவென்கிறார்.*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவனெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்த அதிசயிதாகாரங்கள் அரவபோதமென்கிறார்.

எம் -எனக்கு. ஈசன் - ஸ்வாமியாய். கண்ணனை - ஸுலபனான க்ருஷ்ணனை. கண்பார் - அறியவல்லார். ஆர் - ஆர். அவன்படியிதுவானால், காணுமாறு - அறியும்படி. என் - எங்ஙனே. அவனுக்கு, ஊண் - ஊண். பேசில் - சொல்லப்பார்க்கில். "அத்தாசராசரக்ரஹணாத்" (அத்தாசராசரக்ரஹணத்) என்கிறபடியே, எல்லாவுலகும் - சராசராத்மகமான சகலலோகமும். ஓர்துற்று - ஒருபிடிக்கும். ஆற்று - போராது. வீடோ - அவனுக்கிருப்பிடமானவீடானது. சேண்பால- "விஸ்வதஃப்ருஷ்டேஷு ஸர்வதஃப்ருஷ்டேஷு" (விஸ்வதஃப்ருஷ்ட்டேஷுஸர்வதஃப்ருஷ்ட்டேஷு) என்கிறபடியே ஸர்வலோகத்துக்குமவ்வருகான பரமபதப்ரதேசத்தது. அவனே - அவனே. மற்று - தன்னையொழிந்த. எப்பொருட்கும் - சகலபதார்த்தங்களுக்கும். உயிர்- அந்தராத்மா. ஏண்பாலும் - ஒருரேகாமாத்ரமும். சோரான் - சோரவிடாதவனாய்க்கொண்டு, எங்கும் - எல்லாப்ரதேசத்திலும். பரந்து - பரந்து. உளனும் - நில்லாநிற்கும்.

ஸர்வஜகத்க்ராஸசீலனாய், பரமபத நிலயனாய், ஸர்வபதார்த்தங்களிலும் அந்தர்ப்பஹிஸ்ச வ்யாப்தனானவனை யெங்ஙனேபரிச்சேதித்தறிவதென்று கருத்து.

ஏண் என்று - வரையாய், ரேகையைக்காட்டுகிறது. ஓ என்கிற அசைகள்- வினவைக்காட்டுகிறது.................................*

ஈடு - எட்டாம்பாட்டு.

அவனுடைய அத்புதகர்மங்களைத் தனித்தனியும் திரளவும் பரிச்சேதிக்கப் போகாதெத்தனையேனு மளவுடையார்க்கு மென்கிறார்.

(காண்பாராரெம்மீசன்கண்ணனை) ஸர்வேஸ்வரனாயிருந்துவைத்து க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரித்து எனக்குக்கையாளானவனை, அவன்தானே காட்டகான்கண்டாற்போலே காண்பார்க்குக் காணலாமித்தனைபோக்கி, ஸ்வயத்நத்தாலே சிலர்க்குக்காணப்புக்கால் காணப்போமோ.

அதுகிடக்க, காண்பார் சிலருண்டாயிற்று (என்கானுமாறு) எவ்வளவைத்தான் காண்பது. அளவுடையார் சிலர்காணவிழிந்தார்களென்று, விஷயத்தைப் பரிச்சேதிக்கப்போகாதே. என்றான் பரிச்சேதிக்கப் போகாதொழிகிறதென்னில் ; இதுவன்றோ அவனுடைய அபதாநமிருக்கிறபடி. அவனுடைய வூணுகிறவொரு செயலைச்சொல்லப்பார்க்கில், ஸர்வலோகங்களு மோரவதாநத்துக்குப்போராது, இவ்வபதாநத்தை யுடையவனை யொருவராலே பரிச்சேதிக்கலா யிருக்கிறதோ.

“ அவனுடையசெயல் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாது” என்கைக்கு, ஸ்வரூபமோதான் பரிச்சேதிக்கலா யிருக்கிறதென்கிறார் (சேண்பாலவீடோ) உயர்த்தியே ஸ்வபாவமாக வுடைத்தான பரமபதமென்ன, முக்தாத்ம ஸ்வரூபமென்ன, மற்றுமுண்டான தேவாதிகளென்ன, இவற்றை யுடைத்தான (ஏண்பாலும்சோரான்) எண்ணப்பட்ட ப்ரதேசங்களென்னுதல், எட்டுத்திக்கும் வ்யாபித்துவிடாதே நிற்குமென்னுதல். (பரந்துளனாமெங்குமே) இப்படி வ்யாபிக்குமிடத்தில் ஒருகுறையுண்டாம்படியிருக்கையன்றிக்கே, குறையற வ்யாபித்திருக்கும். ஆனபின்பு “ வ்யாபக வஸ்துவை வ்யாப்யத்திலே யொன்றுபரிச்சேதித்துக்காண்கை” என்றொருபொருளுண்டோ.......... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (காண்பாராரித்யாதி) “ ஊண்பேசி லெல்லாவுலகுமோராற்றுற்று” என்கையாலே (தனித்தனியுமென்றது) “ ஆர் ” என்றதிலேநோக்காக (எத்தனையேனுமென்றது) இந்தவவதாரிகார்த்தம் - இத்திருவாய்மொழியினர்த்தகிகமாவ ஸரத்திலே யருளிச்செய்கிறார், அங்கேகண்டுகொள்வது.

“ ஈசன் - எங்கண்ணனை - காண்பாரார் ” இத்யந்வய:. இத்தால் பலித்த தாத்பர்யம் (அவன்தானேயித்யாதி)

காண்பார் சிலருண்டாயிற்றென்றது - உண்டானாலோவென்றபடி. என்காணுமாறு - காணும் ப்ரகாரமென். ஜ்ஞாநாதிகர்க்குக் காணத்தட்டென்னென்ன (அளவுடையாரித்யாதி)

அபதாநம் - வ்யாபாரம். அவதாநம் - பிடி. இத்தால் தாத்பர்யம் (இவ்வபதாநத்தையித்யாதி)

ஸ்வரூபமோதானென்றது - “ ஏண்பாலும்சோரான் ” என்றத்தைப்பற்ற. சேண் - உயர்த்தி. பால் - ஸ்வபாவம். முக்தாத்மஸ்வரூபமென்றது - நித்யர்க்குமு பலக்ஷணம். ஏண்பாலும் ” என்றதீர்க்கத்தைக்குறைத்து; “ எண்பாலும் ” என்றஹ்ரஸ்வமாக்கி, எட்டுத்திக்கிலுமென்றபடி. “ஏண்பாலும்சோரான்” என்றுவைத்து, “ எங்கும்-பரந்து ” என்கிறதென்னென்ன (இப்படியித்யாதி) (வ்யாபிக்குமிடத்தில்) பலதூணுக்கோருத் திரம்போலன்றிக்கே, ஜாதி வ்யக்திதோறும் பரிஸமாப்ய வர்த்திக்குமாபோலே வர்த்திக்கையைச் சொல்லுகிறதின் கென்றபடி.

ஈசன் - எங்கண்ணனை - காண்பாரார்; என்காணுமாறு; ஊன்பேசி லெல்லா வுலகுமோர் துற்றுற்று; சேண்பாலவீடென்ன, உயிரென்ன, மற்றுமுண்டான எவ்வகைப்பட்ட பொருளென்ன, அப்பொருள்களையுடைய ஏண்பாலென்ன, இவையெங்கும் - பரந்து - சோரானைக்கொண்டு - உளனுமித்யந்வய:. “ எப்பொருட்கும் ” என்றஷஷ்டி -ப்ரதமார்த்தசம். எப்பொருளுமென்றபடி............*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

எங்குமுளன்கண்ணனென்றமகனைக்காய்ந்
திங்கில்லையாலென்றிரணியன்றூண்புடைப்ப
வங்கப்பொழுதேயவன்வீயத்தோன்றியவென்
சிங்கப்பிரான்பெருமையாராயுஞ்சீர்மைத்தே.

ஆறுயிரப்படி.

(எங்கும்) ஆஶ்ரிதார்த்தமாகத்தன்னுடைய ஸர்வாந்தராத்மத்வத்தை ப்ரத்யக்ஷமாக்கியருளின எம்பெருமானுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வமஹிமையொருவர்க்காராயநிலமோ, ஆனபின்பிங்ஙனேயிருந்த இவனையாஶ்ரயியுங்களென்கிறார்... ... ...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவனுடைய ஆஶ்ரித ஸௌஶீல்யாதிசயம் அபரிச்சேத்யமென்கிறார்.

“ ஸர்வம் வ்யாப்ய ஸ்தித: ” (ஸர்வம்வ்யாப்ய-ஸ்த்திதः) என்கிறபடியே, கண்ணன்-ஸர்வநிர்வாஹகனானஸர்வேஶ்வரன். எங்கும்-ஸர்வத்ர. உளன்-ஸந்நிஹிதன். என்ற-என்ற. மகனை-புத்ரனை. காய்ந்து-கோபித்து. இங்கு-இவ்விடத்தில். இல்லை-இல்லை. என்று-என்று. தூண்-தானறுதியிட்டதூணை. இரணியன் - ஹிரண்யன். புடைப்ப-தட்ட. அங்கு-அத்தூணிலே. அப்பொழுதே - அக்காலந்தன்னிலே. அவன்-ஹிரண்யன். வீய-நசிக்கும்படி. தோன்றிய-தோற்றின. என் - என்னுடைய. சிங்கம்-நரஸிம்ஹரூபியான. பிரான்-மஹோபகாரகனுடைய. பெருமை - ஆஶ்ரிதபக்ஷபாதமாஹாத்ம்யம். ஆராயும் - நெஞ்சால் பரிச்சேதித்தாராயும். சீர்மைத்தே- தன்மைத்தோ... ... ... *

ஈடு - ஒன்பதாம்பாட்டு.

நீர்சொன்ன தறுபபக்கமாயிருந்ததீ !, “ ஒருவஸ்துவே யநேகபதார்த்தங்களிலே குறைவற வ்யாபித்திருக்கும்” என்றுவிதுகூடுமோவென்ன; கெடுவீர்காள், அவன் ஸர்வகதத்வத்தை யிசையாதவிரணியன்பட்டது படாதேகிடீகோளென்கிறார்.

(எங்குமுளன்கண்ணன்) இதுவாயிற்றவன்சொன்னதப்பு, ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வகதனென்றான். “ 𑌮𑌯𑌾 𑌤𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 ” (மயாததமிதம்ஸர்வம்) “ 𑌨 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 ” (நததஸ்திவிநாயத்ஸ்யாந்மயா) என்று அவன்தான் சொன்னவார்த்தையாயிற்றிவன் தான்சொல்லிற்று. (என்றமகனைக்காய்ந்து) இவ்வர்த்தத்தை சத்ருவேசொல்லிலும் கேட்டபோதே காலிலேவிழவேண்டும் வார்த்தைசொல்லிற்று, ப்ரமாணவிருத்தமான அர்த்தத்தைச் சொல்லிலும் கொண்டாடவேண்டும்படியாயிற்று ஸம்பந்தம், பருவத்தாலுங்கொண்டாடவேணும்; [பள்ளியிலோதிவந்த] பள்ளியோதும் பருவத்திலுள்ளவையடையக் கொண்டாட்டமாயிருக்கும். அதுக்குமேலே [தன்சிறுவன்] தன்வயிற்றிற்பிறந்தவன்வார்த்தை மிகவும் ப்ரியமாயிருக்கும். [வாயிலோராயிரநாமம்] அதுக்குமேலே திருநாமத்தைச்சொல்லிற்று. [ஒள்ளியவாகிப்போத] இவையொன்றுமில்லையாகிலும் சொன்னபோதை யினிமைதான்கொண்டாடவேணும். [ஆங்கதனுக்கொன்றுமோர்பொறுப்பிலனாகி] அஸஹ்யாபசாரமிறே. [பிள்ளையைச்சீறி] திருநாமஞ்சொன்னதுவே ஹேதுவாக “புத்ரனன்று” என்றுவிட்டானவன்; திருநாமஞ்சொன்னவர்களோடே தமக்கெல்லாவுறவுமுண்டாக நினைத்திருக்கையாலே யிவர் [பிள்ளை] என்கிறார். (மகனைக்காய்ந்து) வயிற்றிலேபிறந்தவனாயிருக்கச்செய்தேயும் திருநாமஞ்சொல்லப் பொறுக்கமாட்டாமே சீறினானாயிற்று. (இங்கித்யாதி) எங்குமுளனாகில் நீசொல்லுகிறவனிங்கில்லையாயிரானே என்று தூணையடித்துக்காட்டினான். [அளந்திட்ட தூணையவன்தட்ட] “ முன்பேநரஸிம்ஹத்தைவைத்துநட்டதூண் ” என்னவொண்ணாதே; தானே தனக்குப்பொருந்தப்பார்த்து நறுக்கிநட்டதூணாகையாலே. [அவன்தட்ட] வேறேசிலர் தட்டினார்களாகில், “கையிலேயடக்கிக்கொண்டுவந்து தூணிலேபாய்ச்சினார்கள் ” என்னவுமாமிறே; தானேயாயிற்று தட்டினானும். (அங்கப்பொழுதே) அத்தூணிலே, அடித்தவிடத்திலே, அவனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே. (அவன்வீயத்தோன்றிய) தன்தோற்றரவிலே அவன்பிணமாம்படிதோற்றின. அதிர்த்துக்கொண்டு புறப்பட்டபோதை அட்டஹாஸமும், நாமடிக்கொண்டவுதடும், நெற்றியதுகண்ணும், உச்சிபதுபுருவமுமாய்க்கொண்டு தோற்றினபோது பொசுக்கின பன்றிபோலேயுருகினானாயிற்று பொன்னனாகையாலே. (என்சிங்கப்பிரான்பெருமை)

ஆஶ்ரிதவர்க்கத்துக்காக நரஸிம்ஹமாயுபகரித்தவனுடைய பரத்வம், இன்று சிலராலாராயும்படியிருந்ததோ... ... ...

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (எங்குமுளனித்யாதி) வ்யாப்தியைச்சொன்னவநந்தரம், ஹிரண்யநிரஸநம்பண்ணின நரஸிம்ஹன் வைபவமபரிச்சிந்நம்" என்றுசொல்லுகிறவருடைய பாவத்தை ஶங்காபரிஹாரமுகேந தர்ஶிப்பிக்கிறார் (நீர்சொன்னதித்யாதி)

"தப்பு" என்றத்தைவிஶதீகரிக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி) கண்ணன்-நிர்வாஹகன். ஸர்வகதனென்றானென்றவிடத்திலே - "[illegible]" (உர்வ்யாமஸ்த்யுதகேஷு சாஸ்த்யுபேதாவஸ்த்யஸ்திசோஷ்ணத்யுதௌ வஹ்நௌதிக்ஷு விதிக்ஷு வாயுநபஸோஸ்திர்யக்ஷ்வதிர்யக்ஷு ச। அஸ்த்யந்தர்ப்பஹிரஸ்திஸத்யஸதிவாஸாரேஷ்வஸாரேஷு வாஸர்வத்ராஸ்திஸதாஸ்திகிம்பஹு கிராத்வய்யஸ்திமய்யஸ்திச) இதிப்ரஹ்லாதோக்தஶ்லோகோநுஸந்தேய:. "இதுவாய்த்தவன்சொன்னதப்பு" என்று வ்யங்க்யமாகச்சொல்லாநின்றது; அதுதப்பன்றோவென்ன; ஈஶ்வரன் தானுதரித்துச்சொன்ன ஸர்வகதத்வத்தை யிவன்சொன்னதுதப்போவென்கிறார் (மயாததமித்யாதி) கீதாஸூநவமே, "[illegible]" (மயாததமிதம்ஸர்வம்ஜகதவ்யக்தமூர்த்திநா। மத்ஸ்த்தாநிஸர்வபூதாநிநசாஹம்தேஷ்வவஸ்த்தித:) தத்ரைவதஶமே, "[illegible]" (யச்சாபிஸர்வபூதாநாம் பீஜம்ததஹமர்ஜுந। நததஸ்திவிநாயத்ஸ்யாந்மயாபூதம்சராசரம்.)

"என்ற" என்றதுக்குபாவம் (இவ்வர்த்தத்தையித்யாதி) "மகன்" என்றதுக்குபாவம் (ப்ரமாணேத்யாதி) "மகன்" என்றது-பருவத்துக்குமுபலக்ஷணமாக்கிபாவம் (பருவத்தாலுமித்யாதி) வார்த்தையின்சேர்மையும், ஸம்பந்தமும்,பருவமுமொன்றொன்றே கொண்டாடவேண்டியிருக்க, இவன்நிஷ்க்காரணமாகச்சீறினனென்றதாயிற்று. பருவத்தாற்கொண்டாடவேண்டும்படி அப்படி சிறுபிள்ளையாயிருக்குமோவென்ன(பள்ளியிலோதியித்யாதி)பெரியதிருமொழி. இப்பாட்டுக்கர்த்தம் (பள்ளியிலோதும் பருவத்திலித்யாதி)அந்யபுத்ரத்வேபீதிபாவ:. பள்ளி-வித்யாசாலை. ஒள்ளியவாகிப்போத-அழகியதாகச்சொல்ல - இத்தனையுமுண்டானால் பொறுமைக்கடியென்னென்ன (அஸஹ்யாபசாரமித்யாதி) இதம்-வித்தவ்யாக்யாத்ருவாக்யம். அந்யோத்கர்ஷமஸஹ்யமாகிற அபசாரமென்றபடி. ஸர்வேஶ்வரனைக்காணவில்லை, கேட்கவில்லை, தனக்குத்தானொரு அநிஷ்டம்செய்யவில்லையாயிருக்கச்செய்தே,பக

வத்ப்ரஸ்தாவமானது மஸஹமாநனுயிருக்கையாலே யஸஹ்யாபசாரமென்றுகருத்து. ப்ரஹ்லாதனையென்னுதே, "பிள்ளை" என்றதுக்குக்கருத்தென்னென்ன (திருநாமமித்யாதி) "சீறி" என்கையாலே (அன்றென்றுவிட்டானென்றது) பிள்ளையென்றது - "மாதாபிதா" இத்யாதிப்படியே ஸர்வவிதபந்தத்வத்துக்குமுபலக்ஷணம். இவர்-திருமங்கையாழ்வார். "மகனைக்காய்ந்து" என்றதுக்கு ஸப்தார்த்தம் (வயிற்றிலேயித்யாதி)

அப்படி தூணைத்தட்டினுனேயென்ன (அளந்திட்டவித்யாதி) பெரியாழ்வார்திருமொழி. இதுக்கர்த்தம் (முன்பேயித்யாதி) பொருந்த-பொருத்தம் பொருந்தும்படியாக. பாய்ச்சினுர்கள்-ப்ரவேஸிப்பித்தார்கள்.

"வீய" என்றதுக்கு-விநாஸஸ்யாவதாரஸமாநகாலீநத்வம் விவக்ஷிதமித்யபிப்ராயேணுஹ (தன்தோற்றரவிலேயித்யாதி) பூர்வவாக்யோக்தமர்த்தமுபபாதயதி (அதிர்த்துக்கொண்டித்யாதி) அதிர்த்துக்கொண்டு-சப்தித்துக்கொண்டு. (பொன்னுகையாலேயிதி) ரஸோக்தி.

" என் " என்றதுக்குபாவம் (ஆஸ்ரிதவர்க்கேத்யாதி) ஆராயும்சீர்மைத்தே-ஆராயும்படியான ஸ்வபாவத்தையுடைத்தோ. சீர்மை-அதிசயமாதல்... ... ...*

பத்தாம்பாட்டு.

சீர்மைகொள்வீடுசுவர்க்கநரகீறு
வீர்மைகொடேவர்நடுவாமற்றெப்பொருட்கும்
வேர்முதலாய்வித்தாய்ப்பரந்துதனிநின்ற
கார்முகில்போல்வண்ணனென்கண்ணனைநான்கண்டேனே.

ஆறுயிரப்படி.

(சீர்மை) ஸ்வர்க்காபவர்க்காத்யசேஷபுருஷார்த்தங்களுக்கும், நரகாத்யபுருஷார்த்தங்களுக்கும், இவற்றுக்கு போக்தாக்களான தேவாதிஸ்த்தாவராந்தமான சகலாத்மவர்க்கத்துக்கும் தாரகனுய், காரணபூதனுய், நியந்தாவாய், ஸ்வேதரஸமஸ்தவிஸஜாதீயா ப்ராக்ருதமஹாவிபூதியையுடையனுய்நின்ற எம்பெருமானை நான்காணப்பெற்றேனென்றுகொண்டு ஸ்வலாபத்தைப்பேசிமுடிக்கிறுர். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இப்படி ஸர்வப்ரகாரோபகாரகனுய் மோக்ஷப்ரதனுனவனைநானநுபவிக்கப்பெற்றேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறுர்.

சீர்மைகொள் - புண்யபாபகாரிதமாகையன்றிக்கே பகவத்க்ருபைகஸாத்யமான சீர்மையையுடைய. வீடு-மோக்ஷமும். சுவர்க்கநரகு-புண்யபாப பலரூபமா

ன ஸ்வர்க்கநரகங்களும். ஈறு-மேலெல்லையாக. ஈர்மைகொள்-பலப்ரதத்வநிபந்தநமான வீரப்பாட்டையுடைய. தேவர்-தேவர்கள். நடுவா - சாதநபலங்களுக்குநடுவாகவும். மற்று-ப்ரதமபாவியான. எப்பொருட்கும் - சாதநாதிசமஸ்தபதார்த்தங்களுக்கும். வேர்-ஸஹகாரியுமாய். முதலாய்-நிமித்தமுமாய். வித்தாய்-உபாதாநமுமாய்க்கொண்டு. பரந்து-ஸர்வத்ரவ்யாப்தனாய்வைத்து. தனி-வ்யாப்யபதார்த்தங்களில் வ்யாவ்ருத்தனாய். நின்ற-நிற்பானாய். கார் - கார்காலத்திலே. முகில்போல்-மேகம்போன்ற. வண்ணன்-வடிவையுடையனாய்க்கொண்டு. என் - எனக்குஸுலபனான. கண்ணனை-க்ருஷ்ணனை. நான் - நான். கண்டேனே - அநுபவிக்கப்பெற்றேனென்றுகொண்டு ஸ்வலாபத்துக்கு ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

ஈர்மைகொள்தேவரொன்று-உபயபாவநாநிஷ்டரொன்றுமாம்... ... .*

ஈடு_பத்தாம்பாட்டு.

"இவர்களைவிடீர், நாம் முந்தறமுன்னமிவர்களைப்போலேயாகாதே யவனை யநுபவிக்கப்பெற்றோமிறே" என்று ஸ்வலாபாநுஸந்தாநத்தாலே ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

(சீர்மைகொளித்யாதி) ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் நன்றானபரமபதம், பரிமிதசுகமானஸ்வர்க்கம், நிஷ்க்ருஷ்டதுஃகமேயானநரகம், இவைமுடிவாக, ஈரப்பாடுடையரானதேவர்கள் நடுவாக், மற்றுமுண்டானதிர்யகாதிகளுக்கும் (வேர்முதலாய்வித்தாய்) த்ரிவிதகாரணமுந்தானேயாய். (பரந்து)][illegible] வாஹவஸ] [தத்ஸ்ருஷ்ட்வாததேவாநுப்ராவிஶத்ததநுப்ரவிஶ்யஸச்சத்யச்சாபவத்] என்கிறபடியே-முந்தறஇவற்றையடையவுண்டாக்கி, பின்னையிவற்றினுடைய வஸ்துத்வநாமபாக்த்வங்களுக்காக அநுப்ரவேஶித்து, இப்படி ஜகதாகாரனாய்நின்று, (தனிநின்றவித்யாதி) இப்படி ஜகச்சரீரனாய்நின்றவளவேயன்றிக்கே, தன்னுடைய வ்யாவ்ருத்திதோற்றும்படி ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே வர்ஷுகவலாஹகம்போலேயிருக்கிற அழகியதிருமேனியையுடையனாயிருந்துவைத்து க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரித்து எனக்குக் கையாளானவனை நான்முந்தற முன்னம்கண்டநுபவிக்கப்பெற்றேனென்கிறார்...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (சீர்மைகொளித்யாதி) ஸம்ஸாரிகளுக்கு முபதேசித்தவிடத்தி லவர்கள் திருந்தாமையாலே (இவர்களைவிடீரென்கிறார்) "கண்ணனை நான்கண்டேனே" என்றத்தைப்பற்ற (நாம்முந்தறமுன்னமித்யாதி)

"சீர்மை" என்று - அதிசயமாய், இன்னத்தாலென்று விசேஷியாமையாலே (ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் நன்றானவென்கிறது) ஈர்மை - (ஈரப்பாடு) பலப்ரதத்வநிபந்தநமான மாநப்ரஸாதம். "ஈறு, நடுவா" என்று - பலங்களையும், பலப்ரதாதாக்களையும், முடிவும், நடுவுமாகச்சொல்லுகையாலே - "மற்றெப்பொருட்கு

ம்" என்றகர்மகர்த்தாக்கள் ப்ரதமாவதியென்றபடி. மநுஷ்யாதிகள், ப்ரதமம், கர்மத்தையநுஷ்ட்டிக்க, அநந்தரம் தேவாதிகள்பலப்ரதாநம்பண்ண, அநந்தரம் தததநுபவமாகையாலே-முதல், நடு, ஈறு என்கிறது. வேர்-ஸஹகாரிகாரணம். முதல்-நிமித்தகாரணம். வித்து-உபாதாநக்ரணம். பரந்து- வ்யாபித்து. "தத்ஸ்ருஷ்ட்வா ததேவாநுப்ராவிசத்" (ததேவாநுப்ராவிசத்-தத்ஸ்ருஷ்ட்வா) என்றந்வயம்; தததநுப்ரவிஸ்யேதி-அநுவாத8. ஸச்சத்யச்சாபவத்-சத்தும் அசத்துமான சேதநாசேதநங்களிரண்டும் தானானென்றபடி.

தனிநின்ற-வ்யாவ்ருத்திதோற்றும்படிநின்ற. நித்யவிபூதியில் த்ரிவிதகாரணத்வமாவது - நித்யேச்சாதிவிசிஷ்டவேஷேண நிமித்தத்வம், அப்ராக்ருதசிதசித்விசிஷ்டவேஷேண உபாதாநத்வம், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி விசிஷ்டவேஷேண ஸஹகாரித்வமென்றபடி. லீலாவிபூதியில் ஸங்கல்பவிசிஷ்டவேஷேணநிமித்தத்வம், ஸூக்ஷ்மசிதசித்விசிஷ்டவேஷேண உபாதாநத்வம், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி விசிஷ்டவேஷேணஸஹகாரித்வமென்றபடி.

க்ரமேணாந்வய8 ... ... *

பதினொன்றாம்பாட்டு.

கண்டலங்கள்செய்யகருமேனியம்மானை
வண்டலம்புஞ்சோலைவழுதிவளநாடன்
பண்டலையிற்சொன்னதமிழாயிரத்திப்பத்தும்வல்லார்
விண்டலையில்வீற்றிருந்தாள்வரெம்மாவீடே.

ஆறாயிரப்படி.

(கண்டலங்கள்) இத்திருவாய்மொழியை வல்லாரிட்டவழக்காம் திருநாடென்கிறார்... ... ... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்குப் பலமாக ஸ்வாராஜ்யநிர்வாஹகத்வத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

கண்-கண்ணில். தலங்கள்-பரப்பெங்கும். செய்ய-சிவந்து. கரு-அதுக்குபரபாகமாய் ஸ்யாமளமான. மேனி-திருமேனியையுடைய. அம்மானை-ஸர்வஸ்வாமியை. வண்டு-வண்டுகள். அலம்பும்-மதுவெள்ளத்திலேயலைகிற. சோலை-சோலைகளையுடைய. வழுதிவளநாடன் - திருவழுதிவளநாட்டையுடைய ஆழ்வார். பண்டலையில்-பண்டான்தாளமாம்படியதின்மேலே. சொன்ன-அருளிச்செய்த. தமிழாயிரத்து-ஆயிரந்திருவாய்மொழியில். இப்பத்தும்-இப்பத்தும். வல்லார்-வல்லார். விண்டலையில்-பரமாகாசத்தின்மேலே. வீற்றிருந்து- "ஸ்வராட்பவதி" (ஸ்வராட்பவதி) என்கிறபடியே வ்யாவ்ருத்தமாகவிருந்து. எ-ஸர்வப்ரகாரவிசிஷ்டமாய். மா-நிரதிசயபோக்யமான. வீடு-மோக்ஷாநந்தத்தை. ஆள்வர்-ஸ்வாதீநமாக அநுபவிப்பார்கள்.

என்னுடைடென்னநுபந்திகளோடு வாசியற எங்களுக்குத் தருவதாகவிருக்கிற பெரியவீடென்றுமாம்,

இது-கலிவிருத்தம்... ... ... *

௧௰ - பதினொன்றாம்பாட்டு.

நிகமத்தில் - இத்திருவாய்மொழியை யப்யஸிக்கவல்லார்கள் இத்திருவாய்மொழியிற்சொன்ன முக்தப்ராப்யபோகத்தைப் பெறுவரென்கிறார்.

(கண்டலங்கள்) "பூதலங்கள்" என்னுமாபோலே திருக்கண்களின் பரப்பைப்பற்றச்சொல்லுகிறது. பரந்து சிவந்திருந்துள்ள திருக்கண்களையும், அவற்றுக்குப் பரபாகமாம்படி கறுத்ததிருமேனியையுமுடைய ஸர்வேஸ்வரனைக்கவிபாடிநிற்று. (வண்டித்பாதி) வெள்ளத்திலேயலைவாரைப்போலே தேன்வெள்ளத்திலே வண்டுகளலையாநின்றுள்ள சோலையையுடைய திருவழுதிவளநாட்டையுடைய ஆழ்வாருளிச்செய்தது. தலையானபண்ணிலேசொன்ன தமிழாயிற்று இப்ப்ரபந்தந்தான். அன்றியே, பண்ணின்மேலேசொன்னவென்னுதல். ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு இப்பத்தையுமப்பஸிக்கவல்லார்கள் "நாகஸ்ய ப்ருஷ்டே" (நாகஸ்ய ப்ருஷ்ட்டே) என்கிறபடியே, பரமபதத்திலே தங்கள் வ்யாவ்ருத்திதோற்றவிருந்து, எவ்வகையாலும் விலக்ஷணமான மோக்ஷமானது தங்களுக்கு விதேயமாம்படி பெறுவர். (விண்டலை) தலையானவிண்ணிலேயென்னுதல், விண்ணின்மேலேயென்னுதல். அங்குள்ளார் தங்களாஜ்ஞாநுவர்த்தநம்பண்ணும்படியாகப்பெறுவர். ஆத்மலாபத்தளவுமன்றிக்கே, பரமபுருஷார்த்த லக்ஷணமோக்ஷத்தை யாளப்பெறுவர். (வீற்றிருந்து) ஸாம்ஸாரிகமான ஸங்கோசமெல்லாந்தீரும்படி வீறுபட்டிருந்து. (ஆள்வரொம்மாவிடே) "தன்பால்மனம்வைக்கத்திருத்தி விடுதிருத்துவான்" என்று-எனக்குமென்பரிகரத்துக்கும் தருவானுகச்சமைத்து கிற்கிற பரமபதத்தை யாளப்பெறுவர்.

முதற்பாட்டில்-இத்திருவாய்மொழியில் பரக்கச்சொல்லுகிற அர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, "ஸம்ஸாரமாகிற இக்கடலைக்கடக்கவேணும்" என்றிருப்பார்க்குக் கடத்திக்கொடுக்குமென்றார்; இரண்டாம்பாட்டில்-அவன்வேணுமோ, அவனோட்டை ஸம்பந்தமேகடத்துமென்றார்; மூன்றாம்பாட்டில்-அவனுடைய அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்கள் ப்ரத்யக்ஷிக்கலாமென்றார்; நாலாம்பாட்டில் - "* அந்தமில்பேரின்பத்தைப்பெறவேணும்" என்றிருப்பார் அவனை யாஸ்ரயியுங்கோளென்றார்; அஞ்சாம்பாட்டில்-கீழ் "இணைவனுமெப்பொருட்கும்" என்றத்தைவிவரித்தார்; ஆறாம்பாட்டில்-இவ்வுத்கர்ஷமெல்லா மவனுக்குண்டோவென்ன, நாமாராயவேண்டாதபடி அர்ஜுநன் பண்டேதெரி

தறுதியிட்டானென்ருர்; ஏழாம்பாட்டில் - ஒருவனநுவர்த்தநங்கொண்டறியவேணுமோ, அவனுக்கிஷ்டஸர்வசேஷ்டாவிஷயமாயன்றே ஜகத்திருக்கிறதென்ருர்; எட்டாம்பாட்டில்-வ்யாப்திதொடக்கமான அவனுடைய அபதாநங்களொருவரால் பரிச்சேதிக்கமுடியாதென்ருர்; ஒன்பதாம்பாட்டில்-அவனுடையவ்யாப்தியை யிசையாதார் ஹிரண்யன்பட்டதுபடுவரென்ருர்; பத்தாம்பாட்டில்-ஏவம்பூதனானவனை நான்கண்டநுபவிக்கப்பெற்றேனென்ருர்; நிகமத்தில்-இதுகற்ருர்க்குப் பலஞ்சொல்லித்தலைக்கட்டினர்... ... ... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (கண்டலங்களித்யாதி) "விண்டலையில்வீற்றிருந்தாள்வரெம்மாவீடு" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (நிகமத்திலித்யாதி)

"கண்" என்ருற்போராதோ "கண்டலம்" என்றதெதுக்காகவென்ன; பூதலவ்யபதேசவத்விஸ்தாரத்தைப்பற்றவென்கிருர் (பூதலங்களித்யாதி) பரந்தவித்யாதியாலே-ப்ரதிபாத்யவைலக்ஷண்யமும், வெள்ளத்திலேயித்யாதியாலே- வக்த்ருவைலக்ஷண்யமும், தலையான பண்ணிலேசொன்ன தமிழித்யாதியாலே-ப்ரபந்தவைலக்ஷண்யமு மருளிச்செய்கிருரென்று கண்டுகொள்வது.

அலம்புகை-அலைகை.

தலையானபண்ணிலே-ஶ்லாக்யமானபண்ணிலே. த்விதியார்த்தத்துக்கு, "தலை" என்று-மேலாய், பண்ணிலேயென்றபடி. இப்பத்தும் வல்லார்-இப்பத்தையப்யஸிக்கவல்லார்.

"ஆள்வர், எம்மாவீடாள்வர், வீற்றிருந்தாள்வர்," இதிபதாநிக்ரமேணபராம்ருசந் ப்ரதிபதம்பாவமாஹ (அங்குள்ளாரித்யாதிவாக்யத்ரயேண) "எம்மாவீடு" என்றதுக்கு - "எவ்வகையாலும் விலக்ஷணமானமோக்ஷம்" என்றதுதவிர, அர்த்தாந்தரம் (தன்பாலித்யாதி) இந்தப்பக்ஷத்திலே, எம்மன்று-எங்களுக்கென்ருய், எனக்குமென் பரிகரத்துக்குமென்றபடி.

எட்டாம்பாட்டர்த்தத்தின் நிகமநத்திலே (வ்யாப்திதொடக்கமான அவனுடைய அபதாநங்களொருவரால் பரிச்சேதிக்கமுடியாதென்ருர்) என்றிருக்கிறது; எட்டாம்பாட்டினுடைய அவதாரிகையும், "அவனுடையஅத்புதகர்மங்களைத்தனித்தனியும் திரளவும் பரிச்சேதிக்கப்போகாதெத்தனையேனு மளவுடையார்க்குமென்கிருர்" என்றிருக்கிறது; அந்தப்பாட்டினுத்தரார்த்தாவதாரிகையோவென்ருல், "அவனுடையசெயல் பரிச்சேதிக்கவொண்ணுதென்கைக்கு ஸ்வரூபமோதான் பரிச்சேதிக்கலாயிருக்கிறதென்கிருர்" என்றிருக்கிறது; தஸ்மாத், ஜகந்நிகரணாத்விபுத்வாச்சபரிச்சேத்ய மஶக்யனென்கிற இவ்வளவுமாத்ரத்திலே பாட்டுக்குத்தாத்பர்யமென்கிறதன்று; அகிலஜகந்நியமநாவதரணஶ்ரிதபராதீநத்வாகில ஜகந்நிகரணாகில ஜகத்வ்யாபநதத்ப்ரயுக்தவ்யாபாரங்களிலேயும் தாத்பர்யமென்று கண்டுகொள்வது.

க்ரமேணர்வய8. ... ...*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(அணைவதரவணைமேல்)

ப்ராப்யாகாரோபபத்த்யா ஜநிபரிஹரணாத் விஶ்வஸ்ருஷ்ட்யாதிஶ
க்தேர் நிஸ்ஸீமாநந்ததேஶாந்வயத உபசிதாத் ரக்ஷணார்த்தாவதாராத் । ஸௌப்ர
க்யாதாநுபாவாத் விவிதவிஹரணாத் வ்யாப்திவைசித்ர்யவத்த்வாத் பக்தைர்
த்ராக் த்ருஶ்யபாவாதகிலபலக்ருதேஸ் தத்ஸ்தவ்யம் ஸமூசே. (௨௦)

(ப்ராப்யாகாரோபபத்த்யா) அணைவதரவணைமேல் பூம்பாவையாகம் - திருவநந்தாழ்வான்மேலே பெரியபிராட்டியாரோடேகூட எழுந்தருளியிருக்கையாலும்; (ஜநிபரிஹரணாத்) நீந்தும்துயர்ப்பிறவியித்யாதி - கடக்கவரிதானது:கத்தையுண்டாக்கும் ஜந்மந்தொடக்கமாக மற்றுமுண்டான அபக்ஷயவிநாஶாதிகளையும் கடத்துகையாலும்;(விஶ்வஸ்ருஷ்ட்யாதிஶக்தே:) புணர்க்குமயனுமழிக்குமரனும்-ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கந்தராத்மாவாய் நின்று ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களைப்பண்ணுகையாலும்; (நிஸ்ஸீமாநந்ததேஶாந்வயத:) நலமந்தமில்லதோர்நாடு-நிரவதிகாநந்தத்தையுடைத்தான பரமபதத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கையாலும்; (ரக்ஷணார்த்தாவதாராத்) மாவாகியாமையாய் மீனாகிமானிடமாம் - லோகரக்ஷணார்த்தமாகஹயக்ரீவ கூர்ம மத்ஸ்ய ராமக்ருஷ்ணதிருபேண அவதரிக்கையாலும்; (ஸௌப்ரக்யாதாநுபாவாத்) தீர்த்தனுலகளந்தவித்யாதி - அர்ஜுநன் தன்திருவடிகளிலேயிட்ட திருமாலையைச் சிவனுடைய சிரஸ்ஸிலேகண்டு, " இவனேஸர்வாதிகன் " என்று தெளிந்தறுதியிடும்படியான ப்ரபாவத்தையுடைத்தாகையாலும்; (விவிதவிஹரணாத்) கிடந்திருந்துநின்றளந்து கேழலாய்க்கீழ்புக்கிடந்திடும் - திருப்பாற்கடலிலேகிடந்தும் பரமபதத்திலிருந்தும் திருமலையிலேநின்றும், அதவா, "ப்ரதிஶிஶ்யே மஹோததே:" (ப்ரதிஶிஶ்யேமஹோததே:) என்றும், " உடஜே ராமமாஸீநம்" (உடஜேராமமாஸீநம்) என்றும், " அவஷ்டப்ய ச திஷ்டந்தம் " (அவஷ்டப்யசதிஷ்டந்தம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே கடற்கரையிலேசாய்ந்தும் பர்ணசாலையிலேயிருந்தும் வாலிவதாநந்தரம்நின்றும், அதவா, மணற்குன்றிலே ஸ்ரீகோபிமார்மடியிலேசாய்ந்தும் வத்ஸமத்யத்திலேகோபகுமாரர்களோடேயிருந்தும் கோவர்த்தநோத்தரணம்பண்ணிநின்றும், த்ரிவிக்ரமனாய் பூமியையளந்தும், வராஹமாயுத்தரித்தும் இப்படி பஹுவிதவிஹரணங்களைப்பண்ணுகையாலும்; (வ்யாப்திவைசித்ர்யவத்த்வாத்) ஏண்பாலும்சோரான் பரந்துளனுமெங்குமே - ஒருகுறைவின்றிக்கே எட்டுத்திக்கிலும் வ்யாபித்துநிற்கையாலும்; (பக்தைர்த்ராக்த்ருஶ்யபாவாத்) இரணியன் தூண்புடைப்பவங்கப்பொழுதேயவன் வீயத்தோன்றிய-ஆஶ்ரிதர் நினைத்தவிடத்திலே அப்பொழுதே ஆவிர்ப்பவித்துக் காணப்படுமவனாகையாலும்; (அகிலபலக்ருதே:) சீர்மைகொள் வீடுசுவர்க்கமித்யாதி - மோக்ஷஸ்வர்க்காதி ஸகலபுருஷார்த்தங்களுக்கும் காரணமாகையாலும் எம்பெருமானொருவனுமே மோக்ஷஸாதகப்ரதனென்று " அணைவதரவணைமேல் " என்கிறதசகத்திலே ஆழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார்... ... ... (௨0)

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி.

அணைந்தவர்கடம்முடனேயாயனருட்காளாம்
குணந்தனையேகொண்டுலகைக்கூட்ட - இணங்கிமிக
மாசிலுபதேசம்செய்மாறன்மலரடியே
வீசுபுகழெம்மாவீடு. (கஅ)

(அணைந்தவர்கள்தம்முடனே) இதில்-மோக்ஷப்ரதத்வத்தையுபதேசித்த பாசுரத்தை யநுவதித்தருளிச்செய்கிறார். எங்ஙனேயென்னில்; இப்படி ஈஸ்வரன் ஸபரிகரமாக விஷயீகரித்து விடுகிறமாத்ரமன்றிக்கே முக்தப்ராப்யமான போகத்தைத்தமக்கும் தம்பரிகரத்துக்கும் தருவனாகப்பாரிக்கிறபடியைக்கண்டு, எல்லார்க்கும் தம்மோடேயொரு ஸம்பந்தம் சித்திக்கும்படி ஸம்ஸாரிகளுக் கவனுடைய மோக்ஷ ப்ரதத்வத்தையுபதேசிக்க, அவர்களத்தைக்காற்கடைக்கொள்ள, ஸ்வலாபத்தைப்பேசி த்ருப்தராகிற * அணைவதரவணையிலர்த்தத்தை "அணைந்தவர்கள்தம்முடனே" என்றருளிச்செய்கிறானென்கை.

(அணைந்தவர்கள்தம்முடனே) * அணைவதரவணைமேற்படியே ஸ்ரீபூமிநீளாநாயகனாய் அநந்தபோகபர்யங்கத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனைக்கிட்டி யடிமைசெய்கிற அநந்தப்ரமுகரான ஸூரிஸங்கங்களோடே கூட்டவென்னுதல்; அன்றிக்கே, "கேசவன்தமர்" என்னும்படி கீழே அந்தரங்கரானவர்களோடே கூட்டவென்னுதல். தம்முடனேயென்கிறது - ஆழ்வார் தம்முடனேயென்னவுமாம்; (தம்முடனே-அணைந்தவர்கள்) "எமர்" என்று தாமபிமாநிக்கும்படியாகத்தம்மோடே யந்வயமுண்டாம்படியானவர்களென்னுதல். (ஆயனருட்காளாம் குணந்தனையேகொண்டு) "எப்பொருட்கும்-இணைவனாம்" என்று ஆஸ்ரிதஸுலபனாயவதரித்த க்ருஷ்ணனுடைய க்ருபைக்கு விஷயமாம்படியாக. மேலும் "என்கண்ணனைநான்கண்டேனே" என்றாரிறே. ஏவம்விதனானவனுடைய மோக்ஷப்ரதத்வமாகிற குணமொன்றையுமேகொண்டென்னுதல். அன்றிக்கே, "குணங்களையேகொண்டு" என்று பாடமானபோது - "வீடுமுதலாம்", என்கிற மோக்ஷப்ரதத்வாதி குணங்களையே யுபாயாந்தரநிரபேக்ஷமாகத் திருத்துகைக்குப் பரிகரமாகக்கொண்டென்னுதல். அவ்வவதாரத்திலேயிறே இடைச்சி, இடையன், தயிர்த்தாழி, கூனி, மாலாகாரர், பிணவிருந்து, வேண்டடிசிலிட்டவர்கட்கெல்லாம் மோக்ஷங்கொடுத்தது. "இணைவனாமெப்பொருட்கும்வீடுமுதலாம்" என்று - அவதாரஸாமாந்யமாய், வேடன், வேடச்சி, பக்ஷி, குரங்கு, சராசரங்களுக்கும் மோக்ஷம்கொடுத்தமை யுண்டாயிருக்கவும், "ஆயனருட்கு" என்றத்தைப்பற்ற - க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே யூன்றிச்சொல்லிற்று. "ஹஸ்தொகா நநூத்தோநு" (கச்சலோகாநநுத்தமாந்) என்றிறே பெருமாள் பெரிய வுடையாருக்கு ப்ரஸாதித்தது. இப்படி அவதாரத்திலே மோக்ஷப்ரதத்வாதி குணங்களைக்கொண்டுதிருத்தி. (உலகைக்கூட்டவிணங்கிமிக) நித்யஸம்ஸாரிகளை நித்யஸூரிகளோடேகூட்டமிகவுமிணங்கி-மிகவும்பொருந்தி. அவர்கள் துர்க்கதியை ஸஹிக்கமாட்டாமல் அவர்களோடேயிணக்குப்பார்வைபோலே ஸஜாதீயராயிணங்கி. ஆயனருட்காளாம் குணங்களையேகொ

ண்டுலகை-அணைந்தவர்கள் தம்முடனே-கூட்ட-மிகவிணங்கியென்றந்வயம். (மிக-இணங்கி மாசிலுபதேசம்செய்மாறன்) க்யாதிலாபபூஜாதிதோஷரஹிதமாயிருக்கும் சுத்தோபதேசத்தை மிகவுமடுத்தடுத்துப்பண்ணும் பரிசுத்தஜ்ஞாநரான ஆழ்வார். "இணைவனுமெப்பொருட்கும் வீடுமுதலாம்" என்றும், "பிறவிக்கடல்நீந்துவார்க்கு-புணைவன்" என்றும், "புலனைந்துமேயும்பொறியைந்துநீங்கி நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகுவீர் - பலமுந்துசீரில் படிமினோவாதே" என்றுமிறே யுபதேசித்தருளிற்று. (மாசிலுபதேசம்செய்மாறன்மலரடியே) ஏவம்விதோபதேஷ்டாவான ஆழ்வாருடைய புஷ்பஹாஸஸுகுமாரமான திருவடிகளே. (வீசுபுகழெம்மாவீடு) "பரமேவ்யோமம்" என்று விக்க்யாதமான யஶஸ்ஸையுடைய ஸர்வப்ரகாரவிலக்ஷணமோக்ஷம். ஆழ்வார்க்கு * செம்மாபாதமிறேயெம்மாவீடு, இவர்க்குமாறன் மலரடியாயிற்று; விபூதிஸ்ஸர்வம்-ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளமிறே.......... (கஅ)

இரண்டாம்பத்தில் - எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக-திருவாய்மொழி-கஅ—பாட்டு-உ00.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

இரண்டாம்பத்து.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

எம்மாவீடு - ப்ரவேஶங்கள்.

ஆறாயிரப்படி.

(எம்மாவீடு) "நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீர்" என்றப்ராப்யப்ரஸங்கத்தாலே, ஸ்வாபிமதமான புருஷார்த்தத்தை நிஷ்கர்ஷித்து அத்தைப்ரார்த்திக்கிறார்..*

பன்னீராயிரப்படி.

ஒன்பதாம்திருவாய்மொழியில், ஈஶ்வரனுடைய மோக்ஷப்ரதத்வத்தை அநுபவித்தவர், அந்தமோக்ஷப்ரகாரங்களெல்லாவற்றுக்கும் தாத்பர்யபூமியாவது-பகவத்பாரதந்த்ர்யமேயென்று நிஷ்கர்ஷித்து; அவன்திருவடிகளோட்டை ஸம்பந்தமே உத்தேஶ்யமென்னுமிடத்தையும், தத்விஷயஜ்ஞாநத்தி லபேக்ஷையையும், ஜ்ஞாநாநுரூபமான ஸ்துத்யநுபவத்தில் ஶ்ரத்தையையும், அநுபாவ்யம் ததேகபாரதந்த்ர்ய மென்னுமிடத்தையும், அதினுடைய அவிஸ்மரணம் ஆநந்தஜநகமென்னுமிடத்தையும், அந்தஸ்ம்ருதிகாரிதமான பாஹ்யாநுபவாபேக்ஷையையும், நிரந்தரமான ஆந்தராநுபவமத்ருப்திகரமென்னுமிடத்தையும், அல்பகாலாநுபவத்திலு மதிசயிதாபி நிவேசத்தையும், அநுபாவ்யவிஷயத்தோடுண்டான அப்ருதக்ஸித்திஸம்பந்தத்தையும், அந்தஸம்பந்தத்தைக் குலையாமையிலுண்டான அபேக்ஷையையுமருளிச்செய்து, மோக்ஷப்ரதனான ஈஶ்வரன் ஸந்நிதியிலே மோக்ஷதாத்பர்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்தபேக்ஷித் தருளுகிறார்..*

ஈடு.

கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே "நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகுவீர்" என்றிவர்தாமு மருளிச்செய்து, ஸர்வேஶ்வரனும் இவர்க்கும் இவர்பரிகரத்துக்கும் மோக்ஷங்கொடுப்பானாகப்பாரிக்க, அத்தைக்கண்டு; தேவரீரெனக்குமோக்ஷம் தந்தருளப்பார்த்ததாகில் இங்ஙனேதரப்பார்ப்பது; அதாகிறது "உனக்குமோக்ஷங்கொள்" என்று எனக்காகத்தருகையன்றிக்கே, "நமக்காகக்கொள்" என்றுதேவர்க்கே யாம்படியாகத் தரவேணுமென்று தாம் நினைத்திருந்தபடியை அவன்திருமுன்பேப்ரார்த்திக்கிறார். ஆனலிது

தான்பின்னை இத்தனைநாள் நிஷ்கர்ஷியாதொழிவா னென்னென்னில்; அவன் மேன்மேலன குணநுபவத்தைப் பண்ணுவிக்கையாலே அதுக்குக் காலம்போந்த தித்தனையல்லது, இதுநிஷ்கர்ஷிக்க அவசரம்பெற்றிலர். ஆனாலுமிப்போதும் குணநுபவமேயன்றோ பண்ணுகிறதென்னில்; அதப்படியே; அவன்தம்பக்கலிலே மேன்மேலனபண்ணுகிற விருப்பத்தைக் கண்டு;"இவனுக்கிந்தவ்யாமோஹம் முடிய அநுவர்த்திப்ப தொன்றுயிருந்தது, நாமிவனைமீட்டாகிலும் நம்முடையப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிப்போம்" என்றுபார்த்து, "நீயிங்ஙனேநில்" என்று அவனைநிறுத்திவைத்து ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம்பண்ணுகிறார். எம்பாரித்திருவாய்மொழி யருளிச்செய்யப்புக்கால், இருந்தவர்களை "யார்" என்றுகேட்டுக் கதவுகளையுமடைப்பித்து,குஹ்யமாகவா மருளிச்செய்வது. ப்ராப்யமாகி லிப்படியன்றோ இருப்பது, இவர்நிஷ்கர்ஷிக்க வேண்டுகிறதென்னென்னில் ; ஸர்வேஶ்வரனிவ்வாத்மாவுக்கே சேஷியாய் இவனும்சேஷபூதனாய், அவனுடையவுபாயபாவமும் நித்யமாயிருக்கச்செய்தேயன்றோ இவனுக்கின்று ஸ்வீகாரம் வேண்டுகிறது ; அப்படியே, அவன்ஸ்வதந்த்ரனாகையாலே நினைத்தபோது நினைத்தபடிகொள்வா னொருவனாகையாலே, ப்ராப்திஸமயத்தி லநுபவமிருக்கும்படியையும் நிஷ்கர்ஷித்துப் பெறவேணுமிறே. உத்தரார்த்தத்திலு மிவ்வர்த்தத்தைச் சொல்லாநின்றதிறே. த்வயந்தன்னில் நிஷ்கர்ஷிக்க வேண்டுகிறதென்னென்னில்; பூர்வார்த்தத்தாற் சொன்னஸாதநம் ஸர்வபல ப்ரதமாகையாலே, ப்ரயோஜநாந்தரபரராய் சரணம்புகுவார்க்கு மவற்றைக்கொடுத்து விடுவா னொருவனிறே சர்வேஶ்வரன். இதுதன்னி லோடுகிறதென்னென்னில் ; "முக்தனாய் நிரதிசயசுகாநுபவத்தைப் பண்ணவுமாம், ஆத்மப்ராப்தியைப் பெறவுமாம், ஆத்மவிநாசமேயாகவுமாம் ,நரகாநுபவம்பண்ணவுமாம், இவற்றிலெனக்கொரு நிர்ப்பந்தமில்லை; உனக்காய்வருமன்று இவையித்தனையும் வரவுமாம், எனக்காய்வருமன்று இவையித்தனையும்வேண்டா; ஆனபின்பு தேவருக்குறுப்பாமிதுவே யெனக்குவடிவாம்படி பண்ணியருளவேணும்" என்றுஸ்வப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிறார். இப்படிப்பட்ட பரிமாற்றந்தான்லோகத்தில் பரிமாறுவதொன்றல்ல ; இவ்வாழ்வார் பக்கலிலேகாணுதல்; ராமாயணபுருஷர்களில் ஸ்ரீபரதாழ்வான், இளையபெருமாள், இவர்கள்பக்கலிலேகாணுதில் செய்யுமித்தனை. கைகேயி "ராஜக்" என்றசொல் பொறுக்கமாட்டாமே திரளிலேவந்து கூப்பிட்டானிறே[விலலாபஸபாமத்யே] (விலலாபஸபாமத்யே) ஒருதிரளாகவிருந்து என்னுடையசேஷத்வத்தை அபஹரிப்பதே. "தஸ்யுபிர்முஷிதேநேவயுக்தமாக்ரந்திதும்ப்ருஶம்" (தஸ்யுபிர்முஷிதேநேவயுக்தமாக்ரந்திதும்ப்ருஶம்) என்னும்படி இழந்த வஸ்துவுக்குத்தக்கபடியா யிருக்குமிறேகூப்பீடும். "ஜகர்ஹேச" (ஜகர்ஹேச) ஸந்த்யாவந்தநத்துக்குப் பிற்பாட்டாசிஷ்ட கர்ஹைபண்ணுவா

ணைப்போலே கர்ஹித்தான். [புரோஹிதம்] (புரோஹிதம்) 'அழகியதாக விக்குடிக்குமுன்னேடி ஹிதம்பார்த்தாய். [ஸபாமத்யேபுரோஹிதம்ஜகர்ஹே] (ஸபாமத்யேபுரோஹிதம்ஜகர்ஹே) "நியமாதிக்ரமம்ரஹஸிபோதயேத்" (நியமாதிக்ரமம்ரஹஸிபோதயேத்) என்கிற நிலையும்பார்த்திலன், [ராஜ்யஞ்சாஹஞ்சராமஸ்ய] (ராஜ்யஞ்சாஹஞ்சராமஸ்ய) ஒருவனுக்கிரண்டு வஸ்துசேஷமானல் ஒன்றையொன்று நிர்வஹிக்குமோ ; ஆனல், ராஜ்யந்தானென்னையாண்டாலோ. "தர்மம்வக்துமிஹார்ஹஸி" (தர்மம்வக்துமிஹார்ஹஸி) "பெருமாள் காட்டேறப்போனர்;சக்ரவர்த்திதுஞ்சினர்; நாடு அராஜகமாய்க் கிடக்கவொண்ணது; நின்றரில் ப்ரதாநர்தலையிலே முடியைவைக்கவேணும்" என்றுபார்த்தாயித்தனைபோக்கி இதுக்குவிஷயபூதனனவென்னைப் பார்த்துவார்த்தைசொல்லிற்றில்லை. 'கதம்தஸ்ரதாஜ்ஜாதோபவேத்ராஜ்யாபஹாரகஃ" (கதம்தஸரதாஜ்ஜாதோபவேத்ராஜ்யாபஹாரகஃ) அவர் போகட்டுப்போன ராஜ்யத்தை அபஹரித்து, அவரைப்பிரிந்த வநந்தரத்திலே முடிந்தவன்வயிற்றிலே பிறந்தேனும்படி எங்ஙனேநரன். இளையபெருமாள், "நில்" என்ன, [குருஷ்வ] (குருஷ்வ) என்ருரிறே - அந்வயத்தாலே தரிக்கக்கடவவஸ்துவை வ்யதிரேகித்து நிற்கச்சொல்லுகையாவது அழிக்கையிறே. குருஎன்னதே, [குருஷ்வ] (குருஷ்வ) என்ருரிறே - ஆருடையப்ரயோஜநத்துக் கார்தானிருக்கிறர்; உம்முடைய இழவுக்குநீர்பதருதிருக்கிறதென். [அநுசரம்] (அநுசரம்) பண்ணும்ப்ரகாரத்தை விதிக்கிறர். நீர்தாம் "நில்" என்றருளிச்செய்தது, நான், நிற்கச்சொல்லுகைக்கு யோக்யனும்படி யிருக்கையிறே; உம்முடையசாயையை "நில்" என்றுசொல்லிற்றிலீரோ, சாயையோபாதி உம்மைப்பின் செல்வேனகவேணும். "நீரும்நிழலும் வாய்த்திருப்பதொரு ப்ரதேசத்தைப்பார்த்துப் பர்ணசாலையைச்சமையும்"என்ன; "நந்தலையிலே ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைவைத்தபோதே பெருமாள்நம்மைக்கைவிட்டார்" என்றுவேறுபட்டார் [ஏவமுக்தஸ்துராமேண] (ஏவமுக்தஸ்துராமேண) "'இதுக்குமுன்பெல்லாம் நம்குறையாலேயிழந்தோம்' என்றிருந்தோம் ; இவர்தாமே நம்ஸ்வரூபமழியக்காரியம்பார்த்தார்,இனி,'நம்ஸ்வரூபம்' என்றென்றுண்டோ" என்றுவேறுபட்டார். [லக்ஷ்மணஃ] (லக்ஷ்மணஃ) பாரதந்த்ர்யத்தை நிரூபகமாகவுடையவர். [ஸம்யதாஞ்ஜலிஃ] (ஸம்யதாஞ்சலிஃ) நாம்நம் ஸ்வரூபத்தையழித்துக்கொண்டவன்று நோக்குகையன்றிக்கே, சேஷிதானேயழித்தவன்றும் ஸ்வரூபத்தைத் தரவற்றயிற்றஞ்சலி. ஸர்வாபிமத சாதநமாயிற்று. [ஸீதாஸமக்ஷம்] (ஸீதாஸமக்ஷம்) பண்ணின அஞ்சலிக்கு அந்யபரதைபாவிக்கவொண்ணதவள் ஸந்நிதியிலே [காகுத்ஸ்தம்] (காகுத்ஸ்த்தம்) பிராட்டிஸந்நிதியும் மிகையாம்படியான குடியிற்பிறப்பையுடையவனா. [இதம்வசநமப்ரவீத்] (இதம்வசநமப்ரவீத்) 'இவ்வார்த்தையைச் சொல்லுவானே" என்றுகொண்டாடு

கிறார்ருஷி. [ஶரவாநஸ்மி] (பரவாநஸ்மி) உம்முடைய அஸ்மிதை போலல்லகாணும் என்னுடைய அஸ்மிதை. இப்படிக்கொத்த பாரதந்த்ர்யத்தை யாயிற்றிவராசைப் படுகிறது. “ இதுதானொருவரபேக்ஷிக்கு மதுவுமல்ல, அபேக்ஷிப்பாரில்லாமையாலே நாம்கொடுத்துப்போரு மதுவுமல்ல; அவ்வழி புல்லெழுந்துபோயிற்றுக்காணும் ” என்று அவனாதரித்திருக்க; புருஷனர்த்திக்க வருமதிறே - புருஷார்த்தமாவது; “ இப்பேறித்தனையும் நான்பெற்றேனாகவேணும் ” என்று இவரபேக்ஷிக்க, அவனும் தலைதுளுக்கப்பெற்றாராய்த் தலைக்கட்டுகிறார்..........................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எம்மாவீடு ப்ரவேஶே, நீழே - அடியார்கள் குழாங்களை - உடன்கூடுவதென்றுகொலோ ” என்று (இவர்தாமும்) அபேக்ஷித்து (கீழிற்றிருவாய்மொழியிலே நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீரென்று) பிறர்க்கும் (அருளிச்செய்து) அத்தாலே “ இவர்க்குமோக்ஷத்திலே யபேக்ஷையாயிருந்தது ” என்று பார்த்து என்றுசிலகூட்டி (ஸர்வேஶ்வரனும்) என்று தொடங்கி வுபந்யஸித்தருளுவர். “ எம்மாவீட்டுத்திறமும்செப்பம் ” என்று - மோக்ஷப்ரதிஷேதாத் “ ப்ரஸக்தஸ்யஹிப்ரதிஷேத: ” (ப்ரஸக்தஸ்யஹிப்ரதிஷேத:) இதிந்யாயேந ப்ரஸங்கம்ஸம்பாதயந் ஸங்க்ரஹஸங்கதிமாஹ (கீழிற்றிருவாய்மொழியிலே யித்யாரப்ய, திருமுன்பே ப்ரார்த்திக்கிறாரித்யந்தேந) மோக்ஷம்கொடுப்பானாகப் பாரிக்கவென்றது - “ செப்பம் ” என்று நிஷேதிக்கையாலே - பாரித்தமையுமர்த்தஸித்தமென்று விவக்ஷித்து. (இவர்க்கு மிவர்பரிகரத்துக்கும்) என்றிங்கேயருளிச்செய்கையாலே - “ எம்மாவீடு ” என்றவிடத்திலே, “ எம் ” என்று, அதுக்கு-வ்யாக்யாநத்தில் வக்ஷ்யமாணார்த்தம்தவிர, இதுவுமோரர்த்தமென்று கண்டுகொள்வது. அதாகிறதித்யாதிக்கு- “ தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே ” இத்யத்ராஹ்ருதயம். தாம் நினைத்திருந்தது - “ தொழுதெழு ” என்கிறவிடத்திலே. திருமுன்பே ப்ரார்த்திக்கிறானென்றது - “ அம்மாவடியேன் வேண்டுவதீதே ” என்றத்தைப்பற்ற.

கீழ்ஸங்க்ரஹேண ஸங்கதியருளிச்செய்து, உக்தத்தை விஸ்தரிக்கிறார் (ஆனால் இதுதானித்யாதி) யத்வா, ஸங்கத்யந்தரமாதல். அதாவது-ஸர்வேஶ்வரனிவர்பக்கல் வ்யாமோஹத்தாலே யிவர்க்குமிவர் பரிகரத்துக்கும் மோக்ஷம்கொடுக்கப்பாரிக்க, “நீதரப்பார்த்தால்இங்ஙனேதரவேணும்” என்றுப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிறாரென்று முந்தினஸங்கதி; ஸர்வேஶ்வரன் தன்வ்யாமோஹத்தாலே மேன்மேலனுபவம்பண்ணுவியாநிற்க, “ நீயிங்ஙனே நில் ” என்று அவனை நிறுத்தித்தாமே ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம் பண்ணுகிறாரென்று த்விதீயஸங்கதி. இந்தத்விதீயஸங்கதியை விவக்ஷித்து, அதிலேயாக்ஷேபஸமாதாநங்களைப்பண்ணுகிறார் (ஆனால் இதுதானித்யாதி) அவன் மோக்ஷம்கொடுக்கவர, நிஷ்கர்ஷிக்கிறார் என்றமுந்தினஸங்கதி; தாமேநிஷ்கர்ஷிக்கிறாரென் றிரண்டாம்ஸங்கதி. இந்தவாக்யம் ஸங்கத்யந்தரமென்று கொள்ளாதபோது, “ அவன் மோக்ஷம்தரப்பார்க்கத் தாம்ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்து ப்ரார்த்திக்கிறார் ” என்றதின்மேலே (ஆனால்) இத்யாதிஶங்காவாக்யத்துக்குதயமில்லையிறே. ஏகஸங்கதியான பக்ஷத்திலே யருளிச்செய்யு

ம்படி - (அவனைநிறுத்தி) அதாவது-குணானுபவத்தை ஸாத்மிப்பித்து ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம்பண்ணவொருப்பட்டவளவிலே யவனும் பாரிக்கையாகிற அவகாசம்பெற்று,தாம் நினைத்திருந்த ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிறாரென்று கண்டுகொள்வது. ப்ரதமஸங்கதிக்குநோக்கு-முதற்பாட்டிலே. த்விதீயஸங்கதிக்குநோக்கு-“ எனக்கே யாட்செய் ” என்கிறபாட்டிலே. ஆனால்-முன்பு மிப்படிப்பட்டவிசாரமுண்டானால். * எம்மாவீடுபர்யந்தம் நிஷ்கர்ஷியாமைக்கடியேதென்று சங்கைக்கர்த்தம். இப்போதும்-இத்திருவாய்மொழியிலும். இதாநீமபீதிவா. (குணானுபவமேயன்றோபண்ணுகிறதென்னிலிதி) “ ஈஶ்வரனிப்போது ஸ்வகுணங்களை யநுபவிப்பிக்கவில்லை, அத்தாலே யிவருமவன்குணங்களை யநுபவிக்கவில்லை ” என்னில், கீழ்த்திருவாய்மொழிகளோடே விரோதிக்குமென்றுகருத்து.(நீயிங்ஙனே நில்லென்றவனை நிறுத்திவைத்து) தன் குணங்களை யநுபவிப்பிக்கிற ஈஶ்வரனை நிஷேதித்து,தாமும்பகவத்குணானுபவத்தினின்றும் நிவ்ருத்தராயென்றபடி. நில் என்று அவனைநிறுத்தியென்றது - “ தனக்கேயாக ” என்று முகம்மாறவைத்தத்தைப்பற்ற.

இது குஹ்யதமமென்கைக்குஸம்வாதம் (எம்பாரித்யாதி)

ப்ராப்யமாகில் இத்யாதிக்குத்தாத்பர்யம்-நமஉபதோக்தாத்யந்த பாரதந்த்ர்யாநுகுணமாக சந்தநகுஸுமாதிகளைப்போலே யவனே தன்பேறாக விநியோகம் கொள்வதாயன்றோ விருப்பது, இப்போதிவர் நிஷ்கர்ஷிக்கவேண்டின அம்ஶமேதென்று. சேஷியாய்-நிருபாதிகசேஷியாய். சேஷபூதனாய் - ஸஹஜதாஸபூதனாய். உபாயபாவமும் நித்யமாயென்றது -“ உவாயொவெயெ௲தஹிஹ தவதக்ஷ ஞ த-ம-ணள ” (உபாயோபேயத்வேததிஹ தவதத்வந்ந துகுணௌ) என்றத்தைப்பற்ற. (ஸ்வீகாரம்வேண்டுகிறது) ஸர்வமுக்திப்ரஸங்கபரிஹாரார்த்தமாகஸ்வீகாரம் வேண்டுகிறதென்றபடி. நினைத்தபடிகொள்வானென்றது - ஐஶ்வர்யாதிகளையாதல், ஸ்வார்த்தகைங்கர்யத்தையாதல் கொடுத்துவிநியோகம் கொள்வானொருவனாகையாலே யென்றபடி “ஏற்கவே நிஷ்கர்ஷித்துப்பெறவேணும்” என்றால், மேலே (முக்தனாய்) இத்யாதியிற்சொல்லுகிறத்தோடு விரோதியாதோவென்று கேட்க, “அவைகளெல்லாம்-அதிசயோக்தி, ப்ராப்யத்திலேநோக்கு ” என்றருளிச்செய்வர்.

ப்ராப்யமீத்ருஶமென்னுமதில் ப்ரமாணமேதென்ன (உத்தரார்த்தத்திலித்யாதி) “ நமஸ்ஸாலேயுனக்கேநாமாட்செய்வோமென்னும்படி யாகவேணும்” என்று ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம்பண்ணுகின்றதிறேயென்கை. (த்வயந்தன்னில்) முமுக்ஷுவினுடைய ஸாதநவிசேஷத்தைச்சொல்லுகிற த்வயத்திலென்றபடி.

“ கீழ்த்திருவாய்மொழியில் ” இத்யாதிவாக்யத்தால்சொன்ன வர்த்தத்தை விவரிக்கிறார் (இதுதன்னிலித்யாதி) இத்திருவாய்மொழியில் நிஷ்கர்ஷிக்கிற ப்ராப்யமேதென்னிலென்றபடி. “சிறப்பில்வீடு” என்கிறபாட்டைப்பற்ற (முக்தனாயித்யாதி) “ சிறப்பில்வீடு ” என்றுவிசேஷிக்கையாலே - கேவலம்வீடுமுண்டென்று விவக்ஷித்து (ஆத்மப்ராப்தியைப்பெறவுமாமென்றது) “ எய்தற்க ” என்றதுக்கு பலிதார்த்தத்தைக்கடாக்ஷித்து (ஆத்மவிநாசமேயாகவுமாமென்றது) ஆத்மவிநாசம்-ஸம்ஸாரம்.

ஏவமநுஷ்ட்டிதவந்தஸ்ஸந்திகிமித்யத்ராஹ (இப்படிப்பட்டவித்யாதி) பகவதத்யந்தபாரதந்த்ர்யாநுகுணமான கைங்கர்யகரணமென்றபடி. லோகத்தில்பரி

மாறுவதொன்றல்லவென்றவிடத்திலே - “ நிரஸ்தாகிலது:கோஹமநந்தாநந்தபாக்ஸ்வராட் । பவேயமிதிமோக்ஷார்த்தீ ஶ்ரவணாதௌ ப்ரவர்த்ததே ” (நிரஸ்தாகிலது:கோஹமநந்தாநந்தபாக்ஸ்வராட் । பவேயமிதிமோக்ஷார்த்தீ ஶ்ரவணாதௌ ப்ரவர்த்ததே) என்றஹமர்த்தாத்மத்வஸமர்த்தநபாஷ்யத்தில் வசநமநுஸந்தேயம்.

இப்பாரதந்த்ர்யத்துக்கு அநுஷ்டாநம்காட்டுகிறார் (கைகேயியித்யாதி) அயோத்யாகாண்டே பரதம்ப்ரதிகைகேயீ, “ உத்திஷ்டோத்திஷ்ட கிம் ஶேஷே ராஜபுத்ர மஹாயஶ: ” (உத்திஷ்டோத்திஷ்டகிம்ஶேஷேராஜபுத்ரமஹாயஶ:) இத்யாதிபூர்வமேவலிகிதம் மூன்றும்ஶ்ரிய:பதியிலே. இதுக்குப்ரமாணம் (விலலாபேத்யாதி) இந்தஶ்லோகம் - சக்ரவர்த்தியின் சாஸ்த்ரார்த்தஸமநந்தரத்திலே “பரதாழ்வான் ராஜாவாகவேணும்” என்று மணமுரசறைய, அது அஸஹ்யமாய்ச்சொன்னதாயிருக்க, கைகேயி சொற்பொறுக்கமாட்டாமே கூப்பிட்டானென்றது - அவள்சொன்னவார்த்தையும் நெஞ்சிலேபட்டுக் கிடக்கையாலேயென்று கண்டுகொள்வது. “ ஸபாமத்யே-விலலாப, ஸபாமத்யே - புரோஹிதம்ஜகர்ஹே ” (ஸபாமத்யே - விலலாப, ஸபாமத்யே - புரோஹிதம்ஜகர்ஹே) என்றிரண்டிடத்திலும் கூட்டுவது. ஸபாமத்யேவிலபிதாஹ்ருதயமாஹ (ஒருதிரளாகவித்யாதி) விசேஷேணலலாப இத்யுபஸர்க்கார்த்தம் ஹ்ருதிநிதாயதத்ரோபபத்திமப்யாஹ (தஸ்யுபிரித்யாதி) “ த்ருஶம் ” (ப்ருஶம்) என்றது-இங்குவேண்டுவது. “ ஏகஸ்மிந்நப்யதிக்ராந்தே முஹூர்த்தே த்யாநவர்ஜிதே ” (ஏகஸ்மிந்நப்யதிக்ராந்தேமுஹூர்த்தேத்யாநவர்ஜிதே) இதிபூர்வார்த்தம். (இழந்தவஸ்துவென்றது) பெருமாளையாதல், பாரதந்த்ர்யத்தையாதல். சிஷ்டகர்ஹை - “ சிஷ்டர்க்கிதுதகாதுகாண் ” என்கிறகர்ஹை. “ சிஷ்டரிப்படியைக்கண்டாலும் கேட்டாலும் ஸஹியார்கள்காண் ” என்றகர்ஹையென்றபடி. புரோஹிதம்பஶ்யதீதி-புரோஹித:இதிவ்யுத்பத்திம்ஹ்ருதிநிதாயாஹ (அழகியதாகவித்யாதி) (என்கிறநிலையும்பார்த்திலன்) புரோஹிதம்பஶ்யதீத்யேவம் ரூபமானகுருத்வஹேது கழிகையாலேயென்றுகருத்து. இவ்விடத்திலே - “ ப்ரஸஹ்ய வசநம் ப்ராஹ கிந்நு தேநஸாது இதி । ஸாதுபோதிநந்தேநஸாதுபோர்வ் ” (ப்ரஸஹ்யசபுந:ப்ராஹகிமநந்தேநஸாதுவிதி। ஸாதுபோதிமநந்தேநஸாதுபோர்குரவோமம) என்றப்ரஹ்லாதவசநம் கண்டுகொள்வது. ஆபஸ்தம்பதர்மே, “ ப்ரமாதாதாசார்யஸ்ய புத்திபூர்வம்வா நியமாதிக்ரமம் ரஹஸி போதயேத் ” (ப்ரமாதாதாசார்யஸ்யபுத்திபூர்வம்வாநியமாதிக்ரமம் ரஹஸிபோதயேத்) “ என்னையித்தனைகர்ஹிக்கைக்குஹேதவென் ” என்று அவனுக்குக்கருத்தாகச்சொல்லுகிறார் (ராஜ்யஞ்சேத்யாதி) அயோத்யாகாண்டே புரோஹிதம்ப்ரதிபரத:, “ ஸபாஷ்பகலயா வாசா கலஹம்ஸஸ்வரோ யுவா । விலலாப ஸபாமத்யே ஜகர்ஹே ச புரோஹிதம் ” (ஸபாஷ்பகலயாவாசாகலஹம்ஸஸ்வரோயுவா। விலலாபஸபாமத்யேஜகர்ஹேசபுரோஹிதம்) இத்யாதி “ ராஜ்யஞ்சாஹஞ்ச ராமஸ்ய தர்மம் வக்தும் இஹார்ஹஸி । கதம் தஶரதாஜ்ஜாதோ பவேத்ராஜ்யாபஹாரக: ” (ராஜ்யஞ்சாஹஞ்சராமஸ்யதர்மம்வக்துமிஹார்ஹஸி। கதம்தஶரதாஜ்ஜாதோபவேத்ராஜ்யாபஹாரக:) “ ராமஸ்ய ” (ராமஸ்ய) என்றஷஷ்டி

யை - ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தத்திலேயாக்கியர்த்தம் (ஒருவனுக்கித்யாதி) ஆனல்-நிர்வஹிக்குமாகில், வைபரீத்யம்கிந்நஸ்யாதித்யாஹ (ராஜ்யந்தானென்னையித்யாதி) "இஹ" என்றதுக்குபாவம் (பெருமாளித்யாதி) இஹ-அஸ்மத்விஷயே. கீழ்-ஸ்வரூபத்தோடுசேராதென்ருர், இனி-குடிப்பிறப்புக்கும் சேராதென்கிருர் (கதம் தஶரதாதித்யாதி) "𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑌕𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 - 𑌕𑌥𑌂𑌦𑌶𑌰𑌥𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍋𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍" (ராஜ்யாபஹாரகஶ்சேத்-கதம்தஶரதாஜ்ஜாதோபவேத்) இதயந்வயமுகேந (அவர்பொகட்டுப்போனவித்யாதி)

இப்பரிமாற்ற மிளையபெருமாள்பக்கலிலும் காணலாமென்கிருர் (இளைய பெருமாளித்யாதி) நில்லென்ன - இளையபெருமாள்-குருஷ்வ என்ருரிறே யென்றந்வயிப்பது. பெருமாள் "நீர்நில்லும்" என்றுசொன்னவளவிலே, இளையபெருமாள் "𑌕𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵𑌮𑌾𑌮𑌨𑍁𑌚𑌰𑌂" (குருஷ்வமாமநுசரம்) என்றுசொன்னுரிறே யென்றபடி. அயோத்யாகாண்டே ராமம்ப்ரதிலக்ஷ்மண:, "𑌕𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵𑌮𑌾𑌮𑌨𑍁𑌚𑌰𑌂𑌵𑍈𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂𑌨𑍇𑌹𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌹𑌂𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌵𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇" (குருஷ்வமாமநுசரம்வைதர்ம்யம்நேஹவித்யதே। க்ருதார்த்தோஹம்பவிஷ்யாமிதவசார்த்த:ப்ரகல்பதே) "நில்" என்கை-அழிக்கப்பார்க்கையென்று விவக்ஷித்து, "நில்" என்ருல்-அழிக்கையாமோவென்ன (அந்வயத்தாலேயித்யாதி) "𑌜𑌲𑌾𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌵" (ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவ) என்றதிலேநோக்கு. அன்றிக்கே, "𑌵𑍈𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂𑌨𑍇𑌹𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇" (வைதர்ம்யம்நேஹவித்யதே) என்றதைக்கடாக்ஷித்துபாவமாதல், "𑌵𑍈𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂" (வைதர்ம்யம்) இதிவாக்யம்-"𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠" (திஷ்ட) இத்யுக்தே "𑌕𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵" (குருஷ்வ) இதிவக்தும்ஹேதுபரம். அஸ்மிந்ஶ்லோகேஸ்வார்த்த தாராஹித்யம்குத்ரஸூச்யதே இத்யத்ராஹ (குருவென்ருதேயித்யாதி) "𑌸𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌞𑌿𑌤𑌃𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌫𑌲𑍇" (ஸ்வரிதஞித:கர்த்ரபிப்ராயேக்ரியாபலே) ஸ்வரிதேதோஞிதஶ்சயேதாதவ:தேப்ய:பரஸ்யலகாரஸ்யஸ்தாநே ஆத்மநேபதம்பவதிகர்த்தாரஞ்சேத் க்ரியாபலமபிப்ரைதீதிஸூத்ரப்ரக்ரியயா, இங்கு "𑌡𑍁𑌕𑍃𑌞𑍍𑌕𑌰𑌣𑍇" (டுக்ருஞ்கரணே) என்று ஞகாரேத்தானதாதுவாய், அதின்மேலே ஆத்மநேபதம்வருகையாலே-இவரால்வரும்பேறு பெருமாளதென்று சொல்லுகிறதென்றபடி. என்ருலேதென்ன (ஆருடையவித்யாதி) தாத்பர்யம் (உம்முடையவித்யாதி) பதரு்து - த்வரியாது. "𑌅𑌨𑍁𑌚𑌰𑌂" (அநுசரம்) என்றதுக்குபாவம் (நீர்தாமித்யாதி) "மாம்" என்றதுக்குபாவமாதல், நிற்கச்சொல்லுகைக்கு யோக்யராகாமையை த்ருஷ்டாந்தமுகத்தாலே காட்டுகிருர் (உம்முடையசாயையையித்யாதி)

இந்தபாரதந்த்ர்யத்தை ஸ்த்தலாந்தரத்திலும் காட்டுகிருர் நீரும் நிழலுமித்யாதி என்னுடைய வஸ்மிதை யென்னுமளவாக (நீரும்நிழலு மித்யாதிவாக்யம் - "𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣" (ஏவமுக்தஸ்துராமேண) இத்யாதிஶ்லோகத்துக் கவதாரிகை. இதுக்கு - "𑌜𑌲𑌾𑌰𑌾𑌮𑌣𑍀𑌯𑌕𑌂𑌯𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌲𑌾𑌰𑌾𑌮𑌣𑍀𑌯𑌕𑌂𑌤𑌥𑌾। 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍋𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂𑌦𑍇𑌶𑌃𑌸𑌂𑌨𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌜𑌲𑌾𑌶𑌯𑌃" (ஜலராமண்யகம்யத்ரஸ்த்தலராமண்யகம்ததா। தாத்ருஶோத்ருஶ்யதாம்தேஶஸ்ஸந்நிக்ருஷ்டஜலாஶய:) என்றதிலேநோக்கு. ஏவமுக்தஸ்துராமேணேத்யாதி: - பஞ்சவடீப்ரவேஶாநந்தரஶ்லோக:; "𑌜𑌲𑌾𑌰𑌾𑌮𑌣𑍀𑌯𑌕𑌂" (ஜலராமண்யகம்) இத்யாதிஶ்லோ

கத்துக்குமேலில் ஶ்லோகமிது. "ஶவ2ேத்ஸாராமீணஞ்சுஷணஸம்யதாஞ்ஜலி꞉। ஸீதாஸமக்ஷம் காகுத்ஸ்தமிதம் வசனமப்ரவீத்। பரவானஸ்மி காகுத்ஸ்த த்வயி வர்ஷஶதம் ஸ்திதே। ஸ்வயந்து ருசிரே தேஶே க்ரியதாமிதி மாம்வத" (ஏவமுக்தஸ்துராமேண லக்ஷ்மணஸ்ஸம்யதாஞ்ஜலி꞉। ஸீதாஸமக்ஷம் காகுத்ஸ்தமிதம் வசனமப்ரவீத்। பரவானஸ்மிகாகுத்ஸ்த த்வயிவர்ஷஶதம்ஸ்திதே। ஸ்வயந்துருசிரேதேஶேக்ரியதாமிதிமாம்வத) துஶப்தார்த்தம் (இதுக்குமுன்பித்யாதி) கைங்கர்யாலாபதஶாꞏகாஶ்சநஸந்திசேத்தாஶ்ச, "குருஷ்வமாமநுசரம்" (குருஷ்வமாமநுசரம்) இதிஸ்வயம்விதாது மநுகுணஸ்த்திதிஶ்சாத்ரவிவக்ஷிதா. "ஸிஹ்நம்லக்ஷ்மசலக்ஷணம்" (சிஹ்நம்லக்ஷ்மசலக்ஷணம்) இதி, மதுப்ப்ரத்யயார்த்தவஞ்சஹ்ருதிஸ்தாயாஹ (பாரதந்த்ர்யத்தையித்யாதி) வேறுபட்டபின்பஞ்சலிபண்ணுவானென்னென்ன (ஶாம்நம்ஸ்வரூபத்தையித்யாதி) பலிதம் (ஸர்வாபிமதேத்யாதி) ஶாமழித்ததோடு, அவனழித்ததோடுவாசியற எல்லாவபிமதங்களுமென்றபடி. புருஷகாரத்வம் ஹ்ருதிஸ்தாயாஹ (பண்ணினவஞ்சலிக்கித்யாதி) "நஹ்யர்த்திநꞏகார்யவஶாதுபேதாꞏககுத்ஸ்த்வம்ஶேவிமுகாꞏப்ரயாந்தி" (நஹ்யர்த்திநꞏகார்யவஶாதுபேதாꞏககுத்தஸ்த்வம்ஶேவிமுகாꞏப்ரயாந்தி) இத்யாதிகம்ஹ்ருதிஸ்தாயாஹ(பிராட்டிஸந்நிதியுமித்யாதி) "இதம்" என்றதிலேநோக்காகபாவம்(இவ்வார்த்தையையித்யாதி) (உம்முடையவஸ்மிதைபோலல்லகாணுமிதி) உம்முடையவஸ்மிதை "ஸ்வதந்த்ரோஸ்மி" (ஸ்வதந்த்ரோஸ்மி) என்றிறே யிருப்பதென்றபடி.

அலம்ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்த்யேதி ப்ரக்ருதமநுஸரதி (இப்படிக்கொத்தவித்யாதி) "ஒல்லை" "ஒல்லை" "ஈதே" "ஈதே" இத்யாத்யஸக்ருதபிதாநம், "விடலில்சக்கரத்தண்ணலேமேவல்விடலில் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்,, இத்யாதிஷுஞ்சபராம்ருஶந். ப்ரமேயஶேஷமாஹ (இதுதானித்யாதி) அநாதரஹேதுவேதென்ன (புருஷனர்த்திக்கவித்யாதி) இப்பேறித்தனையும் - ஸ்வார்த்ததாகந்தரஹிதமானபேறித்தனையும். "விடலில்சக்கரத்தண்ணலே" என்றத்தைப்பற்ற (அவனும்தலைதுலுக்கப்பெற்றுராயென்றது) ....*

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

ஏம்மாவீட்டுத்திறமும்செப்பநின்
செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்தொல்லைக்
கைம்மாதுன்பங்கடிந்தபிரானே
யம்மாவடியேன்வேண்டுவதீதே.

ஆருயிரப்படி.

எத்தனையேனு முத்க்ருஷ்டபுருஷார்த்தமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலு மெனக்கபேக்ஷையில்லை, மற்றெதிலே யபேக்ஷையுள்ளதென்னில்; உன்னுடைய அழகியதிருவடி மலர்களையென் தலையிலேவைத் தருளவே

ணும் ; அதுசெய்தருளுமிடத்து ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்குச் செய்தருளி னுப்போலேவந்து செய்தருளப்பற்ருது, செய்துகொண்டு நிற்கவேணும்; ஈதேஅடியேன் வேண்டுவதென்கிருர்.......................................*

பன்னீராயிரப்படி.

முதற்பாட்டில், ஸர்வப்ரகார விசிஷ்டமான மோக்ஷத்திலும்திருவடிகளோட்டை ஸம்பந்தமே யுத்தேஶ்யமென் றபேக்ஷிக்கிருர்.

எ - எவ்வகைப்பட்ட. மா - உத்க்ருஷ்டமான. வீட்டுத்திறமும் - மோக்ஷப்ரகாரமும். செப்பம் - சொல்லோம். நின் - உன்னுடைய. செ - சிவந்த. மா - உத்தேஶ்யமான. பாதபற்பு - திருவடித்தாமரைகளை. தலை - தலையிலே. ஒல்லை - கடுக. சேர்த்து-சேர்க்கவேணும். கை - ததிக்கைகுமூத்தும்படியமுந்தின. மா - ஆனையினுடைய. துன்பம் - துக்கத்தை. கடிந்த - போக்கின. பிரானே - மஹோபகாரகனாய். அம்மா - இவ்வபதாநத்தைக்காட்டி யென்னையடிமைகொண்டஸ்வாமியே. அடியேன் - உனக்கடியேனுனநான். வேண்டுவது - என்ஸ்வரூபத்துக்குத்தகுதியான பலமாகவேண்டியிருப்பது. ஈதே - இதுவே.

புருஷனர்த்தித்ததன்றே - புருஷார்த்தமென்றுகருத்து. ஒல்லை - சடக்கென. கைம்மா - ஆனை. ஒல்லை - கைம்மாவென்று கூட்டவுமாம். செப்பம் - சேப்போம். அன்றியே, செப்பமென்று - செவ்விதாமென்ருய், மோக்ஷப்ரகாரமெல்லாம் செவ்விதாகையாவது-திருவடிகளிலே சேர்த்தியென்ருகவுமாம்....................*

ஈடு-முதற்பாட்டு.

எவ்வகையாலும் விலக்ஷணமான மோக்ஷத்திலுமெனக்கபேக்ஷையில்லை, உன்றிருவடிகளை யென்றலையிலே வைக்கவேணுமென்கிருர்.

“ ஆழ்வீர்மோக்ஷத்தைக்கொள்ளும் ” என்ருனீஶ்வரன், “ வேண்டா ” என்ருர்; “ மாவீடுகிடீர் - விலக்ஷணமான மோக்ஷங்கிடீர் ” என்ருன், “ அதுவும்வேண்டா ” என்ருர்; “ எம்மாவீடுகிடீர் - ‘ஐஶ்வர்யம், ஆத்மாலாபம்’ என்றிருக்கவேண்டா, பரமபுருஷார்த்த லக்ஷணமோக்ஷம் ” என்ருன், அதுவுமெனக்கு வேண்டாவென்கிருர். எவ்வகையாலும் நன்ருனமோக்ஷத் திடையாட்டமும். (செப்பம்) செப்போம். சொல்லோம். நீப்ரஸங்கிக்கவும் கடவையல்லை, நான்ப்ரதிஷேதிக்கவும் கடவனல்லேன். (எம்மாவீட்டுத்திறமும்செப்பம்) ஒருதமிழன் “ எம்மாவீட்டுவிகல்பமும் செவ்விபவாம்” என்ருன். அந்தப்பக்ஷத்திலே. வீட்டுவிகல்பமாவது - சாலோக்யசாரூப்ய சாமீப்யசாயுஜ்ய மென்கிறவை. செவ்வியவாகையாவது - சாலோக்யாதிக ளெல்லாம் இம்மோக்ஷத்திலேயுண்டாகை.

ஆனாலுமக்கு வேண்டுவதென்னென்னில். (நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து) இதெனக்குவேண்டுவது. செ என்று - சிவப்பாய், மா வென்று - கறுப்பாய்; உன்னுடைய, அகவாய்சிவந்து புறவாய்ஶ்யாமமா

ய் ; விகாஸம், செவ்வி, குளிர்த்தி, நாற்றங்களுக்குத் தாமரையை ஒருபோலிசொல்லலாம்படி யிருக்கிறதிருவடிகளைக் கொண்டுவந்து என்றலையிலே வைக்கவேணும். அன்றிக்கே, செம்மையால் நினைக்கிறது - செவ்வையாய் ஆஸ்ரிதர்க்கு வருந்தவேண்டாதபடியான ஆர்ஜவத்தையுடைத்தாய்; மாவென்று - மஹத்தையாய், பரமபூஜ்யமான திருவடிகளென்னவுமாம். சேர்த்துஎன்றது-சேர்க்கவேணுமென்றபடி. கொக்குவாயும் படுகண்ணியும்போலே, உன்றிருவடிகளும் என்றலையும் சேரவேணும். சேர்த்துஎன்று - ல்யப்பாகையன்றிக்கே, விதியாய், சேர்த்தருளவேணுமென்கை. [யாவந்நசரணௌஹ்ராத-ஃவாஸ்திவவ்ஜநாந்விதௌ । ஶிரஸாயாரயிஷ்ராமி நமேஶாந்திர்விஷ்ரதி] (யாவந்நசரணௌப்ராது:பார்த்திவவ்யஞ்ஜநாந்விதௌ । ஶிரஸாதாரயிஷ்யாமி நமேஶாந்திர்ப்பவிஷ்யதி) பிள்ளாய், உன்னுள்வெதுப் பாறுவதெப்போ தென்றார்கள்; பெருமாளும்தமக்குவகுத்தமுடிசூடி, நானுமெனக்குவகுத்தமுடிசூடினஅன்றென்றானிறே. (நின்செம்மாபாதபற் புத்தலைசேர்த்து) மயிர்கழுவிப் பூச்சூடவிருப்பாரைப்போலே, இவரும் * ஈறிலின்பத் திருவெள்ளத்திலே முழுகிப்பூச்சூட விருக்கிறார்காணும். "அப்படியேசெய்கிறோம்" என்றான் ; அக்க்ரமம் பற்றாது (ஒல்லை) செய்துகொடுநின்று, "செய்கிறோம்" என்னவேணும்.

இப்படி த்வரிக்கவேண்டு மிட்முண்டோவென்ன(கைம்மாதுன்பங்கடிந்தபிரானே) நீத்வரித்துவந்து விழும்படியறியாயோ. [வரமவதநு:] (பரமாபதமாபந்ந:) ஸர்வேஶ்வரன் தன்னைப்பேணாதே வந்து விழும்படியான ஆபத்தாயிற்று. [மநஸாவிந்தயந்] (மநஸாசிந்தயத்) கூப்பிடோவிற்று. (கைம்மாதுன்பம்) ஆனையும் தன்னளவிலேயிறே நோவுபடுவது. துதிக்கை முழுத்தின ஆபத்திறே. அப்படி யுமக்காபத்துண்டோவென்ன ; அங்குமுதலையொன்று, எனக்குமுதலையைந்து; அங்குஆயிரம்தேவ ஸம்வத்ஸரம், இங்கநாதிகாலம்; அங்கொருசிறுகுழி, இங்கு பிறவியென்னும் பெருங்கடல்; அதுக்குஶரீரநாசம், எனக்கு ஆத்மநாசம் ; ஆனையின் காலையாயிற்று முதலைபற்றிற்று, இங்குஎன்னுடைய நெஞ்சையாயிற்று அருவித்தின்றிடுகிறது; ஆனால் அதுக்குமிதுக்குமுள்ள்வாசிபாராய். (பிரானே) ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய து:க்கத்தைப்போக்கினவிதுவும், "தமக்குபரிகரித்தது" என்றிருக்கிறார். அதுக் குதவினமையுண்டு, உமக்கென்னென்ன (அம்மா) அதுக்குமெனக்குமொவ்வாதோ தேவரோட்டை சம்பந்தம், நீஸ்வாமியன்றோ. நீரானென்ன (அடியேன்) நான்சேஷபூதன் இருவருடைய ஸ்வரூபத்தையும்பற்றி "தவிரவொண்ணாது" என்றபேக்ஷிக்கிறீரோவென்ன (வேண்டுவது) ராகப்ராப்தம். இதுவாகில்வேண்டுவது, இதுசெய்கிறோம் ; இதுவுமின்னு

மெதுவும் வேணுமென்றான் (ஈதே) "நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து" என்றவிதுவே யென்கிறார்..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (எம்மாவீடித்யாதி) * எம்மாவீடுதொடங்கி, "தலைசேர்த்து" என்னுமளவும் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (ஏவ்வகையாலுமித்யாதி)

"செப்பம்" என்றப்ரதிஷேதத்துசகு ப்ரஸக்தியைக் காட்டாநின்றுகொண்டு, "வீடு, மாவீடு, எம்மாவீடு," என்றுவிவக்ஷித்து க்ரமேணதாத்பர்யம் (ஆழ்வீரித்யாதி) வீடென்று - ஐஶ்வர்யம் ; மாவீடென்று - கைவல்யம் ; எம்மாவீடென்று - பரமபுருஷார்த்த லக்ஷணமோக்ஷம். "[illegible]" (முக்திர்மோக்ஷோமஹாநந்த꞉) என்று - முக்திசப்தத்தாலே ஆநந்தத்தைச் சொல்லுகையாலே, ஐஶ்வர்யமு மாநந்தாவஹமாகையாலே, "வீடு" என்று - கௌணமாகவைஶ்வர்யத்தைச் சொல்லுகிறது. கைவல்யத்துக்கு ஐஶ்வர்யாபேக்ஷயா மஹத்வமுண்டாகையாலே - "மாவீடு" என்றுகைவல்யத்தைச் சொல்லுகிறதென்றபடி. சப்தார்த்தம் (எவ்வகையாலுமித்யாதி) இடையாட்டம் - ப்ரஸங்கம். "செப்பம்" இத்யஸ்ய சரமாவதிமாஹ (நீப்ரஸங்கிக்கவுமித்யாதி) யத்வா, "செப்பம்" என்றது - த்விவசநமாக விவக்ஷித்தர்த்தமாதல்.

பக்ஷாந்தரத்துக்காக ப்ரதீகோபாதாநம் (எம்மாவீடித்யாதி) வீட்டுவிகல்பம் - வீட்டினுடைய பேதங்கள். திறம் - ஸமூஹம். விகல்பமென்றபடி. செப்பம் - (செவ்வியவாம்) இம்மோக்ஷத்திலே- * பாதபற்புத்தலை சேர்க்கையிலே. தமிழன் நிர்வாஹத்துக்கு - மாவீட்டினுடைய வெல்லாமானபேதமும் செவ்வியவாமென்கை. இவ்விடத்திலே - "[illegible]" (லோகேஷு விஷ்ணோர்நிவஸந்திகேசித்ஸமீபமிச்சந்திசகேசிதந்யே । அந்யேதுரூபம்ஸத்ருஶம்பஜந்தே ஸாயுஜ்யமந்யே ஸதுமோக்ஷஉக்த꞉) என்றதநுஸந்தேயம்.

ஆகிலும், ப்ரகரண ஸ்வாரஸ்யமுள்ளது முந்தினவர்த்தத்திலே யாகையாலே யத்தையவலம்பித்து மேலில்பதத்துக்கவதாரிகை (ஆனாலுமக்கித்யாதி) பற்பு - பத்மம். மாவென்று - கறுப்பும், மஹத்தையும். அகவாய் - உள்ளங்கால். கூட்டுென்னுதே, "சேர்த்து" என்றுசொன்னதுக்குபாவம் (கொக்குவாயுமித்யாதி) கொக்குவாயும் படுகண்ணியுமாவது - ஆபரணவிசேஷங்களில் பரஸ்பரபந்தகமான அவயவவிசேஷங்கள். கொக்கினுடையவாயும், குளச்சானகண்ணியுமாதல். "[illegible]" (ல்யபந்தம்) இதிப்ரமம்வாரயதி (சேர்த்தென்றித்யாதி) "நடத்து, செலுத்து," என்றாற்போலே யென்றபடி. அப்படிப்ரார்த்தித்த பெருண்டோவென்ன (யாவந்சரணவித்யாதி) அயம்ஶ்லோக꞉ அயோத்யாகாண்டே சித்ரகூடபரிஸரே ஶத்ருக்நம் ப்ரதிபரதேநோக்த꞉. இஶ்லோகதாத்பர்யம் (பிள்ளாயித்யாதி) இந்தஶ்லோகம் - ஸ்ரீஶத்ருக்நாழ்வானோடே சொன்னதாகிலும், ஸ்ரீகௌஸல்யையார் முதலானோரோடும்சொல்ல யோக்யதையுண்டென்று கருத்து. பார்த்திவவ்யஞ்ஜநங்களாவன - சத்ரசாமராதிகளாதல், * த்வஜாரவிந்தாங்குசாதி ரேகைகளா

தல். பார்த்திவவ்யஞ்ஜநம் - ராஜசிஹ்நம். "வாஶிவவ்யஞ்ஜநாந்விதௌ" (பார்த்திவவ்யஞ்ஜநாந்விதௌ) என்கிறவிசேஷண ஸித்தார்த்தம் (பெருமாளும்தமக்கு வகுத்தவித்யாதி) அபிஷேகாபாவே பார்த்திவவ்யஞ்ஜநாந்விதத்வமில்லையிறேயென்றுகருத்து. "ஶிரஸாதாரயிஷ்யாமி" (சிரஸாதாரயிஷ்யாமி) என்றதின்பாவம் (நானுமெனக்கித்யாதி) "பற்புத்தலைசேர்த்து" என்றபதஸாமர்த்யத்துக்குபாவம் (மயிர்கழுவியித்யாதி) அக்ரமம் - அந்தக்ரமம். ஒல்லை - சீக்ரமாக.

(இப்படித்வரிக்கவேண்டுமிதி) ஏவம்த்வரிதும் தவாவகாஶோஸ்திகிம் - ஆலம்பநமஸ்திகிமித்யர்த்த8. பாய்மா - குதிரை. கைம்மா - ஆனை. கைம்மாவுக்குத்துன்பமுண்டோவென்ன: ப்ரமாணம் (பரமாபதமித்யாதி) ஶ்ரீவிஷ்ணுதர்மேஅஷ்டஷஷ்டிதமே, "வரமாபதமாபந்நோ மநஸாசிந்தயத்தரிம் । ஸதுநாகவரஶ்ஶ்ரீமாந்நாராயணபராயண:" (பரமாபதமாபந்நோமநஸாசிந்தயத்தரிம் । ஸதுநாகவரஶ்ஶ்ரீமாந்நாராயணபராயண8) பரமாசஸாஆபச்ச - பரமாபத்; தாம்பரமாபதம். ஆபத்தினுடைய பாரம்யத்தை கார்யமுகேநதர்ஶிப்பிக்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரனித்யாதி) ஆக்ரோஶங்கஜ8, மநஸாசிந்தயத் இத்யுக்த்வா பலிதமாஹ (கூப்பீடோவிற்றிதி) ஓவிற்று - முடிந்தது. "கைம்மா" என்று - ஆனைக்கேரூடியாய், தாத்பர்யம் (ஆனையுமித்யாதி) அவயவார்த்தவிவக்ஷயா தாத்பர்யாந்தரம் (அதிக்கையித்யாதி) இவ்வபதாநத்தைச் சொன்னவிவர்க்கு இத்தனையும் விவக்ஷிதமென்கிறார் (அப்படியுமக்கித்யாதி) ஐந்து - பஞ்சேந்த்ரியங்கள். அருவித்தின்றிடுகை - அத்யந்தம்பாதிக்கை. "பிரானே" என்கைக்கு - தமக்குச்செய்த வுபகாரமேதென்ன (ஶ்ரீகஜேந்த்ரேத்யாதி)

"அம்மாவடியேன்" இத்யத்ரவ்யாக்யாந ப்ரக்ரியயாகிஞ்சித் பௌநருக்த்யம்ஸ்ப்புரதிசேத், (நீராமொன்ன) இதிசங்காயா8, உத்தரஸ்யசாயமர்த்த8 - மதீயம்ஸ்வாமித்வம் ஸர்வவிஷயகம்பவதி, நகோப்யேவம்ப்ரார்த்தயதே; ஏவம்ப்ரார்த்தயமாநஸ்த்வம்க இதிசங்கார்த்த8. த்வத்ப்ரஸாத லப்தஸ்வரூபயா தாத்ம்யஜ்ஞாநவாநஹ மித்யுத்தரஸ்யார்த்த.

(தவிரவொண்ணுதென்றிதி) கிர்ப்பந்த்தரூபதயேதியாவத். "நின்செம்மாபாதபற் புத்தலைசேர்த்து" என்கையாலே-சேஷத்வமேபுருஷார்த்தமென்றும், ஸ்வரூபத்தைப்பற்ற விக்ரஹமே யுத்தேஶ்யமென்றும் தோற்றுகிறது. வேண்டுவது - வேண்டியிருப்பது. அபேக்ஷிப்பதென்றபடி. புருஷனர்த்திக்கதன்றோ - புருஷார்த்தமென்றுகருத்து.

எம்மாவீடுதொடங்கி, தலை - ஒல்லை - சேர்த்து; கைம்மாதுன்பம் கடிந்தபிரானே அம்மாவடியேன் வேண்டுவதீதே யித்யந்வய8.................................*

இரண்டாம்பாட்டு.

ஈதேயானுன்னைக்கொள்வதெஞ்ஞான்றுமென்
மைதோய்சோதிமணிவண்ணவெந்தா
யெய்தாநின்கழல்யானெய்தஞானக்
கைதாகாலக்கழிவுசெய்யேலே.

ஆறுயிரப்படி.

(ஈதே) எற்றைக்குமிதுவே நானுன்பக்கல் கொள்ளும்ப்ராப்யம். பக்தியோகத்தாலல்லது சித்திக்குமோவென்னில் ; அந்தபக்தியோகந் தன்னையும்நீயே ஈண்டெனத் தந்தருளவேணுமென்கிறார்..................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இந்தசம்பந்த விஷயமான ஜ்ஞாநத்தைத்தந்தருள வேணுமென்கிறார்.

என் - எனக்கிந்தருசிஜநகமான. மை - கருமை. தோய் - செறிந்த. சோதி - ஒளியையுடைத்தான். மணி - மாணிக்கம்போன்ற. வண்ணம் - வடிவழகையுடைய. எந்தாய் - என்ஸ்வாமியே. உன்னை - உன்னை. யான் - நான். எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும். கொள்வது - கொள்ளும்ப்ரயோஜநம். ஈதே - இதுவே. ஏதென்னில் ; எய்தா - பெறுதற்கரிய. நின் - உன். கழல் - திருவடிகளை. யான் - நான். எய்த - பெறுதற்கீடான. ஞானக்கை - தெளிவாகிறஜ்ஞாநக்கையை. தா-தரவேணும். காலக்கழிவு - காலவிளம்பம். செய்யேல் - பண்ணாதேகொள்.

ஞாநத்தை - கையென்றது, தமக்காலம்பந மாகையாலே.....,..........*

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

முதற்பாட்டில் - காயிகமானபேற்றை யபேக்ஷித்தார் ; இதிலே - மாநஸமானபேற்றை யபேக்ஷிக்கிறார்.

கீழ்ப்பாட்டிலே "ஈதே" என்னச்செய்தேயும், "ஓரர்த்தத்தையேபலகால் கேட்டவாறே மற்றொன்றிறே தடுமாறிச்செல்லவுங்கூடுமே, இதிலேநிலைநின்றமை யறியவேணும்" என்று, இதுவும் இன்னுமெதுவும் வேணும்என்றான் (ஈதேயென்கிறார்) "நீரிதிலேநிலைநின்றீர்" என்னுமிடம் நாமறியும்படியென்னென்ன (யானுன்னைக்கொள்வது) இருவருடையவும் தர்மியேயிதில் ப்ரமாணம். ஸ்வாமியானவுன்பக்கல் சேஷபூதனான நான்கொள்ளுமதிதுவே. நம்முடைய ஸ்வாமித்வமும் உம்முடைய சேஷத்வமும் கிடக்கச்செய்தேயன்றோ நெடுநாளிழந்துபோந்தது, ஆனபின்பு நமக்கதிசங்கை வர்த்தியாகின்றதுகாணும் ; இதெத்தனைகுளிக்குநிற்குமென்ன (எஞ்ஞான்றும்) யாவதாத்மபாவி இதுவேயெனக்குவார்த்தை. "இதிலேநிலைநிற்கும்படி உம்மைஇத்துஸ்ஸிக்ஷைபண்ணுவித்தாரார்" என்றானீஸ்வரன் ; இப்படியார் கற்பித்தார், மற்றுமுண்டோ தேவர்வடிவழகிறே (என்மைதோயித்யாதி) மைதோய்ந்திருந்துள்ள தேஜஸ்ஸையுடைத்தான மணியினுடைய நிறம்போன்ற திருநிறத்தைக் காட்டி யென்னையநந்யார்ஹனாக்கி உன்சேஷித்வத்தை யறிவித்தவனே. அழகிது, உமக்குச்செய்யவேண்டுவது தானென்னென்ன (எய்தாநின் கழல்யானெய்த) ஸ்வயத்நத்தாலொருவர்க்கும் ப்ராபிக்கவொண்ணாததி

ருவடிகளை " உன்னாலேபேறு " என்றிருக்கிறநான் ப்ராபிக்கும்படிபண்ணு. அதுநீர் * மயர்வற மதிநலம்பெற்றவன்றோ பெற்றிலீரோவென்ன (ஞானக்கைதா) இதுநீநினைத்திருக்கு மளவுபோராது, அதுநான் " பெற்றேன் " என்றுதெளியும்படி பண்ணவேணும். அமிழ்ந்தினார்க்குக் கைகொடுத்தாப்போலே யிருக்கையாலே ஜ்ஞாநலாபம் - " ஞானமானகையைத்தா'' என்கிறார். இங்கே, எம்பார்க்கு ஆண்டானருளிச்செய்த வார்த்தையைஸ்மரிப்பது. அதாவது - " ஒருகிணற்றிலே விழுந்தவனுக்கிரண்டுபேர் கைகொடுத்தால், எடுக்குமவர்களுக்கு மெளிதாய் ஏறுமவனுக்கு மெளிதாயிருக்குமிறே ; அப்படியேயாகிறது.என்று. (ஞானக்கைதா) அங்ஙனன்றிக்கே, அதுபின்னை பரபக்தி பரஜ்ஞாநபரமபக்திகளை யுடையார் பெறும்பேறன்றோவென்ன (ஞானக்கைதா) அவற்றையும் தேவரேபிறப்பித்து, தேவர்திருவடிகளைப்பெறவேணுமென்னவுமாம்.

அப்படிசெய்கிறோமென்ன (காலக்கழிவுசெய்யேலே) "ஒல்லை" என்றதுதானேயன்றோ எனக்கெப்போதும்வார்த்தை......................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (ஈதேயித்யாதி) முதற்பாட்டில் காயிகமான வித்யாதிக்கு - " தலைசேர்த்து," "ஞானக்கைதா" என்கிறபதங்களிலேநோக்கு.

" ஈதே " என்கிறபுநருக்திக்குபாவம் (கீழிற்பாட்டிலேயித்யாதி) இவ்விடத்திலே - ப்ருதிஸித்தமான நசிகேதன்கதையை யநுஸந்திப்பது. அதாவது - வரப்ரதாநார்த்தம் அதிகாரிசோதநத்துக்காக " ஊநந்திஜெவெக்ஷிதஃ " (அங்யத்கிமபேக்ஷிதம்) இதிஅஸக்ருத்பப்ரச்சயமாநஃ நசிகேதாச்ச " ஊஉஜெவாவெக்ஷிதஃ, ஊநந்திஜெவந்வெக்ஷிதம்ந " (இதமேவாபேக்ஷிதம், அங்யத்கிமப்யபேக்ஷிதம்ந) இத்யுவாசேதிநசிகேதஃகதா. " ஈதே " என்று - கீழ்ச்சொன்ன " நின் செம்மாபாதபற் புத்தலைசேர்த்து " என்றத்தைப்பற்றவாதல், வக்ஷ்யமாணமான " ஞானக்கைதா " என்றத்தைப்பற்றவாதல்.

(இருவருடையவும் தர்மியேயென்றது) சேஷசேஷித்வ ரூபமேயிதில் ப்ரமாணமென்றபடி. பூர்வவாக்யவிவரணம் (ஸ்வாமியானவித்யாதி) இவ்வாக்யம்- " அம்மாவடியேன் " என்றத்தைப்பற்ற. இது - " பாதபற்புத்தலைசேர்த்து " என்கிறவிது. (எத்தனைகுளிக்குநிற்கும்) எத்தனைஸ்நாநத்துக்குநிற்கும். அங்கராகாதிகளின்வாசனை நாலுமூன்றுஸ்நாநத்துக்கும் போகாது. தத்வத் எவ்வளவுபர்யந்தமிருக்குமென்றபடி. யாவதாத்மபாவி - நித்யமாக.

இதிலே - இந்தப்ராப்யத்திலே. இதிலே யித்யாதி சங்கோத்தரங்கள் - உத்தரவாக்யாவதாரிகை. மைதோய்ந்திருந்துள்ள - கருமைசெறிந்திருந்துள்ள. கருமைசெறிந்த வொளியையுடைய மாணிக்கம்போன்ற வடிவையுடையவனே இதிசப்தார்த்தஃ.

எய்தா - பெறுதற்கரிய. (அதுநீரிதி) * மயர்வறமதிநலம் பெற்றபோதே திருவடிகளை ப்ராபிக்கைசித்தமன்றோ, ஆகையாலே பெற்றிலீரோவென்னவென்ற

படி. (தெளியும்படிபண்ணவேணுமென்றது) மானஸஸாக்ஷாத்காரம்போராது, ப்ரத்யக்ஷமாம்படி பண்ணவேணுமென்றபடி. அது - திருவடிகளைப்ராபிக்கை.

ஞானம்தா என்னாதே, "ஞானக்கைதா" என்றதுக்கடியேதென்ன (அமிழ்ந்தினார்க்கித்யாதி) ஜ்ஞாநலாபம் - (அமிழ்ந்தினார்க்குக் கைகொடுத்தாப்போலே) இத்யந்வயஃ.ஞானத்தைக்கையாகச் சொன்னதிலே ஐதிஹ்யம் (எம்பார்க்கித்யாதி) எம்பார், ஆண்டான் ஸ்ரீபாதத்திலவரை யறியாமல் பகவத்ஸம்பந்தம்பண்ணி, அவரறிந்தபின்பு பயப்பட,அப்போதாண்டா னருளிச்செய்த வார்த்தையென்றபடி. "ஞானக்கைதா" என்றதுக்கிரண்டுபொருள். முந்தினது (நான்பெற்றேன் என்று தெளியும்படி பண்ணவேணுமென்றது) இரண்டாமர்த்தம் - பரமபக்த்யாதிகளையும் ததநந்தரபாவியான சாக்ஷாத்ஸாக்ஷாத்காரத்தையும் தரவேணுமென்று. இந்தவிரண்டாமர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனன்றிக்கேயித்யாதி) முந்தினவர்த்தத்தில், "ஞானம்" என்கிறது - ப்ரத்யக்ஷரூபஜ்ஞானம். த்விதீயார்த்தத்தில் - பக்திரூபஜ்ஞானம். அர்த்தத்வயத்திலும் ஸங்கதிபேதமொழிய அர்த்தபேதமில்லை. காலக்கழிவு செய்யேலே - காலவிளம்பம் பண்ணாதேகொள்.

"கீழிற்பாட்டிலே ஈதேஎன்னச்செய்தேயும்" இத்யாதிபதஸங்கதி வாக்யத்துக்குச்சேர, "என்மைதோய்சோதி மணிவண்ணவெந்தாய் - எஞ்ஞான்றும்-யானுன்னைக்கொள்வது - ஈதே" என்றிவ்வளவும் கீழிற்பாட்டுக்கு சேஷமாய், "எய்தாநின்கழல்" என்றுதொடங்கி-இப்பாட்டுக்குசேஷமாதல்; அன்றிக்கே, "என்மைதோய்சோதி" என்றுதொடங்கி, எஞ்ஞான்றும்-யானுன்னைக்கொள்வது ஈதே; "எய்தாநின்கழல்" என்றுதொடங்கி-இப்பாட்டுக்கு சேஷமாகவந்வயமாதல். இதுவேமுக்யம்..*

மூன்றாம்பாட்டு.

செய்யேற்நீவினையென்றருள்செய்யுமென்
கையார்சக்கரக்கண்ணபிரானே
யையார்கண்டமடைக்கிலுநின்கழ
லெய்யாதேத்தவருள்செய்யெனக்கே.

ஆறாயிரப்படி.

(செய்யேல்) உன்கையுந்திருவாழியுமாயிருக்கிற அழகைக்காட்டி வ்யதிரிக்தவிஷயத்தில் ப்ராவண்யத்தைத்தவிர்த்து உன்திருவடிகளிலென்னை ப்ரவணனாக்கினவனே, உத்க்ராந்திதசையிலுங்கூட வுன்திருவடிகளை நானினையாதேத்தும்படி பிரானே க்ருபைபண்ணி யருளவேணுமென்கிறார்..*

பன்னீராயிரப்படி,

அநந்தரம், அவ்வறிவுக்கீடாக ஆபத்தசையிலுமுன்னை ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படிபண்ணி யருளவேணுமென்கிறார்.

தீவினை - அக்ருத்யகரணாதிகளான தீவினைகளை. செய்யேல்-செய்யாதேகொள். என்று - என்று. என்-என்பக்கலிலே. அருள் - க்ருபாகார்யமான நியமநத்தை. செய்யும்-பண்ணுகைக்குறுப்பாய். கை-திருக்கையோடு. ஆர்-பொருந்தின. சக்ரம்-திருவாழியையுடையனாய். கண்ணன் - க்ருஷ்ணனான ஸௌலப்யத்தாலே. பிரானே-உபகரித்தவனே. ஐ-ஐயாலே. ஆர்-நிறைந்த. கண்டம்-கண்டமானது. அடைக்கிலும்-உக்திஸாமர்த்யமில்லாதபடி நிர்விவரமாகிலும். நின்-விரோதிநிவர்த்தகனாய் ஸுலபனாய் ப்ராப்தனானவுன். கழல்-திருவடிகளை. எய்யாது - இளைப்பற்று. ஏத்த-ஏத்தும்படி. எனக்கே-எனக்கேயஸாதாரணமாக. அருள்செய்-க்ருபைபண்ணியருளவேணும்.

ஐ-ஶ்லேஷ்மா..*

ஈடு - மூன்றாம்பாட்டு.

இதில்-வாசிகமானபேற்றையபேக்ஷிக்கிறார்.

(செய்யேலித்யாதி) "கையும்திருவாழியும் பொருந்தியிருக்கிற இருப்புக்கண்டாயே, நம்பவ்யதைகண்டாயே; நம்மை யநுபவிக்கையழகியதோ, க்ஷுத்ரவிஷயங்களிலே ப்ரவணனா யநர்த்தப்படுகையழகியதோ" என்று கையிற்றிருவாழியையும் பவ்யதையையும்காட்டியாயிற்றிவருடைய விஷயப்ராவண்யத்தைத்தவிர்த்தது; சாஸ்த்ரப்ரதாநாதிகளாலன்று. (ஐயாரித்யாதி) "து꞉கநிவ்ருத்திவேணும்" என்கிறேனல்லேன்; "துர்கதாவபி" (துர்க்கதாவபி) என்கிறபடியே, ஏதேனுமுத்க்ரமணஸமயத்திலுமுன்திருவடிகளை நானிளையாதே யேத்தும்படிபண்ணி யருளவேணும். செறிந்தஶ்லேஷ்மாவானது கண்டத்தையடைக்கிலுமுன்னுடைய நிரதிசயபோக்யமானதிருவடிகளை நான்மாறாதேயேத்தவல்லேனும்படி பண்ணியருளவேணும். உத்க்ரமணதசை பார்த்திருப்பார்காணும் கோழைப்பையலார்வந்து மிடறுபிடிக்க. நீர்சொல்லுகிறவது ஒருஸுக்ருதபலமன்றோவென்ன (அருள்செய்) "இவன்பெற்றிடுவான்" என்றிரங்கியருளவேணும். இதுபின்னை ஸர்வர்க்கும் ப்ரயோஜநமாகாதோவென்ன (எனக்கே) எனக்கொருவனுக்கும் செய்தருளவேணும்..........................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றாம்பாட்டு. (செய்யேலித்யாதி) வாசிகமானபேற்றையென்றது - "ஏத்தவருள்செய்" என்றத்தைப்பற்ற.

பூர்வார்த்தத்துக்குத்தாத்பர்யம் (கையும்திருவாழியுமித்யாதி) "என்கையார்சக்கரக்கண்ணபிரானாய்க்கொண்டு-தீவினை-செய்யேல்-என்றருள்செய்யும்" என்றந்வயம். "கையார்" என்றத்தைப்பற்ற (பொருந்தியிருக்கிறவிருப்பென்றது) பவ்யதையென்றது - "கண்ணபிரான்" என்றத்தைப்பற்ற. "தீவினை" என்கிறதுக்கர்த்தம் (விஷயப்ராவண்யத்தையென்றது) இதுக்குவ்யாவர்த்த்யம் (சாஸ்த்ரேத்யாதி)

"ஐயார்" இத்யாதிக்குபாவம் (துஃகிவ்ருத்தித்யாதி) ": ஊ॒ரூதாவஸிஜா தாயாஂக்ஷூதொஊூஸொநாஶமஃ । யதிநாஶஂநவிநூததாவதாவஶிகு௯ீஷா" (தர்க்கதாவமிஜாதாயாம்த்வத்கதோமேமகோரதஃ - யதிநாமம்நவிந்தேத தாவதாஸ்மிக்ருதீஸதா) இதிஜிதந்தாயாம். ஏதத்பூர்வஶ்லோகம் [விஜ்ஞாநமித்யாதி] யதிதம்விஜ்ஞாநம்ப்ராப்தம்- யாதொருஇந்தஸ்வருபஜ்ஞாநம்ப்ராப்தமாயிற்று. யதிதம்ஸ்த்தாநமார்ஜிதம்-யாதொருஇந்தஅத்யவஸாயமானது ஆர்ஜிக்கப்பட்டது. தஸ்யபரிக்ஷயஃ-அதினுடையபரிக்ஷயமானது, ஜந்மாந்தரேபிமாபூத். ஸ்த்தாநமென்று-ஸ்த்திதியாய், அதாவது-நிலைநிற்கையாய், "நாடொறுமேகசிந்தையனாய்" என்கிறபடியே அத்யவஸாயத்தைச்சொல்லுகிறது. "ஐ" என்று-ஶ்லேஷ்மம். ஆர்தல்-மிகுதி. "ஆர்ந்த-ஐ" என்றந்வயித்து முந்தினவர்த்தம். (செறிந்தஶ்லேஷ்மாவானதித்யாதி) "எய்யாது" இளையாது. அத்தாலே - (மாறுதே) என்றபடி. யத்வா, "ஐயார்" என்று-நிந்தாயாம்பஹுவசநமாய், சேதநஸமாதியாக வர்த்தாந்தரம் (உத்க்ரமணேத்யாதி) இது-ரஸோக்தி. கோழை-ஶ்லேஷ்மம். க்ஷுத்ரனிதிவஙஃ. கோழையென்று-க்ஷுத்ரனுக்கும்பேர்.

(ஸாக்ருதபலமன்றோவென்றது) "நாயநூஃகேஶவஂஹூளதிநாயநூாருயதிவுஜஂ । நஊதூயநூாநஹரிஂநாயநூாவெதிஊாயவஂ" (நாதந்யஃகேஶவம்ஸௌதிநாதந்யோர்ச்சயதிப்ரபும் । நமத்யதந்யோநஹரிம் நாதந்யோவேத்திமாதவம்) என்றத்தைப்பற்ற. பெற்றிடுவான்-அடையக்கடவன். (ஸர்வர்க்கும்ப்ரயோஜநமாகாதோ) எல்லார்க்கும்செய்யவேண்டிவாராதோ வென்றபடி. எனக்கொருவனுக்கும்-உன்ஸந்நிதியிலே ப்ரார்த்தியாநிற்கிற வெனக்கொருவனுக்கு மென்றபடி...*

நான்காம்பாட்டு.

எனக்கேயாட்செய்யெக்காலத்துமென்றென்
மனக்கேவந்திடைவீடின்றிமன்னித்
தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே
யெனக்கேகண்ணனையான்கொள்சிறப்பே.

ஆருயிரப்படி.

(எனக்கே) தம்மையடிமைசெய்வித்துக்கொள்ளும்படியை யெம்பெருமானைக்கற்பிக்கிறார்.

ஸர்வகாலமு மெனக்கேயடிமைசெய் என்று திருவாயாலேயருளிச்செய்தருளி, ஒருக்ஷணமாத்ரமொழியாமே யென்னெஞ்சிலேபுகுந்திருந்தருளி, தாம்சாத்தியருளும்சாத்து, சந்தநம், திருமாலை, திருப்பரிவட்டங்கள்போலே யென்னைத்தனக்கே சேஷமாகக்கொள்ளுமிதுவேயெனக்கேகண்ணனையான்கொள் சிறப்பென்கிறார்............................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், காயிகமாயும், மாநஸமாயும், வாசிகமாயுமுள்ள பகவச்சேஷத்வத்தை - கீழ்மூன்றுபாட்டிலு மநுஸந்தித்து, இதில் ப்ரதாநமான ததேகபாரதந்த்ர்யத்தை ப்ரயோஜநதயா நிஷ்கர்ஷிக்கிறார்.

எக்காலத்தும் - எல்லாக்காலத்திலும். எனக்கே - எனக்கே. ஆள் - அடிமை. செய் - செய். என்று - என்றருளிச்செய்து. அவ்வளவினில்லாதே, என் - என். மனக்கே - மநஸ்ஸுக்கே. வந்து - வந்து. இடைவீடு - விச்சேதம். இன்றி - இல்லாதபடி. மன்னி-நிரந்தரவாசம்பண்ணி. தனக்கே - பிறர்க்குமன்றியே, எனக்குமன்றியே, எனக்கும்தனக்குங் கூடவுமன்றியே, தனக்கே. ஆக - பரதந்த்ரனும்படி. எனை - என்னை. கொள்ளும் - அங்கீகரிக்கும். ஈதே - இதுவே. எனக்கே - எனக்கநுரூபமாக. கண்ணனை - க்ருஷ்ணனை. யான் - நான். கொள் - அபேக்ஷிக்கும். சிறப்பு - ப்ரயோஜநம்.

சிறப்பு - ப்ரயோஜநம்..*

ஈடு _ நான்காம்பாட்டு.

இத்திருவாய்மொழியிலிவர் நிஷ்கர்ஷித்த ப்ராப்யமாவது - ஸ்ரக்சந்தநாதிகளோபாதிதனக்கேயாக வெனைக்கொளுமீதே யென்றிறே ; இவ்விடத்திலே எம்பாரருளிச்செய்யும்படி - "ஸர்வேஸ்வரன் த்ரிவிதசேதநரையும் ஸ்வரூபாநுரூபமாக வடிமைகொள்ளாநின்றான் ; நாமுமிப்படி பெறுவோமேயென்று." முக்தரும்நித்யரும், தாங்களுமாநந்தித்து அவனையு மாநந்திப்பிப்பர்கள் ; பத்தர், தாங்களாநந்தியாதே அவனையாநந்திப்பிப்பர்கள் ; * இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையானிறே. "*மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்றவர், 'தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே' என்றுப்ரார்த்திப்பானேன் 'திருவுள்ளமானபடிசெய்கிறார்' என்றிராதே" என்றுபிள்ளை திருநறையூரரையர் எம்பாரைக்கேட்க, "அதுகேளீர் ; முன்புபிரிந்தன்று, பின்புபிரிவுக்கு ப்ரஸங்கமுண்டாயன்று, இரண்டுமின்றியிருக்கத் திருமார்விலே யிருக்கச்செய்தே, அகலகில்லேன், அகலகில்லேன்' என்னப்பண்ணுகிறது விஷயஸ்வபாவமிறே ; அப்படியே ப்ராப்யருசி ப்ரார்த்திக்கப்பண்ணுகிறது" என்றருளிச்செய்தார்,

* எம்மாவீட்டிலெம்மாவீடாய், வைஷ்ணவ ஸர்வஸ்வமுமாய், உபநிஷத்குஹ்யமுமாய், சர்வேஸ்வரன்பக்கலிலே அபேக்ஷித்துப் பெறுமதாய், இவ்வாத்மாவுக்குவகுத்ததுமான பாரதந்த்ர்யத்தை அவன்பக்கலிலேயபேக்ஷிக்கிறார்.

முதலிலே "ஆட்செய்" என்னவேணும் ; ஆட்செய்யென்று - ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது. அதில் "எனக்காட்செய்" என்னவேணும் ; எனக்காட்செய் என்று - அப்ராப்தவிஷயங்களை வ்யா

வர்த்திக்கிறது. எனக்கேயாட்செய் என்று - தனக்குமெனக்கும் பொதுவான நிலையைத்தவிர்த்து, "எனக்கேயாட்செய்" என்னவேணும். இதுதான் * ஒழிவில்கால மெல்லாமுடனாய் மன்னிநிற்கவேணும்; "க்ரியதாமிதிமாம்வத" (க்ரியதாமிதிமாம்வத) என்கிறபடியே, "இன்னத்தைச்செய்" என்றேவிக்கொள்ளவேணும்; இப்படி யொருவார்த்தை யருளிச்செய்து நெடுங்கைநீட்டாக விருக்கவொண்ணாது, என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலேவந்து புகுரவேணும்; புகுந்தாலும் போக்குவரத்துண்டாகவொண்ணாது, ஸ்த்தாவர ப்ரதிஷ்ட்டையாக எழுந்தருளி யிருக்கவேணும். இருந்துகொள்ளும் கார்யமென்னென்றால் (தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே) ஸ்ரக்சந்தநாதிகளோபாதியாகக் கொள்ளவேணும். அதுகூடுமவனுக்கும் பூசுமவனுக்கு முளுப்பாய் மிகுதிகழித்துப் பொகடுமித்தனையிறே. ஒருமிதுநமாய்ப் பரிமாறாநின்றால் பிறக்குமினிமையு மிரண்டுதலைக்கு மொத்திருக்குமிறே, அங்ஙனென்னுடைய் ப்ரீதிக்குநானங்வயித்தவனாக வொண்ணாது. "நின்" என்றும், "அம்மா" என்றும் - மூன்னிலையாக சம்போதித்துக்கொண்டு போராநிற்கச்செய்தே, இங்குபடர்க்கையாகச் சொல்லுவானென் னென்னில்; "ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம்பண்ணுகிறஸமயத்திலே திருமுகத்தைப்பார்க்கில் வ்யவஸாயங்குலையும்" என்று, கவிழ்ந்திருந்து கையோலைசெய்து கொடுக்கிறார். (எனக்கேகண்ணனை) "தனக்கேயாக" என்றபின்புத்தை, எனக்கேயிறே. புருஷார்த்தமாகைக்காகச் சொல்லுகிறார். ஒருசேதநனிறே யபேக்ஷிப்பான். நீரபேக்ஷிக்கிறவிதுசெய்வோமாகப்பார்த்தால் எல்லார்க்கும் செய்யவேணுங்காணுமென்ன (யான்கொள்) ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தை நீபிறப்பிக்க, அத்தாலே ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுடைய நானொருவனும்பெறும்படி பண்ணவேணும். உமக்குமெப்போதும் நம்மாற்செய்யப்போகாதென்ன (சிறப்பே) பலகால்வேண்டா, ஒருகாலமையும்; அதுதன்னிலும், திருவாசலைத் திருக்காப்புக்கொண்டு ஒருவரறியாதபடி சிறப்பாகச்செய்யவு மமையும். சிறப்பாகிறது-ஏற்றம். அதாவது - புருஷார்த்தம். ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தத்தைக்கொண்டருளவேணுமென்றபடி. சிறப்பாவது - முக்தியும், ஸம்பத்தும், நன்றியும். இவற்றில், நானுன்பக்கல் கொள்ளும்மோக்ஷம் உனக்கேயாகவெனைக் கொள்ளுமதுவே. உன்பக்கல் நான்கொள்ளும் ஸம்பத்தென்னவுமாம். நன்றியென்னவுமாம்......*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நாலாம்பாட்டு. (எனக்கேயித்யாதி) இத்திருவாய்மொழிக்கு நிதாநமிப்பாட்டென்னுமிடந்தோன்ற வருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியிலித்யாதி) (எனைக்கொள்ளுமீதேயென்றிறே) அத்தையிப்பாட்டிலே யருளிச்செய்கிறானென்றுகூட்டுவது. சேதநரானவிவர், "ஸ்ரக்சந்தநாத்யசேதநங்களோபாதி விநியோக

ம்கொள்ளவேணும்" என்று உல்லோகமாக ப்ரார்த்திக்கக்கூடுமோவென்ன (இவ்விடத்திலேயித்யாதி) யத்வா, இவர்ப்ரார்த்திக்கைக்கவன் ஸ்ரக்சந்தநாதிகளோபாதியடிமைகொண்டவிடமுண்டோவென்ன (இவ்விடத்திலேயித்யாதி) என்னுதல். இவ்விடத்திலே-இப்படிகண்டவிடமுண்டோவென்கிற சங்காஸ்பதமானவிவ்விடத்திலே. ஸ்வரூபாநுரூபமாக - "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" இத்யேவம்ப்ரகாரேண. அயமர்த்த꞉ - இவ்விடத்திலே, ஸர்வேஶ்வரன் த்ரிவிதசேதநரையும் ஸ்வபோக்த்ருத்வமின்றியிலே தனக்கேயுறுப்பாம்படி ஸ்வரூபாநுரூபமாகவடிமைகொள்ளாநின்றானன்றே; நாமுமப்படியே ஸ்வரூபாநுரூபமானபேறு பெறுவோமேயென்றருளிச்செய்கிறானென் றெம்பாரருளிச்செய்யும்படியிதி. த்ரிவிதசேதநரு மத்தலைக்குறுப்பாம்படியை யுபபாதிக்கிறார் (முக்தருமித்யாதி) அதாவது-முக்தரும்நித்யரும், "அஹமந்நம்" (அஹமந்நம்) என்று அவனையாநந்திப்பித்து, அவனுகந்தவழியாலே "அஹமந்நாத꞉" (அகமந்நாத꞉) என்று தாங்களுமாநந்திப்பர்கள்; பத்தர், "அஜ்ஞோ ஜந்துரநீஶோயம்" (அஜ்ஞோஜந்துரநீஶோயம்) இத்யாதிப்படியே தாங்களாநந்தியாதே அவனுக்குலீலாவிஷயமாய்க்கொண்டு அவனை யாநந்திப்பிப்பர்களென்றபடி.பத்தர்க்குஸ்வத꞉ ஆநந்தமில்லையாகில்,பகவதாஶ்ரயணமெதுக்காகவென்னில்; "தாங்களுமறிந்துபாரதந்த்ரயாநுகுணமாகஅடிமைசெய்கைக்காகவேணும்" என்றருளிச்செய்வர். அப்படிபத்தசேதநரவனுக்காநந்தாவஹராயிருப்பரோவென்ன (இன்புறுமித்யாதி) (மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர்) மயர்வறமதிநலம்பெறுகையாலே * நம꞉பதோக்தாசித்வத்பாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநமுடையவரென்றபடி. ப்ரவேஶத்திலே- "ஸ்வதந்த்ரனுகையாலே பலாந்தரங்களைக்கொடாமைக்காக ப்ரார்த்திக்கவேணும்" என்றருளிச்செய்து, இங்கே "ப்ராப்யருசியாலே ப்ரார்த்திக்கிறார்" என்கையாலே-ப்ரார்த்தனைக்கிதுவுமொரு ஹேதுவென்று கண்டுகொள்வது.

இத்திருவாய்மொழிக்கு நிதாநமானபாட்டாகையாலே ஏதத்ப்ரதிபாத்யார்த்தவைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (எம்மாவீட்டிலித்யாதி) ஆயிரத்திலும்வைத்துக்கொண்டு ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷபரமான எம்மாவீடு பத்துப்பாட்டும் ஸாரமாயிருக்கும், அதிலுமிது நிதாநமானபாட்டாகையாலே யதிஸாரதமமாயிருக்குமென்றபடி. வைஷ்ணவாதிகாரிக்கவஶ்யாபேக்ஷிதமிந்தப்பாட்டினர்த்தாநுஸந்தாநமிதிதர்ஶயதி (வைஷ்ணவஸர்வஸ்வமுமாயிதி) ஏதஸ்யார்த்தஸ்யமூலப்ரமாணம்கிமித்யபேக்ஷாயாமாஹ (உபநிஷத்குஹ்யமுமாயிதி) கரவல்ல்யுபநிஷத்ஸித்தமானத்வயத்தில் நம꞉பதமிங்குவிவக்ஷிதம். "ஶாயாவாஸந்தநஶமஸ்து" (சாயாவாஸத்வமநுகச்சேத்) என்றுமுண்டிறே. ஸ்வரூபாநுரூபபுருஷார்த்தத்வம்தர்ஶயதி (ஸர்வேஶ்வரன்பக்கலிலேயித்யாதி) ஏதேந விசேஷணத்வயேந ச-ராகப்ராப்தத்வம், ஸ்வரூபப்ராப்தத்வம்சோச்யதே.

"ஆட்செய், எனக்காட்செய், எனக்கேயாட்செய்," என்று மூன்றுவகையாக பதத்தைப்பிரித்து, மூன்றுக்கும் வ்யாவர்த்யமருளிச்செய்கிறார் (முதலிலேயென்றுதொடங்கி அஞ்சுவாக்யத்தாலே) "எக்காலத்தும்" என்றதுக்குபாவம் (இதுதானித்யாதி) "என்று" என்றதுக்குபாவம் (க்ரியதாமித்யாதி)

மேலுக்கவதாரிகை (இப்படியித்யாதி) நெடுங்கைநீட்டாக - அதிதூரமாக. மனக்கே - மனஸ்ஸிலே. "இடைவீடு" என்றதுக்குபாவம் (புகுந்தாலுமித்யாதி) "மன்னி" என்றதுக்குபாவம் (ஸ்த்தாவரேத்யாதி)

" தனக்கே " என்ற ஏவகாரார்த்தம் (ஸ்ரக்சந்தநேத்யாதி) அதபூரார்த்தமாயிருக்குமோவென்ன (அதுக்குமேவனுக்குமித்யாதி) சேஷவஸ்துவுக்கு ஸ்வார்த்ததா ப்ரஸக்தியுண்டோவென்ன (ஒருமிதுநமாயித்யாதி) முன்னிலையாய் - அபரோக்ஷத்வேந. " தனக்கே " என்றுபடர்க்கையாகவென்றபடி. படர்க்கையாக - பரோக்ஷமாக. திருமுகத்தைப்பார்க்கில் வ்யவஸாயம் குலைகையாவது - நோக்கும்ஸ்மிதமும் சுழியாறுபடுத்தி ஸ்வரூபத்தை மறக்கும்படியாயிருக்கை. கையோலைசெய்து - நிஷ்கர்ஷித்து.

" தனக்கேயாக " என்றவநந்தரம், " எனக்கே " என்று - ஸ்வார்த்ததை தோற்றச்சொல்லுகை வ்யாஹதமன்றோவென்ன ; கீழ்நிஷ்கர்ஷித்ததுக் கநுகுணமாக இதுக்கர்த்தம் சொல்லிக்கொள்வதென்கிறார் (தனக்கேயாகவித்யாதி) இப்படியாகிலும் சொல்லவேணுமோவென்ன (புருஷார்த்தேத்யாதி) புருஷார்த்தமானால் " எனக்கு " என்னவேணுமோவென்ன (ஒருசேதநனித்யாதி) ஆக, " எனக்கே " என்றது-உனக்கேயுறுப்பான வெனக்கென்றபடி. (ஸ்வரூபஜ்ஞாநமித்யாதி) அல்லாதார்க்கு ஏதாத்ருஶஜ்ஞாநமில்லாமையாலே யதிப்ரஸங்கசங்கையில்லையென்றபடி. ஒருகாலவிசேஷத்திலேயேற்றமாகச்செய்யுமதிறே-சிறப்பு;அத்தைப்பற்ற (பலகாலித்யாதி) (பலகால்வேண்டாவித்யாரப்ய, அதாவது புருஷார்த்தமித்யந்தம்) சிறப்பு-மோக்ஷ இத்யஸ்மிந்நர்த்தேசலதி. "கண்ணனே, யான்" என்ற ஏகவசநங்களுக்குபாவம் (அதுதன்னிலுமித்யாதி) புருஷார்த்தமென்றதும், முக்தியென்றதும் - ஏகார்த்தம். ப்ரகரணாநுகுணமானதாத்பர்யம் (ஸ்வரூபாநுரூபமானவித்யாதி) இவற்றில்-இம்மூன்றிலும் வைத்துக்கொண்டு. ஆக, "சிறப்பு" என்றதுக்குமூன்றர்த்தம். எல்லாவற்றுக்கும் பலிதார்த்தமொன்று. நன்றி - நன்மை.

எனக்கேகண்ணனையான்கொள் சிறப்பு-எனக்கேயாட்செய் என்றுதொடங்கி, எனைக்கொள்ளுமீதே யித்யந்வய8. மனக்கேயென்றது - மனத்தேயென்றபடி. இப்படியருளிச்செய்தது, நாலடியும் சேருகைக்காக.........................*

ஐந்தாம்பாட்டு

சிறப்பில்வீடுசுவர்க்கநரக
மிறப்பிலெய்துகவெய்தற்கயானும்
பிறப்பில்பல்பிறவிப்பெருமானை
மறப்பொன்றின்றியென்றுமகிழ்வேனே.

ஆறுயிரப்படி.

(சிறப்பில்) தேஹமே ஆத்மாவாகலாம், தேஹாதிரிக்தமாய் நித்யசித்தஜ்ஞாநகுணமான அஹமர்த்தமே ஆத்மாவாகலாம், அதிலோராதரமில்லை; கர்மநிபந்தநமான ஜந்மரஹிதனாய்வைத்து ஆஶ்ரிதபரித்ராணார்த்தமாக தேவமநுஷ்யாதிரூபேண வந்துபிறந்தருளும் ஸ்வபாவனாயிருந்த எம்பெருமானுடைய சர்வதிவ்யாவதாரங்களையும் சர்வதிவ்யசேஷ்டிதங்களையும் சர்வகல்யாணகுணங்களையும் மறவாதே என்றுமநுபவிக்கப்பெறவேணுமென்கிறார்......................................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இப்பாரதந்த்ர்யப்ரகாசகனன ஈஸ்வரனை மறவாதொழிகையாகிற வுகப்பைப்பெறவேணுமென்கிருர்.

இறப்பில்-இச்சரீரத்தைவிட்டவளவிலே. சிறப்பில்-ஆநந்தமாகிறநன்மையிலேயான. வீடு-மோக்ஷம். சுவர்க்கம் - சுகாபாசமானஸ்வர்க்கம். நரகம் - துக்கைகதாநமானநரகமாகிறவிவற்றை. எய்துக-தேஹாத்பரனுய்க்கொண்டுபோய்க்கிட்டவுமாம். எய்தற்க - தேஹம்தானென்று யிவற்றைக்கிட்டாதேமுடிந்துவிடவுமாம். பிறப்பு-தனக்குப்பிறவிக்குஹேது. இல்-இன்றியேயிருக்கச்செய்தே. பல்-பஹுதாவாக. பிறவி-பிறக்கக்கடவனை. பெருமானை-சர்வேஸ்வரனை. ஒன்று-இவ்வவதாரத்தாலே யாஸ்ரிதனை நித்யபாதந்த்ரராக்கினகுணசேஷ்டிதங்களொன்றையும். மறப்பின்றி-மறவாதே. என்றும்-என்றும். மகிழ்வேன்-அவிஸ்மரணத்தால்வந்த ஆநந்தத்தையுடையேனுகவேணும்.

கீழ்ப்பாட்டுமிப்பாட்டும் - முன்னிலையன்றியே ஸ்வகதாநுசந்தாநமாயிருக்கிறது...*

---

௬ - ஐந்தாம்பாட்டு.

கீழ் - மநோவாக்காயங்கள் மூன்றுலுமுண்டான பேற்றையாசைப்பட்டு, இவைமூன்றுலுமுண்டான அநுபவத்திலுன்னுடைய ப்ரீதியிலே யந்தர்ப்பூதனு மிதுக்குமேற்பட எனக்காயிருக்குமாகாரத்தைத்தவிர்கவேணுமென்றுர்; "இதுதான்சம்ஸாரிகள்பக்கல் பரிமாறுவதொன்றல்ல, இவர்தாம் தம்மையாராகநினைத்து இந்தப்பேற்றை யபேக்ஷிக்கிருர் என்றுராய்ந்துபார்ப்போம்"என்று, நீராராய்த்தான் நம்மையிப்படி யபேக்ஷிக்கிறதென்ன; "தேஹமே ஆத்மா" என்பார்; "கேவலதேஹத்துக்கு இந்த்ரியமொழிய அநுபவமில்லாமையாலே இந்த்ரியங்களேகாண் ஆத்மா" என்பார்; அந்த இந்த்ரியங்களும் மநஸ்ஸஹகாரமில்லாதபோது பதார்த்தக்ரஹணம் பண்ணமாட்டாமையாலே மநஸ்ஸேகாண் ஆத்மா என்பார்; "அம்மநஸ்ஸுதனக்கும் ப்ராணங்கள் சஹகரிக்கவேண்டுகையாலே ப்ராணங்காண் ஆத்மா" என்பார்; "இவையெல்லாமுண்டானலும் அத்யவசாயம்வேணுமே, அதுக்குக்கருவியான புத்திதத்வமேகாண் ஆத்மா" என்பார்; "இவையித்தனைக்கு மவ்வருகாய் ஜ்ஞாநகுணகமாய் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமாயிருப்பதொன்றுத்மா" என்பாராகாநிற்பர்கள்; அதிலெனக்கொருநிர்ப்பந்தமில்லை, ஏதேனுமாகவுண்டானவஸ்துதேவர்க்குறுப்பாமிதுவேவேண்டுவதென்கிருர், "வபு:ராதிஷு யோபிகோபிவா" (வபுராதிஷுயோபிகோபிவா) என்றுற்போலே.

(சிறப்பில்வீடு) நித்யசம்ஸாரியாய்ப்போந்தவன் நித்யஸூரிகளுடைய அநுபவத்தைப் பெற்றநுபவிக்கக்கடவதாகச் சொல்லுகிறமோக்ஷம், பரிமிதசுகத்தை யுடைத்தானஸ்வர்க்கம், நிஷ்க்ருஷ்டதுக்கமே யா

ணரகம்; இவற்றை சரீரவியோகசமயத்தில் ப்ராபிக்க, ப்ராபியாதொழி க. இதுக்குக்கருத்தென்னென்னில்; தேஹாதிரிக்தனுயிருப்பானொரு ஆத்மாவுண்டாகவுமாம், தேஹமேயாத்மாவாகவுமாம், இதில்நிர்ப்பந்தமில்லையென்கை. தேஹாதிரிக்தமா யிருப்பதொரு வஸ்துவுண்டாகிலிறே ஸ்வர்க்காத்யநுபவங்களுள்ளது, கேவலதேஹம் இங்கேதக்தமாகக்காணுகின்றேமிறே. (யானும்) சசப்தத்தாலே - நானிப்பேறித்தனையும் பெறுவதுகாணென்கிருர். ஸ்வரூபநிர்ணயத்தில் நிர்ப்பந்தமின்றிக்கே, "நானுமோனுமாகவமையும்" என்றிருக்கிறநானும். (பிறப்பில்பல் பிறவிப்பெருமானை) பிறக்கைக்குஹேதுவான கர்மமின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே, கர்மவஶ்யரும் பிறவாதஜன்மங்களிலே பிறக்கவல்ல சர்வாதிகனை. "அஜாயமாநோபஹுதாவிஜாயதே" (அஜாயமாநோபஹுதாவிஜாயதே) (மறப்பொன்றின்றி) அவதாரங்களிலும் சேஷ்டிதங்களிலுமொருமறப்பின்றிக்கே. (மறப்பொன்றின்றி) இத்தலையிலுள்ளதெல்லாம் மறக்கலாம், அத்தலையிலுள்ளதொன்றும் நழுவவொண்ணுது, (என்றும்மகிழ்வேனே) மகிழ்ச்சியென்றும், அநுபவமென்றும்-பர்யாயம். அநுபவிப்பேனென்கிருர். ஆக, இத்தாலே - ஸ்வரூபமும் வெளியிடுகிருர். பெருமானென்கையாலே-தம்முடைய சேஷத்வமும், மறப்பொன்றின்றி என்கையாலே - ஜ்ஞாத்ருத்வமும், என்றுமென்கையாலே - நித்யத்வமும், மகிழ்வு என்கையாலே - போக்த்ருத்வமும்.................................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

அஞ்சாம்பாட்டு. (சிறப்பிலித்யாதி) பூர்வார்த்தத்தைப்பற்ற விஸ்தரோணஅவதாரிகை (கீழ்மனோவாக்காயங்களித்யாதி) முதற்பாட்டிலே "பாதபற்புத்தலைசேர்த்து" என்கையாலே - காயிகம்; இரண்டாம்பாட்டில் "ஞானக்கைதா" என்கையாலே - மாநஸிகம்; மூன்றும்பாட்டில் "ஏத்தவருள்செய்" என்கையாலே - வாசிகம். க்ரமமவிவக்ஷிதம். "தனக்கேயாக" என்கையாலே (எனக்காயிருக்குமித்யாதி) இப்படி "ஸ்வர்க்காதிகளைக்கிட்டினேம், கிட்டாதிருப்போம்" என்கைக்குப்ரஸங்கம் ஸம்ஸாதிக்கிருர் (இதுதானித்யாதி) நீராராய்த்தான் நம்மையிப்படி யபேக்ஷிக்கிறதென்றது - "ஆத்மாபிமாநாநுகுணம் புருஷார்த்தவ்யவஸ்தயா । பகவத்பாரதந்த்ர்யாதி ப்ரபுத்தஸ்ய ஸுகாயதே" (ஆத்மாபிமாநாநுகுணம்புருஷார்த்தவ்யவஸ்த்தயா । பகவத்பாரதந்த்ர்யாதி ப்ரபுத்தஸ்ய ஸுகாயதே) என்று - ஆத்மாபிமாநாநுரூபமாயன்றே புருஷார்த்தவ்யவஸ்தையிருப்பதென்றத்தைப்பற்ற. "நீராராய்த்தான்" என்றதுக்குபாவம் - நித்யஸூரிகளிலே யொருவராகநினைத்தோவென்று. நித்யஸூரிகளிலே யொருவனுகவுமாம், சம்ஸாரிசேதநரிலே யொருவனுகவுமா மென்றத்தைச்சொல்லுகிறது (தேஹமேயாத்மாஇத்யாதியாலே) அதுக்குக்கருவியான புத்திதத்வமாத்மாவென்றது - அத்

யவசாயத்துக்குக் காரணமான ஜ்ஞாநமாத்மாவென்றபடி. புத்திதத்வம் - மஹத்த த்வமென்னவுமாம். இதக்குஸம்வாதம் (வபுராதிஷ்வித்யாதி)

சிறப்பில்வீடு - சிறப்பிலேயானவீடு. அதாவது - சிறப்பையுடைய வீடென்றபடி. சிறப்பு - அதிசயம். வீட்டுக்கதிசயமாவதேதென்ன (நித்யசம்ஸாரியாயித்யாதி) இறப்பு - சரீரவியோகம். "எய்துக, எய்தற்க" என்றால் - தேஹாதிரிக்தாத்மாவுண்டாகவுமாம், இல்லையாகவுமா மென்கிறவர்த்தத்தைக் காட்டும்படியென்னென்ன ; அதக்குபபத்தியைக் காட்டுகிறார் (தேஹாதிரிக்தனுயித்யாதி) அதாவது - தேஹாதிரிக்தமா யிருப்பதொருவஸ்துவன்றோ சரீரவியோகத்திலே புண்யபாபபலமான மோக்ஷஸ்வர்க்கநரகங்களை ப்ராபிக்கிறது ; "கேவலதேஹமே ஆத்மா" என்றிருந்தால், அநுதக்தமாகாநிற்குமிறே, ஸ்வர்க்காதிகளை ப்ராபிக்கக்கூடாதே; ஆகையாலே, "எய்துக" என்கையாலே - தேஹாதிரிக்தனை ஆத்மாவைச்சொல்லிற்று. "எய்தற்க" என்கையாலே - தேஹமே ஆத்மா என்றத்தைச் சொல்லிற்றென்றபடி.

சசப்தத்துக்கிரண்டுபாவம். அதாவது - இப்படிப்பட்ட பலத்துக்கயோக்யனை நானுமென்னுதல் ; யத்வா, ஸ்வரூபநிர்ணயத்தில் நிர்ப்பந்தமின்றிக்கேயிருக்கிற நானுமென்னுதல். இவ்வர்த்தத்வயத்தையும் க்ரமேணவருளிச்செய்கிறார் (சசப்தத்தாலே இத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) முந்தினதுக்கு - நைச்யத்திலே நோக்கு. த்விதியத்துக்கு - பாரதந்த்ர்யத்திலேநோக்கு.

பிறப்பில் - பிறக்கைக்கு ஹேதுவின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே. "பல்" என்றதுக்குபாவம் (கர்மவஶ்யருமித்யாதி) உக்தார்த்தத்துக்கு ப்ரமாணம் (அஜாயமாந இத்யாதி)

மறப்பொன்றின்றி - ஒருமறப்புமின்றிக்கே யிதிசப்தார்த்தம் ஶ்ருதிநிதாய விஸ்ம்ருதிபேதஸ்ய விஷயபேதாநிநத்வாதாஹ (அவதாரங்களிலுமித்யாதி) "ஒன்றின்றி" என்றதுக்குபாவம் (இத்தலையிலித்யாதி) இத்தலையிலுள்ள தெல்லாமென்றது - தேஹாபிமாந ஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாந ப்ரப்ருதயஃ. "மறப்பொன்றின்றி" என்றதுக்கு ப்ரதிகோடித்வேந, அநுபவருபேணநினைப்பேன் என்னாதே, "மகிழ்வேன்" என்பானென்னென்ன (மகிழ்ச்சியென்றுமித்யாதி)

உக்தவிசேஷணங்களாலே ஜீவஸ்வரூபயாதாத்ம்யம் சித்தமாயிற்றென்கிறார் (ஆகவித்யாதி) உக்தார்த்தோபபாதநம் (பெருமானித்யாதி) "பெருமான்" என்று - அவனுடையசேஷித்வம் சொன்னபோதே, தத்ப்ரதிகோடித்வேந சேஷத்வமுமென்றபடி. இத்தனையும் - த்ருதீயாக்ஷரசித்தமிறே யென்றபடி.

க்ரமேணாந்வயஃ...*

ஆறம்பாட்டு.

மகிழ்கொடெய்வமுலோகமலோக
மகிழ்கொள்சோதிமலர்ந்தவம்மானே
மகிழ்கொள்சிந்தைசொற்செய்கைகொண்டென்று
மகிழ்வுற்றுன்னைவணங்கவாராயே.

ஆருயிரப்படி.

(மகிழ்கொள்) பரமகாருண்யத்தாலே யிஜ்ஜகத்தையெல்லாம் படைத்தருளினவனே, என்னுடைய சர்வகரணங்களாலும் சர்வகாலமும் த்வதநுபவைகஸ்வபாவனுய்க்கொண்டுன்னை யநுபவிக்கும்படி வந்தருளவேணுமென்கிருர்..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இந்த ஆந்தராநுபவமடியாக பாஹ்யாநுபவத்தை யபேக்ஷிக்கிருர்.

மகிழ்கொள்-சுகப்ரசுரமான. தெய்வம் - தேவதாவர்க்கம். உலோகம்-ஜ்ஞாநப்ரகாஶயுக்தமானமநுஷ்யவர்க்கம். ஆலோகம்-ப்ரகாஶரஹிதமான திர்யக்ஸ்த்தாவரங்கள். மகிழ்-தேஜஸ்விதையால்வந்தவுகப்பை. கொள்-உடைத்தான. சோதி-ஜ்யோதிஃபதார்த்தங்களாய்க்கொண்டு. மலர்ந்த - "பஹுஸ்யாம்" (பஹுஸ்யாம்) என்கிறகணக்கிலே விஸ்த்ருதனுன. அம்மானே-ஸ்வாமியானவனே. மகிழ்கொள்- உன்பக்கலாபிமுக்யத்தாலே ப்ரீதியுக்தமான. சிந்தை-நினைவையும். சொல்-உக்தியையும். செய்கை-க்ரியையையும். கொண்டு-கொண்டு. என்றும்-சர்வகாலமும். மகிழ்வுற்று-ஆநந்தநிர்ப்பரனுய்க்கொண்டு. நான், உன்னை - இக்காணத்ரயவ்யாபாரத்தையுண்டாக்கித்தந்தவுன்னை. வணங்க - அநுபவிக்கும்படி. வாராய்-எழுந்தருளிவரவேணும்.

உலோகமலோகமென்று - சேதநாசேதநங்களாகவுமாம் ....*

ஈடு - ஆரும்பாட்டு.

தேவாதிபதார்த்தங்களை யுண்டாக்கினாற்போலே, என்னையுமுன்னையநுபவிப்பேனும்படியாகப்பண்ணவேணுமென்கிருராதல். அன்றியே, தேவாதிபதார்த்தங்களுக்கு ஒரோஸ்வபாவம் நியதமாம்படி பண்ணினாற்போலே, எனக்குன்னை யநுபவிக்குமது நியதஸ்வபாவமாம்படிபண்ணியருளவேணுமென்கிருராதல்.

(மகிழ்கொள்தெய்வம்) போக்யபோகோபகரண போகஸ்த்தாநங்களாலே மநுஷ்யரிற்காட்டி லாநந்தப்ரசுரராயிருந்துள்ள தேவர்கள். (உலோகம்) லோக்யதஇதி-லோகஃஎன்கிறபடியே, சக்ஷுராதிகரணங்களுக்கு விஷயமான அசித்து. (அலோகம்) இவற்றை க்ரஹிக்கும்சாதநங்களால் க்ரஹிக்கப்படாதேசாஸ்த்ரைக ஸமதிகம்யமானசித்வஸ்து. (மகிழ்கொள்சோதி) தாஹகமான தேஜஃபதார்த்தம். சந்த்ரசூர்யர்களென்னவுமாம். இவற்றையுண்டாக்கின சர்வேஶ்வரனே. "பஹுஸ்யாம்" (பஹுஸ்யாம்) என்கிறபடியே தன்விகாசமாகையாலே (மலர்ந்தவென்கிருர்) சிதசித்விசிஷ்டப்ரஹ்மமேகாரணமுமாய் கார்யமுமாகக்கடவதிறே. நீர்சொன்னவையெல்லாம் செய்தமையுண்டு, உமக்கிப்போது செய்ய

வேண்டுவதுதானென்னென்ன. (மகிழ்கொளித்யாதி) என்னுடையஹ்ரு தயமுன்னை யநுபவித்து மகிழ்ச்சியையுடைத்தாம்படி பண்ணவேணும், என்னுடையவாக்வ்யவஹாரமு மப்படியேயாகப்பண்ணவேணும், என்னுடைய வ்யாபாரமும் ப்ரீதிப்ராஸ்ஸரமாகப்பண்ணும் கைங்கர்யமாகவேணும், நானும்தனியே யநுபவித்து ப்ரீதியையுடையேனும்படிபண்ணவேணும், என்றுமிப்படி நானுன்னை யநுபவிக்கும்படி வரவேணும் ... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆறும்பாட்டு. (மகிழ்கொளித்யாதி) மூர்த்தினவவதாரிகை - " மலர்ந்த " என்றத்தைப்பற்ற. இரண்டாவது - " மகிழ்கொள் " என்றவிசேஷணத்தைப்பற்ற. ஒரோஸ்வபாவமென்றது - ஆநந்தித்வேக்த்ரியகோசரத்வததகோசரத்வங்கள்.

அல்லாதார்க்கும் மகிழ்ச்சியுண்டாயிருக்க, இவர்களை " மகிழ்ச்சியையுடையவர்கள் '' என்பானென்னென்ன (போக்யேத்யாதி) மகிழ்கொள் - ஆநந்தத்தையுடைய. அக்நிக்கு மகிழ்ச்சியாவது-தாஹகத்வம். தாஹகத்வஸ்யாக்நேராநந்தஹேதுத்வாதிதிபாவঃ. சந்த்ரஸூர்யர்களுக்கு மகிழ்ச்சி - ப்ரகாசகத்வம். " மலர்ந்த " என்றதுக்குபாவம் (பஹுஸ்யாமித்யாதி) ப்ரஹ்மவிகாஸஏவகிம்ஜகதித்யத்ராஹ (சிதசித்விசிஷ்டேத்யாதி) சிதசித்விசிஷ்டபதேந-ப்ரஹ்மஸ்வரூபவிகாரঃகிந்ஸ்யாதிதிஸங்காசபரிஹ்ருதா.

" மகிழ்கொள் - சிந்தை, மகிழ்கொள் - சொல், மகிழ்கொள் - செய்கை '' என்றபடி. முடியானே யிற்கரணங்களையுடையராகையாலே " இவையெல்லாம்மகிழ்ச்சியுடைத்தாம்படிபண்ணவேணும் '' என்னக்குறையில்லை. இத்தால் தாத்பர்யம்-ப்ரீதிபூர்வகமாக நான் நினைக்கைக்காகவும் சொல்லுகைக்காகவும் செய்கைக்காகவுமென்றபடி.

முதல்மூன்றுபாட்டிலேயும் - கரணத்ரயங்களாலு மபேக்ஷித்தபேற்றை, " மகிழ்கொள் " என்று ப்ரீதிபூர்வகமாக வேணுமென்னுமதுவும், தாமுமநுபவித்து மகிழவேணுமென்னுமதவு மிப்பாட்டுக்குவிசேஷம். கீழிற்பாட்டி லிப்பாட்டுக்குவிசேஷம் - கரணத்ரயங்களோடே தாமுமநுபவிக்கை.

மகிழ்கொள்தெய்வமித்யாரப்ய, சோதியாய்க்கொண்டுமலர்ந்தவம்மானே, மகிழ்கொள்சிந்தைசொற்செய்கைகொண்டு என்றும் நானும் மகிழ்வுற்று உன்னைவணங்கவாரா மித்யந்வயঃ ....*

ஏழாம்பாட்டு.

வாராயுன்திருப்பாதமலர்க்கீழ்
பேராதேயான்வந்தடையும்படி
தாராதாயுன்னையென்னுள்வைப்பிலென்று
மாராதாயெனக்கென்றுமெக்காலே.

ஆறுயிரப்படி.

(வாராய்) உன்னுடைய நிரவதிகபோக்யதையை யெனக்குக்காட்டிவைத்துன்னை புஜிக்கத்தாராதிருக்கிறநீ, சர்வகாலமு முன்திருப்பாத மலர்க்கீழ் பேராதேயான் வந்தடையும்படி, பிரானே வாராயென்கிறார்..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஆந்தராநுபவ மாத்ரமாமையாலே ஸவிஷாதமாக பாஹ்யாநுபவாபேக்ஷை பண்ணுகிறார்.

உன்னை - நித்யாநுபாவ்யனானவுன்னை. என்னுள் - என்னெஞ்சுக்குள்ளே. என்றும் - நிரந்தரமாக. வைப்பில் - வைக்குமிடத்தில். எனக்காராதாய் - "அமையும்" என்னுதபடியெனக்கத்ருப்திகரனாய். என்றும் - எல்லாநாளிலும். எக்கால்- எல்லாப்போதிலும். உன் - ப்ராப்தனானவுன்னுடைய. திரு - ஶ்லாக்யமாய். மலர்- போக்யமான. பாதம் - திருவடிகளிலே. கீழ் - பரதந்த்ரனாய்க்கொண்டு. பேராதே - விஶ்லேஷரஹிதனாம்படி. யான் - நான். வந்து - வந்து. அடையும்படி - இட்டுகைக்கு. தாராதாய் - அவகாசந்தாராதவனே. உன்திருப்பாதமலர்க்கீழ்பேராதேயான் வந்தடையும்படி - நானப்படிகிட்டும்படி. வாராய் - வந்தருளவேணும்.*

ஈடு-ஏழாம்பாட்டு.

தம்முடைய அபிநிவேசத்தாலே, எல்லாக்காலமுமென்னையடிமை கொள்ள வரவேணுமென்கிறார்.

உன்னுடையநிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளின்கீழே புநராவ்ருத்தியில்லாதபேற்றை நான்பெறும்படியுன்னை யெனக்குத்தாராதே யிருக்கிறவனே. வாராத இன்னாப்பாலே, தாராதாய் என்று - இத்தையவனுக்கு நிரூபகமாகச் சொல்லுகிறார். அந்யபரோக்தியிலே - ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிறார். தரநின்னையாவிட்டால் நெஞ்சிலே ப்ரகாசிக்கிறவத்தைத் தவிர்க்கவுமாமிறே. அகவாய் பெரியதிருநாளாய்ச் செல்லாநின்றது. நிரதிசயபோக்யனானவுன்னை பாஹ்யசம்ஶ்லேஷம் பண்ணாதபோது தரிக்கமாட்டாத என்னுடையஹ்ருதயத்திலே யுன்னைக்கொண்டு புகுந்துவைக்குமிடத்தில், ஒருநாளுமமையாதபடி யிருக்கிறவனே. (எனக்கென்றுமெக்காலே) எனக்கெல்லாக்காலத்திலுமெல்லாவவஸ்த்தையிலும், வாராய்- வரவேணும். உன்திருப்பாத மலர்க்கீழ்பேராதேயான் வந்தடையும்படி தாராதாயென்னுதல், வாராயென்னுதல்...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (வாராயித்யாதி) "நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து" என்றுவைத்து, இப்போது "வாராய்" என்கிறதென்னென்ன (தம்முடையவித்

யாதி.) அபிநிவேசத்தாலேயென்றது - பாஹ்யஸம்ச்லேஷத்தை யபேக்ஷித்தென்றபடி.

சப்தார்த்தம் (உன்னுடையவித்யாதி) புநராவ்ருத்தியில்லாத வென்றது - "அநாவ்ருத்திச்சப்தாத்" (அநாவ்ருத்திஸ்ஸப்தாத்) இத்யாதிஸூத்ரத்தைப்பற்ற. "தாராதாய்" என்றுநிரூபகமாகச் சொல்லும்படியென்னென்ன (வாராதவித்யாதி) இன்னுப்பு - வெறுப்பு. (அங்யபரோக்தியிலேயிதி) தாராதேயிருக்கிறவனே யென்றதாராமைக்கு கர்மத்வேந "உன்றிருப்பாதமலர்" என்கையாலே, அதாநாபிதாந பரோக்தியிலே - "உன்திருப்பாத மலர்க்கீழ்பேராதே யான்வந்தடையும்படி" என்றுப்ராப்ய நிஷ்கர்ஷம்பண்ணுகிறானென்றபடி.

"உன்னையென்னுள்வைப்பிலென்று மாராதாய்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (தரநினையாவிட்டாலித்யாதி) சப்தார்த்தம் (நிரதிசயேத்யாதி) "வைப்பில்" (வைக்குமிடத்தில்) அமையாதபடி - த்ருப்தனாகாதபடி.

தாராதா யென்னுதல் வாராயென்னுதல் என்றதுக்கர்த்தம் - "யான்வந்தடையும்படி" என்றதுக்கு - "தாராதாய்" என்றத்தோடே யந்வயமாதல், "வாராய்" என்றத்தோடே யந்வயமாதலென்று. முந்தினபக்ஷத்துக்கு - உன்திருப்பாதமலர்க் கீழித்யாரப்ய, எக்காலும் வாராயித்யந்வய:. த்விதீயபக்ஷத்துக்கு - உன்னைத்தாராதாய், உன்னையென்னுள் வைப்பிலித்யாரப்ய, எக்காலுமுன் திருப்பாதமலர்க்கீழ் பேராதேயான் வந்தடையும்படி வாராயென்றந்வயம். இப்பக்ஷத்தில் "உன்னை" என்றத்தை - "தாராதாய்" என்றதிலும்கூட்டுவது.........................*

எட்டாம்பாட்டு.

எக்காலத்தெந்தையாயென்னுள்மன்னின்மற்
றெக்காலத்திலும்யாதொன்றும்வேண்டேன்
மிக்கார்வேதவிமலர்விழுங்குமென்
னக்காரக்கனியேயுன்னையானே.

ஆறாயிரப்படி.

(எக்காலத்து) எக்காலமுமென்னை யெல்லாவடிமையுஞ் செய்வித்துக் கொண்டென்னுள்ளே மன்னிலுன்னைப்பின்னை யொருகாலமுமொன்று மபேக்ஷிக்கிறிலேன் என்றுகொண்டெம் பெருமானையபேக்ஷித்து, பின்னையுமெம்பெருமானுக் கடிமைசெய்கையிலுள்ள ஸ்ப்ருஹையாலே, எம்பெருமானையுள்ளபடி கண்டநுபவிக்கிற மஹாத்மாக்களாரோ வென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அத்யல்பகாலாநுபவம்பெறிலுமதொழிய வேறொன்றும்வேண்டா என்கிற அத்யபிநிவேசத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

மிக்கார் - அதிசயிதஸ்வபாவராய். வேதம் - வைதிகாக்ரேஸரரான, விமலர் - நிர்மலரானவர்கள். விழுங்கும் - தங்களாதராதிசயத்தாலே கபளீகரித்தநுபவிக்குங்கணக்கிலே. என் - எனக்கு. அக்காரம் - அக்காரந்தோய்ந்த. கனியே - கனிபோலேபோக்யபூதனானவனே. எக்காலத்து - ஏதேனுமல்பகாலத்திலேயாகிலும். எந்தையாய் - எனக்குஸ்வாமியானவாகாரந்தோன்றும்படி. என்னுள் - என்னெஞ்சிலே. மன்னில் - ப்ரகாசிப்பித்துநிற்கப்பெறில். மற்று - இதொழிய. எக்காலத்திலும் - எல்லாக்காலத்திலும். யாது - ஏதேனும். ஒன்றும் - ஒன்றையும். உன்னை - உன்னை. யான் - நான், வேண்டேன் - அபேக்ஷியேன்..............................*

ஈடு - எட்டாம்பாட்டு.

அத்யல்பகாலமாகிலும் சேஷியாய் என்னோடே சம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறில், பின்னையொருகாலமுமிதுவும்வேண்டாஎன்று, தமக்கு அடிமைசெய்கையிலுண்டான விடாயின்மிகுதியை யருளிச்செய்கிறார்.

(எக்காலமித்யாதி) இதுக்கு ஆளவந்தா ரருளிச்செய்யும்படி - “ இனிக்கூறிடவொண்ணாதபடி சிறுகூறான அத்யல்பகாலத்திலும், நீஸ்வாமியான முறைதப்பாதபடி என்ஹ்ருதயத்திலேவந்து புகுரப்பெறில், மற்றெக்காலத்திலும் - இதொழிந்த எல்லாக்காலத்திலும், யாதொன்றும்வேண்டேன், பின்னையிதுதானும்வேண்டேன். ஜ்வரஸங்கிபதிதர். ‘ ஒருகால் நாக்குநனைக்க ’ என்னுமாபோலே. ‘ க்ஷணகால மநுபவிக்கவமையும்’ என்னும்படியான விஷயமுண் டோவென்ன (மிக்காரித்யாதி) பகவதநுபவத்தில் மிக்காராய், ‘யத்ருஷய꞉ப்ரதமஜாயேபுராணா꞉’ (யத்ருஷய꞉ப்ரதமஜாயேபுராணா꞉) என்கிறபடியே வேதத்திலே விமலராக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ள நித்யசூரிகளநுபவியாநின்றுள்ள அக்காரம்போலவும் கனிபோலவுமுண்டான வுன்னுடைய போக்யதாதிசயத்தை எனக்குப்ரகாசிப்பித்தவனே. அக்காரம்-வ்ருக்ஷமாய், அதுகோட்புக்குப் பழுத்தபழம்போலே நிரதிசயபோக்யனானவனே. அக்காரக்கனி என்கிறவிது - அவர்களுக்கு சர்வவிதபோக்யங்களும்தானே யென்னுமிடத்துக்குபலக்ஷணம். (உன்னையானே) இப்படி நிரதிசயபோக்யனானவுன்னை, உன்சுவடறிந்தநான், எக்காலத்தெந்தையாயென்னுள் மன்னில் மற்றெக்காலத்திலும் யாதொன்றும்வேண்டேன்.” இத்தையெம்பெருமானார் கேட்டருளி, “ இதுபொருளழகியது ; இவ்வாழ்வாருடையப்ரக்ருதிக்குச்சேராது, பெறிலும் பெறுதொழிபிலும் சிறுகக்கோலமாட்டார் ; இங்ஙனேயாகவேணும்” என்றருளிச்செய்வர்.

(எக்காலத்தித்யாதி) எல்லாக்காலத்திலுமெனக்கு சேஷியானநீ நான்சேஷமானமுறை தப்பாமேவந்து என்ஹ்ருதயத்திலே புகுரப்பெறில், எக்காலத்திலும் - இக்காலமெல்லாவற்றிலும், (மற்று-யாதொன்றும்-வேண்டேன்) பின்னையிதொழிந்த மற்றொன்றையும் நான்வேண்டேன்.*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (எக்காலத்தித்யாதி) ஆளவந்தார்நிர்வாஹத்திலே யவதாரிகை (அத்யல்பகாலமித்யாதி.)

கூறிட - பாகிக்க. சிறுகூறான - அணுமாத்ரமான. ஸ்வாமியான முறையென்றது - "எந்தையாய்" என்றத்தைப்பற்ற. இதொழிந்த - இவ்வத்யல்பகாலமொழிந்த. "யாதொன்றும்" என்றதுக்குபாவம் (பின்னையிதுதானுமித்யாதி) பின்னையிதுதானும்வேண்டேன் - பின்னையிப்படிப்பட்ட அத்யல்பக்ஷணகாலாநுபவமும்வேண்டேன். அப்படியொருகா லநுபவிப்பித்தால் பின்னையர்த்தியாரோவென்ன (ஜ்வரேத்யாதி)

(யத்ருஷயஇத்யாதி) ஸூக்ஷ்மதர்ஶித்வவாசியான ருஷிசப்தத்தாலே-பகவதநுபவாதிக்யம் சொல்லப்படுகிறது. புராணா: - புராபிநவா:. பகவதநுபவேநித்யாபூர்வா:. ஏதேந - விமலத்வம்ஸித்தம். அக்காரம் - சர்க்கரைக்கட்டி. அக்காரத்தினுடைய கனியென்று அர்த்தாந்தரம். (அக்காரம் வ்ருக்ஷமாயித்யாதி) கோட்புக்கு - நூதநமாக. முந்தினவர்த்தத்திலே யருளிச்செய்கிறார் (அக்காரக்கனியேயென்கிறவித்யாதி)

சிறுகக்கோலுகை - அல்பமாக ஆசைப்படுகை. ஆளவந்தார் நிர்வாஹத்திலே, "எக்காலத்து" என்றது - அத்யல்பகாலத்திலு மென்றபடி. எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்திலே, "எக்காலத்து" என்றது - எல்லாக்காலத்திலுமென்றபடி. (மற்று-யாதொன்றும்வேண்டேன்) பகவத்வ்யதிரிக்த புருஷார்த்தங்க ளொன்றும் வேண்டேன்.

ஆளவந்தார்நிர்வாஹத்திலே, மிக்கார்வேத விமலர்விழுங்கும் என்னக்காரக்கனியே - எக்காலத்தெந்தையா யென்னுள்மன்னில் மற்றெக்காலத்திலும் - யான் - உன்னை - யாதொன்றும் வேண்டேனித்யந்வய:. எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்திலே, மிக்கார்வேத மித்யாரப்ய, கனியே - எக்காலத்தெந்தையாயென்னுள் மன்னில் - எக்காலத்திலும் - யான் - உன்னை - மற்று - யாதொன்றும் வேண்டே னித்யந்வய:...*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

யானேயென்னையறியகிலாதே
யானேயென்றனதேயென்றிருந்தேன்
யானேநீயென்னுடைமையுநீயே
வானேயேத்துமெம்வானவரேறே.

ஆறாயிரப்படி.

(யானே) நானுமென்னுடைமையு முனக்கேயடிமையா யிருக்கச்செய்தே, இதுக்குமுன்புபோன காலமெல்லாம் "உனக்கடிமை" என்னுமிடத்தை யறியாதே, நானென்று மென்னுடையதென்று மூண்டான

ஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாநத்தாலே நஷ்டனேனென்று தம்முடைய இழவை யநுசந்தித்து அத்யந்தமவஸந்நராய், ஸ்வபாவதஏவாஸ்க்கலிதஜ்ஞாநரா யொருக்ஷணமாத்ரமு மெம்பெருமானை யிழவாதே திருநாட்டிலேயிருந் தநுபவிக்கிறவர்க ளாரோவென்கிறார்.............................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஸம்பந்தம ப்ருதக்ஸித்தமாயிருக்க அநாத்யஜ்ஞாநத்தாலே அஹங்காரமமகாரதூஷிதனு யிழந்தேனென்கிறார்.

யானே - நான்றானே. என்னை - என்விஷயத்திலே. அறிய - யாதாத்ம்யஜ்ஞாநம். கிலாதே - இல்லாமையாலே. யானே - நான்ஸ்வதந்த்ரனேயாகவும். என்தனதே - என்னையொழிந்தவையென்னுடைமையாகவும். என்று - அஹங்காரமமகாரங்களைப்பண்ணி. இருந்தேன் - முடிந்தபோகாதே ஆத்மநித்யத்வமுமநர்த்தாவஹ மாம்படியிருந்தேன். வானே - இவ்வறிவுகேடின்றியிலே யாதாத்ம்யஜ்ஞாநம் நடையாடும்பரமபதமாக. ஏத்தும்-உன்னுடையசம்பந்தத்தையேத்தும்படி. அவ்வானவர் - அங்குள்ளார்க்கு. ஏறே-சேஷியானசெருக்குத்தோன்றவிருக்குமவனே. அர்த்தஸ்த்திதியுணர்ந்தால், யான் - நான். நீயே - நீயேயென்னலாம்படி அப்ருதக்ஸித்தப்ரகாரபூதனுயிருப்பன். என்னுடைமையும் - என்னுடைமையானவையும். நீயே- உனக்கப்படி ப்ரகாரமாய்க்கொண்டு நீயேயென்னலாம்படியாயிருக்கும்...*

ஈடு - ஒன்பதாம்பாட்டு.

" மிக்கார்வேதவிமலர் விழுங்கும் " என்றுநித்யசூரிகள் நித்யாநுபவம் பண்ணுகிறபடியை யநுசந்தித்தார்; அவர்களோடொத்த ப்ராப்திதமக்குண்டாயிருக்க, இழந்திருக்கிறபடியையு மநுசந்தித்து அநர்த்தப்பட்டேனென்கிறார்.

(யானே) என்னிழவுபகவத்க்ருதமல்ல, அவன் * எதிர்சூழல்புக்குத் திரியாநிற்க, நானேகிடீர் விநாசத்தைச் சூழ்த்துக்கொண்டேனென்கிறார். (என்னையறியகிலாதே) ராஜபுத்ரன் வேடன்கையிலேயகப்பட்டுத் தன்னைவேடனுக ப்ரதிபத்திபண்ணுமாபோலே, சர்வேஸ்வரனுக்கு ப்ரகாரபூதனுன என்னையறியாதே. (யானேயென்றனதேயென்றிருந்தேன்) " அவனும் அவனுடைமையும் " என்றிருக்கைதவிர்ந்து, நானுமென்னுடைமையுமென்று வகுத்துக்கொண்டுபோந்தேன். (இருந்தேன்) இப்படிநெடுநாள் போருகிறவிடத்தில் ஒருநாளநுதாபம் பிறக்கவுமாமிறே, அதின்றிக்கே க்ருதக்ருத்யனுய் நிர்ப்பரனுயிருந்தேன்; [தீவினையேன் வாளாவிருந்தேன்] என்னுமாபோலே - " ஈஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி " (அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி) என்கைக்கு ப்ராப்தியுண்டாயிருக்க, ஒருகார்யமில்லாதாரைப்போலே கையொழிந்திருந்தேன்; " முடிந்தேன் " எ

ன்ருற்போலே யிருக்கிறதிறே ; ஒருநாளேயிழவேபோந்திருக்க, அநாதிகால மிழந்துபோந்தேன்·

அங்ஙனன்றே அர்த்ததத்வமென்ன (யானேநீ) “ அஹம்மநுரபவம்ஸூர்யஶ்ச ” (அஹம்மநுரபவம்ஸூர்யஶ்ச) என்னுநிற்பர்களாயிற்றுமுக்தர், “ மத்தஸ்ஸர்வமஹம்ஸர்வம் ” (மத்தஸ்ஸர்வமஹம்ஸர்வம்) என்னுநிற்பர் சம்ஸாரத்தில் தெளிவுடையார் ; “ அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மி ” (அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மி) “ நான்ராஜபுத்ரன் ” என்னுமாபோலே, “ நான் ப்ரஹ்மம் ” என்னலாம்படியிறே சம்பந்தமிருக்கும்படி. “ வாஸுதேவ: ” (ஸவாஸுதேவ:) என்றது வாசுதேவ சரீரமென்றபடியிறே. (என்னுடைமையும்நீயே) “யஸ்யைதே தஸ்ய தத்தநம்” (யஸ்யைதேதஸ்யதத்தநம்) என்னுமாபோலே. இதெங்கேபரிமாறக்கண்டு சொல்லும்வார்த்தையென்ன ; நித்யசூரிகளடைய இப்படியன்றே வுன்னையநுபவிப்பது. “ மஞ்சா:க்ரோஶந்தி ” (மஞ்சா:க்ரோஶந்தி) என்கிறபடியே (வானேயேத்துமென்கிறது) (எம்வானவரோறே) அவர்கள்தங்கள் சேஷத்வாநுரூபமாக அடிமைசெய்யாநிற்க, இவனும்தன் சேஷித்வத்தால் வந்தவுத்கர்ஷந்தோற்ற விருக்குமிருப்பு. எம்என்று - எனக்குமவர்களோடொத்த ப்ராப்தியுண்டாயிருக்க, இழந்தநர்த்தப்பட்டேனென்கிறுர்..*

ஜீயர் அரும்பதம்·

ஒன்பதாம்பாட்டு. (யானேயென்னையித்யாதி) ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம் பண்ணுகிறவிடத்தில் “ அஹங்காரமமகாரவஶ்யனாய்க் கெட்டுப்போனேன்) என்றருளிச்செய்கைக்கு ப்ரஸங்கமேதென்ன (மிக்கார்வேதமித்யாதி) ப்ராப்தி - ஶேஷத்வம்.

அவதாரணார்த்தம் (என்னிழவித்யாதி) (பகவத்க்ருதமல்லவிதி) “ மத்பாபமேவாத்ரநிமித்தமாஸீத் ” (மத்பாபமேவாத்ரநிமித்தமாஸீத்) “ ஶங்கே மத்பாக்யஸங்க்ஷயாத் ” (ஶங்கேமத்பாக்யஸம்க்ஷயாத்) இத்யாதிவத். ஞுத்த - ஸம்பாதித்த.

“ யானேயென்றனதே ” என்கிற ஏவகாரார்த்தம் (அவனுமித்யாதி) வஞுத்த - விபஜித்த. “ இருந்தேன் ” என்றதுக்குவாஸனே (இப்படியித்யாதி) உக்தார்த்தத்துக்கு ஸம்வாதம் (தீவினையேனித்யாதி) பெரியதிருவந்தாதி. அஷ்கர்மத்தைப்பண்ணின நான்வ்யர்த்தமேயிருந்த விட்டேனென்றபாசுரார்த்தம். “வாளாவிருந்தேன் ” என்றதக்குபாவம் (அஹம்ஸர்வமித்யாதி) “ ஒழிந்தேன் ” இத்யஸ்யபாவம் (முடிந்தேனித்யாதி) “ கீழ்நாள்களெல்லாம் ” இத்யஸ்யபாவமாஹ (ஒருநாளேயித்யாதி) அத்ர “ யந்முஹூர்த்தம் ” (யந்முஹூர்த்தம்) இத்யாத்யநுஸந்தேயம்.

"யானேநீ" என்கிறஸாமாநாதிகரண்யம் - சரீராத்மபாவ நிபந்தநமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, இப்படியைக்யமாகச் சொன்னபேருண்டோவென்ன (அஹம்மநுரபவமித்யாதி) ப்ருஹதாரண்யகே சதுர்த்தேப்ராஹ்மணே, "தத்தைதத் பஶ்யந்ருஷிர்வாமதேவ: ப்ரதிபேதே அஹம்மநுரபவம்ஸூர்யஶ்சேதி ததிதமப்யேதர்ஹிய ஏவம்வேதாஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மீதி" (தத்தைதத் பஶ்யந்ருஷிர்வாமதேவ:ப்ரதிபேதே அஹம்மநுரபவம்ஸூர்யஶ்சேதிததிதமப்யேதர்ஹிய ஏவம்வேதாஹம்ப்ராஹ்மாஸ்மீதி) ஏதத் - ப்ரஹ்ம, பஶ்யந்-வாமதேவ:-ருஷி:-அஹம்மநுரபவம்ஸூர்யஶ்சாபவம்-இதிப்ரதிபேதே. ப்ரதமேம்ஶே ஏகோநவிம்ஶே ப்ரஹ்லாதஸ்தோத்ரம், "யத்ர ஸர்வம் யத: ஸர்வம் ய: ஸர்வம் ஸர்வதஶ்ச ய: । ஸர்வகத்வாதநந்தஸ்ய ஸ ஏவாஹமவஸ்தித: । மத்த: ஸர்வமஹம் ஸர்வம் மயி ஸர்வம் ஸநாதநே । அஹமேவாவ்யயோநந்த:" (யத்ரஸர்வம்யதஸ்ஸர்வம்யஸ்ஸர்வம்ஸர்வதஶ்சய:।ஸர்வகத்வாதநந்தஸ்யஸஏவாஹமவஸ்த்தித:। மத்தஸ்ஸர்வமஹம்ஸர்வம்மயிஸர்வம்ஸநாதநே।அஹமேவாவ்யயோநந்த:) இத்யாதி. ஏவம்ப்ரயோக்தும் ஹேதுமாஹ (அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மீத்யாதி) ஸம்பந்தம்-ப்ரகாரப்ரகாரிபாவ:, கார்யகாரணபாவஶ்ச. "வாஸுதேவ:" (வாஸுதேவ:) இதி-ஐக்யமேவஹ்யபிதீயதே இத்யத்ராஹ (வாஸுதேவஇத்யாதி) த்விதீயம்ஶே ஷஷ்ட்யாத்வாதஶே, "ஜ்ஞாநம் விஶுத்தம் விமலம் விஶோகமஶேஷலோபாதி நிரஸ்தஸங்கம் । ஏகம் ஸதைகம் பரம: பரேஶஸ் ஸ வாஸுதேவோ ந யதோऽந்யதஸ்தி" (ஜ்ஞாநம்விஶுத்தம்விமலம்விஶோகமஶேஷலோபாதிநிரஸ்தஸங்கம்। ஏகம்ஸதைகம்பரம:பரேஶஸ்ஸவாஸுதேவோநயதோந்யதஸ்தி)

(யஸ்யைதஇத்யாதி) மஹாபாரதே உத்யோகபர்வணி த்ருதராஷ்ட்ரம்ப்ரதிஸஞ்ஜய:, "த்ரய ஏவாத நாராஜந்பார்யா தாஸஸ்ததா ஸுத: । யத்தே ஸமதிகச்சந்தி யஸ்யைதே தஸ்ய தத்தநம்" (த்ரயஏவாதநாராஜந்பார்யாதாஸஸ்ததாஸுத:।யத்தேஸமதிகச்சந்தியஸ்யைதேதஸ்யதத்தநம்)

"வானேயேத்தும்" என்கிறதுக்கு - ஒருநாடாகவேத்துகிற இத்யமுமர்த்தம் ஷ்ருதிஸிதாயாஹ (நித்யஸூரிகளித்யாதி) "ஏத்தும்" என்கிற பதஸாமர்த்யத்தாலே, "வான்" என்கிறவிது - நித்யஸூரிகளைச்சொல்லுகிறதென்றபடி. "எம்" என்றது - ஏற்றுக்கு விசேஷணம்.

வானேயேத்துமெம் வானவரேறே-யானேயென்னை யித்யாரப்யாந்வய:...*

பத்தாம் பாட்டு.

ஏறேலேழும்வென்றேர்கொளிலங்கையை
நீறேசெய்தநெடுஞ்சுடர்ச்சோதி
தேறேலென்னைப்பொன்னடிசேர்த்தொல்லை
வேறேபோகவெஞ்ஞான்றும்விடலே.

ஆருயிரப்படி.

(ஏறேல்) இந்தப்ராப்யத்தைப்பெறுகைக்கு ப்ரதிபந்தகங்களுள வேயென்னில்; அவற்றையெல்லாம், நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கும், அசோ கவநிகையில் பிராட்டிக்கும் உன்னோடு சம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு ப்ரதிபந்தக ங்களை நீயேபோக்கினாற்போலே போக்கியருளி, உன்றிருவடிகளிலேயெ ன்னை யிண்டெனச்சேர்த்தருளி, உன்றிருவடிகளில் திவ்யரேகைபோ லே பின்னையொருகாலமு முன்னைப்பிரியாததொருபடிபண்ணியருளவே ணும்; இப்படியிக்ஷணமே செய்தருளாவிடில் ஒன்றும் தரியேனென் கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அந்தசம்பந்தங்குலையாதபடி யென்னைக் கைவிடாதொழியவே ணுமென்கிறார்.

ஏல்-ஏன்றுகொண்ட. ஏறு-ஏறு. ஏழும்-ஏழையும். வென்று - வென்று. ஏர்- அழகை. கொள்-உடைத்தான. இலங்கையை-லங்கையை. நீறேசெய்த-பஸ்மஸாத் கரித்தத்தாலே. நெடும்-மிக்க. சுடர்-தேஜஸ்ஸையுடையனான. சோதி-உஜ்ஜ்வலவி க்ரஹனே. என்னை- என்னை. தேறேல் - "எனக்குநன்மையறிவன்" என்றுவிஶ்வ ஸியாதே. உன்-உன்னுடைய. பொன்-உஜ்ஜ்வலமான. அடி-திருவடிகளிலே. ஒல்லை- சடக்கென. சேர்த்து-சேர்த்து. வேறேபோக - விஷயாந்தரங்களைநினைத்து வேறு போகும்படி. எஞ்ஞான்றும்-எல்லாக்காலத்திலும். விடல்-விடாதொழியவேணும்.

விநிவிர்மிதமான இந்த அந்வயத்தைப்பாலநம்பண்ணி, விடாதொழியவே ணுமென்று கருத்து...*

ஈடு - பத்தாம்பாட்டு.

"யானேயென்றனதேயென்றிருந்தேன்" என்று நீரநுதபிக்கும் படிபண்ணினோமாகில் உமக்குச்செய்யவேண்டுவதொன்றுண்டோ, நீரிங் ஙனேகிடந்துபடுகிறதெதுக்காகவென்ன; இதுக்காகவென்கிறார்.

(ஏறேலேழும்வென்று) ஏழுகிலேழையும்வென்று. நப்பின்னைப் பிராட்டியோட்டை சம்ஶ்லேஷத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமான ருஷபங்களே ழையும்வென்று. (ஏர்கொளிலங்கையை) தர்ஶநீயமாய்க்கட்டுடைத்தா னலங்கையை. "அஹோவீர்யமஹோதைர்யம்" (அஹோவீர்யம ஹோதைர்யம்) என்று திருவடிமதிக்கும்படியானலங்கையை. [ஸஹ ஸ்த்ரீஸஹஸ்ரீஸ்வரஸ்ய] [பஹுவபுத்திஸ்துஹரீஸ்வரஸ்ய] ராவண னும் ஸ்த்ரீகளுமாயிருக்கிற இருப்பைக்கண்டவாறே, தானுமொரு சமு தாயத்துக்குக்கடவனாகையாலே இங்ஙனேயிருப்பதொரு புத்திபிறந்தது. [யதீத்ருஶீத்யாதி] [யதிக்ருஶீத்யாதி] பையல், தானும் ஸ்த்ரீகளுமாயிரு க்கிற இருப்பைப் பெருமாளும்பிராட்டியுமாயிருக்க சம்வதித்தானாகில்,

இந்த ஐஶ்வர்யம் குலையாதிருக்கலாயிற்றுக்கிடீர். [ஊரோயமாரோக்ஷலஸ ரோஜஹாயபாஸூஜாதஜெஸ்தி திஷிஸாயஸவூஜெ ஃ] [இமாயதாராகூஷ ஸராஜபார்யாஸ்ஸஜாதமஸ்யேதிஷிஸா துபுத்தேஃ] " சத்ருக்களுக்கும் நன்மைவேணும்" என்றிருக்கும்புத்தியையுடையவனுக்கு. (நீறேசெய்த) பிராட்டியருளிச்செய்தபடியே பஸ்மசேஷமாம்படிபண்ணின. (நெடும்சுடர்ச்சோதி) ராவணனைப்பரிகரத்தோடேகொன்று, கையும்வில்லுமான வீரஸ்ரீயோடேநின்றநிலை. அவ்விரோதிகளைப்போக்கினாற்போலேயென்னுடைய விரோதிகளையும் போக்கவேணுமென்கிறார். (தேறேலென்னை) நப்பின்னைப்பிராட்டியோட்டை சம்ஶ்லேஷத்தில் ப்ரதிபந்தகம்போக்கவமையும், ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகளளவில் அவளைப்பிரித்தராவணனை முடிக்கவமையும், அவர்களை யுனக்காக்கவேண்டா; பண்டேயுனக்காயிருக்கையாலே; அப்படியே " இவன்விரோதிகளைப்போக்கி நமக்காக்கினோமாகில் இனியென் " என்றிருக்கவொண்ணாதே ! என்னளவில். தேறேனென்று பாடமானபோது-தெளியேனென்னுதல், தரியேனென்னுதல்

ஆறுற்செய்யவேண்டுவதென்னென்ன. (உன்பொன்னடிசேர்த்தொல்லை) " நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து " என்றுதொடங்கின அர்த்தத்தைத்தலைக்கட்டுகிறார் (உன்பொன்னடி) கல்லுக்கும் சைதந்யங்கொடுக்க வல்ல அடியன்றோ. சேர்த்து- சேர்த்தருளவேணும். ஒல்லை - நானிசைந்தபோதே சடக்கெனத்திருவடிகளில் திவ்யரோகையோபாதிசேர்த்தருளவேணும்.

அவ்வளவும்போராது. " இவனுக்செல்லாவுத்கர்ஷமும் பண்ணிக்கொடுத்தோம், ஆகிலினியென் " என்னவொண்ணாது. நீயெல்லாவுயர்த்திகளும் பண்ணித்தந்தாலும் நானெல்லாத்தாழ்வுகளும்பண்ணிக்கொள்வேன், என்னையென்கையில் காட்டித்தாராதொழியவேணும்....... ..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (ஏறேலித்யாதி) (யானேயித்யாதி) பூர்வவ்ருத்தத்தையநுஸந்தித்தநுதபிக்கும்படி பண்ணின இதுக்குமேற்பட வொருபேறமக்குச்செய்யத்தக்க தென்னென்றபடி. (ஙீரிங்ஙனேயிதி) " உன்திருப்பாதமலர்க்கீழ் பேராதேயான் வந்தடையும்படிதாராதாய் " என்றுநீரிங்ஙனே படுகிறதெதுக்காகவென்றபடி. இதுக்காகவென்றது - " உன்பொன்னடிசேர்த்தொல்லை " என்றத்தைப்பற்ற.

" ஏல் " என்றது - பாதபூரணார்த்தமவ்யயம். ஏறுகிலென்றது - வார்த்தைப்பாடாய், ஏறேலுழையுமென்றபடி.

" ஏர் " என்று - தர்ஶநீயத்துக்கும், கட்டுடைமைக்கும்பேர். இரண்டர்த்தத்தையும் ஸமுச்சித்யாஹ (தர்ஶநீயமாயித்யாதி) கட்டுடைமையாவது - ரக்ஷாவத்வம். ரக்ஷாவத்வந்நாம - ராவணபாலிதத்வம். உத்தார்த்தேப்ரமாணத்வயம் (அ

ஹோவீர்யமித்யாதி) ஸுந்தரகாண்டே ஏகோநபஞ்சாஶே ராவணம்ப்ரதிஹநுமத்விசார:, "அஹோவீர்யமஹோதைர்யமஹோஸத்த்வமஹோத்யுதி:। அஹோராக்ஷஸராஜஸ்ய ஸர்வலக்ஷணயுக்ததா" (அஹோவீர்யமஹோதைர்யமஹோஸத்த்வமஹோத்யுதி: । அஹோராக்ஷஸராஜஸ்யஸர்வலக்ஷணயுக்ததா). தத்ராவாவமே, "ஸஹஸ்ரவஸ்தீ த்ரைஹரீஶ்வரஸ்யதீர்த்தமீராகவயாவதீ । இமாயதாராக்ஷஸராஜபார்யாஸுஜாதமஸ்யேதிஹிஸாதுபுத்தே:" (பூர்வபுத்திஸ்தஹரீஶ்வரஸ்யபதித்ருஶீராகவதர்மபத்நீ । இமாயதாராக்ஷஸராஜபார்யாஸ்ஸுஜாதமஸ்யேதிஹிஸாதுபுத்தே:) *ஹரீஶ்வரஶப்த* தஶப்தயோரர்த்தமாஹ (ராவணனுமித்யாதி) தஶப்த: - சார்த்தே. "இமா: - ராக்ஷஸராஜபார்யா: - யதா, ராகவதர்மபத்நீ - ஈத்ருஶீயதி" இத்யந்வய:. "ஸாயுஸாதுபுத்தே:" (ஸாதுபுத்தே:) என்றதுக்கர்த்தம் (சத்துருக்களுமித்யாதி) "ஶூஶாநவஹ்ஶீஹவேசு" (ஶமஶாநஸத்ருஶீபவேத்) என்றத்தைப்பற்ற (பிராட்டியருளிச்செய்தபடியென்றது) நெடும்சுடர்ச்சோதி - மிக்கபுகரையுடைய வடிவையுடையவனே. இத்தால்பலித்தவர்த்தம் (ராவணனையித்யாதி)

பூர்வார்த்தத்துக்குபாவம் (அவ்விரோதிகளையித்யாதி)

தேறேலென்னை-என்னைத்தெளியேல். என்னை "எனக்குநன்மையறிவேன்" என்றுவிஶ்வஸியாதேயென்றபடி. "ஏறேலேழும்" இத்யாதியையும்கூட்டிக்கொண்டு, "என்னை" என்றதுக்குபாவம் (கப்பின்னையித்யாதி) அவர்கள் விரோதியைப்போக்கினாற்போலே யென்னுடைய அஹங்கார மமகாராதிவிரோதிகளையும்போக்கிறுய், அவ்வளவாலென்னை விஶ்வஸியாதேயுன் திருவடிகளையும் அடைவிப்பிக்கவேணுமென்றபடி. (இனியென்னென்திருக்கவொண்ணுதென்னளவில்) ப்ராப்திபர்யந்தமாகப்பண்ணித்தரவேணுமென்றபடி. (தெளியேன்) நீயிவ்வளவும் பண்ணினவித்தாலே விஶ்வஸியேனென்றபடி. தேறேன் - (தரியேன்) என்றபோது, "பயிர்தேறிற்று" என்ருல் - "பயிர்தரித்தது" என்றத்தையருளிச்செய்வர்.

பொன்னடியென்றது-பரிசுத்தமானவடியென்றுய், அத்தாலே - (கல்லுக்கும்சைதந்யம் கொடுக்கவல்லவடியன்றே வென்று) இவ்விடத்திலே - "யத்பாதாப்ஜபராகபாளிரகரோத்பாஷாணமேணீத்ருஶம்" (யத்பாதாப்ஜபராகபாளிரகரோத்பாஷாணமேணீத்ருஶம்) என்றத்தையும், "ராமஸ்யபாதரஜஸாப்ரக்ருதிம்ப்ரபேதே" (ராமஸ்யபாதரஜஸாப்ரக்ருதிம்ப்ரபேதே) என்றத்தையும் கண்டுகொள்வது. பாளி: - ஸமூஹ:.

அவ்வளவும்போராது - உன்பொன்னடிசேர்த்தமாத்ரம் போராது. விவரணம். (இவனுக்கித்யாதி) "வேறேபோகவெஞ்ஞான்றும்விடல்" என்றதுக்குபாவம் (நீயெல்லாவித்யாதி) விஷயாந்தரங்களைநினைத்து வேறுபோகாதபடி யெக்காலத்திலும் விடாதொழியவேணுமென்று சப்தார்த்தம். உயர்த்தி-உத்கர்ஷம். தாழ்வுகள் - விஷயாந்தரங்களைவிரும்புகை முதலானவை. என்கையில் காட்டித்தருகையாவது - "உபாயாந்தரங்களை யநுஷ்டித்துவாரும்" என்கை.

ஏறேலேழு மித்யாரப்ய, சோதி - என்னை - தேறேல்; உன்பொன்னடி-ஒல்லை-சேர்த்து, வேறேபோக வெஞ்ஞான்றும் விடலித்யந்வய:..........................*

பதினொன்றாம்பாட்டு.

விடலில்சக்கரத்தண்ணலைமேவல்
விடலில்வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொற்
கெடலிலாயிரத்துள்ளிவைபத்துங்
கெடலில்வீடுசெய்புங்கிளர்வார்க்கே.

ஆறாயிரப்படி.

(விடலில்) இப்படி ஆழ்வாரபேக்ஷிக்க, அபேக்ஷித்தபடியே திருமலையிலே புகுந்தருளி, ஆழ்வாரோடே, திருவாழியாழ்வாரோடு சம்ஶ்லேஷித்தாற்போலே ஒருகாலும்பிரியாதபடி சம்ஶ்லேஷித்த எம்பெருமானைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழிவல்லார் ஆழ்வார் பெற்றபேறுபெறுவரென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழி மோக்ஷாநந்தப்ரதம் என்றுபலத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

விடம் - விடுதல். இல் - இல்லாத. சக்கரத்து - திருவாழியையுடைய. அண்ணலை-ஸ்வாமியை. அப்படியே, மேவல் - மேவி. விடலில் - விடக்ஷமமல்லாத. வண் - மஹோதாரரான. குருகூர்ச்சடகோபன் - ஆழ்வார். சொல் - அருளிச்செய்ததாய். இதிலந்வயித்தார்க்கு, கெடல் - அநர்த்தம். இல் - வாராதபடியான. ஆயிரத்துள் - ஆயிரத்துள். இவைபத்தும் - இவைபத்தும். கிளர்வார்க்கு - சாதரமாகச்சொல்லவல்லவர்களுக்கு. இதுதானே, கெடலில் - அவித்யாத்யநர்த்தகந்தரஹிதமான. வீடு - மோக்ஷாநந்தத்தை. செய்யும் - பண்ணிக்கொடுக்கும்.

கிளர்தல் - சொல்லுதல். கிளத்தியாய், உத்யோகமாகவுமாம்.

இது - கலிவிருத்தம்...*

ஈடு - பதினொன்றாம்பாட்டு.

நிகமத்தில் - இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிக்கவல்லார் இதிற்சொன்னப்ராப்யத்தைப் பெறுவரென்கிறார்.

"'நாம்விடுகிறோம்' என்றதிசங்கைபண்ணுகிறதென், நாமொருவரையும் விடோங்காணும்" என்று கையிற்றிருவாழியைக்காட்டினான். (விடலில்சக்கரத்தண்ணலை) ஒருகாலும் விடாததிருவாழியைக்கையிலேயுடைய சர்வேஶ்வரனைக்கவிபாடிற்று. (மேவல்விடலில்த்யாதி) அவன்ஸ்வபாவத்தாலேகிட்டி அவனைப்பிரிவிற்றரியாதபடி பரமோதாரரான ஆழ்வாரருளிச்செய்தார். வண்மையாவது-இவ்வநுபவத்துக்குப்பாசுரமிட்டுபகரித்த வுபகாரம். (கெடலிலாயிரம்) இவ்வாத்மாவுக்கநர்த்தகந்த

ம்வாராதபடி ஹிதத்தைபாராய்ந்தருளிச்செய்தநிதுதான். அவற்றிலிப்பத்தும்-கிளர்வார்க்கு - கெடலில்வீடுசெய்யும். "வரில்பொகடேன், கெடில்தேடேன்" என்றிருக்கையன்றிக்கே ஶ்ரத்ததாநராயிருப்பார்க்கு, அநர்த்தகந்தரஹிதமாய், அஹங்கார மமகாரங்களை யுடைத்தன்றிக்கே "தனக்கேயாகவேணும்" என்று இவர்ப்ரார்த்தித்தபடியே இவ்வாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமானபேற்றைப் பண்ணித்தரும்.

முதற்பாட்டில் - காயிகமானபேற்றை யபேக்ஷித்தார் ; இரண்டாம்பாட்டில் - மாநஸமானபேற்றையபேக்ஷித்தார்; மூன்றும்பாட்டில்-வாசிகமானபேற்றையபேக்ஷித்தார்; நாலாம்பாட்டில் - ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யத்தைநிஷ்கர்ஷித்தார்; அஞ்சாம்பாட்டில் - நீராராயிப்பேற்றையபேக்ஷித்தீரென்ன, நானுராயிடுக, உன்னையநுபவித்து மகிழும்படிபண்ணியருளவேணுமென்றார்; ஆறும்பாட்டில் - த்ரிவிதகரணங்களாலுமுன்னைப்ரீதிபுரஸ்ஸரமாக அநுபவிக்கும்படிபண்ணியருளவேணுமென்றார்; ஏழாம்பாட்டில் - அப்படிசடக்கெனச் செய்யாமையாலே பின்னுதானார்; எட்டாம்பாட்டில் - ஸ்வரூபாநுரூபமாக நிக்ஷணகாலமென்றேடே யநுபவிக்கப்பெறில், பின்புள்ளகாலமெல்லாம் வேண்டேனென்றார்; ஒன்பதாம்பாட்டில்-உன்னையநுபவிக்க இட்டுப்பிறந்துவைத்து, அதுகிடையாதபடி நானேயநர்த்தத்தைச் சூழ்த்துக்கொண்டேனென்றார்; பத்தாம்பாட்டில் - எனக்கொருநாளும் "ஜ்ஞாநவிசேஷத்தைப் பண்ணித்தந்தோமிறே" என்று என்னையென் கையிற்காட்டித்தாராதொழியவேணுமென்றார்: இதுகற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்................

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (விடலிலித்யாதி) "கிளர்வார்க்கு - கெடலில்வீடுசெய்யும்" என்றத்தைப்பற்ற வவதாரிகை. இதிற்சொன்ன ப்ராப்யமாவது - ஸ்வார்த்ததாகந்தரஹிதமானபேறென்றபடி.

"வேறேபோகவெஞ்ஞான்றும்விடல்" என்றவநந்தரம், "விடலில்சக்கரத்தண்ணல்" என்றுப்ரயோகிக்கிறவருடைய ஹார்த்தபாவம் (நாம்விடுகிறோமித்யாதி) அதாவது - திருவாழியை விடிலன்றோ உம்மைவிடலாவதென்றபடி.

அவன்ஸ்வபாவத்தாலே - விடலில் சக்கரத்தண்ணலானவவன் ஸ்வபாவத்தாலே. மேவல் - மேவியென்றாய், கிட்டியென்றபடி. " (பிரிவிற்றரியாதபடியென்கையாலே) 'விடலில்' என்றதுக்கு - விட்டாலுளராக மாட்டாதவரென்று தோற்றுகிறது" என்றழகப்பங்கார் நிர்வாஹம். விடலில் - "விடக்ஷமரல்லாத" என்றுரையிலர்த்தம். ஸ்வார்த்ததை யநர்த்தமாகையாலே (அநர்த்தகந்தம் வாராதபடியென்றது)

கிளர்வார்க்கு - ஶ்ரத்ததாநரா யப்யஸிப்பார்க்கு. கிளருகை - ஶ்ரத்ததாநராய்ச்சொல்லுகை. "கிளர்வார்க்கு" என்றதுக்கும், "கெடலில்வீடு" என்றதுக்கும் தாத்பர்யம் (வரிற்பொகடேனித்யாதி) கிளர்தல் - சொல்லுதலும், உத்யோகித்தலும்.

ஆராயிடுக - ஆரானுலுமாயிடுக. இட்டுப்பிறந்துவைத்து - யோக்யனுயிருந்துவைத்து.

க்ரமேணாந்வய:...*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(எம்மாவீட்டுத்திறமும்)

ஶ்ரத்தேயஸ்வார்ஹயோகம் ஶுபமதிகரதம் ஸ்தோத்ரஸாமர்த்யஹேதும்
ஸ்வார்த்தீகாரோபகாரம் ஸ்ம்ருதிரஸஶமிதாந்யாதரம் ப்ரீதிவஶ்யம்
ப்ராப்தௌகாலாக்ஷமத்வப்ரதமம்ருதரஸத்யாகமாத்மார்ப்பணார்ஹம்
வைமுக்யாத்வாரயந்தம் வ்யதபரிசரணம் வக்ரவாணீம் ஜகாத. (உக)

(ஶ்ரத்தேயஸ்வார்ஹயோகம்) நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து - ப்ரார்த்தநீயமான தன்திருவடிகள் ஸம்பந்தத்தை யுடையனுமாய்; (சுபமதிகரதம்) நின்கழல் யானெய்தஞானக்கைதா - தன்திருவடிகளை ப்ராபிக்கும்படிக்கீடான ஜ்ஞாநமாகிற கையைக்கொடுக்கு மவனுமாய்; (ஸ்தோத்ரஸாமர்த்யஹேதும்) நின்கழலெய்யாதேத்தவருள்செய் - தன்திருவடிகளையே ஸர்வகாலத்திலுமேத்துகைக்கு ஸாமர்த்யத்தையுண்டாக்கு மவனுமாய்; (ஸ்வார்த்தீகாரோபகாரம்) தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே - ஸ்வார்த்தமாகவே யுபகரிக்குமவனுமாய்; (ஸ்ம்ருதிரஸசமிதார்யாதரம்) மறப்பொன்றின்றியென்றும் - ஸ்வவிஷயஸ்ம்ருதியாலே யந்யவிஷயாதரத்தை சமிப்பிக்குமவனுமாய்; (ப்ரீதிவஶ்யம்) என்றுமகிழ்வுற்றுன்னை வணங்க-ஸ்வவிஷயத்திலே ப்ரீதியையுடையபேர்களுக்கு வஶம்வதனுமாய்; (ப்ராப்தௌகாலாக்ஷமத்வப்ரதம்) வாராயுன்திருப்பாதமலர்க்கீழ் பேராதேயான் வந்தடையும்படி - ஸ்வப்ராப்தியிலே காலக்ஷேபக்ஷமனாகாதபடி பண்ணுமவனுமாய்; (அம்ருதரஸத்யாகம்) வேதவிமலர் விழுங்குமென்னக்காரக்கனியே - அம்ருதம்போலே யத்யந்தம்போக்யமாக ப்ரகாசிக்குமவனுமாய்; (ஆத்மார்ப்பணார்ஹம்) யானேநீ யென்னுடைமையும் நீயேவானேயேத்தும் - "நானுமென்னுடைமையுமுன்னது" என்று சூரிகளாலு மேத்தப்படுகையாலே யாத்மாத்மீய ஸமர்ப்பணயோக்யனுமாய்; (வைமுக்யாத்வாரயந்தம்) என்னையுன் பொன்னடிசேர்த்தொல்லை வேறேபோக வெஞ்ஞான்றும்விடலே - ஆஶ்ரிதரைத்தன் திருவடிகளில்நின்றும் விமுகராய்ப்போகாதபடி பண்ணுமவனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானை, "எம்மாவீடு" என்கிறதசகத்திலே கைங்கர்யோத்தேஶ்ய பூதனாக ஆழ்வாரருளிச்செய்தா ரென்கிறார்..... ... ... (உக)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

எம்மாவீடும்வேண்டாவென்றன்குன்றுளிணையே
அம்மாவமையுமெனவாய்ந்துரைத்த - நம்முடைய
வாழ்முதலாமாறன் மலர்த்தாளிணைசூடிக்
கீழ்மையற்றுநெஞ்சேகிளர். (கக)

(எம்மாவீடும்) இதில் - ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம் பண்ணினபாசுரத்தை யநுவதித்தருளிச்செய்கிறார். எங்ஙனேயென்னில்; பிறர்க்கு "அவன்மோக்ஷப்ரதன்" என்னுமத்தை யுபதேசிக்கிறவளவில், முதல், நடுவு, இறுதி, இவர்மோக்ஷத்தை ஶ்லாகித்துக்கொண்டு பேசுகையாலே, "இவர்க்குமோக்ஷத்திலே யபேக்ஷையாயிருந்தது" என்றீஶ்வரனத்தைக் கொடுக்கப்புக, தமக்குகப்பாகத் தரும்மோக்ஷமு மஹங்காரகர்ப்பமாகையாலே "அபுருஷார்த்தம்" என்றுஅத்தைக்கழித்து; "பரமபதஸ்த்தனாய் ஸுகிக்கவுமாம், ஸம்ஸாரஸ்த்தனாய் துஃகிக்கவுமாம், எனக்கதிலொரு நிர்ப்பந்தமில்லை, தேவர்க்குறுப்பாமதுவேயெனக்குவடிவாம்படி பண்ணியருளவேணும்" என்றுஸ்வப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிற * எம்மாவீட்டிலர்த்தத்தை "எம்மாவீடும்வேண்டா" என்றுதொடங்கி யருளிச்செய்கிறாரென்கை.

(எம்மாவீடும்வேண்டா வென்றனக்குன் றாளிணையே யம்மாவமையுமென வாய்ந்துரைத்த) எவ்வகையாலும் விலக்ஷணமான மோக்ஷமும்வேண்டா, சேஷபூதனானவெனக்கு "யாவச்சரணௌ - ஶ்ரஸாதாரயிஷ்யாமி" என்னும்படி சேஷியானதேவருடைய அங்க்ரியுகளமே யமையுமென்று உபயாநுகுணமாக முக்தியையாராய்ந்து தலைசேர நிஷ்கர்ஷித் தருளிச்செய்த. வாய்ந்தென்று-இவ்வர்த்தத்திலே பொருந்தியென்றுமாம். இது-* எம்மாவீட்டை யடியேதொடங்கி அடியொத்தினபடி; "நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து" என்றுதொடங்கி, "உன்பொன்னடிசேர்த்து" என்றிறேதலைக்கட்டுத்தானிருப்பது. "தாளிணையே" என்கையாலே - "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்றதுஸூசிதம்; திருமுடியைத்திருவடிகளுக்குப் பாதபீடமாக்குகிற தத்யந்தபாரதந்த்ர்யமிறே. (நம்முடைய வாழ்முதலாமாறன்) நம்முடையஸ்வரூபாநுரூபமான ஸம்பத்துக்கடியாமாழ்வார். ஆழ்வாருடையவாழ்வுக்கடி "தனியேன் வாழ்முதலே" என்கிறவீஶ்வரனாயிருக்கும், இவருடையவாழ்வுக்கடி ஆழ்வாராயிருக்கும். (மலர்த்தாளிணைசூடி) "கோலமாமென்சென்னிக்குன் கமலமன்னகுரைகழலே" "பாதபற்புத்தலைசேர்த்த" என்கிறபடியே செவ்விப்பூச்சூடுவாரைப்போலே பூப்போன்றஅடியிணையைச்சூடி. (கீழ்மையற்றநெஞ்சேகிளர்) ததிதரஸேவையாகிற தாழ்ச்சியற்று ஆழ்வார்ஸேவையாலே ஸத்தைபெற்று மநஸ்ஸேமயங்காமல் மேன்மேலனக்கிளர்ந்துபோரு..(கக)

இரண்டாம்பத்தில் - ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக-திருவாய்மொழி-கக—பாட்டு-உகக.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

இரண்டாம்பத்து.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

கிளரொளி - ப்ரவேஶங்கள்.

ஆறுயிரப்படி.

(கிளரொளி) இப்படி தம்மோடுகலந்தருளின எம்பெருமான் நின்றருளின திருமலையை யநுபவிக்கிறார்... ... ... *

பன்னீராயிரப்படி.

பத்தாந்திருவாய்மொழியில், கீழ்-புருஷார்த்ததயா கீர்த்திதமான அத்யந்த பாரதந்த்ர்யயுக்தமாயிருந்துள்ள கைங்கர்யத்தை யிவரபேக்ஷித்தபடியே, காலவிளம்பம்பிறவாதபடி யிங்கேகொடுத்தருளுகைக்காகத் தெற்குத்திருமலையிலே யெழுந்தருளிநிற்கிறபடியை ப்ரகாசிப்பிக்கக்கண்டத்யந்த ஹ்ருஷ்டராய்; அழகருடைய ஔஜ்ஜ்வல்யத்தையும், ஆபிருப்யத்தையும், ஔதார்யத்தையும், ரக்ஷகத்வத்தையும், ரக்ஷோபகரணவத்தையையும், ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹத்தையும், ஆபத்ஸகத்வத்தையும், ஆஶ்ரிதாநுகூலதையயும், விரோதிநிரஸநசீலதையையும், ஜ்ஞாநப்ரதத்வத்தையுமநுஸந்தித்து, "ஏவம்விதனான ப்ராப்யபூதன்றானும் விரும்பும்படியான திருமலையே பரமப்ராப்யம்" என்று நிஷ்கர்ஷித்து, முதலிட்டைந்துபாட்டாலே-திருவுள்ளத்தையும், மேலிட்டைந்துபாட்டாலே - லௌகிகரையுங்குறித்து அவன் போக்யதையை யுபதேசித்துமுடித்தருளுகிறார்..............................*

ஈடு.

"கீழ் * எம்மாவீட்டிலே நிஷ்கர்ஷித்தப்ராப்யம் பெறுகைக்குத் திருமலையை யாஶ்ரயிக்கிறார்" என்று ஆளவந்தாரருளிச்செய்தாராகத் திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி. எம்பெருமானார், "அங்ஙனல்ல, இவர்பாட்டுத்தோறும் 'ஒல்லை' 'ஒல்லை' என்றும், 'காலக்கழிவுசெய்யேல்' என்றும்-த்வரிக்கப்புக்கவாறே, 'நமக்குமறிவித்து நாமுமிவர்காரியஞ்செய்யக்கடவதாக வறுதியிட்டால், 'சரீரசமநந்தரம்பேறுதப்பாது' என்றறுதியிட்டிருக்கலாயிருக்க, இவரிப்படித்வரிக்கிறது இச்சரீரத்தோடேநாமடிமைகொள்ளவேணுமென்றுபேரலேயிருந்தது; இனியிவர்க்கு நாம்நினைத்தபடி பரிமாறுகைக்கேகாந்தமானதேசமேதோ, என்று * ஞாலத்து

டேநடந்துழக்கிப்பார்த்து வரச்செய்தே 'இவ்விடம்சாலஏகாந்தஸ்த்தலமாயிருந்தது, என்று திருமலையிலே ஸந்நிதிபண்ணியருளி, 'நாமுமக்கு முகந்தருகைக்காகவந்துநின்றோம், நீரிங்கேவந்துநினைத்தவகைகளெல்லாம்பரிமாறி யநுபவியும், என்று தெற்குத்திருமலையிலே நிற்கிறநிலையைக்காட்டிக்கொடுக்க, இவருமத்தையநுசந்தித்து; பகவான் ப்ராப்யனானல் அவன்வர்த்திக்கும்தேசமும் ப்ராப்யமாகக்கடவதிறே; அத்தாலே, திருமலையோடு, அத்தோடு சேர்ந்த அயன்மலையோடு, புறமலையோடு, திருப்பதியோடு, போம்வழியோடு, 'போகக்கடவோம்' என்றுதுணியும் துணிவோடுவாசியற ப்ராப்யாந்தர்க்கதமாயநுபவித்து இனியராகிறார்"என்று*

ஜீயர் அரும்பதம்.

கிளரொளிப்ரவேஶ,*"சார்வதுசதிர்" "அடைவதுதிறம்" இத்யாதியைப் பற்ற ப்ராபகபரமாக ஆளவந்தார் நிர்வாஹம்.

"எழுவதுபயன்" இத்யாதியைப்பற்ற ப்ராப்யபரமாக எம்பெருமானார் நிர்வாஹம். நமக்குமறிவித்தென்றது - "தனக்கேயாக" இத்யாதியைப்பற்ற. "விடலில்சக்கரத்தண்ணலே" என்றத்தைப்பற்ற (நாமுமிவர்கார்யம் செய்யக்கடவதாக வறுதியிட்டாலென்றது) சாலஏகாந்தஸ்த்தலமென்றவிடத்திலே - "ஆயிரமாறுகளும்" இத்யாத்யநுஸந்தேயம்.

பாட்டுக்களின் ப்ரமேயம் (பகவானித்யாதி) அயன்மலை-அசல்மலை, அதாவது-தத்ஸம்பந்தமே நிரூபகமாகச்சேர்ந்திருக்கிற மலையென்றபடி. புறமலை - தத்ஸமீபஸ்த்திதமானமலை. இனியராகிறொன்றதுக்கு - இனியராய் பரோபதேசம்பண்ணுகிறொன்று கூட்டிக்கொள்வது... ... ... *

பத்தாந் திருவாய்மொழி

முதற்பாட்டு.

கிளரொளியிளமைகெடுவதன்முன்னம்
வளரொளிமாயோன்மருவியகோயில்
வளரிளம்பொழில்சூழ்மாலிருஞ்சோலை
தளர்விலராகிற்சார்வதுசதிரே.

ஆறாயிரப்படி.

யாதொன்றிலே நின்றருளுகையாலே அங்குத்தைச்சோலைபோல எம்பெருமானுடைய திருவுடம்பு அதிசீதளமாய் அதிவர்த்திஷ்ணுவான ஔஜ்ஜ்வல்ய யௌவநாதிகல்யாணகுணங்களையுடைத்தாயிற்று, அங்ஙனேயிருந்த திருமாலிருஞ்சோலையை, உங்களுக்குக்கரணபாடவமுள்ளபோதே உங்களுடைய க்லேசமெல்லாம் தீரும்படிசென்று புஜியுங்கள்; இது பரமப்ராப்யமென்கிறார்... ... ... *

பன்னீராயிரப்படி.

முதற்பாட்டில், நிரதிசயௌஜ்ஜ்வல்ய விசிஷ்டனான சர்வேஶ்வரன் விரும்பின திருமலையே ப்ராப்யமென்கிறார்.

கிளர்-கிளர்ந்துவருகிற. ஒளி-ஜ்ஞானௌஜ்ஜ்வல்யத்தை யோக்யதையுண்டான. இளமை-யௌவநாரம்பரூபமானவிளமை. கெடுவதன்முன்னம்-விஷயாந்தரகதமாய்க்கெடுவதற்குமுன்னே. வளர்-ஆஶ்ரிதார்த்தமாக விங்கேயெழுந்தருளினபின்பு வளர்ந்துவருகிற. ஒளி-சீலசௌலப்யாதிகுணௌஜ்ஜ்வல்யத்தையுடைய. மாயோன்-ஆஶ்சர்யரூபமான சர்வேஶ்வரன். மருவிய-பொருந்திவர்த்திக்கிற. கோயில்-திவ்யஸ்த்தாநமாய். வளர்-வளராநிற்கச்செய்தே. இளம் - இளமையையுடைத்தான. பொழில்-பொழில்களாலே. சூழ்-சூழப்பட்டு. மாலிருஞ்சோலை-அத்தாலே "மாலிருஞ்சோலை" என்றுதிருநாமமானதிருமலையை. தளர்வு-ப்ரயோஜநாந்தரசம்பந்தமாகிறதளர்த்தி. இலராகி-அற்று. சார்வதே - ப்ராபிக்குமதுவே. சதிர்-சதிர்.

"இதொழிய ப்ரயோஜநாந்தரமுண்டு" என்றிருக்கை - இளமையென்றுகருத்து. சேதநர் * பால்யத்திலே விவேகாத்மாக்களாய்க்கொண்டநந்ய ப்ரயோஜநராய்ப்பற்று மிது சதிரிறேயென்று தந்திருவுள்ளத்தைக்குறித் துரைத்தாராயிருக்கிறது... ... ... ,.. ... *

ஈடு-முதற்பாட்டு.

திருமலையை ப்ராபிக்கையே இவ்வாத்மாவுக்கு நிரதிசயபுருஷார்த்தமென்கிறார்.

(கிளரொளியிளமையித்யாதி) "திருமலையையாஶ்ரயியுங்கோள்" என்றார்; "செய்கிறோம்" என்றாறியிருந்தார்கள்; கெடுவிர்காள் எத்தை விஶ்வஸித்துத்தான் நீங்களாறியிருக்கிறது; * வயோஸ்யாஹ்யதிவர்த்ததேயன்றோ, *வாள்களாகிநாள்கள்செல்லவன்றோ நீங்களாறியிருக்கிறது-கழிந்தபருவத்தையுங்களாலேதான் மீட்கப்போமோ. (கிளரொளியிளமையென்றது) மாநஸஶ்ரத்தையாய், பிறந்த இஶ்ஶ்ரத்தையிதில் நின்றும்மாறி விஷயாந்தரத்திலே பிறப்பதற்குமுன்னே. ஒருவனுக்கொருவிஷயத்திலே ஒருகால் ஶ்ரத்தைபிறக்கும், அவன்றனக்கே யவ்விஷயத்திலே அஶ்ரத்தைபிறக்கக்கடவதாயிருக்கும்; ஆக, பிறந்தருசிமாறுவதற்குமுன்னே என்னுதல். அங்ஙனன்றிக்கே, "ப்ராப்யம்" (ப்ராப்யம்) என்னும் ப்ரதிபத்திபிறந்தாலும், "கரணபாடவமில்லையே" என்றுகைவாங்கவேண்டாதபடி, கரணபாடவமுள்ளபோதே யென்னுதல்; "பால்யே க்ரீடநகாஸக்தா:" (பால்யேக்ரீடநகாஸக்தா:) என்று, "தஸ்மாத்பால்யே விவேகாத்மாயதேத" (தஸ்மாத்பால்யேவிவேகாத்மாயதேத) என்றுநின்றதிறே. (வளரொளி) ஸ்வத:வ்ருத்திக்ஷயாதிகளில்லாதவனுக்குவிகாரத்தைப்பிறப்பிக்கவற்றாயிற்று தேஶஸ்வபாவம். நாட்செல்ல நாட்செல்லவளராநின்றுள்ள புகரையுடையனாய், ஆஶ்சர்யசக்தியுக்தனான சர்வே

ஶ்வரன், அவதாரங்கள்போலே தீர்த்தம் ப்ரசாதியாதே நித்யவாசம்ப ண்ணுகிறதேசம். (வளரிளம்பொழில்சூழ்மாலிருஞ்சோலை) அடிமைசெ ய்கிறவர்கள் * கிளரொளியிளமையையுடையவர்கள், அடிமைகொள்ளுகி றவன் * வளரொளிமாயோன், அடிமைசெய்கிறதேசம் வளரிளம்பொழி ல்சூழ் மாலிருஞ்சோலை; ஆக, இப்படி யடிமைசெய்யுமவனும், அடிமை கொள்ளுமவனும், அடிமைசெய்யும்தேசமுமொத்த பருவமாயாயிற்றிரு ப்பது. வளரவளர இளகிப்பதித்துச்செல்லாநிற்குமாயிற்று சோலை. (த ளர்விலராகில்) "யத்முஹூர்த்தம்க்ஷணம்வாபி" (யக்முஹூர்த்தம்க்ஷண ம்வாபி) இத்யாதி. சர்வப்ரகாரத்தாலும் வருமநர்த்தமாகிறது - திருமலை யைக்கிட்டாமை யென்றிருக்கிறார். "திருமலைப்ராப்யம்" என்னும்புத்தி பி றந்து லபிக்கைக்கு விரோதியாய்வரு மநர்த்தபாகிகளன்றியே ஒழியவே ண்டில். (சார்வதுசதிரே) திருமலையைக்கிட்டுமிதுவே இவ்வாத்மாவுக்கு ச்சதிர்; அல்லாதவையெல்லாமிளிம்பு. "கண்ணுக்கிலக்கானவிஷயங்க ளைவிட்டுவேறே சிலவற்றைப்பெறுகைக்கு யத்நியாநின்றீகோளீ" என்று நீங்கள் நினைத்திருக்குமதுவேயிளிம்பு; இதுவேசதிர்... ... ...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (கிளரொளியித்யாதி) "சார்வதுசதிர்" என்றத்தைப்பற்ற அவதாரிகை (திருமலையையித்யாதி)

ஆளவந்தார்நிர்வாஹத்திலே "முன்னம்" என்றதுக்கவதாரிகாதநமுகேந "இளமை" என்று-பருவமாகவர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (திருமலையயாஶ்ரயியுங் கோளித்யாதி) "இளமைகெடுவதன்முன்னம்" என்னும்போது- அவர்களாறியிரு ந்தார்களென்னுமது ஸித்தமாகையாலே யத்தைக்காட்டுகிறார் (ஆறியிருந்தார்களெ ன்று) இளமை-பால்யம். இதுகெடுக்குமென்றதுக்கு ப்ரமாணத்வயம் (வயோஸ் யாஇத்யாதி) யுத்தகாண்டேபஞ்சமே, "நவேஷ:வஂஹி யாஷி ரோ நவே ஷீ:வஂஹ தெதிவா। வன தவெவா ந ஸொாவாவிவயொாஸ்ாஹ திவ தவெதெ" (நமேதுகேம்ப்ரியாதுரோகமேது:கம்ஹ்ருதேதிவா। ஏததேவாநுசோ சாமிவயோஸ்யாஹ்யதிவர்த்ததே) (வாள்களாகியித்யாதி) திருச்சந்தவிருத்தம்· வ்யர்த்தமாககாள்கள்செல்லவென்னுதல், ஆயுஸ்ஸைச்சேதிக்கிறவாள்களாகியென் னுதல். வாள் - ஆயுதம். ப்ரமாணத்வயத்துக்கும் பாவம் (கழிந்தபருவத்தையித் யாதி) இதஞ்சப்ரமாணத்வயம் - கரணபாடவதசாகமாத் பூர்வமித்யஸ்மிந்நர்த்த இதித்ரஷ்டவ்யம். "ஒளிகொள்விளக்கு" "ஞானச்சுடர்விளக்கு" என்கிறபடி யே, "ஒளி" என்று-ஜ்ஞாநமாய், தத்வஸ்த்தாவிசேஷமான விச்சையைச்சொல் லி, "இளமை" என்றது - ததுபக்ரமாவஸ்த்தையான ஸங்கத்தைச்சொல்லி, அது தாணிச்சாருபஜ்ஞாந ப்ரஸ்ருதித்வாரமான மநோஜந்யமாகையாலே மாநஸஶ்ரத் தையென்கிறார் (கிளரொளியிளமையென்றதித்யாதி) பிறந்தஶ்ரத்தை-மநஸ்ஸூத ளமாகப்பிறந்த விஶ்ஶ்ரத்தை. இதினின்றும் - பகவத்விஷயத்தில் நின்றும். அப்படி ஶ்ரத்தைபிறந்தால் திரும்பிப்போமோவென்ன (ஒருவனுக்கித்யாதி) யத்வா, மா நஸஶ்ரத்தையென்றவர்த்தத்திலே யெம்பெருமானார் நிர்வாஹத்துக்குச்சேரபா

வம் (ஒருவனுக்கித்யாதி) எம்பெருமானார் நிர்வாஹத்துக்குச்சேர பருவமென்ற பக்ஷத்திலு மர்த்தாந்தரம் (அன்னனன்றிக்கேயித்யாதி) கிளராநின்றவொளியை யுடைய விளமையென்றபடி. ஆஶ்ரயணாநுபவயோரநுரூபகரணபாடவாபகமாத் பூர்வமிதியாவத். "கிளர்ந்துவருகிற ஜ்ஞாநௌஜ்ஜ்வல்யத்துக்கு யோக்யதையுண் டான யௌவநாரம்பரூபமான விளமைவிஷயாந்தரகதமாய்க் கெடுவதற்குமுன் னே" என்றுரையிலர்த்தம். "இளமைகெடுவதற்குமுன்னம்" என்றிறேசொல்லி ற்று, பால்யத்திலே மோக்ஷார்த்தப்ரவ்ருத்தியுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பால்யேக்ரீடநகாஸக்தா இத்யாதி) ப்ரதமேம்ஸௌ ஸப்ததஶோபாலாந்ப்ரதிப்ராஹ் லாதஃ, "பால்யேக்ரீடநகாஸக்தா யௌவநே விஷயோந்முகா: । அஜ்ஞா நயந்த்யஶக்த்யா சைவமாயுர்வ்யர்த்தமேவ ஹி । தஸ்மாத்பால்யே விவேகாத்மா யதேத ஶ்ரேயஸே ஸதா" (பால்யேக்ரீடநகாஸக்தாயௌவநேவிஷயோந்முகா: । அஜ் ஞாநயந்த்யஶக்தாஶ்சவார்த்தகம்ஸமுபஸ்த்திதம் । தஸ்மாத்பால்யேவிவேகாத்மா யதேதஶ்ரேயஸேஸதா) அதாவது - "தஸ்மாத் பால்யே" (தஸ்மாத்பால்யே) என்கிறவிடத்திலே - க்ரீடாஹேதுவானசைசவமுமன்றிக்கே, விஷயப்ராவண்ய ஹேதுவான யௌவநமுமன்றிக்கே, ஆஶ்ரயணோபயுக்தமான பால்யயௌவநஸந் திவக்ஷிதமானாற்போலே, "கிளரொளியிளமை" என்றவிடத்திலும்-பால்யயௌ வநஸந்தியைச்சொல்லுகிறதென்றுகருத்து.

"வளரொளி" இத்யாரப்ய, "கோயில்" என்னுமளவுக்கும் சப்தார்த்த ம் (நாட்செல்லவித்யாதி) ஸ்வதோவ்ருத்திக்ஷயேத்யாதிவாக்யம்-தாத்பர்யார்த்தம். வர்த்தமாநார்த்தம் (நாட்செல்லநாட்செல்லவிதி) (தீர்த்தம்ப்ரஸாதியாதே) தீர்த் தத்துக்கநந்தரம் திருநாள்படிஸமாப்தியாமாபோலே யாகாதே.

பதச்சேர்த்தியாலே பரமபதஸாம்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமைசெய்கிறவ ர்களித்யாதி) "வளர்" என்றுவைத்து, "இளமை" என்றதுக்கர்த்தம் (வளரவ ளரவித்யாதி) இளகிப்பதித்துச்செல்லாநிற்கும்-பால்யமேவ்ருத்தியடையாநிற்கும்.

"தளர்விரலராகிற்சார்வதுசதிர்" என்கையாலே - சாராதபோது தளர் வுண்டென்றுவிவக்ஷித்து, அதுக்குப்ரமாணம் (யந்முஹூர்த்தமித்யாதி) "யந்மு ஹூர்த்தம் க்ஷணம் வாபி வாஸுதேவோ ந சிந்த்யதே । ஸா ஹாநிஸ்தந்மஹச்சித்ரம் ஸா ப்ராந்திஸ்ஸா ச விக்ரியா" (யந்முஹூர்த்தம்க்ஷணம்வாபிவாஸுதேவோந சிந்த்யதே।ஸாஹாநிஸ்தந்மஹச்சித்ரம்ஸாப்ராந்திஸ்ஸாசவிக்ரியா) இத்தால்-திரும லையைக்கிட்டாமையே தளர்வென்றபடி. ஆளவந்தார், எம்பெருமானார், இருவரு டைய நிர்வாஹாநுகுணமாக க்ரமேணார்த்தத்வயம் (ஸர்வப்ரகாரத்தாலு மித்யா திவாக்யத்வயேந) தளர்விலராகில் - தளர்வில்லாதவர்களாகவேண்டில். து:கபா கிகளன்றிக்கே யொழியவேண்டிலென்று முந்தினவர்த்தம்; தளர்வு - து:கம். அந ர்த்தபாகிகளன்றிக்கே யொழியவேண்டிலென்று த்விதீயார்த்தம். இந்தபக்ஷத்தி லே, "தளர்வு" என்று - து:கஹேதுவான பாபத்தைச்சொல்லுகிறது. திருமலை யைச்சாராமை யாகிறது:கபாகிகளன்றிக்கே யொழியவேண்டிலென்று முந்தினப க்ஷத்திலே சப்தார்த்தம் ; திருமலையைக்கிட்டுகைக்கு விரோதியானபாபபாகிகள ன்றிக்கே யொழியவேண்டிலென்று த்விதீயபக்ஷத்திலே சப்தார்த்தம். சதிர்-சாது ர்யம். "சார்வதே-சதிர்" என்றந்வயித்து, அவதாரணத்துக்கர்த்தம் (அல்லாத வையித்யாதி) இளிம்பு-தைந்யம். விவரணம் (கண்ணுக்கித்யாதி) இப்பாட்டில்ப்

ராபகபரமாயும் ப்ராப்யபரமாயுமிருந்துள்ள வாக்யங்களை யுபயநிர்வாஹாநுகுண மாகக்கண்டுகொள்வது. கோயிலான - மாலிருஞ்சோலையென்று, “ கோயில் ” என்றது-மாலிருஞ்சோலைக்குவிசேஷணம். சோலை-சோலையை.

க்ரமேணுந்வய:... ... ... *

இரண்டாம்பாட்டு.

சதிரிளமடவார்தாழ்ச்சியைமதியா
ததிர்குரல்சங்கத்தழகர்தங்கோயில்
மதிதவழ்குடுமிமாலிருஞ்சோலைப்
பதியதுவேத்தியெழுவதுபயனே.

ஆறுயிரப்படி.

(சதிரிளமடவார்) ப்ராக்ருதவிஷயங்களில் ப்ராவண்யத்தை விட்டு, ப்ரதிகூல ஹ்ருதயபேதகமான திவ்யத்வநியை யுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை யேந்துகையாலே நிரவதிகமான அழகையுடையனாய், அத்தாலே “ அழகர் ” என்னுந்திரு நாமத்தையுடையனான எம்பெருமானுக்குக்கோயிலாய்; பரிபூர்ண சந்த்ரமண்டலத்தாலேயலங்க்ருதமான சிகரங்களையுடைத்தான திருமாலிருஞ்சோலைப் பதியையேத்தியெழுங்கள்; அதுவேபரமப்ரயோஜநமென்கிறார்................................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அழகருடைய திருமலையோடு சேர்ந்ததிருப்பதியை யேத்துமதேப்ரயோஜநமென்கிறார்.

சதிர் - அர்த்தாநுரூபமாகவும் ஸ்வதோஷத்துக்கீடாகவுமொதுக்கி யுடம்பு கொடுக்குஞ் சதிரையுடையராய். இளம் - இளமையாலேமதிமயக்கி, செல்லாமைதோன்றவிருக்கும். மடவார் - ஸ்த்ரீகளுடைய. தாழ்ச்சியை - தாழ்ச்சிதோற்றவிருக்குமுக்திசேஷ்டிதாதிகளை. மதியாது - ப்ரீதிபண்ணுதே. அதிர்குரல் - ஸம்ஶ்லேஷஜநிதப்ரீதியாலேமுழங்குகிற. சங்கத்து - ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுடையராகையாலே நிரதிசயஸௌந்தர்யத்தையுடைய. அழகர் - அழகருக்கு. தங்கோயில் - அஸாதாரணஸ்த்தாநமாய். மதி - சந்த்ரனானவன். தவழ் - தவழும்படியோங்கின. குடுமி - சிகரசிகைகளையுடைத்தான. மாலிருஞ்சோலை - திருமலையில். பதி - திருப்பதியாகிற. அது - ப்ரஸித்தஸ்த்தலத்தை. ஏத்தி - ஸ்தோத்ரம்பண்ணி. எழுவதே- உச்ச்ரிதராகையே. பயன் - ப்ரயோஜநம்.

இதுவும் - நெஞ்சுநோக்கியுரைத்தல்..*

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

திருமலையோடுசேர்ந்த ஸ்ரீபதியைக்கிட்டுகையே பரமப்ரயோஜந மென்கிறார். அன்றிக்கே, திருமலைதன்னையே சொல்லுகிறதாதல். அன்றிக்கே, திருப்பதியையாதல்.

(சதிரிளமடவார்தாழ்ச்சியைமதியாது) சதிரிளமடவார் விஷயமாகநீங்கள் பண்ணும்தாழ்ச்சியை ஒன்றாகபுத்திபண்ணாதே யென்னுதல். சதிரிளமடவார் தாங்கள்பண்ணும் தாழ்ச்சியைமதியாதே யென்னுதல். மதித்தால் ப்ரயோஜநமில்லாமையேயன்று, மேல்நரகம், இங்குசிஷ்டகர்ஹை; "ஹதா நாஃ" (பக்தாநாம்) என்று ப்ரார்த்தமாய், நிரதிசய போக்யமாயிருக்கும் விஷயமன்றே. சதிரையுடையராயிருப்பர்கள் - பிறரையகப்படுத்திக் கொள்ளுகைக்கீடானவிரகை யுடையராயிருப்பர்கள். செத்துக்காட்டவுங் கூடவல்லராயிருக்கை. சதிரையும் பருவத்தினிளமையையுங் காட்டியாயிற்றகப்படுத்துவது. கீழே "இளரொளியிளமை" என்றதே, அப்பருவங்கண்டவிடத்தே யிழுத்துக்கொள்ளும் முதலைகளாயிற்றுவிஷயங்கள். (அதிர்குரலித்யாதி) திருக்கையின் ஸ்பர்ஶத்தாலே யெப்போது மொக்கமுழங்காநின்றுள்ள ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தைத்திருக்கையிலேயுடையராய் அச்சேர்த்தியழகாலே அதுதன்னையேதமக்குத் திருநாமமாகவுடையவர், "ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக்குப் பாங்கானநிலம்" என்று திருவுள்ளத்தாலேவிரும்பி, "என்னது" என்றாதரித்து வர்த்திக்கிறகோயில். (மதிதவழ்குடுமி) சூற்பெண்டுகள் சூரமேறுமாபோலே, சந்த்ரன் தவழ்ந்தேறாநின்றுள்ள சிகரத்தையுடைய திருமலை. மாலிருஞ்சோலையாகிற - பதியென்னுதல், மாலிருஞ்சோலையில் - பதியென்று - திருப்பதியைச்சொல்லுதல். (பதியதுவேத்தியெழுவதுபயனே) ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்திவிசேஷத்தைப்பண்ணி யுஜ்ஜீவிக்குமிதுவே இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ரயோஜநம்; அல்லாதவைநிஷ்ப்ரயோஜநம். ப்ரயோஜநமென்றது-ப்ராப்யமென்றபடி..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு, (சதிரித்யாதி) "மாலிரும்சோலைசேர்ந்தபதி" என்றுவிவக்ஷித்து - முந்தினவவதாரிகை. ஸ்ரீபதியை - திருப்பதியை. "மாலிரும்சோலையாகிற-பதி" என்று (திருமலைதன்னையேசொல்லுகிறதாதல்) (திருப்பதியையாதல்) என்று சிலஸ்ரீகோசங்களிலிருந்ததாகில் - முந்தினவர்த்தவிவரணமென்றுகண்டுகொள்வது.

"சதிரிளம்" இத்யாதியினர்த்தத்வயத்துக்கும், "பணிமின்திருவருள்" "பாண்டேன்வண்டறையும்" இத்யாதியைநினைப்பது. தாழ்ச்சி - இழிதொழில். மதியாதே-எண்ணாதே. மேல்நரகமென்றவிடத்திலே - "உபஹ்ருத்ய ஹவா ஸூஹ்ஓபுா நாஜேஷூ தாநா। கஶ நகவஷீகொடீஷ ஹவஃ வஹ கரூஜா

யதே " (முஹூர்த்தார்த்தஸாகாஸ்வாதலுப்தாநாமக்ருதாத்மநாம் । அநேகவர்ஷகோடீஷு தீகதம்கர்மஜாயதே) " ஸம்பாவும்பஹூஜஉ:வநியூஹெதா: " (சம்பாசலம்பஹூளதீகமநர்த்தஹேதீ) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். நரகாவஹத்யாதி மாத்ரமன்றிக்கே துர்க்கடத்வாதிகமப்யாஹ (பக்தாநாமித்யாதி) ஜிதந்தாயாம், " நதெரா ஏவம் நவாகாரொ நாயாயா நிநவாஹூ । தயாவிவாஷாகாரொஹகா நாஂக்ஷஂவு காஸவெ " (நதேரூபம்நசாகாரோநாயுதாநிநசாஸ்பதம் । ததாபிபுருஷாகாரோபக்தாநாம்த்வம்ப்ரகாஸஸே) ஆக, ப்ரயோஜநசூந்யத்வநரகாவஹத்வ சிஷ்டகர்ஹிதத்வதுர்க்கடத்வாபோக்யத்வாதிதோஷேண துஷ்டமென்றபடி. பக்தாநாமித்யாதிவாக்யம் - த்விதியார்த்தாநுகுணம். த்விதியார்த்தாநுகுணமாஹ (சதிரையுடையாரித்யாதி) பிறரையகப்படுத்திக்கொள்ளுகைக்காகவென்றபடி. சாதுர்யத்தினுடைய சரமாவதியைக்காட்டுகிறூர் (செத்துக்காட்டவுமித்யாதி) விஸ்லேஷப்ரஸங்காதாவிதிபாவ:. இளமைக்குபாவம் (கீழேகிளரொளியித்யாதி)

அதிர்குரல்சங்கத்து - அதிராநின்றுள்ள த்வநியையுடைய சங்கத்தையுடையவென்றபடி. அதுதன்னையே தமக்குத்திருநாமமாக - " சங்கத்தழகர் " என்றே திருநாமம். " தங்கோயில் " என்றதுக்குபாவம் (ஆஸ்ரிதரக்ஷணேத்யாதி)

" அதிர்குரல் " " மதிதவழ் " என்றவிடத்திலே - " ஸஸயாஸிஜூணாஷிவஂ" (ஸஸதாரிங்கணுட்டிஸிகம்) இத்யாதிஸ்லோக மநுஸந்தேயம். சூற்பெண்டுகள் - கர்ப்பிணிஸ்த்ரீகள். சுரம்-மலே.

பதி-ஸ்த்தாநம். " ஏத்தி " என்றதினர்த்தம் (ஸ்வரூபாநுரூபமானவித்யாதி) வ்ருத்தி-வாசிககைங்கர்யம். " எழுவதே-பயன் " என்றுகூட்டி, ஏவகாரத்துக்கர்த்தம் (அல்லாதவையித்யாதி)

க்ரமேணாந்வய:. ... ...*

மூன்றாம்பாட்டு.

பயனல்லசெய்துபயனில்லைநெஞ்சே
புயன்மழைவண்ணர்புரிந்துறைகோயில்
மயன்மிகுபொழில்சூழ்மாலிருஞ்சோலை
அயன்மலையடைவததுகருமமே.

ஆறுயிரப்படி.

(பயனல்ல) ப்ரயோஜநசூந்யமாயிருந்த செயல்களைச்செய்து ஒருப்ரயோஜநமில்லை நெஞ்சே, ஆதலால் அவற்றைத்தவிர்ந்து ஆஸ்ரிதர்க்காத்மதாநம்பண்ணிக்கொண்டு நிற்கிறகோயிலாய், தன்னுடையபோக்யதையாலே ப்ரவிஷ்டரை யுந்மதிப்பியாநின்ற பொழில்களையுடைத்தான மாலிருஞ்சோலையினுடைய அயன்மலையடைவது; அதுவேநமக்கு பரமஹிதமென்கிறூர்... ... ...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், பரமோதாரன் வர்த்திக்கிற திருமலையோடு சேர்ந்த அயன்மலையைப்ராபிக்கையே கார்யமென்கிறார்.

நெஞ்சே-நெஞ்சே. பயனல்ல-ப்ரயோஜநசூந்யமானவற்றை. செய்து-செய்து. பயன்-ப்ரயோஜநம். இல்லை-இல்லை. புயல்-தூறலுந் துளியுமான. மழை-காளமேகம்போலே. வண்ணர்-ஜலஸ்த்தலவிபாகமறவர்ஷிக்கும் ஸ்வபாவத்தையுடையவர். புரிந்து-அபிமுகனாய்க்கொண்டு. உறை-நித்யவாஸம்பண்ணுகிற. கோயில்-வாஸஸ்த்தாநமாய். மயல்மிகு - கண்டார்நெஞ்சுகலங்கும்படிதர்ஸநீயமான. பொழில்-பொழில். சூழ்-சூழ்ந்த. மாலிருஞ்சோலை-திருமலையினுடைய. அயல்-அருகின. மலை-மலையை. அடைவததுவே-அடைகையாகிறவதுவே. கருமம் - கர்த்தவ்யம் - ஸ்வரூபப்ராப்தம்... ... ... *

ஈடு - மூன்றாம்பாட்டு.

உத்தேஸ்யத்துக் கிதெல்லாம்வேணுமோ, திருமலையோடுசேர்ந்த அயன்மலையையடையவமையுமென்கிறார்.

(பயனல்லவித்யாதி) பயனல்லவாகநினைத்திருக்கிறது - பரமபதத்திலிருப்பையும், அல்லாத அவதாரங்களையும். அன்றியே (பயனித்யாதி) ப்ரயோஜநசூந்யமானவற்றைச்செய்து ஒருப்ரயோஜநமில்லை. செயலும் பலமுமிரண்டும் ப்ரயோஜநமாயிற்றுதாம்பற்றினவிஷயம், "ஸ—ஸ—வஂகா—ஂ" (ஸ-ஸ-கம்கர்த்தும்) என்னக்கடவதிறே; ஸாதநதசையிலும் துঃகரூபமாய், பலவேளையிலும் *துঃகமிஸ்ரமாயிருக்கிற ஸ்வர்க்கதத்ஸாதநங்களையாயிற்றிவர் நினைத்திருக்கிறது. (நெஞ்சே) விஷயாந்தரத்துக்கு மிவ்விஷயத்துக்குமுண்டானநெடுவாசியுனக்கநுபூதமிறே. (நெஞ்சே) பந்தமோக்ஷங்களிரண்டுக்கும் பொதுவாயிறே நெஞ்சுதானிருப்பது. இவ்வளவிலு மிவ்விஷயத்தை யகலுகைக்குக்காரியம்பார்த்தாய் நீயிறே.

(புயல்மழைவண்ணர் புரிந்துறைகோயில்) பயனானவிஷயந்தானிருக்கிறபடி. வர்ஷுகவலாஹகம்போலேயிருக்கிற வடிவழகையுடையவர் அவ்வடிவழகை சர்வஸ்வதாநம்பண்ணிவர்த்திக்கிறகோயில். வர்ஷுகமானமேகம்போலே ஜலஸ்த்தலவிபாகமின்றிக்கே சர்வஸ்வதாநம்பண்ணிவர்த்திக்கிறதேசமென்றுமாம். இத்தால்-தமக்குப்ராப்யப்ராபகங்களொருவனேயாயிருக்கிறபடி. (மயல்மிகுபொழில்சூழ்) சோலைச்செறிவாலே புக்கார்க்கிருண்டிருக்குமென்னுதல்; அன்றியே, போக்யதாப்ரகர்ஷத்தாலே நெஞ்சையிருளப்பண்ணுமென்னுதல். (மாலிருஞ்சோலையயன்மலை) திருமலையோட்டைஸம்பந்தத்தையே தனக்குப்பேராகவுடைத்தானமலை. "கூஹஷுரூாதா" (அகஸ்த்யப்ராதா) என்னுமாபோலே. (அடைவததுகருமமே) அதொன்றுமேகர்த்தவ்யம், அல்லாதவையடைய அகர்த்தவ்யமென்கிறார்... ... ...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றும்பாட்டு. (பயனல்லவித்யாதி) உத்தேஶ்யத்துக்கு-தாம்நிஷ்கர்ஷித்தப்ராப்யத்துக்கு. அயன் மலை-அசல்மலை.

(பயனல்லாதவாகவிதி) பரமபதத்திலிருப்பையும் அவதாரங்களையும் ஆஶ்ரயித்தொரு ப்ரயோஜநமில்லை, இரண்டும் தேசகாலவிப்ரகர்ஷங்களால் துர்லபமாகையாலே; ஆகையாலே பகவத்ஸந்நிதிமத்தேஶ ஸமாஶ்ரயணம் ப்ரயோஜநவதிதிபாவ:. ப்ரயோஜநஶூந்யமானவற்றை-காம்யகர்மங்களான ஸ்வர்க்காதிசாதநங்களை. முந்தினவர்த்தத்திலே, செய்து-ப்ராப்யப்ராபகமாக வாஶ்ரயித்து. த்விதீயார்த்தத்தில், ஸ்வர்க்காதிதத்ஸாதநங்களிலே யந்வயித்தென்றபடி. அவ்விஷயமப்படியிருக்குமோவென்ன (ஸாஸாநமித்யாதி) த்விதீயார்த்தவிவரணம் (சாதநதசையிலுமித்யாதி) " நெஞ்சே " என்றதுக்குபாவம் (விஷயாந்தரேத்யாதி) பாவாந்தரமாற (பந்தமோக்ஷங்களித்யாதி)

" வண்ணர் " என்கிறவிடத்தில், வண்ணசப்தத்துக்கு- வர்ணவாசகத்வேநவும், ஸ்வபாவவாசகத்வேநவுமர்த்தபேதம். அர்த்தத்வயத்திலும், புரிதல்-கொடுத்தல். வர்ணத:பலிதம்-ஸௌந்தர்யம்; த்விதீயார்த்தத்தில், மழைபோன்ற ஸ்வபாவத்தையுடையராகையாலே புரிகிறுரென்றபடி. இத்தால் - அர்த்தத்வயத்தாலுமென்னுதல், " புயல்மழைவண்ணர், புரிந்து " என்றத்தாலென்னுதல். புயல்மழைவண்ணர் என்று - ப்ராப்யம். புரிந்தென்று - ப்ராபகம்.

செறிவு-நைபிட்யம். மயல்மிகுபொழில்-ப்ராந்தியை மிகப்பண்ணுகிறபொழில். மயல் - ப்ராந்தி. " மயல்மிகு " என்றவிடத்திலே, "ஶ்ரவிஷ்டாநாந்தூயதீ: " (ப்ரவிஷ்டாநாம்தயத்தீ:) என்றகத்யவாக்யமும், "திமிரநிவஶ்ரூஷதரூஷண்டமயம்ப்ரமதம்" (திமிரநிபப்ரபூததருஷண்டமயம்ப்ரமதம்) இத்யாதியுமநுஸந்தேயம்.

தத்ஸம்பந்தத்தையேபோராகவுடைத்தானமைக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (அகஸ்த்யேத்யாதி) " அதுவே-கருமம் " என்ற ஏவகாரார்த்தம் (அதொன்றுமேயித்யாதி) புயல்-வர்ஷுகமான. மழை-மேகம். உறைகை-நித்யவாஸம்பண்ணுகை.

க்ரமேணாந்வய:... ... ...

நான்காம்பாட்டு.

கருமவன்பாசங்கழித்துழன்றுய்யவே
பெருமலையெடுத்தான் பீடுறைகோயில்
வருமழைதவழுமாலிருஞ்சோலைத்
திருமலையதுவேயடைவதுதிறமே.

ஆறுயிரப்படி.

(கருமம்) நிரஸ்தப்ரதிபந்தகராய்க்கொண்டு தன் திருவடிகளிலே நாமடிமைசெய்துஜ் ஜீவிக்கைக்காகவே பரமகாருணிகனானதான் வந்து

றைகின்ற சமஸ்தசந்தாபநாசகமான திருமலையையடைகையே அடிமை செய்கைக் குபாயமென்கிறார்... ... ... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ரக்ஷகனானவன் வர்த்திக்கிற பெரியபொழில்சூழ்ந்த திருமலையை யாஸ்ரயிக்குமதுவே செய்யக்கடவபடி யென்கிறார்.

கருமம் - பந்தகமானகர்மங்களாகிற. வன் - கழற்றவரிய. பாசம் - பாசங்களை. கழித்து - கழற்றி. உழன்று - அடிமைசெய்துவ்யாபரித்து. உய்யவே - சேதநருஜ்ஜீவிக்கைக்காகவே. ஆர்த்தமானகோபகோபீஜநங்களுடைய ஆர்த்திதீரும்படி பெரு - பெரிய. மலை - மலையை. எடுத்தான் - எடுத்துரக்ஷித்தவன். பீடு-தன்னுடையரக்ஷணைஸ்வர்யம். உறை - விளங்கும்படிநித்யவாஸம்பண்ணுகிற. கோயில்-ஸ்தாநமாய். வரு - வர்ஷோந்முகமாய்வருகிற. மழை-மேகங்கள். தவழும்-தவழும்படி. மால் - மிகவுமுயர்ந்த. இரும் - பரந்த. சோலை - சோலையையுடைத்தான. திருமலையதுவே - திருமலைதன்னையே. அடைவதே - அடைவதே. திறம் - செய்யும்படி.

மால் - உயர்த்தி. இருமை-பரப்பு. மாலிருஞ்சோலைத் திருமலையென்கையாலே - திருமலையிற்சோலையினுடைய ப்ராப்யதை தோற்றுகிறது...............*

ஈடு - நான்காம்பாட்டு.

கர்மபந்தத்தைப்போக்கி ஆஸ்ரிதரானவர்களடிமைசெய்து வாழுகைக்கீடாம்படி சர்வேஸ்வரன் வர்த்திக்கிற திருமலையை யாஸ்ரயிக்கையே ஸத்ருஸமென்கிறார்.

(கருமவன்பாசம் கழித்துழன்றுய்யவே) "இதுநம்மாற்செய்து தலைக்கட்டப்போமோ திருமலையை யாஸ்ரயிக்குமதொழிய" என்று இங்ஙனே ஆழ்வானொருருவிலே பணித்தானாம்; அங்ஙனும் நிர்வஹிக்கக்கடவது.

அன்றிக்கே, "கருமவன்பாசம் கழிக்கைக்காகவும், உழன்றுய்கைக்காகவும்," என்றிங்ஙனே எம்பெருமானாரருளிச்செய்யும்படி. [முராசுரன் அநேகமாயிரம் பாசங்களாலே தன்னைமறையவரிந்து கொண்டிருந்தாற்போலேயிறே அவித்யாதிகளாலே * தன்னைமறைய] வரிந்துகொண்டிருக்கும்படி. கர்மமாகிற வலியபாசங்களைக் கழிக்கைக்காகவும். தன் பக்கல் கைங்கர்யத்தைப்பண்ணியுஜ் ஜீவிக்கைக்காகவும். "பரித்ராணாய ஸாதூநாம்" (பரித்ராணாயஸாதூநாம்) என்கிறபடியே - விரோதிகளைப்போக்கியுஜ் ஜீவிப்பிக்கையிறே யவதாரங்களுக்குப்ரயோஜநம். (பெருமலையெடுத்தான்) அரியனசெய்து மாஸ்ரிதரக்ஷணம் பண்ணுமவன்; "கோகோபீஜநஸங்குலம் அதீவார்த்தம்" (கோகோபீஜநஸங்குலம் அதீவார்த்தம்) என்று-இடையருமிடைச்சிகளும்நோவுபட, ஒருமலையை

யெடுத்து நோக்கினவன், அந்த ஐஶ்வர்யத்தோடேவந்து நித்யவாசம்பண்ணுகிறகோயில். (பெருமலை) பஞ்சலக்ஷங்குடியும் நிழலிலேயொதுங்கலாம்படியிறே மலையின்பரப்பு. பீடு - பெருமை. அதாவது - ஐஶ்வர்யம். ஆபத்ஸகத்வாதிகள். ஒருமலையை ஆதேயமாகக்கொண்டு ரக்ஷித்தவன் ஒருமலையை ஆதாரமாகக்கொண்டு ரக்ஷிக்கநிற்கிறவிடம். பசுக்களுக்குமிடையருக்கும் ரக்ஷகனுகையால்வந்த ஐஶ்வர்யந்தோற்ற வர்த்திக்கிறகோயில். (வருமழைதவழுமாலிருஞ்சோலை) " [illegible] " (ஸமுத்வஹந்தஸ்ஸலிலாதிபாரம்பலாகிநோவாரிதராநதந்த: | மஹத்ஸுஶ்ருங்கேஷுமஹீதராணாம் விஶ்ரம்யவிஶ்ரம்யபுந:ப்ரயாந்தி) என்கிறபடியே, சூற்பெண்டுகள் சுரமேறுமாபோலே யாயிற்றுமேகங்கள் சஞ்சரிப்பது. ஊர்க்கிரண்டாயிற்றுமழை - நின்றவிடத்திலேநின்று வர்ஷிப்பதொருமேகமும், போவதுவருவதா யிருப்பதொருமேகமும் ; "புயல்மழைவண்ணர்" என்கிறதிறே. மாலிரும்சோலை யாகிறதிருமலையை யாஶ்ரயிக்குமிதுவே, திறம் - செய்திறம். செய்யவடுப்பதிதுவே. மாலிரும்சோலையையுடைத்தானதிருமலையையென்னுதல். மாலென்று - பெருமை. இருமையென்றும் - பெருமை. என்று - ஒக்கத்திலே, ஒன்றுபரப்பிலே..............................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நான்காம்பாட்டு. (கருமமித்யாதி) எம்பெருமானுர் நிர்வாஹத்தைப்பற்ற (கர்மபந்தத்தையித்யாதி)

ஆழ்வான்நிர்வாஹத்திலே, உய்யவே-உஜ்ஜீவிக்கப்போமோ என்று, ஏகாரம்-பிரிநிலையேகாரம். வ்யதிரோகார்த்தமென்றபடி

எம்பெருமானுர் நிர்வாஹத்திலே, ஏகாரம் - தேற்றத்திலே. தேற்றம்-நிஶ்சயம். உழலுகை - ஸஞ்சாரமாய், " [illegible] " (தேநதேநஸஹகச்சதி) என்று - கைங்கர்யத்தை நினைக்கிறதென்றபடி. "வன்" என்றதுக்கு பாவம் (முராஸுரனித்யாதி) வரிந்துகொண்டு - பந்தித்துக்கொண்டு. (அவித்யாதிதி) ஆதிசப்தேந-கர்மவாஸநாருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தாதய உச்யந்தே. சப்தார்த்தம் (கர்மமாகிறவித்யாதி)

திருமலையில் ஸ்த்திதிக்கிறவோ; ப்ரயோஜநமென்ன (பரித்ராணுயேத்யாதி) அவதாரங்களுக்கென்றதிலே - அர்ச்சாவதாரமும் விவக்ஷிதம். "பெருமலையெடுத்தான்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (அரியனசெய்துமித்யாதி) கோவர்த்தநோத்தரணஹேதுகதநபூர்வகமாகவர்த்தம் (கோகோபீத்யாதி) பஞ்சமேம்ஶே ஏகாதஶே, " [illegible] " (ததஸ்தத்கோகுலம்ஸர்வம் கோகோபீஜநஸங்

குலம் । அதிவார்த்தம்ஹரிர்த்ருஷ்ட்வாமைத்ரேயாசிந்தயத்ததா) இத்யாரப்ய, “ [illegible] ” (இதிக்ருத்வாமதிம்க்ருஷ்ணோ கோவர்த்தநமஹீதரம் । உத்பாட்யைககரேணைவதாரயாமாஸலீலயா ” யத்வா, கோகோபீத்யாதிவாக்யம் - “ பீடுறைகோயில் ” என்றதுக்குபாவமாதல். அந்த ஐஸ்வர்யத்தோடே - அந்தப்பெருமையோடே. பீடாவது - ஆபத்ஸகத்வாதிகளால் வந்தபெருமை. பெருமைக்கவதியைக்காட்டுகிறார் (பஞ்சலக்ஷத்யாதி) ஐஸ்வர்யமாவதேதென்ன (ஆபத்ஸகத்வாதிகளென்று) “ பெருமலை ” என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து, “ உறைகோயில் ” என்றதுக்குபாவம் (ஒருமலையையித்யாதி) “ அதாவதைஸ்வர்யம் ” இத்யாதியின்விவரணம் (பசுக்களுக்குமித்யாதி)

மழை-மேகம். “ தவழும் ” என்றதுக்குபாவம் (ஸமுத்வஹந்தஇத்யாதி) கிஷ்கிந்தாகாண்டே லக்ஷ்மணம்ப்ரதிராமேணோக்தோயம்ஶ்லோகஃ. சூற்பெண்டுகள்-கர்ப்பிணிஸ்த்ரீகள். சுரம் - மலை. “ மழை ” என்னுதே, “ வருமழை ” என்று விசேஷித்ததுக்குபாவம் (ஊர்க்கித்யாதி) இவனும் மழையோவென்ன (புயலித்யாதி)

விவரணம் (செய்யவடுப்பதிதுவேயென்று) “ திருமாலிருஞ்சோலை ” என்றுரூடியான திருநாமத்தையுடையமலையென்று முந்தினவர்த்தம். யோகார்த்தமவலம்ப்ய த்விதீயோநிர்வாஹஃ. ஒக்கம் - உயர்த்தி. பரப்பு - விஸ்தாரம். திறம்-செய்யும்படி.

கருமவன் பாசமித்யாரப்ய, திருமலை -அடைவததுவே திறமித்யந்வயஃ...*

ஐந்தாம்பாட்டு.

திறமுடைவலத்தாற்றீவினைபெருக்கா
தறமுயலாழிப்படையவன்கோயில்
மறுவில்வண்சுனைசூழ்மாலிருஞ்சோலைப்
புறமலைசாரப்போவதுகிறியே.

ஆறாயிரப்படி.

(திறமுடை) விரகாலும் பலத்தாலும் தீவினைபெருக்காதே, ஆஶ்ரிதரக்ஷணைகஸ்வபாவனைதிருவாழியை திவ்யாயுதமாக வுடையனானவன் நின்றருளுகிற, நிர்மலமாய் ஸர்வபோக்யமாயிருந்தசுனைகளையுடைத்தான மாலிருஞ்சோலைமலையினுடைய புறமலைசாரப்போவது பரமப்ராப்யமென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ரக்ஷணோத்யுக்தமான திருவாழியையுடையவன் வர்த்திக்கிற திருமலையின் புறமலையைக்கிட்டப்போவது நல்விரகென்கிறார்.

திறமுடை - நாநாவிதமான. வலத்தால் - பலங்களாலே. அக்ருத்யகரணாதிகளான, தீ - கொடிய. வினை-பாபங்களை. பெருக்காது - வர்த்திப்பியாதே. அறம்-ஆஶ்ரிதரக்ஷணமாகிறதர்மத்திலே. முயல் - உத்யோகத்தையுடைய. ஆழி - திருவாழியை. படையவன் - ஆயுதமாகவுடையவனுடைய. கோயில் - வாஸஸ்தாநமாய். மறு - சைவலகர்த்தமாதிகளாகிறகளங்கம். இல்-அற்று. வண் - கிட்டினார்க்கு ஸர்வப்ரகாரோபஜீவ்யமான. சுனை - சுனைகளாலே. சூழ் - சூழப்பட்ட. மாலிருஞ்சோலை - திருமலையின். புறமலை - புறமலையை. சார-கிட்ட. போவது-போகிறவது. கிறி-நல்விரகு.

கிட்டுமதிலும் கிட்டப்ரவர்த்திக்குமதுநல் விரகென்றுகருத்து. இப்பாட்டளவும் - உபதேசத்தை நெஞ்சோடே கூட்டி, மேல் - பிறரைக்குறித் துபதேசிக்கிறார்...*

௫ - ஐந்தாம்பாட்டு.

திருமலைக்குப்புறம்பான மலையைப்ராபிக்கையே நல்விரகென்கிறார்.

(திறமுடைவலத்தால்) திறம் - சமூஹம். வலம் - பலம். திரண்டபலத்தாலே ப்ரயோஜநாந்தர ப்ராவண்யமாகிற மஹாபாபத்தைக் கூடுபூரியாதே. (அறமுயலித்யாதி) "லக்ஷ்மணஸ்ய தீமத:" (லக்ஷ்மணஸ்யசதீமத:) என்கிறபடியே - சர்வேஶ்வரனிலு மாஶ்ரிதரக்ஷணத்திலே முயலாநின்றுள்ள திருவாழியை ஆயுதமாகவுடையவன் வந்துவர்த்திக்கிறதேசம். சர்வேஶ்வரன் கடைக்கணித்துவிட, அரைக்ஷணத்திலே வாராணஸியைதஹித்து வந்துநின்றுளிறே. (மறுவிலித்யாதி) "ரமணீயம் ப்ரஸந்நாம்பு ஸந்மநுஷ்யமநோ யதா" (ரமணீயம்ப்ரஸந்நாம்பு ஸந்மநுஷ்யமநோயதா) என்கிறபடியே, மறுவற்று ஆழ்வார்திருவுள்ளம்போலே தெளிவையுடைத்தாய், தர்ஶநீயமாய் ஊற்றுமாறுத சுனைகளாலேசூழப்பட்ட மாலிருஞ்சோலைப் புறமலைசாரப்போமிதுவே பகவத்ப்ரத்யாஸத்தி வேண்டியிருப்பார்க்கு வருத்தமறலபிக்கலாம் நல்விரகு......*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஐந்தாம்பாட்டு. (திறமித்யாதி) காலாம்பாதத்தைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை. (திருமலைக்கித்யாதி)

பலிதம் (திரண்டவித்யாதி)

அற - மிகவுமென்றுதல்; அறம்-தர்மமாதல். அர்த்தத்வயஞ்சதந்த்ரேணஹ (லக்ஷ்மணஸ்யேத்யாதி) ஸுந்தரகாண்டே ஷோடஶஸர்காம்பஶ்யந்மாருதி:, "ராமஸ்ய வ்யவஸாயஜ்ஞா லக்ஷ்மணஸ்ய ச தீமத: । நாத்யர்த்தம் க்ஷுப்யதே தேவீ கங்கேவ ஜலதாகமே" (ராமஸ்யவ்யவஸாயஜ்ஞாலக்ஷ்மணஸ்யசதீமத:।நாத்யர்த்தம்க்ஷுப்யதேதேவிகங்கேவஜலதாகமே) "தீமத:" (தீமத:) என்றுவிசேஷிக்கையாலே-பெருமாளைப்பற்றவு மாஶ்ரிதரக்ஷணத்தில் மிகுந்திருப்பனொன்ற

படி. முயலுகை-உத்யோகிக்கையும், உத்ஸாஹிக்கையும். அப்படியாஶ்ரிதரக்ஷணத்தில் ஸர்வேஶ்வரனிற்காட்டிலும் முயன்றவிடமுண்டோவென்ன (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி) வாராணஸியை தஹித்துவந்து நின்றுனிறேயென்றவிடத்திலே- “[illegible]” (அஶேஷஷாஸக்தமதிநாசநிராதரேணவாராண்ஸீஹரபுரீபவதாவிதக்தா) என்றதநுஸந்தேயம். பஞ்சமேம்ஶே சதுஸ்த்ரிம்ஶே, “[illegible]” (ததாஹதத்தரோஶ்சக்ரம்ஸகலாமேவதாம்புரீம்) என்றது வாராணஸீதஹநத்தில் ப்ரமாணமாக வநுஸந்தேயம்.

மறுவில்-சைவலகர்த்தமாதிகளாகிறகளங்கமின்றியிருக்கிற. (ரமணீயமிதி) பாலகாண்டேத்விதீயே பரத்வாஜம்ப்ரதிவால்மீகிঃ, “[illegible]” (அகர்த்தமமிதம்திர்த்தம் பரத்வாஜநிஶாமய) இதிபூர்வார்த்தம். இத்தால் பலிதம் (ஆழ்வார்திருவுள்ளமித்யாதி) வண்மை-அழகும், ஔதார்யமும். இவ்விரண்டையு மருளிச்செய்கிறார் (தர்ஶநீயமாயூதீநமாருதவென்று)

சாரப்போவது-கிட்டப்போகிறவது இதிசப்தார்த்தঃ. கட்டுமதிலும் கிட்டப்ரவர்த்திக்குமது நல்விரகென்று கருத்து. கிறி-விரகு.

க்ரமேணாந்வயঃ... ... ... *

ஆறாம்பாட்டு.

கிறியென நினைமின்கீழ்மைசெய்யாதே
யுறியமர்வெண்ணெயுண்டவன்கோயில்
மறியொடுபிணைசேர்மாலிருஞ்சோலை
நெறிபடவதுவேநினைவதுநலமே.

ஆறாயிரப்படி.

(கிறியென) இத்தையேபரமப்ராப்யமென்று நினையுங்கள், வேறொன்றை ப்ராப்யமென்றுநினையாதே; உறியமர்வெண்ணெயுண்டவன் அச்சுவட்டழியாமேபுகுந்து நின்றருளுகிற சர்வபோக்யமானதிருமலையை அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு நினைக்குமதுவேப்ராப்யமென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஆஶ்ரிதவ்யாமுக்தன்வர்த்திக்கிற திருமலைக்குப்போகிறவழியையுட்படநினைக்குமதுவே நன்மையென்கிறார்.

கீழ்மை-விஷயாந்தரங்களைநோக்கிப்போகநினைக்கும் நீசதையை. செய்யாதே-பண்ணாதே. இத்தை, கிறி-நல்விரகு. என-என்று. நினைமின் - நினையுங்கோள். ஏதென்னில், உறி - உறியிலே. அமர் - பொருந்தச்சேமித்துவைத்த. வெண்ணெய்-வெண்ணெயை. உண்டவன்-அமுதுசெய்தக்ருஷ்ணனுடைய. கோயில்-கோயிலாய். மறியொடு-தன்னுடையகன்றுகளோடேகூட. பிணை-மான்பேடைகள். சேர்-சேரு

கிற. மாலிருஞ்சோலை-திருமலையினுடைய. நெறி-வழியிலே. பட-உட்படவேணுமென்கிற. அதுவே-அத்தையே. நினைவது-நினைக்கை. நலம்-புருஷார்த்தம்.

மறி-குட்டி. பிணை-மான்பேடை... ... ... *

௯௫-ஆரும்பாட்டு.

திருமலைக்குப்போம் மார்க்கசிந்தைபண்ணுமிதுவே இவ்வாத்மாவுக்கு நல்லதென்கிறார்.

(கிறியெனநினைமின்) இதுநல்விரகென்று புத்திபண்ணுங்கோள். (கீழ்மைசெய்யாதே) நான்சொல்லுகிறவிதொழிய, தண்ணிதானவற்றைச்செய்யநில்லாதே. அதாவது-ப்ரயோஜநாந்தரப்ராவண்யம்.

(உறியித்யாதி) உறிகளிலேசேமித்துக் கள்ளக்கயிறுருவிவைத்த வெண்ணெயை "தெய்வங்கொண்டதோ" என்னலாம்படி களவுகண்டமுதுசெய்தவன் வந்துவர்த்திக்கிறதேசம். இத்தால்-அநுகூலஸ்பர்ஶமுள்ள த்ரவ்யத்தாலல்லது தரிக்கமாட்டாதவனென்கை. (மறியொடுபிணைசேர்மாலிருஞ்சோலை) குட்டியும்தாயும் பிரியாதேவர்த்திக்கிறதேசம். ரக்ஷ்யரக்ஷகங்கள் தம்மில்பிரியாதே வர்த்திக்குந்தேசமென்கை. (நெறியித்யாதி) நெஞ்சிலேயடிபடும்படியாகத் திருமலையை யநுசந்திக்குமதுவே நன்மையாவதென்னுதல்; அன்றிக்கே, நெறிபடுகைக்கு நினைக்குமதுவே-மார்க்கசிந்தைபண்ணுமதுவே யிவ்வாத்மாவுக்கு நன்மையாவதென்னுதல். (அதுவேநினைவதுநலம்) அத்தைநினைக்குமதுவேவிலக்ஷணம்; அதொழிந்தவையெல்லாம் பொல்லாததென்கை... ... ... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆறும்பாட்டு. (கிறியெனவித்யாதி) நாலாம்பாதத்தைப்பற்ற-அவதாரிகை.

இது-நான்சொல்லுகிறவிது-ப்ரயோஜநாந்தரப்ராவண்யம் - விஷயாந்தரப்ராவண்யம். முன்பே "சதிரிளமடவார்தாழ்ச்சி" என்றாரே. கீழ்மை-நீசவ்ருத்தி.

களவுகண்டமுதுசெய்கிறதுக்கு ப்ரயோஜநம் (இத்தாலித்யாதி)

மறி-குட்டி. பிணை-மான். "மறியொடுபிணைசேர்" என்றத்தால் பலிதம் ஸ்வாபதேசமாஹ (ரக்ஷ்யரக்ஷகங்களித்யாதி)

நெறிபட-ப்ரஹதமாக. விசதமாகவென்று முந்தினவர்த்தம். த்விதியார்த்தத்திலே, நெறிபடுகைக்கு- மார்க்கத்திலே வர்த்திக்கைக்கு என்றர்த்தம். அதுவே-அத்தையே. திருமலைக்குப்போம்வழியையே நினைவதுநலம். ஏவகாரவ்யவச்சேத்யம் (அதொழிந்தவையித்யாதி) "மாலிரும்சோலைநெறிபட" இத்யாதிக்கு -"திருமலையினுடையவழியிலே யுட்படவேணுமென்கிறவத்தையே நினைக்கைபுருஷார்த்தம்" என்றுரையிலர்த்தம்.

கீழ்மைசெய்யாதே-கிறியெனநினைமின்; உறியமரித்யாரப்ய, க்ரமேணாந்வயஃ.

ஏழாம்பாட்டு.

நலமெனநினைமினரகழுந்தாதே
நிலமுனமிடந்தானீடுறைகோயில்
மலமறுமதிசேர்மாலிருஞ்சோலை
வலமுறையெய்திமருவுதல்வலமே.

ஆறுயிரப்படி.

(நலம்) இதுவேப்ராப்யமென்று நினையுங்கள், வேறொன்றைப் ராப்யமாகநினையாதே; நிலமுனமிடந்தான் என்றைக்குந்தனக்குக் கோயிலாகக்கொண்ட, பரமபுருஷ நிர்மலஜ்ஞாநஜநகமான திருமலையை யநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு வலம்செய்துமருவுங்கள்; இதுவேபரமப்ராப்யமென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ப்ரளயாபத்ஸகன் வர்த்திக்கிறதிருமலையிலாநுகூல்யமே ப்ரபலமென்கிறார்.

பஹிஷ்டராய், நரகு - ஸம்ஸாரநிரயத்தில். அழுந்தாதே - அழுந்தாதே. இத்தை, நலம் - பரமப்ரயோஜநம். என - என்று. நினைமின் - புத்திபண்ணுங்கோள். முனம் - ப்ரளயங்கொண்டமுற்காலத்திலே. நிலம் - பூமியை. இடந்தான் - வராஹவேஷத்தைக்கொண்டு இடந்தெடுத்தவன். நீடுறை - நித்யவாசம்பண்ணுகிற. கோயில் - கோயிலாய். மலமறு - கிரணங்களிலேதேய்கையாலே களங்கரஹிதனான. மதி - சந்த்ரன். சேர் - பொருந்துகிற. மாலிருஞ்சோலை - திருமலையை. முறை - சேஷசேஷிபாவமாகிற முறைப்பாட்டாலுள்ள. வலம் - ஆநுகூல்யத்தை. எய்தி - பெற்று. மருவுதலே - பொருந்துகையே. வலம் - பலோத்தரம்........................*

ஈடு - ஏழாம்பாட்டு.

திருமலையைச்சென்று கிட்டிநிரந்தரவாசம்பண்ணுகையே யிவ்வாத்மாவுக்கு வெற்றியென்கிறார்.

(நலமெனநினைமின்) நான்சொல்லுகிறவார்த்தையை நன்மையென்று புத்திபண்ணுக்கோள். விலக்ஷணமான புருஷார்த்தமென்று புத்திபணணுங்கோள், (நரகழுந்தாதே) நரகங்களுமிவர்களுக்கு வ்யவஸ்த்திதமா யிறேயிருப்பது, [யஸ்த்வயாஸஹஸஸ்வர்க்கஃ] (யஸ்த்வயாஸஹஸ ஸ்வர்க்கஃ) “காட்டிலேபோமது துஃகம், படைவீட்டிலே யிருக்குமது சுகம்” என்றுயிற்று பெருமாளருளிச்செய்தது; அங்ஙனல்ல, சுகதுஃகங்கள் வ்யக்திதோறும் வ்யவஸ்த்திதமாய்க் காணுமிருப்பது; யாதொன்றும்மோடே பொருந்துகிறது, அது சுகமாகிறது, உம்மையொழியப்படை வீட்டிலிருக்குமிருப்பு துஃகமாகிறது. [இதிஜாநந்] (இதிஜாநந்)

தந்தாமுக்கில்லாதவை, பிறர்பக்கலிலே கற்றறியவேணுங்காணும். [வராம்ஸ்ரீதிம்] (பராம்ப்ரீதிம்) உம்மைப்போலே சிறுத்தல்லகாணு மென்னுடைய ப்ரீதியிருப்பது. நம்மிலுனக்கு ப்ரீதிபனாயாகச்சொன்னாய், அதுக்குநம்மைச் சொல்லுகிறதென்னென்ன. [மஹாராஜஸ்யாஸஹ] (கச்சராமமயாஸஹ) “ அக்ரதஸ்தேகமிஷ்யாமி ” (அக்ரதஸ்தேகமிஷ்யாமி) என்று - நான்புறப்பட்டபடியே, என்னைமுன்னேபோகவிட்டுப் பின்னேவரப்பாரும். “ நசஸீதாத்வயாஹீநா ” (நசஸீதாத்வயாஹீநா) என்றாரிறே யிளையபெருமாள். (நரகழுந்தாதே) பிரிவால்வரும் க்லேசாநுபவம்பண்ணாதே.

(நிலமித்யாதி) வராஹகல்பத்தி னாதியிலே மஹாவராஹமாய், அண்டபித்தியிலே சேர்ந்தாருமாய்ந்தபூமியை ஒட்டுவிடுவித்தெடுத்துக் கொண்டேறினநிருபாதிகஸௌஹார்த்தமுடையவன், அவதாரங்கள்போலேதீர்த்தம் ப்ரசாதியாதே நித்யவாசம்பண்ணுகிறதேசம், (மலமறு) சந்த்ரபதத்துக் கவ்வருகேவளர்ந்து நிற்கையாலே, அவன்போம்போது சிகரங்களிலே தேய்ப்புண்டு சாணையிலேயிட்டாற்போலே களங்கமறாநிற்குமென்னுதல் ; அன்றிக்கே, “ திருமலையாழ்வார் தாம்ஜ்ஞாநலாபத்தையுண்டாக்குவர் ” என்றுபிள்ளான்வார்த்தை. (வலமுறையெய்தி) காலயவநஜரா சந்தாதிகளைப்போலேயன்றிக்கே, அநுகூலமான முறையிலேகிட்டி, மருவுதல்வலமென்னுதல், வரமென்னுதல் - பலவத்தரமென்னுதல், ஶ்ரேஷ்டமென்னுதல்...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (நலமெனவித்யாதி) “ மாலிரும்சோலை-மருவுதல்வலம் ” என்றத்தைப்பற்ற (திருமலையையித்யாதி)

நன்மையாவதேதென்ன; விவரிக்கிறார் (விலக்ஷணமானவித்யாதி) “ மருவுதல் ” என்றபதத்துக்குச்சேர, “ நரகு ” என்கிறது - விஶ்லேஷவ்யஸநத்தையென்றுவிவக்ஷித்து, “ நரகு ” என்றால் - விஶ்லேஷவ்யஸநத்தைச் சொல்லுமோவென்ன (நரகங்களுமித்யாதி) நரகு - நரகம். இவர்களுக்கு - ஆழ்வார்களுக்கு. இதுக்குஸம்வாதம் (யஸ்த்வயேத்யாதி) அயோத்யாகாண்டே ராமம்ப்ரதிஸீதா, “ யஸ்த்வயாஸஹஸஸ்வர்கோ நிரயோயஸ்த்வயாவிநா । இதிஜாநந்பராம்ப்ரீதிம் கச்சராமமயாஸஹ । யதித்வம்ப்ரஸ்திதோதுர்கம்வநமத்யைவராகவ । அக்ரதஸ்தேகமிஷ்யாமி ம்ருத்நந்தீகுஶகண்டகாந் ” (யஸ்த்வயாஸஹஸஸ்வர்கோநிரயோயஸ்த்வயாவிநா। இதிஜாநந்பராம்ப்ரீதிம்கச்சராமமயாஸஹ। யதித்வம்ப்ரஸ்திதோதுர்க்கம்வநமத்யைவராகவ। அக்ரதஸ்தேகமிஷ்யாமிம்ருத்நந்திகுஶகண்டகாந்) ஶ்லோகவ்யாக்யாநார்த்தம் பூர்வவ்ருத்தமநுவததி (காட்டிலேயித்யாதி) “ த்வயாஸஹ-யோவாஸ:, ஸஸ்வர்க:; த்வயாவிநா-யோவாஸ:, ஸநிரய:-இதி-ஜ

ஊவாராஂஶ்ரிதிழ-ஜாநநு-ஊயாஸஹ-மஹ " (த்வயாஸஹ-யோவாஸ:, ஸஸ்வர்க்க:; த்வயாவிநா-யோவாஸ:, ஸநிரய:-இதி-மமபராம்ப்ரீதிம-ஜாநந்-மயாஸஹ-கச்ச) இத்யர்வயம் ஹ்ருதிகிதாயார்த்தமாஹ (யாதொன்றித்யாதி) (பிறர்பக்கலிலேயிதி) மதுபதேசாதிதியாவத். " பராம் " என்றதுக்குபாவம் (உம்மைப்போலேயித்யாதி) " ஊயாஸஹ " (மயாஸஹ) என்றதுக்கு - " ஸஹயதெ்ருவ்ய யாநெ " (ஸஹயுக்தேப்ரதாநே) என்கிறக்ரமமன்றிக்கே, லோகவ்யவஹாராநுகுணமாக வ்யாக்யாநம்பண்ணுகிறுர் (அக்ரதஇத்யாதி) பிராட்டிமார்க்கன்றுவிஶ்லேஷம் நரகமாய்த்தோற்றுவது, புருஷரானவிவர்க்கப்படி தோற்றுமோவென்ன; இளையபெருமாளைப்போலே யிவர்க்கும்கூடும் இத்யபிப்ராயேணுஹ (நசஸீதேத்யாதி) " நரகமுந்தாதே " என்றதுக்குவ்யாக்யாநம் (பிரிவாலித்யாதி)

" முனம் - நிலமிடந்தான் " என்றந்வயித்தர்த்தம் (வராஹேத்யாதி) அத்தால்பலிதம் (நிருபாதிகஸௌஹார்த்தமுடையவனென்று)

மலமறும்படி - மதிசென்று முந்தினவர்த்தம். மலமற்றஜ்ஞாநம் சேரும்படி யிருக்கிறமாலிரும் சோலையென்று த்விதியார்த்தம். தேய்ப்புண்டு - உளையுண்டு.

வலமுறையெய்தி - ப்ரதக்ஷிணம் செய்கையாகிற முறையாலேகிட்டியென்று சப்தார்த்தம். " வலமுறையெய்தி " என்றுவிசேஷித்ததுக்குபாவம் (காலயவநேத்யாதி) அர்த்தத்வயத்தையு மடைவேவிவரிக்கிறுர் (பலவத்தரமித்யாதி)*

எட்டாம்பாட்டு.

வலஞ்செய்துவைகல்வலங்கழியாதே
வலஞ்செய்புமாயமாயவன்கோயில்
வலஞ்செய்யும்வானோர்மாலிருஞ்சோலை
வலஞ்செய்துநாளுமருவுதல்வழக்கே.

ஆறுயிரப்படி.

(வலம்செய்து) ஹேயவிஷயங்களிலே விநியோகித்தருமங்கபலத்தைப்போக்காதே, ஆஶ்சர்யபூதனுய் ஆஶ்ரிதசுலபனுயிருந்த எம்பெருமானும் *அயர்வறுமமரர்களும் வலம்செய்துகொண்டநுபவிக்கிற திருமாலிருஞ்சோலைமலையைவலம்செய்து நாளும்மருவுகைவழக்காவதென்கிறுர்.*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஆஶ்ரிதாநுகூலனுன க்ருஷ்ணன்வர்த்திக்கிற திருமலையிலே நிரந்தராநுகூல வ்ருத்தியே ஸ்வரூபப்ராப்தமென்கிறுர்,

கரணங்களுக்கு, வலம்-பலத்தை. செய்து-உண்டாக்கி. வைகல்-நிரந்தரமாக. வலம் - அந்தபலத்தை. கழியாதே - இதரவிஷயமாக்கிக்கெடாதே. வலம் - ஆஶ்ரிதர்க்குபவ்யதையாகிற ஆநுகூல்யத்தை. செய்யும் - பண்ணும். ஆயன் - க்ருஷ்ணனுன. மாயவன் - ஆஶ்சர்யபூதனுடைய. கோயில் - கோயிலான. வானோர்-ப

ரமபதவாசிகள். வலம் - அநுகூலவ்ருத்தி. செய்யும் - பண்ணும். மாலிருஞ்சோலை - திருமலையைக்குறித்த. வலம் - ப்ரதக்ஷிணத்யநுகூலவ்ருத்தியை. செய்த - பண்ணி. நாளும் - நிரந்தரம். மருவுதல் - ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணுகை. வழக்கு - ந்யாயம்..*

---

௮ - எட்டாம்பாட்டு.

திருமலையைநிரந்தரமாக வலஞ்செய்கையே வழக்கென்கிறார்.

(வலஞ்செய்தித்யாதி) சர்வேஶ்வரன்தன்னையாஶ்ரயிக்கைக்குறுப்பாகத்தந்த மநுஷ்யசரீரத்தைக்கொண்டு பலத்தையுண்டாக்கி, பின்னையவனை யாஶ்ரயிக்கையன்றிக்கே இதரவிஷயப்ராவண்யத்துக் குடலாக்கியநர்த்தப்படாதே. (வலஞ்செய்யும்) திருச்சித்ரகூட பரிசரத்திலே பிராட்டியையுங்கூடக் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு உலாவினாற்போலே, பிராட்டிகையைப்பிடித்துக்கொண்டு அழகர் ஆதரத்தோடே சஞ்சரிக்கிறதேசம். "யசூதூஜாவஸஹா:" (யஆத்மதாபலதா:) என்கிறபடியே - தன்னையுங்கொடுத்து, தன்னையநுபவிக்கைக்கிடான சக்தியையுங்கொடுக்குமாஶ்சர்யபூதனானக்ருஷ்ணன் வர்த்திக்கிறதேசம். (வலம்செய்யும்வானோர்மாலிருஞ்சோலை) கீழ் "விண்ணோர்வெற்பன்" என்றார், இங்கே (வானோர்மாலிரும்சோலை) என்கிறார் ; இதுக்குநினைவென் உகந்தருளினதேசமெல்லாங் கிடக்கவென்னில் ; ப்ரஜைக்குத்தாயினுடைய அவயவமெல்லாங்கிடக்க முலைக்கண்ணிலேயிறே வாய்வைக்கலாவது, அப்படியேயிங்கு "தென்னனுயர்பொருப்பும்தெய்வவடமலையும்" என்கிற முலையாகையாலே அவர்களுக்கே யாயிருக்கிறது. (வானோர்மாலிருஞ்சோலை) பெருமாள் காட்டுக்கெழுந்தருளுகிறபோது லக்ஷ்மணபரதர்கள் பின்றொடர்ந்தாற்போலே, சர்வேஶ்வரனிங்கேபோருகையாலே நித்யசூரிகளும்போந்து வலஞ்செய்யாநிற்பர்கள். (வலஞ்செய்து) நாமுமிவர்களோடேகூட அங்கேயநுகூல வ்ருத்திகளைப்பண்ணி. "பிள்ளைதிருநறையூரரையரும் பட்டரும் ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணுகிறகப் பின்னேசேவித்துக்கொண்டுபோனேன் ; அல்லாதார் கடுங்குதிரைபோலே வாராநிற்க, இவர்கள், திருக்கோபுரங்களையும் திருமாளிகைகளையும்கண்ணாலே பருகுவாரைப்போலே பார்த்துக்கொண்டு வந்தார்கள் என்றுநஞ்சீயரருளிச்செய்வர். (நாளும்மருவுதலவழக்கே) நித்யசூரிகளுடைய யாத்ரையே தனக்குயாத்ரையானால் பின்னைமறுவலிடாதிறே. இதுவேவழக்கு..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (வலம்செய்தித்யாதி) நாலாம்பாதத்தைக்கடாக்ஷித்து - அவதாரிகை. வழக்கு - ந்யாயம்.

“ விசித்ராதேஹஸம்பத்திரீஶ்வராய நிவேதிதம் ” (விசித்ராதேஹஸம்பத்திரீஸ்வராயநிவேதிதம்) என்றத்தைப்பற்ற (தன்னையாஸ்ரயிக்கைக்குறுப்பாகவென்றது) பலத்தையுண்டாக்கி - அங்கபாகாதிகளாலே யுண்டாக்கியென்றபடி. உடலாக்கி - அந்தபலத்தையுடலாக்கி. பலத்தையுடலாக்கி - நிரந்தரமாகவந்தபலத்தை யிதரவிஷயமாக்கிக் கெடாதேயென்றுசப்தார்த்தம்.

“ வலஞ்செய்யுமாயமாயவன் ” என்றதுக்கு - மாவென்று-பிராட்டியாய், அவளையுடையவன் - மாயவனாய், “ மாயவனை-ஆயன்-வலம்செய்கிற-கோயில் ” என்றுவிவக்ஷித்துபாவம் (திருச்சித்ரகூடேத்யாதி) “ வலம்செய்யும்-மாயவனை - ஆயன்வர்த்திக்கிற-கோயில் ” என்றர்த்தாந்தரம் (யஜூத்மதாஇத்யாதி) இந்தபக்ஷத்தில், வலமென்று-பலமாய், செய்கை-கொடுக்கையாய், பலத்தைக்கொடுக்குமென்றபடி. மாயவன் - (ஆஶ்சர்யபூதன்) .

“ஸத்ருஶாத்ருஷ்டசிந்தாத்யா ஸ்ம்ருதிபீஜஸ்யபோதகாঃ ” (ஸத்ருஶாத்ருஷ்டசிந்தாத்யாஸ்ம்ருதிபீஜஸ்யபோதகாঃ) இதிந்யாயேந, “ வானோர்மாலிருஞ்சோலை” இத்யஸ்யஸத்ருஶம் ப்ரயோகாந்தரம்விசிந்த்ய, ப்ரயோகத்வயஸ்ய ச ஹேதுமாஹ (கீழித்யாதிநா) நித்யஸூரிகளிங்கேவருகைக்கு மநுகூலவ்ருத்தி பண்ணுகைக்கும்ஹேதமாஹ (பெருமாளித்யாதி) (தென்னனித்யாதி) பெரியதிருமடல். உயர்ந்ததெற்குத் திருமலையும், மேன்மையிலேற்றத்தையுடைய வடக்குத் திருமலையுமென்றுசொல்லப்படுகிறவிவை யிரண்டும்முலையாகவென்று பாசுரார்த்தம்.

வலம்செய்கை உபாயகோடியி லந்வயியாதோவென்ன ; அந்வயியாதென்கைக்கைதிஹ்யம் (பிள்ளையித்யாதி) (அல்லாதாரித்யாதி) அல்லாதார் - ஸாதநத்வேந ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணுகிறபேர். கண்ணுலேபருகுவாரைப்போலே யென்கையாலே - ப்ராப்யத்வம் ஸுஸ்பஷ்டம். “ நாளும்மருவுதல், ” என்கிறவிதுகூடுமோ, கதாசித் ப்ரயோஜநாந்தர ப்ராவண்யத்தாலே ஸாதநத்வபுத்திபிறவாதோவென்ன (நித்யஸூரிகளுடையவித்யாதி) நித்யஸூரிகளைப்போலே கைங்கர்யைகதாரகபோஷகபோக்யனானல், ப்ரயோஜநாந்தர ப்ராவண்யத்துக்கும் தந்மூலஸாதநத்வபுத்திக்கும் ப்ரஸங்கமில்லையென்றபடி. மறுவலிடாது - திரும்பாது. “ மருவுதலேவழக்கு ” என்றந்வயித்தர்த்தம் (இதுவேவழக்கென்று) இதமேவப்ராப்தமித்யர்த்தঃ. நாளும்மருவுதல் - நிரந்தரஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணுகை.

வைகல் - வலம்செய்து - வலம்கழியாதே, மாயவனை - ஆயன்-வலம்செய்யும்-கோயிலாய், அதுவே, வானோர் - வலம்செய்யுமதான - மாலிருஞ்சோலையை நீங்களும்வலம்செய்து-நாளும்மருவுதலே-வழக்கித்யந்வயঃ........................*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

வழக்கெனநினைமின்வல்வினைமூழ்கா
தழக்கொடியட்டானமர்பெருங்கோயில்
மழக்களிற்றினஞ்சேர்மாலிருஞ்சோலை
தொழக்கருதுவதேதுணிவதுசூதே.

ஆ று யி ர ப் ப டி.

(வழக்கென) வேறொன்றையுக்தமென்றுபாராதே யிதுவேயுக்தமென்றுபார்த்து, ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸ்வபாவனாயிருந்தவனுடைய அபிமதமான திவ்யஸ்த்தாநமாய், சர்வாத்மபோக்யமாயிருந்த திருமலையைத் தொழுவோமென்றுண்டான சங்கல்போத்யோகமாத்ரத்தைப்பண்ணுகை யவனுக்கடிமைசெய்கைக்கு நல்லவுபாயமென்கிறார்... ...*

ப ன் னீ ரா யி ர ப் ப டி.

அநந்தரம், "பூதநாநிரஸநம்பண்ணினவன் வர்த்திக்கிற திருமலையைத்தொழவேணுமென்கிறநினைவிற் றுணிவுவெற்றிக்கடியென்கிறார்.

வல்-கடக்கவரிதாம்படிப்ரபலமான. வினை-பாபங்களிலே. மூழ்காது-முழுகாதே. வழக்கு - இதுஸ்வரூபாநுரூபம். என-என்று. நினைமின் - நினையுங்கோள். அழன்-பேயான. கொடி-பெண்ணை. அட்டான்-நசிப்பித்தவன். அமர்-பொருந்திவர்த்திக்கும். பெரு - அஸங்குசிதமான. கோயில்-கோயிலாய். மழ - கன்றுகளான. களிற்றினம்-ஆனைத்திரள். சேர்-சேருகிற. மாலிருஞ்சோலை - திருமலையை. தொழ-தொழவேணுமென்கிற. கருதுவதே-நினைவிலே. துணிவதே - துணிகையே. சூது-சம்ஸாரத்தைவெல்லுகைக்குஹேது.

அழன்-பேய். கொடி-பெண்... ... ... *

ஈ டு - ஒ ன் ப தா ம் பா ட் டு.

"திருமலையைத்தொழுவோம்" என்றத்யவஸித்து நினைக்கையமையும் விஜயஹேதுவென்கிறார்.

(வழக்கெனநினைமின்) நான்சொல்லுகிற இதுவே முறையென்று புத்திபண்ணுங்கோள்.(வல்வினைமூழ்காது)உங்களால் போக்கிக்கொள்ளவொண்ணாத மஹாபாபங்களைப் பரிஹரிக்கவேண்டியிருந்திர்கோளாகில். அழனென்று-பேய்க்குப்பேர்; கொடியென்று-பெண்ணுக்குப்பேர்; பேய்ப்பெண்ணென்றபடி. அழனென்று-பிணமாய், அத்தால் - பேயென்றபடி. பூதநையைமுடித்தவன் "இங்கனொத்தவிரோதிகள் வந்தபோதாக நம்மை நெடுங்கைநீட்டாக்கிவைக்கவொண்ணாது" என்று நித்யவாசம்பண்ணுகையாலே ஶ்லாக்யமானகோயில். (மழவித்யாதி) அங்குண்டான திர்யக்குகளும் அழகரோடோரினமாயாயிற்றிருப்பது. இளவானைக்கன்றுகள் இனமினமாகச்சேராநின்றுள்ள திருமலையை. லக்ஷணோபேதமாயிருப்பதொரு ஆனைநின்றவிடத்தே ஆயிரமானைவந்து சேராநிற்கும்; அங்குநிற்கிறதும் * சோலைமழகளிறிறே, * தென்னானையிறே. திருமலையைத்தொழவேணும் என்னும் மநோரதத்திலேதுணிவதே இவ்வாத்மாவுக்கு விஜயஹேது... ... ...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (வழக்கெனவித்யாதி) சதுர்த்தபாதத்தைக்கடாக்ஷித்து-அவதாரிகை. "சூது" என்றபதத்தைப்பற்ற (விஜயஹேதுவென்றது)

முறையென்று - ப்ராப்தமென்று. மூழ்காது-மூழ்காதேயிருக்கவேண்டில்.

"அழன்" என்று-பேயைச்சொல்லும்படி யென்னென்ன (அழனென்றுபிணமாயித்யாதி) நெடுக்கைநீட்டாக்கி-அதிதூரமாக்கி. "பெரு" என்றதினர்த்தம் (ஶ்லாக்யமானவென்றது)

"மழ" என்றவிசேஷணத்துக்குபாவம் (அங்குண்டானவித்யாதி) ஓரினம்-ஒருபருவம். இனம்-பருவம். "இனம்" என்று - ஸமூஹமாக விவக்ஷித்தர்த்தாந்தரம் (இளவானையித்யாதி) மழ - இளமை. இனத்துக்குஹேதுவேதென்ன (லக்ஷணேத்யாதி) லக்ஷணோபேதமான ஆனையங்கிருக்கிறதோவென்ன (அங்குநிற்கிறதுமித்யாதி) ப்ரமாணாந்தரம் (தென்னானையிறேயென்று) திருநெடுந்தாண்டகம்.

சூது-விஜயஹேது. தொழக்கருதுவது - தொழவேணுமென்கிற நினைவிலே. துணிவதுவே-துணிகையே.

வல்வினைமூழ்காதித்யாரப்ய, தொழக்கருதுவதே துணிவதுசூது; இத்தை வழக்கெனநினைமினித்யந்வய8... ... ... *

பத்தாம்பாட்டு.

சூதென்றுகளவும்சூதுஞ்செய்யாதே
வேதமுன்விரித்தான்விரும்பியகோயில்
மாதுறுமயில்சேர்மாலிருஞ்சோலைப்
போதவிழ்மலையேபுகுவதுபொருளே.

ஆறுயிரப்படி.

(சூதென்று) புருஷார்த்தமான செயலைச்செய்கிறோமென்றுகொண்டு சௌர்யக்ருத்ரிமங்களைச்செய்யாதே, "சர்வவேதங்களுக்கும் தானே ப்ரதிபாத்யன்" என்னுமிடத்தை ஸ்ரீகீதையாலே யருளிச்செய்தருளின அந்தமஹாகுணத்தையுடைய எம்பெருமான் றனக்குங்கூட ஸ்ப்ருஹணீயமான திருமலையிலே போய்ப்புகுவதுவே பரமபுருஷார்த்தமென்கிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், வைதிகஜ்ஞாந ப்ரவர்த்தகன் வர்த்திக்கிற திருமலையிலேப்ரவேசிக்கிறவிது புருஷார்த்தமென் றுபக்ரமித்த வுபதேசத்தை நிகமித்தருளுகிறார்.

சூது - ஸுகரமானவர்த்தஸாதநம். என்று - என்றுநினைத்து. களவும் - களவுகாணுதல். சூதும் - பார்த்திருக்க அபஹரித்தல். செய்யாதே - செய்யாதே. முன் - முற்காலத்திலே. கீதோபநிஷதாசிமுகத்தாலே, வேதம் -வேதார்த்தத்தை.

விரித்தான் - விவரித்தவன். விரும்பிய-விரும்பிவர்த்திக்கிற. கோயில்-கோயிலாய். மாது-மாதிமை. உறு-உடைத்தான. மயில் - மயில்கள். சேர்-சேர்ந்துவர்த்திக்கிற. மால்-ஓங்கி. இரு-பரந்த. சோலை-சோலைகளில். போது-பூவானது. அவிழ்-மலருகிற. மலை - திருமலையிலே. புகுவதே - சென்றுபுகுவதே. பொருள் - புருஷார்த்தம்.

மாதிமை - மென்மை. மாதுறுவென்று - பேடையோடேசேர்ந்தவென்றுமாம்.......*

ஈடு - பத்தாம்பாட்டு.

பலபடியாலும் திருமலையே பரமப்ராப்யமென்று உபக்ரமித்தபடியே உபஸம்ஹரிக்கிறார்.

(சூதென்று) நமக்குநல்லவாய்ப்பாயிருந்ததென்று சூதும்களவும்செய்யாதே, சாஸ்த்ரங்களிவற்றை நிஷேதிக்கையாலே அவற்றையுஞ்சொல்லவுமாம். அன்றிக்கே,களவாவது-"வொரெணாதூவஹாரிணா" (சோரேணாத்மாபஹாரிணா) என்கிற ஆத்மாபஹாரமாய், சூதாவது - சாத்விகனாய் ப்ராமாணிகனாயிருப்பானொருவன் " சர்வேஸ்வரன்ரக்ஷகன் " என்றுவிஸ்வஸித்திருந்தால், " காண்கிறதேஹத்துக்கவ்வருகே ஓரீஸ்வரனாவதென், ஆத்மாவாவதென் " என்றுகாணக்காண அபஹரிக்கை. (வேதமித்யாதி) இவையொருவர்க்கு வாராதபடிவேதார்த்தத்தை விஸதீகரித்த கீதோபநிஷதாசார்யன் வர்த்திக்கிறகோயில்.(மாதுறுமயில்) மாதென்று - மார்த்தவத்தைச் சொல்லுகிறதாய், சுகுமாரமாய் தர்ஸநீயமான மயிலென்னுதல் : பேடையையுற்ற மயிலென்னுதல். அங்குள்ள ஸத்வங்களெல்லாம் மிதுநமேயாய் வர்த்திக்குமென்கை. (போதவிழ்மலையே) கொடியும்தண்டும்சருகும் இடையிடையிலே பூவுமாயிருக்கையன்றிக்கே, திருமலைதன்னை மூட்டாக்கிடப் பூத்துக்கிடக்குமித்தனை. திருமலையைக்கிட்டுமதுவே இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ரயோஜநமாய்த் தலைக்கட்டுவது, அல்லாதவையெல்லாம் வ்யர்த்தவ்ருத்திகளென்கிறார்................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (சூதென்றித்யாதி) " சதிர் " என்றும் - " பொருள் " என்றுமுபக்ரமோப ஸம்ஹாரங்களிலே-ப்ராப்யவாசகங்களாகக் கருதியவதாரிகை (பலபடியாலுமித்யாதி)

சூதென்று - ஸுகரமான வர்த்தஸாதநமென்றுநினைத்து. நல்லவாய்ப்பு-நல்லவாதாயம். சூதும்களவும் - சதுரங்காதிகளும், பரத்ரவ்யாபஹாரமுமென்றபடி.

வ்யுத்க்ரமமாக வ்யாக்யாநம்பண்ணிற்று- "சூதனாய்க்கள்வனாகி" என்றத்தைப பற்ற. விஷேதிக்கையாலே யென்றவிடத்திலே!- "[illegible]" (அநாஹிதாக்நிதாஸ்தைர்யம் ருணாஞ்சாநபக்ரியா । அஸச்சாஸ்த்ராதிகமநம் கௌஸீல்யம்வ்யஸநக்ரியா) என்றமநுவசநமநுஸந்தேயம். கௌஸீல்யம்-குத்ஸிதஸீலதா. வ்யஸநக்ரியா - த்யூதாதி. ஸ்தைந்யம் - ஸ்தேநத்வம். "[illegible]" (பவேதத்ரிகிணீத்விஜ) இத்யாதௌஹ்ருதயம். அத்ரிகிணீ-த்யூதாதிவ்யாபாராஹிதஃ. அவற்றையென்றது - களவும்சூதும். களவாவது - காணாதேயபஹரிக்கை. சூதாவது - கண்முன்னேயபஹரிக்கை. "[illegible]" (யோந்யதாஸந்தமாத்மாநமந்யதாப்ரதிபத்யதே । கிம்தேநநக்ருதம்பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா) இத்யுத்யோகபர்வணி த்ருதராஷ்ட்ரம்ப்ரதி ஸநத்ஸுஜாதஃ.

இவை - த்யூதசௌர்யங்கள்.

மாது - ஸௌகுமார்யமும், ஸௌந்தர்யமும், ஸ்த்ரீயும். ஸௌகுமார்ய ஸௌந்தர்யங்களைதந்த்ரேணாஹ (மாதென்றித்யாதி) பேடையென்றவர்த்தத்தைப்பற்ற (அங்குள்ளவித்யாதி)

"போதே - அவிழ்மலே" என்றந்வயித்து, ஏவகாரார்த்தம் (கொடியுமித்யாதி) போது - புஷ்பம். அவிழ்கை - மலருகை. "புகுவதுவே-பொருள்" என்றந்வயித்து. ஏவகாரவ்யாவர்த்த்யம் (அல்லாதவையித்யாதி)

க்ரமேணாந்வயஃ...*

பதினொன்றாம்பாட்டு.

பொருளென்றிவ்வுலகம்படைத்தவன்புகழ்மேல்
மருளில்வண்குருகூர்வண்சடகோபன்
தெருள்கொள்ளச்சொன்னவோராயிரத்துளிப்பத்
தருளுடையவன்றாளணைவிக்குமுடித்தே.

ஆறாயிரப்படி.

(பொருளென்று) சம்ஸாரிகளான ஆத்மாக்களினுடைய ஸம்ருத்தியேநமக்கு ப்ரயோஜநமென்றுபார்த்து, தத்ஸம்ருத்த்யர்த்தமான ஜகத்ஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணியருளினவன் குணங்களில் ஓரஜ்ஞாந கந்தமின்றியே யிருந்தவண் குருகூர்ச்சடகோபன், எல்லாருக்குமெம்பெருமானை ப்ரத்யக்ஷித்தாற்போலே யறியலாம்படி சொன்ன இப்பத்து அழகர் திருவடிகளிலேசேர்வித்து முடிக்குமென்கிறார். ... ... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்கு பலமாக பகவத்ப்ராப்தியை யருளிச் செய்கிறார்.

பொருள் - ஆஶ்ரிதாபிமுக்யம்ப்ரயோஜநம். என்று - என்று - இ - இந்த. உலகம் - லோகத்தை. படைத்தவன் - ஸ்ருஷ்டித்தவனுடைய. புகழ்மேல் - தயாக்ஷமௌதார்யாதிகுணப்ரதைவிஷயமாக. மருளில் - அஜ்ஞாநகந்தரஹிதராய். வண் - விலக்ஷணமான. குருகூர் - திருநகரிக்குநிர்வாஹகராய். வண் - மஹோதாரரான. சடகோபன் - ஆழ்வார். தெருள் - தத்த்வஜ்ஞாநமானது. கொள்ள - சேதநராஸ்வீகரிக்கும்படி. சொன்ன - அருளிச்செய்த. ஓர் - அத்விதீயமான. ஆயிரத்துள் - ஆயிரத்துள். இப்பத்து - இப்பத்தும். முடித்து - ஸம்ஸாரத்தைநசிப்பித்து அருளுடையவன் - க்ருபாபரிபூர்ணரான அழகருடைய. தாள்-திருவடிகளை. அணைவிக்கும் - அடைவிக்கும்.

முடித்தென்று - கர்த்தவ்யங்களைத் தலைக்கட்டியென்றுமாம்.

இது - கலிவிருத்தம்.... ... ...*

ஈடு - பதினொன்றாம்பாட்டு.

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழிகற்றாரை, இத்திருவாய்மொழிதானே ஜந்மத்தைப்போக்கி அழகர்திருவடிகளிலே சேர்த்துவிடுமென்கிறார்.

(பொருளித்யாதி) ப்ரயோஜநப்படுமென்றிந்த லோகங்களையுண்டாக்கினவனுடைய கல்யாணகுணவிஷயமாக அஜ்ஞாநகந்தமில்லாத ஆழ்வாரருளிச் செய்ததிதுதான். இவற்றையுண்டாக்கி கரணகளேபரங்களைக் கொடுத்துவிட்டால், கொடுத்த உபகரணங்களைக்கொண்டு சப்தாதிவிஷயங்களிலே ப்ரவணராய்க்கை கழியப்புக்கால், "நம்மினைவுதப்பிற்றே" என்றுநெகிழ்ந்து கைவாங்குகையன்றிக்கே, "ஒருநாளல்லாவொருநாளாகிலும் ப்ரயோஜநப்படாதோ" என்றுபலகாலு முண்டாக்காநிற்கும்; * மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்றவராகையாலே அவனுடைய குணவிஷயமாக மருளில்லாதவ ராயிற்றிவ்வாழ்வார். ப்ரபந்தமோவென்னில் (தெருள்கொள்ளச்சொன்னவோராயிரம்) மருளுண்டாய்க் கழியவேண்டிற்றிவர்க்கு, இவருடைய ப்ரபந்தமப்யஸித்தார்க்குமுதலிலேயஜ்ஞாநந்தானில்லை. கேட்டார்க்குத்தெளிவைப்பிறப்பிக்கும்படி யாயிற்றருளிச் செய்தது. தம்முடைய ஜ்ஞாநத்துக்கடியீஶ்வரன், இவர்களுக்குத் தாமடியாகவந்தது. ப்ரபந்தந்தான் செய்வதென்னென்னில் (அருளுடையித்யா

தி) அருளையிட்டாயிற்று வஸ்துவைநிரூபிப்பது. அருளையுடையவன் திருவடிகளிலே சேர்த்துவிடும். அதுசெய்யுமிடத்தில் (முடித்தே) சம்ஸார சம்பந்தத்தை வாசனையோடேபோக்கித் திருவடிகளிலேசேர்த்துவிடும். ஒருஜ்ஞாநலாபத்தைப்பண்ணித்தந்து விடுமளவன்றிக்கே, அர்த்தக்ரியாகாரியாயிருக்கும்.

முதற்பாட்டில்-கடுகத்திருமலையாழ்வாரை யாஶ்ரயியுங்கோளென்றார் ; இரண்டாம்பாட்டில் - திருமலையோடு சம்பந்தித்தஸ்ரீபதியை ஆஶ்ரயிக்கச்சொன்னார் ; மூன்றாம்பாட்டில்-அத்தோடுசேர்ந்த அயன்மலையமையுமென்றார் ; நாலாம்பாட்டில் - "திரிதந்தாகிலும்" என்கிறபடியே, திரியவும்திருமலையை யாஶ்ரயிக்கச்சொன்னார் ; அஞ்சாம்பாட்டில் - அத்தோடுசேர்ந்த புறமலையை யாஶ்ரயியுங்கோளென்றார் ; ஆறாம்பாட்டில் - திருமலைக்குப்போம் மார்க்கசிந்தைபண்ண வமையுமென்றார்; ஏழாம்பாட்டில் - அவ்வழியோடு சேர்ந்ததிருமலையை யாஶ்ரயிக்கச்சொன்னார் ; எட்டாம்பாட்டில் - நித்யஸூரிகளுக்குங்கூட ப்ராப்யமாகையாலே திருமலையே பரமப்ராப்யமென்றார் ; ஒன்பதாம்பாட்டில் - "திருமலையைத் தொழக்கடவோம்" என்கிற துணிவே வேண்டுவதென்றார் ; பத்தாம்பாட்டில் - எல்லாப்படியாலும் திருமலையாழ்வாரை யாஶ்ரயிக்கையே புருஷார்த்தமென்று தலைக்கட்டினார் ; நிகமத்தில்-இதுகற்றார்க்குப் பலமருளிச்செய்தார்...*

முதற்றிருவாய்மொழியாலே - "மணியைவானவர் கண்ணனைத் தன்னதோரணியை" என்ற - விலக்ஷணவிஷயமாகையாலே, பிரிந்தார் கண்ணுங்குழலை யிடப்பண்ணுமென்றார் ; இரண்டாம்திருவாய்மொழியாலே - அவ்வோபாதிகூடினாலும் மறப்பிக்குமென்றார் ; மூன்றாந்திருவாய்மொழியாலே - கூடினவிஷயந்தான் நிரதிசயஸுகரூபமென்றார் ; நாலாந்திருவாய்மொழியாலே - அவ்விஷயத்துக்கு தேசிகரோடு அநுபவிக்கப் பெறாமையாலே மோஹங்கதரானார் ; அஞ்சாந்திருவாய்மொழியாலே - தாமாசைப்பட்டபடியே வந்துகலந்தபடிசொன்னார்; ஆறாந்திருவாய்மொழியாலே - தம்மிழவுக்கு மவனதிசங்கைபண்ணுமென்றார் ; ஏழாந்திருவாய்மொழியாலே - தம்முடையசம்பந்தி சம்பந்திகளையும் விஷயீகரித்தபடிசொன்னார் ; எட்டாந்திருவாய்மொழியாலே - அவனுடையமோக்ஷப்ரதத்வத்தை யருளிச்செய்தார் ; ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியாலே - ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம்பண்ணினார் ; பத்தாந்திருவாய்மொழியாலே - நிஷ்கர்

ஷித்த ப்ராப்யத்தை லபிக்கைக்குத் திருமலையாழ்வாரை யாஶ்ரயிக்கச் சொன்னார்...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (பொருளித்யாதி) "முடித்தே-அருளுடையவன்றா ளணைவிக்கும்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இத்திருவாய்மொழியித்யாதி) "முடித்தே" என்றதிலேநோக்காக (ஜந்மத்தைப்போக்கியென்றது)

சப்தார்த்தம் (ப்ரயோஜநேத்யாதி) பொருளென்று - பொருளையுடையதாமென்று. உக்தார்த்தவிவரணம் (இவற்றையுண்டாக்கியித்யாதி)

(அஜ்ஞாநகந்தமில்லாத) என்றவாக்யத்தை ஸஹேதுகமாக விவரிக்கிறார் (மயர்வறவித்யாதி)

எடுத்துக்கழியாமையாலே (அஜ்ஞாநந்தானில்லையென்றது) சப்தார்த்தம் (கேட்டார்க்கித்யாதி) இந்தநெடுவாசிக்கடியேதென்ன (தம்முடையவித்யாதி) பந்தமோக்ஷஸாதாரண ஸ்வதந்த்ரேஶ்வர ஹேதுகமாகையாலும் உஜ்ஜீவநைகஹேதுபூதமான தம்முடையக்ருபாமூலமாகையாலு மென்றுகருத்து.

(அருளையிட்டாயிற்றுவஸ்துவைநிரூபிப்பது) "அருளுடையபெருமாள்" என்று - அழகருக்குத் திருநாமமிதிபாவ꞉. "முடித்தே" என்றதுக்குபாவம் (ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தையித்யாதி) அவதாரணார்த்தம் (ஒருஜ்ஞாநலாபமித்யாதி) (அர்த்தக்ரியாகாரியாயிருக்கும்) ப்ரார்த்தநீயபல ப்ரதம்பவதீத்யர்த்த꞉. வண்குருகூர்-விலக்ஷணமானதிருநகரி. வண்சடகோபன் - உதாரரான ஆழ்வார். தெருள்கொள்ளச்சொன்ன - சேதநர், தெருளை - ஜ்ஞாநத்தை, கொள்ளும்படி யருளிச்செய்த.

தசகஸங்க்ரஹம் (முதற்பாட்டிலித்யாதி)
பத்தின்நிகமநம் (முதற்றிருவாய்மொழியாலேயித்யாதி)
முடித்தே - அருளுடையவன்றா ளணைவிக்குமித்யந்வய꞉..................*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(கிளரொளியிளமை.)

ஸ்தித்யாஸ்த்ரீஸ்வஸாவம்ஸேவ்யசிதஜநஜநாவஸ்ஷாகாம் ஹோதுவர்ணம்
ஸௌலப்யந்தாஹிமத்யாஶ்ரிதஜநிவிலஸஞ்சதிஸாவலீதமவந்ய
ஸம்ருத்ஜாகஷ்ஷிஸ்யஹந்திம்வ்ரணஸேதுநதமணம்வவந்தநாவேதநாந்தம்
வந்த்யாவார்யம்ஸ்ரு தீநாம்ஶஹஸவியதிஸிஹுலாநகோநிஸ்தவேவஸ. ௨௨

(தீப்தாஸ்சர்யஸ்வபாவம்) வளரொளிமாயோன் - நிரவதிகதேஜஸ்ஸை யுடையனுமாய், ஆஸ்சர்யசக்தியுக்தனுமாய்; (முகரிதஜலஜம்) அதிர்குரல்சங்கத்தழகர் - முழங்காநிற்கிற திருச்சங்கையுடையனுமாய்; (வர்ஷாகாம்போதவர்ணம்) புயல்மழைவண்ணர் - நீல்மேகஸ்யாமளனுமாய்; (சைலச்சத்ராபிகுப்தாஸ்ரிதம்) பெருமலையெடுத்தான் - *கோவர்த்தநமென்னும் கொற்றக்குடையாலே கோகோபஜாதிகளை ரக்ஷித்தவனுமாய்; (அதிவிலஸத்ஹேதிம்) அறமுயலாழிப்படையவன் - ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநத்திலே யத்யந்தம் முயலாநிற்கிற திருவாழியை யுடையனுமாய்; (ஆபீதகவ்யம்) உறியமர்வெண்ணெயுண்டவன் - உறியிலே யமைந்திருக்கிற வெண்ணெயையுண்டவனுமாய்; (ஸம்ரம்போத்க்ஷிப்தபூமிம்) நிலமுனமிடந்தான் - வராஹரூபத்தைக்கொண்டு பூமியையுத்தரித்தவனுமாய்; (ப்ரணமதநுகுணம்) வலம்செய்யு மாயமாயவன் - ஆஸ்ரிதர்க்கு ப்ரதக்ஷிணப்ரணாமாதிகளிலே சக்தியைக்கொடுத்து, அவர்களுக்கநுரூபனுமாய்; (பூதநாசேதநாந்தம்) அழக்கொடியட்டான் - பூதனையை முடித்தவனுமாய்; (பூர்வாசார்யம்ஸ்ருதீநாம்) வேதமுன்விரித்தான்-வேதங்களுக்கெல்லாம் முந்தினப்ரவர்த்தகனுமாயிருக்கிற எம்பெருமானை "கிளரொளியிளமை" என்கிறதசகத்திலே அதிஸமீபவர்த்தியாய் அதிமநோஹரமான திருமாலிருஞ்சோலை மலையிலேகண்டு ஆழ்வாரநுபவித் தருளினரென்கிறார். (௨௨)

ஸ்ரஷ்டா துஸ்ஸஹக்ஷணவிரஹதயா மர்த்யஜாதீயபாவா
த்ஸர்வாஸ்வாத்யத்வயோகாத் வ்யஸநஹரதயா ஸ்லிஷ்டஸம்ஸ்லேஷஹ்ருஷ்டே:।
ப்ரீத்யா ஸம்பந்திரக்ஷாவ்ரததயா மோக்ஷதாநாத் ஸ்வக்ஷைங்
கர்யோத்தேஸ்யத்வயோகாத் தக்ஷிணாத்ரௌ தயாவாந் திவ்யபோக்யஸ்த்விதீயே. (௨௩)

இப்படித்விதீயசதகத்தில் பத்துதசகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்துக் காட்டியருளுகிறார்.

க்ஷணமாத்ரமும் துஸ்ஸஹமாம்படியான தன்விரஹத்தை யுடைத்தாகையாலும், மநுஷ்யஸஜாதீயனா யவதரிக்கச்செய்தே பரனாயிருக்கையாலும், ஸமஸ்தமதுர பதார்த்தங்களுடைய ரஸத்தையுடைத்தான போக்யதையை யுடையனாகையாலும், ஆஸ்ரிதருடைய வ்யஸநத்தைஹரிக்கு மவனாகையாலும், ஆஸ்ரிதரோடே ஸம்ஸ்லேஷித்து அத்தாலேயத்யந்த ப்ரீதனாகையாலும், "ஆஸ்ரிதர்தன்னைவிடிற் செய்வதென்" என்றுமிகவும் பீதனாகையாலும், ஆஸ்ரிதருடைய ஸம்பந்திஸம்பந்திகளையும் ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், மோக்ஷப்ரதனாகையாலும், கைங்கர்யோத்தேஸ்யனாகையாலும், தர்ஸநீயமான தெற்குத்திருமலையிலே நின்றருளுகையாலு மெம்பெருமா னத்யந்தபோக்யனென்று த்விதீயசதகத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார்,... ... ...(௨௩)

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி.

கிளரொளிசேர்கீழுரைத்தபேறுகிடைக்க
வளரொளிமால்சோலைமலைக்கே - தளர்வறவே
நெஞ்சைவைத்துச்சேருமெனுநீடுபுகழ்மாறன்றாள்
முன்செலுத்துவோமெம்முடி. (௨0)

(கிளரொளிசேர்) இதில் - "சர்வப்ரகாரத்தாலும் திருமலையையாஶ்ரயிக்கையே புருஷார்த்தஸாதநம்" என்று பரோபதேசம்பண்ணுகிற பாசுரத்தையநுவதித்தருளிச்செய்கிறார். அன்றிக்கே, ஸ்வயம்புருஷார்த்தமாக அநுபவிக்கிற ப்ரகாரத்தை யநுவதித்தருளிச்செய்கிறாரென்றாகவுமாம். எங்ஙனேயென்னில்; * எம்மாவீட்டில் ஸ்வப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிற வளவில் "ஒல்லை" "ஒல்லை" என்றிவர்த்வரிக்கப்புக்கவாறே,இவர் த்வரைக்கநுகுணமாக இங்கே யிவ்வுடம்போடேகிட்டியடிமைசெய்யலாம்படி தெற்குத்திருமலையில் தான்நிற்கிறபடியை யிவர்க்குக்காட்டிக்கொடுக்க, அத்தையநுசந்தித்து, அவனிலுமவனுகந்து வர்த்திக்கிறதேசமே ப்ராப்யமென்று நினைத்து, திருமலையாழ்வாரைப் பெரிய ஆதரத்தோடே யநுபவித்து ப்ரீதராய், சம்சாரிகளையு மங்கே ஆஶ்ரயிக்கும்படி பரோபதேசம்பண்ணுகிற * கிளரொளியிளமையிலர்த்தத்தை "கிளரொளிசேர்" இத்யாதியாலே யருளிச்செய்கிறார்.

(கிளரொளிசேர்கீழுரைத்தபேறுகிடைக்க) அதிசயமான ஔஜ்ஜ்வல்யத்தையுடைத்தாய் கீழுக்தமான * எம்மாவீட்டில் ப்ராப்யமானது லபிக்கைக்காக. (வளரொளிமால்சோலைமலைக்கே) "பயிலும்சுடரொளிமூர்த்தியை" என்னும்படி நாள்செல்ல நாள்செல்ல வளர்ந்து வாராநின்றுள்ள வொளியையுடைய சர்வேஶ்வரன் வர்த்திக்கிற திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே. (தளர்வறவேநெஞ்சைவைத்துச்சேருமெனும்)பகவத்ஸ்மரணராஹித்யமாகிற அநர்த்தமின்றிக்கே யவன்வர்த்திக்கிறதிருமலையிலே மநஸ்ஸைவைத்தாஶ்ரயியுங்கோளென்றருளிச்செய்யும். தளர்வு - மநோதௌர்பல்யம். அறவே-அதின்றிக்கேயென்றபடி. கீழ்ப்ராப்யமான * பாதபற்புக்கு, * தென்னனுயர்பொருப்பை ப்ராபகமாக விதித்தபடி. இது * வன்றாட்சிமயமாகையாலே ஆஶ்ரயிக்கைக்கடியுடைத்து. "ஈமன்கொள்வீடுதருந்தடங்குன்றமே" இப்படி (நெஞ்சைவைத்துச்சேருமெனும்) நெஞ்சைவைத்துச்சேருமென்கிறதுக்குமூலம் - "கிளரொளியிளமை" என்கிறபாட்டு. "மாநஸஶ்ரத்தைமாறுவதற்குமுன்னே" என்றிறே அதுக்கர்த்தமருளிச்செய்தது. "உய்த்துணர்வென்னுமொளிகொள்விளக்கு" என்னக்கடவதிறே. சேருமென்றது - "கிளரொளியிளமைகெடுவதன்முன்னம்" என்கிறமுதற்பாட்டு ப்ரதாநமாய், "போதவிழ்மலையேபுகுவதுபொருளே" என்னுமளவுமருளிச்செய்தவை. அதாவது - "சார்வதுசதிரோ, எத்தியெழுவதுபயனே, அயன்மலையடைவததுகருமமே, திருமலையதுவே யடைவதுதிறமே, நெறிபடவதுவே நினைவதுநலமே," "𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂𑌚𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍂𑌟𑌂𑌮𑌹𑌾𑌗𑌿𑌰𑌿𑌂" (ப்ரதக்ஷிணஞ்சகுர்வாணஶ்சித்ரகூடம்மஹாகிரிம்) என்று "வலம்செய்துநாளும்மருவுதல்வழக்கே" "தொழக்கருதுவதேதுணிவதுசூதே" "போதவிழ்மலையேபுகுவதுபொருளே" என்று-திருமலையோடு, அத்தோடுசேர்ந்த அயன்மலையோடு, புறமலையோடு, திருப்பதியோடு, போம்வழியோடு, "போகக்கடவோம்" என்று துணிந்ததுணிவோடு வாசியற ப்ராப்யாந்தர்க்கதமாய் ஸ்வாநு

பவகர்ப்பபரோபதேசமுசேந அநுபவித்தினியராகிற ப்ரகாரமு மிவர்க்கிப்பாட்டிலே விவக்ஷிதம். "அந்தர்க்கதகுணோபாஸநத்தை மதித்துப்பெருக்கி மூழ்கி யமுந்திக்கீழ்மைவலம் சூழசெய்திளமைகெடாமல் செய்யும் க்ஷேத்ரவாஸஸங்கீர்த்தநாஞ்சலி ப்ரதக்ஷிணகதிசிந்தநாத்யங்கயுக்தமாக்குகிறாரிரண்டாம்பத்தில் " என்றிறே நாயனுருபாயபரமாகவருளிச்செய்தது; ஆகையால், திருமலையை ப்ராப்யதயாவும் ப்ராபகதயாவு மாஶ்ரயிக்கும்படி யருளிச்செய்யக்குறையில்லையிறே. (நெஞ்சைவைத்துச்சேருமெனும் நீடுபுகழ்மாறன்தாள்) இப்படிபராநர்த்தம்கண்டுபரோபதேசம்பண்ணுகையாலே நெடுகிப்போருமதாய்,அத்தாலே நித்யமான யஶஸ்ஸையுடைய ஆழ்வார்திருவடிகளில். (முன்செலுத்துவோமெம்முடி) அவர்திருவடிகளின்முன்பே நம்முடையதலை சேரும்படிநடத்துவோம். " [illegible] " (ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம்ப்ரணமாமிமூர்த்நா) என்னக்கடவதிறே. இனி அவரடியறியவேயிறேவேண்டுவது. அன்றிக்கே, ஆழ்வார்திருவடிகள் நம்சென்னியிலே சேருவதற்குமுன்னமே, நாம் முற்பாடராய் முடியைச்செலுத்துவோமென்றாகவுமாம்... ... ..., ... *

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எம்பெருமானார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி - ௨௦—பாட்டு - ௨௨௨.

இரண்டாம்பத்து
ஸம்பூர்ணம்.